

glavni urednik
Iztok Simoniti

DIPLOMATSKO PRAVO

izbrane konvencije

Zbirka Mednarodno pravo

souredniki

Milan Brglez

Irena Jager Agius

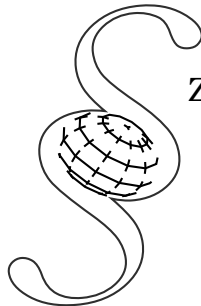
Igor Kovač

Ana Polak Petrič

glavni urednik
Iztok Simoniti

DIPLOMATSKO PRAVO

izbrane konvencije

Zbirka Mednarodno pravo

Glavni urednik:
dr. Iztok Simoniti

Souredniki:
dr. Milan Brglez, mag. Irena Jager Agius,
Igor Kovač, M.A.I.S., dr. Ana Polak Petrič

DIPLOMATSKO PRAVO
izbrane konvencije

Zbirka Mednarodno pravo

Glavni urednik zbirke:
dr. Andraž Zidar

Odgovorna urednica zbirke:
dr. Ana Polak Petrič

Izdajatelj in založnik: Fakulteta za družbene vede, Založba FDV, Ljubljana in
Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije
Za založbo: Hermina Krajnc
Ljubljana 2014

Predgovor:
dr. Milan Brglez

Uvodna razprava:
dr. Iztok Simoniti, mag. Irena Jager Agius

Recenzenta:
dr. Boštjan Udovič, dr. Jelena Juvan

Strokovna redakcija:
mag. Irena Jager Agius, dr. Boštjan Udovič, dr. Andraž Zidar

Lektoriranje in prevajanje:
mag. Nevenka Gajšek, Amerisa Kurbegović, Tea Mejak, mag. Nataša Zupančič-Tomc

Oblikovna zasnova knjige:
Dušan Zidar, akad. kip. spec.

Avtorski prispevki v knjigi ne izražajo uradnih stališč izdajateljev.
Vse pravice pridržane. © MZZ RS in Založba FDV, 2014.
Fotokopiranje in razmnoževanje po delih in v celoti je prepovedano.

KAZALO

PREDGOVOR	
(Milan Brglez).....	XI
SEZNAM KRATIC	XV
I. DEL:	
UVODNA RAZPRAVA	1
DIPLOMATSKO IN KONZULARNO PRAVO	
(Iztok Simoniti, Irena Jager Agius)	3
II. DEL:	
KONVENCIJE IN DRUGI DOKUMENTI DIPLOMATSKEGA PRAVA	61
UVODNO POJASNILO	63
DUNAJSKI PRAVILNIK	65
Final Act of the Congress of Vienna	66
AACHENSKI PROTOKOL	71
Protocol of Conference Between the Plenipotentiaries of Five Powers of Austria, France, Great Britain, Prussia and Russia.....	72
KONVENCIJA O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH ORGANIZACIJE ZDRUŽENIH NARODOV	75
Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations.....	78
KONVENCIJA O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH SPECIALIZIRANIH AGENCIJ	95
Convention on the Privileges and Immunities of the Specialized Agencies.....	98
SPLOŠNI SPORAZUM O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH SVETA EVROPE	161
General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe	164
DUNAJSKA KONVENCIJA O DIPLOMATSKIH ODNOSIH	213
Vienna Convention on Diplomatic Relations.....	216

DUNAJSKA KONVENCIJA O KONZULARNIH ODNOSIH	253
Vienna Convention on Consular Relations.....	256
EVROPSKA KONVENCIJA O KONZULARNIH FUNKCIJAH	319
European Convention on Consular Functions.....	320
DUNAJSKA KONVENCIJA O PRAVU MEDNARODNIH POGODB	365
Vienna Convention on the Law of Treaties.....	366
KONVENCIJA O SPECIALNIH MISIJAH	375
Convention on Special Missions.....	378
EVROPSKA KONVENCIJA O IMUNITETI DRŽAV	417
European Convention on State Immunity.....	418
KONVENCIJA O PREPREČEVANJU IN KAZNOVANJU ZLOČINOV PROTI MEDNARODNO ZAŠČITENIM OSEBAM, VKLJUČNO Z DIPLOMATSKIMI AGENTI	457
Convention on the Prevention and Punishment of Crimes Against Internationally Protected Persons, Including Diplomatic Agents.....	460
DUNAJSKA KONVENCIJA O PREDSTAVLJANJU DRŽAV V NJIHOVIH ODNOSIH Z MEDNARODNIMI ORGANIZACIJAMI UNIVERZALNEGA ZNAČAJA	473
Vienna Convention on the Representation of States in Their Relations With International Organizations of a Universal Character.....	476
DUNAJSKA KONVENCIJA O NASLEDSTVU DRŽAV GLEDE POGODB	541
Vienna Convention on Succession of States in Respect of Treaties.....	542
EVROPSKA KONVENCIJA O ZATIRANJU TERORIZMA	547
European Convention on the Suppression of Terrorism.....	548
MEDNARODNA KONVENCIJA PROTI JEMANJU TALCEV	579
International Convention Against the Taking of Hostages.....	582
DUNAJSKA KONVENCIJA O PRAVU MEDNARODNIH POGODB MED DRŽAVAMI IN MEDNARODNIMI ORGANIZACIJAMI ALI MED MEDNARODNIMI ORGANIZACIJAMI	597
Vienna Convention on the Law of Treaties Between States and International Organizations or Between International Organizations.....	600
KONVENCIJA O VARNOSTI OSEBJA ZDRUŽENIH NARODOV IN SPREMLJEVALNEGA OSEBJA	613
Convention on the Safety of United Nations and Associated Personnel.....	616

KONVENCIJA ZDRUŽENIH NARODOV O SODNIH IMUNITETAH DRŽAV IN NJIHOVEGA PREMOŽENJA	641
United Nations Convention on Jurisdictional Immunities of States and Their Property.....	644
KONVENCIJA SVETA EVROPE O PREPREČEVANJU TERORIZMA	673
Council of Europe Convention on the Prevention of Terrorism.....	674
PROTOKOL (št. 7) O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH EVROPSKE UNIJE	705
Protocol (No. 7) on the Privileges and Immunities of the European Union.....	706
SUMMARY	
Diplomatic Law: A Selection of Conventions.....	721

ZAHVALA

Priročnik je rezultat timskega dela. Glavna vprašanja vsebine, metodologije in organizacije smo enakovredno reševali v dialogu. Zato sem zelo hvaležen spoštovanima kolegicama mag. Ireni Jager Agius in dr. Ani Polak Petrič, ki sta tudi avtorici uvodnikov h konvencijam in drugim v priročniku objavljenim dokumentom, ter kolegoma dr. Milanu Brglezu in Igorju Kovaču, M.A.I.S.

Zahvala gre tudi prevajalkam in lektorici mag. Nevenki Gajšek, Amerisi Kurbegović, Tei Mejak in mag. Nataši Zupančič-Tomc ter Jelki Štemberger, vodji prevajalske službe Ministrstva za zunanje zadeve, ki so opravile zelo obsežno in zahtevno delo tako v terminološkem kot vsebinskem smislu.

Vsi so, kljub zelo zahtevnim vsakodnevnim nalogam, brez plačila, vendar ne zastonj, soustvarjali ta priročnik.

Glavni urednik

PREDGOVOR

Knjiga, ki je pred vami, je ne samo dobrodošla, ampak izredno pomembna pridobitev za vse, ki se na Slovenskem ukvarjamo z diplomatskimi študijami. Lahko bi rekel, da smo jo čakali (pre)dolgo, a je bilo glede na njeno zasnovu in kakovost vredno počakati. Ne samo zaradi tega, ker so sedaj na enem mestu zbrani ključni mednarodnopravni viri diplomatskega prava, ampak tudi zato, ker so ti viri pospremljeni z uvodno študijo, ki daje natančen uvid v razvoj in odprta vprašanja, s katerimi se diplomacija (in diplomatske študije) soočajo v svojem vsakdanu.

Diplomatske študije, katerih pomemben (in najrazvitejši) del je diplomatsko pravo, so na Slovenskem dokaj mlada veda. Zato ne čudi, da jih pogosto obravnavamo v okviru študija zunanje politike ali še širše kar v okviru znanosti o mednarodnih odnosih. A s tem jim, bodisi zavedno bodisi nezavedno, delamo tudi veliko krivico. Ne samo, ker jih že dolgo razvijamo kot samostojno vedo, ampak tudi zato, ker včasih manjka zavedanja, da so bili eni prvih slovenskih »zunanjih politikov« prav diplomati, ki so po svetu delovali v diplomaciji in širili vedenje o njej.¹ Prav to izhodišče, tj. udejanjanje zunanje politike v mednarodnih odnosih, najbolj hromi razvoj diplomatskih študij kot samostojne vede. Dejstvo namreč je, da še vedno mnogi diplomacijo razumejo le kot veččino ali obrt, sredstvo brez lastne dodane vrednosti; zato naj bi se diplomacije kot koncepta *per se* ne dalo preučevati, predvsem pa bi bilo njeno preučevanje nesmiselno. Tak pogled lahko pripišemo parcializmu v znanosti, tj. uveljavljanju majhnih in omejenih fragmentov, ki jih po načelu »rezanja salame« metodološko in teoretično prilagodimo potrebam raziskovalcev, namesto da bi se raziskovalci prilagodili predmetom proučevanja² iz dejanskega življenja. In prav to je »problem« diplomacije, tj., da je kot koncept prezahtevna, saj je njeno bistvo interdisciplinarno, ta interdisciplinarnost pa se kaže v njeni vsakodnevni aktivnosti. Dobra diplomatka, dober diplomat in dobra diplomacija so tisti, ki črpajo znanja iz zakladnice zgodovine, razumejo odnose med strukturami in agenti, prelivajo znanje in vedenje v formo ali obliko protokola in ceremoniala ter končno vse to kodificirajo v

1 Če omenim samo dva v mednarodni skupnosti najbolj znana: to sta Žiga Herberstein, ki se je rodil v Vipavi in bil dvakrat poslan kot ambasador – leta 1517 in 1526 – v Moskvo, in jezuit Ferdinand Avguštin Hallerstein, rojen v Mengšu in ki je deloval kot diplomatski posrednik na Kitajskem. Oba, čeprav za svetovno diplomacijo izjemnega pomena, sta bolj kot doma prepoznana v mednarodni skupnosti. Dejansko potrjujeta reklo *nemo propheta in patria*.

2 Bojko Bučar, Stroka in politika ob deseti obletnici slovenske zunanje politike. *Teorija in praksa*, jan./febr. 2001, letn. 38, št. 1, str. 142–151.

mednarodnem pravu. Pri slednjem velja poudariti predvsem pomen mednarodnega občega običajnega prava in mednarodnega pogodbenega prava, ki sta sinhrono in simultano ključna vira sodobnega diplomatskega prava, kakršnega poznamo danes.

A diplomatsko pravo ni nastalo samo od sebe, ampak iz nuje. »Politizacija diplomacije« (kakor Udovič³ imenuje prehod od gospodarske k politični diplomaciji) in predvsem rast politike prestiža (tj. prehod od »pragmatične« k »simbolični« diplomaciji) sta terjali jasnejšo ureditev diplomatskega protokola. Ker je simbolika postajala vse pomembnejša, so tudi vprašanja v zvezi z njo postajala čedalje bolj pereča. Primerov o tem ne manjka,⁴ je pa zanimivo, da je kljub visokim napetostim prav na področju prednostnega vrstnega reda mednarodna skupnost potrebovala skoraj 300 let, da je to vprašanje rešila. Zanimivo je, da takratno mednarodno obče običajno pravo rešitve ni moglo najti, zato se je rešitev oblikovala znotraj mednarodnega pogodbenega prava.⁵ A kar je še bolj zanimivo, učinki dogovorjene ureditve diplomatskih rangov so se nato ponovno preoblikovali v mednarodno obče običajno pravo. To se je odrazilo predvsem v tem, da so Dunajski pravilnik in Aachenski protokol spoštovale tudi države in entitete, ki niso bile del dunajskega sistema in so nastaja(ja)le pozneje. Zgodba se je ponovila 150 let pozneje, ko so bili dosežki mednarodnega občega običajnega prava ponovno kodificirani v mednarodnem pogodbenem pravu, tj. v Dunajski konvenciji o diplomatskih odnosih (DKDO 1961).

Seveda tudi ta kodifikacija diplomatskega prava ni ostala le znotraj okvirov držav pogodbenic, ampak je imela širše učinke. Tako danes določila DKDO spoštujejo ne samo države pogodbenice, ampak tudi države, ki k DKDO formalno niso nikoli pristopile. To je še en dokaz, da prihaja v sodobnem diplomatskem pravu do neprestanih prehodov med mednarodnim občim običajnim pravom in mednarodnim pogodbenim pravom. Lahko bi dejali tudi, da je prav diplomatsko pravo tisto, kjer sta ta dva formalna vira mednarodnega prava tako tesno povezana, da ju je skorajda nemogoče enoznačno razmejiti.

Prav zaradi naštetega menim, da je monografija, ki na enem mestu zbira ključne dokumente (mednarodnega pogodbenega) diplomatskega prava, nujna in edinstvena. Ne samo zato, ker bo sedaj »lažje najti« podatke raziskovalcem in študentom, ampak predvsem, ker pričujoča monografija pomeni celotni okvir (pravnega) razvoja

3 Boštjan Udovič, *Zgodovina (gospodarske) diplomacije*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede, 2013.

4 Ivor Roberts, *Satow's diplomatic practice*. Oxford; New York: Oxford University Press, 2009.

5 Z današnjega stališča gre za kodifikacijo mednarodnega občega običajnega prava v *Dunajskem pravilniku* iz leta 1815 in *Aachenskem protokolu* iz leta 1818.

diplomatskega prava, ki smo mu priča danes. Njen poglobljeni študij in posledično razumevanje bosta omogočila ustrežnejšo in samostojnejšo praktično uporabo (in ne le spoštovanje) načel in pravil sodobnega diplomatskega prava.

Končno naj poudarim, da se z objavo te monografije dodaja še en kamenček v mozaik pravnega »razdelka« diplomatskih študij na Slovenskem, področja, s katerim so se v preteklosti ukvarjali številni znanstveniki in praktiki, npr. Leonid Pitamic, Ivan Tomšič, Iztok Simoniti, Božo Cerar, Borut Bohte, Vasilka Sancin, Danilo Türk kakor tudi sam, ter številni drugi raziskovalci in študentje, ki s(m)o z razpravami in objavami krepili poznavanje in razumevanje sodobnega diplomatskega prava na Slovenskem. Pričujoča monografija tako zaokrožuje celotni spekter preučevanja diplomatskega prava na Slovenskem in hkrati daje iztočnice za nova dela in raziskovanja na področju diplomatskih študij, naj bo to na polju diplomatskega prava ali diplomatske zgodovine, strukturnih posebnosti ter protokola in ceremoniala. Veselim se, da bodo lahko mnogi, ki bodo to knjigo vzeli v roke, v njej našli ne samo številne odgovore na svoja vprašanja, ampak tudi številna izhodišča za nadaljnje raziskovanje. Le tako bomo védenje in znanje o diplomaciji na Slovenskem širili in plemenitili, predvsem pa bomo s tem presegli razmišljanje, da je diplomacija nekaj, na »kar se spozna vsak, ki ima nekaj minut časa«.

Naj se nazadnje za vse narejeno zahvalim tudi vsem na Ministrstvu za zunanje zadeve, najprej gospodu ministru Karlu Erjavcu, ki kljub finančnim rezom aktivno podpira izdajanje ključnih mednarodnopravnih dokumentov in razprav v zbirki Mednarodno pravo. Zahvaljujem se tudi glavnemu uredniku dr. Iztoku Simonitiju, ki je zaznal potrebo in udejanjil svojo pobudo za nastanek te monografije, ter dr. Ani Polak Petrič in mag. Ireni Jager Agius, ki sta budno spremljali nastajanje zbirke, nato Igorju Kovaču, ki je bral in popravljaj besedilo od prve do zadnje črke in nazaj, ter seveda glavnemu uredniku zbirke dr. Andražu Zidarju, ki je pred štirimi leti dal pobudo za nastanek zbirke Mednarodno pravo. Končno gre moja zahvala vsem prevajalkam in lektoriciam, pa tudi vsem tistim, ki se v Ministrstvu za zunanje zadeve in zunaj njega ukvarjajo z vprašanji diplomacije in s svojim (teoretičnim in praktičnim) delom prispevajo k uveljavljanju diplomatskih študij kot samostojne vede v Sloveniji in širše.

dr. Milan Brglez
predsednik Državnega zbora

SEZNAM KRATIC

ANZUS	The Australia, New Zealand, United States Security Treaty (Obrambna zveza Avstralije, Nove Zelandije in ZDA)
DKDO	Dunajska konvencija o diplomatskih odnosih
DKKO	Dunajska konvencija o konzularnih odnosih
EBRD	European Bank for Reconstruction and Development (Evropska banka za obnovo in razvoj)
EC	European Community (Evropska skupnost)
EEAS, EAS	European external action service (Evropska služba za zunanje delovanje)
EU	Evropska unija
FAO	Food and Agriculture Organization (Organizacija ZN za prehrano in kmetijstvo)
GS	Generalna skupščina OZN
ICAO	International Civil Aviation Organization (Mednarodna organizacija za civilno letalstvo)
ILC	International Law Commission (Komisija za mednarodno pravo)
KMP	Komisija za mednarodno pravo
MDDSZ	Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve
MP	Mednarodne pogodbe
MEKUOP	Evropska konvencija o uresničevanju otrokovih pravic
MKS	Mednarodno kazensko sodišče
MORK	Mednarodni odbor Rdečega križa
MVO	Mednarodna vladna organizacija
NACC	North Atlantic Cooperation Council (Severnoatlantski svet za sodelovanje)
NATO	North Atlantic Treaty Organization (Organizacija Severnoatlantske pogodbe)
NVO	Nevladna organizacija
OJEU	Official Journal of the EU (Uradni list EU)
OSCE	Organization for Security and Co-operation in Europe (Organizacija za varnost in sodelovanje v Evropi)
OZN, ZN	Organizacija združenih narodov

RS	Republika Slovenija
SEV	Svet za vzajemno gospodarsko pomoč
SFRJ	Socialistična federativna republika Jugoslavija
TEC	Treaty Establishing EC (Pogodba o ustanovitvi EC)
TFEU	Treaty on the Functioning of the EU (Pogodba o delovanju EU)
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (Organizacija ZN za izobraževanje, znanost in kulturo)
UPB	Uradno prečiščeno besedilo
Ur. l.	Uradni list
VB	Velika Britanija
VS	Varnostni svet OZN
WEU, ZEU	Western European Union (Zahodnoevropska unija)
ZDA	Združene države Amerike
ZSSR	Zveza sovjetskih socialističnih republik

I. DEL:

UVODNA RAZPRAVA

Iztok Simoniti*
Irena Jager Agius**

DIPLOMATSKO IN KONZULARNO PRAVO

I. RAZVOJ DIPLOMATSKEGA PRAVA

V uvodu želimo poudariti nerazdružljivo povezavo med diplomacijo in diplomatskim pravom. Diplomatsko pravo je okvir, ki diplomaciji omogoča opravljati njeno glavno nalogo, to je predstavljanje države in vodenje pogajanj v odnosih med državami in/ali mednarodnimi organizacijami. Poznavanje diplomatskega, in širše mednarodnega prava, zelo koristi diplomatu praktiku, saj tudi mednarodno pravo – običajno in kodificirano – odraža filozofijo diplomacije: njeno bistvo, namen in cilje. Z drugimi besedami, mednarodno pravo [tudi diplomatsko pravo] je uporabno orodje diplomacije, hkrati pa je diplomacija sredstvo za razvoj mednarodnega prava.¹

1. Zgodovinski pregled

Razvoj sodobnega diplomatskega prava in njegove časovne etape – od klasične, tradicionalne in moderne – različni avtorji seveda različno opisujejo.

Diplomatsko pravo se kot sistem obvezujočih pravil oblikuje vedno šele potem, ko praksa potrdi njihovo učinkovitost in politično sprejemljivost, ko torej praksa postane metoda. Zato je evoluciji diplomatskih metod ves čas tesno za petami »pravo«, ki določeno ravnanje sankcionira bodisi kot pravilo, običaj ali zakon. Ta trditev ni samo potrditev maksime *Ex factis ius oritur* (slo. »Iz dejstev izhaja pravo.«), ampak utrjuje spoznanje, da je za diplomacijo in posledično njeno pravo značilna neka žlahtna konservativnost v smislu ohraniti obstoječe, ki deluje učinkovito: naj

* Diplomata in univerzitetni profesor, nekdanji državni sekretar Ministrstva za zunanje zadeve in vodja slovenskega dela mešane komisije za mejo s Hrvaško.

** Diplomatkina, pooblaščenka ministrice, vodja Oddelka za mednarodno javno pravo in namestnica vodje Sektorja za mednarodno pravo Ministrstva za zunanje zadeve.

1 T. Farer, v: A. Cooper, J. Heine in R. Thakur (ur.), nav. delo, str. 505.

gre za pravico pošiljanja ali sprejemanja diplomatskih odposlancev, njihovih privilegijev in imunitet, dolžnosti države gostiteljice do diplomata države pošiljateljice, ki napove vojno tej isti državi. Zato velja spomniti na zahtevo, ki morda zveni cinično, čeprav ni: »Bodite vljudni, pišite diplomatsko; pravila vljudnosti je treba spoštovati tudi v napovedi vojne.« (kancler Otto von Bismarck)².

Seveda mora imeti diplomacija – kot državni aparat ali instrument za uveljavljanje nacionalnih interesov v svetu, kot poklicna veččina ali stroka – strateški pogled. Zato konservativnost nikakor ne ovira usmerjenosti v prihodnost, ampak kaže na zavedanje ontološkega bistva človeka in mednarodnih subjektov – držav, mednarodnih organizacij in neuradnih nosilcev realne politične moči na mednarodnem prizorišču, kakor so različna osvobodilna ali religiozno/ideološka, partizanska ali fundamentalistična gibanja – in sicer njihovo razpetost med preteklost, sedanost in prihodnost. Vse strategije imajo svojo zgodovinsko raven, ki je vgrajena tudi v konkretne politike, namenjene prihodnosti. Simbolično to konservativnost izraža Harold Nicolson, ki diplomacijo primerja z reko, ki sicer menja rečno korito, vendar voda ostaja ves čas ista;³ to pomeni, da morajo vse nove metode in oblike, kot posledica sprememb na mednarodnem prizorišču upoštevati namen diplomacije, ki se v temelju ne spreminja; in ne nasprotno. Dejstvo, da v diplomatskem procesu poleg državnih sodelujejo tudi nedržavni in drugi novodobni akterji, pa so upoštevale metode t. i. drugotirne diplomacije⁴; na podlagi diplomacije EU se vzpostavijo metode, ki urejajo razmerje med »naddržavno« in državnimi diplomacijami, itd.

V najširšem pomenu je »pravo« zapoved, če je ta prekršena, sledi sankcija. Kakor pri drugih družboslovnih vedah je tudi v razvoju diplomatskega prava skozi stoletja jasno razpoznavna t. i. zahodna civilizacijska črta razvoja od antične Grčije, Rima,

2 »Be polite, write diplomatically; even in a declaration of war one observes the rules of politeness.« C. W. Freeman, nav. delo.

3 »[...] the great river of diplomacy changed its bed. The water is the same as formerly, the river is fed by the same tributaries and performs much the same functions. It is merely that it has shifted itself a mile or so in the sand.« H. G. Nicolson, nav. delo.

4 Slovenski izraz je prevod angleškega izraza »Track Two Diplomacy«. V teoriji in praksi se uporabljajo tudi drugi prevodi, B. Udovič izraz prevaja kot »drugoravenska« ali »neuradna« diplomacija. Gre dejansko za delovanje »vzporednih« akterjev, ki nekako delujejo na drugem, vzporednem tiru. Sprožijo, vodijo in dokončajo jo mednarodnopravni subjekti, ki v pogajalski proces vključijo tudi subjekte – ne po mednarodnem pravu, ampak po realni politični teži. Ne gre za diplomacijo na drugi ravni ali neuradno diplomacijo, tudi ta diplomacija je uradna in je na isti ravni kot klasična bilateralna, multilateralna diplomacija, diplomacija specialnih/posebnih misij, mednarodnih vladnih organizacij. Menimo, da je prevod »drugotirna diplomacija« najbolj ustrezen. (več o drugotirni diplomaciji v posebnem poglavju).

Bizanca, oblikovanja Evrope, nastanka posameznih nacionalnih držav in modernega sveta. Gre za svetovno, globalno prevlado razvojnih konceptov in praks zahodne civilizacije; o tem več v nadaljevanju.

V zahodnem razvojnem loku se diplomatske in konzularne metode in posledično diplomatsko in konzularno pravo niso razvijali linearno, temveč so značilna tudi obdobja stoletnega molka in mraka klerikalizirane srednjeveške Evrope. Metode in pravo tudi niso bili splošni; do njihovega postopnega posplošenja – univerzalizacije, globalizacije – je prišlo šele v desetletjih po drugi svetovni vojni. Šele v prejšnjem stoletju se je prvotno jasno in pregledno razlikovanje v razvoju diplomatskih in konzularnih odnosov in funkcij precej zblížalo.⁵ Zbliževanje je privedlo do enovitega področja,⁶ z določenimi preostalimi razlikami. Evolucija je bila torej počasna in neenakomerna.

2. Razvoj diplomatskih in konzularnih funkcij

Najboljši način za pregled razvoja organizacije, strukture, ravni in vrste odnosov med posameznimi političnimi entitetami (državami ali drugimi nosilci politične moči v nekem obdobju) je preučevanje veljavnih pravil in praks v različnih časovnih obdobjih in primerjava med njimi, saj so nastale v različnih kulturah in civilizacijah: npr. pravila o pošiljanju, sprejemanju, varstvu, nazivih, funkcijah, privilegijih in imunitetah, torej o statusu diplomatskih in konzularnih agentov v zahodni, islamski, indijski, kitajski tradiciji, itd. Pojav in razvoj diplomacije sta povezana z oblikovanjem [in razvojem] družbenih skupnosti, ki so sposobne organizirano urejevati medsebojne odnose.⁷ Govorimo lahko tudi o razvojnih fazah diplomacije. Tukaj obravnavamo zahodno tradicijo kot prevladujočo.

Če začetki pošiljanja poslancev za vzpostavitev pogajanj segajo že v čas prvih civilizacij, ko je bil njihov sprejem in obravnava že urejena, čeprav na preprost način, pa se je v času grških mestnih držav razvila že bolj prefinjena oblika diplomacije.⁸ Mestne državice so pošiljale in prejemale posebne predstavnike s posebnimi pooblastili, pojavile so se tudi že rezidenčne misije. Načela in metode grške diplomacije so

5 Diplomatske naloge so bile sprva omejene predvsem na politične odnose in kasneje zajele tudi zaščito interesov, ekonomske, kulturne in druge odnose, pri čemer pa so bile konzularne funkcije sprva omejene samo na trgovske odnose, zaščito interesov in določene sodne funkcije, kasneje pa zajele še ostale odnose. M. Jazbec, nav. delo, str. 209.

6 Prav tam.

7 Prav tam, str. 31, 47.

8 Po G. R. Berridgu, nav. delo, v: I. Roberts (ur.), nav. delo, str. 6.

se razvile v 5. stoletju p. n. š. v priznan sistem, ki je bil vir kasnejšemu pojmovanju.⁹ Diplomatske in konzularne metode so se večinoma oblikovale vsaka posebej, saj so zgodovinske korenine in razlogi zanje različni. Šele v 15. stoletju, ko so italijanske mestne države začele pošiljati in sprejemati stalne diplomatske predstavnike, se je diplomacija v Evropi postopoma uveljavila kot poklic. To je obdobje t. i. renesančnega humanizma, velikega intelektualnega gibanja, ki je postopoma preplavilo Evropo in katerega bistveni namen je bil ponovno vzpostaviti stik z grško-rimsko tradicijo intelektualnega pluralizma, pa tudi prava in diplomacije. Renesančni humanizem se je nadaljeval z razsvetljenstvom, pomladjo narodov in končno tisto omiko, ki jo danes pomeni t. i. zahodna svoboda. V renesansi so mnogi t. i. humanisti – z govorjeno in pisano besedo – iz prepričanja opravljali diplomatske naloge, usmerjene k idealom miru in sodelovanja; diplomacija je postala pomembna dejavnost nove humanistike in posledično tudi vsebina t. i. *studia humanitatis*.¹⁰ »Humanistom je diplomacija poleg učenjaškega dela na univerzah in literarno-publicističnega udejstvovanja ter politične dejavnosti v dvorni službi eno poglobitnih področij udejstvovanja.«¹¹

Tako razumevanje diplomacije se uveljavi kot prevladujoča metoda v stikih med državami – govori diplomatov so napisani, izrečeni in arhivirani. Diplomat je več pravne retorike – danes bi rekli pravnega diskurza – v latinščini. Govorna beseda je pomembna.¹² Seveda so za današnji okus ti diplomatski *orationes* preobloženi, hvalisavi in izumetničeni govori, vendar pa humanistično prepričanje v moč retorike pomeni prepričanje v moč govorjene besede ob neposrednem stiku. Po uradnih govorancah se je začela prava diplomacija prenašati sporočil, pogajanj, sklepanj sporazumov in zavezništev; diplomacija kot diskretno, od oči javnosti odmaknjeno, natančno in potrpežljivo delo diplomatov. Zato je humanistična izobrazba, torej diplomatska erudicija, še danes aktualna.

Tudi v sodobnem svetu digitalnih in virtualnih odnosov še vedno ni enakovredne alternative za konservativno (staromodno) vzdrževanje odnosov med ljudmi – pa naj gre za osebno življenje, posel ali diplomacijo. To pomeni, da se diplomacija tudi danes ne sme odpovedati osebnemu stiku med diplomati, pa naj gre za pripravo

9 I. Roberts (ur.), nav. delo, str. 6.

10 G. Mattingly, nav. delo.

11 P. Simoniti, nav. delo, str. 68. Simoniti tudi ugotavlja, da je značilno, da je Avstrija konec 15. in 16. stol. v svojo diplomacijo – zaradi stiskov z ruskim vzhodom – skoraj izključno vključevala plemiče s slovenskih ozemelj, saj so znali slovensko, ki je sorodna ruščini. Tam se latinščina ni uporabljala niti ni bila diplomatski jezik kakor v Evropi. Simoniti omenja imena: Sigismund (Žiga) Herberstein, Krištof Ravbar, Nikolaus Poppel, Jurij Thurn (tudi Jurij De la Torre, v moskovskih virih Jurij Delator), Jurij Schnitzenpaumer, Peter Bonomo.)

12 »Das gesprochene Wort ist wichtig.« P. Widmer, nav. delo, str. 10.

obiskov na vrhu, zaščito interesov državljanov svoje države, kulturno ali gospodarsko sodelovanje. Osební odnosi so – ne glede na oáitek, da so zamudni – torej še vedno alfa in omega diplomatske prakse in kulture ter posledično profesionalne etike.

Tudi danes je vzpostavljanje in vzdrževanje miru s pogajanji smisel in cilj diplomacije na svetovni ravni. Z nastankom moderne nacionalne države v 16. in 17. stoletju so diplomatske in konzularne misije¹³ dobile tiste vsebine in oblike, ki so se v bistvenih značilnostih obdržale vse do danes, ne glede na širjenje multilateralne in drugih, modernejših oblik diplomacije ter porast druge zelo uspešne diplomatske metode, mediacije, pa lahko pogajanja štejemo kot najpomembnejšo nalogo diplomacije.¹⁴

Bolj ali manj stalno ponavljajoča se praksa držav je utrdila veljavnost številnih pravil ravnanja v diplomaciji. Ugledni mednarodni pravniki, kakor so Gentilis, Grotius, Bynkershoek in Vattel, so v duhu nove humanistike oblikovali vrsto pravil, ki so postopoma postala norme diplomatskega in konzularnega prava. Nekatera od teh pravil so sicer postala najprej del domačega prava posameznih držav. Znan je npr. t. i. *Diplomatic Privileges Act*, sprejet v Angliji leta 1708 v času kraljice Ane. Druga pravila so postala sestavni del mednarodnih sporazumov, zlasti tistih o konzularnih odnosih konec 18. stoletja.

Šele I. svetovna vojna je pomenila konec t. i. ortodoksne diplomacije.¹⁵ Razvil se je koncept nove diplomacije, s hitrejšo komunikacijo in odprtostjo javnosti (Pigman govori o potrebi po javni diplomaciji¹⁶) ter željo po mednarodni organiziranosti/organizaciji za reševanje sporov, primer katere je bilo Društvo narodov. Vendar je njegov neuspeh preprečiti II. svetovno vojno pomenil tudi zaton koncepta, ne pa tudi potrebe po mednarodni organizaciji za vzpostavitev t. i. »world governance« za »menežiranje« cele vrste svetovnih oz. mednarodnih problemov, ki se jih ne da rešiti naenkrat, ampak potrebujejo stalno pozornost in spremljanje. Leguey-Feilleux navaja, da so mednarodne organizacije v diplomatsko prakso vnesle znatne spremembe.¹⁷

13 Izraz »misija«, tudi »diplomatska misija«, se v praksi diplomatskih odnosov pogosto uporablja, vendar uvodna razprava večinoma pri izbiri izrazov sledi uradnemu prevodu Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih, ki v slovenskem jeziku vzpostavlja slovenski izraz »diplomatsko predstavništvo«. V tej razpravi se tako večinoma uporablja izraz diplomatsko predstavništvo, razen za zgodnje ali izredne oziroma kratkotrajne oblike teh diplomatskih struktur.

14 G. R. Berridge, nav. delo, str. 214.

15 I. Roberts (ur.), nav. delo, str. 13.

16 G. A. Pigman, nav. delo, str. 121.

17 J. R. Leguey-Feilleux, nav. delo, str. 217.

Po II. svetovni vojni se je predvsem vzpostavila multilateralna diplomacija, ne le z Združenimi narodi, pač pa tudi v obliki konferenčne diplomacije, kot zelo primerne foruma za odločanje in okvir za soobstoj tradicionalne in moderne diplomacije, kjer diplomat nima več monopola nad izvajanjem diplomatskih nalog, saj te izvajajo tudi voditelji držav, vlad in ministri v direktnih kontaktih z voditelji drugih držav (govorimo o t. i. »Summit« diplomaciji). Leguey-Feilleux meni, da je tovrstna diplomacija primerljiva z diplomacijo specialnih misij,¹⁸ določeno diplomatsko delo voditeljev držav in vlad pa sodi tudi v konferenčno diplomacijo.¹⁹ Ne glede na to pa, kot je zapisal ugledni britanski diplomat, C. Ewart-Biggs, ne moreš priti »na vrh« brez baze, ki je vendarle (tradicionalno) diplomatsko predstavništvo.²⁰ Vpeljana je bila t. i. drugotirna diplomacija, kot posledica delovanja nevladnih in humanitarnih organizacij ter t. i. paradiploMACija, ki lahko zajame poddržavne akterje, diplomacija pa je zajela tudi druge dinamike (o čemer je več govora kasneje).

Kot pravi Bolewski je diplomacija v 21. stoletju v preoblikovanju s širjenja miroljubnih metod v meddržavnih odnosov v splošni instrument komunikacije v globalizirani družbi.²¹ (več o globalizaciji družbe kasneje).

2.1 Karierni in *ad hoc* diplomati

Od pošiljanja prvih stalnih diplomatskih misij v 15. stoletju pa do sklenitve prvega mednarodnega sporazuma, s katerim so države uredile pravni status in vzpostavile profesionalna pravila, so bila potrebna še štiri stoletja. Šele na dunajskem kongresu leta 1815 se je s t. i. Dunajskim pravilnikom diplomatska služba priznala kot poklic, različen od tistega, ki ga opravljajo politiki in državniki. Torej kot poklic, ki ima svoja lastna pravila, običaje in navade; tudi sodobno diplomatsko pravo izhaja iz takega razumevanja vloge diplomata.

Dejstvo, da so evropske države sprejele diplomacijo kot samostojen poklic je vsekakor posledica spoznanja: 1) da je mogoče najbolj ustrezno oblikovati zunanjo politiko na temelju poročil, ocen ali analiz, ki jih pripravijo posebej za to usposobljeni javni uslužbenci (angl. »civil servants«) – diplomati; in 2) da zunanjo politiko, ko je ta oblikovana, najučinkoviteje izvajajo prav ti javni uslužbenci, torej poklicni

18 Prav tam, str. 294.

19 Tovrstno diplomacijo lahko kategoriziramo še naprej v »ministrsko diplomacijo«, itd.; prav tam, str. 316.

20 »One doesn't reach the Summit without a base camp. The base camp [being an] Embassy«. Prav tam, str. 21.

21 W. Bolewski, nav. delo, str. 3.

diplomati. Tako diplomacija dokončno postane samostojen poklic s svojo hierarhijo in pravili, transnacionalno profesionalno etiko ali nekakšno mednarodno framazonstvo. Pri tem je ministrstvo za zunanje zadeve postopoma postalo glavni organ meddržavnega komuniciranja, diplomatska služba znotraj državne administracije pa je postala samostojna.²²

Spoznanje, da je najučinkovitejša prav profesionalna diplomacija, lahko temelji le na »lastni izkušnji, lastnem spoznanju« v smislu politične dozorelosti, česar ni mogoče samodejno prenesti v tiste države, ki take izkušnje dozorelosti nimajo. Po letu 1990 so zaradi spremembe mednarodnega reda – konec bipolarizma – nastale in se demokratizirale številne nove države; z mednarodnim priznanjem so pridobile mednarodno pravno subjektiviteto, ki so jo – z vidika diplomacije in diplomatskega prava, teme te razprave – potrjevale s klasičnimi atributi državnosti, kot je *ius legationis*, ki pomeni pravico pošiljati svoje in sprejemati tuje diplomatske predstavnike zaradi splošnega zastopanja in predvsem pogajanj (*ius mandandi*, *ius recipiendi*, *ius representationis omnimodo*, *ius negotiandi*). Nove države, ki so dobile pravico sklepati mednarodne sporazume ter pošiljati in sprejemati diplomatske odposlance, so potrebovale

22 V zvezi s profesionalno etiko smo uporabili pojem mednarodno framazonstvo v smislu poklicne mednarodne solidarnosti in kolegialnosti med diplomati. Prava vrednost te solidarnosti se praviloma pokaže prav v kočljivih in problematičnih položajih, na primer tudi ob razpadu Jugoslavije, diplomacija katere je bila sestavljena iz Hrvatov, Slovencev, Srbov, Makedoncev, Albancev, Črnogorcev, itd. Z razpadom ene države (Jugoslavije) so postopoma nastajale nove: Slovenija, Hrvaška, BiH, Makedonija, itd. Diplomatom teh novih držav, ko še niso bile mednarodno priznane in torej še niso bile subjekti mednarodnega prava, pa so države, v katerih so delovali, pogosto *tacite* priznavale *de facto* diplomatski status, *de iure* pa šele po priznanju. Diplomatom držav, ki so se v mednarodnem pravnem pomenu šele rojevale, države gostiteljice sicer niso priznale statusa v popolnosti (mislimo na celovitost statusa, kakor ga določata konvenciji o diplomatskih in konzularnih odnosih), temveč predvsem v funkcionalnem smislu: to je v morda najpomembnejšem delu, ki naj bi »olajšalo« vsakodnevno življenje in delo diplomata, ki mednarodnopravno to še ni. *Mutatis mutandis* so podobno ravnale države takratnih Evropskih skupnosti – danes Evropske unije – z diplomati npr. nekdanje Češkoslovaške ali nekdanje ZSSR, ki so postali diplomati npr. Ukrajine, Belorusije, Turkmenije in drugih novih držav, ki so nastale iz Sovjetske zveze. Avtorja te razprave, na primer, ki je bil v trenutku razpada Jugoslavije formalno jugoslovanski diplomat in z neodvisnostjo Slovenije njen pooblaščen zastopnik, je italijansko ministrstvo za zunanje zadeve *de facto* obravnavalo kot diplomata države *in statu nascendi*; države, ki nastaja. Kolegi diplomati na ministrstvu ali v diplomatskem zboru pa so ravnali v skladu s poklicno etiko, ki izrecno zahteva kolegialno solidarnost. Takšna kolegialna solidarnost se je v večini primerov uveljavila tudi do diplomatov nove Jugoslavije (Zvezne republike Jugoslavije oziroma Srbije s Črno goro), za katere je mednarodna skupnost (OZN) zaradi vojaške agresivnosti, množičnega nasilja, nespoštovanja temeljnih pravic itd. v določenem času vzpostavila embargo.

svoje diplomacije; mnoge, kot na primer Slovenija, Makedonija, Kosovo itd., prvič v svoji zgodovini.

Mnoge nove države so praviloma svoje diplomacije morale šele vzpostaviti, zato so zaposlovale osebe, ki jim diplomacija ni poklic, temveč prej »nagrada ali priznanje« za zasluge na drugih področjih; mnoge na izraziti neprofesionalnosti vztrajajo tudi po 25 letih obstoja; rezultat je nezdržljivost diplomatskih aparatov in posledično kulture »starih« in »novih« držav. Tako je ravnala tudi Slovenija; še posebej za mesta vodij/šefov diplomatskih predstavništev je prevladala filozofija plena, ki si ga delijo stranke na oblasti. Slovenija še vedno nima popolnoma profesionalne diplomacije. Odpor Slovenije in drugih novih držav do profesionalizma je dejansko odpor do omike (civiliziranosti), ki zahteva visoko delitev dela in odgovornost.

Za diplomacijo je značilna že omenjena žlahtna konservativnost in ji zato pravo – obvezujoče norme – sledi počasi, oklevajoče, ker politiki lahko očitajo diplomatom, da so rajši bojzljivo previdni kakor pa »imaginativno inovativni«. Vendar pa se kljub temu od profesionalca pričakuje, da pove politikom, da njihovi predlogi niso niti izvirni niti niso v praksi nikoli delovali.

Sodobno diplomatsko pravo – kodificirano/normirano ali običajno – ostaja prilagojeno ali namenjeno tistim, ki jim je diplomacija prevladujoči, če že ne edini poklic, čeprav ureja tudi položaj zaradi njihove funkcije občasnih diplomatov *ex officio*: to so voditelji držav, vodje vlad, zunanji ministri in njihovi posebni pooblaščenca.²³ Gre za »Summit« diplomacijo in vse bolj v porastu konferenčno diplomacijo, o katerih smo več pisali v poglavju o evoluciji diplomatskih in konzularnih funkcij. Predvsem konferenčna diplomacija sicer ni novost, je pa novost obsežna uporaba te metode za pogajanja o mednarodnih vprašanjih.²⁴ Lastno in svojevrstno areno pa v diplomaciji od leta 2009 vzpostavlja Evropska unija (glej poglavje Nekateri dileme in trendi sodobne diplomacije, Diplomacija EU).

2.2 Karierni in častni konzuli

Institucija konzula, ki je mnogo starejša od institucije stalnih diplomatskih misij, je nastala zaradi mednarodne trgovine. Že v antiki so trgovci potovali v daljne dežele s povsem drugačnim pravnim sistemom in običaji. Zato so se že tedaj postavljale zahteve, da spore med tujci in trgovci rešujejo sodniki, ki jih dve stranki izbereta, in to v skladu s pravom obeh držav.

23 Glej J. R. Leguey-Feilleux, nav. delo, str. 217.

24 Prav tam, str. 275.

Po razpadu rimskega imperija (476) je mnogo tujcev, predvsem trgovcev, ostalo v Konstantinoplu (Bizancu) in drugih mestih Srednjega vzhoda. Tako so se trgovci, ki so prišli iz istih mest ali držav, naseljevali v istih mestih ali mestnih četrtih Srednjega vzhoda, ustanavljali neodvisne skupnosti, upravo, cerkve in organizirali življenje po zakonih države, iz katere so prišli. V skladu z načeli personalnega prava, priznanimi v fevdalizmu, so take skupnosti kmalu dosegle določeno avtonomijo (12. stoletje), ki se je kazala tudi v dodatno izpogajani pravici, v bistvu privilegiju, da jim sodijo posebni sodniki, imenovani konzuli. Institucija teh posebnih sodnikov se je najbolj razširila v muslimanskih državah zelo hitro po tem, ko so Arabci zavzeli Srednji vzhod.

Nekateri avtorji imajo institucije *prostates* in *proxenoi* antične Grčije in institucijo *praetor peregrinus* republikanskega Rima, kjer so razsojali v sporih med rimskimi državljani in tujci, za predhodnike modernih konzulov. Vendar pa je institucija konzula, kakor jo razumemo danes, nastala iz t. i. *Cónsules Mercatorum*, ki so prevladovali v mestih srednjeveške Evrope.²⁵

Z razvojem mednarodne trgovine se je v 13. in 14. stoletju hitro razvijal tudi konzularni sistem, in to ne samo v Sredozemlju, ampak tudi v trgovskih središčih ob Atlantiku, Severnem morju in obalah Baltika. Povsod tam, kjer je v srednjem veku cvetela mednarodna trgovina, so torej delovali posebni sodniki, imenovani konzuli.

Italijanske mestne države so si med seboj prav tako izmenjavale konzule. Beneška republika je odprla prvi konzulat v Španiji. Benetke so prav tako že leta 1060 dobile pravico, da pošljejo svojega sodnika v Konstantinopel, ki je sodil Benečanom v civilnih in kazenskih zadevah. Genovi je leta 1251 kastiljski kralj Ferdinand III dovolil imeti konzule v Sevilli, ki so imeli pristojnost razsojati ne samo v sporih med državljani Genove, temveč tudi med Genovčani in lokalnimi prebivalci. Angleži so leta 1485 poslali prvega konzula v Italijo ter do konca stoletja še na Nizozemsko, Švedsko, Norveško in Dansko. Konzul, ki je bil po navadi izvoljen izmed članov neke skupnosti, je bil sodnik ali arbiter v sporih med mornarji in trgovci ter med trgovci. V nekaterih državah so imeli konzuli na podlagi posebnih sporazumov jurisdikcijo nad svojimi državljani v vseh civilnih in kazenskih zadevah. Na temelju teh posebnih sporazumov, s katerimi je bil vzpostavljen t. i. režim kapitulacije, so na primer konzuli Genove, Benetk, Dubrovnika in Francije delovali v Turčiji v 15. in 16. stoletju itd.

V 16. stoletju pa so se vloga in naloge konzula korenito spremenile. Države so namreč začele same pošiljati konzule. Konzuli se niso več volili med lokalnimi trgovci, temveč

25 L. Oppenheim, nav. delo, str. 829.

so postali uradni predstavniki držav, ki so opravljali določene diplomatske funkcije zaščite mednarodne trgovine. Uživali so tudi imunitete in privilegije. V 17. stoletju je že začela prevladovati pravna doktrina, da so pristojnosti konzula v civilnopравnih in kazenskopравnih zadevah v nasprotju z ozemeljsko suverenostjo države sprejemnice. To in dejstvo, da so v tem obdobju države pospešeno odpirale svoja stalna diplomatska predstavništva, je prispevalo k delnemu zatonu institucije konzula, vsaj v Evropi. Zaradi povečevanja mednarodne trgovine in pomorskega prometa v drugi polovici 18. stoletja se je ponovno pokazala potreba po vzpostavitvi konzularnega sistema, v katerem je bila vloga konzula spremenjena. Britanija, Francija, Nizozemska in ZDA so z zakoni opredelile pristojnosti in naloge svojih konzulov.²⁶ Hkrati pa so države sklepale dvostranske sporazume o izmenjavi konzulov. Tako kot diplomati so tudi konzuli zastopali interese države, povezane z zaščito trgovskih interesov. Nič več pa niso imeli vloge sodnikov v civilnih in kazenskih zadevah njihovih državljanov. Nekatere države so v 19. stoletju na podlagi takih posebnih dvostranskih sporazumov še naprej priznavale konzulom zahodnih držav pravice ekstrateritorialnosti: Kitajska, Japonska, Siam, Srbija, Bolgarija, Romunija, Iran, Egipt, Sirija, Libanon, Maroko, sultanati v Perzijskem zalivu itd. Seveda ni dvoma, da so take sodne pristojnosti tujih konzulov v popolnem nasprotju z modernim razumevanjem državne suverenosti. Francija je prva uvedla karijerne (poklicne) konzule. S tem je svojo konzularno službo, tako kot prej diplomatsko, profesionalizirala. To prakso so kmalu prevzele tudi druge evropske države: Britanija leta 1825, za konzularno službo je bil odgovoren poseben oddelek na zunanjem ministrstvu (*Foreign Office*); ZDA so sicer pošiljale konzule že v prvih letih svoje neodvisnosti, vendar pa je bila karierna konzularna služba formalno vzpostavljena šele leta 1906. Državni uslužbenci, ki so bili imenovani v redno konzularno službo, so dobili naziv karierni konzularni uslužbenci in so bili zaposleni po postopku, veljavnem za vse državne uslužbenke.

Do sprejema Dunajske konvencije o konzularnih odnosih leta 1963 je konzularne odnose urejalo majhno število pravil mednarodnega običajnega prava, nekaj pravil pa so določali tudi [»tipski«] dvostranski sporazumi, ki pa so bili pogosto medsebojno nasprotni. Ne glede na to, so služili kot podlaga za kasnejšo kodifikacijo. V takem ozračju so se okrepili t. i. častni konzuli, ki so ponujali fleksibilnost in možnost ohranitve stalnih stikov, imeli so določene administrativne naloge in bili politično ne vključeni.²⁷

26 Glej francoski *Ordinance* iz leta 1781 in 1833; nizozemske konzularne predpise iz leta 1786; ameriški *Consular Service Acts* iz 1792 in 1856 ter britanski *Consular Act* iz leta 1825, B. Sen, nav. delo, str. 245.

27 L. T. Lee in J. Quigley, nav. delo, str. 18.

Častni konzuli imajo države poleg kariernih konzulov. Zanje ni nujno, da so državljani države pošiljateljice, temveč so, nasprotno, praviloma državljani države sprejemnice. Čeprav bi sploh prve konzule lahko primerjali z današnjimi častnimi konzuli, pa sprva častni konzuli niso bili tako splošno sprejeti kot karierni.²⁸ Ne glede na to, je v zadnjih desetletjih prav vloga častnega konzula doživela pomembno priznanje na področju praktične konzularne dejavnosti, saj je število častnih konzulov izjemno narastlo.

2.3 Drugi diplomatski agenti

Diplomat in konzul sta temeljni instituciji diplomacije kot operativne večšine, nastali iz stalne potrebe po sporazumevanju in usklajevanju interesov med nosilci politične moči brez nasilja. Iz njih izhajajo vse druge vrste diplomatov, specializiranih za bilateralno, multilateralo, mednarodne organizacije; specialisti, imenovani, atašejši za gospodarstvo, vojsko, znanost, kulturo, okolje itd. Tudi na tem mestu pa naj omenimo *ad hoc* diplomate, tj. voditelje držav in vlad, ministre za zunanje zadeve in njihove pooblaščenca ter druge izvajalce določenih diplomatskih nalog, ki v določeni meri in vsaj občasno prevzemajo vlogo diplomatov.

3. Kodifikacija diplomatskega in konzularnega prava pred ustanovitvijo Organizacije združenih narodov

3.1 Kodifikacija diplomatskega prava

V nadaljevanju navajamo in na kratko komentiramo bistvene akte za kodifikacijo diplomatskega prava.

Dunajski pravilnik (*XVII Règlement sur le rang entre les Agents diplomatiques*, 9. junij 1815); med pomembnimi dokumenti trajne pravne narave, ki so bili sprejeti na dunajskem kongresu, je treba omeniti pravilnik o stopnjah diplomatskih predstavnikov, s katerimi so se države hotele izogniti zapletom, ki so prej nastajali v zvezi s prednostnim vrstnim redom med diplomatskimi agenti različnih velesil. Pravilnik deli vodje/šefe misij v tri razrede (fr., angl. »classes«): 1) veleposlanike/ambasadorje²⁹ in papeške nuncijske ali papeške legatske; 2) odposlance, ministre ali druge, akreditirane pri vladarju; 3) odpravnike poslov, akreditirane pri ministrstvu za zunanje zadeve.

28 Prav tam, str. 515.

29 Za veleposlanika se v praksi uporablja tudi tujka »ambasador«.

Aachenski protokol (*Protocole de la Conférence, tenue d'Aix-la-Chapelle, le 21 Novembre 1818*) je določil še četrti razred vodij, t. i. ministre rezidente, ki so bili uvrščeni med drugi in tretji razred iz Dunajskega pravilnika, tako da so bili odpravniki poslov po aachenskem kongresu četrti razred.

Dunajski pravilnik je prvi (formalni) akt, ki je na mednarodni univerzalni ravni določil nekatera še vedno skromna diplomatska pravila, na podlagi katerega je bila diplomatska služba priznana kot poklic, različen od poklica politika in državnika, znotraj hierarhije sistema državne uprave in vzpostavljen mednarodni sistem diplomatskih rangov. Določil je tudi stopnje diplomatskih predstavnikov, ki jih je leta 1819 dopolnil Aachenski protokol. Tako kakor sta ta dva akta hkrati tudi pomenila omejen obseg kodifikacije diplomatskega prava, ki so ga sicer urejali diplomatski običaji, je bilo takrat tudi konzularno področje le delno urejeno z mednarodnim pravom. Ker sklenjeni meddržavni sporazumi konzularnega področja niso enotno urejali, je zaradi neenotne prakse držav prihajalo do motečih razlik v imunitetah in privilegijih, torej v statusu konzulov v posameznih državah.

To je vodilo do kodifikacije na regionalni ravni. Tako je na VI. Panameriški konferenci v Havani (1928) prišlo do regionalne ureditve obeh področij; konvenciji o diplomatskih agentih in konzulih je sprejelo 14 latinskoameriških republik.³⁰

Vse do Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih (1961) je bil Dunajski pravilnik edina, čeprav samo delna in po obsegu majhna kodifikacija diplomatskega prava, vse drugo pa je bilo običajno diplomatsko pravo. Mehanizem, s katerim je Dunajski pravilnik rešil probleme in spore o stopnjah v razredu, je pozneje prenesen tudi v Dunajsko konvencijo (1961).

3.2 Kodifikacija konzularnega prava

Konzularni odnosi med državami so bili urejeni delno z lokalnim in delno z mednarodnim pravom. V tem smislu so države sklepale dvostranske (bilateralne) sporazume ali večstranske (multilateralne) konvencije. V praksi so zaradi tega nastajale velike razlike pri določanju funkcij, imunitet in privilegijev konzulov. Države niso sklepale enotnih dvostranskih sporazumov, zato ni bilo nenavadno, da sta na primer dva konzula različnih držav v isti državi sprejemnici uživala različne imunitete in privilegije.

30 *Convention relative aux fonctionnaires diplomatiques, adoptée par la sixième Conférence internationale américaine, et signée à La Havane le 20 février 1928, Recueil des Traités, Société des Nations, Vol. CLV, 1934–1935, n° 3581.*

Različna obravnava je pogosto povzročila tudi politične zaplete, zato so se stopnjevale zahteve po kodifikaciji, ki bi vsaj v bistvenih zadevah poenotile položaj konzulov. O kodifikaciji so večkrat razpravljala strokovna društva in mednarodne organizacije. Tako je na primer Inštitut za mednarodno pravo leta 1896 sprejel nekakšen osnutek konvencije o imunitetah konzulov. Ameriški inštitut za mednarodno pravo je o tem razpravljal leta 1925, sprejel osnutek dokumenta in ga poslal nekaterim državam v Latinski Ameriki (*Pan American Republics*). Ameriško združenje za mednarodno pravo in *Harvard Law School* sta prav tako pripravila študijo in osnutek večstranske konzularne konvencije. Kakor že omenjeno, sta bili na šesti mednarodni konferenci ameriških držav v Havani leta 1928 sprejeti konvencija (25 členov) o konzularnih odnosih in imunitetah hkrati s konvencijo o diplomatskih funkcionarjih (glej zgoraj). Konvencija o konzularnih odnosih je deloma poenotila prakso držav podpisnic pri vzpostavljanju konzularnih odnosov in imunitet.

Poskus celovitejše kodifikacije je bil storjen tudi v nekdanjem Društvu narodov, ki je neuspešno poskušalo celoviteje kodificirati konzularno pravo, zato je prišlo do prave eksplozije bilateralnih konvencij; med 1920 in 1933 je bilo sklenjenih več sto.³¹ Celovito sistemsko zaščito vseh vrst konzularnih funkcionarjev, pooblaščenih za opravljanje konzularnih nalog, konzularnih uslužbencev, pomožnega osebja itd., vključno z že omenjenimi častnimi konzuli, je uredila šele Dunajska konvencija o konzularnih odnosih (1963, 17. člen), ki celo predvideva, da konzuli lahko opravljajo diplomatsko delo, če država pošiljateljica nima diplomatskega predstavništva in v kateri je ne zastopa diplomatsko predstavništvo kakšne tretje države, seveda s soglasjem države sprejemnice.

4. Kodifikacija v okviru Organizacije združenih narodov in drugih mednarodnih organizacij

Obdobje med dvema svetovnjima vojnama je glede kodifikacije diplomatskega in mednarodnega prava nasploh predvsem obdobje dejanskega zastoja kodifikacije, vendar pa tudi obdobje pridobivanja pozitivnih in negativnih izkušenj, ki naj se upoštevajo, ko bo mednarodni politični položaj omogočil široko in poglobljeno nadaljevanje procesa kodifikacije.

Do premika je prišlo na podlagi načel Ustanovne listine Organizacije združenih narodov (v nadaljevanju OZN) in njenega 13. člena, na podlagi katerega: »1. Generalna skupščina predlaga pripravo študij in daje priporočila z namenom: a) spodbujati

31 M. Mitić, nav. delo, str. 20.

mednarodno sodelovanje na političnem področju ter progresivni razvoj mednarodnega prava in njegovo kodifikacijo, [...].³² Kot eno temeljnih je bilo v začetku urejeno področje privilegijev in imunitet. Gre za temeljno pravilo diplomatskega prava, ki izvira iz ideje, da je oseba veleposlanika nedotakljiva in da je sporočila, ki jih pošilja ali sprejema od svojega voditelja, potrebno posebej varovati.³³ Februarja 1946 je bila sprejeta Konvencija o privilegijih in imunitetah Organizacije združenih narodov, ki jih mora ta in njeni uslužbenci uživati pri državah, novembra 1947 pa Konvencija o privilegijih in imunitetah specializiranih agencij, h kateri so bile pozneje sprejete priloge glede posameznih mednarodnih organizacij od prve, julija 1948 do osemnajste, julija 2008.

Hkrati s to kodifikacijo so bile sprejete konvencije z enakih področij na regionalni ravni, med katerimi bi poudarili predvsem evropske. Z ustanovitvijo Sveta Evrope 1949 je bil septembra istega leta sprejet Splošni sporazum o privilegijih in imunitetah Sveta Evrope, kasneje pa je bilo k splošnemu sporazumu sprejetih še 6 protokolov. Privilegiji in imunitete so bili vključeni tudi v temeljne akte o ustanovitvi Evropskih skupnosti leta 1957, posebej z njihovo ureditvijo v Protokolu o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti iz aprila 1965.

Novoustanovljena Komisija OZN za mednarodno pravo (v nadaljevanju KMP; več o KMP v nadaljevanju) si je kot eno od prednostnih nalog zadala kodifikacijo diplomatskega prava. Na konferenci na Dunaju je bila aprila 1961 sprejeta Dunajska konvencija o diplomatskih odnosih (v nadaljevanju DKDO) z njenima dvema dodatnima protokoloma o pridobitvi državljanstva in obveznem reševanju sporov, ki je na temelju suverenosti držav in potrebe po vzdrževanju miru in mednarodne varnosti opredelila mednarodno vlogo diplomatov, soglasje držav pa kot temeljno načelo diplomatskih odnosov. Konvencija je uredila tudi vzpostavitev in delovanje diplomatskih predstavništev in nekatera vprašanja imunitet in privilegijev. Sicer pa je konvencija (samo) kodificirala obstoječo prakso držav.

Na konzularnem področju je bila na novi diplomatski konferenci aprila 1963 sprejeta Dunajska konvencija o konzularnih odnosih (v nadaljevanju DKKO) z njenima dvema izbirnima protokoloma, prav tako glede pridobitve državljanstva in obveznem reševanju sporov, ki je izredno celovito uredila konzularno področje. Opozorimo pa naj tudi na Občo konvencijo o privilegijih in imunitetah Organizacije afriške enotnosti (*General Convention on the Privileges and Immunities of the Organization of African Unity*), sprejeto v Akri 25. oktobra 1965. Na evropski ravni je bila

32 Ustanovna listina Organizacije združenih narodov, Sklep o objavi besedila Ustanovne listine Organizacije združenih narodov, objavljen v Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 1/14.

33 I. Roberts (ur.), nav. delo, str. 97.

decembra 1967 sprejeta tudi Evropska konvencija o konzularnih funkcijah, skupaj s protokolom o zaščiti beguncev in konzularnih nalogah v zvezi s civilnimi letali, maja 1972 pa je bila sprejeta še Evropska konvencija o imunitetah držav, skupaj z njenim dodatnim protokolom.

Decembra 1969 je bila v okviru OZN sprejeta Konvencija o posebnih misijah z njenim dodatnim protokolom o obveznem reševanju sporov, ki je konvencijsko uredila najstarejšo obliko diplomacije, t. i. *ad hoc* diplomacijo, tj. odpošiljanje začasnih odposlancev z omejenim namenom. Na diplomatski konferenci marca 1975 pa je bila sprejeta Konvencija o predstavljanju držav v njihovih odnosih z mednarodnimi organizacijami univerzalnega značaja.

OZN je uredila tudi področje zaščite mednarodno zaščitene osebe. Decembra 1973 je bila sprejeta Konvencija o preprečevanju in kaznovanju zločinov proti mednarodno zaščitene osebam, vključno z diplomatskimi agenti, t. i. protiteroristična konvencija, ki je kriminalizirala kazniva dejanja proti mednarodno zaščitene osebam, ki vključujejo voditelje držav in vlad ter zunanje ministre in vodje diplomatskih predstavništev ter njihove prostore in premoženje, decembra 1979 Mednarodna konvencija proti jemanju talcev, ki opredeljuje talca in jemanje talcev in določa načelo *aut dedere aut judicare* (slo. »izročiti ali soditi«), decembra 1994 pa Konvencija o varnosti osebj Zdrženih narodov in spremljevalnega osebj kot žrtev groženj zaradi njihovega delovanja in odločanja v okviru OZN, h kateri je bil decembra 2005 sprejet izbirni protokol. Decembra 2004 je bila sprejeta Konvencija Zdrženih narodov o sodni imuniteti držav in njihovega premoženja. Imuniteta države je pravica države ne biti podvržena jurisdikciji druge države³⁴ in temelji na dveh temeljnih konceptih Ustanovne listine OZN, to sta suverenost in enakost držav. Konvencija zajema pravico do imunitete držav glede razsodbe kakor tudi glede neizvajanja drugih ukrepov upravnih in izvršilnih oblasti. Konvencija mednarodno pravno še ne velja.

Zaradi povečanja učinkovitosti OZN konvencij in kot prispevek Sveta Evrope v boju proti terorizmu, so bile tudi na evropski ravni sprejete t. i. protiteroristične konvencije: že leta 1977 Konvencija o zatiranju terorizma, h kateri je bil leta 2003 sprejet protokol o spremembah, leta 2007 pa je bila sprejeta še Konvencija o preprečevanju terorizma. V začetku leta 2015 so se glede na nadaljnje grožnje mednarodnemu miru in varnosti, ki jih povzročajo teroristična dejanja, začela pogajanja za sprejem dodatnega protokola k tej konvenciji, s katerim se bodo izrecno inkriminirale oblike pripravljanih dejanj kaznivega dejanja terorizma in sicer sodelovanje v organizaciji z namenom terorizma, usposabljanje z namenom terorizma, potovanje v tujino z

34 W. Bolewski, nav. delo, str. 95.

namenom terorizma ter financiranje in organizacija potovanja v tujino z namenom terorizma.³⁵

Privilegiji in imunitete v okviru Evropske unije so bili določeni v okviru sprememb njenih temeljnih aktov in so danes ustrezno posodobljeni in urejeni v Protokolu o privilegijih in imunitetah Evropske unije kot prilogi k Lizbonski pogodbi iz decembra 2007. Tudi tu so določeni privilegiji in imunitete, ki jih morajo zagotavljati države EU, njenim prostorom, arhivom in premoženju ter osebu in uslužbencem.

Vzporedno s postavljanjem temeljev diplomatskega prava je potekala kodifikacija drugih, sicer samostojnih mednarodnopravnih področij, ki so posredno povezana z diplomacijo in delom diplomata, kot je področje sklepanja mednarodnih pogodb. Maja 1969 je bila sprejeta Dunajska konvencija o pravu mednarodnih pogodb³⁶, ki v drugem odstavku 7. člena med predstavnike države, ki lahko na podlagi svoje funkcije in ne da bi bilo treba predložiti pooblastilo, sprejmejo besedilo mednarodne pogodbe ali potrdijo njegovo verodostojnost ali izrazijo privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, šteje tudi predstavnike držav, akreditirane na mednarodni konferenci ali pri mednarodni organizaciji ali enem od njenih organov, za sprejem besedila mednarodne pogodbe na tej konferenci, pri tej organizaciji ali organu. Marca 1986 je bila sprejeta Dunajska konvencija o pravu mednarodnih pogodb med državami in mednarodnimi organizacijami ali med mednarodnimi organizacijami, avgusta 1978 Dunajska konvencija o nasledstvu držav glede pogodb³⁷, ki smiselno določa vlogo predstavnika države v okviru notifikacije nasledstva mednarodnih pogodb, decembra 1981 pa Dunajska konvencija o nasledstvu držav glede državnega premoženja, arhivov in dolgov.

35 Protokol še ni sprejet.

36 Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij OZN in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, objavljen v Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 3/93, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13, konvencija, objavljena v Ur. l. SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 30/72, novi prevod konvencije objavljen v Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 13/11 (Ur. l. RS, št. 87/11).

37 Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij OZN in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, objavljen v Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 3/93, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13, konvencija objavljena v Ur. l. SFRJ, št. 1/80.

4.1 Pomen in vloga Komisije za mednarodno pravo

Tako prva prizadevanja za kodifikacijo mednarodnega prava v obliki delovanja posameznikov in zasebnih združenj³⁸ kot prve doktrinarne težnje po sistematični ureditvi oziroma celoviti kodifikaciji mednarodnega prava segajo v 18. stoletje, na ravni držav se kodifikacija začne v 19. stoletju z Dunajskim kongresom. Za to obdobje so značilne nekatere delne kodifikacije mednarodnega prava.³⁹ Prvi sistematični pristop h kodifikaciji predstavlja ustanovitev Odbora strokovnjakov za progresivno kodifikacijo mednarodnega prava v okviru Društva narodov leta 1924.

Poglavitni mejnik pa je tudi na tem področju ustanovitev OZN, v okviru katere je bil najprej z Resolucijo GS št. 94 (I) ustanovljen Odbor za progresivni razvoj mednarodnega prava in njegovo kodifikacijo, ki je pripravil statut prihodnje komisije. Ob zavedanju pomena mednarodnega prava, mednarodnega miru in varnosti je bila nato z Resolucijo Generalne skupščine OZN, št. 174 (II), novembra 1947 ustanovljena Komisija za mednarodno pravo (KMP, angl. International Law Commission – ILC) kot pomožni, a stalni organ generalne skupščine. Komisija za mednarodno pravo OZN je imela za nalogo kodifikacijo mednarodnega prava in spodbujati njegov progresivni razvoj. V skladu s 15. členom statuta komisije »progresivni razvoj mednarodnega prava« pomeni pripravo konvencij s tistih področij, ki jih mednarodno pravo še ne ureja, ali tistih, kjer mednarodno pravo še ni dovolj razvito v praksi držav (nastajajoča norma (*de lege ferenda*)⁴⁰). Pojem »kodifikacija« mednarodnega prava pa se nanaša na tiste primere, kjer je treba z večjo točnostjo in bolj sistematično oblikovati pravne norme mednarodnega prava na tistih področjih, kjer sta že zadostni praksa držav in doktrina ter kjer je že dovolj precedenčnih primerov (zapis obstoječega, z zadostno prakso držav utemeljenega mednarodnega prava (*de lege lata*) v obliki mednarodne pogodbe).⁴¹

Rezultati kodifikacije, do katere je prišlo na temelju dela komisije za mednarodno pravo, so glede obsega in raznovrstnosti zelo pozitivni. Uspešnost glede ratifikacij in pristopanja h konvencijam držav pa je manj pozitivna. Obe temeljni konvenciji, o diplomatskih (1961) in konzularnih odnosih (1963), je sprejela večina držav, npr. Dunajske konvencije o predstavljanju držav v njihovih odnosih z mednarodnimi

38 E. Petrič: Komisija za mednarodno pravo med *de lege lata* in *de lege ferenda*, v: S. Drenik, V. Sancin in M. Jazbec (ur.), nav. delo, str. 11.

39 M. Škrk: Komisija za mednarodno pravo v XX. stoletju, v: S. Drenik, V. Sancin in M. Jazbec (ur.), nav. delo, str. 47.

40 E. Petrič: Komisija za mednarodno pravo med *de lege lata* in *de lege ferenda*, v: S. Drenik, V. Sancin in M. Jazbec (ur.), nav. delo, str. 11.

41 Prav tam.

organizacijami (1975), ki ji manjka samo še ena ratifikacija, dolgo niso hotele sprejeti prav države, na ozemlju katerih so sedeži mednarodnih organizacij, to so države, na katere se ta konvencija pravzaprav najbolj nanaša. Prav tako je začela veljati Konvencija Sveta Evrope o konzularnih funkcijah (1967), in sicer 9. junija 2011, vendar le za pet držav. Na drugi strani pa že velja Konvencija o pravu mednarodnih pogodb (1969) in število držav, ki k njej pristopajo, je vsako leto večje, pri čemer pa Konvencija o pravu mednarodnih pogodb med državami in mednarodnimi organizacijami ali med mednarodnimi organizacijami (1986) še nima zadostnega števila držav skleniteljic in še ne velja.

Uspešnost kodificirane konvencije se ne more meriti samo s številom držav, ki jo je ratificiralo ali je k njej pristopilo, čeprav je tudi to, zlasti po določenem času od njenega sprejema, lahko koristen pokazatelj (seveda pa pogoj za njeno uveljavitev); uspeh se meri tudi po tem, koliko posamezna konvencija dejansko izraža (zapolnjuje) potrebe mednarodne skupnosti in kako se v teh okvirih dejansko uveljavlja.

Poleg dejstva, da jasna razmejitev, kaj spada v čisto diplomatsko pravo in kaj v druga področja mednarodnega prava, vedno ni povsem mogoča tudi zato, ker niti ni smiselna, moramo poudariti, da bo v prihodnje to razlikovanje še težje. Tudi s tega vidika je treba presojati nekdanje in prihodnje delo komisije.

Tako regionalni ključ pri sestavi komisije kakor tudi nemajhno število – 34 članov – sta objektivno prispevala k upadu tehnične kakovosti in akcijske sposobnosti mednarodnih pravnikov in otežila strokovno razpravo. Trditev, da ima vdor »političnega«, kjer bi moralo prevladati strokovno, praviloma negativne posledice, je relativna, kajti od politične volje sta odvisna nastajanje in uporaba mednarodnega in diplomatskega prava; obe pravi izrecno izražata ambicijo, ki jo lahko imenujemo »mednarodna vladavina prava«: na primer pravo Evropske unije (t. i. *acquis communautaire*, ki združuje zakonodajo, pravne akte in odločitve sodišč) vsekakor deluje znotraj te družine držav zaradi politične volje držav članic; za diplomatsko pravo, ki ima univerzalne in globalne ambicije lahko rečemo, da uporaba diplomatskega prava med subjekti mednarodnega prava, ki imajo *ius legationis*, pomeni pozitivno mednarodno vladavino prava.

Vsekakor je vloga KMP kot organa OZN odvisna od politične volje zlasti stalnih članic VS OZN. Poleg tega je vedno aktualno tudi vprašanje, ali komisija v sedanjih sestavi in s sedanjimi postopki lahko še naprej velja za najpristojnejši mednarodni organ za t. i. »progresivni razvoj mednarodnega prava« (15. člen), torej za nadaljnjo kodifikacijo in razvoj mednarodnega prava v svetu, kjer številne, zlasti aktualne teme (okolje, vodni viri, energija, trajnostni razvoj, migracije), zahtevajo kombinacijo pravniških, znanstveno-tehničnih, humanističnih in diplomatskih znanj. O

teh zadevah bodo odločali politiki, pri čemer ni gotovo, ali bodo upoštevali nasvete pravnikov.⁴²

Celotna bilanca dela komisije je vsekakor pozitivna. Prvih petdeset let dela KMP lahko ocenimo kot njeno »zlato dobo«,⁴³ komisija je pripomogla k ureditvi številnih področij mednarodnega prava in uveljavitvi načel vladavine prava v mednarodnem pravu. Proti koncu prejšnjega stoletja pa se je delo komisije glede na omenjena organizacijska in vsebinska vprašanja nekoliko upočasnilo.

4.2 Dunajska konvencija o diplomatskih odnosih

Komisija za mednarodno pravo je na svoji prvi seji leta 1949 določila 14 prednostnih tem, ki so bile pripravljene za kodifikacijo, med njimi tudi o diplomatskih in konzularnih odnosih ter imunitetah.

Komisija je na podlagi resolucije 685/VII Generalne skupščine iz leta 1952 začela z delom v letu 1954 in je po štirih letih (1958) Generalni skupščini predložila končni osnutek. Osnutek konvencije je obravnaval t. i. šesti odbor GS,⁴⁴ kjer so delegati nekaterih držav izrazili dvom o nujnosti kodifikacije. Šlo je za bojazen, da bi kodifikacija kot sistem strogo določenih pravil v praksi povzročila oženje privilegijev in imunitet diplomatskim agentom. Prav tako se je zastavljalo vprašanje, ali naj bi končno besedilo sprejela generalna skupščina ali pa naj se v ta namen skliče posebna konferenca. Prevladalo je mnenje, da je taka kodifikacija potrebna in naj se skliče posebna konferenca (Res. 1450/XIV).

Na Dunaju je konferenca začela z delom 2. marca in po petih tednih 14. aprila 1961 sprejela končno besedilo konvencije o diplomatskih odnosih (Dunajska konvencija o diplomatskih odnosih, DKDO). Na konferenci je sodelovalo 81 držav. Konvencija vsebuje 53 členov ter dva izbirna protokola o obveznem reševanju sporov in pridobitvi državljanstva. Končno besedilo konvencije je bilo sprejeto na konferenci 18. aprila 1961, konvencija pa je bila dana na voljo za podpis do 31. marca 1962 in pozneje za pristop članicam Organizacije združenih narodov ter članicam specializiranih agencij. Konvencija z izbirnima protokoloma je začela veljati aprila 1. 1964.

42 M. Giuliano, T. Scovazzi, T. Treves, nav. delo, str. 272, 273.

43 M. Škrk: Komisija za mednarodno pravo v XX. stoletju, v: S. Drenik, V. Sancin in M. Jazbec (ur.), nav. delo, str. 60.

44 Šesti odbor Generalne skupščine OZN je poglavitni forum za obravnavo pravnih vprašanj v okviru generalne skupščine. Njegov mandat, progresivni razvoj mednarodnega prava in njegova kodifikacija, temelji na 13. členu Ustanovne listine OZN.

Dunajska konvencija o diplomatskih odnosih je obširna in temeljita ureditev pravil modernega diplomatskega prava.⁴⁵ Konvencija temelji na dveh izhodiščih: suverenosti držav in dolžnosti vzdrževanja mednarodne ureditve (»miru in mednarodne varnosti«) z razvijanjem prijateljskih odnosov med narodi. Pomembno je poudariti, da konvencija opredeljuje dve bistveni funkciji diplomacije, in sicer zaščito in predstavljanje nacionalnega interesa suverene države in dolžnost vzdrževanja mednarodnega miru. Na teh dveh načelih temelji celotna zgradba Organizacije združenih narodov.

Prav zaradi načela suverene enakosti držav je zato za vzpostavitev diplomatskih odnosov potrebno soglasje obeh strani (2. člen). Tako soglasje je potrebno tudi za imenovanje vodij diplomatskih predstavništev (4. člen) in morebiti tudi pri imenovanju drugih članov diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva (7. člen) kakor tudi med trajanjem njihovih diplomatskih predstavništev (9. in 43. člen). Dve državi prav tako soglasno določita število članov posameznega diplomatskega predstavništva (11. člen).

Soglasje je torej načelo, na katerem temeljijo diplomatski odnosi od njihove vzpostavitve do prekinitve, torej od začetka do konca. To načelo je izrecno navedeno tudi v 47. členu, ki priznava vzajemnost kot dodatno merilo pri razlagi konvencije. Iz 3. člena, kjer so opredeljene mednarodne funkcije agentov, izhajajo tudi določbe o raznih pravicah države pošiljateljice, npr. o emblemih, kakor sta grb in zastava (20. člen), o prostorih diplomatskega predstavništva (od 21. do 23. člena), o arhivih (24. člen), komunikacijah (26. in 27. člen), tranzitu (40. člen) ter imunitetah in privilegijih diplomatskih agentov (28. do 39. člen).

V primerjavi s pravilnikom iz leta 1815 Dunajska konvencija iz leta 1961 vseka kor pomembno širi kodificiranje diplomatske tematike. Poleg diplomatskih agentov konvencija ureja tudi vzpostavitev in delovanje diplomatskega predstavništva. Številni člani urejajo diplomatske imunitete in privilegije itd., vendar pa besedilo konvencije ne pomeni bistvenih novosti, saj kodificira le tisto, kar so države v praksi že v glavnem uporabljale.

Konvencija priznava diplomatskemu predstavništvu lasten diplomatski status, drugačen od tistega, ki ga uživajo vodja diplomatskega predstavništva in drugo diplomatsko osebje. Diplomatsko predstavništvo je namreč del državnega organa, ki deluje izven ozemlja svoje države in ima prav zaradi te posebnosti poseben status po mednarodnem pravu in ne sam po sebi, kakor ga ima mednarodna vladna organizacija (v nadaljevanju MVO).

45 E. Denza, nav. delo, str. 3.

Dembinski, izhajajoč iz DKDO in upošteva je prakso, ki kaže, da je položaj diplomatskega predstavništva različen od položaja vodje in drugega diplomatskega osebja, opredeljuje »zunanjo misijo« takole:

- diplomatsko predstavništvo obstaja neodvisno od posameznikov, ki ga sestavljajo;
- ker je diplomatsko predstavništvo [del] državnega organa, je vsako njegovo ravnanje, ki ga stori, dopusti ali opusti ali pa je bilo tako storjeno v njegovem imenu, mogoče neposredno pripisati državi pošiljateljici ali MVO;
- z izjemo misije pri MVO ali mednarodni konferenci, ki ima sedež ali poteka na ozemlju države pošiljateljice, morajo zunanje misije upoštevati tri pravne rede: a) pravo države pošiljateljice; b) mednarodno pravo, ki določa njihov status, pravice in dolžnosti; c) pravo države sprejemnice.⁴⁶

Diplomatsko predstavništvo je torej podaljšana roka države pošiljateljice, po mednarodnem pravu pa ni pravna oseba, neodvisna od države pošiljateljice; s prenehanjem obstoja države preneha obstajati tudi diplomatsko predstavništvo. To se je na primer zgodilo ob postopnem razpadanju in prenehanju obstoja nekdanje Jugoslavije.

4.3 Dunajska konvencija o konzularnih odnosih

Zgodovina in postopek sprejemanja konzularne konvencije sta v glavnem podobna kakor pri diplomatski konvenciji. Komisija za mednarodno pravo je začela delati leta 1955 in je končni osnutek predložila generalni skupščini leta 1961. GS je z resolucijo 1685 (XVI) odobrila besedilo in odločila, naj se konvencija sprejme na posebni diplomatski konferenci v začetku leta 1963. Predstavniki 95 držav so zasedali od 4. marca do 22. aprila 1963 in 18. aprila sprejeli končno besedilo konvencije o konzularnih odnosih (Dunajska konvencija o konzularnih odnosih, DKKO) in dva izbirna protokola, podobna kakor tista, ki sta dodana diplomatski konvenciji iz leta 1961.⁴⁷ Konvencija, ki je doslej najcelovitejša ureditev te problematike, ne posega v že obstoječe sporazume med državami, niti ne omejuje držav, da tudi v prihodnje ne bi sklepale dvostranskih ali večstranskih sporazumov.

Dalj časa že potekajo prizadevanja za ukinitve posebne konzularne službe in vzpostavitev skupne zunanjepolitične službe za diplomatske in konzularne zadeve. V praksi je bila konzularna služba *de facto* podrejena diplomatski, vendar z združevanjem obeh služb ta hierarhičnost postopoma izginja. V Franciji sta se obe službi združili z dekretom 10. julija 1880 in 27. aprila 1883; v ZDA sta se obe službi poenotili s t. i. *Rogers Act* iz leta 1924; Britanci so imeli ločeni službi vse do leta 1943. Danes sta obe službi v skoraj vseh državah združeni.

⁴⁶ L. Dembinski, nav. delo.

⁴⁷ Prav tam, str. 8, 9.

Funkcionar zunanjega ministrstva je lahko določen za delo v diplomatskem predstavništvu ali pa v konzulatu države pošiljateljice. Glede na poenotenje obeh služb so vse pogostejši predlogi, da bi se izenačili tudi privilegiji in imunitete. Diplomatski uslužbenec, ki bi bil določen za opravljanje konzularnih zadev, bi se namreč težko zadovoljil z zmanjševanjem imunitete in privilegijev. Pri tem se poudarja, da so razlogi za razlike v imunitetah in privilegijih zgodovinski in da danes niso več utemeljeni. V zvezi s tem je treba poudariti, da se privilegiji in imunitete ne dajejo osebam kot takim, niti niso povezani z določenim delom (diplomatskim ali konzularnim), ki ga funkcionar opravlja. Imunitete in privilegiji diplomatskih agentov in konzularnih funkcionarjev se dajejo zaradi opravljanja funkcij (funkcionalna nujnost) in se morajo v tem smislu razlikovati, odvisno od delovnega področja, ki ga pokriva funkcionar.

Kljub procesu združevanja diplomatskih in konzularnih funkcij so še vedno pomembne razlike med službama. Diplomatski agent je politični predstavnik svoje vlade, konzularni uslužbenec pa praviloma nima političnih funkcij. Prav tako je zelo pomembno, da se diplomatskemu agentu zagotovi, da svoje delo opravlja zaupno in nevsiljivo ter da ima pri tem neovirano možnost za komuniciranje s svojo državo. Prav zaradi tega je treba ohraniti nekatere razlike v imunitetah in privilegijih, ki jih uživajo diplomatski in konzularni funkcionarji. Čeprav so v zadnjih desetletjih mnoge tradicionalne konzularne funkcije prešle v pristojnost diplomatov, vključno z zaščito interesov državljanov države pošiljateljice in zaščito njenih gospodarskih ter drugih interesov, je institucija konzula v odnosih med državami še vedno zelo pomembna. Nekatere države namreč ne dovoljujejo, da bi imela diplomatska predstavništva razen v glavnem mestu tudi v drugih krajih svoje »ekspoziture«, zato veliko dela opravi konzul, zlasti glede zaščite trgovinskih in poslovnih interesov ter državljanov države pošiljateljice (npr. v pristaniščih, ki niso hkrati glavna mesta itd.). Še posebej je institucija konzula pomembna, kadar med dvema državama ni diplomatskih odnosov ali so ti prekinjeni, saj v takem primeru interese držav zastopajo konzuli. Seveda pa konzularna diplomacija kljub sprotnemu prilagajanju in izboljšavam ne more nadomestiti klasične diplomacije, »lahko pa jo kakovostno dopolni, nagradi in bistveno poceni.«⁴⁸ V zvezi s tem je svojstven razcvet doživela funkcija t. i. častnih konzulov, ki kot praviloma državljani države sprejemnice poznajo poslovno, kulturno in turistično okolje države.

4.4 Nedokončana kodifikacija

Manj uspešna je bila kodifikacija pomožnih diplomatskih področij, ki še danes ni zaključena. To je npr. **odgovornost držav za mednarodna protipravna dejanja.**

48 M. Smole, nav. delo, str. 223.

Kršitve sprejetih mednarodnih obveznosti lahko pripisujemo decentraliziranemu in horizontalno strukturiranemu mednarodnemu sistemu formalnopravno enakih držav, v katerem ni centralne naddržavne oblasti, ki bi na splošno uveljavljala spoštovanje teh pravil.⁴⁹ Prizadevanja za kodifikacijo področja so se pojavila že v 19. stoletju, dejansko pa se je delo začelo v okviru KMP, med njenimi prvimi nalogami. Šele po več desetletnem delu, študijah, poročilih in obravnavi je komisija leta 2001 končala delo na drugem osnutku členov (*Draft articles on Responsibility of States for Internationally Wrongful Acts*), s katerimi je Generalna skupščina OZN v Resoluciji 56/83 seznanila države članice in jih kasneje še z Resolucijo 59/35 leta 2004 ponovno zaprosila za mnenja na osnutek. Razprava o osnutku členov se nadaljuje še danes. Besedilo je tako še vedno v fazi osnutka,⁵⁰ katerega namen je določiti splošne pogoje, pod katerimi bi se država po mednarodnem pravu štela za odgovorno za nezakonita dejanja ali opustitve in pravne posledice, ki pa ne določa vsebine mednarodnih obveznosti, katerih kršitev bi vodila v odgovornost držav (mednarodne obveznosti izhajajo iz primarnih mednarodnih pravil), prav tako se ne nanašajo na mednarodne organizacije in druge subjekte mednarodnega prava.

Drugo tako področje je **status diplomatskega kurirja in diplomatske pošte, ki je ne spremlja diplomatski kurir**. Generalna skupščina ZN je leta 1977 izrazila zaskrbljenost zaradi nenehnih kršitev določil diplomatskega prava, ki se nanašajo na status diplomatskega kurirja in diplomatske pošte, ki je ne spremlja kurir. Zahtevala je, da komisija začne pripravljati konvencijo, in sicer z resolucijo 31/76 GS OZN. Komisija je leta 1986 začasno sprejela prvi osnutek pravil o diplomatskem kurirju in pošte, ki je ne spremlja diplomatski kurir. Dopolnjeno besedilo (sprejeto na 41. zasedanju leta 1989) je komisija predložila GS OZN kot del poročila o tem zasedanju (tč. 72).⁵¹ Leta 1989 je bil pripravljen osnutek členov o pravnem položaju diplomatskega kurirja in diplomatske pošte, ki je ne spremlja diplomatski kurir z izbirnimi protokoloma (*Draft Articles on the Status of the Diplomatic Courier and the Diplomatic Bag Not Accompanied by Diplomatic Courier*).⁵² Namen je vzpostavitev enotne ureditve za vse vrste kurirjev in pošte, ki jih države uporabljajo za mednarodno komunikacijo in so večinoma zajete v temeljnih diplomatskih konvencijah. Komisija za mednarodno pravo še vedno obravnava osnutek tega protokola.

49 D. Švarc, v: S. Drenik, V. Sancin in M. Jazbec (ur.), nav. delo, str. 73.

50 Glej: <http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/draft%20articles/9_6_2001.pdf>.

51 Poročilo, ki vsebuje tudi komentarje o osnutku je objavljeno v: Yearbook of the International Law Commission, 1989, vol. II, Part Two. *Draft articles on the Status of the Diplomatic Courier and the Diplomatic Bag not accompanied by Diplomatic Courier and Draft Optional Protocols thereto with commentaries*.

52 Glej: <http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/draft%20articles/9_5_1989.pdf>.

Tretje področje je diplomatska zaščita. Švicarski pravnik Emer de Vattel je leta 1758 oblikoval temeljno načelo **diplomatske zaščite**, rekoč: »Kdor slabo ravna z državljanom, posredno škoduje državi, ki ga je dolžna ščititi.«⁵³ Pravo, ki zadeva diplomatsko zaščito je relativno mlado podpodročje mednarodnega prava in se je oblikovalo šele v prvi polovici 19. stoletja, dolgo po vestfalskem miru, ko so se rodile nacionalne države in moderno mednarodno pravo.⁵⁴

Danes države intenzivno uporabljajo diplomatske (in konzularne zaščite) kot uveljavljen mednarodno pravni instrument, katerega namen je pravično ravnanje tujih oblasti z njenimi državljanji in pravnimi osebami. Pomembno pa je, da je »izgubil slabo reputacijo postopkov bogatih razvitih držav za vmešavanje v notranje zadeve držav v razvoju.«⁵⁵

Diplomatska in konzularna zaščita pomenita predvsem delovanje državnih organov, s katerimi država ščiti in zastopa interese svojih državljanov in pravnih oseb v drugih državah ali v odnosu do mednarodnih organizacij. Tako zaščito uživajo tudi državljanji in pravne osebe tretjih držav, katerih interese mora zastopati ali ščititi država zaščitnica v skladu s konvencijama o diplomatskih in konzularnih odnosih. Zaščita državljanov v tujini bi morala teči s pogajanjem z državo gostiteljico, vendar se pogosto zlorablja z uporabo sile, sicer ne nujno vojaške (zahteve za kompenzacijo za škodo, povzročeno osebam ali premoženju).⁵⁶

Diplomatska zaščita je naloga diplomatskega predstavništva države pošiljateljice, ki jo uveljavlja prek ministrstva za zunanje zadeve. Oba organa sta po svoji naravi politična. Konzularno zaščito konzulat uveljavlja znotraj določenega konzularnega območja. Pri konzularni zaščiti gre torej za delovanje konzulata proti lokalnim organom na določenem konzularnem področju države sprejemnice – konzulat ne intervenira, ker bi bila kršena neka mednarodna pravna norma, temveč praviloma zato, ker je prišlo do kršitev notranjih pravnih norm, ki pa ne morejo biti v nasprotju z mednarodnopravnimi obvezami te države in ki jih morajo lokalne oblasti prav tako spoštovati.

Če intervencija konzulata ni uspešna – zaradi odpora lokalnih organov ali ker to prepoveduje zakonodaja – mora intervenirati veleposlaništvo pri ministrstvu za zunanje

53 E. Vattel, nav. delo, glej tudi: <<http://legal.un.org/avl/ha/adp/adp.html>>.

54 C. F. Amerasinghe, nav. delo, str. 1.

55 J. Dugard, arhiv Avdiovizualne knjižnice mednarodnega prava OZN, dostopno na: <<http://legal.un.org/avl/ha/adp/adp.html>>.

56 Prav tam, str. 22.

zadeve in se sklicevati na kršitev določene mednarodno pravne norme. To nikakor ne pomeni, da s tem preneha konzularna intervencija, temveč potekata obe intervenciji hkrati in usklajeno. V posebej težkih in nujnih primerih in kadar gre za mednarodne pravne norme ter politične in ne lokalne zadeve, je treba začeti diplomatsko intervencijo in ne konzularno, in zahtevati neposredno od države gostiteljice spoštovanje norm mednarodnega prava, ki so jih kršili organi te države.

V tem primeru se intervencija diplomatskega predstavništva ne omejuje zgolj na mednarodnopravni, temveč tudi – ali še bolj – na diplomatsko praktični vidik; torej na to, kako pomembna je določena zadeva v celoti bilateralnih odnosov med državama.

Praksa kaže, da gre pogosto za prekrivanje oziroma hkratnost obeh vrst zaščite, ki sta realno očitno tesno povezani. Namen obeh vrst zaščite je enak: bodisi preventivno delovanje za preprečitev kršitve pravic in s tem škode, ki bi jo njenim državljanom ali pravnim osebam povzročila država sprejemnica, bodisi kurativno delovanje, da se škoda odpravi, na primer z vrnitvijo v prejšnje stanje, odškodnino ali kako drugače, pa naj gre za škodo, povzročeno organom države pošiljateljice (diplomatskemu predstavništvu, diplomatom, vojaški ladji, letalu, kulturnim ustanovam itd.), posameznikom (turisti, poslovneži, športniki, umetniki itd.) ali pa pravnim osebam.

Tudi po mnenju KMP sta obe vrsti zaščite pomembna instituta mednarodnih odnosov, saj se načela diplomatske in konzularne zaščite sprejemajo univerzalno. Komisija je nadaljevala s kodifikacijo tega področja leta 1995 in leto pozneje v posebnem poročilu menila, da je diplomatska zaščita primerna tema njenega prihodnjega dela. (Predlog je podprla tudi Slovenija.) KMP je leta 2001 sprejela osnutek besedila za drugo branje in leta 2006 sprejela osnutek (19 členov) konvencije (*Draft articles on Diplomatic Protection*),⁵⁷ ki pa ga GS OZN še ni obravnavala.

Problem diplomatske in konzularne zaščite ostaja občutljiv, saj gre vedno za trk več suverenosti; prav zato je diplomacija večšina iskanja smiselnih ravnotežij med mnogimi nosilci suverenosti.

II. OPREDELITVE POJMOV

Za večjo uporabnost priročnika v nadaljevanju zgoščeno pojasnujemo in opredeljujemo nekatere pojme in tiste *terminus technicus*, ki se stalno uporabljajo v diplomaciji

57 Dostopno na: <http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/draft%20articles/9_8_2006.pdf>.

in diplomatskem pravu. Z izborom pojmov in definicij hočemo pokazati na njihovo evolutivno zvezo, pa tudi na nepotrebnost, ki se kaže v hiperprodukciji definicij. Pravni vidik je nujen in neizogiben, ni pa zadosten za razumevanje pragmatično politične narave diplomacije.

1. Opredelitev diplomatskega prava

Sodobni teoretiki izhajajo iz tega, da mora sodobno diplomatsko pravo zaobjeti, to je pravno normirati, celoto diplomatskih odnosov. Zato predlagajo, da se iz sedanje partikularne kodifikacije preide na izdelavo nekakšnega vseobsegajočega *codex diplomaticus*, ki bi imel več poglavij in bi zajemal tudi vse nove težnje.⁵⁸

To je seveda bolj – morda tipično pravniška – želja kakor pa uresničljiva naloga, saj je pravo praviloma prešibko, da bi zajelo celotni diplomatski promet med mednarodnimi subjekti. Poleg tega vemo, da ni uresničljivo oblikovati celoviti ali obči *codex diplomaticus*, zato ker nič človeškega, vključno s pravom, ni dokončno. Poleg tega se pravo tudi nerado ukvarja s prihodnostjo.

S temi zadržki je treba razumeti tudi posamezne definicije, ki se jim pravo ne more in tudi ne sme izogniti. Tako kakor druge vede si tudi pravo prizadeva, da so njegove definicije čim jasnejše in natančnejše, kar naj bi omogočilo različne, predvsem neželene interpretacije. Menimo, da so z definicijami podobne težave kakor s teorijami; stare namreč vedno nadomestijo nove, ene in druge pa praviloma bolj izražajo trenutek ali stanje kakor pa proces in projekcijo. Teoretik Jelič je zato svarilno zapisal, da je težko dati definicijo, »ki bi upoštevala tako zgodovinski razvoj, sedanjo situacijo in še pustila prostor, s katerim bi bil pokrit še ves prihodnji razvoj«.⁵⁹

Ker se tudi sami ne moremo izogniti nekakšnemu izhodišču, za to informativno razpravo navajamo sicer zelo pogosto citirano definicijo izvrstnega poznavalca Philipa Cahierja. Zanj je diplomatsko pravo »zbir posameznih norm, ki urejajo odnose, ki se ustvarjajo med različnimi organi mednarodnih subjektov, ki so stalno ali občasno pristojni za zunanje zadeve teh subjektov«.⁶⁰

Cahier torej jasno govori o mednarodnih subjektih, kar pomeni kakovostno razliko glede na »tradicionalno, klasično« diplomatsko pravo, ki se zadržuje le na državi

58 D. Pindič, nav. delo.

59 A. Jelič, nav. delo, str. 45.

60 P. Cahier, nav. delo, str. 5.

kot na subjektu mednarodnega prava.⁶¹ Cahierjevo definicijo smo vzeli samo kot izhodišče za shematično pojasnitev, kaj je po našem mnenju temeljna vsebina diplomatskega prava.

Diplomatsko pravo je torej tisti del pravne znanosti, ki preučuje:

- a) pravne norme, ki urejajo delovanje pristojnih organov mednarodnih subjektov,
- b) pravne norme, ki urejajo same odnose in določajo postopke, ki se uporabljajo v teh odnosih,
- c) pravne norme in pravila, ki določajo strukture, znotraj katerih se ti odnosi vzpostavljajo in potekajo.

S tega vidika je diplomatsko pravo pravzaprav normativno, saj ga zanima »zbir pravnih norm«, ki urejajo diplomatske dejavnosti kot take. Gre za pravila in norme, ki predpisujejo načine delovanja in obnašanja v diplomatskem prometu med mednarodnimi subjekti.

Kot pravno vedo diplomatsko pravo zanimajo predvsem tiste pravne norme, katerih kršitev dejansko pomeni kršitev mednarodnih pravil. Diplomatsko pravo mora prav tako upoštevati še neko drugo posebno vrsto norm, ki sicer urejajo odnose med državami, niso pa »povzdignjene« na raven pravne norme. To so diplomatski običaji. Zaradi upoštevanja običajev države sicer ne prevzemajo nobene pravne odgovornosti, kakor bi jo, če bi kršile mednarodne norme, vendar pa tudi običaj enako kakor pravna norma vsebuje določeno zapoved in grozi s sankcijo. Mednarodni običaj je namreč posledica dolgotrajnega načina obnašanja, ki ga vsi štejejo kot poklicno in etično pravilo. Kršitev diplomatskega običaja je kršitev diplomatske etike in pomeni resno diplomatsko nekorektnost s praviloma dolgotrajnimi posledicami za ugled vršilca.⁶² Diplomatsko pravo se ne more ukvarjati le s sistematičnim študijem celote pravnih norm, ki pravno urejajo delovanje mednarodnih subjektov, temveč mora tudi odgovoriti, kakšen je pravni smisel (*ratio iuris*) teh norm ob upoštevanju njihovega zgodovinskega izvora, socialne funkcije in praktične uporabnosti. Do teh odgovorov seveda ni mogoče priti brez poznavanja in upoštevanja razvoja mednarodne skupnosti držav, zlasti je potrebno razumevanje mednarodne dinamike, zaradi katere se v praksi stalno menjajo in tudi vračajo pomeni in protagonisti v mednarodni skupnosti.

V znak spoštovanja dela prof. dr. Boruta Bohteta, pedagoga in diplomata prepričljive pravne misli, navajamo njegovo definicijo v kateri je poudarjena znanstvena raven mednarodnega prava: »Diplomatsko in konzularno pravo je sistem pravnih pravil

61 D. Pindič, nav. delo, str. 268.

62 A. Maresca, nav. delo, str. 242 in naprej.

in načel mednarodnega običajnega in pogodbenega prava, ki ureja diplomatske in konzularne odnose med državami, pravni položaj (pravice in dolžnosti) državnih predstavništev in predstavnikov v tujini (in mednarodnih funkcionarjev) in zagotavlja njihov mednarodnopravni status, njihove naloge ter privilegije in imunitete.«⁶³

2. Opredelitev diplomacije

Predvsem v drugi polovici prejšnjega stoletja so praktiki in teoretiki mednarodnih odnosov in mednarodnega prava večkrat poskusili definirati pojem diplomacije. Med bolj mednarodnopravno intoniranimi definicijami je tista Harolda Nicolsona, ki je opredelil diplomacijo kot: a) upravljanje/vodenje mednarodnih odnosov s pogajanci; b) metodo, s katero te odnose vodijo in urejajo veleposlaniki in poslaniki; c) dejavnost ali večino diplomatov. Za Watsona je bistvo diplomacije v »dialogu med neodvisnimi državami«, kar vključuje zapleten sistem, s katerim oblasti vodijo dialog, in »mrežo obljub, pogodb, institucij in pravil vedenja, ki iz njega izhajajo«. Med starejšimi, skorajda klasičnimi naj omenimo definicijo Paul Pradier-Fodéré-a, po kateri je diplomacija »umetnost predstavljanja vlade in interesov svoje države pri tujih vladah in v tujih državah; [...] upravljanje z mednarodnimi zadevami; in [...] bodisi diktiranje bodisi upoštevanje [...] mednarodnih pogajanj«. Med aktualnejšimi je Hardyjeva opredelitev, ki diplomacijo razume kot »vodenje zunanjih odnosov določenega subjekta mednarodnega prava z drugimi subjekti prek predstavniških organov in z miroljubnimi sredstvi«. O hiperprodukciji definicij več v nadaljevanju.

Jose Calvet De Magalhaes daje bolj funkcionalno definicijo diplomacije kot »nega izmed instrumentov zunanje politike«, katerega namen je »vzpostavitev in razvoj miroljubnih stikov med oblastmi različnih držav«, »prek uporabe posrednikov« (diplomatskih predstavnikov), ki jih »medsebojno priznavajo vpletene strani«. ⁶⁴ Christer Jonsson in Martin Hall pa vzpostavljata bolj socialno naravnano definicija diplomacije in govorita o diplomaciji kot instituciji z relativno stabilno zbirko družbenih praks, sestavljenih iz priznanih vlog, osnovanih s skupkom pravil, ki določajo primerno obnašanje in urejajo odnose med nosilci teh vlog. ⁶⁵

Širše pojmovanje diplomacije daje Janković kot »vodenje zunanje politike ene ali več držav« in definicijo izpelje kot »skupek načinov in sredstev, katerega država prek pooblaščenih organov uporablja pri vodenju svojih odnosov z zunanjim svetom«

63 B. Bohte, nav. delo, str 41.

64 J. C. Magalhaes, nav. delo, str 17.

65 C. Jonsson in M. Hall, nav. delo, str. 25.

in dodaja: a) v svojih mednarodnih odnosih diplomacijo uporabljajo tudi drugi dejansko neodvisni subjekti mednarodnega prava in mednarodnih odnosov (predvsem mednarodne vladne organizacije) ter b) načini in sredstva diplomacije so v bistvu miroljubni in se lahko izvajajo s pogajanji s ciljem najti skupni imenovalec med vsemi zainteresiranimi za rešitev kateregakoli vprašanja skupnega interesa vseh subjektov v diplomatskem odnosu. Tudi Jazbec posplošuje obstoječe definicije in jo opredeljuje kot »urejanje odnosov med subjekti mednarodnega javnega prava«⁶⁶, vendar pa razlaga, da z diplomacijo razumemo tudi znanje o urejanju teh odnosov in veščino oziroma sposobnost njihovega urejanja. »V diplomaciji pa ostaja ključnega pomena komunikacija kot osnova medsebojnega delovanja.«⁶⁷

Dejstvo, da še danes nimamo neke enotne definicije diplomacije, potrjuje, da diplomacije – kot katerekoli človeške dejavnosti – ni mogoče enkrat za vselej opredeliti. Kljub temu, da diplomacija spada med najstarejše veščine in da se njen namen ali cilj skorajda ne spreminja, mora vsaka nova generacija, upošteva je aktualne spremembe v mednarodnih odnosih, preverjati prejšnje in oblikovati sodobnejše definicije, take, ki se zde primernejše trenutku.

2.1 Hiperprodukcija definicij

V zvezi z vedno novimi definicijami spet omenjamo misel Harolda Nicolsona, da je diplomacija kot reka, ki menja svoj tok, voda (namen) pa ostaja ves čas isti. Ker misel vsebinsko presega čas, v katerem je nastala, deluje univerzalno in velja za vse čase in kraje. Drugače rečeno, ker se spreminjajo vsebine, se spreminjajo metode, instrumenti, prakse, vendar pa namen ali cilj ostaja ves čas enak. Za hiperprodukcijo definicij se zdi, da je posledica prepričanja, ki ga izraža maksima, da »se časi spreminjajo in mi z njimi«; res je, da vedno nove definicije zajemajo vedno nove vsebine in metode, pri čemer pa se definicije bistveno ne razlikujejo glede namena/cilja diplomacije. Hiperprodukcija definicij je bolj kakor ustvarjalno dejanje beg od vsebine.

Res je, da se diplomacija ukvarja z vedno več resničnimi problemi. Vedno več vsebin pomeni več problemov in vedno bolj zapleteno globalno družbo, ki zahteva vedno večji napor za vzpostavljanje in vzdrževanje miru; sodelovati zato ni vedno lažje, ampak vedno težje, saj mora diplomacija zadovoljiti vedno več udeleženih z vedno več legitimnimi zahtevami in pričakovanji. Glede vedno novih metod, ki pomenijo tudi nove vsebine ali nasprotno, smo omenili t. i. drugotirno diplomacijo, ki se izvaja prakticira že nekaj desetletij (glej poglavje Drugotirna diplomacija).

66 M. Jazbec, nav. delo, str. 19.

67 C. Bjola in M. Kornprobst, nav. delo, str. 4.

Upošteva je historični lok – od antike do danes in tudi raznolikosti civilizacij, ki so vzporedno živele in se med seboj razlikovale, se zdi tako kakor zgoraj omenjena Nicolsonova skoraj univerzalna tudi definicija Ernesta Satowa, da je diplomacija večina uporabe inteligence in občutka za primerno ravnanje za vodenje uradnih odnosov med vlada mi neodvisnih držav, [...] in med vlada mi in mednarodnimi institucijami; ali krajše, vodenje poslov med državami z mirnimi sredstvi.⁶⁸ Razum in obzirnost ali vljudnost štejeta kot tradicionalno učinkoviti metodi za vzpostavljanje dialoga, izogibanje ali celo obrambo pred verbalno grobostjo in celo fizičnim nasiljem. Vljudnost kot metoda obče omike seveda velja za vse človeške dejavnosti, katerih namen je zagotoviti skupno življenje različnih; politika in diplomacija sta tu posebej izpostavljeni, saj sta še posebej odgovorni.

Kadar pa se diplomacija kot metoda, večina ali politika uporablja proti miroljubnemu usklajevanju interesov različnih subjektov, in sicer kot sredstvo pritiska, zastraševanja in poniževanja, postane samo instrument za stopnjevanje sovraštva in ustvarjanja t. i. *casus belli* – razlog za vojno. To ni diplomacija, ampak njeno nasprotje.

Na ta premislek se izrecno opira definicija univerzitetnega učitelja in preučevalca diplomacije dr. Milana Brgleza: »[...] sodobno diplomatsko pravo je sistem mednarodnopravnih pravil, ki ureja diplomacijo kot miroljuben instrument, obliko in proces posredovanja in komuniciranja med subjekti mednarodnega prava preko zunanjih misij ali mednarodnih institucij.«⁶⁹

III. AKTERJI, POSTOPKI IN STRUKTURE DIPLOMACIJE

1. Organi mednarodnih subjektov

Glede na to, da je diplomacija v osnovi koncept odnosov,⁷⁰ diplomatsko pravo s svojimi normami določa organe takih mednarodnih odnosov. Gre za organe kot instrumente, s katerimi države ali mednarodne organizacije med seboj opravljajo diplomatski promet. Ti organi so po ustroju sicer različni, vendar pa so vsi sestavljeni iz ene ali več fizičnih oseb.

68 »Diplomacy is the application of intelligence and tact to the conduct of official relations between the governments of independent states, [...] and between governments and international institutions;« I. Roberts (ur.), nav. delo, str. 3.

69 M. Brglez, nav. delo.

70 G. A. Pigman, nav. delo, str. 109.

Različni avtorji predlagajo različna merila, na podlagi katerih je mogoče te organe jasno razlikovati ali pravilno vrednotiti. Zaradi lažjega razumevanja celotne problematike in ker obravnavamo skoraj celotni korpus diplomatskega prava, naj opozorimo na temeljno dihotomijo, povezano z organi mednarodnih odnosov.

Vse te organe, ki so pristojni za odnose med državami in so ustanovljeni in delujejo na podlagi mednarodnega prava, lahko razdelimo v dve temeljni skupini. V prvi so organi, katerih delovanje ima določene mednarodnopravne učinke (npr. sklenitev mednarodnega sporazuma, zaprosilo za agrema, notifikacija prihoda veleposlanika v državo sprejemnico, vročitev diplomatskega protesta itd.). V drugi skupini pa so organi, katerih delovanje učinkuje na notranje pravo države, v kateri delujejo (npr. sklenitev zakonske zveze, likvidacija zapuščine, posredovanje pred sodnimi organi države sprejemnice itd.). Prvo skupino organov – gre za vse vrste diplomatskih agentov – ureja diplomatsko pravo v ožjem pomenu. Drugo skupino – konzularni agenti – prav tako ureja diplomatsko pravo, če so organi, ki delujejo v tujini, sredstvo mednarodnih odnosov, tj. konzularnih odnosov. V tem primeru govorimo o diplomatsko-konzularnem pravu ali diplomatskem pravu v širšem pomenu besede. Odnos med diplomatskim pravom v širšem pomenu in konzularnim pravom kot njegovim delom lahko opišemo kot odnos med *genus* in *species*. Splošni izraz »diplomatsko pravo« v širšem pomenu (*lato sensu*) torej pokriva tudi konzularno pravo.

Poleg te splošne delitve lahko organe mednarodnih odnosov glede instrumentov držav razlikujemo tudi na podlagi drugih meril. Predlagamo zelo enostavno delitev:

- a) individualni organi: to so tisti, ki jih sestavlja samo ena fizična oseba; na primer voditelj države, minister za zunanje zadeve, veleposlanik, posebni odposlanec, konzul, stalni odpravnik poslov, delegat na mednarodni konferenci, itd.;
- b) institucionalni organi: to so tista akcijska sredstva države v mednarodnih odnosih, ki so sestavljena iz več oseb in med katerimi je določen hierarhični odnos, tj. odnos nadrejenosti in podrejenosti. Vsaj konceptualno so institucionalni organi ustanovljeni pred individualnimi in delujejo tudi potem, ko posamezniki (individualci), ki jih sestavljajo, prenehajo opravljati svojo funkcijo. Značilen primer institucionalnega organa je diplomatsko predstavništvo: prav tako so to tudi različni konzulati (generalni konzulat, konzulat, vicekonzulat itd.), stalno predstavništvo pri posamezni mednarodni vladni organizaciji (npr. stalno predstavništvo pri Svetu Evrope, FAO itd.); specialna/posebna misija, ki jo ena država pošlje v drugo za rešitev nekega konkretnega problema; delegacija države ali mednarodne organizacije na mednarodni konferenci (npr. delegacija Španije na KVSE ali delegacija Arabske lige na vrhunskem srečanju neuvrščenih držav itd.), sestavljena iz več oseb, ki so v hierarhičnem odnosu;
- c) kolegialni organi: poleg individualnih in institucionalnih moramo omeniti še eno vrsto organov mednarodnih odnosov, in sicer t.i. kolegialne organe, ki jih sestavlja več posameznikov, ki imajo isto nalogo in morajo delovati skupno,

vendar pa so med seboj enakovredni, torej med njimi ni odnosa nadrejenosti in podrejenosti (npr. predsedstvo, ki ga predvideva ustava posamezne države (nekdanje Jugoslavije) ali akti mednarodne organizacije (npr. t. i. trio predsedstva Sveta EU, ki pripravi skupni 18-mesečni program dela), v katerem je vsakokratni predsedujoči le *primus inter pares* (slov. »prvi med enakimi« ali *princeps*); posebna misija neke države, sestavljena iz dveh ali več veleposlanikov, ki se udeležijo pogrebnih slovesnosti, poroke, rojstnega dne monarha itd.).

2. Diplomatski postopki

Norme diplomatskega prava poleg organov določajo tudi postopke, ki so obvezujoči za organe kot instrumente mednarodnega diplomatskega prometa. Ti postopki nalagajo organom izvedbo številnih formalnih dejanj, s katerimi naj se vneseta določena jasnost in nedvoumnost o političnih stališčih držav, med katerimi poteka diplomatski dialog. Spoštovanje postopkov daje določeno vzajemno gotovost (pravno politično varnost), da bodo države resnično spoštovale tisto, o čemer so se dogovorile, ali tisto, k čemur jih zavezujejo posebne norme diplomatskega prava.

Postopki kot del diplomatskega prava niso nič manj pomembni kakor organi in imajo izrazito »civilizacijsko vlogo« v mednarodnih odnosih. Šele spoštovanje teh postopkov zagotavlja učinkovitost organov in mednarodnopravno obvezujočnost diplomatskih aktov.

Diplomatski postopki so zelo raznovrstni in so del vsake normativne in operativne faze mednarodnih odnosov, v vseh vrstah mednarodnopravnih operacij med državami, in to od oblikovanja pravne norme pa do preizkusa njene veljavnosti na konkretnih primerih. Z drugimi besedami, diplomatski postopki pomenijo ravnanje in obnašanje (v smislu protokola, ceremonialnosti, stila), s katerima se z določenimi zunanjimi oblikami potrjuje vsebina (volja) ravnanja. Tudi spoštovanje pravil protokola, ceremoniala in stila na eni strani vnaša določeno gotovost in varnost v odnosih med mednarodnimi subjekti, na drugi strani pa pomeni zadovoljitev pravil t. i. *comitas gentium*, to je pravil mednarodne vljudnosti (angl. »courtesy«, fr. »courtoisie internationale«, nem. »Höflichkeit«, »Völkersitte«).⁷¹

Comitas gentium pomeni zbir pravil, ki se, čeprav niso del pozitivnega mednarodnega prava, uporabljajo v mednarodnih odnosih in določajo način obnašanja. Namen upoštevanja teh pravil je zagotavljanje medsebojnega spoštovanja, kar olaj-

71 V. Ibler, nav. delo, str. 154.

šuje stike med subjekti mednarodnega prava. Spoštovanje pravil mednarodne vljudnosti strogo gledano ni mednarodnopravna obveznost, vendar pa je njihovo spoštovanje dejanska potreba za vse države in njihove organe, ki kot člani mednarodne skupnosti želijo drugim državam izkazati spoštovanje in prijateljstvo. Na ta način države ohranijo sloves vljudnega člana mednarodne skupnosti. Mednarodna vljudnost se mnogo bolj, morda izključno, izkazuje v oblikah kakor pa v vsebinah ter se v tem razlikuje od mednarodnega prava in mednarodne morale.

Diplomatski protokol in ceremonial kot del pozitivnega notranjega in mednarodnega prava – pa je zbir pravil o izkazovanju časti in spoštovanja predstavnikom držav v meddržavnih stikih, najpogosteje diplomatskim zastopnikom, predvsem vodjem diplomatskih predstavništev v državah, v katerih so akreditirani (državah sprejemnicah). Kljub temu, da so ceremonialna pravila del notranjega prava, pa imajo močno mednarodnopravno in politično razsežnost, saj ne smejo biti diskriminatorna, niti se ne smejo tako uporabljati. Na primer ceremonial na uradnih sprejemih, slovesnostih, ob prihodih in odhodi uradnih predstavnikov tujih držav, igranje himen, topovske častne salve, pregled častne čete itd., mora biti enak za vse države. Razlikuje se lahko le, kadar gre za osebe, ki imajo različno stopnjo v istem razredu in pri prednostnem vrstnem redu.⁷²

2.1 Diplomatski protokol

Diplomatsko pravo – kodificirano (mednarodno pogodbeno) ali običajno – torej ureja nekatera temeljna pravila mednarodne vljudnosti, ki naj olajšujejo diplomatski promet med državami in drugimi nosilci politične moči, pa naj gre za države, mednarodne organizacije ali mednarodnopravno nepriznane, vendar politično sprejete nosilce politične moči. Npr. najvišjim predstavnikom politične oblasti države, ki še ni mednarodnopravo priznana, lahko država sprejemnica prizna *tacite* in *de facto* določene državniške časti, tako kakor lahko »diplomatskim« predstavnikom te iste nepriznane države, ki še niso mednarodnopravno diplomati, *tacite* zagotavlja nekatere privilegije in imunitete, ki jih sicer uživajo samo »pravi diplomati«, itd. Taka je bila praksa držav pri razpadanju nekdanje Jugoslavije in Sovjetske zveze in nastanku novih držav.

Verjetno so pravila, kako ravnati z odposlanci, predstavniki tuje oblasti – plemena, naroda, države, imperija – ena prvih diplomatskih pravil nasploh, saj so in še danes omogočajo razvidnost, varnost in stalnost stikov; celota te dejavnosti je pravzaprav vsebina tudi sodobnega diplomatskega protokola kot pravnih pravil mednarodne

72 A. Maresca, nav. delo. Avtor podrobno opisuje diplomatske in zunaj diplomatske postopke z obširno bibliografijo.

kurtoazije (vljudnosti): protokola, ceremoniala, privilegijev in imunitet ter diplomatske korespondence. Diplomatski protokol se je sčasoma oblikoval kot predpisani, vnaprej znani potek dogodkov v odnosih med akterji, pa naj gre za osebe, institucije, države ali mednarodne organizacije, in postal del državnega aparata; *de facto* je postal del diplomatskega aparata. Zato so danes praviloma protokolarne službe, ki zagotavljajo celotno meddržavno kurtoazijo, sistemsko znotraj ministrstva za zunanje zadeve. Protokol v najširšem pomenu je torej sistem pravil mednarodne vljudnosti, sistem uradnih vljudnosti in spoštovanja, namenjenih vzdrževanju diplomatskega prometa (stikov) brez ovir.

Danes je protokol načelno univerzalen in nevtralen, tako da nikogar ne diskriminira, vendar pa državam vedno omogoča, da prav s temi postopki izkažejo določeno zadržanost ali naklonjenost v svojih stikih tako na podlagi pisanih pravil in še bolj nepisanih, ki jih vsi poznajo in se zavedajo njihovega pomena. Državni protokoli poznajo posebnosti, vendar te nikoli ne smejo vzbujati občutje nelagodja ali celo nespoštovanja; zato se glede dostojanstva državnikov in njihovih odposlancev med seboj bistveno ne razlikujejo. Lahko rečemo, da ves diplomatski promet med subjekti po mednarodnem pravu poteka po pravilih diplomatskega protokola. Diplomatski promet zajema vse vrste uradnih stikov; pisne, ustne, osebne stike, rutinske, kakor so bilateralna ali multilateralna srečanja, ali izredni, kakor so pogrebi, poroke, krsti, itd. Države in mednarodne organizacije so zato tudi pogodbeno (v konvencijah) kodificirale minimalne standarde obnašanja in reda, ki zagotavljajo nemoten potek diplomatskega prometa.

2.2 Diplomatski postopki glede na vire in učinke

Normativni viri o postopkih v mednarodnih odnosih so različni:

- a) nekateri postopki so del pozitivnega diplomatskega prava, na primer tisti, ki so bili prej stoletja le na ravni običajnega prava, kakor tudi tisti, ki so povsem na novo kodificirani. Gre za postopke pri sklepanju mednarodnih sporazumov, legitimaciji vodij diplomatskih predstavništev in vodij konzulatov, formalnih aktov pri nasledstvu mednarodnih pogodb (Slovenija in tudi druge nove države so nasledile številne konvencije ZN, katerih pogodbenica je bila nekdanja SFR Jugoslavija; tako sta ravnali tudi Češka in Slovaška po združitvi ene države, nekdanje Češkoslovaške);
- b) druge postopke določajo diplomatski običaji (*usus diplomaticus*). To so npr. različne čestitke, ki si jih izmenjujejo voditelji držav ali vodje vlad ali ministri za zunanje zadeve ob državnih praznikih, ob prevzemanju funkcij ali odhajanju s funkcij, izrazih sožalja ob državnih dnevih žalovanja, ipd.

Z vidika mednarodnega prava imajo postopki različne učinke:

Postopki lahko neposredno ustvarjajo pravna pravila, ki urejajo odnose med državami in drugimi subjekti mednarodnega prava. Značilen primer so diplomatski postopki, ki naj pripeljejo do sklenitve mednarodnega sporazuma. To so naslednji postopki: 1) t. i. *pactum de contrahendo*, s katerim obe strani vzajemno izrazita pripravljenost, da dosežeta sporazum o določeni zadevi in v ta namen sprožita pogajalski proces; 2) vodenje pogajalskega procesa ob upoštevanju metode, ki jih »zapoveduje« diplomatska stroka; 3) potrditev verodostojnosti besedila sporazuma najprej v enostavni »tehnični« obliki, pred podpisom in pozneje, slovesno, ob podpisovanju, in končno 4) deponiranje ratifikacijskih listin, to je njihova izmenjava in predložitev v hrambo v skladu z določbami sklenjenega sporazuma.

Glede diplomatskih postopkov, ki vsekakor niso nepomembni in pogosto določajo ali napovedujejo vsebino, je treba poudariti, da se ti postopki razlikujejo, kadar gre za normalne odnose med državami, od tistih, ki se uporabljajo ob napetosti, v krizi ali celo vojni.

Kadar so odnosi normalni (v diplomatskem žargonu pojem prijateljski v bistvu označuje odnose, ki so samo normalni, torej ki niso obremenjeni z resnimi problemi, zaradi katerih bi jih lahko označili kot »zapletene« ali »zaostrene«) se to izraža tudi v postopkih. *Animus* teh postopkov je v tem, da se »normalnost« izkazuje z dejanji, iz katerih so jasno vidni medsebojno spoštovanje, obojestransko pripravljenost za širjenje in poglobljanje zaupanja in sodelovanja, poudarjanje skupnih potreb, toleranca pri razreševanju kontroverznih zadev ter spoštovanje in upoštevanje interesov nasprotne strani, ki so nasprotni našim itd. Pri normalnih odnosih torej postopki vodijo k vzpostavljanju odnosov med dvema ali več subjekti.

V dvostranskih (bilateralnih) odnosih je značilen primer postopek priznavanja (*recognitio*) druge države, ki s tem dobi svojo mednarodno pravno subjektiviteto (primer s številnimi novonastalimi državami v Evropi in nekdanji Sovjetski zvezi v letih 1991/92) ali ponovno potrdi svojo mednarodnopravno subjektiviteto, ki jo je *de facto*, na pa tudi *de iure*, izgubila (npr. baltske države Litva, Latvija, Estonija). Na večstranskem (multilateralnem) področju je značilen postopek za sprejem neke države v eno od mednarodnih organizacij. Kadar gre za mednarodno vladno organizacijo, je ta postopek praviloma bolj slovesen in formaliziran kakor za mednarodno nevladno organizacijo.⁷³

73 V ponazoritev navajamo postopek ob sprejemu Slovenije v Organizacijo združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (United Nations Food and Agriculture Organization – FAO) 6. novembra 1993 v Rimu, kjer je tudi sedež organizacije. Sočasno je bilo sprejetih približno deset drugih držav. Najprej se na zasedanju opravi formalno glasovanje. Predsedujoči objavi rezultat in prebere imena novih članic. Člane delegacije, ki so v dvorani zadaj, predsedujoči potem povabi v poseben

Druge vrste postopkov zadevajo tiste vrste sporazumov, s katerimi želijo države *inter se* vzpostaviti posebne oblike odnosov – diplomatske, konzularne, trgovinske, kulturne, finančne – za katere so potrebni tudi posebni mednarodni organi, npr. diplomatsko predstavništvo, konzulat, predstavništva trgovinskih zbornic ali posebnih združenj, npr. kemične industrije, ribištva, turizma itd., kulturni centri, mešane banke za nastop na tretjih trgih, itd.

Omeniti moramo tudi postopke, s katerimi se potrdi ali preizkusi pooblaščenost, tj. legitimacija organov za mednarodne odnose, ki delujejo v tujini. To so postopki za pridobivanje soglasja za vodje diplomatskih predstavništev, akreditacijo diplomatskih agentov, predajo poverilnic in kopij poverilnic ter postopki za pridobivanje soglasja za imenovanje in delovanje vodij konzulatov (patentno pismo, eksekvatura), postopke notifikacije prihoda in odhoda na delo v državo sprejemnico posameznih diplomatskih agentov.

Postopki mednarodne legitimacije prav tako predvidevajo, da centralni organi neke države prek svojih diplomatsko-konzularnih predstavništev drugim državam uradno potrdijo spremembe na najvišjih državnih funkcijah (npr. na mestu voditelja države, vodje vlade, ministra za zunanje zadeve ali obrambo, itd.).

Številni postopki pa urejajo tudi t. i. diplomatski vsakdan, tj. dnevno rutino v diplomatskem prometu. To so pošiljanje specialnih diplomatskih misij, postopki pri pogajanjih in sklepanjih sporazumov na najrazličnejših področjih, sodelovanje med mednarodnimi subjekti, protokolarno ceremonialne prireditve ob dvostranskih obiskih ali večstranskih konferencah, npr. ob sprejemanju novih držav članic ali slovesnem sprejemanju sklepnega dokumenta, itd.

2.3 Postopki za razreševanje mednarodnih sporov

Tudi ti postopki izhajajo iz sporazuma med strankami. Sporazum je sklenjen s pomočjo in z metodami diplomatskih organov. Smisel teh postopkov je utreti pot sporazumu, s katerim bi se rešil mednarodni spor: gre za diplomatske postopke,

prostor, od tam se vrnejo in nosijo svojo zastavo in napis z imenom države (angl. »country plate«), nato predsedujoči konference v posebnem govoru čestita novim članicam, nato pa vodja delegacije prebere zahvalo, ki ne sme biti daljša od ene in pol tipkane strani. Govor mora biti v enem od svetovnih diplomatskih jezikov, če pa je v jeziku države, mora država sama poskrbeti za prevod v vse diplomatske jezike (npr. izvirniki diplomatskih konvencij in drugih sprejetih dokumentov v okviru OZN so v kitajskem, angleškem, francoskem, ruskem in španskem jeziku, pri čemer so vsi jeziki verodostojni).

poleg tistih, ki zahtevajo zaupnost pogajanj, t. i. dobre usluge (angl. »good offices«), mediacije, poravnave in preiskave.

Poleg teh povsem diplomatskih postopkov moramo omeniti še tiste, ki so vsaj v sklepnih fazi nediplomatski: to so postopki arbitraže ali postopek pred mednarodnim sodiščem (npr.: t. i. arbitražni sporazum med Vlado Republike Slovenije in Vlado Republike Hrvaške, sklenjen v Stockholmu 4. novembra 2009, ki sta ga podpisala predsednika vlad obeh držav in predsedujoči Sveta Evropske unije.)

2.4 Postopki ob mednarodnih krizah in zaostritvah

Razumljivo je, da se postopki, ki se uporabljajo v »nenormalnem stanju« med državami, bistveno razlikujejo od pravkar obravnavanih, katerih skupni *animus* je volja za sodelovanje.

Kadar se neka država čuti užaljeno ali ponižano zaradi obnašanja organov druge države ali če se zaradi nasprotujočih si interesov napeti odnosi poslabšajo v kritične, je treba to praviloma upoštevati tudi pri postopkih, iz katerih je tako zaostrovanje razvidno. To so naslednji postopki: formalna zahteva za pojasnitev (npr. Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije je zahtevalo pojasnilo hrvaških organov o slovenskih počitniških domovih v Istri, ki so jih zasedle hrvaške oborožene sile, nekatere človekoljubne organizacije pa so v te domove želele naseliti begunce (oktobra 1993)⁷⁴); izvedba uradnega protesta, ki je lahko ustna ali pisna (z noto, demaršo), lahko pa se uporabi tudi kombinacija ustne in pisne metode; naslednja stopnja zaostrovanja je odpoklic veleposlanika na konzultacije; razglasitev enega ali več diplomatskih agentov, ki so tako ali drugače povezani z zadevo za nezaželeno osebo (*persona non grata*); uporaba ukrepov retorizije, kar v bistvu pomeni odgovor z enakimi postopki (ukrepi) na neprijateljsko ravnanje druge države, ki sicer ni protipravno, je pa škodljivo; predlog, da se nastali problem skuša rešiti z diplomatskim (s pogajanjem) ali nediplomatskim (mednarodno sodišče) postopkom; skorajda zadnji ukrep pa je grožnja ali dejanska prekinitev diplomatskih in morda sočasno tudi konzularnih odnosov.

Tudi uporaba skrajnega ukrepa (*extrema ratio*), vojne, praviloma zahteva ravnanje v skladu z določenimi postopki: na primer pri morebitnem *ultimatumu*, ki ga je treba v skladu z mednarodnim pravom razumeti kot pogojno vojno napoved. Če namreč država, ki se ji ultimat daje, do določenega časovnega roka ne izpolni postavljenih zahtev, med njima nastopi vojno stanje; postopki pri formalni vojni napovedi; postopki repatriacije – vrnitve v državo pošiljateljico – diplomatskih in konzularnih

74 Arhiv Ministrstva za zunanje zadeve.

agentov držav v vojni (konvenciji iz leta 1961 in 1963 predvidevata postopek, ki se ga morata držati obe državi); postopek imenovanja in soglasje tretje države, da bo ščitila interese (*bello manente*) države v vojni pri drugi državi.

Tudi po koncu kriznih odnosov, tudi tistih, ki so vodili v vojno, morata obe državi ali več držav sprožiti določene postopke: za sklenitev sporazuma, s katerim naj se spor reši; priprava in perfektuiranje vseh elementov mirovnega sporazuma; za ponovno vzpostavitev diplomatskih in konzularnih odnosov, za normalizacijo gospodarskega sodelovanja, itd.

Diplomatski postopki zahtevajo torej določeno obliko, ki pogosto vpliva tudi na vsebino. Zato je za diplomatske postopke predpisana tudi določena (obvezna) oblika. Za nekatere postopke je predpisana pisna oblika: na primer postopek imenovanja veleposlanika, konzula ali pooblaščenca, za vse vrste diplomatskih notifikacij, itd. Drugi postopki se lahko izvedejo tudi samo ustno: na primer govori, s katerimi diplomatski agenti izrazijo uradno stališče do določenega problema ali celote odnosov na dvostranski ali večstranski ravni. Spet tretji postopki se kažejo v določenem ravnanju, ki pa ima povsem formalen pomen: na primer navzočnost predstavnika ministrstva za zunanje zadeve ob prihodu novega veleposlanika v državo sprejemnico; vojaške časti ob obisku voditelja države; kadar veleposlanik ali drugi diplomatski agent neke države demonstrativno zapusti uradno ceremonijo, na kateri so bile morda izrečene besede proti državi, katere predstavnik je, ali kadar so na taki ceremoniji osebe, katerih navzočnost ni združljiva z odnosi med državama. Ti postopki in ravnanja imajo diplomatski, torej predvsem politični pomen.

3. Diplomatske strukture

Diplomatski organi in postopki lahko dejansko »živijo in delujejo« le, če imajo tak ustroj (strukturo, zgradbo, organizacijo), da v njih lahko potekajo diplomatski promet in mednarodni odnosi. Tudi ta ustroj določa diplomatsko pravo. Ustroj pomeni vzporedni in sočasni obstoj ter medsebojno povezanost, koeksistenco, diplomatskih organov, s katerimi se vzpostavljajo in potekajo mednarodni odnosi. Diplomatski organi namreč z ustrojem pridobijo svoj poseben *raison d'être* in pravno opredelitev.

Koeksistenca diplomatskih organov – to je ustroj sam – se udejanja prek (državnih) aparatov, v katerih potekajo mednarodni odnosi med dvema ali več državami. Koeksistenca teh organov je temeljni pogoj za vzpostavitev tiste vrste odnosov, ki so bistvo diplomacije. Tako je na primer mednarodna konferenca tisti okvir – ustroj/zgradba/struktura – v katerem države (*inter se*) vzpostavijo diplomatski dialog (t. i. kongresna ali konferenčna diplomacija). Redna ali izredna srečanja držav članic v telesih (odbori, komisije, plenum, sekretariat, itd.) posamezne mednarodne vladne

organizacije so tisti ustroj, v katerem države članice vzpostavljajo odnose med seboj in mednarodno organizacijo samo (t. i. societarna, komunitarna diplomacija ali diplomacija mednarodnih organizacij).⁷⁵

Prav tako so npr. tudi centralni organi neke države, pristojni za mednarodne odnose, tista obča struktura, s katero ena država vzpostavlja uradne stike z drugimi državami. Ti stiki so sicer najrazličnejšega dosega, vendar pa so praviloma vsi diplomatski.

Omenjeni organi lahko svojo mednarodno vlogo opravljajo le, če je med njimi določena »diplomatska integracija«, torej določeno medsebojno sodelovanje pristojnih organov držav ali mednarodnih organizacij, ki so subjekti mednarodnih odnosov. V praksi to pomeni, da mora sistem t. i. kongresne diplomacije omogočiti, da posamezne delegacije dejansko lahko delujejo in sodelujejo na neki konferenci. Podobno mora sistem t. i. diplomacije mednarodnih organizacij omogočiti diplomatskim predstavništvom držav članic sodelovanje znotraj organov organizacije, sistem dvostranske diplomacije pa omogočiti, da se v ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ustvarjajo stiki in običajna diplomatska korespondenca z diplomatsko-konzularnimi predstavništvom držav pošiljateljic.

Omenjene strukture so torej objektivni temeljni pogoj, nekakšna »infrastruktura«, v kateri delujejo organi in potekajo odnosi. V glavnem določajo tudi oblike (forme), v katerih se odnosi potekajo. V diplomaciji namreč še vedno prevladuje upravičeno prepričanje, da brez zunanje oblike ni mogoče doseči ustrezne notranje vsebine; torej zunanja oblika olajšuje doseganje hotene vsebine: npr. na multilateralnih konferencah se sklenejo diplomatske konvencije ali na bilateralnih srečanjih se sklenejo sporazumi med državama ali mednarodnima vladnima organizacijama. Vse, kar je namreč v mednarodnem diplomatskem prometu nejasno, zmedeno, diskriminirajoče, naj bi te strukture, tudi zaradi doslednosti, ki jo gojijo do oblike, odstranile. Prav zaradi teh struktur, kjer se odražata vsebina in oblika, mednarodni odnosi dobivajo lastno identiteto in svoj *nomen iuris*, to je mednarodno pravno opredelitev; zato govorimo o diplomatskih odnosih, konzularnih odnosih, kongresnih ali konferenčnih, družbenih odnosih, itd.

Upošteva vrsto odnosov, ki potekajo znotraj in s posameznimi strukturami, jih lahko opredelimo kot:

75 V literaturi in dnevni politični rabi se uporabljajo številni izrazi za posamezne vrste večstranske diplomacije: parlamentarna, konfekcijska, kolektivna diplomacija, diplomacija v jedrski dobi, diplomacija socializma, makroekonomska diplomacija, diplomacija sestankov na vrhu, diplomacija detanta itd. Glej: D. Pindič, nav. delo, str. 266.

- a) strukture za dvostranske (bilateralne) odnose; značilen primer so vsi (praviloma centralni) organi države sprejemnice, prek katerih delujejo stalna diplomatska predstavništva, posebne misije in konzularna predstavništva države pošiljateljice;
- b) strukture za večstranske (multilateralne) odnose; značilen primer so t. i. diplomatske konference, ki so namenjene na primer: pravu morja, pravu diplomatskega kurirja, pravu veselja itd.; posameznim političnim problemom: konferenca o nekdanji Jugoslaviji, Bližnjem vzhodu, Somaliji; regionalnim zadevam: konferenca o evropski varnosti in sodelovanju, konferenca o Srednji Ameriki, itd. Drug značilen primer so stalna ali občasna srečanja držav članic v okviru teles posameznih mednarodnih vladnih organizacij.

Z vidika delovnega področja in cilja gre torej za politične (OSCE, EU), gospodarske (FAO, ICAO, EBRD itd.) ter kulturne (UNESCO) in vojaško-politične (NATO, WEU, NACC, ANZUS) strukture. Z globalizacijo družbe pa nastajajo tudi nove strukture, prilagojene novejšim problemom: ekologiji, morju, vesolju, demografiji, itd.

Posebno področje, povezano s tem, so odnosi med temi strukturami in diplomatskimi organi. Tega tu ne bomo podrobneje obravnavali, rečemo naj le, da so ti odnosi neizogibni, logični, saj gre za določeno združljivost in sožitje med njimi, ki naj zagotovi in potrdi pravico do obstoja (*raison d'être*) struktur in organov, torej njihovo funkcionalno uporabnost.

Poleg tega, da diplomatske strukture opravljajo omenjene vloge, moramo poudariti še eno, ki ni nič manj bistvena. To je usklajevanje in povezovanje raznih oblik mednarodnega sodelovanja prek struktur, pri čemer to dobiva značilnost sistema. To je sistem diplomacije, ki ga želi v celoti zjeti sodobno diplomatsko pravo.

3.1 Stalna diplomatska predstavništva, konzulati, specialne (posebne) misije

Ustroj stalnih diplomatskih predstavništev je v vsakodnevem življenju tesno povezan z ustrojem konzularnih odnosov. Kljub temu, da imajo posamezna konzularna predstavništva (generalni konzulat, konzulat, vicekonzulat, konzularna pisarna) vso potrebno organizacijsko in operativno avtonomijo, je diplomatsko predstavništvo kot politična struktura hierarhično nadrejena konzularnim strukturam. Diplomatsko predstavništvo je namreč tisto, ki »oživi ali ukine« posamezno konzularno predstavništvo. Prek diplomatskega predstavništva/veleposlaništva potekajo tudi diplomatski postopki v zvezi z odpiranjem različnih vrst konzulatov, ravni konzulata, postopkov v zvezi z legitimacijo in avtorizacijo konzularnih agentov ter drugega osebja konzulata, itd.

Enako vlogo ima stalno diplomatsko predstavništvo glede t. i. specialnih (posebnih) misij s konferenčnimi in kongresnimi strukturami. Prav tako so strukture stalnih diplomatskih predstavništev povezane s konferencami in kongresi, to je uradnimi srečanji predstavnikov različnih držav in drugih mednarodnih subjektov in akterjev ali v okviru srečanj »na vrhu«, med voditelji držav in vlad, ministri za zunanje zadeve ali njihovimi pooblaščenca, ki postajajo zelo pogosta oblika vodenja diplomatskih odnosov. Praviloma tudi vsa pripravljala dejanja, povezana s konferenco, kongresom ali omenjenimi srečanji državnikov, potekajo po diplomatski poti, tj. prek stalnih diplomatskih predstavništev v glavnih mestih držav sprejemnic. Pripravljala dejanja so: ugotavljanje pripravljenosti posameznih držav in drugih mednarodnih subjektov za sodelovanje na konferenci, morebitno diplomatsko prepričevanje možnih sodelujočih o koristnosti konference; razpošiljanje uradnih vabil, notifikacijo sodelujočih delegacij, posvetovanje med skupinami politično sorodnih držav pred začetkom konference, priprave za imenovanje oseb v glavne organe konference, itd.

3.2 Konference, kongresi, mednarodne organizacije

Dunajski pravilnik (1815) in Aachenski protokol (1819) sta plod dela kongresne diplomacije, Konvencija o diplomatskih agentih in konzulih (1928) pa konferenčne diplomacije z regionalno veljavo; danes bi rekli večstranske (multilateralne) diplomacije. Vse sodobne oblike multilateralne diplomacije, kjer so bile sprejete vse druge diplomatske konvencije po letu 1945, so samo kombinacija klasične multilaterale, ki danes poteka znotraj mednarodnih vladnih organizacij kot stalnih institucij.

Zato ne smemo pozabiti tudi na strukturalno povezanost med kongresno diplomacijo in diplomacijo mednarodnih organizacij. Ni redkost, da začetna ideja, ki se prelevi v pobudo za sklic mednarodne konference, nastane znotraj struktur, v katerih delujejo države članice, posamezne mednarodne organizacije. Pri tem gre zlasti za pobude, oblikovane na univerzalni ravni, v okviru OZN, v Generalni skupščini OZN za sklic mednarodnih konferenc, namenjenih kodifikaciji diplomatskega prava in drugih področij mednarodnega prava. Prav tako take pobude nastajajo tudi v mednarodnih regionalnih organizacijah, ki pozneje postanejo splošne. Znotraj struktur regionalnih organizacij se tudi sklicujejo pripravljali sestanki za konference, ki se organizirajo na splošni ravni Združenih narodov. V zvezi s tem moramo spomniti na komisije, kot so bile ustanovljene v okviru Sveta Evrope v letih 1960–1968 in so bile namenjene konzularnemu pravu, pravu mednarodnih pogodb, večstranski diplomaciji in nasledstvu držav glede pogodb. Prav tako je evropski odbor za specialne misije deloval tudi kot sklicatelj Generalne skupščine OZN o tej problematiki.

Regionalne mednarodne organizacije so torej prav tako strukture, znotraj katerih se sprejemajo številne konvencije z različnim mednarodnopravnim dosegom. Pri tem moramo ponovno omeniti Svet Evrope (s sedežem v Strasbourgu), ki je med skoraj

220 konvencijami sprejel kar nekaj konvencij s protokoli, pomembnih za diplomatsko in konzularno pravo, ki jih lahko podpišejo in ratificirajo ali k njim pristopijo vse države članice Sveta Evrope kakor tudi države nečlanice. To so npr.: Konvencija Sveta Evrope o konzularnih funkcijah, skupaj s protokolom o zaščiti beguncev, Evropska konvencija o imuniteti držav z dodatnim protokolom in že omenjena Evropska konvencija o zatiranju terorizma, spremenjena s protokolom in prav tako že omenjena Konvencija o preprečevanju terorizma, h kateri se prav v tem času sprejema dodati protokol, ki obravnava zelo aktualno področje boja proti terorizmu.

Diplomatske strukture ostajajo torej sestavni del celotne diplomatske infrastrukture, ki omogoča popolnim in nepopolnim mednarodnim subjektom (državam, mednarodnim organizacijam, osvobodilnim gibanjem) ter raznim drugim nosilcem politične moči, da vstopajo v mednarodni dialog.

Šele strukture diplomacije kot metodi in instrumentu zagotavljajo organizacijske in tehnične pogoje, potrebne za njeno delovanje. V svojem operativnem bistvu je diplomacija pravzaprav dialog, ki se ustvari med za to pristojnimi organi dveh ali več mednarodnih subjektov, pa tudi med tistimi, ne glede na njihov mednarodnopravni status, ki so za dialog zainteresirani ali ki lahko pri njem pomagajo, na primer nedržavni in drugi, že omenjeni novodobni akterji. Tako obliko dialoga uporablja t. i. »drugotirna diplomacija«, srečamo pa ga tudi v okviru drugih dinamik diplomacije. Sporočila, predlogi in odgovori, kar vse skupaj sestavlja diplomatska pogajanja, so diplomatski promet, ki med mednarodni subjekti in drugimi sprejetimi udeleženi strani poteka prek omenjenih struktur. Struktura je torej ustroj, (zgradba, organizacija), ki zagotavlja vzpostavitev, delovanje in razvoj stalnega ali občasnega dialoga med dvema ali več organi mednarodnih subjektov.

IV. NEKATERE DILEME IN TRENDI SODOBNE DIPLOMACIJE

1. Mednarodna pravičnost in vladavina prava

Pravo je vedno povezano s pravičnostjo, ki ima v mednarodnih odnosih nekatere posebnosti.

Koncepti in prakse mednarodne skupnosti in mednarodnih odnosov od antike do danes temeljijo na dveh prevladujočih načelih: 1) na nacionalnem interesu, ki radikalizira in povzdiguje skrajni egoizem kot bistvo državne politike, saj države ščitijo ali promovirajo svoj interes z vsemi sredstvi; in 2) na političnem realizmu, ki izhaja iz realnega razmerja moči med delovalci na mednarodni sceni. Ker so obdobja sodelovanja in sožitja med dejanskimi nosilci moči neznačilna in kratkotrajna, je t. i.

realizem tudi najbolj prepoznavna in najbolj dosledno preučevana miselna tradicija o naravi mednarodnih odnosov od Tukidida in Machiavellija do Kissingerja. Če je Hans Morgenthau, ki je to tradicijo dvignil na raven teorije, sebe še imel za popolnega realista, pa se zdi, da številni njegovi nasledniki sebe brez potrebe imenujejo neorealisti. So namreč samo sodobni realisti.

Nacionalni interes in politični realizem izhajata iz enake ideje nacionalne ohranitve in po možnosti rasti v smislu akumulacije moči in teritorialne širitve; prav praksa mednarodnih odnosov najbolj utrjuje njuno prevlado. Zato so principi in prakse sodelovanja in sožitja med mednarodnimi nosilci moči neznčilni in kratkotrajni in pogosto izsiljeni s potrebo po zaščiti sebe, ne pa iz prepričanja, da je interes ene države najboljše zavarovan, kadar so zavarovani tudi interesi druge države. V zgodovini diplomacije zato mrgoli sporazumov, katerih namen je prevarati drugo stran z začasnim odlogom nasilja.

Ob upoštevanju realnih mednarodnih odnosov razmerje med pravičnostjo, mednarodnim pravom in mednarodno vladavino prava ni enostavno. Vendar se razmisleku ne smemo izogniti. Pravo, mednarodno pravo, diplomatsko pravo, konzularno pravo, pravo posebnih misij, mednarodnih organizacij itd. povezuje značilna razpoznavnost skozi vso zgodovino. Vsem pojmom je skupna enaka realpolitična ideja prava kot sistema pravil, katerih kršitev je sankcionirana, tudi s silo. Vendar pa je na etični ravni ideja prava vedno povezana s pravičnostjo.⁷⁶

Zato moramo v zvezi z mednarodnim pravom in *mutatis mutandis* tudi diplomatskim pravom ter ambicijo po mednarodni vladavini prava opozoriti na vsaj dve ravni mednarodne pravičnosti: na načelo enakovrednosti in načelo realne pravičnosti. Zgodovinska izkušnja uči, da upoštevanje obeh ravni ustvarja relativno pravično mednarodno skupnost.

Torej tudi mednarodnopravna pravičnost ne izhaja samo iz spoštovanja temeljnega načela enakovrednosti, ki se v pravu izraža kot enakopravnost, v smislu en človek en glas ali ena država en glas, ampak mora upoštevati realna razmerja med nosilci politične moči na mednarodnem prizorišču, ki močnejšim, torej vplivnejšim, daje večje pravice, ker dejansko nosijo večje breme. Tako razumljeno mednarodno pravičnost dovolj jasno simbolizirajo vloge hegemonov v grški ali rimski antiki, ki so hegemoni prav zato, ker imajo vrhovno politično moč (supremacijo); hegemonika je vloga

76 V slovanskih jezikih je etična raven med pravom in pravičnostjo tudi etimološko poudarjena; pravo je to, kar je prav, kar je pravilno in zato pravično. Menimo, da je mogoče to etično raven pravičnosti izpeljati tudi iz romanskih in germanskih izrazov za pravo (ital. »diritto«, franc. »droit«, špan. »derecho«, nem. »recht« itd.).

Prusije, pod katero se je združila Nemčija; hegemonka je tudi vloga petih vodilnih držav (pentarihija) koncerta evropskih sil v odnosu do drugih suverenih držav Evrope po letu 1815; danes ima vlogo hegemonov pet vodilnih držav v strukturi OZN (pentarihija stalnih članic varnostnega sveta (v nadaljevanju VS) po letu 1945).

V OZN temeljno pravičnost odraža spoštovanje pravila enakopravnosti suverenih držav po načelu »ena država, en glas«, vendar je bistvo realne pravičnosti osredotočeno na pet stalnih članic VS, največjih sil, odgovornih za vzdrževanje mednarodnega reda, ne pa miru. Ta koncept torej ne izključuje regionalnih vojn in izbruhov nasilja, v katere so vmešane tudi članice VS, preprečuje pa spopad v središču sistema; spopad med njimi bi povzročil propad mednarodnega reda, svetovne vojne in morda konec sodobne civilizacije.

Skratka, koncept realne pravičnosti upošteva prakso nacionalnega interesa, torej boja za moč kot prevladujoče značilnosti zgodovine odnosov med plemeni, narodi, državami in civilizacijami; zato so obdobja sodelovanja in miru neznačilna in kratkotrajna.

Vendar pa po izkušnji 20. stoletja, ko se človeštvo – zaradi iznajdbe jedrskega orožja – stalno sooča z možnostjo samouničenja, sodelovanje in vloga diplomacije dobita *ipso facto* poudarjeno preživetveno nalogo vzdrževalke miru, in sicer ne samo v središču svetovne moči, ampak tudi na obrobju. Skratka, da bi preprečili svetovno katastrofo, ne bo dovolj realno politična pravičnost, ki temelji na ravnotežju sil najmočnejših, vzdrževati samo v središču moči, ampak bo to potrebno tudi na obrobju. Če so doslej največje sile uspele regionalne konflikte, v katerih so sodelovale, zadržati v regionalnih okvirih, to zdaj ni več gotovo. Sporazumi o neširjenju jedrskega orožja namreč postajajo nezanesljivi, saj je jedrske tehnologije vedno težje nadzorovati. Poleg tega tudi po letu 1990 – koncu bipolarizma – so številne lokalne vojne s sto tisoči mrtvih in milijoni pregnanih postale realnost. Dolgo in nasilno umiranje nekdanje Jugoslavije je samo en primer.

Mednarodno pravo in mednarodni sporazumi kot posledica te mednarodne pravičnosti, ki izhaja iz realnega ravnotežja sil, zdržijo preskus časa. Če so versajski sporazumi zaradi političnega nerealizma zdržali samo 20 let (1919–1939) in sporazumi o delitvi Evrope 45 let (1945–1990), pa sporazum o vlogi stalnih članic VS (Ustanovna listina OZN) velja že 70 let (1945–2015), tako kot je sporazum o koncertu evropskih veljal sto let (1815–1914), dokler ga nista zrušili članici koncerta Avstro-ogrska in Nemčija; če so sporazumi o varšavskem paktu in SEV-u razpadli (po 1990), pa še vedno veljajo sporazumi o zvezi Nato in Evropski skupnosti (danes EU).

Nujno je torej upoštevati t.i. realno pravičnost, kajti njeno neupoštevanje vodi v še večjo nepravilnost; spopad med stalnimi članicami VS bi povzročil večjo

nepravičnost (uničenje), kakor so spopadi na robovih sistema, v katere so vpletene tudi članice VS.

Želimo poudariti, da je tudi nastajanje in delovanje mednarodnega prava in posledično diplomatskega prava pretežno odvisno od t. i. realne pravičnosti, zgoščene v pentarhiji stalnih članic VS: ZDA, Velika Britanija, Francija, Rusija in Kitajska; po realni moči mednje spadajo tudi Nemčija in Japonska, morda v kratkem tudi Indija.

Menimo, da realni politični koncept pravičnosti krepi mednarodno pravo vsaj na dva načina: 1) sodelovanje med glavnimi nosilci moči zagotavlja delovanje OZN in s tem možnost za ustvarjanje in delovanje mednarodnega in diplomatskega prava; kodifikacija in uporaba mednarodnega prava pa *ipso facto* vnašata več pravičnosti v odnose med državami, kulturami in civilizacijami, in 2) vključitev mednarodnega prava v lokalne zakonodaje s postopki ratifikacije objektivno utrjuje univerzalne vrednote in prakse sodelovanja v mednarodni skupnosti. Mednarodno pravo s to dvojno vlogo objektivno širi mednarodno in notranjo omiko. Pravni mislec Martti Koskeniemi mu pripisuje vlogo blagega prosvetitelja narodov.⁷⁷

Mednarodno pravo ima realno civilizatorsko vlogo, saj izrecno utrjuje spoznanje, da je nacionalni interes mnogo učinkoviteje zaščititi in vzpostaviti s sodelovanjem kakor pa s tekmo, ki dopušča in celo pričakuje uporabo sile, vključno z vojno. Sodelovanje namreč ne preprečuje tekmovanja, ga pa toliko civilizira, da se zmagovalcu ni treba potrjevati z vojno ali podrejanjem drugih. Tako se individualna zmaga (od *Pax Romana* do *Pax Americana* ali *Pax Sovietica*) spreminja v skupno zmago. Vojna pa tako tudi za sodobno naravno, državno in mednarodno pravo še vedno ostaja *ultima ratio*.

Politična filozofija in praksa Evrope po letu 1945, kakor jo danes predstavlja današnja Evropska unija, je morda najboljši primer, da je mogoče zadovoljiti posebne nacionalne interese z enotnim sporazumom, ki upošteva tako različno moč posameznih članic kakor tudi skupno spoznanje, da je nacionalni interes ene članice najboljše zaščiten, kadar so zaščiteni tudi interesi drugih držav članic. Tak konsenz je mogoč znotraj demokratične družine držav, ki problemov ne rešujejo z vojno. Z veliko diplomatskega napora bi bil morda mogoč tudi med državami z različno politično ureditvijo in kulturno zgodovino.

Glede na to je tudi evropsko pravo (t. i. *acquis communautaire*, ki združuje zakonodajo, pravne akte in odločitve sodišč) sistem mednarodnopravnih pravil, ki izhajajo iz vrednot parlamentarne demokracije in institucionalizira sodelovanje med

77 M. Koskeniemi, nav. delo.

državami tako, da članice zadovoljuje svoje posebne interese učinkoviteje, kakor bi jih izven EU. (glej tudi podpoglavje Diplomacija Evropske unije).

Mednarodno pravo že sedaj nudi okvir – ne samo po načelu »ena država, en glas«, ampak po načelu »kdo lahko vpliva, naj sodeluje« – ki omogoča ustvarjanje mednarodne skupnosti, v kateri se prav zaradi delovanja različnih realnih subjektov – držav, mednarodnih, vladnih ali nevladnih organizacij (zdravniki brez meja, skupnost sv. Egidija) in celo posameznikov (Mandela) – ustvarjajo standardi sožitja: bodisi da gre za zaščito človekovih pravic, zlasti najbolj ranljivih, kakor so otroci, ženske, emigranti; za zaščito okolja, živali, podnebja itd. Tako se dvigujejo standardi zaščite človeštva in Zemlje v celoti in s tem tudi pravičnosti.

Diplomacija ima posebej odgovorno vlogo, ker se pri delovanju lahko opira na obsežen kodificirani korpus diplomatskega prava, ki določa organe mednarodnih subjektov; postopke in strukture, v katerih potekajo; metode, instrumente, organe itd. (o tem več v posebnem poglavju).

2. Univerzalizacija zahodnega koncepta diplomacije

Omeniti moramo tudi proces univerzalizacije zahodnega koncepta diplomatskega prava.⁷⁸ Večina avtorjev, ki se ukvarja z zgodovino diplomacije ali le z zgodovino evolucije diplomatskih metod, upošteva t. i. zahodno razvojno smer. Ta se začne z antično Grčijo, nadaljuje z rimsko civilizacijo, razpadom te civilizacije (leta 476) oziroma imperija na zahodno (evropsko) in vzhodno (Bizanc). Diplomatske metode, ki jih je 11 stoletij razvijal Bizanc, že v 12. in 13. stoletju prevzamejo in izpopolnijo italijanske mestne državnice, ki vzpostavijo sistem stalnih diplomatskih predstavništva (14. in 15. stoletje), ki ga postopoma prevzamejo celotna Evropa z Rusijo, ZDA, države Latinske Amerike, Japonska, Kitajska, v drugi polovici 20. stoletja pa tudi vse novo nastale države v preostalem t. i. »tretjem« delu sveta v Aziji in Afriki. Tako pride do univerzalizacije zahodnega koncepta diplomacije, kar pomeni, da so diplomatske instrumente, metode in tehnike sprejeli skoraj vsi mednarodni subjekti oziroma vsi, ki imajo svojo diplomacijo.

78 Ko govorimo o zahodnem tipu diplomacije, namerno zanemarjamo nekatere razlike med diplomacijo posameznih velikih sil – ZDA, VB, Francije, Nemčije in pol-evropske Rusije, ki so posledica različne nacionalne kulture, politične tradicije in vsakokratnih konkretnih potreb in zahtev. Zanemarjamo jih zato, ker vse skupaj, kljub individualnim posebnostim, sestavljajo zahodni koncept diplomacije. Vendar to velja tudi na primer za Indijo, Kitajsko ali Japonsko, ki izhajajo iz različnih in velikih tradicij Daljnega vzhoda, a so bile »prisiljene« sprejeti zahodne diplomatske koncepte in prakse.

V starem, srednjem in novem veku⁷⁹ so vzporedno obstajale številne druge civilizacije, organizirane kot državno-politične družbe (faraonski Egipt, arabsko-islamska, indijska, kitajska, japonska itd.), ki so prav tako uporabljale in razvijale diplomacijo v najširšem pomenu kot instrument, aparat, poklic, metodo za oblikovanje in izvajanje zunanje politike, itd.

Mogoče je s primeri pokazati, da so te civilizacije (države) kljub samo občasnim stikom z zahodno civilizacijo uporabljale in razvijale vsebinsko enake ali vsaj zelo podobne metode pod pogojem, da so bile na približno isti stopnji razvoja. S tem mislimo na postopke zastopanja, pošiljanja in sprejemanja odposlancev, sklepanje mirovnih, trgovinskih ali prijateljskih sporazumov; postopke vodenja pogajanj, spoštovanje osebne imunitete in priznavanje privilegijev diplomatskim odposlancem, predajo in sprejemanje pooblastil, itd.

Posamezne civilizacije in kulture, organizirane v politične skupnosti kot centri moči (države, imperiji, zveze itd.), ki so sicer nastajale samostojno (ločeno) ter so se stikale samo na obrobju in zato niso bistveno vplivale druga na drugo, so relativno podobno uporabljale in vzpostavljale ali organizirale svojo državnost, torej notranjo in zunanjo politiko.

Ekspanzija evropskih sil pomeni predvsem ekspanzijo evropskih civilizacijskih obrazcev glede širjenja pravil mednarodnega komuniciranja, kakor so ga uveljavile države Zahoda. Ekspanzija, ki pomeni vojaško, politično, ekonomsko, kulturno, religiozno širjenje ter širjenje v zunajevropske geografske in politične prostore, je posledica dolgotrajnega kopičenja državne moči, ki v je nekem trenutku tako velika, da je ni več mogoče zadrževati v nacionalnih okvirih; širjenje v nove prostore je neizogibno. Novoveška nezadržna ekspanzija zahodnega civilizacijskega koncepta se je začela v zadnjem desetletju 15. stoletja, ko je papež (1491/93) simbolično razdelil ves znani svet med tedanji velesili Španijo in Portugalsko. Zato je evolucija danes »univerzalne« diplomacije v najširšem pomenu samo sestavni del evolutivnega toka zahodne civilizacije.

79 Delitev na stari, srednji in novi vek velja za evropski (zahodni) razvojni tok. Ni pa smiselna, pravzaprav je celo škodljiva, če bi z njo hoteli tridelno razmejiti druge civilizacije, ki so obstajale ali pa so se celo začele mnogo prej, vendar na zahodno niso bistveno vplivale (kitajska, egiptovska, latinskoameriške, arabska, indijska in druge azijske civilizacije). Z vidika na primer indijske, kitajske in celo islamske civilizacije je namreč zahodna delitev na tri obdobja bolj ali manj nesmiselna.

Konec 19. stoletja je namreč Zahod dokončno vzpostavil svojo hegemonijo v preostalem delu sveta.⁸⁰ S tem se je začasno zaključil proces geografske ekspanzije, ki se je začel približno 400 let prej, ko je Kolumb odkril Ameriko in je Vasco da Gama s Portugalske okoli rta Dobre nade prispel na obale zahodne Indije. V teh štirih stoletjih si je Zahod podredil praktično vse daljne dežele razen Afganistana in Abesinije (Etiopije) in pustil relativno samostojnost tistim, ki so vsaj formalno sprejeli sistem zmagovite zahodne civilizacije.

Predvsem v diplomaciji – v širšem in v ožjem pomenu – je zahodna civilizacija z »izvozom«⁸⁰ metod in praks, torej z njihovo uveljavitvijo povsod po svetu, doživela svojevrstno zmago, ki je trajala že celo 20. in se nadaljuje v 21. stoletje.

Kljub temu, da je prevlada Zahoda relativno nova, je še v 70. letih 20. stoletja kazalo, da bo tudi dolgotrajna. V začetku tega stoletja je bila svetovna ureditev vzpostavljena na podlagi ravnotežja sil med glavnimi zahodnimi silami; izven zahodnih sil, s katerimi bi bilo treba »uravnoveževati sile«, namreč ni bilo.

Pogled v zgodovino kaže, da je diplomacija potekala znotraj relativno stabilnega ravnotežja, ki je bil posledica prevlade Zahoda. Politična podoba sveta je bila zato precej enostavna. Diplomatska zgodovina kot politična zgodovina odnosov med državami, ki so v hierarhičnem odnosu, se zdi torej kot tok tistih okoliščin in dogodkov, ki so pripeljali do prevlade Zahoda. Z vidika zahodnega sveta vsi dogodki in procesi zunaj teh pravzaprav ne spadajo v zgodovino in jih lahko spregledamo. Zahodni pogled na diplomatsko zgodovino je torej sosledje določenih dogodkov, ki so skozi stoletja pripeljali do današnje civilizacijske prevlade Zahoda.

Sestavni del tega stališča, ki je tudi stališče zahodnih velesil, je seveda tudi napuh in prevzetno prepričanje o rasni in civilizacijski večvrednosti. Podobno prepričanje o večvrednosti neke celotne rase, kulture in civilizacije nad drugim opazimo v obnašanju faraonskega Egipta, ekspanziji rimskega imperija, Bizanca in v že omenjenem prodoru evropskih sil v preostali svet. Imperialne vojne namreč vedno odražajo

80 Pojem hegemonija v tem kontekstu uporabljamo ne toliko v pomenu kulturne podrejenosti nerazvitega sveta, tudi nekdanjega socialističnega, temveč prevlade zahoda na tehnološki, finančni, gospodarski in vojaški ravni, ki ustvarja politično podrejenost kot najbolj bolečo obliko neenakovrednosti in posledično neenakopravnosti. Zahodna hegemonija je manj uspešna, kadar gre za različne oblike presajanja zahodnih kultur v »tretji svet«, ki se upira sprejemanju zahodnega koncepta z bojem za svojo kulturno identiteto, vključno z nasilnimi oblikami fundamentalizma (islamski, hindujski, itd.).

posebnost, ki jo Jean-Baptiste Duroselle imenuje *esprit imperial*. Ta vsebuje stalno in nezadržno željo po moči in osvajanju. Imperij namreč vedno zahteva prostor.⁸¹

Celoten svet je tako postal interesno območje Zahoda in bil s tem vključen v zahodno politično in diplomatsko zgodovino. Ker ja ta proces »okcidentalizacije« relativno mlad, so »pozahodnjene« države še naprej ostale podrejene in na obrobju (Indija je bila na primer vključena v zahodno interesno sfero prav zato, ker je leta 1746 postala predmet spopada med dvema velikima evropskima silama Francijo in Anglijo, ki je Indijo konec 19. stoletja že vključila v svoj imperij). S Petrom Velikim je tudi Rusija postala svetovna velesila, vendar pa je Zahod nikoli ni štel za civilizirano. S povsem kulturno-političnega vidika Rusija zato ni nikoli pripadala prvi kategoriji zahodnih držav. Tak pogled na Rusijo kot na polevropsko državo ostaja tudi še danes, in to kljub spremembam, ki ji je sprožil po letu 1985 Mihail Gorbačov.

Razumevanje diplomatske zgodovine kot sosledja dogodkov, ki so privedli do nadvlade Zahoda, je v glavnem logično. Zahod je svoj sistem diplomatskih pravil postopoma razširil na ves preostali svet, ki je npr. po letu 1945 le formalno sodeloval (v raznih telesih Združenih narodov in na diplomatskih konferencah) pri vzpostavljanju tega sistema. Univerzalno uveljavljeni diplomatski sistem, opredeljen v konvencijah in drugih dokumentih, je namreč čisti proizvod zahodne civilizacije, ki so se mu druge države »prisiljene« pridružiti, ker ga še ne morejo spreminjati. Da bo tako tudi ostalo, seveda ni mogoče z gotovostjo trditi, saj ni mogoče izključiti povečanja vpliva »nezahodnih držav« v mednarodni skupnosti že v relativno bližnji prihodnosti.

Na začetku prejšnjega stoletja je bilo relativno močno zakoreninjeno prepričanje v političnih in vojaških strukturah velesil, da bo hegemonija Zahoda nad preostalim svetom pravzaprav »večna«. Zato morajo velesile uporabiti svojo diplomatsko večino in si razdeliti interesne sfere kolikor mogoče enakomerno, da bi se tako ustvarilo novo svetovno ravnotežje in se preprečile vojne med njimi. V prvi polovici stoletja se je ravnotežje ustvarjalo med petimi ali šestimi velesilami, v drugi polovici pa samo med dvema (ZDA in takratno Sovjetsko zvezo). Obe svetovni vojni in vsakokratne delitve interesnih sfer so bile namenjene samo vzpostavljanju temeljnega ravnotežja. Ko je po razpadu Sovjetske zveze (leta 1990) razpadel tudi bipolarni sistem, se ciklično povrne obdobje številnejših dejavnikov oziroma držav na mednarodnem prizorišču, ki so med seboj v hierarhičnem razmerju, mednarodnopravno in diplomatsko pa so enakopravne. V 80. letih še vedno prevladuje mnenje, sicer manj med politikami in bolj med finančniki in tehnološkimi menežerji, »da prevlada Zahoda zaradi svoje globalnosti nima precedensov in da njena prihodnost ni vprašljiva«. Ob koncu stoletja in tisočletja pa nas že omenjene spremembe mednarodne ureditve

81 J. B. Duroselle, nav. delo.

ponovno vračajo k zgodovinskemu razmišljanju, ki uči, da prevlada Zahoda ne more biti večna, tako kakor ni bila večna hegemonija Asircev, Perzijcev, Grkov, Rimljanov, Hunov, Arabcev, Mongolov, Kitajcev, itd.

Kadar skušamo predstaviti evolucijo diplomatskih metod skozi zgodovino, je naša naloga lažja kakor bi bila npr. naloga zgodovinarja, ki mora predstaviti vzporedni razvoj različnih civilizacij (kitajske, srednjeameriške, evropske, faraonske, bližnje- in srednjevzhodne, vzhodnjaške, itd.). Razvoj diplomatskih metod je torej dovolj linearen in ga lahko označimo kot razvoj znotraj zahodnega civilizacijskega koncepta, ki je ostal »splošen in globalen« vsaj do konca 20. stoletja. Seveda pa so mogoče tudi drugačne, verjetno bolj objektivne razlage; s kitajskega, japonskega ali indijskega zornega kota sta »evrocentričnost« ali »okcidentalizacija« neupravičeni.

Različne civilizacije in kulture, organizirane kot države, imperiji in zveze, so vzpostavile ali organizirale svojo državnost – notranjo in zunanjo politiko – dokaj podobno. Zato so tudi uporabljale in razvijale vsebinsko in oblikovno podobne diplomatske metode predstavljanja, pošiljanja in sprejemanja odposlancev. Za boljše odnose na univerzalni/globalni ravni – tako trdnjšega ravnotežja sil kakor tudi sodelovanja – bi *lege artis* napisana primerjalna morfološka analiza diplomacij različnih civilizacij, objektivneje prikazala razvoj diplomacij sveta. Menimo, da bi primerjalna analiza diplomatskih konceptov, metod in praks v teh civilizacijah pravičnejše ocenila prispevek znanih civilizacij k občečloveški kulturi sporazumevanja. V korist vseh bi tako lahko relativizirali tudi prevladujoče mnenje, da je sodobni koncept »univerzalne« diplomacije predvsem rezultat zahodne tradicije.

3. Diplomacija Evropske unije

Skupna diplomacija EU je pomembna politična in diplomatska novost v svetu, velik civilizacijski dosežek Evrope in institucionalizacije EU. Ko je 1. decembra 2009 začela veljati Lizbonska pogodba, je EU ustanovila oddelek (angl. »department«) Evropske službe za zunanjepolitično delovanje (*European external action service*, EEAS ali EAS). Formalno je začel delovati 1. decembra 2010 kot zunanje ministrstvo in diplomatski aparat EU. Morda bo tudi vzor za druge regionalne organizacije Azije in Afrike.

Diplomacije zahodnih držav so praviloma profesionalne in zato je razumljivo, da Evropska unija svoj diplomatski aparat vzpostavlja na temelju profesionalnosti in sama izvaja postopke rekrutacije diplomatov iz držav članic ali institucij EU. Zelo dobro je, da bodo tudi ta civilizacijski diktat – profesionalno diplomacijo – morale prej ali slej sprejeti vse nove države.

V zvezi z diplomacijo EU še kratek komentar o hipertrofiji elit. Trditev, da je bila diplomacija 20. stoletja neučinkovita aktivnost privilegiranih elit za zaprtimi vrati, je zgodovinsko napačna. Uradna poročila, študije in časopisni komentarji o velikih konferencah tega časa kažejo na pomen interesnih skupin: mirovnikov, bančnikov, industrialcev, sindikatov, verskih organizacij. »Diplomati so že dolgo med najbolj sposobnimi organizatorji in povezovalci številnih družbenih mrež. Torej se že dolgo srečujejo z raznovrstnimi interesnimi skupinami, od tistih, ki so v tridesetih letih prejšnjega stoletja glasno postavljali zahteve na razorožitveni konferenci Društva narodov, pa do tistih, ki so decembra 2009 v Københavnu kričali v megafone«. ⁸² EU lahko svoje globalne ambicije in dolžnosti, predvsem kako vse več interesov vključiti v globalno koristen proces, uresničuje samo z zanesljivimi profesionalci, ki imajo status mednarodnih javnih uslužbenecv in so diplomati EU. Zahteva po posodabljanju diplomacije danes pomeni, da je poleg klasičnih tudi vedno več vsebin, ki jih mora »menežirati« diplomacija. Kot aparat se ne more spoznati na vse, vendar se od nje zahteva sposobnost povezovanja različnih specialistov državnih in nedržavnih akterjev, ki so vključeni v diplomatski proces.

EU je v diplomacijo vnesla številne inovativne elemente in ustvarila nekakšno »hibridno diplomatsko areno«. ⁸³ V dodatek bilateralnim in multilateralnim nalogam, se diplomati držav članic vključujejo v mnogovrstne plasti t. i. polilateralne diplomacije. Zaznati je zблиževanje v diplomatskem stilu in praksi držav članic, hkrati pa je EU sama v procesu pridobivanja lastne diplomatske *personel*⁸⁴ oziroma nekakšnega pristnega mednarodnega akterja. EU je s stalnimi in rednimi srečanji ustvarila tudi vedno tesnejšo mrežo komunikacije, zaradi česar so hkrati diplomati nekako izgubili njihov monopol v komunikaciji z njihovimi vladami, s čimer je ustvarjen zelo kompleksen vzorec nadnacionalne komunikacije. EU je vnesla tudi zgodovinsko spremembo v predstavljanju, saj doslej nobena nadnacionalna entiteta ni razvila sistema predstavljanja, kot ga je EU, s stalnimi predstavništvi povsod po svetu. Ne glede na to, EU ostaja izjema v svetu državno-središčne diplomacije, kar kaže na fleksibilnost in prilagodljivost diplomacije in ne na trend njenega preoblikovanja. ⁸⁵

82 K. Weisbrode, nav. delo, dostopno na: <<http://www.theguardian.com/commentisfree/2010/mar/28/diplomacy-technology>>.

83 C. Jonsson in M. Hall, nav. delo, str. 160.

84 Prav tam.

85 Prav tam, str. 161.

4. Drugotirna diplomacija

Kot relativno novost moramo omeniti tudi t. i. drugotirno diplomacijo⁸⁶ (angl. »Track Two Diplomacy«, imenovana tudi »Citizen diplomacy« ali »Private diplomacy«⁸⁷), ki se izvaja že nekaj desetletij in ki je dolgo čakala na institucionalizacijo in še dlje na kodifikacijo. Pojem enotirna diplomacija (angl. »Track One Diplomacy«) se nanaša na tradicionalno, uradno diplomacijo, ki ima dolgo zgodovino in ki je osrednji predmet te informativne razprave. Drugotirna diplomacija pa je, upoštevajoč časovni element primerjave, relativno nova. Drugotirna diplomacija je značilen primer, ki izraža politično pragmatičnost diplomacije. Ker je diplomacija mednarodno politično večšina mirnega urejanja sporov/konfliktov med različnimi neodvisnimi subjekti, potem je *eo ipso* zainteresirana za sodelovanje, dialog med vsemi, ki k temu lahko prispevajo, tudi za obravnavo novodobnih problemov in vprašanj, ki zadevajo celotno mednarodno skupnost; v tem primeru so to državni in nedržavni akterji, tudi za zasebne iniciative, ki so dovolj vzpostavljene, da lahko igrajo določeno vlogo, velik del drugotirne diplomacije pa vodijo nevladne organizacije in njihovi agenti. Neodvisni subjekti so torej subjekti po mednarodnem pravu (države, mednarodne organizacije, v nekaterih primerih posamezniki, na primer voditelji držav, vodje vlad ali zunanji ministri ali pa »mediatorji«, ki so jih pooblastile države, mednarodne organizacije, itd. Martti Ahtissari in mnogi drugi so imeli to vlogo kot pooblaščenca EU, Rusije, v procesu reševanja smrtonosnih konfliktov v nekdanji Jugoslaviji), ali pa tisti, ki imajo realno politično moč (države v nastajanju, transnacionalne družbe, osvobodilna gibanja, celo fundamentalistična islamska skupina Boko Haram), pa naj gre za osebe (Nelson Mandela, škof Desmond Tutu) ali nevladne organizacije (Zdravniki brez meja in mnoge humanitarne organizacije).

Mednarodnopravni okvir diplomacije (diplomatsko pravo in njegovi subjekti) mora biti torej dovolj prožen, da se v iskanje rešitev vključijo vsi, ki lahko na to vplivajo. Diplomacija, ki bi zagotavljala samo komunikacijo med subjekti po mednarodnem pravu, ne bi bila kos resničnim problemom. Iskanje razlogov za izključevanje političnih subjektov, ker niso tudi mednarodni pravni subjekti, prej kaže na pomakanje volje kakor pa na ustreznost argumenta. Drugotirna diplomacija se je izkazala tudi npr. pri uspešnejšem reševanju oboroženih konfliktov, kjer je nabor diplomatskih aktivnosti državnih in nedržavnih akterjev vključen v mirno reševanje sporov. Praksa je potrdila uspešno mediacijo nedržavnih akterjev v oboroženih konfliktih na Bližnjem vzhodu (Sporazum iz Osla), v Tadžikistanu, med Perujem in Ekvadorjem, v Mozambiku in Indoneziji. Trajnejši in težje rešljivi oboroženi konflikti običajno

86 Za slovenski izraz glej opombo 4.

87 J. R. Leguey-Feilleux, nav. delo, str. 331; lahko tudi alternativna diplomacija; glej I. Roberts (ur.), nav. delo, str. 509.

zahtevajo posredovanje več mediatorjev, ki se vključijo v različne faze reševanja obo-roženega konflikta ali pa v isti fazi konflikta prevzamejo različne naloge. Reševanje obo-roženih konfliktov, ki realno ogrožajo regionalni in posledično svetovni mir, zah-teva sodelovanje uradnih in neuradnih, torej »drugotirnih« mediatorjev; nesodelova-nje razkriva resnične pomanjkljivosti enih in drugih.⁸⁸

5. Druge dinamike diplomacije

Vse bolj kompleksna globalna družba torej išče vedno nove načine interakcije za pristop k še kompleksnejšim mednarodnim vprašanjem, za reševanje katerih, trdijo nekateri teoretiki, je tradicionalna diplomacija vse bolj izrinjena.⁸⁹ Množenje akterjev v mednarodnih odnosih in izrazit tehnološki napredek prispevata k razvoju metod, tehnik in praks političnih interakcij tako, da je vprašanje, ali je diplomacija kot taka še prepoznavna. V takšnem okolju še vedno ostajajo pomembne tradicionalne diplo-matske strukture, vse bolj pa se vpeljujejo drugi diplomatski »kanali«, nekaj smo jih že omenili v okviru drugotirne diplomacije, prav tako pa se vse bolj širijo med-narodne organizacije, transnacionalni in medvladni kanali, multinacionalke itd.⁹⁰ (nekateri med temi niso več diplomatski). Na podlagi teh sprememb in sprememb v družbi je zaznati tudi spremembe v diplomatskem poklicu, kjer so vse večje potrebe po posebnih veščinah, pomembna so vprašanja enake zastopanosti spolov, diplo-matska kultura se spreminja, na diplomatski poklic vplivajo tudi ideologija in vred-note, vpeljuje pa se tudi javna diplomacija,⁹¹ ki praktično pomeni demokratizacijo diplomacije.

Spremembe akterjev mednarodnih odnosov vplivajo, kot že omenjeno, tudi na razvoj novih oblik in metod interakcij. Pri tem se tradicionalne metode prilagajajo novim okoliščinam in potrebam, pojavljajo pa se nove, nekatere inovativnejše. Z medna-rodnimi organizacijami se vedno bolj intenzivno vpeljuje multilateralna diplomacija (za razliko od klasičnega tipa diplomacije, ki je bilateralna diplomacija, ki se izvaja v glavnih mestih držav), kjer gre za predstavljanje interesov države v okviru ciljev mednarodne organizacije. Velik del diplomatskega dela se danes opravi preko *ad hoc* diplomacije (ki ni nujno kratkotrajna), to so posebni odposlanci začasne delega-cije, opazovalne misije, mednarodna mediacija, itd., katerih izrazito uporabnost se

88 S. Knez, nav. delo, S. Knez in I. Simoniti, nav. delo.

89 Že Hans Morgenthau je pisal o tem, da je diplomacija izgubila svojo vitalnost in da so njene funkcije oslabele. V: J. R. Leguey-Feilleux, nav. delo, str. 1.

90 Prav tam, str. 65.

91 J. R. Leguey-Feilleux, nav. delo.

pogosto izkorišča, pri čemer ti niso nujno del diplomatske službe. Kot instrument moderne diplomacije je vse bolj aktivna ne več čisto nova kategorija neprofesionalnih diplomatov – voditeljev držav in vlad, njihovih pooblaščenecv in ministrov, gre za že omenjeno »delovanje na vrhu« oz. že omenjeno »Summit Diplomacy«, ki vključuje glavne »odločevalce«, direktno odgovorne za vladno delovanje držav,⁹² včasih celo »institucionalizirano«,⁹³ v skupini določenega števila držav, ki igra vlogo nekakšne centrale moči.

V času svetovnih kriz lahko zaznamo tudi razvoj »področnih« diplomacij, ki so glede na aktualnost svojega področja, bolj ali manj aktivne. Porast ekonomskih aktivnosti in vprašanj v mednarodnih odnosih je botroval znatnemu razvoju »ekonomske diplomacije«,⁹⁴ »obrambna diplomacija« povezuje izvajanje ciljev zunanje politike z obrambnimi in je ključna komponenta diplomatskih orodij 21. stoletja,⁹⁵ velikega pomena je »humanitarna diplomacija«, katere naloga je zagovarjanje načel humanitarnega prava v interesu ranljivih ljudi.⁹⁶ Med manj intenzivne bi lahko šteli npr. »kulturno diplomacijo«, ki bi v osnovi lahko dosegla veliko, vendar kultura kot taka [žal ne šteje oziroma] ni učinkovita niti nujna sila za dobro na svetu.⁹⁷

V zadnjih desetletjih pa smo priča obsežnejšim spremembah, ki so vplivale (tudi) na teorijo in prakso te t. i. univerzalne diplomacije. V izvoru teh sprememb leži proces splošne globalizacije celotne družbe, do katerega je prišlo po letu 1980. Informacijska tehnologija in telematika zblížujeta svet in ga s tem razmejujeta.⁹⁸ Srečujemo se s prehodom od vladanja (angl. »government«) do vodenja (angl. »governance«), pri čemer je prvo tradicionalno temeljilo na »top-down« administraciji, nadzoru in hierarhični organizaciji, zadnje pa predvsem na koordinaciji mreže široko razporejenih akterjev.⁹⁹ Hkrati prihaja do multiplikacije akterjev, metod, področij in vprašanj,¹⁰⁰ s tem pa do širitve vsebin diplomacije (angl. »widening content«),¹⁰¹ o čemer smo

92 Prav tam.

93 R. Feinberg, v: A. Cooper, J. Heine in R. Thakur (ur.), nav. delo, str. 303.

94 S. Woolcock in N. Bayne, v: A. Cooper, J. Heine in R. Thakur (ur.), nav. delo, str. 398.

95 J. E. Cheyre, v: A. Cooper, J. Heine in R. Thakur (ur.), nav. delo, str. 382.

96 J. Egeland, v: A. Cooper, J. Heine in R. Thakur (ur.), nav. delo, str. 352.

97 P. M. Goff, v: A. Cooper, J. Heine in R. Thakur (ur.), nav. delo, str. 432.

98 J. Heine, v: Andrew F. Cooper, J. Heine in R. Thakur (ur.), nav. delo, str. 54.

99 Prav tam.

100 C. Bjola in M. Kornprobst, nav. delo, str. 59, glej tudi A. Cooper, J. Heine in R. Thakur, nav. delo.

101 R. P. Barston, nav. delo, str. 1.

že razpravljali. Globalna doba pa zahteva »inkluzivno diplomacijo«, ki z inovativno uporabo diplomatske mreže, uravnoteženjem državnih interesov, konstruktivnim in opreznim pristopom premišljeno sodeluje v upravljanju globalnih politik. To pa je lahko začetek nove diplomatske ere.¹⁰²

Literatura

Knjige in članki:

- Chittharanjan F. Amerasinghe: *Diplomatic Protection*, Oxford University Press, New York, 2008.
- R. P. Barston: *Modern Diplomacy*, 2. izdaja, Addison Wesley Longman, London, 1997.
- G. R. Berridge: *Diplomacy, Theory and practice*, 3. izdaja, Palgrave Macmillan, London 2005.
- G. R. Berridge in Alan James: *A Dictionary of Diplomacy*, Palgrave, New York, 2001.
- Corneliu Bjola in Markus Kornprobst: *Understanding International Diplomacy, Theory, Practice and Ethics*, Routledge, New York, 2013.
- Borut Bohte: *Diplomatsko in konzularno pravo*, Enciklopedija Slovenije, 16. zvezek, Ljubljana, 2002.
- Borut Bohte, Vasilka Sancin: *Diplomatsko in konzularno pravo*, Pravna obzorja, Pravna fakulteta in Cankarjeva založba, Ljubljana, 2006.
- Wilfried Bolewski: *Diplomacy and International Law in Globalized Relations*, Springer-Verlag Berlin Heidelberg, 2007.
- Milan Brglez: *Kodifikacija sodobnega diplomatskega prava*, magistrsko delo, Pravna fakulteta, Univerza v Ljubljani, 1996.
- Philippe Cahier: *Le droit diplomatique contemporaine*, Paris-Geneve, 1962.
- Andrew F. Cooper, Jorge Heine in Ramesh Thakur (ur.): *The Oxford Handbook of Modern Diplomacy*, Oxford University Press, Oxford, 2013.
- Ludwik Dembinski: *The Modern Law of Diplomacy: External Missions of states and International Organisations*, Dordrecht, Martinus Nijhoff, Boston, 1988.
- Eileen Denza: *Diplomatic Law, v: Oxford Commentaries on International Law*, 3. izdaja, Oxford University Press, New York, 2008.
- Simona Drenik, Vasilka Sancin, Milan Jazbec (ur.): *Zbornik znanstvenih razprav ob 60. obletnici Komisije Združenih narodov za mednarodno pravo*, Ministrstvo za zunanje zadeve, Ljubljana, 2008.
- Jean Baptiste Duroselle: *Réflexions sur l'origine des empires; Diplomazia e storia delle relazioni internazionali*, Giuffrè, Studi in onore di Enrico Serra, Milano, 1991.
- Charles W. Freeman, Jr.: *The Diplomat's Dictionary*, revidirana izdaja, United States Institute of Peace, Washington, DC, 1997.
- Mario Giuliano, T. Scovazzi, T. Treves: *Diritto internazionale, parte generale*, Giuffrè editore, Milano, 1991.

102 C. Bjola in M. Kornprobst, nav. delo, str. 207.

- Vladimir Ibler: Riječnik medjunarodnog javnog prava, v: Informator, Zagreb, 1987.
- Milan Jazbec: Osnove diplomacije, Zbirka Maklen, Fakulteta za družbene vede, Ljubljana, 2009.
- Aleksandar Jelič: Savremeno diplomatsko pravo, Beograd, 1981.
- Christer Jonsson in Martin Hall: Essence of Diplomacy, Studies in Diplomacy and International Relations, gen. ur.: Donna Lee in Paul Sharp, Palgrave Macmillan, Hampshire, 2005.
- Johan Kaufmann: Conference Diplomacy, An Introductory Analysis, 3. revidirana izdaja, Macmillan Press, London, 1996.
- Smiljana Knez: Vloga nedržavnih akterjev pri mediaciji v mednarodnih oboroženih konfliktih, doktorska disertacija, FDV, Univerza v Ljubljani, 2013.
- Smiljana Knez, Iztok Simoniti: Drugotirna diplomacija: primer (so)delovanja državnih in nedržavnih akterjev v reševanju oboroženih konfliktov, v: Teorija in praksa, let. 48, 3/2011, Ljubljana.
- Martti Koskenniemi: Blagi prosvetitelj narodov, Vzpon in padec mednarodnega prava 1870–1960, Zbirka Mednarodno pravo, MZZ, Založba FDV, Ljubljana, 2012.
- Luke T. Lee, John Quigley: Consular Law and Practice, 3. izdaja, Oxford University Press, New York, 2008.
- Jean-Robert Leguey-Feilleux: The Dynamics of Diplomacy, Lynne Rienner Publishers, Colorado, 2009.
- José Calvet De Magalhães: The Pure Concept of Diplomacy, Greenwood Press, New York, 1988.
- Adolfo Maresca: Usi diplomatici, v: Novissimo Digesto Italiano, zvezek XX, str. 242 in naprej.
- Adolfo Maresca: II procedimento protocolare internazionale, zvezek I, Giuffrè editore, Milano, 1969.
- Garrett Mattingly: Renaissance Diplomacy, Penguin Books, 1964.
- Miodrag Mitić: Diplomatske i konzularne funkcije, Savremena administracija, Beograd, 1978.
- Harold G. Nicolson: The Evolution of Diplomatic Method, Constable, London, 1954.
- Lawrence Oppenheim: International Law; I. del, 8. izdaja, str. 829, v: B. Sen, str. 244.
- Geoffrey Allen Pigman: Contemporary Diplomacy, Representation and Communication in a Globalized World, Polity press, Malden, 2010.
- Dimitrije Pindič: Proces razvoja savremenog diplomatskog prava, v: Jugoslovenska revija za medjunarodno pravo, 1–2, Beograd, 1987.
- Ivor Roberts (ur.): Satow's Diplomatic Practice, 6. izdaja, Oxford University Press, New York, 2009.
- B. Sen: Diplomat's Handbook of International Law and Practice, Dordrecht, Martinus Nijhoff Publishers, 1988.
- Iztok Simoniti: Diplomatsko pravo, v: Teorija in praksa, Založba FDV, Ljubljana, 1994.
- Iztok Simoniti: Specialne misije, v: Teorija in praksa, Založba FDV, Ljubljana, 1995.
- Iztok Simoniti: Multilateralna diplomacija, Založba FDV, Ljubljana, 1995.
- Primož Simoniti: Humanistika na slovenskem, Slovenska matica, Ljubljana, 1979.

- Marko Smole: Častni konzuli in drugi vidiki delovanja dopolnilnih konzularno-diplomatskih sistemov, v: *Diplomacija med teorijo in prakso, Acta diplomatica*, FDV, Ljubljana, 2011.
- Emer de Vattel: *The Law of Nations, or the Principles of Natural Law, Classics of International Law*, II. knjiga, VI. poglavje, str. 136 (ed. C. Fenwich transl., 1916).
- Kenneth Weisbrode, Technology is reinventing the way nations communicate, but there's still much to be said for the old ways of doing business, *Diplomacy 2.0*, *The Guardian*, 28. 3. 2010, dostopno na: <<http://www.theguardian.com/commentisfree/2010/mar/28/diplomacy-technology>> (26. 3. 2015).
- Paul Widmer: *Diplomatie, Ein Handbuch*, Verlag Neue Zuercher Zeitung, Zuerich, 2014.

Pravni viri in dokumenti:

- Ustanovna listina Organizacije združenih narodov, Sklep o objavi besedila Ustanovne listine Organizacije združenih narodov objavljen v Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 1/14.
- Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij OZN in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, objavljen v Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 3/93, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13, konvencija objavljena v Ur. l. SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 30/72, novi prevod konvencije objavljen v Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 13/11 (Ur. l. RS, št. 87/11).
- Recueil des Traités, SdN, vol. 155, številka 3581.
- Yearbook of the International Law Commission, 1989, vol. II, Part Two. Draft articles on the Status of the Diplomatic Courier and the Diplomatic Bag not accompanied by Diplomatic Courier and Draft Optional Protocols thereto with commentaries.
- Convention relative aux fonctionnaires diplomatiques, adoptée par la sixième Conférence internationale américaine, et signée à La Havane le 20 février 1928, Recueil des Traités, Société des Nations, Vol. CLV, 1934–1935, n° 3581.

Spletne strani:

- <http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/draft%20articles/9_6_2001.pdf> (20. 3. 2015).
- <http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/draft%20articles/9_5_1989.pdf> (25. 3. 2015).
- <<http://legal.un.org/avl/ha/adp/adp.html>> (25. 3. 2015).
- <http://legal.un.org/ilc/texts/instruments/english/draft%20articles/9_8_2006.pdf> (19. 3. 2015).

Arhiv Ministrstva za zunanje zadeve.

II. DEL:

KONVENCIJE IN DRUGI DOKUMENTI DIPLOMATSKEGA PRAVA

UVODNO POJASNILO

Izbrani korpus diplomatskega prava, ki smo ga v uvodni razpravi prikazali skozi presek nekaterih ožjih področij, izpostavlja ključne vidike diplomatskega prava. Ker formalni materialni viri vsebinsko prehajajo med posameznimi segmenti, priročnik ni prilagojen tematski strukturi, temveč so viri predstavljeni glede na njihov nastanek. Priročnik torej vsebuje skoraj celotni korpus diplomatskega prava, kakor je nastajal skoraj dvesto let od Dunajskega pravilnika (1815) do Protokola o privilegijih in imunitetah Evropske unije (2007). V pregledu se seznanimo tudi z mednarodnimi običaji, katerih razvoj se s prikazano kodifikacijo diplomatskega prava ni končal in se za področja, ki še niso konvencijsko urejena, še naprej uporabljajo. Izbrani pristop prinaša hkrati vpogled v razvoj celotnega področja kot tudi posameznih predstavljenih segmentov mednarodnega diplomatskega prava ter njihovo sočasno regionalno urejanje in usmeritev. Vsakemu v priročniku vsebinsko predstavljenemu aktu je dodan uvodnik, ki poudarja glavne vsebinske ter pravnoformalne vidike akta, ki predvsem prikazujejo njegov mednarodnopravni in notranjepravni status.

Nekatere konvencije, kot so konvencije mednarodnega pogodbenega prava, ki se v določenih vidikih prepletajo z diplomatskim pravom, predstavljajo samostojno področje mednarodnega prava. Področje mednarodnega pogodbenega prava je bilo v okviru Zbirke Mednarodno pravo že podrobno obdelano v eni izmed predhodnih publikacij in zato te konvencije niso zajete v priročniku z njihovim celotnim besedilom. Prav tako v priročniku ni zajeto besedilo ene od temeljnih mednarodnih pogodb s področja mednarodnega prava kot tudi mednarodnega diplomatskega prava, Ustanovne listine OZN, saj bo uradni prevod listine objavljen v samostojni publikaciji, ki bo izšla ločeno v tej zbirki.

Priročnik vsebuje besedila konvencij in dokumentov v izvorniku v angleškem jeziku in v prevodu v slovenski jezik, kar mu daje dodano uporabno vrednost, saj praktično delo diplomatov večinoma poteka v tem svetovnem jeziku. Celotno delo »Diplomatsko pravo – izbrane konvencije« je dostopno tudi na spletu, kar knjigo približa uporabnikom, katerim je splet glavni vir informacij.

DUNAJSKI PRAVILNIK

Splošni podatki o pravilniku:

Sprejet: na Dunajskem kongresu, 19. marca 1815 na Dunaju.

Začetek veljavnosti: 19. marca 1815.

Na Dunajskem kongresu, ki je potekal od 18. septembra 1814 do 9. junija 1815, je sodelovalo približno 200 delegacij, vključno s takratnimi glavnimi evropskimi silami. Dogovorjen je bil zemljevid Evrope in sklepna listina, katere cilj je bil doseči ravnotežje sil v Evropi. Za namene te publikacije je v njej zajeto samo besedilo priloge 17 k Sklepni listini Dunajskega kongresa: pravilo glede prednostnega reda diplomatskih agentov in njihovo razporejanje znotraj vsakega razreda. Pravilo določa tudi hierarhijo diplomatskih nazivov. Vsi udeleženci kongresa so bili povabljeni, da k sklepni listini pristopijo. Sklepno listino kongresa je bilo potrebno ratificirati najpozneje v šestih mesecih od sprejema.

FINAL ACT OF THE CONGRESS OF VIENNA, ANNEX 17: REGULATION CONCERNING THE PRECEDENCE OF DIPLOMATIC AGENTS

In order to avoid the difficulties which have often arisen and which might occur again by reason of claims to precedence between various diplomatic agents, the Plenipotentiaries of the Powers which have signed the Treaty of Paris have agreed to the following articles and feel it their duty to invite the representatives of other crowned heads to adopt the same regulations.

ARTICLE 1.

Diplomatic officials shall be divided into three classes: that of ambassadors, legates or nuncios; that of envoys, whether styled ministers or otherwise, accredited to sovereigns; that of *charges d'affaires* accredited to Ministers of Foreign Affairs.

ARTICLE 2.

Only ambassadors, legates or nuncios shall possess the representative character.

ARTICLE 3.

Diplomatic officials on extraordinary missions shall not by this fact be entitled to any superiority of rank.

ARTICLE 4.

Diplomatic officials shall rank in each class according to the date on which their arrival was officially notified. The present regulation shall not in any way modify the position of the Papal representatives.

ARTICLE 5.

A uniform method shall be established in each State for the reception of diplomatic officials of each class.

ARTICLE 6.

Ties of relationship or family alliances between Courts shall not confer any rank on their diplomatic officials. The same shall be the case with political alliances.

ARTICLE 7.

In acts or treaties between several Powers which admit the *alternat*, the order in which the ministers shall sign shall be decided by lot.

SKLEPNA LISTINA DUNAJSKEGA KONGRESA, PRILOGA 17: PRAVILO GLEDE PREDNOSTNEGA REDA DIPLOMATSKIH AGENTOV

Da bi se izognili težavam, ki se pogosto pojavljajo in bi se zaradi zahtev posameznih diplomatskih agentov po prednostnem redu med njimi lahko pojavile znova, so se pooblaščenca držav, ki so podpisale Pariško pogodbo, sporazumeli o teh členih in menijo, da je njihova dolžnost pozvati predstavnike drugih vladarjev, naj sprejmejo enaka pravila.

1. ČLEN

Diplomatski predstavniki se razdelijo v tri razrede: razred veleposlanikov, poslanikov ali nuncijev; razred posebnih odposlancev, najsi bodo poimenovani minister ali drugače, akreditiranih pri vladarjih; razred odpravnikov poslov, akreditiranih pri ministrstvih za zunanje zadeve.

2. ČLEN

Samo veleposlaniki, poslaniki ali nunciji imajo položaj diplomatskih predstavnikov.

3. ČLEN

Diplomatski predstavniki na izrednih misijah zaradi tega niso upravičeni do višjega položaja.

4. ČLEN

Diplomatski predstavniki se znotraj vsakega razreda razporedijo po datumu uradnega obvestila o njihovem prihodu. To pravilo pa v nobenem primeru ne spreminja položaja papeževih predstavnikov.

5. ČLEN

V vsaki državi se sprejme poenoten način za sprejem diplomatskih predstavnikov vsakega razreda.

6. ČLEN

Sorodstvene povezave ali družinske vezi med dvori ne vplivajo na položaj njihovih diplomatskih predstavnikov. Enako velja za politična zaveznitva.

7. ČLEN

V listinah ali pogodbah, ki jih podpiše več držav in ki dopuščajo alternat, se vrstni red podpisov ministrov določi z žrebom

The present Regulation was inserted in the Protocol concluded by the plenipotentiaries of the eight Powers which have signed the Treaty of Paris at their meeting on 19 March 1815.

To pravilo se vključi v Protokol, ki so ga sklenili pooblaščenca osmih držav podpisnic Pariške pogodbe na svojem sestanku 19. marca 1815.

AACHENSKI PROTOKOL

Splošni podatki o protokolu:

Sprejet: 20. novembra 1818 v Aachnu.

Začetek veljavnosti: 20. novembra 1818.

Od 1. oktobra do 15. novembra 1818 je v Aix-la-Chapelle, v današnjem Aachnu v Nemčiji, potekal prvi od štirih kongresov o razrešitvi takratnih skupnih problemov v Evropi, nastalih po napoleonskih vojnah, in ohranitvi miru v Evropi. 20. novembra so pooblaščenca petih sil (Avstrije, Francije, Velike Britanije, Prusije in Rusije) podpisali Protokol konference. Protokol med drugim dodatno določa hierarhijo diplomatskih nazivov.

**PROTOCOL OF CONFERENCE BETWEEN THE
PLENIPOTENTIARIES OF FIVE POWERS OF AUSTRIA,
FRANCE, GREAT BRITAIN, PRUSSIA AND RUSSIA**

In order to avoid the possibility of unpleasant disputes with regard to a point of diplomatic etiquette for which the Annex to the Decision of Vienna, regulating the question of rank, seems to have made no provision, it is decided, as between the five Courts, that the ministers resident accredited to them shall take rank as an intermediate class between ministers of the second class and *charges d'affaires*.

**PROTOKOL KONFERENCE, KI SO GA SKLENILI
POOBLAŠČENCI PETIH DRŽAV: AVSTRIJE, FRANCIJE,
VELIKE BRITANIJE, PRUSIJE IN RUSIJE**

Da bi se izognili morebitnim neprijetnim sporom glede vprašanja diplomatske etike, za katero se zdi, da ga priloga k Dunajskemu sklepu v zvezi z vprašanjem položaja ni uredila, se pet dvorov med seboj dogovori, da se pri njih akreditiranim rezidenčnim ministrom prizna položaj, ki je enak vmesnemu razredu med ministri drugega razreda in odpravniki poslov.

KONVENCIJA O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH ORGANIZACIJE ZDRUŽENIH NARODOV

Splošni podatki o konvenciji:

Sprejeta: z resolucijo Generalne skupščine OZN št. 22 A (I), 13. februarja 1946 v New Yorku.

Začetek veljavnosti: 17. septembra 1946.

Pogodbeno stanje¹: 161 pogodbenic.

Izvirnik konvencije objavljen v: UNTS, zv. 1, str. 15, in zv. 90, str. 327 (popravki k zv. 1).

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: notifikacija nasledstva 6. julija 1992, Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13.

Začetek veljavnosti: 25. junija 1991.²

Besedilo konvencije objavljeno v: Ur. l. FLRJ, št. 20/50.

V skladu s 3. odstavkom 105. člena Ustanovne listine OZN, v povezavi z njenim 104. členom ter prvim in drugim odstavkom 105. člena ter na podlagi poročila Pripravljalne komisije OZN (*Study on Privileges and Immunities Transmitted by the Preparatory Commission of the United Nations to the First Part of the First Session of the General Assembly*) je Generalna skupščina OZN na svojem prvem zasedanju 13. 2. 1946 sprejela Konvencijo o privilegijih in imunitetah ZN, imenovano tudi »splošna konvencija« (angl. »General Convention«). V devetih členih konvencije je progresivno razvila *inter alia* funkcionalni koncept mednarodnih imunitet, konkretizirala mednarodnopravno subjektiviteto OZN skladno s 104. členom Ustanovne listine

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave, pridržke in ugovore k pridržkom glej: <https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=III-1&chapter=3&clang=en>.

2 V pogodbenih stanjih konvencij in protokolov OZN depozitar objavlja le podatke o ratifikacijah, pristopih in nasledstvu mednarodnih pogodb za posamezne države, ne pa tudi podatkov o začetku veljavnosti, zato je npr. pri naslednjih mednarodnih pogodbah OZN pri Sloveniji objavljen le podatek o notifikaciji nasledstva, ne pa tudi podatek o začetku veljavnosti za Slovenijo, za kar šteje 25. 6. 1991.

OZN, določila popolno sodno imuniteto OZN, njene lastnine in premoženja ne glede na to, kje se nahajajo ali v čigar posesti so, določila popolno nedotakljivost prostorov, arhivov in dokumentov OZN, opredelila uporabo prepustnice OZN (fr. »laissez-passer«) ter določila postopek reševanja sporov. Določila je, da uslužbencem OZN in predstavnikom držav članic pripadajo privilegiji in imunitete, ki so potrebni za izvrševanje njihovih ciljev. Prav tako je določila, da sama organizacija uživa privilegij nedotakljivosti. Zaradi velike natančnosti členov, ti v državnih pravnih sistemih številnih držav štejejo za direktno uporabljive ali samoizvršljive.

Konvencija ni kodificirala mednarodnega običajnega prava, razen splošnih načel, da morajo biti uslužbenci univerzalne mednarodne organizacije neodvisni in njeni prostori nedotakljivi. Ne glede na to izpostavljam dva argumenta, ki kažeta na to, da so posamezne norme mednarodnega prava, vsebovane v konvenciji, prerasle v mednarodno običajno pravo: 1. Konvencija je oblikovala standardni model določanja pravnega statusa mednarodnim uslužbencem, ki so mu postopoma sledile tudi druge mednarodne organizacije. 2. Število držav, ki so h konvenciji pristopile ali na drug način postale njene pogodbenice.

Konvencija je imela velik vpliv na razvoj kasnejših mednarodnih pogodb, ki zadevajo privilegije in imunitete mednarodnih organizacij, tudi na regionalni ravni (npr. Splošni sporazum o privilegijih in imunitetah Sveta Evrope iz leta 1949 ali Sporazum o privilegijih in imunitetah Organizacije ameriških drža iz istega leta), prav tako pa so se po njej zgledovali tudi številni sporazumi o sedežu.

CONVENTION ON THE PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF THE UNITED NATIONS

WHEREAS Article 104 of the Charter of the United Nations provides that the Organization shall enjoy in the territory of each of its Members such legal capacity as may be necessary for the exercise of its functions and the fulfilment of its purposes and

WHEREAS Article 105 of the Charter of the United Nations provides that the Organization shall enjoy in the territory of each of its Members such privileges and immunities as are necessary for the fulfilment of its purposes and that representatives of the Members of the United Nations and officials of the Organization shall similarly enjoy such privileges and immunities as are necessary for the independent exercise of their functions in connection with the Organization.

CONSEQUENTLY the General Assembly by a Resolution adopted on the 13 February 1946, approved the following Convention and proposed it for accession by each Member of the United Nations.

ARTICLE I JURIDICAL PERSONALITY

SECTION 1.

The United Nations shall possess juridical personality. It shall have the capacity:

- (a) to contract;
- (b) to acquire and dispose of immovable and movable property;
- (c) to institute legal proceedings.

ARTICLE II PROPERTY, FUNDS AND ASSETS

SECTION 2.

The United Nations, its property and assets wherever located and by whomsoever held, shall enjoy immunity from every form of legal process except insofar as in any particular case it has expressly waived its immunity. It is, however, understood that no waiver of immunity shall extend to any measure of execution.

SECTION 3.

The premises of the United Nations shall be inviolable. The property and assets of the United Nations, wherever located and by whomsoever held, shall be immune from search, requisition, confiscation, expropriation and any other form of interference, whether by executive, administrative, judicial or legislative action.

SECTION 4.

The archives of the United Nations, and in general all documents belonging to it or held by it, shall be inviolable wherever located.

KONVENCIJA O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH ORGANIZACIJE ZDRUŽENIH NARODOV

KER 104. člen Ustanovne listine Organizacije združenih narodov določa, da ima organizacija na ozemlju članic pravno sposobnost, potrebno za izpolnjevanje svojih nalog in ciljev, in

KER 105. člen Ustanovne listine Organizacije združenih narodov določa, da organizacija na ozemlju članic uživa privilegije in imunitete, potrebne za uresničevanje svojih ciljev, in da predstavniki njenih članic in njeni uradniki uživajo privilegije in imunitete, potrebne za neodvisno opravljanje uradnih dolžnosti, povezanih z organizacijo,

JE Generalna skupščina z resolucijo, sprejeto 13. februarja 1946, to konvencijo odobrila in jo članicam Organizacije združenih narodov dala na voljo za pristop.

I. ČLEN

PРАВNA OSEBNOST

1. RAZDELEK

Organizacija združenih narodov je pravna oseba. Kot taka:

- (a) ima poslovno sposobnost,
- (b) lahko pridobi premočnine in nepremičnine ter jih upravlja,
- (c) lahko začne sodne postopke.

II. ČLEN

OPREDMETENA OSNOVNA SREDSTVA, KRA TKOROČNE NALOŽBE IN DRUGA SREDSTVA

2. RAZDELEK

Organizacija združenih narodov ter njena opredmetena osnovna in druga sredstva ne glede na to, kje so in kdo jih ima v posesti, uživajo imuniteto pred vsemi sodnimi postopki, razen če se ji organizacija izrecno ne odpove. Vendar se odpoved imuniteti ne nanaša na ukrepe izvršbe.

3. RAZDELEK

Prostori Organizacije združenih narodov so nedotakljivi. Opredmetena osnovna in druga sredstva Organizacije združenih narodov so ne glede na to, kje so in kdo jih ima v posesti, izvzeta iz preiskave, rekvizicije, zasega, razlastitve ali kakršne koli druge oblike poseganja z izvršilnim, upravnim, sodnim ali zakonodajnim ukrepom.

4. RAZDELEK

Arhivi Organizacije združenih narodov in na splošno vsi dokumenti, ki ji pripadajo ali so v njeni posesti, so nedotakljivi, ne glede na to, kje so.

SECTION 5.

Without being restricted by financial controls, regulations or moratoria of any kind,

- (a) the United Nations may hold funds, gold or currency of any kind and operate accounts in any currency;
- (b) the United Nations shall be free to transfer its funds, gold or currency from one country to another or within any country and to convert any currency held by it into any other currency.

SECTION 6.

In exercising its rights under Section 5 above, the United Nations shall pay due regard to any representations made by the Government of any Member insofar as it is considered that effect can be given to such representations without detriment to the interests of the United Nations.

SECTION 7.

The United Nations, its assets, income and other property shall be:

- (a) exempt from all direct taxes; it is understood, however, that the United Nations will not claim exemption from taxes which are, in fact, no more than charges for public utility services;
- (b) exempt from customs duties and prohibitions and restrictions on imports and exports in respect of articles imported or exported by the United Nations for its official use. It is understood, however, that articles imported under such exemption will not be sold in the country into which they were imported except under conditions agreed with the Government of that country;
- (c) exempt from customs duties and prohibitions and restrictions on imports and exports in respect of its publications.

SECTION 8.

While the United Nations will not, as a general rule, claim exemption from excise duties and from taxes on the sale of movable and immovable property which form part of the price to be paid, nevertheless when the United Nations is making important purchases for official use of property on which such duties and taxes have been charged or are chargeable, Members will, whenever possible, make appropriate administrative arrangements for the remission or return of the amount of duty

ARTICLE III

FACILITIES IN RESPECT OF COMMUNICATIONS

SECTION 9.

The United Nations shall enjoy in the territory of each Member for its official communications treatment not less favourable than that accorded by the Government of that Member to any other Government including its diplomatic mission in the matter of priorities, rates and taxes on mails, cables, telegrams, radiograms, telephotos,

5. RAZDELEK

Organizacija združenih narodov, ne da bi jo pri tem omejevali finančni nadzor, predpisi ali kakršen koli moratorij:

- (a) ima lahko v posesti denarna sredstva, zlato ali katero koli valuto in posluje z računi v kateri koli valuti,
- (b) lahko svoja denarna sredstva, zlato, vrednostne papirje ali valuto prosto prenese iz ene države v drugo ali znotraj države in katero koli valuto zamenja v drugo.

6. RAZDELEK

Pri uresničevanju pravic iz 5. razdelka Organizacija združenih narodov upošteva pripombe vlad članic, če meni, da s tem ne bi škodovala svojim lastnim interesom.

7. RAZDELEK

Organizacija združenih narodov, njena opredmetena osnovna in druga sredstva ter prihodki so:

- (a) oproščeni plačila vseh neposrednih dajatev; vendar velja, da Organizacija združenih narodov ne bo zahtevala oprostitev plačila dajatev, ki so pristojbine za komunalne storitve javnih podjetij,
- (b) oproščeni plačila carin ter izvzeti iz prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu blaga, ki ga Organizacija združenih narodov uvaža ali izvaža za službene potrebe; vendar velja, da se tako uvoženo blago v državi uvoza ne bo prodajalo razen pod pogoji, dogovorjenimi z vlado te države,
- (c) oproščeni plačila carin ter izvzeti iz prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu svojih publikacij.

8. RAZDELEK

Čeprav Organizacija združenih narodov praviloma ne bo zahtevala oprostitev plačila trošarin in davkov na promet premičnin in nepremičnin, ki so vračunani v končno ceno, bodo članice, kadar Organizacija združenih narodov kupuje opredmetena osnovna sredstva, za katera so trošarine in davki obračunani ali se obračunajo, če je to mogoče, poskrbele za ustrezne upravne postopke za odpust ali povračilo plačane trošarine ali davka.

III. ČLEN

OLAJŠAVE PRI KOMUNIKACIJI

9. RAZDELEK

V zvezi s prednostnim prenosom, pristojbinami in davki na poštno pošiljke, kablograme, telegrame, radiograme, telefotografije, telefonijo in druge komunikacije ter objave v tiskanih in radiodifuzijskih medijih je uradna komunikacija Organizacije združenih narodov upravičena do enake obravnave, kot jo vlade članic na svojih ozemljih zagotavljajo uradni komunikaciji drugih vlad in njihovih diplomatskih pred-

telephone and other communications; and press rates for information to the press and radio. No censorship shall be applied to the official correspondence and other official communications of the United Nations.

SECTION 10.

The United Nations shall have the right to use codes and to despatch and receive its correspondence by courier or in bags, which shall have the same immunities and privileges as diplomatic couriers and bags.

ARTICLE IV

THE REPRESENTATIVES OF MEMBERS

SECTION 11.

Representatives of Members to the principal and subsidiary organs of the United Nations and to conferences convened by the United Nations, shall, while exercising their functions and during their journey to and from the place of meeting, enjoy the following privileges and immunities:

- (a) immunity from personal arrest or detention and from seizure of their personal baggage, and, in respect of words spoken or written and all acts done by them in their capacity as representatives, immunity from legal process of every kind;
- (b) inviolability for all papers and documents;
- (c) the right to use codes and to receive papers or correspondence by courier or in sealed bags;
- (d) exemption in respect of themselves and their spouses from immigration restrictions, alien registration or national service obligations in the state they are visiting or through which they are passing in the exercise of their functions;
- (e) the same facilities in respect of currency or exchange restrictions as are accorded to representatives of foreign governments on temporary official missions;
- (f) the same immunities and facilities in respect of their personal baggage as are accorded to diplomatic envoys, and also
- (g) such other privileges, immunities and facilities not inconsistent with the foregoing as diplomatic envoys enjoy, except that they shall have no right to claim exemption from customs duties on goods imported (otherwise than as part of their personal baggage) or from excise duties or sales taxes.

SECTION 12.

In order to secure, for the representatives of Members to the principal and subsidiary organs of the United Nations and to conferences convened by the United Nations, complete freedom of speech and independence in the discharge of their duties, the immunity from legal process in respect of words spoken or written and all acts done by them in discharging their duties shall continue to be accorded, notwithstanding that the persons concerned are no longer the representatives of Members.

stavništev. Uradna korespondenca in druge oblike uradne komunikacije Organizacije združenih narodov se ne cenzurirajo.

10. RAZDELEK

Organizacija združenih narodov ima pravico šifrirati ter razpošiljati in prejemati korespondenco po kurirju ali v pošiljkah, za katere veljajo isti privilegiji in imunitete kot za diplomatske kurirje in pošiljke.

IV. ČLEN

PREDSTAVNIKI ČLANIC

11. RAZDELEK

Predstavniki članic v glavnih in pomožnih organih Organizacije združenih narodov ter na konferencah, ki jih ta skliče, pri opravljanju svojih uradnih dolžnosti in na poti v kraj zasedanja in iz njega uživajo te privilegije in imunitete:

- (a) imuniteto pred prijeto ali pridržanjem in zasegom osebne prtljage ter imuniteto pred vsemi sodnimi postopki zaradi pisnih ali ustnih izjav in dejanj, ki jih storijo med opravljanjem uradnih dolžnosti,
- (b) nedotakljivost vseh dokumentov in listin,
- (c) pravico šifriranja in prejemanja listin ali pisemskih pošiljk po kurirju ali v zapečatenih pošiljkah,
- (d) izvzetje sebe in svojih zakoncev iz omejitev priseljevanja, obveznosti prijave tujca in vojaške obveznosti v državi, kjer so na obisku ali čez katero potujejo pri opravljanju uradnih dolžnosti,
- (e) enake olajšave glede valutnih in deviznih omejitev, kot so podeljene predstavnikom tujih vlad med začasno uradno napotitvijo,
- (f) enake imunitete in olajšave glede osebne prtljage, kot so podeljene diplomatskemu osebju,
- (g) druge privilegije, imunitete in olajšave, ki niso v nasprotju s prej navedenim in ki jih uživa diplomatsko osebje, razen oprostitve plačila carine za uvoženo blago (ki ni del osebne prtljage), trošarin ali davkov na promet.

12. RAZDELEK

Da bi jim bila zagotovljena popolna svoboda govora in neodvisnost pri opravljanju uradnih dolžnosti, predstavniki članic v glavnih in pomožnih organih Organizacije združenih narodov ter na konferencah, ki jih ta skliče, uživajo imuniteto pred sodnimi postopki zaradi ustnih ali pisnih izjav in dejanj, ki jih storijo med opravljanjem uradnih dolžnosti, tudi potem ko teh ne opravljajo več.

SECTION 13.

Where the incidence of any form of taxation depends upon residence, periods during which the representatives of Members to the principal and subsidiary organs of the United Nations and to conferences convened by the United Nations are present in a state for the discharge of their duties shall not be considered as periods of residence.

SECTION 14.

Privileges and immunities are accorded to the representatives of Members not for the personal benefit of the individuals themselves, but in order to safeguard the independent exercise of their functions in connection with the United Nations. Consequently a Member not only has the right but is under a duty to waive the immunity of its representative in any case where in the opinion of the Member the immunity would impede the course of justice, and it can be waived without prejudice to the purpose for which the immunity is accorded.

SECTION 15.

The provisions of Sections 11, 12 and 13 are not applicable as between a representative and the authorities of the state of which he is a national or of which he is or has been the representative.

SECTION 16.

In this article the expression "representatives" shall be deemed to include all delegates, deputy delegates, advisers, technical experts and secretaries of delegations.

ARTICLE V

OFFICIALS

SECTION 17.

The Secretary-General will specify the categories of officials to which the provisions of this Article and Article VII shall apply. He shall submit these categories to the General Assembly. Thereafter these categories shall be communicated to the Governments of all Members. The names of the officials included in these categories shall from time to time be made known to the Governments of Members.

SECTION 18.

Officials of the United Nations shall:

- (a) be immune from legal process in respect of words spoken or written and all acts performed by them in their official capacity;
- (b) be exempt from taxation on the salaries and emoluments paid to them by the United Nations;
- (c) be immune from national service obligations;
- (d) be immune, together with their spouses and relatives dependent on them, from immigration restrictions and alien registration;

13. RAZDELEK

Če je obdavčitev odvisna od kraja prebivališča, se bivanje predstavnikov članic v glavnih in pomožnih organih Organizacije združenih narodov in na konferencah, ki jih ta skliče, v neki državi med opravljanjem uradnih dolžnosti ne šteje za prebivanje.

14. RAZDELEK

Predstavnikom članic se privilegiji in imunitete ne podelijo zaradi osebne koristi posameznikov, temveč za zaščito njihove neodvisnosti pri opravljanju uradnih dolžnosti v zvezi z Organizacijo združenih narodov. Članica zato nima le pravice, temveč tudi dolžnost, da svojemu predstavniku odreče imuniteto, če bi po njenem mnenju ta ovirala uveljavljanje pravice in odrek ne bi škodoval namenu, za katerega je bila podeljena.

15. RAZDELEK

Določbe 11., 12. in 13. razdelka ne veljajo za odnose med predstavnikom in oblastmi države, katere državljan je ali katere predstavnik je ali je bila ta oseba.

16. RAZDELEK

V tem členu izraz »predstavnik« zajema vse člane, nadomestne člane, svetovalce, tehnične strokovnjake in tajnike delegacij.

V. ČLEN

URADNIKI

17. RAZDELEK

Generalni sekretar določi kategorije uradnikov, za katere veljajo določbe tega in VII. člena. O njih obvesti Generalno skupščino. Nato se o njih obvestijo vlade članic. Vlade se občasno obvestijo tudi o imenih posameznikov iz teh kategorij.

18. RAZDELEK

Uradniki Organizacije združenih narodov:

- (a) uživajo imuniteto pred sodnimi postopki zaradi ustnih ali pisnih izjav in vseh dejanj, ki jih storijo med opravljanjem uradnih dolžnosti,
- (b) so oproščeni davkov na plače in prejemke, ki jim jih nakaže Organizacija združenih narodov,
- (c) so oproščeni vojaške obveznosti,
- (d) so skupaj z zakonci in vzdrževanimi družinskimi člani izvzeti iz omejitev priseljevanja in obveznosti prijave tujca,

- (e) be accorded the same privileges in respect of exchange facilities as are accorded to the officials of comparable ranks forming part of diplomatic missions to the Government concerned;
- (f) be given, together with their spouses and relatives dependent on them, the same repatriation facilities in time of international crisis as diplomatic envoys;
- (g) have the right to import free of duty their furniture and effects at the time of first taking up their post in the country in question.

SECTION 19.

In addition to the immunities and privileges specified in Section 18, the Secretary-General and all Assistant Secretaries-General shall be accorded in respect of themselves, their spouses and minor children, the privileges and immunities, exemptions and facilities accorded to diplomatic envoys, in accordance with international law.

SECTION 20.

Privileges and immunities are granted to officials in the interests of the United Nations and not for the personal benefit of the individuals themselves. The Secretary-General shall have the right and the duty to waive the immunity of any official in any case where, in his opinion, the immunity would impede the course of justice and can be waived without prejudice to the interests of the United Nations. In the case of the Secretary-General, the Security Council shall have the right to waive immunity.

SECTION 21.

The United Nations shall co-operate at all times with the appropriate authorities of Members to facilitate the proper administration of justice, secure the observance of police regulations and prevent the occurrence of any abuse in connection with the privileges, immunities and facilities mentioned in this Article.

ARTICLE VI

EXPERTS ON MISSIONS FOR THE UNITED NATIONS

SECTION 22.

Experts (other than officials coming within the scope of Article V) performing missions for the United Nations shall be accorded such privileges and immunities as are necessary for the independent exercise of their functions during the period of their missions, including the time spent on journeys in connection with their missions. In particular they shall be accorded:

- (a) immunity from personal arrest or detention and from seizure of their personal baggage;
- (b) in respect of words spoken or written and acts done by them in the course of the performance of their mission, immunity from legal process of every kind. This immunity from legal process shall continue to be accorded notwithstanding that the persons concerned are no longer employed on missions for the United Nations;

- (e) uživajo enake privilegije pri deviznih olajšavah kot člani diplomatskih predstavništev s primerljivim nazivom v sprejemni državi,
- (f) skupaj z zakonci in vzdrževanimi člani pri vrnitvi v domovino ob mednarodni krizi uživajo enake olajšave kot diplomatsko osebje,
- (g) imajo pravico, da ob prvem prevzemu dolžnosti v neki državi brez carine uvozijo pohištvo in osebne predmete.

19. RAZDELEK

Generalni sekretar in njegovi pomočniki, njihovi zakonci in mladoletni otroci poleg imunitet in privilegijev iz 18. razdelka uživajo tudi imunitete, privilegije, oprostitev in olajšave, ki jih uživa diplomatsko osebje v skladu z mednarodnim pravom.

20. RAZDELEK

Uradnikom se privilegiji in imunitete podelijo, ker je to v interesu Organizacije združenih narodov, in ne zaradi osebne koristi. Generalni sekretar ima pravico in dolžnost odreči imuniteto uradniku, kadar meni, da ta ovira uveljavljanje pravice in da odrek ne bi škodoval interesom Organizacije združenih narodov. Generalnemu sekretarju lahko imuniteto odreče Varnostni svet.

21. RAZDELEK

Organizacija združenih narodov nenehno sodeluje s pristojnimi oblastmi članic, da bi omogočila neovirano delovanje pravosodja, zagotovila spoštovanje policijskih predpisov in preprečila zlorabe privilegijev, imunitet in olajšav iz tega člena.

VI. ČLEN

STROKOVNJAKI, KI OPRAVLJAJO NALOGE ZA ORGANIZACIJO ZDRUŽENIH NARODOV

22. RAZDELEK

Strokovnjakom (razen uradnikov iz V. člena), ki opravljajo naloge za Organizacijo združenih narodov, se podelijo privilegiji in imunitete, ki jih potrebujejo za neodvisno opravljanje uradnih dolžnosti, tudi na službenih poteh v povezavi s temi naloga-mi. Podelijo se jim zlasti:

- (a) imuniteta pred prijeto ter zasgom osebne prtljage,
- (b) imuniteta pred kakršnimi koli sodnimi postopki zaradi pisnih ali ustnih izjav ali dejanj, ki jih storijo med opravljanjem uradnih dolžnosti; ta imuniteta velja tudi po tem, ko oseba preneha opravljati naloge za Organizacijo združenih narodov,

- (c) inviolability for all papers and documents;
- (d) for the purpose of their communications with the United Nations, the right to use codes and to receive papers or correspondence by courier or in sealed bags;
- (e) the same facilities in respect of currency or exchange restrictions as are accorded to representatives of foreign governments on temporary official missions;
- (f) the same immunities and facilities in respect of their personal baggage as are accorded to diplomatic envoys.

SECTION 23.

Privileges and immunities are granted to experts in the interests of the United Nations and not for the personal benefit of the individuals themselves. The Secretary-General shall have the right and the duty to waive the immunity of any expert in any case where, in his opinion, the immunity would impede the course of justice and it can be waived without prejudice to the interests of the United Nations.

ARTICLE VII

UNITED NATIONS *LAISSEZ-PASSER*

SECTION 24.

The United Nations may issue United Nations *laissez-passer* to its officials. These *laissez-passer* shall be recognized and accepted as valid travel documents by the authorities of Members, taking into account the provisions of Section 25.

SECTION 25.

Applications for visas (where required) from the holders of United Nations *laissez-passer*, when accompanied by a certificate that they are travelling on the business of the United Nations, shall be dealt with as speedily as possible. In addition, such persons shall be granted facilities for speedy travel.

SECTION 26.

Similar facilities to those specified in Section 25 shall be accorded to experts and other persons who, though not the holders of United Nations *laissez-passer*, have a certificate that they are travelling on the business of the United Nations.

SECTION 27.

The Secretary-General, Assistant Secretaries-General and Directors travelling on United Nations *laissez-passer* on the business of the United Nations shall be granted the same facilities as are accorded to diplomatic envoys.

SECTION 28.

The provisions of this article may be applied to the comparable officials of specialized agencies if the agreements for relationship made under Article 63 of the Charter so provide.

- (c) nedotakljivost vseh dokumentov in listin,
- (d) pravica šifriranja in prejemanja listin ali pisemskih pošilk po kurirju ali v zapečatenih pošilkah za komunikacijo z Organizacijo združenih narodov,
- (e) enake olajšave glede valutnih in deviznih omejitev, kot so podeljene začasno napolnim predstavnikom tujih vlad,
- (f) enake imunitete in olajšave glede osebne prtljage, kot so podeljene diplomatskemu osebju.

23. RAZDELEK

Strokovnjakom se privilegiji in imunitete podelijo, ker je to v interesu Organizacije združenih narodov, in ne zaradi osebne koristi. Generalni sekretar ima pravico in dolžnost odreči imuniteto strokovnjaku, kadar meni, da ta ovira uveljavljanje pravice in da odrek ne bi škodoval interesom Organizacije združenih narodov.

VII. ČLEN

PREPUSTNICA ORGANIZACIJE ZDRUŽENIH NARODOV

24. RAZDELEK

Organizacija združenih narodov lahko svojim uradnikom izda prepustnico Organizacije združenih narodov. Oblasti članic ob upoštevanju določb 25. razdelka prepustnice priznavajo in sprejemajo kot veljavne potne listine.

25. RAZDELEK

Morebitne prošnje za izdajo vizuma za imetnike prepustnice Organizacije združenih narodov se obravnavajo po hitrem postopku, če jim je priloženo potrdilom o službeni poti za Organizacijo združenih narodov. Poleg tega se tem osebam omogoči neovirano potovanje.

26. RAZDELEK

Olajšave, podobne tistim iz 25. razdelka, se priznajo strokovnjakom in drugim osebam, ki niso imetniki prepustnic Organizacije združenih narodov, vendar imajo potrdilo o službeni poti za Organizacijo združenih narodov.

27. RAZDELEK

Generalnemu sekretarju, njegovim pomočnikom in direktorjem, ki na službeni poti za Organizacijo združenih narodov potujejo s prepustnico Organizacije združenih narodov, se podelijo enake olajšave kot diplomatskemu osebju.

28. RAZDELEK

Določbe tega člena se lahko uporabljajo za primerljive uradnike specializiranih agencij, če tako določajo sporazumi o razmerjih po 63. členu ustanovne listine.

ARTICLE VIII

SETTLEMENT OF DISPUTES

SECTION 29.

The United Nations shall make provisions for appropriate modes of settlement of:

- (a) disputes arising out of contracts or other disputes of a private law character to which the United Nations is a party;
- (b) disputes involving any official of the United Nations who by reason of his official position enjoys immunity, if immunity has not been waived by the Secretary-General.

SECTION 30.

All differences arising out of the interpretation or application of the present convention shall be referred to the International Court of Justice, unless in any case it is agreed by the parties to have recourse to another mode of settlement. If a difference arises between the United Nations on the one hand and a Member on the other hand, a request shall be made for an advisory opinion on any legal question involved in accordance with Article 96 of the Charter and Article 65 of the Statute of the Court. The opinion given by the Court shall be accepted as decisive by the parties.

FINAL ARTICLE

SECTION 31.

This convention is submitted to every Member of the United Nations for accession.

SECTION 32.

Accession shall be effected by deposit of an instrument with the Secretary-General of the United Nations and the Convention shall come into force as regards each Member on the date of deposit of each instrument of accession.

SECTION 33.

The Secretary-General shall inform all Members of the United Nations of the deposit; of each accession.

SECTION 34.

It is understood that, when an instrument of accession is deposited on behalf of any Member, the Member will be in a position under its own law to give effect to the terms of this convention.

SECTION 35.

This convention shall continue in force as between the United Nations and every Member which has deposited an instrument of accession for so long as that Member remains a Member of the United Nations, or until a revised general convention has been approved by the General Assembly and that Member has become a party to this revised convention.

VIII. ČLEN

REŠEVANJE SPOROV

29. RAZDELEK

Organizacija združenih narodov predvidi ustrezne načine reševanja:

- (a) sporov, ki izhajajo iz pogodb, in drugih sporov zasebnega prava, v katerih je udeležena Organizacija združenih narodov,
- (b) sporov, v katere je vpleten uradnik Organizacije združenih narodov, ki na podlagi svojega uradnega položaja uživa imuniteto, razen če mu generalni sekretar te ne odreče.

30. RAZDELEK

Nesporazumi glede razlage in uporabe konvencije se predložijo Meddržavnemu sodišču, razen če se stranke ne dogovorijo drugače. Pri nesporazumih med Organizacijo združenih narodov in članico se za svetovalno mnenje glede pravnih vprašanj zaprosi v skladu s 96. členom ustanovne listine in 65. členom Statuta Meddržavnega sodišča. Stranki mnenje sodišča sprejmeta kot dokončno.

KONČNI ČLEN

31. RAZDELEK

Konvencija se vsem članicam Organizacije združenih narodov da na voljo za pristop.

32. RAZDELEK

Pristop se opravi z deponiranjem listin pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, konvencija pa za vsako članico začne veljati z dnem deponiranja listine o pristopu.

33. RAZDELEK

Generalni sekretar članice Organizacije združenih narodov obvesti o deponiranju vsake listine.

34. RAZDELEK

Ob deponiranju listine o pristopu mora biti država članica v skladu s svojo notranjo zakonodajo zmožna izvajati določbe konvencije.

35. RAZDELEK

Konvencija med Organizacijo združenih narodov in članicami, ki so deponirale listine o pristopu, velja, vse dokler je država članica Organizacije združenih narodov ali dokler Generalna skupščina ne odobri revidirane splošne konvencije in dokler ta članica ne postane pogodbenica revidirane konvencije

SECTION 36.

The Secretary-General may conclude with any Member or Members supplementary agreements adjusting the provisions of this convention so far as that Member or those Members are concerned. These supplementary agreements shall in each case be subject to the approval of the General Assembly.

36. RAZDELEK

Generalni sekretar lahko s članicami sklene dopolnilne sporazume, ki spreminjajo določbe konvencije zanje. Dopolnilne sporazume mora odobriti Generalna skupščina.

KONVENCIJA O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH SPECIALIZIRANIH AGENCIJ

Splošni podatki o konvenciji:

Sprejeta: z resolucijo Generalne skupščine OZN št. 179 (II), 21. novembra 1947 v New Yorku.

Začetek veljavnosti: 2. decembra 1948.

Pogodbeno stanje¹: 126 pogodbenic.

Izvirnik konvencije objavljen v: UNTS, zv. 33, str. 261.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: notifikacija nasledstva 6. julija 1992, Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13.

Začetek veljavnosti: 25. junija 1991.

Besedilo konvencije in njenih prilog objavljeno v: Uradni vestnik Prezidija Ljudske skupščine FLRJ, št. 25/51 in 4/52; Sl. l. FLRJ – Mednarodne pogodbe, št. 8/59, 11/60; Sl. l. SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 10/64, 5/68, 36/70, 11/79.

Konvencija o privilegijih in imunitetah specializiranih agencij ali t. i. »posebna konvencija« (angl. »Special Convention«) širi privilegije, kot jih določa »splošna konvencija«, na specializirane agencije. Osnovni namen konvencije je torej uskladiti pravni status uslužbencev specializiranih agencij in uslužbencev OZN kot take. Konvencija prav tako določa institucionalno nedotakljivost, enako tisti OZN. Določbe konvencije so skoraj identične določbam Konvencije o privilegijih in imunitetah OZN, posebej v členih, ki določajo in funkcionalno utemeljujejo pravni status predstavnikov držav in uslužbencev specializiranih agencij, medtem ko ne vsebujejo določb, ki bi se nanašale na eksperte. Edina večja vsebinska razlika med konvencijama je, da uslužbencem specializiranih agencij ni priznana popolna oprostitev obveznosti vojaške službe v domovini.

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave, pridržke in ugovore k pridržkom glej: <https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&cmdtsg_no=III-2&chapter=3&lang=en>.

Specifičnost nalog, ciljev in funkcij specializiranih agencij je narekovala tudi specifično uporabo določb konvencije, ki je za vse specializirane agencije urejena s prilogami h konvenciji. Njihovo vsebino določa vsaka specializirana agencija sama ob pogoju, da so v skladu z določbami njihovih ustanovitvenih aktov. Vsaka država v svoji listini o pristopu ali z naknadno notifikacijo označi v odnosu do katerih specializiranih agencij veljajo njene obveznosti iz konvencije. Takšna posebna ureditev s prilogami v praksi otežuje pregled nad ustvarjenimi mednarodnopravnimi razmerji.

CONVENTION ON THE PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF THE SPECIALIZED AGENCIES

Whereas the General Assembly of the United Nations adopted on 13 February 1946 a resolution contemplating the unification as far as possible of the privileges and immunities enjoyed by the United Nations and by the various specialized agencies; and

Whereas consultations concerning the implementation of the aforesaid resolution have taken place between the United Nations and the specialized agencies;

Consequently by resolution 179 (II) adopted on 21 November 1947, the General Assembly has approved the following Convention, which is submitted to the specialized agencies for acceptance and to every Member of the United Nations and to every other State member of one or more of the specialized agencies for accession.

ARTICLE I

DEFINITION AND SCOPE

SECTION 1.

In this Convention:

- (i) the words “standard clauses” refer to the provisions of articles II to IX.
- (ii) the words “specialized agencies” mean:
 - (a) the International Labour Organization;
 - (b) the Food and Agriculture Organization of the United Nations;
 - (c) the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization;
 - (d) the International Civil Aviation Organization;
 - (e) the International Monetary Fund;
 - (f) the International Bank for Reconstruction and Development;
 - (g) the World Health Organization;
 - (h) the Universal Postal Union;
 - (i) the International Telecommunication Union; and
 - (j) any other agency in relationship with the United Nations in accordance with Articles 57 and 63 of the Charter.
- (iii) the word “Convention” means, in relation to any particular specialized agency, the standard clauses as modified by the final (or revised) text of the annex transmitted by that agency in accordance with sections 36 and 38.
- (iv) for the purposes of article III, the words “property and assets” shall also include property and funds administered by a specialized agency in furtherance of its constitutional functions.
- (v) for the purposes of articles V and VII, the expression “representatives of members” shall be deemed to include all representatives, alternates, advisers, technical experts and secretaries of delegations.

KONVENCIJA O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH SPECIALIZIRANIH AGENCIJ

Ker je Generalna skupščina Organizacije združenih narodov 13. februarja 1946 sprejela resolucijo, ki predvideva čim večjo usklajenost privilegijev in imunitet Organizacije združenih narodov in specializiranih agencij, in

Ker so se Organizacija združenih narodov in specializirane agencije posvetovale o izvajanju te resolucije,

Je Generalna skupščina z resolucijo 179(II), sprejeto 21. novembra 1947, odobrila to konvencijo in jo dala na voljo za pristop specializiranim agencijam ter članicam Organizacije združenih narodov in državam članicam ene ali več specializiranih agencij, ki lahko k njej pristopijo.

I. ČLEN

OPREDELITVE POJMOV IN PODROČJE DELOVANJA

1. RAZDELEK

V tej konvenciji:

- (i) izraz »standardne določbe« se nanaša na določbe II.–IX. člena,
- (ii) izraz »specializirane agencije« pomeni:
 - (a) Mednarodno organizacijo dela,
 - (b) Organizacijo Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo,
 - (c) Organizacijo Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo,
 - (d) Mednarodno organizacijo civilnega letalstva,
 - (e) Mednarodni denarni sklad,
 - (f) Mednarodno banko za obnovo in razvoj,
 - (g) Svetovno zdravstveno organizacijo,
 - (h) Svetovno poštno zvezo,
 - (i) Mednarodno telekomunikacijsko zvezo,
 - (j) vse druge agencije, ki so povezane z Organizacijo združenih narodov v skladu s 57. in 63. členom ustanovne listine,
- (iii) izraz »konvencija« v zvezi s specializiranimi agencijami pomeni standardne določbe, kot so spremenjene s končnim ali revidiranim besedilom priloge, ki jo ta agencija predloži v skladu s 36. in 38. razdelkom,
- (iv) za namen III. člena izraz »opredmetena osnovna in druga sredstva« zajema tudi opredmetena osnovna in druga sredstva, ki jih upravlja specializirana agencija pri opravljanju svojih osnovnih nalog,
- (v) za namen V. in VII. člena izraz »predstavniki članic« zajema vse člane, nadomestne člane, svetovalce, tehnične strokovnjake in tajnike delegacij,

- (vi) in sections 13, 14, 15 and 25, the expression “meetings convened by a specialized agency” means meetings: (1) of its assembly and of its executive body (however designated), and (2) of any commission provided for in its constitution; (3) of any international conference convened by it; and (4) of any committee of any of these bodies.
- (vii) the term “executive head” means the principal executive official of the specialized agency in question, whether designated “Director-General” or otherwise.

SECTION 2.

Each State party to this Convention in respect of any specialized agency to which this Convention has become applicable in accordance with section 37 shall accord to, or in connexion with, that agency the privileges and immunities set forth in the standard clauses on the conditions specified therein, subject to any modification of those clauses contained in the provisions of the final (or revised) annex relating to that agency and transmitted in accordance with sections 36 or 38.

ARTICLE II JURIDICAL PERSONALITY

SECTION 3.

The specialized agencies shall possess juridical personality. They shall have the capacity (a) to contract, (b) to acquire and dispose of immovable and movable property, (c) to institute legal proceedings.

ARTICLE III PROPERTY, FUNDS AND ASSETS

SECTION 4.

The specialized agencies, their property and assets, wherever located and by whomsoever held, shall enjoy immunity from every form of legal process except in so far as in any particular case they have expressly waived their immunity. It is, however, understood that no waiver of immunity shall extend to any measure of execution.

SECTION 5.

The premises of the specialized agencies shall be inviolable. The property and assets of the specialized agencies, wherever located and by whomsoever held, shall be immune from search, requisition, confiscation, expropriation and any other form of interference, whether by executive, administrative, judicial or legislative action.

SECTION 6.

The archives of the specialized agencies, and in general all documents belonging to them or held by them, shall be inviolable, wherever located.

- (vi) v 13., 14., 15. in 25. razdelku izraz »zasedanja, ki jih skliče specializirana agencija« pomeni zasedanja: 1) njene skupščine in izvršnega organa (ne glede na poimenovanje) in 2) njenih komisij v skladu z njenim ustanovnim aktom, 3) mednarodnih konferenc, ki jih skliče, in 4) odborov teh organov,
- (vii) izraz »izvršni vodja« pomeni glavnega izvršnega uradnika specializirane agencije z nazivom generalni direktor ali kakršnim koli drugim nazivom.

2. RAZDELEK

Pogodbenice konvencije glede specializirane agencije, za katere ta začne veljati v skladu s 37. razdelkom, tej agenciji ali v zvezi z njo podelijo privilegije in imunitete iz standardnih določb, in sicer pod pogoji, ki jih te določajo, ob upoštevanju vseh sprememb standardnih določb iz končne (ali revidirane) priloge, ki se nanaša na to agencijo in se predloži v skladu z 36. ali 38. razdelkom.

II. ČLEN

PРАВNA OSEBNOST

3. RAZDELEK

Specializirane agencije so pravne osebe. Kot take (a) imajo poslovno sposobnost, (b) lahko pridobijo premočnine in nepremičnine ter jih upravljajo in (c) lahko začnejo sodne postopke.

III. ČLEN

OPREDMETENA OSNOVNA SREDSTVA, KRATKOROČNE NALOŽBE IN DRUGA SREDSTVA

4. RAZDELEK

Specializirane agencije, njihova opredmetena osnovna in druga sredstva, ne glede na to, kje so in kdo jih ima v posesti, uživajo imuniteto pred vsemi sodnimi postopki, razen če se ji izrecno ne odpovejo. Vendar se odpoved imuniteti ne nanaša na ukrepe izvršbe.

5. RAZDELEK

Prostori specializiranih agencij so nedotakljivi. Opredmetena osnovna in druga sredstva specializiranih agencij, ne glede na to, kje so in kdo jih ima v posesti, so izvzeta iz preiskave, rekvizicije, zasega, razlastitve ali kakršne koli druge oblike poseganja z izvršilnim, upravnim, sodnim ali zakonodajnim ukrepom.

6. RAZDELEK

Arhivi specializiranih agencij in na splošno vsi dokumenti, ki jim pripadajo ali so v njihovi posesti, so nedotakljivi, ne glede na to, kje so.

SECTION 7.

Without being restricted by financial controls, regulations or moratoria of any kind:

- (a) the specialized agencies may hold funds, gold or currency of any kind and operate accounts in any currency;
- (b) the specialized agencies may freely transfer their funds, gold or currency from one country to another or within any country and convert any currency held by them into any other currency.

SECTION 8.

Each specialized agency shall, in exercising its rights under section 7 above, pay due regard to any representations made by the Government of any State party to this Convention in so far as it is considered that effect can be given to such representations without detriment to the interests of the agency.

SECTION 9.

The specialized agencies, their assets, income and other property shall be:

- (a) exempt from all direct taxes; it is understood, however, that the specialized agencies will not claim exemption from taxes which are, in fact, no more than charges for public utility services;
- (b) exempt from customs duties and prohibitions and restrictions on imports and exports in respect of articles imported or exported by the specialized agencies for their official use; it is understood, however, that articles imported under such exemption will not be sold in the country into which they were imported except under conditions agreed to with the Government of that country;
- (c) exempt from duties and prohibitions and restrictions on imports and exports in respect of their publications.

SECTION 10.

While the specialized agencies will not, as a general rule, claim exemption from excise duties and from taxes on the sale of movable and immovable property which forms part of the price to be paid, nevertheless when the specialized agencies are making important purchases for official use of property on which such duties and taxes have been charged or are chargeable, States parties to this Convention will, whenever possible, make appropriate administrative arrangements for the remission or return of the amount of duty or tax.

ARTICLE IV

FACILITIES IN RESPECT OF COMMUNICATIONS

SECTION 11.

Each specialized agency shall enjoy, in the territory of each State party to this Convention in respect of that agency, for its official communications, treatment not less

7. RAZDELEK

Specializirane agencije, ne da bi jih pri tem omejevali finančni nadzor, predpisi ali kakršen koli moratorij:

- (a) imajo lahko v posesti denarna sredstva, zlato ali katero koli valuto in poslujejo z računi v kateri koli valuti,
- (b) svoja denarna sredstva, zlato ali valuto lahko prosto prenesejo iz ene države v drugo ali znotraj države in lahko katero koli valuto zamenjajo v drugo.

8. RAZDELEK

Pri uresničevanju pravic iz 7. razdelka specializirane agencije upoštevajo pripombe vlad pogodbenic konvencije, če menijo, da s tem ne bi škodovala svojim lastnim interesom.

9. RAZDELEK

Specializirane agencije, njihova opredmetena osnovna in druga sredstva ter prihodki so:

- (a) oproščeni plačila vseh neposrednih dajatev; vendar velja, da specializirane agencije ne bodo zahtevale oprostitve plačila dajatev, ki so pristojbine za komunalne storitve javnih podjetij,
- (b) oproščeni plačila carin ter izvzeti iz prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu blaga, ki ga specializirane agencije uvažajo ali izvažajo za službene potrebe; vendar velja, da se tako uvoženo blago v državi uvoza ne bo prodajalo razen pod pogoji, dogovorjenimi z vlado te države,
- (c) oproščeni dajatev ter izvzeti iz prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu svojih publikacij.

10. RAZDELEK

Čeprav specializirane agencije praviloma ne bodo zahtevale oprostitve plačila trošarin in davkov na promet premičnin in nepremičnin, ki so vračunani v končno ceno, bodo pogodbenice konvencije, kadar specializirane agencije kupujejo opredmetena osnovna sredstva, za katera so trošarine in davki obračunani ali se obračunajo, če je to mogoče, poskrbele za ustrezne upravne postopke za odpust ali povračilo plačane trošarine ali davka.

IV. ČLEN

OLAJŠAVE PRI KOMUNIKACIJI

11. RAZDELEK

V zvezi s prednostnim prenosom, pristojbinami in davki za poštno pošiljke, kablograme, telegrame, radiograme, telefotografije, telefonijo in druge komunikacije ter objave v tiskanih in radiodifuzijskih medijih je uradna komunikacija specializirane agencije upravičena do enake obravnave, kot jo vlada pogodbenice konvencije

favourable than that accorded by the Government of such State to any other Government, including the latter's diplomatic mission, in the matter of priorities, rates and taxes on mails, cables, telegrams, radiograms, telephotos, telephone and other communications, and press rates for information to the press and radio.

SECTION 12.

No censorship shall be applied to the official correspondence and other official communications of the specialized agencies.

The specialized agencies shall have the right to use codes and to dispatch and receive correspondence by courier or in sealed bags, which shall have the same immunities and privileges as diplomatic couriers and bags.

Nothing in this section shall be construed to preclude the adoption of appropriate security precautions to be determined by agreement between a State party to this Convention and a specialized agency.

ARTICLE V REPRESENTATIVES OF MEMBERS

SECTION 13.

Representatives of members at meetings convened by a specialized agency shall, while exercising their functions and during their journeys to and from the place of meeting, enjoy the following privileges and immunities:

- (a) immunity from personal arrest or detention and from seizure of their personal baggage, and in respect of words spoken or written and all acts done by them in their official capacity, immunity from legal process of every kind;
- (b) inviolability for all papers and documents;
- (c) the right to use codes and to receive papers or correspondence by courier or in sealed bags;
- (d) exemption in respect of themselves and their spouses from immigration restrictions, aliens' registration or national service obligations in the State which they are visiting or through which they are passing in the exercise of their functions;
- (e) the same facilities in respect of currency or exchange restrictions as are accorded to representatives of foreign Governments on temporary official missions;
- (f) the same immunities and facilities in respect of their personal baggage as are accorded to members of comparable rank of diplomatic missions.

SECTION 14.

In order to secure for the representatives of members of the specialized agencies at meetings convened by them complete freedom of speech and complete independence in the discharge of their duties, the immunity from legal process in respect of words spoken or written and all acts done by them in discharging their duties shall continue to be accorded, notwithstanding that the persons concerned are no longer engaged in the discharge of such duties.

za specializirano agencijo na ozemlju svoje države zagotavlja uradni komunikaciji drugih vlad in njihovih diplomatskih predstavništev.

12. RAZDELEK

Uradna korespondenca in druge oblike uradne komunikacije specializiranih agencij se ne cenzurirajo.

Specializirane agencije imajo pravico šifrirati ter razpošiljati in prejemati korespondenco po kurirju ali v zapečatenih pošiljkah, za katere veljajo isti privilegiji in imunitete kot za diplomatske kurirje in pošiljke.

Določbe tega razdelka nikakor ne preprečujejo sprejetja ustreznih varnostnih ukrepov, o katerih se dogovorita pogodbenica konvencije in specializirana agencija.

V. ČLEN

PREDSTAVNIKI ČLANIC

13. RAZDELEK

Na zasedanjih, ki jih skličejo specializirane agencije, predstavniki članic pri opravljanju uradnih dolžnosti in na poti v kraj zasedanja in iz njega uživajo te privilegije in imunitete:

- (a) imuniteto pred prijetjem ali pridržanjem in zasegom osebne prtljage ter imuniteto pred kakršnimi koli sodnimi postopki zaradi pisnih ali ustnih izjav ali dejanj, ki jih storijo med opravljanjem uradnih dolžnosti,
- (b) nedotakljivost vseh dokumentov in listin,
- (c) pravico šifriranja in prejemanja listin ali pisemskih pošiljk po kurirju ali v zapečatenih pošiljkah,
- (d) izvzetje sebe in svojih zakoncev iz omejitev priseljevanja, obveznosti prijave tujca in vojaške obveznosti v državi, kjer so na obisku ali čez katero potujejo pri opravljanju uradnih dolžnosti,
- (e) enake olajšave glede valutnih in deviznih omejitev, kot so podeljene predstavnikom tujih vlad med začasno uradno napotitvijo,
- (f) enake imunitete in olajšave glede osebne prtljage, kot so podeljene članom diplomatske misije s primerljivim nazivom.

14. RAZDELEK

Da bi jim bila na zasedanjih, ki jih skličejo specializirane agencije, zagotovljena popolna svoboda govora in neodvisnost pri opravljanju nalog, predstavniki članic uživajo imuniteto pred sodnimi postopki zaradi ustnih ali pisnih izjav in dejanj, ki jih storijo med opravljanjem uradnih dolžnosti, tudi potem ko teh ne opravljajo več.

SECTION 15.

Where the incidence of any form of taxation depends upon residence, periods during which the representatives of members of the specialized agencies at meetings convened by them are present in a member State for the discharge of their duties shall not be considered as periods of residence.

SECTION 16.

Privileges and immunities are accorded to the representatives of members, not for the personal benefit of the individuals themselves, but in order to safeguard the independent exercise of their functions in connexion with the specialized agencies. Consequently, a member not only has the right but is under a duty to waive the immunity of its representatives in any case where, in the opinion of the member, the immunity would impede the course of justice, and where it can be waived without prejudice to the purpose for which the immunity is accorded.

SECTION 17.

The provisions of sections 13, 14 and 15 are not applicable in relation to the authorities of a State of which the person is a national or of which he is or has been a representative.

**ARTICLE VI
OFFICIALS**

SECTION 18.

Each specialized agency will specify the categories of officials to which the provisions of this article and of article VIII shall apply. It shall communicate them to the Governments of all States parties to this Convention in respect of that agency and to the Secretary-General of the United Nations. The names of the officials included in these categories shall from time to time be made known to the abovementioned Governments.

SECTION 19.

Officials of the specialized agencies shall:

- (a) be immune from legal process in respect of words spoken or written and all acts performed by them in their official capacity;
- (b) enjoy the same exemptions from taxation in respect of the salaries and emoluments paid to them by the specialized agencies and on the same conditions as are enjoyed by officials of the United Nations;
- (c) be immune, together with their spouses and relatives dependent on them, from immigration restrictions and alien registration;
- (d) be accorded the same privileges in respect of exchange facilities as are accorded to officials of comparable rank of diplomatic missions;

15. RAZDELEK

Če je obdavčitev odvisna od kraja prebivališča, se bivanje predstavnikov članic specializiranih agencij v državi članici med opravljanjem uradnih dolžnosti na zasedanju, ki ga skličejo specializirane agencije, ne šteje za prebivanje.

16. RAZDELEK

Predstavnikom članic se privilegiji in imunitete ne podelijo zaradi osebne koristi posameznikov, temveč za zaščito njihove neodvisnosti pri opravljanju nalog v zvezi s specializiranimi agencijami. Članica zato nima le pravice, temveč tudi dolžnost, da svojemu predstavniku odreče imuniteto, če bi po njenem mnenju ta ovirala uveljavljanje pravice in odrek ne bi škodoval namenu, za katerega je bila podeljena.

17. RAZDELEK

Določbe 13., 14. in 15. razdelka ne veljajo za oblasti države, katere državljan je in katere predstavnik je ali je bila ta oseba.

VI. ČLEN

URADNIKI

18. RAZDELEK

Specializirane agencije določijo kategorije uradnikov, za katere veljajo določbe tega in VIII. člena. O njih obvestijo vlade pogodbenic konvencije za posamezne specializirane agencije in generalnega sekretarja Organizacije združenih narodov. Vlade se občasno obvestijo tudi o imenih posameznikov iz teh kategorij.

19. RAZDELEK

Uradniki specializiranih agencij:

- (a) uživajo imuniteto pred sodnimi postopki zaradi ustnih ali pisnih izjav in vseh dejanj, ki jih storijo med opravljanjem uradnih dolžnosti,
- (b) so oproščeni davkov na plače in prejemke, ki jim jih nakažejo specializirane agencije, pod enakimi pogoji kot uradniki Organizacije združenih narodov,
- (c) so skupaj z zakonci in vzdrževanimi družinskimi člani izvzeti iz omejitev priseljevanja in obveznosti prijave tujca,
- (d) uživajo enake privilegije pri deviznih olajšavah kot osebje diplomatskega predstavništva s primerljivim nazivom,

- (e) be given, together with their spouses and relatives dependent on them, the same repatriation facilities in time of international crises as officials of comparable rank of diplomatic missions;
- (f) have the right to import free of duty their furniture and effects at the time of first taking up their post in the country in question.

SECTION 20.

The officials of the specialized agencies shall be exempt from national service obligations, provided that in relation to the States of which they are nationals, such exemption shall be confined to officials of the specialized agencies whose names have, by reason of their duties, been placed upon a list compiled by the executive head of the specialized agency and approved by the State concerned.

Should other officials of specialized agencies be called up for national service, the State concerned shall, at the request of the specialized agency concerned, grant such temporary deferments in the call-up of such officials as may be necessary to avoid interruption in the continuation of essential work.

SECTION 21.

In addition to the immunities and privileges specified in sections 19 and 20, the executive head of each specialized agency, including any official acting on his behalf during his absence from duty, shall be accorded in respect of himself, his spouse and minor children, the privileges and immunities, exemptions and facilities accorded to diplomatic envoys, in accordance with international law.

SECTION 22.

Privileges and immunities are granted to officials in the interests of the specialized agencies only and not for personal benefit of the individuals themselves. Each specialized agency shall have the right and the duty to waive the immunity of any official in any case where, in its opinion, the immunity would impede the course of justice and can be waived without prejudice to the interests of the specialized agency.

SECTION 23.

Each specialized agency shall co-operate at all times with the appropriate authorities of member States to facilitate the proper administration of justice, secure the observance of police regulations and prevent the occurrence of any abuses in connexion with the privileges, immunities and facilities mentioned in this article.

ARTICLE VII

ABUSES OF PRIVILEGE

SECTION 24.

If any State party to this Convention considers that there has been an abuse of a privilege or immunity conferred by this Convention, consultations shall be held between

- (e) skupaj z zakonci in vzdrževanimi družinskimi člani pri vrnitvi v domovino ob mednarodni krizi uživajo enake olajšave kot osebe diplomatskega predstavništva s primerljivim nazivom,
- (f) imajo pravico, da ob prvem prevzemu dolžnosti v neki državi brez carine uvozijo pohištvo in osebne predmete.

20. RAZDELEK

Uradniki specializiranih agencij so oproščeni vojaške obveznosti, vendar je v državi, katere državljani so, oprostitev omejena na uradnike specializiranih agencij, ki so zaradi svojih nalog vključeni na poimenski seznam, ki ga sestavi izvršni vodja specializirane agencije in potrdi ta država.

Če so drugi uradniki specializiranih agencij vpoklicani kot vojaški obvezniki, jim država po potrebi na prošnjo specializirane agencije odobri odlog pri vpoklicu in tako omogoči nemoteno opravljanje nujnih nalog.

21. RAZDELEK

Izvršni vodje specializiranih agencij in uradniki, ki jih med odsotnostjo nadomeščajo, njihovi zakonci in mladoletni otroci poleg imunitet in privilegijev iz 19. in 20. razdelka uživajo tudi imunitete, privilegije, oprostitev in olajšave, ki jih uživa diplomatsko osebe v skladu z mednarodnim pravom.

22. RAZDELEK

Uradniki uživajo privilegije in imunitete, ker je to v interesu specializiranih agencij, in ne zaradi osebne koristi. Specializirane agencije imajo pravico in dolžnost odrediti imuniteto uradniku, kadar menijo, da ta ovira uveljavljanje pravice in da odrek ne bi škodoval interesom specializiranih agencij.

23. RAZDELEK

Specializirane agencije nenehno sodelujejo s pristojnimi oblastmi držav članic, da bi omogočile neovirano delovanje pravosodja, zagotovile spoštovanje policijskih predpisov in preprečile zlorabe privilegijev, imunitet in olajšav iz tega člena.

VII. ČLEN

ZLORABA PRIVILEGIJEV

24. RAZDELEK

Če pogodbenica konvencije meni, da je bil kršen privilegij ali imuniteta iz te konvencije, se posvetuje s specializirano agencijo, da bi ugotovili, ali se je zloraba zgodila, in če se je, poskušali poskrbeti, da se ne bi ponovila. Če s posvetovanjem država in specializirana agencija ne dosežeta zadovoljivega rezultata, se vprašanje o morebitni zlorabi privilegija ali imunitete predloži v reševanje Meddržavnemu sodišču v skladu z 32. razdelkom. Če Meddržavno sodišče ugotovi, da se je zloraba zgodila,

that State and the specialized agency concerned to determine whether any such abuse has occurred and, if so, to attempt to ensure that no repetition occurs. If such consultations fail to achieve a result satisfactory to the State and the specialized agency concerned, the question whether an abuse of a privilege or immunity has occurred shall be submitted to the International Court of Justice in accordance with section 32. If the International Court of Justice finds that such an abuse has occurred, the State party to this Convention affected by such abuse shall have the right, after notification to the specialized agency in question, to withhold from the specialized agency concerned the benefits of the privilege or immunity so abused.

SECTION 25.

1. Representatives of members at meetings convened by specialized agencies, while exercising their functions and during their journeys to and from the place of meeting, and officials within the meaning of section 18, shall not be required by the territorial authorities to leave the country in which they are performing their functions on account of any activities by them in their official capacity. In the case, however, of abuse of privileges of residence committed by any such person in activities in that country outside his official functions, he may be required to leave by the Government of that country provided that:
2. (I) Representatives of members, or persons who are entitled to diplomatic immunity under section 21, shall not be required to leave the country otherwise than in accordance with the diplomatic procedure applicable to diplomatic envoys accredited to that country.
(II) In the case of an official to whom section 21 is not applicable, no order to leave the country shall be issued other than with the approval of the Foreign Minister of the country in question, and such approval shall be given only after consultation with the executive head of the specialized agency concerned; and, if expulsion proceedings are taken against an official, the executive head of the specialized agency shall have the right to appear in such proceedings on behalf of the person against whom they are instituted.

ARTICLE VIII

LAISSEZ-PASSER

SECTION 26.

Officials of the specialized agencies shall be entitled to use the United Nations *laissez-passer* in conformity with administrative arrangements to be concluded between the Secretary-General of the United Nations and the competent authorities of the specialized agencies, to which agencies special powers to issue *laissez-passer* may be delegated. The Secretary-General of the United Nations shall notify each State party to this Convention of each administrative arrangement so concluded.

ima prizadeta pogodbenica konvencije po vnaprejšnjem uradnem obvestilu pravico specializirani agenciji odreči zlorabljeni privilegij ali imuniteto.

25. RAZDELEK

1. Pristojne oblasti ne smejo zahtevati, da uradniki iz 18. razdelka in predstavniki članic na zasedanjih, ki jih skličejo specializirane agencije, med opravljanjem uradnih dolžnosti in med potovanjem v kraj zasedanja in iz njega zaradi dejavnosti, ki jih opravljajo po uradni dolžnosti, zapustijo državo, v kateri opravljajo svoje uradne dolžnosti. Če oseba v državi krši privilegij bivanja tako, da opravlja dejavnosti, ki niso v skladu z njenimi uradnimi dolžnostmi, lahko vlada te države zahteva, da oseba zapusti državo, vendar samo ob spoštovanju teh določb:
2. (I) od predstavnikov članic ali oseb, ki so upravičene do diplomatske imunitete po 21. razdelku, se lahko zahteva, da zapustijo državo samo v skladu z diplomatskim postopkom, ki velja za diplomatsko osebje, akreditirano v tej državi, (II) uradnikom, za katere 21. razdelek ne velja, se lahko ukaže, da zapustijo državo, samo s soglasjem zunanjega ministra te države, ki ga ta da po posvetu z izvršnim vodjo specializirane agencije; uradnika, zoper katerega se začne postopek izгона, lahko v postopku zastopa izvršni vodja specializirane agencije.

VIII. ČLEN

PREPUSTNICA

26. RAZDELEK

Uradniki specializiranih agencij lahko uporabljajo prepustnico Organizacije združenih narodov v skladu z upravnimi dogovori med generalnim sekretarjem Organizacije združenih narodov in pristojnimi organi specializiranih agencij, ki so posebej pooblaščen za izdajo prepustnic. Generalni sekretar Organizacije združenih narodov pogodbenice konvencije obvesti o sklenjenih upravnih dogovorih.

SECTION 27.

States parties to this Convention shall recognize and accept the United Nations *laissez-passer* issued to officials of the specialized agencies as valid travel documents.

SECTION 28.

Applications for visas, where required, from officials of specialized agencies holding United Nations *laissez-passer*, when accompanied by a certificate that they are travelling on the business of a specialized agency, shall be dealt with as speedily as possible. In addition, such persons shall be granted facilities for speedy travel.

SECTION 29.

Similar facilities to those specified in section 28 shall be accorded to experts and other persons who, though not the holders of United Nations *laissez-passer*, have a certificate that they are travelling on the business of a specialized agency.

SECTION 30.

The executive heads, assistant executive heads, heads of departments and other officials of a rank not lower than head of department of the specialized agencies, travelling on United Nations *laissez-passer* on the business of the specialized agencies, shall be granted the same facilities for travel as are accorded to officials of comparable rank in diplomatic missions.

**ARTICLE IX
SETTLEMENT OF DISPUTES**

SECTION 31.

Each specialized agency shall make provision for appropriate modes of settlement of:

- (a) disputes arising out of contracts or other disputes of private character to which the specialized agency is a party;
- (b) disputes involving any official of a specialized agency who by reason of his official position enjoys immunity, if immunity has not been waived in accordance with the provisions of section 22.

SECTION 32.

All differences arising out of the interpretation or application of the present Convention shall be referred to the International Court of Justice unless in any case it is agreed by the parties to have recourse to another mode of settlement. If a difference arises between one of the specialized agencies on the one hand, and a member on the other hand, a request shall be made for an advisory opinion on any legal question involved in accordance with Article 96 of the Charter and Article 65 of the Statute of the Court and the relevant provisions of the agreements concluded between the United Nations and the specialized agency concerned. The opinion given by the Court shall be accepted as decisive by the parties.

27. RAZDELEK

Pogodbenice konvencije prepustnice Organizacije združenih narodov, izdane uradnikom specializiranih agencij, priznavajo in sprejemajo kot veljavne potne listine.

28. RAZDELEK

Morebitne prošnje za izdajo vizuma za uradnike specializiranih agencij, ki so imetniki prepustnice Organizacije združenih narodov, se obravnavajo po hitrem postopku, če jim je priloženo potrdilo o službeni poti. Poleg tega se tem uradnikom omogoči neovirano potovanje.

29. RAZDELEK

Olajšave, podobne tistim iz 28. razdelka, se priznajo strokovnjakom in drugim osebam, ki niso imetniki prepustnice Organizacije združenih narodov, vendar imajo potrdilo o službeni poti, ki jim ga izda specializirana agencija.

30. RAZDELEK

Izvršnim vodjam, njihovim namestnikom, vodjam oddelkov in drugim uradnikom, ki so najmanj vodje oddelkov specializiranih agencij, ki na službeni poti potujejo s prepustnico Organizacije združenih narodov, se omogočijo enake olajšave za potovanje kot osebu diplomatskega predstavništva s primerljivim nazivom.

IX. ČLEN

REŠEVANJE SPOROV

31. RAZDELEK

Specializirane agencije predvidijo ustrezne načine reševanja:

- (a) sporov, ki izhajajo iz pogodb, in drugih sporov zasebnega prava, v katerih je udeležena specializirana agencija,
- (b) sporov, v katere je vpleten uradnik specializirane agencije, ki na podlagi svojega uradnega položaja uživa imuniteto, razen če se mu ta ne odreče v skladu z 22. razdelkom.

32. RAZDELEK

Nesporazumi glede razlage in uporabe konvencije se predložijo Meddržavnemu sodišču, razen če se stranke ne dogovorijo drugače. Pri nesporazumih med specializiranimi agencijami na eni strani in članico na drugi se za svetovalno mnenje glede pravnih vprašanj zaprosi v skladu s 96. členom Ustanovne listine Organizacije združenih narodov in 65. členom Statuta Meddržavnega sodišča ter ustreznimi sporazumi med Organizacijo združenih narodov in vpleteno specializirano agencijo. Stranki mnenje sodišča sprejmeta kot dokončno.

**ARTICLE X
ANNEXES AND APPLICATION TO INDIVIDUAL SPECIALIZED
AGENCIES**

SECTION 33.

In their application to each specialized agency, the standard clauses shall operate subject to any modifications set forth in the final (or revised) text of the annex relating to that agency, as provided in sections 36 and 38.

SECTION 34.

The provisions of the Convention in relation to any specialized agency must be interpreted in the light of the functions with which that agency is entrusted by its constitutional instrument.

SECTION 35.

Draft annexes I to IX¹ are recommended to the specialized agencies named therein. In the case of any specialized agency not mentioned by name in section 1, the Secretary-General of the United Nations shall transmit to the agency a draft annex recommended by the Economic and Social Council.

SECTION 36.

The final text of each annex shall be that approved by the specialized agency in question in accordance with its constitutional procedure. A copy of the annex as approved by each specialized agency shall be transmitted by the agency in question to the Secretary-General of the United Nations and shall thereupon replace the draft referred to in section 35.

SECTION 37.

The present Convention becomes applicable to each specialized agency when it has transmitted to the Secretary-General of the United Nations the final text of the relevant annex and has informed him that it accepts the standard clauses, as modified by this annex, and undertakes to give effect to sections 8, 18, 22, 23, 24, 31, 32, 42 and 45 (subject to any modification of section 32 which may be found necessary in order to make the final text of the annex consonant with the constitutional instrument of the agency) and any provisions of the annex placing obligations on the agency. The Secretary-General shall communicate to all Members of the United Nations and to other States members of the specialized agencies certified copies of all annexes transmitted to him under this section and of revised annexes transmitted under section 38.

1 For the text of the above-mentioned draft annexes, see *Official Records of the General Assembly, Second Session, Resolutions*, page 124 *et seq.*

X. ČLEN

PRILOGE IN VELJAVNOST KONVENCIJE ZA POSAMEZNE SPECIALIZIRANE AGENCIJE

33. RAZDELEK

Za specializirane agencije se standardne določbe uporabljajo v skladu s spremembami iz končnega (ali revidiranega) besedila priloge, ki se nanaša nanje, v skladu s 36. in 38. razdelkom.

34. RAZDELEK

Določbe konvencije v zvezi s specializiranimi agencijami je treba razlagati ob upoštevanju nalog iz njihovih ustanovnih aktov.

35. RAZDELEK

Osnutki prilog I–IX¹ se predložijo specializiranim agencijam, na katere se nanašajo. Če specializirana agencija ni poimensko navedena v 1. razdelku, ji generalni sekretar Organizacije združenih narodov posreduje osnutek priloge, ki ga predloži Ekonomski in socialni svet.

36. RAZDELEK

Končno besedilo priloge je tisto, ki ga potrdi specializirana agencija v skladu s svojim ustanovnim postopkom. Kopijo tako potrjene priloge, ki nadomesti osnutek iz 35. razdelka, specializirana agencija posreduje generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov.

37. RAZDELEK

Za specializirano agencijo začne konvencija veljati, ko ta generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov posreduje končno besedilo priloge in ga obvesti, da sprejema standardne določbe, kot so spremenjene s to prilogo, ter se zaveže k izvajanju 8., 18., 22., 23., 24., 31., 32., 42. in 45. razdelka (ob upoštevanju morebitnih sprememb 32. razdelka za zagotovitev skladnosti končnega besedila priloge z ustanovnim aktom agencije) in določb iz priloge o obveznostih agencije. Generalni sekretar članicam Organizacije združenih narodov in drugim državam članicam specializiranih agencij posreduje overjene kopije vseh prilog, ki jih prejme po tem razdelku, in vseh revidiranih prilog, ki jih prejme po 38. razdelku. Če po posredovanju končne priloge po 36. razdelku specializirana agencija sprejme kakršne koli spremembe glede te priloge v skladu s svojim ustanovnim postopkom, revidirano prilogo pošlje generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov.

1 Besedila navedenih osnutkov prilog so objavljena v uradnih dokumentih Generalne skupščine, drugo zasedanje, resolucije, str. 124 in nasl.

SECTION 38.

If, after the transmission of a final annex under section 36, any specialized agency approves any amendments thereto in accordance with its constitutional procedure, a revised annex shall be transmitted by it to the Secretary-General of the United Nations.

SECTION 39.

The provisions of this Convention shall in no way limit or prejudice the privileges and immunities which have been, or may hereafter be, accorded by any State to any specialized agency by reason of the location in the territory of that State of its headquarters or regional offices. This Convention shall not be deemed to prevent the conclusion between any State party thereto and any specialized agency of supplemental agreements adjusting the provisions of this Convention or extending or curtailing the privileges and immunities thereby granted.

SECTION 40.

It is understood that the standard clauses, as modified by the final text of an annex sent by a specialized agency to the Secretary-General of the United Nations under section 36 (or any revised annex sent under section 38), will be consistent with the provisions of the constitutional instrument then in force of the agency in question, and that if any amendment to that instrument is necessary for the purpose of making the constitutional instrument so consistent, such amendment will have been brought into force in accordance with the constitutional procedure of that agency before the final (or revised) annex is transmitted.

The Convention shall not itself operate so as to abrogate, or derogate from, any provisions of the constitutional instrument of any specialized agency or any rights or obligations which the agency may otherwise have, acquire, or assume.

ARTICLE XI

FINAL PROVISIONS

SECTION 41.

Accession to this Convention by a Member of the United Nations and (subject to section 42) by any State member of a specialized agency shall be effected by deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of accession which shall take effect on the date of its deposit.

SECTION 42.

Each specialized agency concerned shall communicate the text of this Convention together with the relevant annexes to those of its members which are not Members of the United Nations and shall invite them to accede thereto in respect of that agency by depositing an instrument of accession to this Convention in respect thereof either with the Secretary-General of the United Nations or with the executive head of the specialized agency.

38. RAZDELEK

Če po posredovanju končne priloge po 36. razdelku specializirana agencija sprejme kakršne koli spremembe glede te priloge v skladu s svojim ustanovnim postopkom, revidirano prilogo pošlje generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov.

39. RAZDELEK

Določbe konvencije nikakor ne omejujejo privilegijev in imunitet, ki so jih ali jih bodo države podelile specializirani agenciji, katere sedež ali predstavništvo je na njihovem ozemlju, ali vanje posegajo. Konvencija ne preprečuje sklepanja dopolnilnih sporazumov med pogodbenicami konvencije in specializiranimi agencijami, s katerim se prilagodijo določbe konvencije ali razširijo ali omejijo privilegiji in imunitete, ki jih ta podeljuje.

40. RAZDELEK

Standardne določbe, kot so spremenjene s končnim besedilom priloge, ki jo specializirana agencija pošlje generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov po 36. razdelku (ali revidirane priloge po 38. razdelku), je treba uskladiti z določbami takrat veljavnega ustanovnega akta specializirane agencije in morebitne spremembe tega akta za zagotovitev njegove skladnosti se uveljavijo v skladu z ustanovnim postopkom agencije pred posredovanjem končne (ali revidirane) priloge.

Konvencija sama po sebi ne razveljavlja ali odstopa od določb ustanovnega akta specializirane agencije ali pravic in dolžnosti, ki jih ta ima, pridobi ali prevzame na drug način.

XI. ČLEN

KONČNE DOLOČBE

41. RAZDELEK

Članice Organizacije združenih narodov in (v skladu z 42. razdelkom) države članice specializiranih agencij h konvenciji pristopijo tako, da pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov deponirajo listino o pristopu, ki začne veljati na dan deponiranja.

42. RAZDELEK

Specializirana agencija besedilo konvencije, skupaj z ustreznimi prilogami, predloži svojim članicam, ki niso članice Organizacije združenih narodov, in jih pozove, da pristopijo h konvenciji glede te agencije, tako da pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov ali izvršnem vodji specializirane agencije deponirajo listino o pristopu h konvenciji glede te agencije.

SECTION 43.

Each State party to this Convention shall indicate in its instrument of accession the specialized agency or agencies in respect of which it undertakes to apply the provisions of this Convention. Each State party to this Convention may by subsequent written notification to the Secretary-General of the United Nations undertake to apply the provisions of this Convention to one or more further specialized agencies. This notification shall take effect on the date of its receipt by the Secretary-General.

SECTION 44.

This Convention shall enter into force for each State party to this Convention in respect of a specialized agency when it has become applicable to that agency in accordance with section 37 and the State party has undertaken to apply the provisions of the Convention to that agency in accordance with section 43.

SECTION 45.

The Secretary-General of the United Nations shall inform all Members of the United Nations, as well as all members of the specialized agencies, and executive heads of the specialized agencies, of the deposit of each instrument of accession received under section 41 and of subsequent notifications received under section 43. The executive head of a specialized agency shall inform the Secretary-General of the United Nations and the members of the agency concerned of the deposit of any instrument of accession deposited with him under section 42.

SECTION 46.

It is understood that, when an instrument of accession or a subsequent notification is deposited on behalf of any State, this State will be in a position under its own law to give effect to the terms of this Convention, as modified by the final texts of any annexes relating to the agencies covered by such accessions or notifications.

SECTION 47.

1. Subject to the provisions of paragraphs 2 and 3 of this section, each State party to this Convention undertakes to apply this Convention in respect of each specialized agency covered by its accession or subsequent notification, until such time as a revised convention or annex shall have become applicable to that agency and the said State shall have accepted the revised convention or annex. In the case of a revised annex, the acceptance of States shall be by a notification addressed to the Secretary-General of the United Nations, which shall take effect on the date of its receipt by the Secretary-General.
2. Each State party to this Convention, however, which is not, or has ceased to be, a member of a specialized agency, may address a written notification to the Secretary-General of the United Nations and the executive head of the agency concerned to the effect that it intends to withhold from that agency the benefits of this

43. RAZDELEK

Pogodbenice konvencije v listini o pristopu navedejo specializirane agencije, glede katerih se zavežejo k spoštovanju določb konvencije. Pogodbenice konvencije se lahko pozneje z uradnim pisnim obvestilom generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov zavežejo k izvajanju določb konvencije glede ene ali več drugih specializiranih agencij. To uradno obvestilo začne veljati na dan, ko ga prejme generalni sekretar.

44. RAZDELEK

Konvencija glede specializirane agencije za pogodbenico začne veljati, ko začne veljati za to agencijo v skladu s 37. razdelkom in se pogodbenica zaveže k izvajanju določb konvencije glede te agencije v skladu s 43. razdelkom.

45. RAZDELEK

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov o deponiranih listinah o pristopu, ki jih prejme v skladu z 41. razdelkom, in poznejših uradnih obvestilih, ki jih prejme v skladu s 43. razdelkom, obvesti članice Organizacije združenih narodov, članice specializiranih agencij in njihove izvršne vodje. Izvršni vodja specializirane agencije generalnega sekretarja Organizacije združenih narodov in članice agencije obvesti o deponiranju vseh listin o pristopu, ki so bile deponirane pri njem v skladu z 42. razdelkom.

46. RAZDELEK

Ob deponiranju listine o pristopu ali poznejšega uradnega obvestila mora biti država v skladu s svojo zakonodajo zmožna izvajati določbe konvencije, kot so spremenjene s končnimi besedili prilog glede agencij, na katere se nanaša pristop ali uradno obvestilo.

47. RAZDELEK

1. Ob upoštevanju določb drugega in tretjega odstavka se pogodbenice konvencije zavežejo k uporabi konvencije glede specializiranih agencij, na katere se nanaša pristop ali poznejše uradno obvestilo, vse dokler za te agencije ne začne veljati revidirana konvencija ali priloga in je države ne sprejmejo. Države revidirane priloge sprejmejo z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov, ki začne veljati na dan, ko ga ta prejme.
2. Pogodbenica konvencije, ki ni ali ni več članica specializirane agencije, lahko s pisnim uradnim obvestilom generalnega sekretarja Organizacije združenih narodov in izvršnega vodjo agencije seznaniti, da bo agenciji z določenim dnevom, vendar ne prej kot v treh mesecih, nehala zagotavljati olajšave iz konvencije.

Convention as from a specified date, which shall not be earlier than three months from the date of receipt of the notification.

3. Each State party to this Convention may withhold the benefit of this Convention from any specialized agency which ceases to be in relationship with the United Nations.
4. The Secretary-General of the United Nations shall inform all member States parties to this Convention of any notification transmitted to him under the provisions of this section.

SECTION 48.

At the request of one third of the States parties to this Convention, the Secretary-General of the United Nations will convene a conference with a view to its revision.

SECTION 49.

The Secretary-General of the United Nations shall transmit copies of this Convention to each specialized agency and to the Government of each Member of the United Nations.

3. Pogodbenice konvencije lahko specializiranim agencijam, ki izstopijo iz odnosa z Organizacijo združenih narodov, nehajo zagotavljati olajšave iz konvencije.
4. Generalni sekretar Organizacije združenih narodov članice, ki so pogodbenice konvencije, seznaneni z uradnimi obvestili, ki jih prejme v skladu z določbami tega razdelka.

48. RAZDELEK

Na zahtevo tretjine pogodbenic konvencije generalni sekretar Organizacije združenih narodov skliče pregledno konferenco.

49. RAZDELEK

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov kopije konvencije pošlje vsem specializiranim agencijam in vladam članic Organizacije združenih narodov.

ANNEX I¹

INTERNATIONAL LABOUR ORGANISATION

In their application to the International Labour Organization the standard clauses shall operate subject to the following provisions:

1. Article V (other than paragraph (c) of section 13) and section 25, paragraphs 1 and 2 (I), of article VII shall extend to the employers' and workers' members and deputy members of the Governing Body of the International Labour Organization and their substitutes, except that any waiver of the immunity of any such person member under section 16 shall be by the Governing Body.
2. The privileges, immunities, exemptions and facilities referred to in section 21 of the standard clauses shall also be accorded to any Deputy Director-General of the International Labour Office and any Assistant Director-General of the International Labour Office.
3. (i) experts (other than officials coming within the scope of article VI) serving on committees of, or performing missions for, the Organization shall be accorded the following privileges and immunities so far as is necessary for the effective exercise of their functions, including the time spent on journeys in connexion with service on such committees or missions:
 - (a) immunity from personal arrest or seizure of their personal baggage;
 - (b) in respect of words spoken or written or acts done by them in the performance of their official functions, immunity from legal process of every kind, such immunity to continue notwithstanding that the persons concerned are no longer serving on committees of, or employed on missions for, the Organization;
 - (c) the same facilities in respect of currency and exchange restrictions and in respect of their personal baggage as are accorded to officials of foreign Government on temporary official missions;
 - (d) inviolability of their papers and documents relating to the work on which they are engaged for the Organization.
- (ii) in connexion with (d) of 3 (i) above, the principle contained in the last sentence of section 12 of the standard clauses shall be applicable.
- (iii) privileges and immunities are granted to the experts of the Organization in the interests of the Organization and not for the personal benefit of the individuals themselves. The Organization shall have the right and the duty to waive the immunity of any expert in any case where in its opinion the immunity would impede the course of justice, and it can be waived without prejudice to the interests of the Organization.

1 Authentic text received by the Secretary-General on 14 September 1948.

PRILOGA I¹

MEDNARODNA ORGANIZACIJA DELA

Standardne določbe se za Mednarodno organizacijo dela uporabljajo ob upoštevanju teh določb:

1. V. člen (razen točke c) 13. razdelka) ter prvi odstavek in I. točka drugega odstavka 25. razdelka VII. člena veljajo za člane upravnega organa Mednarodne organizacije dela iz vrst delodajalcev in delavcev in njihove namestnike ter nadomestne člane, imuniteto v skladu s 16. razdelkom pa jim lahko odreče samo upravni organ.
2. Privilegiji, imunitete, oprostitev in olajšave iz 21. razdelka standardnih določb se podelijo tudi namestniku in pomočniku generalnega direktorja Mednarodnega urada za delo.
3. (i) Strokovnjakom (razen uradnikom iz VI. člena), ki delujejo v odborih organizacije ali zanjo opravljajo naloge, se podelijo ti privilegiji in imunitete, če jih potrebujejo za učinkovito opravljanje nalog, tudi na službenih poteh v povezavi z odbori in temi nalogami:
 - (a) imuniteta pred prijetjem in zasegom osebne prtljage,
 - (b) imuniteta pred kakršnimi koli sodnimi postopki zaradi pisnih ali ustnih izjav ali dejanj, ki jih storijo med opravljanjem uradnih dolžnosti; ta imuniteta velja tudi po tem, ko oseba več ne deluje v odborih organizacije ali ko preneha opravljati naloge zanjo,
 - (c) enake olajšave za valutne in devizne omejitve ter osebno prtljago, kot so podeljene predstavnikom tujih vlad med začasno uradno napolitvijo,
 - (d) nedotakljivost dokumentov in listin v zvezi z delom, ki ga opravljajo za organizacijo.
- (ii) Za določbe točke d) prejšnjega pododstavka se uporablja načelo iz zadnje povedi 12. razdelka standardnih določb.
- (iii) Strokovnjakom organizacije se podelijo privilegiji in imunitete, ker je to v interesu organizacije, in ne zaradi osebne koristi. Organizacija ima pravico in dolžnost strokovnjaku odreči imuniteto, kadar meni, da ta ovira uveljavljanje pravice in da odrek ne bi škodoval njenim interesom.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 14. septembra 1948.

ANNEX II¹
(second revised text)
FOOD AND AGRICULTURE ORGANIZATION
OF THE UNITED NATIONS

In their application to the Food and Agriculture Organization of the United Nations (hereinafter called “the Organization”) the standard clauses shall operate subject to the following provisions:

1. Article V and section 25, paragraphs 1 and 2 (I) of article VII shall extend to the Chairman of the Council of the Organization and to the representatives of Associate Members, except that any waiver of the immunity of the Chairman under section 16 shall be by the Council of the Organization.
2. (i) experts (other than officials coming within the scope of article VI) serving on committees of, or performing missions for, the Organization shall be accorded the following privileges and immunities so far as is necessary for the effective exercise of their functions, including the time spent on journeys in connexion with service on such committees or missions:
 - (a) immunity from personal arrest or seizure of their personal baggage;
 - (b) in respect of words spoken or written or acts done by them in the performance of their official functions, immunity from legal process of every kind, such immunity to continue notwithstanding that the persons concerned are no longer serving on committees of, or employed on missions for, the Organization;
 - (c) the same facilities in respect of currency and exchange restrictions and in respect of their personal baggage as are accorded to officials of foreign governments on temporary official missions;
 - (d) inviolability of their papers and documents relating to the work on which they are engaged for the Organization and, for the purpose of their communications with the Organization, the right to use codes and to receive papers or correspondence by courier or in sealed bags.
- (ii) in connexion with (d) of 2 (i) above, the principle contained in the last sentence of section 12 of the standard clauses shall be applicable.
- (iii) privileges and immunities are granted to the experts in the interests of the Organization and not for the personal benefit of the individuals themselves. The Organization shall have the right and the duty to waive the immunity of any experts in any case where in its opinion the immunity would impede the course of justice, and it can be waived without prejudice to the interests of the Organization.

1 Authentic text received by the Secretary-General on 28 December 1965.

PRILOGA II¹
(drugo revidirano besedilo)
ORGANIZACIJA ZDRUŽENIH NARODOV
ZA PREHRANO IN KMETIJSTVO

Glede na Organizacijo Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu: organizacija) veljajo standardne klavzure z naslednjimi pridržki:

1. člen V. in člen VII. razdelek 25 prvi in drugi odstavek (I) se nanašajo na predsednika sveta organizacije in predstavnike pridruženih članic; izjemoma odvzame svet organizacije predsedniku katerokoli imuniteto v skladu z razdelkom 17.
2. (i) Strokovnjaki, ki niso funkcionarji in niso zajeti s VI. členom, delajo pa v odborih organizacije in opravljajo naloge zanje, uživajo v tolikšni meri, kot je to potrebno za učinkovito opravljanje njihovih funkcij, všteti tudi čas, prebit na potovanjih v zvezi z njihovim delom v takšnih odborih ali misijah, naslednje privilegije in imuniteto:
 - (a) imuniteto, da ne sme biti prijat ali mu ne sme biti odvzeta osebna prtljaga;
 - (b) imuniteto kakršnegakoli sodnega pregona glede izrečenih ali napisanih besed ali dejanj, ki jih storijo v opravljanju svojih funkcij; takšna imuniteta velja tudi potem, ko zadevne osebe prenehajo z delom v odborih organizacije ali opravljanjem nalog zanje;
 - (c) enaka pooblastila glede valutnih in deviznih omejitev tudi glede njihove osebne prtljage, kot grede funkcionarjem tujih vlad v začasnih uradnih misijah;
 - (d) nedotakljivost njihovih spisov in dokumentov, ki se nanašajo na zadevo, za katero so angažirani v organizaciji; za občevanje z organizacijo pa lahko uporabljajo šifre ali prejemajo spise in si dopisujejo po kurirju ali zapečatenih valisah.
- (ii) v zvezi z odstavkom (d) iz člena 2(i) velja načelo iz zadnjega stavka oddelka 12 standardnih klavzul;
- (iii) privilegije in imunitete se dajejo strokovnjakom v interesu organizacije in ne za osebno korist posameznikom. Organizacija ima pravico in dolžnost odvzeti imuniteto kateremukoli strokovnjaku če je po njenem mnenju imuniteta napoti pravici in če njen odvzem ne škoduje interesu organizacije.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 28. decembra 1965.

3. The privileges, immunities, exemptions and facilities referred to in section 21 of the standard clauses shall be accorded to the Deputy Director-General and the Assistant Directors-General of the Organization.

3. Privilegiji, imunitete, takšne oprostitve in pooblastila iz oddelka 21 standardnih klavzul se dajejo namestniku generalnega direktorja in pomočniku generalnega direktorja organizacije.

ANNEX III¹

INTERNATIONAL CIVIL AVIATION ORGANIZATION

The standard clauses shall operate in respect to the International Civil Aviation Organization (hereinafter called “the Organization” subject to the following provisions:

1. The privileges, immunities, exemptions and facilities referred to in section 21 of the standard clauses shall also be accorded to the President of the Council of the Organization.
2. (i) experts (other than officials coming within the scope of article VI) serving on committees of, or performing missions for, the Organization shall be accorded the following privileges and immunities so far as is necessary for the effective exercise of their functions, including the time spent on journeys in connexion with service on such committees or missions:
 - (a) immunity from personal arrest or seizure of their personal baggage;
 - (b) immunity from legal process of every kind in respect of words spoken or written or acts done by them in the performance of their official functions, such immunity to continue notwithstanding that the persons concerned are no longer serving on committees of, or employed on missions for, the Organization;
 - (c) the same facilities in respect of currency and exchange restrictions and in respect of their personal baggage as are accorded to officials of foreign Governments on temporary official missions;
 - (d) inviolability of their papers and documents relating to the work on which they are engaged for the Organization.
- (ii) in connexion with (d) of 2 (i) above, the principle contained in the last sentence of section 12 of the standard clauses shall be applicable.
- (iii) privileges and immunities are granted to the experts of the Organization in the interests of the Organization and not for the personal benefit of the individuals themselves. The Organization shall have the right and the duty to waive the immunity of any expert in any case where in its opinion the immunity would impede the course of justice, and it can be waived without prejudice to the interests of the Organization.

¹ Authentic text received by the Secretary-General on 11 August 1948.

PRILOGA III¹

MEDNARODNA ORGANIZACIJA ZA CIVILNO LETALSTVO

Za Mednarodno organizacijo za civilno letalstvo (v nadaljevanju »organizacija«) veljajo standardne določbe ob upoštevanju naslednjih določb:

1. Privilegiji, imunitete, oprostitev in olajšave, navedene v 21. oddelku standardnih določb, se podelijo tudi predsedniku Sveta organizacije.
2. (i) Strokovnjakom (razen uradnikov, zajetih v VI. členu), ki delujejo v odborih organizacije ali opravljajo misije zanj, se, kolikor je potrebno za učinkovito opravljanje njihovih funkcij, vključno s časom, ki ga preživijo na potovanjih v zvezi s svojim delom v takšnih odborih ali na misijah, podelijo naslednji privilegiji in imunitete:
 - (a) imuniteta pred osebno aretacijo ali odvzemom osebne prtljage;
 - (b) imuniteta pred vsakršnim sodnim postopkom glede na izrečene ali napisane besede ali dejanja, storjena pri opravljanju njihovih funkcij. Takšna imuniteta se nadaljuje, tudi če te osebe ne delujejo več v odborih ali misijah organizacije;
 - (c) imajo enake olajšave pri omejitvah, ki veljajo za denarno valuto in menjavo, ter olajšave v zvezi z njihovo osebno prtljago, kot so podeljene uradnikom tujih vlad na začasnih uradnih misijah;
 - (d) nedotakljivost njihovih papirjev in dokumentov v zvezi z delom, ki ga opravljajo za organizacijo.
- (ii) V zvezi s točko d) pododstavka i) drugega odstavka se uporablja načelo, ki je vsebovano v zadnjem stavku 12. oddelka standardnih določb.
- (iii) Strokovnjakom organizacije se podelijo privilegiji in imunitete, ki so v interesu organizacije, ne pa zaradi osebnih koristi samih posameznikov. Organizacija ima pravico in dolžnost, da odvzame imuniteto vsakemu strokovnjaku in v vsakem primeru, ko bi imuniteta po njenem mnenju ovirala pot pravice. Imuniteto se lahko odvzame brez vpliva na interese organizacije.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 11. avgusta 1948.

ANNEX IV¹

UNITED NATIONS EDUCATIONAL, SCIENTIFIC AND CULTURAL ORGANIZATION

The standard clauses shall operate in respect to the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization (hereinafter called “the Organization”) subject to the following provisions:

1. Article V and section 25, paragraphs 1 and 2 (I) of article VII shall extend to the President of the Conference and members of the Executive Board of the Organization, their substitutes and advisers, except that any waiver of the immunity of any such person of the Executive Board under section 16 shall be by the Executive Board.
2. The Deputy Director-General of the Organization, his spouse and minor children shall also enjoy the privileges and immunities, exemptions and facilities accorded to diplomatic envoys in accordance with international law, which article VI, section 21, of the Convention ensures to the executive head of each specialized agency.
3. (i) experts (other than officials coming within the scope of article VI) serving on committees of, or performing missions for, the Organization shall be accorded the following privileges and immunities so far as is necessary for the effective exercise of their functions, including the time spent on journeys in connexion with service on such committees or missions:
 - (a) immunity from personal arrest or seizure of their personal baggage;
 - (b) in respect of words spoken or written or acts done by them in the performance of their official functions, immunity from legal process of every kind, such immunity to continue notwithstanding that the persons concerned are no longer serving on committees of, or employed on missions for, the Organization;
 - (c) the same facilities in respect of currency and exchange restrictions and in respect of their personal baggage as are accorded to officials of foreign Governments on temporary official missions;
- (ii) privileges and immunities are granted to the experts of the Organization in the interests of the Organization and not for the personal benefit of the individuals themselves. The Organization shall have the right and the duty to waive the immunity of any expert in any case where in its opinion the immunity would impede the course of justice, and it can be waived without prejudice to the interests of the Organization.

1 Authentic text received by the Secretary-General on 7 February 1949.

PRILOGA IV¹

ORGANIZACIJA ZDRUŽENIH NARODOV ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN KULTURO

Standardne določbe se za Organizacijo Združenih narodov za izobraževanje, znanost in kulturo (v nadaljnjem besedilu: organizacija) uporabljajo ob upoštevanju teh določb:

1. V. člen ter prvi odstavek in I. točka drugega odstavka 25. razdelka VII. člena veljajo za predsednika konference, člane izvršnega odbora organizacije ter njihove nadomestne člane in svetovalce, imuniteto v skladu s 16. razdelkom pa jim lahko odreče samo izvršni odbor.
2. Namestniki generalnega direktorja organizacije, njihovi zakonci in mladoletni otroci uživajo imunitete, privilegije, oprostitve in olajšave, ki jih uživa diplomatsko osebje v skladu z mednarodnim pravom in ki jih 21. razdelek VI. člena konvencije zagotavlja izvršnim vodjam specializiranih agencij.
3. (i) Strokovnjakom (razen uradnikom iz VI. člena), ki delujejo v odborih organizacije ali zanjo opravljajo naloge, se podelijo ti privilegiji in imunitete, če jih potrebujejo za učinkovito opravljanje uradnih dolžnosti, tudi na službenih poteh v povezavi z odbori in temi nalogami:
 - (a) imuniteta pred prijetjem ali zasegom osebne prtljage,
 - (b) imuniteta pred kakršnimi koli sodnimi postopki zaradi zapisanih ali izrečenih izjav ali dejanj, ki jih storijo pri opravljanju svojih uradnih dolžnosti; ta imuniteta velja tudi po tem, ko oseba več ne deluje v odborih organizacije ali ko preneha opravljati naloge zanjo,
 - (c) enake olajšave za valutne in devizne omejitve ter osebno prtljago, kot se podelijo predstavnikom tujih vlad med začasno uradno napotitvijo.
- (ii) Strokovnjakom organizacije se privilegiji in imunitete podelijo, ker je to v interesu organizacije, in ne zaradi osebne koristi. Organizacija ima pravico in dolžnost strokovnjaku odreči imuniteto, kadar meni, da ta ovira uveljavljanje pravice in da odrek ne bi škodoval njenim interesom.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 7. februarja 1949.

ANNEX V¹

INTERNATIONAL MONETARY FUND

In its application to the International Monetary Fund (hereinafter called “the Fund”), the Convention (including this annex) shall operate subject to the following provisions:

1. Section 32 of the standard clauses shall only apply to differences arising out of the interpretation or application of privileges and immunities which are derived by the Fund solely from this Convention and are not included in those which it can claim under its Articles of Agreement or otherwise.
2. The provisions of the Convention (including this annex) do not modify or amend or require the modification or amendment of the Articles of Agreement of the Fund or impair or limit any of the rights, immunities, privileges or exemptions conferred upon the Fund or any of its members, Governors, Executive Directors, alternates, officers or employees by the Articles of Agreement of the Fund, or by any statute, law or regulation of any member of the Fund or any political subdivision of any such member, or otherwise.

¹ Authentic text received by the Secretary-General on 9 May 1949.

PRILOGA V¹

MEDNARODNI DENARNI SKLAD

Konvencija (skupaj s to prilogo) se za Mednarodni denarni sklad (v nadaljnjem besedilu: sklad) uporablja ob upoštevanju teh določb:

1. 32. razdelek standardnih določb se uporablja samo ob nesporazumih glede razlage ter uporabe privilegijev in imunitet, ki jih sklad uživa samo na podlagi konvencije in ki niso zajeti v tiste, do katerih je upravičen v skladu s svojim statutom ali drugimi akti.
2. Določbe konvencije (skupaj s to prilogo) ne spreminjajo statuta sklada ali narekujejo njegove spremembe ali zmanjšujejo ali omejujejo pravic, imunitet, privilegijev in oprostitev, ki so podeljeni skladu, njegovim članicam, guvernerjem, izvršnim direktorjem, nadomestnim članom, uradnikom in uslužbencem na podlagi statuta sklada, zakonov ali podzakonskih aktov članic sklada ali njihovih političnih enot ali drugih aktov.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 9. maja 1949.

ANNEX VI¹

INTERNATIONAL BANK FOR RECONSTRUCTION AND DEVELOPMENT

In its application to the International Bank for Reconstruction and Development (hereinafter called "the Bank"), the Convention (including this annex) shall operate subject to the following provisions:

1. The following shall be substituted for section 4:
"Actions may be brought against the Bank only in a court of competent jurisdiction in the territories of a member of the Bank in which the Bank has an office, has appointed an agent for the purpose of accepting service or notice of process, or has issued or guaranteed securities. No actions shall, however, be brought by members or persons acting for or deriving claims from members. The property and assets of the Bank shall, wheresoever located and by whomsoever held, be immune from all forms of seizure, attachment of execution before the delivery of final judgment against the Bank."
2. Section 32 of the standard clauses shall only apply to differences arising out of the interpretation or application of privileges and immunities which are derived by the Bank solely from this Convention and are not included in those which it can claim under its Articles of Agreement or otherwise.
3. The provisions of the Convention (including this annex) do not modify or amend or require the modification or amendment of the Articles of Agreement of the Bank or impair or limit any of the rights, immunities, privileges or exemptions conferred upon the Bank or any of its members, Governors, Executive Directors, alternates, officers or employees by the Articles of Agreement of the Bank, or by any statute, law or regulation of any member of the Bank or any political subdivision of any such member, or otherwise.

1 Authentic text received by the Secretary-General on 29 April 1949.

PRILOGA VI¹

MEDNARODNA BANKA ZA OBNOVO IN RAZVOJ

Konvencija (skupaj s to prilogo) se za Mednarodno banko za obnovo in razvoj (v nadaljnjem besedilu: banka) uporablja ob upoštevanju teh določb:

1. 4. razdelek se nadomesti s tem:
»Tožbo zoper banko je mogoče vložiti le pri pristojnem sodišču na ozemlju države, v kateri ima banka predstavništvo, je imenovala zastopnika za vročanje ali obveščanje o postopku ali je izdala vrednostne papirje ali jamčila zanje. Vendar tožb ne vlagajo članice ali osebe, ki delujejo v njihovem imenu ali imajo zahtevke proti članicam. Opredmetena osnovna in druga sredstva banke so ne glede na to, kje so in kdo jih ima v posesti, izvzeta iz vseh oblik zasega, zaplembe in izvršbe pred sprejetjem pravnomočne sodbe zoper banko.«
2. 32. razdelek standardnih določb se uporablja samo ob nesporazumih glede razlage in uporabe privilegijev in imunitet, ki jih banka uživa samo na podlagi konvencije in ki niso zajeti v tiste, do katerih je upravičena v skladu s svojim statutom ali drugimi akti.
3. Določbe konvencije (skupaj s to prilogo) ne spreminjajo statuta banke ali narekujejo njegove spremembe ali zmanjšujejo ali omejujejo pravic, imunitet, privilegijev in oprostitev, ki so podeljeni banki, njenim članicam, guvernerjem, izvršnim direktorjem, nadomestnim članom, uradnikom in uslužbencem na podlagi statuta banke, zakonov ali podzakonskih aktov članic banke ali njihovih političnih enot ali drugih aktov.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 29. aprila 1949.

ANNEX VII¹
(Third revised text)
WORLD HEALTH ORGANIZATION

In their application to the World Health Organization (hereinafter called “the Organization”) the standard clauses shall operate subject to the following modifications:

1. Article V and section 25, paragraphs 1 and 2 (I) of article VII shall extend to persons designated to serve on the Executive Board of the Organization, their alternates and advisers, except that any waiver of the immunity of such persons under section 16 shall be by the Board.
2. (i) experts (other than officials coming within the scope of article VI) serving on committees of, or performing missions for, the Organization shall be accorded the following privileges and immunities so far as is necessary for the effective exercise of their functions, including the time spent on journeys in connexion with service on such committees or missions:
 - a) immunity from personal arrest or seizure of their personal baggage;
 - b) in respect of words spoken or written or acts done by them in the performance of their official functions, immunity from legal process of every kind, such immunity to continue notwithstanding that the persons concerned are no longer serving on committees of, or employed on missions for, the Organization;
 - c) the same facilities in respect of currency and exchange restrictions and in respect of their personal baggage as are accorded to officials of foreign Governments on temporary official missions;
 - d) inviolability for all papers and documents;
 - e) for the purposes of their communications with the Organization, the right to use codes and to receive papers or correspondence by courier or in sealed bags.
- (ii) the privileges and immunities set forth in paragraphs (b) and (e) above shall be accorded to persons serving on Expert Advisory Panels of the Organization in the exercise of their functions as such.
- (iii) privileges and immunities are granted to the experts of the Organization in the interests of the Organization and not for the personal benefit of the individuals themselves. The Organization shall have the right and the duty to waive the immunity of any expert in any case where in its opinion the immunity would impede the course of justice, and it can be waived without prejudice to the interests of the Organization.

1 Authentic text received by the Secretary-General on 25 July 1958.

PRILOGA VII¹
(tretje revidirano besedilo)
SVETOVNA ZDRAVSTVENA ORGANIZACIJA

Standardne določbe se za Svetovno zdravstveno organizacijo (v nadaljnjem besedilu: organizacija) uporabljajo ob upoštevanju teh sprememb:

1. V. člen ter prvi odstavek in I. točka drugega odstavka 25. razdelka VII. člena veljajo za imenovane člane izvršnega odbora organizacije, nadomestne člane in svetovalce, imuniteto v skladu s 16. razdelkom pa jim lahko odreče samo odbor.
2. (i) Strokovnjakom (razen uradnikom iz VI. člena), ki delujejo v odborih organizacije ali zanjo opravljajo naloge, se podelijo ti privilegiji in imunitete, če jih potrebujejo za učinkovito opravljanje uradnih dolžnosti, tudi na službenih poteh v povezavi z odbori in temi nalogami:
 - a) pred prijeto in zasegom osebne prtljage,
 - b) imuniteta pred kakršnimi koli sodnimi postopki zaradi pisnih ali ustnih izjav ali dejanj, ki jih storijo med opravljanjem uradnih dolžnosti; ta imuniteta velja tudi po tem, ko oseba več ne deluje v odborih organizacije ali ko preneha opravljati naloge zanjo,
 - c) enake olajšave za valutne in devizne omejitve ter osebno prtljago, kot se podelijo predstavnikom tujih vlad med začasno uradno napotitvijo,
 - d) nedotakljivost vseh dokumentov in listin,
 - e) pravica šifriranja in prejemanja listin ali pisemskih pošilk po kurirju ali v zapečatenih pošilkah za komunikacijo z organizacijo.
- (ii) Privilegiji in imunitete iz točk b) in e) prejšnjega pododstavka se podelijo osebam, ki delujejo v strokovnih svetovalnih telesih organizacije, za opravljanje uradnih dolžnosti.
- (iii) Strokovnjakom organizacije se privilegiji in imunitete podelijo, ker je to v interesu organizacije, in ne zaradi osebne koristi. Organizacija ima pravico in dolžnost strokovnjaku odreči imuniteto, kadar meni, da ta ovira uveljavljanje pravice in da odrek ne bi škodoval njenim interesom.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 25. julija 1958.

3. Article V and section 25, paragraphs 1 and 2 (I) of article VII shall extend to the representatives of Associate Members participating in the work of the Organization in accordance with articles 8 and 47 of the Constitution.
4. The privileges, immunities, exemptions and facilities referred to in section 21 of the standard clauses shall also be accorded to any Deputy Director-General, Assistant Director-General and Regional Director of the Organization.

3. V. člen ter prvi odstavek in I. točka drugega odstavka 25. razdelka VII. člena veljajo za predstavnike pridruženih članic, ki sodelujejo pri delu organizacije, v skladu z 8. in 47. členom njene ustanovne listine.
4. Privilegiji, imunitete, oprostitev in olajšave iz 21. razdelka standardnih določb se podelijo tudi namestnikom in pomočnikom generalnega direktorja ter regionalnim direktorjem organizacije.

ANNEX VIII¹
UNIVERSAL POSTAL UNION

The standard clauses shall apply without modification.

ANNEX IX¹
INTERNATIONAL TELECOMMUNICATION UNION

The standard clauses shall apply without modification except that the International Telecommunication Union shall not claim for itself the enjoyment of privileged treatment with regard to the “Facilities in respect of communications” provided in article IV, section 11.

ANNEX X¹
INTERNATIONAL REFUGEE ORGANIZATION

The standard clauses shall apply without modification.

ANNEX XI¹
WORLD METEOROLOGICAL ORGANIZATION

The standard clauses shall apply without modification.

1 Authentic French text received by the Secretary-General on 11 July 1949.

1 Authentic text received by the Secretary-General on 16 January 1951.

1 Authentic text received by the Secretary-General on 4 April 1949. The Organization was dissolved by resolution 108, adopted by the General Council of the International Refugee Organization on 15 February 1952.

1 Authentic text received by the Secretary-General on 29 December 1951.

PRILOGA VIII¹ **SVETOVNA POŠTNA ZVEZA**

Standardne določbe veljajo brez sprememb.

PRILOGA IX¹ **MEDNARODNA TELEKOMUNIKACIJSKA ZVEZA**

Standardne določbe veljajo brez sprememb, s tem da Mednarodna telekomunikacijska zveza ne zahteva, da se ji podeli prednostna obravnava v zvezi z olajšavami pri komunikaciji iz 11. razdelka IV. člena.

PRILOGA X¹ **MEDNARODNA ORGANIZACIJA ZA BEGUNCE**

Standardne določbe veljajo brez sprememb.

PRILOGA XI¹ **MEDNARODNA METEROLOŠKA ORGANIZACIJA**

Standardne določbe veljajo brez sprememb.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 11. julija 1949.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 16. januarja 1951.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 4. aprila 1949. Organizacija je bila ukinjena z resolucijo 108, ki jo je sprejel Splošni svet Mednarodne organizacije za begunce 15. februarja 1952.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 29. decembra 1951.

ANNEX XII¹
(SECOND REVISED TEXT)
INTERNATIONAL MARITIME ORGANIZATION

The privileges and immunities, exemptions and facilities referred to in article VI, section 21 of the standard clauses, shall be accorded to the Secretary-General of the Organization, to the Deputy Secretary-General, to the Secretary of the Maritime Safety Committee and to the Directors of the Administrative Division, the Technical Cooperation Division, the Legal Affairs and External Relations Division, the Conference Division and the Marine Environment Division, provided that the provisions of this paragraph shall not require the Member in whose territory the Organization has its Headquarters to apply article VI, section 21 of the standard clauses to any person who is its national. If the Organization changes the titles of any of the Director posts at any time, the holders for the time being of such posts shall continue to be accorded the privileges and immunities, exemptions and facilities referred to in this paragraph.

(a) experts (other than officials coming within the scope of article VI) serving on committees of, or performing missions for, the Organization shall be accorded the following privileges and immunities so far as is necessary for the effective exercise of their functions, including time spent on journeys in connection with service on such committees or missions:

- i. immunity from personal arrest or seizure of their personal baggage;
- ii. in respect of words spoken or written or acts done by them in the performance of their official functions, immunity from legal process of every kind, such immunity to continue notwithstanding that the persons concerned are no longer serving on committees of, or employed on missions for, the Organization;
- iii. the same facilities in respect of currency and exchange restrictions and in respect of their personal baggage as are accorded to officials of foreign governments on temporary official missions;
- iv. inviolability for all papers and documents relating to the work on which they are engaged for the Organization; and
- v. the right to use codes and to receive documents and correspondence by courier or in sealed dispatch bags for their communications with the International Maritime Organization.

In connection with section 2 (a) (iv) and (v) above, the principle contained in the last sentence of section 12 of the standard clauses shall be applicable.

1 Authentic text received by the Secretary-General on 8 April 2002.

PRILOGA XII¹
(DRUGO REVIDIRANO BESEDILO)
SVETOVNA POMORSKA ORGANIZACIJA

Privilegiji, imunitete, oprostitev in olajšave iz 21. razdelka VI. člena standardnih določb se podelijo generalnemu sekretarju organizacije in njegovemu namestniku, sekretarju Odbora za pomorsko varnost in direktorjem upravnega oddelka, oddelka za tehnično sodelovanje, oddelka za pravne zadeve in zunanje odnose, oddelka za konference in oddelka za morsko okolje, če določbe tega odstavka od članic, na katerih ozemlju je sedež organizacije, ne predpisujejo, da se za njihove državljane uporablja 21. razdelek VI. člena standardnih določb. Če organizacija preimenuje direktorsko delovno mesto, osebe, ki so ob taki spremembi na tem delovnem mestu, še naprej uživajo privilegije, imunitete, oprostitev in olajšave iz tega odstavka.

(a) Strokovnjakom (razen uradnikom iz VI. člena), ki delujejo v odborih organizacije ali zanjo opravljajo naloge, se podelijo ti privilegiji in imunitete, če jih potrebujejo za učinkovito opravljanje uradnih dolžnosti, tudi na službenih poteh v povezavi z odbori in temi nalogami:

- i. imuniteta pred prijeto in zasegom osebne prtljage,
- ii. imuniteta pred kakršnimi koli sodnimi postopki zaradi pisnih ali ustnih izjav ali dejanj, ki jih storijo med opravljanjem uradnih dolžnosti; ta imuniteta velja tudi po tem, ko oseba več ne deluje v odborih organizacije ali ko preneha opravljati naloge zanjo,
- iii. enake olajšave za valutne in devizne omejitve ter osebno prtljago, kot se podelijo predstavnikom tujih vlad med začasno uradno napotitvijo,
- iv. nedotakljivost dokumentov in listin v zvezi z delom, ki ga opravljajo za organizacijo,
- v. pravica šifriranja in prejemanja listin ali pisemskih pošilk po kurirju ali v zapечатnih pošilkah pri komunikaciji s Svetovno pomorsko organizacijo.

Za določbe točk iv) in v) tega pododstavka se uporablja načelo iz zadnje povedi 12. razdelka standardnih določb.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 8. aprila 2002.

(b) privileges and immunities are granted to such experts in the interests of the Organization and not for the personal benefit of the individuals themselves. The Organization shall have the right and duty to waive the immunity of any expert in any case where, in its opinion, the immunity would impede the course of justice and it can be waived without prejudice to the interests of the Organization.

(b) Strokovnjakom organizacije se privilegiji in imunitete podelijo, ker je to v interesu organizacije, in ne zaradi osebne koristi. Organizacija ima pravico in dolžnost strokovnjaku odreči imuniteto, kadar meni, da ta ovira uveljavljanje pravice in da odrek ne bi škodoval njenim interesom.

ANNEX XIII¹

INTERNATIONAL FINANCE CORPORATION

In its application to the International Finance Corporation (hereinafter called “The Corporation”) the Convention (including this annex) shall operate subject to the following provisions:

1. The following shall be substituted for Section 4:
“Actions may be brought against the Corporation only in a court of competent jurisdiction in the territories of a member in which the Corporation has an office, has appointed an agent for the purpose of accepting service or notice of process, or has issued or guaranteed securities. No actions shall, however, be brought by members or persons acting for or deriving claims from members. The property and assets of the Corporation shall, wheresoever located and by whomsoever held, be immune from all forms of seizure, attachment or execution before the delivery of final judgment against the Corporation.”
2. Paragraph (b) of section 7 of the standard clauses shall apply to the Corporation subject to article III, section 5 of the Articles of Agreement of the Corporation.
3. The Corporation in its discretion may waive any of the privileges and immunities conferred under article VI of its Articles of Agreement to such extent and upon such conditions as it may determine.
4. Section 32 of the standard clauses shall only apply to differences arising out of the interpretation or application of privileges and immunities which are derived by the Corporation from this Convention and are not included in those which it can claim under its Articles of Agreement or otherwise.
5. The provisions of the Convention (including this annex) do not modify or amend or require the modification or amendment of the Articles of Agreement of the Corporation or impair or limit any of the rights, immunities, privileges or exemptions conferred upon the Corporation or any of its members, governors, executive directors, alternates, officers and employees by the Articles of Agreement of the Corporation, or by any statute, law or regulation of any member of the Corporation or any political subdivision of any such member, or otherwise.

1 Authentic text received by the Secretary-General on 22 April 1959.

PRILOGA XIII¹

MEDNARODNA FINANČNA KORPORACIJA

Za Mednarodno finančno korporacijo (v nadaljnjem besedilu: korporacija) se konvencija (skupaj s to prilogo) uporablja ob upoštevanju teh določb:

1. 4. razdelek se nadomesti s tem:
»Tožbo zoper korporacijo je mogoče vložiti le pri pristojnem sodišču na ozemlju države, v kateri ima korporacija predstavništvo, je imenovala zastopnika za vročanje ali obveščanje o postopku ali je izdala vrednostne papirje ali jamčila zanje. Vendar tožb ne vlagajo članice ali osebe, ki delujejo v njihovem imenu ali imajo zahtevke proti članicam. Opredmetena osnovna in druga sredstva korporacije so ne glede na to, kje so in kdo jih ima v posesti, izvzeta iz vseh oblik izterjave, zasega ali izvršbe pred sprejetjem pravnomočne sodbe zoper korporacijo.«
2. Točka (b) 7. razdelka standardnih določb za korporacijo velja ob upoštevanju 5. razdelka III. člena statuta korporacije.
3. Korporacija lahko kadar koli sama odreče privilegije in imunitete, podeljene v skladu s VI. členom svojega statuta v obsegu in pod pogoji, ki jih določi sama.
4. 32. razdelek standardnih določb se uporablja samo ob nesporazumih glede razlage in uporabe privilegijev in imunitet, ki jih korporacija uživa samo na podlagi konvencije in ki niso zajeti v tiste, do katerih je upravičena v skladu s svojim statutom ali drugimi akti.
5. Določbe konvencije (skupaj s to prilogo) ne spreminjajo statuta korporacije ali narekujejo njegove spremembe ali zmanjšujejo ali omejujejo pravic, imunitet, privilegijev in oprostitev, ki so podeljeni korporaciji, njenim članicam, guvernerjem, izvršnim direktorjem, nadomestnim članom, uradnikom in uslužbencem na podlagi statuta korporacije, zakonov ali podzakonskih aktov članic korporacije ali njihovih političnih enot ali drugih aktov.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 22. aprila 1959.

ANNEX XIV¹

INTERNATIONAL DEVELOPMENT ASSOCIATION

In its application to the International Development Association (hereinafter called “the Association”) the Convention, including this annex, shall operate subject to the following provisions:

1. The following shall be substituted for section 4:
“Actions may be brought against the Association only in a court of competent jurisdiction in the territories of a member in which the Association has an office, has appointed an agent for the purpose of accepting service or notice of process, or has issued or guaranteed securities. No actions shall, however, be brought by members or persons acting for or deriving claims from members. The property and assets of the Association shall, wheresoever located and by whomsoever held, be immune from all forms of seizure, attachment or execution before the delivery of final judgment against the Association.”
2. Section 32 of the standard clauses shall only apply to differences arising out of the interpretation or application of privileges and immunities which are derived by the Association from this Convention and are not included in those which it can claim under its Articles of Agreement or otherwise.
3. The provisions of the Convention (including this annex) do not modify or amend or require the modification or amendment of the Articles of Agreement of the Association or impair or limit any of the rights, immunities, privileges or exemptions conferred upon the Association or any of its members, governors, executive directors, alternates, officers or employees by the Articles of Agreement of the Association, or by any statute, law or regulation of any member of the Association or any political subdivision of any such member, or otherwise.

1 Authentic text received by the Secretary-General on 15 February 1962.

PRILOGA XIV¹

MEDNARODNO ZDRUŽENJE ZA RAZVOJ

Za Mednarodno združenje za razvoj (v nadaljnjem besedilu: združenje) se konvencija, skupaj s to prilogo, uporablja ob upoštevanju teh določb:

1. 4. razdelek se nadomesti s tem:
»Tožbo zoper združenje je mogoče vložiti le pri pristojnem sodišču na ozemlju države, v kateri ima združenje predstavnštvo, je imenovalo zastopnika za vročanje ali obveščanje o postopku ali je izdalo vrednostne papirje ali jamčilo zanje. Vendar tožb ne vlagajo članice ali osebe, ki delujejo v njihovem imenu ali imajo zahtevke proti članicam. Opredmetena osnovna in druga sredstva združenja so ne glede na to, kje so in kdo jih ima v posesti, izvzeta iz vseh oblik izterjave, zasega ali izvršbe pred sprejetjem pravnomočne sodbe zoper združenje.«
2. 32. razdelek standardnih določb se uporablja samo ob nesporazumih glede razlage in uporabe privilegijev in imunitet, ki jih združenje uživa samo na podlagi konvencije in ki niso zajeti v tiste, do katerih je upravičeno v skladu s svojim statutom ali drugimi akti.
3. Določbe konvencije (skupaj s to prilogo) ne spreminjajo statuta združenja ali narokujejo njegove spremembe ali zmanjšujejo ali omejujejo pravic, imunitet, privilegijev in oprostitev, ki so podeljeni združenju, njegovim članicam, guvernerjem, izvršnim direktorjem, nadomestnim članom, uradnikom in uslužbencem na podlagi statuta združenja, zakonov ali podzakonskih aktov članic združenja ali njihovih političnih enot ali drugih aktov.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 15. februarja 1962.

ANNEX XV¹

WORLD INTELLECTUAL PROPERTY ORGANIZATION

In their application to the World Intellectual Property Organization (hereinafter called 'the Organization'), the standard clauses shall operate subject to the following modifications:

1. The privileges, immunities, exemptions and facilities referred to in article VI, section 21, of the standard clauses shall also be accorded to the Deputy Directors General of the Organization.
2. (a) experts (other than officials coming within the scope of article VI) serving on committees of, or performing missions for, the Organization shall be accorded the following privileges and immunities so far as is necessary for the effective exercise of their functions, including the time spent on journeys in connexion with service on such committees or missions:
 - i. immunity from personal arrest or seizure of their personal baggage;
 - ii. in respect of words spoken or written or acts done by them in the performance of their official functions, immunity from legal process of every kind, such immunity to continue notwithstanding that the persons concerned are no longer serving on committees of, or employed on missions for, the Organization;
 - iii. the same facilities in respect of currency and exchange restrictions and in respect of their personal baggage as are accorded to officials of foreign Governments on temporary official missions;
 - iv. inviolability for all papers and documents relating to the work on which they are engaged for the Organization;
 - v. for their communications with the Organization, the right to use codes and to receive documents and correspondence by courier or in sealed dispatch bags.

In connexion with (iv) and (v) above, the principle contained in the last sentence of section 12 of the standard clauses shall be applicable.

(b) privileges and immunities are granted to the experts referred to in paragraph (a) above in the interests of the Organization and not for the personal benefit of the individuals themselves. The Organization shall have the right and duty to waive the immunity of any expert in any case where, in its opinion, the immunity would impede the course of justice and it can be waived without prejudice to the interests of the Organization.

1 Authentic text received by the Secretary-General on 19 October 1977.

PRILOGA XV¹

SVETOVNA ORGANIZACIJA ZA INTELEKTUALNO LASTNINO

Standardne določbe se za Svetovno organizacijo za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: organizacija) uporabljajo ob upoštevanju teh sprememb:

1. Privilegiji, imunitete, oprostitev in olajšave iz 21. razdelka VI. člena standardnih določb se podelijo tudi namestnikom generalnega direktorja organizacije.
2. (a) Strokovnjakom (razen uradnikom iz VI. člena), ki delujejo v odborih organizacije ali zanjo opravljajo naloge, se podelijo ti privilegiji in imunitete, če jih potrebujejo za učinkovito opravljanje uradnih dolžnosti, tudi na službenih poteh v povezavi z odbori in temi nalogami:
 - i. imuniteta pred prijetjem in zasegom osebne prtljage,
 - ii. imuniteta pred kakršnimi koli sodnimi postopki zaradi pisnih ali ustnih izjav ali dejanj, ki jih storijo med opravljanjem uradnih dolžnosti; ta imuniteta velja tudi po tem, ko oseba več ne deluje v odborih organizacije ali ko preneha opravljati naloge zanjo,
 - iii. enake olajšave za valutne in devizne omejitve ter osebno prtljago, kot se podelijo predstavnikom tujih vlad med začasno uradno napotitvijo,
 - iv. nedotakljivost dokumentov in listin v zvezi z delom, ki ga opravljajo za organizacijo,
 - v. pravica šifriranja in prejemanja listin ali pisemskih pošilk po kurirju ali v zapечатnih pošilkah za komunikacijo z organizacijo.Za določbe točk (iv) in (v) tega pododstavka se uporablja načelo iz zadnje povedi 12. razdelka standardnih določb.
- (b) Strokovnjakom organizacije se podelijo privilegiji in imunitete iz točke a), ker je to v interesu organizacije, in ne zaradi osebne koristi. Organizacija ima pravico in dolžnost strokovnjaku odreči imuniteto, kadar meni, da ta ovira uveljavljanje pravice in da odrek ne bi škodoval njenim interesom.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 19. oktobra 1977.

ANNEX XVI¹

INTERNATIONAL FUND FOR AGRICULTURAL DEVELOPMENT

In their application to the International Fund for Agricultural Development (hereinafter called "the Fund") the standard clauses shall operate subject to the following provisions:

1. The privileges, immunities, exemptions and facilities referred to in section 21 of the standard clauses shall also be accorded to any Vice-President of the Fund.
2. (i) experts (other than officials coming within the scope of article VI) serving on committees of, or performing missions for the Fund shall be accorded the following privileges and immunities so far as is necessary for the effective exercise of their functions, including the time spent on journeys in connection with service on such committees or missions:
 - a*) immunity from personal arrest or seizure of their personal baggage;
 - b*) in respect of words spoken or written or acts done by them in the performance of their official functions, immunity from legal process of every kind, such immunity to continue notwithstanding that the persons concerned are no longer serving on committees of, or employed on missions for, the Fund;
 - c*) the same facilities in respect of currency and exchange restrictions and in respect of their personal baggage as are accorded to officials of foreign governments on temporary official missions;
 - d*) inviolability of their papers and documents relating to the work on which they are engaged for the Fund and, for the purpose of their communications with the Fund, the right to use codes and to receive papers or correspondence by courier or in sealed bags.
- (ii) in connection with (*d*) of 2 (i) above, the principle contained in the last sentence of section 12 of the standard clauses shall be applicable.
- (iii) privileges and immunities are granted to the experts in the interests of the Fund and not for the personal benefit of the individuals themselves. The Fund shall have the right and the duty to waive the immunity of any expert in any case where in its opinion the immunity would impede the course of justice, and it can be waived without prejudice to the interests of the Fund.

1 Authentic text received by the Secretary-General on 16 December 1977.

PRILOGA XVI¹

MEDNARODNI SKLAD ZA KMETIJSKI RAZVOJ

V primerjavi z mednarodnim skladom za kmetijski razvoj (v nadaljnjem besedilu »sklad«) se standardne klavzure uporabljajo pod naslednjimi pogoji:

1. Privilegiji, imunitete, izjeme in ugodnosti, navedene v razdelku 21 standardnih klavzul, se priznajo tudi vsakemu podpredsedniku sklada.
2. (i) Strokovnjakom (razen funkcionarjem, ki so zajeti VI. členu), ki delujejo v komitejih ali izvršujejo misije za sklad, se priznajo tolikšni privilegiji in imunitete, kolikor je potrebno, da bi učinkovito izvrševali svoje funkcije, všteti čas, potreben za potovanja v zvezi z delom v takšnih komitejih ali z opravljanjem misij:
 - a) imuniteta od aretacije ali zaplembe osebne prtljage;
 - b) glede besed, ki jih izgovorijo ali napišejo, ali dejanj, ki jih opravijo pri izpolnjevanju uradne dolžnosti, imuniteta od kakršnega koli sodnega procesa; ta imuniteta ostane veljavna tudi, če osebe, o katerih je govor, ne delajo več v komitejih niti opravljajo misije za potrebe sklada;
 - c) enake ugodnosti glede deviznih in tečajnih omejitev in glede osebne prtljage, ki se priznajo funkcionarjem tujih vlad, ki so v kakšni začasni misiji;
 - d) nedotakljivost listin in dokumentov, ki se nanašajo na delo, pri katerem so angažirani za sklad, in glede komuniciranja s skladom, pravico do uporabe šifre in prejemanje listin ali dopisov po kurirjih ali v zapečatenih vrečah.
- (ii) Za določbe točke d) prejšnjega odstavka se uporablja načelo iz zadnje povedi oddelka 12 standardnih klavzul.
- (iii) Strokovnjakom sklada se privilegiji in imunitete podelijo, ker je to v interesu sklada, in ne zaradi osebne koristi. Sklad ima pravico in dolžnost strokovnjaku odreči imuniteto, kadar meni, da ta ovira uveljavljanje pravice in da odrek ne bi škodoval interesom sklada.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 16. decembra 1977.

ANNEX XVII¹
UNITED NATIONS INDUSTRIAL DEVELOPMENT
ORGANIZATION

In their application to the United Nations Industrial Development Organization (hereinafter called “the Organization”) the standard clauses shall operate subject to the following modifications:

1. (a) experts (other than officials coming within the scope of article VI) serving as committees of, or performing missions for, the Organization shall be accorded the following privileges and immunities so far as is necessary for the effective exercise of their functions, including the time spent on journeys in connection with service on such committees or missions:
 - i. immunity from personal arrest or seizure of their personal baggage;
 - ii. in respect of words spoken or written or acts done by them in the performance of their official functions, immunity from legal process of every kind, such immunity to continue notwithstanding that the person concerned is no longer serving on committees of, or employed on missions for, the Organization;
 - iii. the same facilities in respect of currency and exchange restrictions and in respect of their personal baggage as are accorded to officials of foreign Governments on temporary official missions;
 - iv. inviolability for all papers and documents;
 - v. for their communications with the Organization, the right to use codes and to receive documents and correspondence by courier or in sealed bags;(b) in connection with subparagraphs (iv) and (v) of paragraph 1 (a) above, the principle contained in the last sentence of section 12 of the standard clauses shall be applicable;
(c) privileges and immunities are granted to experts of the Organization in the interests of the Organization and not for the personal benefit of the individuals themselves. The Organization shall have the right and the duty to waive the immunity of any expert in any case where in its opinion the immunity would impede the course of justice, and it can be waived without prejudice to the interests of the Organization.
2. The privileges, immunities, exemptions and facilities referred to in section 21 of the standard clauses shall also be accorded to any Deputy Director-General of the Organization.

1 Authentic text received by the Secretary-General on 15 September 1987.

PRILOGA XVII¹ ORGANIZACIJA ZDRUŽENIH NARODOV ZA INDUSTRIJSKI RAZVOJ

Standardne določbe se za Organizacijo Združenih narodov za industrijski razvoj (v nadaljnjem besedilu: organizacija) uporabljajo ob upoštevanju teh sprememb:

1. (a) Strokovnjakom (razen uradnikom iz VI. člena), ki delujejo v odborih organizacije ali zanjo opravljajo naloge, se podelijo ti privilegiji in imunitete, če jih potrebujejo za učinkovito opravljanje uradnih dolžnosti, tudi na službenih poteh v povezavi z odbori in temi nalogami:
 - i. imuniteta pred prijetjem in zasegom osebne prtljage,
 - ii. imuniteta pred kakršnimi koli sodnimi postopki zaradi pisnih ali ustnih izjav ali dejanj, ki jih storijo med opravljanjem uradnih dolžnosti; ta imuniteta velja tudi po tem, ko oseba več ne deluje v odborih organizacije ali ko preneha opravljati naloge zanjo,
 - iii. enake olajšave za valutne in devizne omejitve ter osebno prtljago, kot se podelijo predstavnikom tujih vlad med začasno uradno napotitvijo,
 - iv. nedotakljivost vseh dokumentov in listin,
 - v. pravica šifriranja in prejemanja listin ali pisemski pošiljk po kurirju ali v zapečatenih pošiljkah za komunikacijo z organizacijo.
 - (b) Za določbe točk (iv) in (v) prejšnjega pododstavka se uporablja načelo iz zadnje povedi 12. razdelka standardnih določb.
 - (c) Strokovnjakom organizacije se podelijo privilegiji in imunitete, ker je to v interesu organizacije, in ne zaradi osebne koristi. Organizacija ima pravico in dolžnost strokovnjaku odreči imuniteto, kadar meni, da ta ovira uveljavljanje pravice in da odrek ne bi škodoval njenim interesom.
2. Privilegiji, imunitete, oprostitev in olajšave iz 21. razdelka standardnih določb se podelijo tudi namestnikom generalnega direktorja organizacije.

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 15. septembra 1987.

ANNEX XVIII¹

WORLD TOURISM ORGANIZATION

In their application to the World Tourism Organization (hereinafter referred to as “the Organization”), the standard clauses shall operate subject to the following modifications:

1. Article V and section 25, paragraphs 1 and 2 (I), of article VII of the Convention shall extend to the representatives of Associate Members participating in the work of the Organization in accordance with the Statutes of the World Tourism Organization (hereinafter referred to as “the Statutes”).
2. Representatives of Affiliate Members, participating in the activities of the Organization in accordance with the Statutes, shall be granted:
 - a) all facilities in order to safeguard the independent exercise of their official functions;
 - b) maximum expeditiousness in the processing of their applications for visas, where required and when accompanied by a certificate that they are travelling on the business of the Organization. In addition, such persons shall be granted facilities for speedy travel;
 - c) in connection with subparagraph (b) above, the principle contained in the last sentence of section 12 of the standard clauses shall apply.
3. Experts, other than officials coming within the scope of article VI of the Convention, serving on organs and bodies of, or performing missions for, the Organization, shall be accorded such privileges and immunities as are necessary for the independent and effective exercise of their functions, including the time spent on journeys in connection with service on organs and bodies or missions. In particular they shall be accorded:
 - a) immunity from personal arrest or seizure of their personal baggage;
 - b) in respect of words spoken or written or acts done by them in the performance of their official functions, immunity from legal process of every kind, such immunity to continue notwithstanding that the persons concerned are no longer serving on organs and bodies of, or employed on mission for, the Organization;
 - c) inviolability for all papers and documents relating to the work on which they are engaged for the Organization;
 - d) for the purpose of their communications with the Organization, the right to use codes and to receive papers or correspondence by courier or in sealed bags;

1 Authentic text received by the Secretary-General on 30 July 2008.

PRILOGA XVIII¹

SVETOVNA TURISTIČNA ORGANIZACIJA

Standardne določbe se za Svetovno turistično organizacijo (v nadaljnjem besedilu: organizacija) uporabljajo ob upoštevanju teh sprememb:

1. V. člen ter prvi odstavek in I. točka drugega odstavka 25. razdelka VII. člena veljajo za predstavnike pridruženih članic, ki sodelujejo pri delu organizacije, v skladu s statutom organizacije (v nadaljnjem besedilu: statut).
2. Predstavnikom pridruženih članic, ki sodelujejo v dejavnostih organizacije v skladu s statutom, se podelijo:
 - a) vse olajšave za zagotovitev neodvisnosti pri opravljanju uradnih dolžnosti,
 - b) hitra obdelava morebitnih vizumskih prošenj, skupaj s potrdilom o službeni poti uradnika organizacije. Poleg tega se tem uradnikom omogoči neovirano potovanje.
 - c) Za določbe točke (b) se uporablja načelo iz zadnje povedi 12. razdelka standardnih določb.
3. Strokovnjakom, razen uradnikom iz VI. člena konvencije, ki delujejo v organih in telesi organizacije ali zanjo opravljajo naloge, se podelijo privilegiji in imunitete, ki jih potrebujejo za neodvisno in učinkovito opravljanje uradnih dolžnosti, tudi na službenih poteh v povezavi z organi in telesi ter temi nalogami. Podelijo se jim zlasti:
 - a) imuniteta pred prijettjem in zasegom osebne prtljage,
 - b) imuniteta pred kakršnimi koli sodnimi postopki zaradi pisnih ali ustnih izjav ali dejanj, ki jih storijo med opravljanjem uradnih dolžnosti; ta imuniteta velja tudi po tem, ko oseba več ne deluje v organih in telesih organizacije ali ko preneha opravljati naloge zanjo,
 - c) nedotakljivost dokumentov in listin v zvezi z delom, ki ga opravljajo za organizacijo,
 - d) pravica šifriranja in prejemanja listin ali pisemskih pošiljk po kurirju ali v zapечатnih pošiljkah za komunikacijo z organizacijo,

1 Generalni sekretar je verodostojno besedilo prejel 30. julija 2008.

- e) the same facilities in respect of currency and exchange restrictions and in respect of their personal baggage as are accorded to officials of foreign Governments on temporary official missions.
- 4. Privileges and immunities are granted to the experts in the interests of the Organization and not for the personal benefit of the individuals themselves. The Secretary-General of the Organization shall have the right and the duty to waive the immunity of any expert in any case where, in his/her opinion, the immunity would impede the course of justice and it can be waived without prejudice to the interests of the Organization.
- 5. Notwithstanding paragraph 2 above, paragraphs 3 and 4 above shall apply to representatives of Affiliate Members performing missions for the Organization as experts.
- 6. The privileges and immunities, exemptions and facilities referred to in section 21 of the standard clauses shall also be accorded to the Deputy Secretary General of the Organization, his/her spouse and minor children.

- e) enake olajšave za valutne in devizne omejitve ter njihovo osebno prtljago, kot se priznavajo predstavnikom tujih vlad med začasno uradno napotitvijo.
4. Strokovnjakom organizacije se podelijo privilegiji in imunitete, ker je to v interesu organizacije, in ne zaradi osebne koristi. Generalni sekretar organizacije ima pravico in dolžnost strokovnjaku odreči imuniteto, kadar meni, da ta ovira uveljavljanje pravice in da odrek ne bi škodoval interesom organizacije.
 5. Ne glede na drugi odstavek tretji in četrti odstavek veljata za predstavnike pridruženih članic, ki kot strokovnjaki opravljajo naloge za organizacijo.
 6. Privilegiji, imunitete, oprostitve in olajšave iz 21. razdelka standardnih določb uživajo tudi namestniki generalnega direktorja organizacije, njihovi zakonci in mladoletni otroci.

SPLOŠNI SPORAZUM O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH SVETA EVROPE

Splošni podatki o sporazumu:

Dan na voljo za podpis: 2. septembra 1949 v Parizu.

Začetek veljavnosti: 10. septembra 1952.

Pogodbeno stanje¹: 47 pogodbenic.

Izvirnik sporazua objavljen v: ETS št. 002.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: pristop 8. novembra 1994.

Začetek veljavnosti: 8. novembra 1994.

Besedilo sporazuma objavljeno v: Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 3/94.

Splošni sporazum o privilegijih in imunitetah Sveta Evrope je bil sprejet na podlagi določb Statuta Sveta Evrope² in je skupaj s statutom pravni temelj večine pravnih aktov organizacije. Svetu Evrope določa pravno osebnost in status mednarodne organizacije ter zagotavlja privilegije in imunitete, potrebne za izvajanje nalog predstavnikov držav članic v Odboru ministrov Sveta Evrope in parlamentarni skupščini, kot tudi uslužbencev v sekretariatu. Določa tudi imuniteto pred jurisdikcijo, nedotakljivost zgradb in prostorov Sveta Evrope.

K splošnemu sporazumu je bilo sprejetih še šest protokolov:

- prvi protokol je bil dan na voljo za podpis 6. novembra 1952 v Strasbourgu in je začel veljati 11. julija 1956 (ETS št. 010), RS je postala pogodbenica s pristopom 8. novembra 1994 (Ur. l. RS – MP, št. 18/94); protokol razširja določbe splošnega sporazuma na druge kategorije oseb (ministrske namestnike, stalne predstavnike držav) in določa možnost pristopa novih držav k splošnemu sporazumu;
- drugi protokol je bil dan na voljo za podpis 15. decembra 1956 v Parizu in je začel veljati 15. decembra 1956 (ETS št. 022), RS je postala pogodbenica z ratifikacijo 8. novembra 1994 (Ur. l. RS – MP, št. 18/94); protokol je vseboval

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave in pridržke glej: <<http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/ChercheSig.asp?NT=002&CM=8&DF=19/02/2015&CL=ENG>>.

2 Statut Sveta Evrope je bil sprejet 4. 4. 1949 v Londonu (ETS št. 001), RS je postala pogodbenica s pristopom dne 14. 5. 1993, Ur. l. RS – MP, št. 6/93.

posebne določbe, ki so zadevale člane Evropske komisije za človekove pravice. Ker je bil mandat komisije zaključen 31. oktobra 1998, državam protokola ni več potrebno ratificirati;

- tretji protokol je bil dan na voljo za podpis državam članicam Sklada Sveta Evrope za socialni razvoj 6. marca 1959 v Strasbourgu in je začel veljati 15. marca 1963 (ETS št. 029), RS je postala pogodbenica z ratifikacijo 18. marca 1997 (Ur. l. RS – MP, št. 1/97); protokol vsebuje posebne določbe, ki zadevajo Evropsko banko za razvoj;
- četrti protokol je bil dan na voljo za podpis 16. decembra 1961 v Parizu in je začel veljati 16. decembra 1961 (ETS št. 036), RS je postala pogodbenica z ratifikacijo 8. novembra 1994 (Ur. l. RS – MP, št. 18/94); protokol vsebuje posebne določbe, ki zadevajo člane Evropskega sodišča za človekove pravice;
- peti protokol je bil dan na voljo za podpis 18. junija 1990 v Strasbourgu in je začel veljati 1. novembra 1991 (ETS št. 137), RS je postala pogodbenica z ratifikacijo 8. novembra 1994 (Ur. l. RS – MP, št. 18/94); protokol določa, da so člani Evropske komisije za človekove pravice in Evropskega sodišča za človekove pravice so oproščeni davkov na plače, honorarje in dnevnice, ki jim jih plača Svet Evrope;
- šesti protokol pa je bil dan na voljo za podpis 5. marca 1996 v Strasbourgu in je začel veljati 1. novembra 1998 (ETS št. 162), RS je postala pogodbenica z ratifikacijo 29. novembra 2001 (Ur. l. RS – MP, št. 15/00); protokol določa privilegije in imunitete sodnikom stalnega sodišča za človekove za vse izgovorjene ali zapisane besede in vsa dejanja, ki so jih storili pri opravljanju svojih dolžnosti, tudi če teh dolžnosti ne opravljajo več.

GENERAL AGREEMENT ON PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF THE COUNCIL OF EUROPE

The Governments of the Kingdom of Belgium, the Kingdom of Denmark, the French Republic, the Kingdom of Greece, the Irish Republic, the Italian Republic, the Grand Duchy of Luxembourg, the Kingdom of the Netherlands, the Kingdom of Norway, the Kingdom of Sweden, the Turkish Republic and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland,

Whereas under the provisions of Article 40, paragraph a, of the Statute, the Council of Europe, representatives of members and the Secretariat shall enjoy in the territories of its members such privileges and immunities as are necessary for the exercise of their duties;

Whereas under the provisions of paragraph b of the above-mentioned article, the members of the Council have undertaken to enter into an agreement for the purpose of fulfilling the provisions of the said paragraph;

Whereas in pursuance of the above-mentioned paragraph b, the Committee of Ministers has recommended to member governments the acceptance of the following provisions,

Have agreed as follows:

PART I – PERSONALITY – CAPACITY

ARTICLE 1

The Council of Europe shall possess juridical personality. It shall have the capacity to conclude contracts, to acquire and dispose of movable and immovable property and to institute legal proceedings.

In these matters the Secretary General shall act on behalf of the Council of Europe.

ARTICLE 2

The Secretary General shall co-operate at all times with the competent authorities of the members to facilitate the proper administration of justice, secure the observance of police regulations and prevent the occurrence of any abuse in connection with the privileges, immunities, exemptions and facilities enumerated in the present Agreement.

PART II – PROPERTY, FUNDS AND ASSETS

ARTICLE 3

The Council, its property and assets, wheresoever located and by whomsoever held, shall enjoy immunity from every form of legal process except in so far as in any

SPLOŠNI SPORAZUM O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH SVETA EVROPE

Vlada Kraljevine Belgije, Kraljevine Danske, Republike Francije, Kraljevine Grčije, Republike Irske, Republike Italije, Velikega vojvodstva Luksemburg, Kraljevine Nizozemske, Kraljevine Norveške, Kraljevine Švedske, Republike Turčije in Združenega kraljevstva Velike Britanije in Severne Irske so,

glede na to, da bodo po določitih odstavka a) 40. člena Statuta predstavniki članic Sveta Evrope in Sekretariata uživali take privilegije in imunitete na ozemljih njegovih članic, kot so potrebni za izpolnjevanje njihovih dolžnosti,

glede na to, da so se v skladu z določili odstavka b) omenjenega člena članice Sveta obvezale, da z namenom izpolnjevanja omenjenega člena sklenejo sporazum,

glede na to, da je v skladu z določili omenjenega odstavka b) Odbor ministrov priporočil vladam članicam sprejetje naslednjih določil,

sklenile:

I. DEL – PRAVNA OSEBNOST – PRISTOJNOST

1. ČLEN

Svet Evrope je pravna oseba. Pristojen je za sklepanje pogodb, za pridobivanje in razpolaganje s premoženji in nepremičninami ter za nastopanje pred sodiščem. V teh zadevah generalni sekretar deluje v imenu in za račun Sveta Evrope.

2. ČLEN

Generalni sekretar stalno sodeluje s pristojnimi organi članic, da omogoči pravilno uporabo in uresničevanje pravic, zagotovi spoštovanje policijskih predpisov ter preprečuje kakršne koli zlorabe v zvezi s privilegiji, imunitetami, oprostivami ter drugimi olajšavami, naštetimi v tem sporazumu.

II. DEL – PREMOŽENJE, SKLADI IN AKTIVA

3. ČLEN

Svet, njegovo premoženje in aktiva, ne glede na to, kje so in pri kom, uživajo imuniteto pred kakršno koli obliko sodnega postopka, razen če se je v kakšnem posameznem primeru Odbor ministrov imuniteti posebej odpovedal. Vendar pa se razume, da se nobena odpoved imuniteti ne sme razširiti na kakršen koli ukrep, ki bi pomenil izvršbo ali zaseg lastnine.

particular case, the Committee of Ministers has expressly authorised the waiver of this immunity. It is, however, understood that no waiver of immunity shall extend to any measure of execution or detention of property.

ARTICLE 4

The buildings and premises of the Council shall be inviolable. Its property and assets, wheresoever located and by whomsoever held, shall be immune from search, requisition, confiscation, expropriation or any other form of interference whether by administrative, judicial or legislative action.

ARTICLE 5

The archives of the Council, and in general all documents belonging to it or held by it, shall be inviolable wheresoever located.

ARTICLE 6

Without being restricted by financial controls, regulations or financial moratoria of any kind:

- (a) the Council may hold currency of any kind and operate accounts in any currency;
- (b) the Council may freely transfer its funds from one country to another or within any country and convert any currency held by it into any other currency;
- (c) in exercising its rights under sub-paragraphs a and b above, the Council of Europe shall pay due regard to any representations made by the government of a member and shall defer to such representations in so far as it considers this can be done without detriment to the interests of the Council.

ARTICLE 7

The Council, its assets, income and other property shall be exempt:

- (a) from all direct taxes; the Council will not, however, claim exemption from rates, taxes or dues which are no more than charges for public utility services;
- (b) from all customs duties and prohibitions and restrictions on imports and exports in respect of articles required by the Council for its official use; articles imported under such exemption will not be sold in the country into which they are imported, except under conditions approved by the government of that country;
- (c) from all customs duties, and prohibitions and restrictions on imports and exports in respect of its publications.

PART III – COMMUNICATIONS

ARTICLE 8

The Committee of Ministers and the Secretary General shall enjoy in the territory of each member, for their official communications, treatment at least as favourable as that accorded by that member to the diplomatic missions of any other government.

4. ČLEN

Stavbe in objekti Sveta so nedotakljivi. Njegovo premoženje in aktiva - ne glede na to, kje sta in pri kom – se ne smeta preiskovati, prisilno odvzeti, zapleniti, razlastiti ali vanju kako drugače posegati z administrativnimi, sodnimi ali zakonodajnimi aktivnostmi.

5. ČLEN

Arhiv Sveta in na splošno vsi dokumenti, ki mu pripadajo ali jih ima v posesti, so nedotakljivi, ne glede na to, kjer so.

6. ČLEN

Ne da bi ga omejevali finančni nadzor, predpisi ali finančni moratoriji kakršne koli vrste:

- (a) ima lahko Svet katero koli valuto in ima tudi račune v kateri koli valuti;
- (b) Svet lahko prosto prenaša svoja finančna sredstva iz ene države v drugo ali znotraj ene države in lahko katero koli valuto, ki jo ima, zamenja v drugo valuto;
- (c) pri uresničevanju svojih pravic iz pododstavkov a) in b) tega člena bo Svet upošteval kakršne koli izjave, ki jih je dala vlada članice, in jih bo tudi spoštoval, če bo menil, da to lahko stori brez škode za interese Sveta.

7. ČLEN

Svet, njegova aktiva, dohodek in drugo premoženje so oproščeni:

- (a) vseh neposrednih davkov; vendar pa Svet ne bo zahteval oprostitev pristojbin, davkov ali taks, ki se zaračunavajo izključno za javne storitve;
- (b) vseh carinskih dajatev ter uvoznih in izvoznih prepovedi in omejitev za izdelke, ki jih Svet potrebuje za svoje poslovanje; izdelki, ki se uvozijo s tako oprostitvijo, se ne smejo prodajati v državi, v katero se uvažajo, razen pod pogoji, ki jih določi vlada te države;
- (c) vseh carinskih dajatev, uvoznih in izvoznih prepovedi in omejitev za svoje publikacije.

III. DEL – KOMUNICIRANJE

8. ČLEN

Odbor ministrov in generalni sekretar uživata pri uradnem sporazumevanju na ozemlju vsake članice vsaj tako ugoden tretma, kot je tisti, ki ga članica daje diplomatskim misijam katere koli druge vlade. Uradno dopisovanje in drugo uradno sporazumevanje Odbora ministrov in Sekretariata se ne smeta cenzurirati.

No censorship shall be applied to the official correspondence and other official communications of the Committee of Ministers and of the Secretariat.

PART IV – REPRESENTATIVES OF MEMBERS TO THE COMMITTEE OF MINISTERS

ARTICLE 9

Representatives at the Committee of Ministers shall, while exercising their functions and during their journeys to and from the place of meeting, enjoy the following privileges and immunities:

- (a) immunity from personal arrest or detention and from seizure of their personal baggage, and, in respect of words spoken or written and all acts done by them in their official capacity, immunity from legal process of every kind.
- (b) inviolability for all papers and documents.
- (c) the right to use codes and to receive papers or correspondence by courier or in sealed bags.
- (d) exemption in respect of themselves and their spouses from immigration restrictions or aliens registration in the State which they are visiting or through which they are passing in the exercise of their functions.
- (e) the same facilities in respect of currency or exchange restrictions as are accorded to representatives of comparable rank of diplomatic missions.
- (f) the same immunities and facilities in respect of their personal baggage as are accorded to members of comparable rank of diplomatic missions.

ARTICLE 10

In order to secure for the representatives at the Committee of Ministers complete freedom of speech and complete independence in the discharge of their duties, the immunity from legal process in respect of words spoken or written and all acts done by them in discharging their duties shall continue to be accorded, notwithstanding that the persons concerned are no longer engaged in the discharge of such duties.

ARTICLE 11

Privileges and immunities are accorded to the representatives of members, not for the personal benefit of the individuals themselves, but in order to safeguard the independent exercise of their functions in connection with the Committee of Ministers. Consequently, a member not only has the right, but is under a duty to waive the immunity of its representative in any case where, in the opinion of the member, the immunity would impede the course of justice, and where it can be waived without prejudice to the purpose for which the immunity is accorded.

IV. DEL – PREDSTAVNIKI ČLANIC V ODBORU MINISTROV

9. ČLEN

Predstavniki v Odboru ministrov bodo med opravljanjem svojih funkcij in med svojimi potovanji na kraj sestankov in z njih uživali tele privilegije in imunitete:

- (a) imuniteto pred osebno aretacijo ali priporom in pred zasegom svoje osebne prtljage in – glede svojih ustnih ali pisnih izjav in vsega, kar storijo pri izpolnjevanju pravic in dolžnosti, ki jih imajo – imuniteto pred kakršnimi koli sodnimi postopki;
- (b) nedotakljivost vseh listin in dokumentov;
- (c) pravico do uporabe šifer in do prejemanja listin ali korespondence po kurirju ali v zapečatenih vrečah;
- (d) izvzetje njih samih in njihovih zakoncev od predpisov o omejevanju priseljevanja in registraciji tujcev v državi, v kateri so na obisku ali skozi katero potujejo pri opravljanju svojega dela;
- (e) enake ugodnosti pri deviznih omejitvah, kot jih imajo predstavniki primerljivega položaja v diplomatskih misijah;
- (f) enake imunitete in ugodnosti glede svoje osebne prtljage, kot jih imajo predstavniki primerljivega položaja v diplomatskih misijah.

10. ČLEN

Da se predstavnikom Odbora ministrov zagotovita popolna svoboda govora in popolna neodvisnost pri opravljanju njihovih dolžnosti, jih bo imuniteta pred sodnimi postopki zaradi izrečenega ali napisanega in zaradi vseh njihovih dejanj pri opravljanju dolžnosti še naprej zagotovljena tudi kasneje, ne glede na to, da ne bodo več opravljali teh dolžnosti.

11. ČLEN

Privilegiji in imunitete so dani predstavnikom članic ne zaradi osebne koristi posameznikov, ampak z namenom, da bi zavarovali neodvisnost pri opravljanju njihovih funkcij v zvezi z Odborom ministrov. Zato država članica nima samo pravice, ampak tudi dolžnost odvzeti imuniteto svojemu predstavniku v vsakem primeru, kadar bi imuniteta po mnenju države članice ovirala uresničevanje načela zakonitosti in kadar se lahko odvzame brez škode za namen, za katerega je bila podeljena.

ARTICLE 12

- (a) the provisions of Articles 9, 10 and 11 are not applicable in relation to the authorities of a State of which the person is a national or of which he is or has been a representative.
- (b) in Articles 9, 10, 11 and 12.a above, the expression “representatives” shall be deemed to include all representatives, alternate representatives, advisers, technical experts and secretaries of delegations.

PART V – REPRESENTATIVES TO THE CONSULTATIVE ASSEMBLY

ARTICLE 13

No administrative or other restriction shall be imposed on the free movement to and from the place of meeting of Representatives to the Consultative Assembly and their substitutes. Representatives and their substitutes shall, in the matter of customs and exchange control, be accorded:

- (a) by their own government, the same facilities as those accorded to senior officials travelling abroad on temporary official duty;
- (b) by the governments of other members, the same facilities as those accorded to representatives of foreign governments on temporary official duty.

ARTICLE 14

Representatives to the Consultative Assembly and their substitutes shall be immune from all official interrogation and from arrest and all legal proceedings in respect of words spoken or votes cast by them in the exercise of their functions.

ARTICLE 15

During the sessions of the Consultative Assembly, the Representatives to the Assembly and their substitutes, whether they be members of Parliament or not, shall enjoy:

- (a) on their national territory, the immunities accorded in those countries to members of Parliament;
- (b) on the territory of all other member States, exemption from arrest and prosecution.

This immunity also applies when they are travelling to and from the place of meeting of the Consultative Assembly. It does not, however, apply when Representatives and their substitutes are found committing, attempting to commit, or just having committed an offence, nor in cases where the Assembly has waived the immunity.

PART VI – OFFICIALS OF THE COUNCIL

ARTICLE 16

In addition to the immunities and privileges specified in Article 18 below, the Secretary General and Deputy Secretary General shall be accorded in respect of themselves,

12. ČLEN

- (a) Določila iz 9., 10. in 11. člena se ne uporabljajo v zvezi z organi države, katere državljan je ta oseba in katere predstavnik je ali je bil.
- (b) V 9., 10., 11. in 12 (a) členu izraz »predstavniki« vključuje vse predstavnike, njihove namestnike, svetovalce, tehnične strokovnjake in sekretarje delegacij.

V. DEL – PREDSTAVNIKI V POSVETOVALNI SKUPŠČINI

13. ČLEN

Prosto gibanje predstavnikov v Posvetovalni skupščini in njihovih namestnikov do kraja srečanja in nazaj se ne sme administrativno ali kako drugače omejevati. Predstavniki in njihovi namestniki uživajo pri carinskem in deviznem nadzoru:

- (a) enake ugodnosti, kot jih njihove vlade podeljujejo višjim funkcionarjem, ko potujejo v tujino zaradi začasne uradne dolžnosti;
- (b) enake ugodnosti, kot jih vlade preostalih članic podeljujejo predstavnikom tujih vlad na začasni uradni dolžnosti.

14. ČLEN

Predstavniki v Posvetovalni skupščini in njihovi namestniki uživajo imuniteto pred vsakršnim uradnim zasliševanjem, aretacijo in vsakršnim pravnim postopkom v zvezi s svojimi izjavami in glasovanjem pri opravljanju svojih funkcij.

15. ČLEN

Med zasedanjem Posvetovalne skupščine predstavniki v skupščini in njihovi namestniki, ne glede na to, ali so člani parlamenta ali ne,

- (a) uživajo na ozemlju svojih držav imunitete, ki v teh državah pripadajo članom parlamenta;
- (b) na ozemlju vseh preostalih držav članic ne smejo biti aretirani ali sodno preganjani.

Ta imuniteta velja tudi za čas potovanja na kraj srečanja Posvetovalne skupščine in nazaj. Ne velja pa v primerih, ko predstavnike in njihove namestnike zalotijo pri kaznivem dejanju, pri poskusu izvršitve kaznivega dejanja ali pri storitvi prekrška, in tudi ne v primerih, v katerih jim je skupščina odvzela imuniteto.

VI. DEL – FUNKCIONARJI SVETA

16. ČLEN

Poleg imunitet in privilegijev, ki so podrobno navedeni v 18. členu, uživajo generalni sekretar in namestnik generalnega sekretarja ter njihovi zakonci in mladoletni otroci privilegije in imunitete, oprostitev in ugodnosti, ki pripadajo diplomatskim predstavnikom v skladu z mednarodnim pravom.

their spouses and minor children the privileges and immunities, exemptions and facilities accorded to diplomatic envoys in accordance with International Law.

ARTICLE 17

The Secretary General will specify the categories of officials to which the provisions of Article 18 below shall apply. He shall communicate them to the governments of all members. The names of the officials included in these categories shall from time to time be made known to the above-mentioned governments.

ARTICLE 18

Officials of the Council of Europe shall:

- (a) be immune from legal process in respect of words spoken or written and all acts performed by them in their official capacity and within the limit of their authority;
- (b) be exempt from taxation on the salaries and emoluments paid to them by the Council of Europe;
- (c) be immune, together with their spouses and relatives dependent on them, from immigration restrictions and aliens' registration;
- (d) be accorded the same privileges in respect of exchange facilities as are accorded to officials of comparable rank forming part of diplomatic missions to the government concerned;
- (e) be given, together with their spouses and relatives dependent on them, the same repatriation facilities in time of international crisis as diplomatic envoys;
- (f) have the right to import free of duty their furniture and effects at the time of first taking up their post in the country in question, and to re-export the same free of duty to their country of domicile.

ARTICLE 19

Privileges and immunities are granted to officials in the interests of the Council of Europe and not for the personal benefit of the individuals themselves. The Secretary General shall have the right and the duty to waive the immunity of any official in any case where, in his opinion, the immunity would impede the course of justice and can be waived without prejudice to the interests of the Council of Europe. In the case of the Secretary General and of the Deputy Secretary General, the Committee of Ministers shall have the right to waive immunity.

PART VII – SUPPLEMENTARY AGREEMENTS

ARTICLE 20

The Council may conclude with any member or members supplementary agreements modifying the provisions of this General Agreement, so far as that member or those members are concerned.

17. ČLEN

Generalni sekretar bo podrobno navedel kategorije funkcionarjev, za katere veljajo določbe 18. člena. Sporočil jih bo vladam vseh članic. Imena funkcionarjev, ki spadajo v te kategorije, bodo od časa do časa sporočili omenjenim vladam.

18. ČLEN

Funkcionarji Sveta Evrope uživajo:

- (a) imuniteto pred sodnim postopkom za izgovorjene ali napisane besede in vsa svoja dejanja, storjena v skladu z njihovimi uradnimi pristojnostmi in v mejah njihovih pooblastil;
- (b) oprostitvev plačila davka na plače in honorarje, ki jih izplačuje Svet Evrope;
- (c) izvzetje, skupaj s svojimi zakonci in sorodniki, ki so od njih odvisni, od omejitev priseljevanja in registriranja tujcev;
- (d) enake privilegije glede deviznih ugodnosti, kot so jih deležni funkcionarji primerljivega ranga v diplomatskih misijah pri zadevnih vladah;
- (e) skupaj s svojimi zakonci in sorodniki, ki so od njih odvisni, ob mednarodnih krizah enake olajšave pri vrnitvi v domovino kot diplomatski predstavniki;
- (f) pravico, da brez carine uvozijo pohištvo in druge predmete za osebno uporabo, ko prvič prevzemajo dolžnost v posamezni državi, in jih potem brez dajatev ponovno izvozijo v svojo državo.

19. ČLEN

Privilegiji in imunitete so funkcionarjem zagotovljeni v interesu Sveta Evrope in ne zaradi osebnih koristi posameznikov. Generalni sekretar ima pravico in dolžnost odvzeti imuniteto vsakemu funkcionarju v vsakem primeru, kjer bi po njegovem mnenju imuniteta ovirala uresničevanje pravice in jo je mogoče odvzeti brez škode za interese Sveta Evrope. Odbor ministrov ima pravico odvzeti imuniteto generalnemu sekretarju in namestniku generalnega sekretarja.

VII. DEL – DOPOLNILNI SPORAZUMI

20. ČLEN

Svet lahko s katero koli članico ali članicami sklene dopolnilne sporazume, ki v zvezi s to članico ali članicami spreminjajo določbe tega splošnega sporazuma.

PART VIII – DISPUTES

ARTICLE 21

Any dispute between the Council and private persons regarding supplies furnished, services rendered or immovable property purchased on behalf of the Council, shall be submitted to arbitration, as provided in an administrative order issued by the Secretary General with the approval of the Committee of Ministers.

PART IX – FINAL PROVISIONS

ARTICLE 22

The present Agreement shall be ratified. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary General. The Agreement shall come into force as soon as seven signatories have deposited their instruments of ratification.

Nevertheless, pending the entry into force of the Agreement in accordance with the provisions of the preceding paragraph, the signatories agree, in order to avoid any delay in the efficient working of the Council, to apply it provisionally from the date of signature, so far as it is possible to do so under their respective constitutional systems.

In witness whereof the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised to that effect, have signed the present General Agreement.

Done at Paris, this 2nd day of September 1949, in French and in English, both texts being equally authentic, in a single copy which shall remain in the archives of the Council of Europe. The Secretary General shall transmit certified copies to each of the signatories.

VIII. DEL – SPORI

21. ČLEN

Vsak spor med Svetom in posamezniki zaradi oskrbe, storitev ali nepremičnin, pridobljenih v imenu Sveta, bo reševala arbitraža, kot je to določeno v odredbi, ki jo je izdal generalni sekretar z odobritvijo Odbora ministrov.

IX. DEL – KONČNE DOLOČBE

22. ČLEN

Ta sporazum se ratificira. Ratifikacijske listine bodo deponirane pri generalnemu sekretarju. Sporazum bo pričel veljati, ko bo sedem podpisnic deponiralo svoje ratifikacijske listine.

Vendar pa se lahko podpisnice, dokler sporazum ne prične veljati v skladu z določbami prejšnjega odstavka, dogovorijo z namenom, da bi se izognile zamudi pri učinkovitem delovanju Sveta, da ga bodo začasno uporabljale od dneva podpisa, če je to mogoče glede na njihove ustavne določbe.

V dokaz česar so spodaj podpisani pooblaščenци podpisali ta splošni sporazum.

Sestavljeno v Parizu 2. septembra 1949 v francoščini in angleščini; besedili sta enako verodostojni in v enem samem izvodu, ki bo ostal v arhivih Sveta Evrope. Generalni sekretar bo posredoval overjene kopije vsaki od podpisnic.

PROTOCOL TO THE GENERAL AGREEMENT ON PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF THE COUNCIL OF EUROPE

The governments signatory to the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe, signed at Paris on the 2nd September 1949 (hereinafter referred to as “the Agreement”),

Desirous of extending the provisions of the Agreement,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

Any present or future member of the Council of Europe not a signatory of the Agreement may accede to the latter and to this Protocol by depositing its instrument of accession to them both with the Secretary General of the Council of Europe, who shall notify the members of the Council thereof.

ARTICLE 2

(a) The provisions of Part IV of the Agreement shall apply to representatives attending meetings of the Ministers’ Deputies.

(b) The provisions of Part IV of the Agreement shall apply to representatives other than Representatives to the Consultative Assembly attending meetings convened by the Council of Europe and held when neither the Committee of Ministers nor the Ministers’ Deputies are in session save that representatives attending such meetings shall not be exempt from arrest and prosecution when found committing, attempting to commit, or just having committed an offence.

ARTICLE 3

The provisions of Article 15 of the Agreement shall apply to Representatives to the Assembly, and their Substitutes, at any time when they are attending or travelling to and from, meetings of committees and sub-committees of the Consultative Assembly, whether or not the Assembly is itself in session at such time.

ARTICLE 4

The Permanent Representatives of members of the Council of Europe shall, while exercising their functions and during their journey to and from the place of meetings, enjoy the privileges, immunities and facilities normally enjoyed by diplomatic envoys of comparable rank.

PROTOKOL K SPLOŠNEMU SPORAZUMU O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH SVETA EVROPA

Vlade podpisnice Splošnega sporazuma o privilegijah in imunitetah Sveta Evrope, ki je bil podpisan 2. septembra 1949 v Parizu (v nadaljevanju sporazum), so se v želji, da bi razširile določbe sporazuma, dogovorile:

1. ČLEN

Vsaka sedanja ali prihodnja članica Sveta Evrope, ki ni podpisnica sporazuma, lahko pristopi k slednjemu in k temu protokolu tako, da deponira svojo pristopno listino pri generalnem sekretarju Sveta Evrope, ki bo o tem obvestil članice Sveta.

2. ČLEN

- (a) Določbe IV. dela sporazuma bodo veljale za predstavnike, ki bodo prisotni na srečanjih namestnikov ministrov.
- (b) Določbe IV. dela sporazuma bodo veljale za predstavnike, ki niso predstavniki v Posvetovalni skupščini, ki bodo sodelovali na srečanjih, ki jih bo sklical Svet Evrope in bodo potekala takrat, ko ne bo zasedal niti Odbor ministrov niti njihovih namestnikov, pri čemer pa predstavniki, ki sodelujejo na teh srečanjih, ne bodo oproščeni aretacije in pregona, kadar jih odkrijejo pri storitvi kaznivega dejanja, poskusu storitve kaznivega dejanja ah da so storili kaznivo dejanje.

3. ČLEN

Določbe 15. člena sporazuma bodo veljale za predstavnike v skupščini in njihove namestnike, kadar koli bodo prisotni na sestankih odborov in pododborov Posvetovalne skupščine, in na poti v kraj ali iz kraja sestanka, ne glede na to, ali skupščina sama v tem času zaseda ali ne.

4. ČLEN

Stalni predstavniki članic Sveta Evrope bodo med opravljanjem svojih funkcij in med potjo v kraj ali iz kraja sestankov uživali privilegije, imunitete in ugodnosti, ki jih običajno uživajo diplomatski poslaniki primerljivega ranga.

ARTICLE 5

Privileges, immunities and facilities are accorded to the representatives of members not for the personal benefit of the individuals concerned, but in order to safeguard the independent exercise of their functions in connection with the Council of Europe. Consequently, a member has not only the right but the duty to waive the immunity of its representative in any case where, in the opinion of the member, the immunity would impede the course of justice and it can be waived without prejudice to the purpose for which the immunity is accorded.

ARTICLE 6

The provisions of Article 4 are not applicable in relation to the authorities of the State of which the person is a national or of the member of which he is or has been a representative.

ARTICLE 7

- (a) This Protocol shall be open to signature by all members which have signed the Agreement. The Protocol shall be ratified at the same time as or after the ratification of the Agreement. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
- (b) This Protocol shall enter into force on the day when it shall have been ratified by all the signatories who at that time have ratified the Agreement, on condition that the number of signatories who have ratified the Agreement and the Protocol shall not be fewer than seven.
- (c) As regards any signatory ratifying subsequently, the Protocol shall enter into force at the date of the deposit of its instrument of ratification.
- (d) In the case of members which have acceded to the Agreement and Protocol in accordance with the terms of Article 1 the Agreement and Protocol shall enter into force:
 - i. on the date specified in paragraph b above in cases where the instrument of accession has been deposited prior to this date; or
 - ii. on the date of deposit of the instrument of accession in cases where this instrument is deposited at a date subsequent to that specified in paragraph b above.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Protocol.

Done at Strasbourg on the 6th day of November 1952, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding governments.

5. ČLEN

Privilegiji, imunitete in ugodnosti so predstavnikom članic podeljeni z namenom, da se zagotovi neodvisno opravljanje njihovih funkcij v povezavi s Svetom Evrope, in ne zaradi osebnih koristi omenjenih posameznikov. Zato članica nima samo pravice, ampak tudi dolžnost, da svojemu predstavniku odvzame imuniteto v vsakem primeru; kadar bi po mnenju članice imuniteta ovirala uresničevanje pravice, in jo je moč odvzeti brez škode za namen, zaradi katerega je bila podeljena.

6. ČLEN

Določbe 4. člena ne veljajo v zvezi z organi države, katere državljan je oseba, ali članice, katere predstavnik je oziroma je bil.

7. ČLEN

- (a) Ta protokol bo odprt za, podpis vsem članicam, ki so podpisale sporazum. Protokol bo ratificiran hkrati s sporazumom ali kasneje. Ratifikacijske listine bodo deponirane pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.
- (b) Ta protokol začne veljati z dnem, ko ga ratificirajo vse podpisnice, ki so. na ta dan ratificirale sporazum, vendar pod pogojem, da podpisnic, ki so ratificirale sporazum in protokol, ni manj kot sedem.
- (c) Za vsako podpisnico, ki bo protokol ratificirala kasneje, začne ta veljati z dnem deponiranja njene ratifikacijske listine.
- (d) Za članice, ki so pristopile k sporazumu in k protokolu v skladu s 1. členom, bosta sporazum in protokol pričela veljati:
 - i. z datumom, kot je navedeno v odstavku (b) v primerih, ko je bila pristopna listina deponirana pred tem datumom, ali
 - ii. z datumom deponiranja pristopne listine v primerih, ko je ta dokument deponiran kasneje po datumu, navedenem v odstavku (b).

V dokaz česar so spodaj podpisani pooblaščenca podpisali ta protokol.

Sestavljeno v Strasbourgu dne 6. novembra 1952 v angleščini in francoščini; besedila sta enako verodostojni, v enem samem izvodu, ki bo deponiran v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar bo poslal overjene kopije vsem vladam podpisnicam in pristopnicam.

SECOND PROTOCOL TO THE GENERAL AGREEMENT ON PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF THE COUNCIL OF EUROPE

The governments signatory hereto, being members of the Council of Europe,

Considering that, under the terms of Article 59 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, signed at Rome on 4th November, 1950, the members of the European Commission of Human Rights (hereinafter referred to as "the Commission") are entitled, during the discharge of their functions, to the privileges and immunities provided for in Article 40 of the Statute of the Council of Europe and in the Agreements made thereunder;

Considering that it is necessary to specify and define the said privileges and immunities in a Protocol to the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe, signed at Paris on 2nd September, 1949,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

The members of the Commission shall, while exercising their functions and during their journeys to and from their place of meeting, enjoy the following privileges and immunities:

- (a) immunity from personal arrest or detention and from seizure of their personal baggage, and, in respect of words spoken or written and all acts done by them in their official capacity, immunity from legal process of every kind;
- (b) inviolability for all papers and documents;
- (c) exemption in respect of themselves and their spouses from immigration restrictions or aliens registration in the State which they are visiting or through which they are passing in the exercise of their functions.

ARTICLE 2

1. No administrative or other restrictions shall be imposed on the free movement of members of the Commission to and from the place of meeting of the Commission.
2. Members of the Commission shall, in the matter of customs and exchange control, be accorded:
 - a) by their own government, the same facilities as those accorded to senior officials travelling abroad on temporary official duty;
 - b) by the governments of other members, the same facilities as those accorded to representatives of foreign governments on temporary official duty.

ARTICLE 3

In order to secure for the members of the Commission complete freedom of speech and complete independence in the discharge of their duties, the immunity from legal

DRUGI PROTOKOL K SPLOŠNEMU SPORAZUMU O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH SVETA EVROPE

Vlade podpisnice tega protokola, članice Sveta Evrope, so glede na določbe 59. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki je bila podpisana 4. novembra 1950 v Rimu in ki članom Evropske komisije za človekove pravice (v nadaljevanju Komisija) med opravljanjem njihovih funkcij podeljuje privilegije in imunitete iz 40. člena Statuta Sveta Evrope in iz sporazumov Sveta Evrope;

glede na to, da je treba podrobno navesti in določiti omenjene privilegije in imunitete v Protokolu k Splošnemu sporazumu o privilegijah in imunitetah Sveta Evrope, ki je bil podpisan 2. septembra 1949 v Parizu, sklenile:

1. ČLEN

Člani Komisije bodo med opravljanjem svojih funkcij in med potjo v kraj in iz kraja sestanka uživali naslednje privilegije in imunitete:

- (a) imuniteto pred osebno aretacijo ali priporom in pred zasedom svoje osebne prtljage ter imuniteto pred kakršnim koli sodnim postopkom v zvezi z ustnimi ali pisnimi izjavami, ki bi jih dali ob izvajanju svojih uradnih pooblastil;
- (b) nedotakljivost vseh listin in dokumentov;
- (c) oprostitev zase in za svoje zakonce iz imigracijske omejitve ali pri registriranju tujcev v državah, kamor potujejo ali skozi katere potujejo, med opravljanjem svojih funkcij.

2. ČLEN

1. Prosto gibanje članov Komisije v kraj in iz kraja sestanka Komisije ne sme biti administrativno ali kako drugače omejevano.
2. Člani Komisije uživajo pri carinskem in deviznem nadzoru
 - a) s strani svojih vlad enake ugodnosti, kot so predvidene za višje funkcionarje, ki potujejo v tujino zaradi začasnih uradnih dolžnosti;
 - b) od vlad drugih članic enake ugodnosti, kot so podeljene predstavnikom tujih vlad na začasnih uradnih dolžnostih.

3. ČLEN

Da bi članom Komisije zagotovili popolno svobodo govora in popolno neodvisnost pri opravljanju njihovih funkcij, jim bo podeljena imuniteta pred sodnim procesom zaradi izgovorjenih ali napisanih besed ter vseh dejanj, ki so jih storili pri opravljanju svojih funkcij, in to tudi potem, ko ne bodo več opravljali takih dolžnosti.

process in respect of words spoken or written and all acts done by them in discharging their duties shall continue to be accorded, notwithstanding that the persons concerned are no longer engaged in the discharge of such duties.

ARTICLE 4

Privileges and immunities are accorded to the members of the Commission, not for the personal benefit of the individuals themselves, but in order to safeguard the independent exercise of their functions. The Commission alone shall be competent to waive the immunity of its members; it has not only the right, but is under a duty, to waive the immunity of one of its members in any case where, in its opinion, the immunity would impede the course of justice, and where it can be waived without prejudice to the purpose for which the immunity is accorded.

ARTICLE 5

This Protocol shall be open to the signature of the members of the Council of Europe who may become Parties to it either by:

- (a) signature without reservation in respect of ratification or by;
- (b) signature with reservation in respect of ratification followed by ratification.

Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

ARTICLE 6

1. This Protocol shall enter into force as soon as three members of the Council of Europe shall, in accordance with Article 5, have signed it without reservation in respect of ratification or shall have ratified it.
2. As regards any member subsequently signing it without reservation in respect of ratification, or ratifying it, this Protocol shall enter into force at the date of signature or deposit of the instrument of ratification.

ARTICLE 7

The Secretary General of the Council of Europe shall notify members of the Council of the date of entry into force of this Protocol and shall give the names of any members who have signed it without reservation in respect of ratification or who have ratified it.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised to that effect, have signed the present Protocol.

Done at Paris, this 15th day of December 1956, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General shall send certified copies to each of the signatory governments.

4. ČLEN

Privilegiji in imunitete so članom Komisije podeljeni z namenom, da bi se zagotovila neodvisnost opravljanja njihovih funkcij in ne zaradi osebnih koristi posameznikov. Komisija je pristojna, da odvzame imuniteto svojim članom; ne le njena pravica, ampak tudi dolžnost je, da odvzame imuniteto enemu izmed svojih članov v vsakem primeru, ko bi po njenem mnenju le-ta ovirala uresničevanje pravice, in ko jo je mogoče odvzeti brez škode glede na namen, zaradi katerega je bila podeljena.

5. ČLEN

Ta protokol bo odprt za podpis članicam Sveta Evrope, ki lahko postanejo pogodbenice bodisi:

- (a) s podpisom brez pridržka glede ratifikacije ali
 - (b) s podpisom s pridržkom glede ratifikacije, ki mu bo sledila ratifikacija.
- Ratifikacijsko listino bodo deponirale pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.

6. ČLEN

1. Ta protokol bo pričel veljati takoj, ko ga bodo v skladu s 5. členom tri članice Sveta Evrope podpisale brez pridržka glede ratifikacije ali pa ga bodo ratificirale.
2. Za katero koli članico, ki bo kasneje podpisala protokol brez pridržka glede ratifikacije ali pa ga bo ratificirala, bo pričel veljati z dnem podpisa ali deponiranja ratifikacijske listine.

7. ČLEN

Generalni sekretar Sveta Evrope bo obvestil članice Sveta Evrope o datumu pričetka veljavnosti tega protokola in sporočil imena vseh članic, ki so ga podpisale brez pridržka glede ratifikacije ali pa so ga ratificirale.

V dokaz česar so spodaj podpisani pooblaščeneci podpisali ta protokol.

Sestavljeno v Parizu 15. decembra 1956 v angleščini in francoščini, besedili sta enako verodostojni, v enem samem izvodu, ki bo deponiran v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar bo poslal kopije vsaki od vlad podpisnic.

THIRD PROTOCOL TO THE GENERAL AGREEMENT ON PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF THE COUNCIL OF EUROPE

The governments signatory hereto, being members of the Council of Europe, signatories of the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe or Parties to the said Agreement and, at the same time, members of the Council of Europe Resettlement Fund for National Refugees and Over-population,

Having regard to the provisions of Articles 1 and 9.g of the articles of Agreement of the aforesaid Fund;

Having regard to Article 40 of the Statute of the Council of Europe;

Desirous of defining the legal regime of the property, assets and operations of the Resettlement Fund, and the legal status of its organs and officials;

Considering that it is necessary to facilitate the realisation of the statutory purposes of the Fund by the most generous possible reduction in direct or indirect taxation affecting the operations of the Fund and borne ultimately by the beneficiaries of loans granted by the Fund;

Desirous of supplementing, in respect of the Resettlement Fund, the provisions of the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe,

Have agreed as follows:

PART I – ARTICLES OF AGREEMENT, PERSONALITY, CAPACITY

ARTICLE 1

The articles of Agreement of the Council of Europe Resettlement Fund, as approved by the Committee of Ministers in Resolution (56) 9, or as amended by the aforesaid Committee, or by the Governing Body acting within the limits laid down in Article 9.h of the said articles of Agreement, shall be an integral part of the present Protocol. The Council of Europe Resettlement Fund shall possess juridical personality and, in particular, the capacity:

- i. to contract;
- ii. to acquire and dispose of immovable and movable property;
- iii. to institute legal proceedings;
- iv. to carry out any transaction related to its statutory purposes.

The operations, acts and contracts of the Resettlement Fund shall be governed by this Protocol, by the articles of Agreement of the Fund and by regulations issued in pursuance of the said articles of Agreement. In addition, a national law may be applied in a particular case, provided that the Fund expressly agrees thereto and that such law does not derogate from this Protocol nor from the said articles of Agreement.

TRETJI PROTOKOL K SPLOŠNEMU SPORAZUMU O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH SVETA EVROPE

Vlade podpisnice tega Protokola, članice Sveta Evrope, podpisnice Splošnega sporazuma o privilegijah in imunitetah Sveta Evrope ali pogodbenice omenjenega Sporazuma in hkrati članice Sklada Sveta Evrope za reintegracijo beguncev in prenaseljenost so se

glede na določbe točke (g) I. in IX. člena Statuta prej omenjenega Sklada,

glede na 40. člen Statuta Sveta Evrope,

v želji, da bi določili pravni režim lastnine, premoženja in delovanja Sklada za reintegracijo ter pravni status njegovih organov in funkcionarjev;

ob upoštevanju, da je treba omogočiti uresničevanje statutarnih namenov Sklada s kar največjim možnim omejevanjem neposrednih in posrednih dajatev, ki zadevajo delovanje Sklada, ki končno bremenijo uporabnike posojil, ki jih odobri Sklad;

v želji, da bi dopolnili določbe Splošnega sporazuma o privilegijah in imunitetah Sveta Evrope glede Sklada za reintegracijo,

dogovorile:

I. DEL – STATUT, OSEBNOST, SPOSOBNOST

1. ČLEN

Statut Sklada Sveta Evrope za reintegracijo, kot ga je odobril Odbor ministrov v Resoluciji (56) 9 ali kot ga je spremenil in dopolnil Odbor ministrov ali Upravno telo, ki deluje v mejah, postavljenih s točko (h) IX. člena Statuta, je sestavni del tega Protokola.

Sklad Sveta Evrope za reintegracijo je pravna oseba in ima predvsem sposobnost:

- i. sklepanja pogodb,
- ii. pridobivanja in razpolaganja z nepremičnim in premičnim premoženjem,
- iii. sprožitve pravnih postopkov,
- iv. opravljanja vseh transakcij v zvezi z njegovimi statutarnimi nameni.

Delovanje, ukrepi in pogodbe Sklada za reintegracijo urejajo ta Protokol, statut Sklada in predpisi, izdani v skladu z njim. Poleg tega je v posebnem primeru možno uporabiti notranje pravo pod pogojem, da se Sklad s tem izrecno strinja in da uporaba tega prava ni v nasprotju s tem Protokolom niti s Statutom.

PART II – COURTS, PROPERTY, ASSETS, OPERATIONS

ARTICLE 2

Any competent court of a member of the Fund or of a State in whose territory the Fund has contracted or guaranteed a loan may hear suits in which the Fund is a defendant.

Nevertheless:

- i. No action shall be brought in such courts, either against the Fund by a member or persons acting for or deriving claims from a member, or by the Fund against a member or the persons aforesaid;
- ii. Differences arising out of any loan or guarantee contract concluded by the Fund with a member or with any other borrower approved by that member shall be settled by arbitration in accordance with procedure laid down in the said contract. Differences arising out of any loan or guarantee contract signed by the Fund shall be settled by arbitration procedure under arrangements specified in the Loan Regulations drawn up in pursuance of Article 10, Section 1.d, of the articles of Agreement of the Fund.

ARTICLE 3

The property and assets of the Fund, wheresoever located and by whomsoever held, shall be immune from all forms of seizure, attachment or execution before the delivery against the Fund of an enforceable judgment which can no longer be disputed by common remedies at law.

Enforcement of awards by execution, where such awards result from arbitration in accordance with the third paragraph of Article 2 shall, in the territory of members of the Fund, take place through the legal channels prescribed in each such member State and after endorsement with the executory formula customary in the State in whose territory the award is to be executed; for the purpose of such endorsement, no check shall be required other than verification that the award is authentic, that it conforms to the rules concerning competence and procedure set forth in the Loan Regulations of the Fund and that it does not conflict with a final judgment passed in the country concerned. Each signatory shall, on deposit of its instrument of ratification, notify the other signatories through the Secretary General of the Council of Europe what authority is competent under its laws to discharge this formality.

ARTICLE 4

The property and assets of the Fund, wheresoever located and by whomsoever held, shall be immune from search, requisition, confiscation, expropriation or any other form of distraint by executive or legislative action.

The buildings and premises used for the operations of the Fund, and also its archives, shall be inviolable.

II. DEL – SODIŠČA, LASTNINA, PREMOŽENJE, DELOVANJE

2. ČLEN

Vsako pristojno sodišče članice Sklada ali države, na katere ozemlju je Sklad sklenil pogodbo o posojilu ali jamstvu za posojilo, lahko obravnava tožbe, v katerih je Sklad tožena stranka.

Vendar:

- i. pri teh sodiščih ne morejo vložiti tožbe niti članice ali osebe, ki delujejo v njenem imenu ali uveljavljajo zahtevke članice proti Skladu, niti Sklad proti članici ali prej omenjenim osebam;
- ii. se nesoglasja, ki izhajajo iz katere koli pogodbe o posojilu ali jamstvu, ki jo je sklenil Sklad s članico ali drugim posojilojemalcem z odobritvijo te članice, rešujejo z arbitražo v skladu s postopkom, določenim v omenjeni pogodbi. Nesoglasja, ki izhajajo iz katere koli pogodbe o posojilu ali jamstvu, ki jo je podpisal Sklad, se rešujejo z arbitražnim postopkom v skladu z aranžmaji, določenimi v Pravilniku o posojilih, sestavljenem v skladu s točko (d) prvega oddelka X. člena Statuta Sklada.

3. ČLEN

Lastnina in premoženje Sklada, kjer koli sta in kdor koli z njima razpolaga, sta izvzeta iz vseh oblik zasega, pridržanja ali izvršbe, preden se izda proti Skladu izvršljiva sodba, ki je ni več možno spodbijati z običajnimi pravnimi sredstvi.

Izvršba odločb, kadar so te izdane na podlagi arbitraže v skladu s tretjim odstavkom 2. člena, se na ozemlju članic Sklada izvrši po pravni poti, predpisani v vsaki državi članici in po potrditvi klavzule o izvršljivosti, ki je običajna v tisti državi, na območju katere je odločbo treba izvršiti. Za omenjeno potrditev se ne zahteva nobeno drugo preverjanje, razen potrditve, da je odločba verodostojna, da je v skladu s pravili o pristojnosti in postopkom, ki je določen v Pravilniku o posojilih Sklada in ni v nasprotju s končno sodbo, ki je bila izrečena v ustrezni državi. Vsaka podpisnica ob deponiranju svoje ratifikacijske listine prek generalnega sekretarja Sveta Evrope obvesti druge podpisnice, kateri organ oblasti je po njenih zakonih pristojen za opravljanje te formalnosti.

4. ČLEN

Lastnina in premoženje Sklada, kjer koli sta in kdor koli z njima razpolaga, sta izvzeta od preiskave, odvzema, zaplembe, razlastitve ali kakršne koli druge oblike odvzema z izvršilnim ali zakonskim postopkom.

Poslopja in prostori, ki jih za svoje delovanje uporablja Sklad, in prav tako njegovi arhivi so nedotakljivi.

ARTICLE 5

To the extent necessary to the achievement of its statutory purposes the Fund may:

- (a) hold currency of any kind and operate accounts in any currency;
- (b) freely transfer its funds through banking channels from one country to another or within any country and convert any currency held by it into any other currency.

In exercising its rights under this article, the Fund shall pay due regard to any representations made to it by the government of any member.

ARTICLE 6

The property and assets of the Fund shall be free from restrictions, regulations, controls and moratoria of any nature.

ARTICLE 7

The Resettlement Fund and its assets, income and other property shall be exempt from all direct taxes.

The Resettlement Fund shall be exempt from all taxes in the territory of members of the Fund in respect of transactions and operations relating to loans contracted by the Fund with a view to applying their proceeds, in accordance with its purpose, to the needs of refugees and surplus population or relating to loans granted or guaranteed by the Fund in accordance with its statutory provisions.

The Fund shall not be granted exemption from any rates, taxes or dues which are merely charges for public utility services.

Member governments shall, whenever possible, make appropriate arrangements for:

- (a) exemption from taxes on income derived from interest on bonds issued or loans contracted by the Fund;
- (b) the remission or return of excise duties and taxes which form part of the price to be paid for movable or immovable property or of the payment for services rendered, when the Fund, for official purposes, is making substantial purchases or procuring services the total cost of which includes such excise duties and taxes.

No tax of any kind shall be levied on any security or bond issued or guaranteed by the Fund (or any dividend or interest thereon) by whomsoever held:

- (a) which discriminates against such security or bond solely because it is issued or guaranteed by the Fund; or
- (b) if the sole legal basis for such tax is the place or currency in which the security or bond is issued, guaranteed, made payable or paid, or the location of the headquarters or of any office or place of business maintained by the Fund.

ARTICLE 8

The Fund shall be exempt from all customs duties, prohibitions and restrictions on imports and exports in respect of articles required for its official use, unless such prohibition or restrictions have been imposed for reasons of *ordre public*, safety or health.

Articles imported under exemption will not be disposed of in any way in the country

5. ČLEN

Da bi uresničil svoje s statutom določene namene, Sklad lahko:

- (a) ima kakršno koli valuto in razpolaga z računi v kateri koli valuti;
- (b) svobodno nakazuje svoja sredstva po bančnih zvezah iz ene države v drugo ali znotraj katere koli države in menja katero koli valuto, ki jo ima, v vsako drugo valuto.

Pri izpolnjevanju svojih pravic iz tega člena Sklad posveča primerno pozornost vsem stališčem, ki jih izrazi vlada katere koli članice.

6. ČLEN

Lastnina in premoženje Sklada sta oproščeni omejitev, predpisov, nadzorov in moratorijev vseh vrst.

7. ČLEN

Sklad za reintegracijo in njegovo premoženje, dohodek in druga lastnina so oproščeni vseh neposrednih davkov.

Sklad za reintegracijo je na ozemlju članic Sklada oproščen vseh davkov na transakcije in delovanje v zvezi s posojili, za katera je Sklad sklenil pogodbe z namenom, da dohodek iz teh pogodb porabi v skladu s svojimi nameni za begunce in presežek prebivalstva ali v zvezi s posojili, ki jih je Sklad odobril ali zanje jamči v skladu z določbami Statuta.

Sklad ni oproščen plačila pristožbin, davkov ali obveznosti, ki so stroški za storitve javnih služb.

Vlade članice, kadar je le mogoče, sprejmejo ustrezne ukrepe za:

- (a) oprostitev plačila davkov na dohodek, ki izvirajo iz obresti na obveznice, ki jih je izdal Sklad, ali na posojila, za katera se je dogovoril;
- (b) oprostitev ali povračilo plačila trošarin in davkov, ki so del cene premičnin in nepremičnin ali plačila za opravljene storitve, kadar Sklad za službene namene opravlja znatne nakupe ali uporablja storitve, katerih skupna cena vključuje take posredne dajatve in davke.

Na vrednostne papirje ali obveznice, ki jih izda ali zanje jamči Sklad (ali na donose ali obresti, ki iz njih izhajajo), ne glede na to kdo z njimi razpolaga, ne sme biti odmerjen noben davek kakršne koli vrste:

- (a) ki diskriminira take vrednostne papirje ali obveznice samo zaradi tega, ker jih je izdal ali zanje jamči Sklad, ali
- (b) če je edina zakonita podlaga za tak davek kraj ali valuta, v kateri so izdani, zanjamčeni, izplačljivi ali plačani vrednostni papirji ali obveznice ali kraj sedeža ali katerega koli urada ali sedeža opravljanja poslov, ki jih vzdržuje Sklad.

8. ČLEN

Sklad je oproščen vseh carinskih dajatev, prepovedi in omejitev uvoza in izvoza za predmete, ki jih potrebuje za uradno uporabo, razen če so bile takšne prepovedi ali

into which they are imported, except under conditions approved by the government of that country.

PART III – ORGANS

ARTICLE 9

The organs referred to in Article 8 of the articles of Agreement of the Fund shall enjoy in the territory of each member State, for their official communications, treatment at least as favourable as that accorded by that member to diplomatic missions of any other government. No censorship shall be applied to the official correspondence and other official communications of the organs of the Fund.

ARTICLE 10

Members of the Governing Body, the Administrative Council and the Auditing Board shall be immune from legal process in respect of words spoken or written and all acts performed by them in their official capacity and within the limit of their authority. They shall continue to enjoy such immunity after their terms of office have expired. In addition, they shall be accorded the same immunities from immigration restrictions and alien registration requirements and the same exchange and travel facilities as are accorded by members to representatives of other governments of the Fund having comparable rank. Sums paid to them in respect of expenses necessarily incurred in the discharge of their duties shall be exempt from taxation.

ARTICLE 11

The privileges and immunities are accorded to the individuals mentioned in Article 10 not for their own personal benefit, but in order to safeguard the independent exercise of their functions. Consequently, a member not only has the right, but is in duty bound, to waive the immunity of its representatives in any case where, in the opinion of the member, immunity would impede the course of justice, and where it can be waived without prejudice to the purpose for which it is accorded.

ARTICLE 12

- (a) The provisions of Articles 10 and 11 may not be invoked by a representative against the authorities of the State of which he is or has been the representative.
- (b) Articles 10, 11 and 12.a shall apply equally to deputy representatives, advisers, technical experts and secretaries of delegations.

omejitve uvedene zaradi javnega reda, varnosti ali zdravja. S predmeti, uvoženimi s tako oprostivijo, se ne sme razpolagati v državi, v katero so bili uvoženi, razen pod pogoji, ki jih odobri vlada te države.

III. DEL – ORGANI

9. ČLEN

Organi, omenjeni v VIII. členu Statuta Sklada, uživajo na ozemlju vsake države članice za njihove uradne stike vsaj tako ugodno obravnavanje, kot ga ta članica izkazuje diplomatskim predstavništvom katere koli druge vlade. Uradne korespondence in drugih uradnih komunikacij organov Sklada ni dopustno cenzurirati.

10. ČLEN

Člani Upravnega telesa, Administrativnega sveta in Nadzornega odbora so deležni imunitete pred sodnimi postopki glede ustnih in pisnih stališč in vseh dejanj, ki jih storijo pri opravljanju svojih uradnih pristojnosti in v mejah svojih pooblastil. Tako imuniteto uživajo tudi potem, ko jim poteče mandat. Poleg tega jim je podeljena enaka imuniteta glede vselitvenih omejitev in zahtev registriranja tujcev ter enake menjalne in potovalne ugodnosti, kot jih podeljujejo članice predstavnikom drugih vlad članic Sklada primerljivega ranga. Izplačila za kritje nujnih stroškov, ki nastanejo pri opravljanju njihovih dolžnosti, so oproščena davkov.

11. ČLEN

Privilegiji in imunitete so podeljeni posameznikom, ki so omenjeni v 10. členu z namenom, da bi zagotovili neodvisno opravljanje njihovih funkcij, ne pa zaradi njihovih osebnih koristi. Zato članica nima samo pravice, ampak tudi dolžnost, da se odreče imuniteti svojih predstavnikov v vsakem primeru, ko bi po mnenju članice imuniteta ovirala uresničevanje načela zakonitosti in kadar se ji lahko odreče brez škode za namen, zaradi katerega je bila podeljena.

12. ČLEN

- (a) Predstavnik se ne more sklicevati na določbe 10. in 11. člena proti organom oblasti države, katere predstavnik je ali je bil.
- (b) 10., 11. in točka (a) 12. člena se uporabljajo za namestnike predstavnikov, svetovalce, tehnične strokovnjake in sekretarje delegacij.

PART IV – OFFICIALS

ARTICLE 13

The Governor and officials of the Fund shall be accorded the privileges and immunities specified in Article 18 of the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe.

The Governor will specify the categories of officials to which the provisions of the aforesaid article shall apply.

The communications specified in Article 17 of the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe shall be made by the Secretary General of the Council in respect of the Governor and also of the officials referred to in the preceding paragraph.

The Secretary General, after consulting the Governor, shall have the right and the duty to waive the immunity of any official in any case where he considers that immunity would impede the course of justice and can be waived without prejudice to the satisfactory operation of the Fund. In the case of the Governor, the Governing Body of the Fund shall have the right to waive immunity.

PART V – APPLICATION OF THE AGREEMENT

ARTICLE 14

The governments of member States of the Fund undertake to seek such constitutional authority as may be necessary to fulfil the statutory obligations assumed by those States *vis-à-vis* the Resettlement Fund. They undertake likewise to seek such authority in good time in order to be able to fulfil any undertakings into which they may have entered as borrower or guarantor, in accordance with Article 6, Section 3, of the articles of Agreement of the Resettlement Fund.

ARTICLE 15

The Fund may conclude with any member State special agreements on the detailed application of the provisions of the present Protocol, supplementing the said provisions or derogating from those of Article 13 above. It may likewise conclude agreements with any State which is not a member of the Fund, modifying the application of the provisions of the present Protocol so far as that State is concerned.

PART VI – FINAL CLAUSES

ARTICLE 16

The present Protocol shall be ratified and the instruments of ratification deposited with the Secretary General of the Council of Europe. It shall enter into force as soon as three signatories representing at least one-third of the Fund's holdings have deposited

IV. DEL – URADNIKI

13. ČLEN

Guverner in uradniki Sklada imajo privilegije in imunitete iz 18. člena Splošnega sporazuma o privilegijih in imunitetah Sveta Evrope.

Guverner določi kategorije uradnikov, za katere veljajo določbe prej omenjenega člena. Komuniciranje, predvideno v 17. členu Splošnega sporazuma o privilegijih in imunitetah Sveta Evrope, opravljajo generalni sekretar Sveta za guvernerja in tudi uradniki, ki so omenjeni v prejšnjem odstavku.

Generalni sekretar ima po posvetovanju z guvernerjem pravico in dolžnost odreči se imuniteti vsakega uradnika v vsakem primeru, v katerem meni, da bi imuniteta lahko ovirala uresničevanje načela zakonitosti in če se ji lahko odreče brez škode za zadovoljivo delovanje Sklada. Imuniteti guvernerja pa se lahko odreče Upravno telo Sklada.

V. DEL – UPORABA SPORAZUMA

14. ČLEN

Vlade držav članic Sklada se obvezujejo, da bodo določile ustavni organ, potreben za izpolnitev statutarnih obveznosti, ki so jih te države prevzele do Sklada za reintegracijo. Prav tako se zavezujejo, da bodo v primernem času oblikovale ta organ oblasti, da bi lahko izpolnile vse obveze, ki so jih prevzele kot dolžniki ali poroki v skladu s tretjim oddelkom VI. člena statuta Sklada za reintegracijo.

15. ČLEN

Sklad lahko z vsako državo članico sklene posebne sporazume o podrobni uporabi določb tega protokola, ki dopolnjujejo omenjene določbe ali odstopajo od določb 13. člena. Prav tako lahko sklene sporazume z vsako državo, ki ni članica Sklada, tako da prilagodi uporabo določb tega protokola, kar zadeva to državo.

VI. DEL – KONČNE DOLOČBE

16. ČLEN

Ta protokol se ratificira. Ratifikacijske listine se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope. Veljati začne, ko tri podpisnice, ki imajo najmanj tretjino delnic Sklada, deponirajo ratifikacijske listine. Za druge članice Sklada začne veljati z dnem, ko deponirajo svoje ratifikacijske listine.

their instruments of ratification. For the other members of the Fund it shall enter into force on the date when their respective instruments of ratification are deposited. Nevertheless, pending the entry into force of this Protocol in accordance with the foregoing paragraph, the signatories agree, in order not to delay the satisfactory operation of the Fund, to apply the Protocol provisionally from 1 September 1958, or, at latest, from the date of signature, to the extent compatible with their constitutional rules.

ARTICLE 17

Any government which becomes a member of the Resettlement Fund after the signature of the present Protocol may accede thereto by depositing an instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe. Such accession shall become effective on the date of deposit if this takes place after the Protocol has entered into force, and upon the date of such entry into force if the accession takes place prior to that date.

Any government which has deposited an instrument of accession before the entry into force of the Protocol shall immediately apply the latter provisionally, to the extent compatible with its constitutional rules.

In witness whereof the undersigned plenipotentiaries have signed the present Protocol.

Done at Strasbourg, this 6th day of March 1959, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall remain in the archives of the Council of Europe. The Secretary General shall transmit certified copies to each of the signatories or States acceding.

Vendar podpisnice soglašajo, da ne bi odlašale z učinkovitim delovanjem Sklada, da bodo, dokler ta Protokol ne začne veljati, v skladu z zgornjim odstavkom začasno uporabljale Protokol od 1. septembra 1958 ali najkasneje od dneva podpisa v obsegu, ki je združljiv z njihovimi ustavnimi predpisi.

17. ČLEN

Katera koli vlada, ki postane članica Sklada za reintegracijo po podpisu tega Protokola, lahko k njemu pristopi, tako da deponira listino o pristopu pri generalnem sekretarju Sveta Evrope. Takšen pristop začne veljati z dnem deponiranja, če je opravljen po tem, ko je Protokol začel veljati, in na dan začetka njegove veljavnosti, če pride do pristopa pred tem datumom.

Katera koli vlada, ki je deponirala listino o pristopu pred začetkom veljavnosti Protokola, ga nemudoma začne začasno uporabljati v obsegu, ki je združljiv z njenimi ustavnimi predpisi.

Da bi to potrdili, so spodaj podpisani pooblaščenici podpisali ta Protokol.

Sestavljeno v Strasbourgu dne 6. marca 1959 v angleščini in francoščini, pri čemer sta besedili enako verodostojni, v enem samem izvodu, ki ostane deponiran v arhivih Sveta Evrope. Generalni sekretar pošlje overjene kopije vsem podpisnicam ali državam, ki pristopijo k Protokolu.

FOURTH PROTOCOL TO THE GENERAL AGREEMENT ON PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF THE COUNCIL OF EUROPE

The governments signatory hereto, being members of the Council of Europe,

Considering that, under the terms of Article 59 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, signed at Rome on 4th November 1950 (hereinafter referred to as “the Convention”), the members of the European Court of Human Rights (hereinafter referred to as “the Court”) are entitled, during the discharge of their functions, to the privileges and immunities provided for in Article 40 of the Statute of the Council of Europe and in the Agreements made thereunder;

Considering that it is necessary to specify and define the said privileges and immunities in a Protocol to the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe, signed at Paris on 2nd September 1949,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

For the purposes of this Protocol, the term “judges”, means judges elected in accordance with Article 39 of the Convention as well as any *ad hoc* judge appointed by a State party concerned in pursuance of Article 43 of the Convention.

ARTICLE 2

The judges shall, while exercising their functions and during journeys made in the exercise of their functions, enjoy the following privileges and immunities:

- (a) immunity from personal arrest or detention and from seizure of their personal baggage, and, in respect of words spoken or written and all acts done by them in their official capacity, immunity from legal process of every kind;
- (b) exemption in respect of themselves and their spouses as regards any restrictions on their freedom of movement on exit from and return to their country of residence, and entry into and exit from the country in which they exercise their functions; and from aliens’ registration in the country which they are visiting or through which they are passing in the exercise of their functions.

ARTICLE 3

In the course of journeys undertaken in the exercise of their functions, the judges shall, in the matter of customs and exchange control, be accorded:

- (a) by their own government the same facilities as those accorded to senior government officials travelling abroad on temporary official duty;

ČETRTI PROTOKOL K SPLOŠNEMU SPORAZUMU O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH SVETA EVROPE

Vlade podpisnice tega protokola, članice Sveta Evrope, so se glede na to, da so članice Evropskega sodišča za človekove pravice po 59. členu Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki je bila podpisana v Rimu 4. novembra 1950 (v nadaljevanju konvencija), pri opravljanju svojih funkcij upravičene do privilegijev in imunitet, ki jih določajo 40. člen Statuta Sveta Evrope in na njegovi podlagi sprejeti sporazumi;

in glede na to, da je treba podrobno opisati in določiti omenjene privilegije in imunitete v Protokolu k Splošnemu sporazumu o privilegijah in imunitetah Sveta Evrope, ki je bil podpisan v Parizu 2. septembra 1949;

sporazumele:

1. ČLEN

V tem protokolu izraz »sodniki« pomeni sodnike, ki so izvoljeni v skladu z 39. členom konvencije, kot tudi vse ad hoc sodnike, ki jih imenuje država udeleženka po 43. členu konvencije.

2. ČLEN

Sodniki bodo med opravljanjem svojih funkcij in med potovanji pri opravljanju svojih funkcij uživali naslednje privilegije in imunitete:

- (a) imuniteto pred osebno aretacijo ali priporom in pred zasedom svoje osebne prtljage ter imuniteto pred kakršnimi koli vrstami sodnih postopkov zaradi izgovorjenih ali napisanih besed ter dejanj, ki so jih storili pri opravljanju svojih funkcij;
- (b) oprostitev vseh omejitev zanje in za svoje soproge glede svobode gibanja pri izhodu iz države, kjer živijo, in pri vrnitvi vanjo ter pri vstopu v državo, v kateri opravljajo svoje funkcije, in pri izstopu iz te države; oprostitev obveznega registriranja tujcev v državi, ki jo obiskujejo ali skozi katero potujejo med opravljanjem svojih funkcij.

3. ČLEN

Med potovanji, na katera se odpravijo zaradi opravljanja svojih funkcij, bodo sodniki pri carinski in devizni kontroli uživali:

- (a) s strani svoje vlade enake ugodnosti, kot so jih deležni višji vladni funkcionarji, ko potujejo v tujino zaradi začasne uradne dolžnosti,

(b) by the governments of other members, the same facilities as those accorded to heads of diplomatic missions.

ARTICLE 4

1. Documents and papers of the Court, judges and Registry, in so far as they relate to the business of the Court, shall be inviolable.
2. The official correspondence and other official communications of the Court, its members and the Registry may not be held up or subjected to censorship.

ARTICLE 5

In order to secure for the judges complete freedom of speech and complete independence in the discharge of their duties, the immunity from legal process in respect of words spoken or written and all acts done by them in discharging their duties shall continue to be accorded, notwithstanding that the persons concerned are no longer engaged in the discharge of such duties.

ARTICLE 6

Privileges and immunities are accorded to judges not for the personal benefit of the individuals themselves but in order to safeguard the independent exercise of their functions. The Court alone, sitting in plenary session, shall be competent to waive the immunity of judges; it has not only the right, but is under a duty, to waive the immunity of a judge in any case where, in its opinion, the immunity would impede the course of justice, and where it can be waived without prejudice to the purpose for which the immunity is accorded.

ARTICLE 7

1. The provisions of Articles 2 to 5 of this Protocol shall apply to the Registrar of the Court and to the Deputy Registrar when he is acting as the Registrar, without prejudice to any privileges and immunities to which they may be entitled under Article 18 of the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe.
2. The provisions of Article 18 of the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe shall apply to the Deputy Registrar of the Court in respect of his services as such when he is not acting as Registrar.
3. The privileges and immunities referred to in paragraphs 1 and 2 of this article are accorded to the Registrar and Deputy Registrar, not for the personal benefit of the individuals themselves but to facilitate the discharge of their duties. The Court alone, sitting in plenary session, shall be competent to waive the immunity of its Registrar and Deputy Registrar; it has not only the right, but is under a duty, to waive such immunity in any case where, in its opinion, the immunity would impede the course of justice, and where it can be waived without prejudice to the purpose for which the immunity is accorded.

(b) s strani vlad drugih članic enake ugodnosti, kot so jih deležni vodje diplomatskih misij.

4. ČLEN

1. Dokumenti in listine Sodišča, sodniki in register so nedotakljivi, če se nanašajo na delo Sodišča.
2. Uradna korespondenca in druga uradna sporočila Sodišča in njegovih članov ter registri se ne smejo zadrževati ali cenzurirati.

5. ČLEN

Da bi sodnikom zagotovili popolno svobodo govora in popolno neodvisnost pri opravljanju njihovih dolžnosti, jim bo imuniteta pred sodnim postopkom zaradi izgovorjenih in napisanih besed ter dejanj, ki so jih storili med opravljanjem svojih dolžnosti, dodeljena tudi potem, ko ne bodo več opravljali teh dolžnosti.

6. ČLEN

Privilegiji in imunitete so sodnikom podeljeni, da bi zagotovili neodvisno opravljanje njihovih funkcij in ne zaradi njihovih osebnih koristi. Sodišče bo imelo pravico, da med plenarnim zasedanjem odvzame imuniteto sodnikom; to ni le njegova pravica, ampak je njegova dolžnost v vsakem primeru, ko bi po njegovem mnenju imuniteta lahko ovirala uresničevanje načela zakonitosti, in kadar jo je mogoče odvzeti brez škode za namen, zaradi katerega je bila podeljena.

7. ČLEN

1. Določbe 2. in 5. člena tega protokola bodo veljale za regulatorja Sodišča in za namestnika regulatorja, kadar deluje v njegovi funkciji, brez škode za vse privilegije in imunitete, do katerih sta upravičena po 18. členu Splošnega sporazuma o privilegijih in imunitetah Sveta Evrope.
2. Določbe 18. člena Splošnega sporazuma o privilegijih in imunitetah Sveta Evrope veljajo za namestnika regulatorja Sodišča za njegovo delo, kadar ne nastopa kot regulator.
3. Privilegiji in imunitete, na katere se nanašata 1. in 2. odstavek tega člena, so podeljeni regulatorju in njegovemu namestniku zaradi lažjega izpolnjevanja nju-nih dolžnosti in ne zaradi njunih osebnih koristi. Samo Sodišče ima pravico, da med plenarnim zasedanjem odvzame imuniteto svojemu regulatorju in njegovemu namestniku; to ni le njegova pravica, ampak tudi dolžnost, da odvzame tako imuniteto v vsakem primeru, ko bi po njegovem mnenju ta imuniteta ovirala uresničevanje načela zakonitosti, in kadar jo je moč odvzeti brez škode glede na namen, zaradi katerega je bila podeljena.

ARTICLE 8

1. Any State may, at the time of its signature without reservation in respect of ratification, of its ratification or at any time thereafter, declare, by notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, that the present Protocol shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is responsible and where, according to Article 63 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the said Convention applies.
2. The Protocol shall extend to the territory or territories named in the notification as from the thirtieth day after the receipt of this notification by the Secretary General of the Council of Europe.

ARTICLE 9

This Protocol shall be open to the signature of the members of the Council of Europe who may become parties to it either by:

- (a) signature without reservation in respect of ratification, or by
- (b) signature with reservation in respect of ratification followed by ratification.

Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

ARTICLE 10

1. This Protocol shall enter into force as soon as three members of the Council of Europe shall, in accordance with Article 9, have signed it without reservation in respect of ratification or shall have ratified it.
2. As regards any member subsequently signing it without reservation in respect of ratification, or ratifying it, this Protocol shall enter into force at the date of signature or deposit of the instrument of ratification.

ARTICLE 11

The Secretary General of the Council of Europe shall notify members of the Council of:

- (a) the names of signatories and the deposit of any instrument of ratification;
- (b) the date of entry into force of this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised to that effect, have signed the present Protocol.

Done at Paris, this 16th day of December 1961, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General shall send certified copies to each of the signatory governments.

8. ČLEN

1. Vsaka država lahko ob podpisu brez pridrška glede ratifikacije, ob ratifikaciji ali kadar koli kasneje z obvestilom, naslovljenim na generalnega sekretarja Sveta Evrope, izjavi, da bo veljavnost tega protokola razširila na vsa ali na nekatera ozemlja, za katerih mednarodne povezave je odgovorna in kjer se v skladu s 63. členom Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin omenjena konvencija uporablja.
2. Veljavnost protokola se bo razširila na ozemlja, ki bodo imenovana v obvestilu, trideset dni po tem, ko bo generalni sekretar Sveta Evrope prejel to obvestilo.

9. ČLEN

Ta protokol bo odprl za podpis za članice Sveta Evrope, ki lahko postanejo članice:

- (a) s podpisom brez pridrška ratifikacije ali
- (b) s podpisom s pridržkom ratifikacije, ki mu sledi ratifikacija.

Ratifikacijske listine bodo deponirane pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.

10. ČLEN

1. Ta protokol bo pričel veljati takoj, ko ga bodo tri članice Sveta Evrope v skladu z 9. členom podpisale brez pridrška glede ratifikacije ali ga bodo ratificirale.
2. Za članice, ki bodo protokol podpisale kasneje brez pridrška ratifikacije ali ga bodo ratificirale, bo pričel veljati z dnem podpisa ali z dnem deponiranja ratifikacijske listine.

11. ČLEN

Generalni sekretar Sveta Evrope bo obvestil članice Sveta o:

- (a) imenih vseh podpisnic in depozitu vsake ratifikacijske listine;
- (b) datumu, s katerim bo ta protokol pričel veljati.

V dokaz dogovorjenega so podpisani s polnim pooblastilom v ta namen podpisali ta protokol.

Sestavljeno v Parizu 16. decembra 1961, v angleščini in francoščini; besedila sta enako verodostojni in bosta v enem izvodu deponirani v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar bo poslal overjene kopije vsem vladam podpisnicam.

FIFTH PROTOCOL TO THE GENERAL AGREEMENT ON PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF THE COUNCIL OF EUROPE

The member States of the Council of Europe, signatories hereto,

Considering that, under the terms of Article 59 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (hereinafter referred to as “the Convention”), signed at Rome on 4 November 1950, the members of the European Commission of Human Rights (hereinafter referred to as “the Commission”) and of the European Court of Human Rights (hereinafter referred to as “the Court”) are entitled, during the discharge of their functions, to the privileges and immunities provided for in Article 40 of the Statute of the Council of Europe and in the Agreements made thereunder;

Recalling that the said privileges and immunities have been specified and defined in the Second and Fourth Protocols, signed at Paris on 15 December 1956 and 16 December 1961 respectively, to the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe, signed at Paris on 2 September 1949;

Considering that it is necessary, in the light of changes in the operation of the Convention’s control machinery, to supplement the above-mentioned General Agreement by another Protocol,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

1. Members of the Commission and members of the Court shall be exempt from taxation on salaries, emoluments and allowances paid to them by the Council of Europe.
2. The term “members of the Commission and members of the Court” includes members who, after having been replaced, continue to deal with cases which they already have under consideration as well as any *ad hoc* judge appointed in pursuance of the provisions of the Convention.

ARTICLE 2

1. This Protocol shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, which may express their consent to be bound by:
 - a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval, or
 - b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
2. No member State of the Council of Europe shall sign without reservation as to ratification, ratify, accept or approve this Protocol unless it has already ratified, or

PETI PROTOKOL K SPLOŠNEMU SPORAZUMU O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH SVETA EVROPE

Države članice Sveta Evrope, podpisnice tega protokola, so glede na določbe 59. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljevanju konvencije), ki je bila podpisana v Rimu 4. novembra 1950 in ki članom Evropske komisije za človekove pravice (v nadaljevanju Komisije) in Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju Sodišča) med opravljanjem njihovih funkcij podeljuje privilegije in imunitete iz 40. člena Statuta Sveta Evrope in iz sporazumov, sklenjenih po tem Statutu;

sklicujoč se na to, da so bili omenjeni privilegiji in imunitete določeni in opredeljeni v Drugem in Četrtem protokolu, ki sta bila podpisana v Parizu 15. decembra 1956 oziroma 16. decembra 1961, dodatno k Splošnemu sporazumu o privilegijih in imunitetah Sveta Evrope, podpisanemu v Parizu, 2. septembra 1949;

glede na to, da je zaradi sprememb pri delovanju kontrolnega mehanizma konvencije treba dopolniti zgoraj omenjeni splošni sporazum s še enim protokolom, sklenile:

1. ČLEN

1. Člani Komisije in člani Sodišča so oproščeni davkov na plače, honorarje in dnevnice, ki jim jih plača Svet Evrope.
2. Izraz »člani Komisije in člani Sodišča« vključuje člane, ki so po tem, ko so jih zamenjali, še naprej obravnavali primere, s katerimi so se že prej ukvarjali, kakor tudi katerega koli ad hoc sodnika, imenovanega v skladu z določili konvencije.

2. ČLEN

1. Ta protokol je odprt za podpis držav članic Sveta Evrope, ki lahko izrazijo svoje privoljenje, da jih obvezuje:
 - a) podpis brez pridržka glede ratifikacije, sprejema ali odobritve ali
 - b) podpis s pridržkom glede ratifikacije, sprejema ali odobritve, ki mu sledijo ratifikacija, sprejem ali odobritev.
2. Nobena država članica Sveta Evrope ne more podpisati tega protokola brez pridržka glede ratifikacije niti ga ratificirati, sprejeti ali odobriti, če ni že ratificirala Splošnega sporazuma o privilegijih in imunitetah Sveta Evrope ali če ga hkrati ne ratificira.

simultaneously ratifies, the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe.

3. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

ARTICLE 3

1. This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which three member States of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Protocol in accordance with the provisions of Article 2.
2. In respect of any member State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of signature or of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

ARTICLE 4

Pending the entry into force of this Protocol in accordance with paragraphs 1 and 2 of Article 3, the Signatories agree to apply the Protocol provisionally from the date of signature, so far as it is possible to do so under their respective constitutional systems.

ARTICLE 5

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of:

- (a) any signature;
- (b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
- (c) any date of entry into force of this Protocol in accordance with Article 3;
- (d) any other act, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 18th day of June 1990, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each Member State of the Council of Europe.

3. Listina o ratifikaciji, sprejemu ali odobritvi se deponira pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.

3. ČLEN

1. Ta protokol prične veljati prvega dne v mesecu, ki sledi trimesečnemu obdobju po datumu, ko so tri države članice Sveta Evrope dale svoje privoljenje, da je protokol zanje obvezujoč v skladu z določili 2. člena.
2. Za državo članico, ki kasneje izrazi svoje privoljenje, da je protokol zanjo obvezujoč, prične ta veljati prvega dne v mesecu, ki sledi izteku trimesečnega obdobja po datumu podpisa ali deponiranja listine o ratifikaciji, sprejemu ali odobritvi.

4. ČLEN

Dokler ne prične ta protokol veljati v skladu s 1. in 2. odstavkom 3. člena, se podpisnice strinjajo, da pričnejo začasno uporabljati protokol z datumom podpisa, če je to mogoče v skladu z njihovimi ustavnimi predpisi.

5. ČLEN

Generalni sekretar Sveta Evrope obvesti države članice Sveta o:

- (a) vsakem podpisu;
- (b) deponiranju vsake listine o ratifikaciji, sprejemu ali odobritvi;
- (c) vsakem datumu pričetka veljavnosti tega protokola v skladu s 3. členom;
- (d) vsakem drugem dejanju, obvestilu ali sporočilu v zvezi s tem protokolom.

V dokaz dogovorjenega so podpisani s polnim pooblastilom v ta namen podpisali ta protokol.

Sestavljeno v Strasbourgu 18. junija 1990 v angleščini in francoščini; besedili sta enako verodostojni in bosta v enem izvodu deponirani v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar bo poslal overjeno kopijo vsaki državi članici Sveta Evrope.

SIXTH PROTOCOL TO THE GENERAL AGREEMENT ON PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF THE COUNCIL OF EUROPE

The member States of the Council of Europe, signatories hereto,

Having regard to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, signed at Rome on 4 November 1950 (hereinafter referred to as “the Convention”);

Having regard to Protocol No. 11 to the Convention, restructuring the control machinery established thereby, signed at Strasbourg on 11 May 1994 (hereinafter referred to as “Protocol No. 11 to the Convention”), which establishes a permanent European Court of Human Rights (hereinafter referred to as “the Court”) to replace the European Commission and Court of Human Rights;

Also having regard to Article 51 of the Convention which specifies that judges are entitled, during the discharge of their functions, to the privileges and immunities provided for in Article 40 of the Statute of the Council of Europe and in the agreements made thereunder;

Recalling the General Agreement on Privileges and Immunities of the Council of Europe, signed at Paris on 2 September 1949, (hereinafter referred to as “the General Agreement”), and its Second, Fourth and Fifth Protocols;

Considering that a new Protocol to the General Agreement is advisable to accord privileges and immunities to the judges of the Court,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

In addition to the privileges and immunities specified in Article 18 of the General Agreement, judges shall be accorded in respect of themselves, their spouses and minor children the privileges and immunities, exemptions and facilities accorded to diplomatic envoys in accordance with international law.

ARTICLE 2

For the purposes of this Protocol, the term “judges” means judges elected in accordance with Article 22 of the Convention as well as any *ad hoc* judge appointed by a State Party concerned in pursuance of Article 27, paragraph 2, of the Convention.

ARTICLE 3

In order to secure for the judges complete freedom of speech and complete independence in the discharge of their duties, the immunity from legal process in respect of words spoken or written and all acts done by them in discharging their duties shall continue to be accorded, notwithstanding that the persons concerned are no longer engaged in the discharge of such duties.

ŠESTI PROTOKOL K SPLOŠNEMU SPORAZUMU O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH SVETA EVROPE

Države članice Sveta Evrope, podpisnice tega protokola, so se ob upoštevanju Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950, (v nadaljevanju »konvencija«),

ob upoštevanju Protokola št. 11 h konvenciji, ki preoblikuje nadzorne mehanizme, vzpostavljene s konvencijo, podpisanega v Strasbourgju 11. maja 1994, (v nadaljevanju »Protokol št. 11 h konvenciji«), s katerim se ustanavlja stalno Evropsko sodišče za človekove pravice (v nadaljevanju »sodišče«), ki nadomešča Evropsko komisijo in Sodišče za človekove pravice,

in ob upoštevanju 51. člena konvencije, ki navaja, da sodniki med opravljanjem svojih nalog uživajo privilegije in imunitete, predvidene v 40. členu Statuta Sveta Evrope in v sporazumih, sklenjenih na tej podlagi,

ob sklicevanju na Splošni sporazum o privilegijah in imunitetah Sveta Evrope, podpisan v Parizu 2. septembra 1949, (v nadaljevanju »splošni sporazum«) ter na njegov drugi, četrty in peti protokol,

glede na to, da je priporočljivo, da se sprejme nov protokol k splošnemu sporazumu, s katerim bodo sodnikom sodišča podeljeni privilegiji in imunitete, sporazumele:

1. ČLEN

Poleg privilegijev in imunitet, navedenih v 18. členu splošnega sporazuma, sodniki sami kot tudi njihovi zakonci in mladoletni otroci uživajo privilegije in imunitete, oprostitev in olajšave, ki so v skladu z mednarodnim pravom podeljeni diplomatskim predstavnikom.

2. ČLEN

V tem protokolu izraz »sodniki« pomeni sodnike, izvoljene v skladu z 22. členom konvencije, kot tudi katerega koli sodnika ad hoc, ki ga imenuje država pogodbenica v skladu z drugim odstavkom 27. člena konvencije.

3. ČLEN

Da bi za sodnike zagotovili popolno svobodo govora in popolno neodvisnost pri opravljanju njihovih dolžnosti, uživajo še naprej imuniteto pred sodnim postopkom za vse izgovorjene ali zapisane besede in vsa dejanja, ki so jih storili pri opravljanju svojih dolžnosti, tudi če teh dolžnosti ne opravljajo več.

ARTICLE 4

Privileges and immunities are accorded to judges not for the personal benefit of the individuals themselves but in order to safeguard the independent exercise of their functions. The plenary Court alone shall be competent to waive the immunity of judges; it has not only the right, but is under a duty, to waive the immunity of a judge in any case where, in its opinion, the immunity would impede the course of justice, and where it can be waived without prejudice to the purpose for which the immunity is accorded.

ARTICLE 5

1. The provisions of Articles 1, 3 and 4 of this Protocol shall apply to the Registrar of the Court and a Deputy Registrar formally notified as Acting Registrar to the States Parties to the Convention.
2. The provisions of Article 3 of this Protocol and Article 18 of the General Agreement shall apply to a Deputy Registrar of the Court.
3. The privileges and immunities referred to in paragraphs 1 and 2 of this Article are accorded to the Registrar and a Deputy Registrar not for the personal benefit of the individuals themselves but to facilitate the discharge of their duties. The plenary Court alone shall be competent to waive the immunity of its Registrar and a Deputy Registrar; it has not only the right, but is under a duty, to waive such immunity in any case where, in its opinion, the immunity would impede the course of justice, and where it can be waived without prejudice to the purpose for which the immunity is accorded.
4. The Secretary General of the Council of Europe shall be competent to waive, with the agreement of the President of the Court, the immunity of other staff members of the registry in accordance with the provisions of Article 19 of the General Agreement and having due regard to the considerations set out in paragraph 3.

ARTICLE 6

1. Documents and papers of the Court, judges and registry, in so far as they relate to the business of the Court, shall be inviolable.
2. The official correspondence and other official communications of the Court, judges and the registry may not be held up or subjected to censorship.

ARTICLE 7

1. This Protocol shall be open for signature by member States of the Council of Europe signatories to the General Agreement, which may express their consent to be bound by:
 - a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
2. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

4. ČLEN

Sodnikom se privilegiji in imunitete ne podeljujejo v njihovo osebno korist, ampak zato, da se zagotovi neodvisno opravljanje njihovih nalog. Le plenum sodišča je pristojen, da odvzame imuniteto sodnikom; nima le pravice, ampak tudi dolžnost, da jo odvzame vedno, kadar bi po njegovem mnenju ovirala sodni postopek in kadar se lahko odvzame brez škode za namen, za katerega se podeljuje.

5. ČLEN

1. Določbe 1., 3. in 4. člena tega protokola se uporabljajo za sodnega tajnika oziroma za njegovega namestnika, za katerega je bilo državam pogodbenicam konvencije uradno sporočeno, da opravlja naloge sodnega tajnika.
2. Določbe 3. člena tega protokola in 18. člena splošnega sporazuma se uporabljajo za namestnika sodnega tajnika.
3. Privilegiji in imunitete iz prvega in drugega odstavka tega člena se sodnemu tajniku in njegovemu namestniku ne podeljujejo v njuno osebno korist, ampak za lažje opravljanje njihovih nalog. Le plenum sodišča je pristojen, da odvzame imuniteto sodnemu tajniku in njegovemu namestniku; nima le pravice, ampak tudi dolžnost, da jima jo odvzame vedno, kadar bi po njegovem mnenju imuniteta ovirala sodni postopek in kadar se lahko odvzame brez škode za namen, za katerega se podeljuje.
4. Generalni sekretar Sveta Evrope je pristojen, da v soglasju s predsednikom sodišča odvzame imuniteto drugim uslužbencem sodne pisarne v skladu z 19. členom splošnega sporazuma in ob upoštevanju tretjega odstavka.

6. ČLEN

1. Dokumenti in listine sodišča, sodnikov in sodne pisarne so nedotakljivi, če se nanašajo na delovanje sodišča.
2. Uradni dopisi in druga uradna sporočila sodišča, sodnikov in sodne pisarne se ne smejo zadrževati ali cenzurirati.

7. ČLEN

1. Ta protokol je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope, podpisnicam splošnega sporazuma, ki lahko izrazijo svoje soglasje, da jih zavezuje:
 - a) podpis brez pridržka glede ratifikacije, sprejetja ali odobritve ali
 - b) podpis s pridržkom ratifikacije, sprejetja ali odobritve, ki mu sledi ratifikacija, sprejetje ali odobritev.
2. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.

ARTICLE 8

1. This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of one month after the date on which three Parties to the General Agreement have expressed their consent to be bound by the Protocol in accordance with the provisions of Article 7 or on the date of entry into force of Protocol No. 11 to the Convention, whichever is the later.
2. As regards any State Party to the General Agreement which shall subsequently sign this Protocol without reservation in respect of ratification, acceptance or approval or which shall ratify, accept or approve it, this Protocol shall enter into force one month after the date of such signature or after the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

ARTICLE 9

1. Any State may, at the time of its signature without reservation in respect of ratification, of its ratification or at any time thereafter, declare, by notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, that the present Protocol shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is responsible and where the Convention and its Protocols apply.
2. The Protocol shall extend to the territory or territories named in the notification as from the thirtieth day after the receipt of this notification by the Secretary General of the Council of Europe.
3. Any declaration made pursuant to paragraph 1 may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn or modified by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal or modification shall become effective on the first day of the month following the expiration of one month after the receipt of notification by the Secretary General.

ARTICLE 10

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of:

- (a) any signature;
- (b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
- (c) any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 8 and 9;
- (d) any other act, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 5th day of March 1996, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe.

8. ČLEN

1. Ta protokol začne veljati prvi dan meseca po izteku enomesečnega obdobja od dne, ko so tri pogodbenice splošnega sporazuma izrazile svoje soglasje, da jih ta protokol zavezuje v skladu z določbami 7. člena ali z dnem začetka veljavnosti Protokola št. 11 h konvenciji, kar je kasneje.
2. Za vsako državo pogodbenico splošnega sporazuma, ki kasneje podpiše ta protokol brez pridržka glede ratifikacije, sprejetja ali odobritve ali ki ga ratificira, sprejme ali odobri, začne ta protokol veljati en mesec od dne takega podpisa ali od dne deponiranja listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi.

9. ČLEN

1. Država lahko ob podpisu brez pridržka glede ratifikacije, ob ratifikaciji ali kadar koli kasneje z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope izjavi, da se ta protokol uporablja za vsa ozemlja ali za eno od njih, za mednarodne odnose katerih je odgovorna in za katera se uporabljajo konvencija in protokoli.
2. Ta protokol se začne uporabljati za vsa ozemlja, navedena v uradnem obvestilu, trideseti dan po dnevu, ko generalni sekretar prejme uradno obvestilo.
3. Vsaka izjava, dana v skladu s prvim odstavkom, se lahko za katero koli ozemlje, navedeno v taki izjavi, umakne ali spremeni z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju. Tak umik ali sprememba začne veljati prvi dan v mesecu po izteku enomesečnega obdobja od dneva, ko generalni sekretar prejme uradno obvestilo.

10. člen

Generalni sekretar Sveta Evrope uradno obvesti države članice Sveta o:

- (a) vsakem podpisu,
- (b) deponiranju vsake listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi,
- (c) vsakem datumu začetka veljavnosti tega protokola v skladu z 8. in 9. členom,
- (d) vsakem drugem aktu, uradnem obvestilu ali sporočilu v zvezi s tem protokolom.

Da bi to potrdili, so podpisani, ki so za to pravilno pooblaščen, podpisali ta protokol.

Sestavljeno v Strasbourgu 5. marca 1996 v angleškem in francoskem jeziku, pri čemer sta obe besedili enako verodostojni, v enem izvodu, ki se shrani v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjene kopije vsem državam članicam Sveta Evrope.

DUNAJSKA KONVENCIJA O DIPLOMATSKIH ODNOSIH

Splošni podatki o konvenciji:

Sprejeta: na Konferenci OZN o diplomatskih odnosih in imunitetah, 14. aprila 1961 na Dunaju.

Začetek veljavnosti: 24. aprila 1964.

Pogodbeno stanje¹: 190 pogodbenic.

Izvirnik konvencije objavljen v: UNTS, zv. 500, str. 95.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: notifikacija nasledstva 6. julija 1992, Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13.

Začetek veljavnosti: 25. junija 1991.

Besedilo konvencije objavljeno v: prvotna objava v Ur. l. SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 2/64; objava novega slovenskega prevoda v Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe št. 9/13.

Konvencija na celovit način določa vzpostavitev, ohranjanje in prekinitev diplomatskih odnosov. Ob tem opredeljuje naloge diplomatskih predstavništev, status diplomatskega osebja, s poudarkom na vodji diplomatskega predstavništva, ter pripadajoče privilegije in imunitete. Pravila temeljijo na načelu soglasja in vzajemnosti med suvereno enakimi državami ter omogočanju učinkovitega delovanja diplomatskega predstavništva in njegovega osebja brez vmešavanja države sprejemnice. Konvencija med drugim določa nedotakljivost prostorov, arhivov in dokumentov diplomatskega predstavništva (22. in 24. člen), svobodo komuniciranja predstavništva za vse uradne namene ter nedotakljivost uradne korespondence in diplomatskih pošiljk (27. člen). Oseba diplomata je nedotakljiva, diplomatu ne sme biti odvzeta prostost (29. člen), prav tako diplomat uživa imuniteto pred sodno jurisdikcijo države sprejemnice v kazenskih zadevah, pa tudi v civilnih in upravnih zadevah z določenimi izjemami (31. člen). Konvencija celovito ureja status in ravnanje z drugimi osebami, ki so

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave, pridržke in ugovore k pridržkom glej: <https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&cmdtsg_no=III-3&chapter=3&lang=en>.

povezane z diplomatskim predstavništvom (družinski člani diplomata, člani administrativnega in tehničnega osebja diplomatskega predstavništva ter njihovi družinski člani, člani pomožnega osebja diplomatskega predstavništva).

Po razpravi na šestem odboru, ki je potekala na predlog nekdanje Jugoslavije leta 1952, je Generalna skupščina OZN zaprosila Komisijo OZN za mednarodno pravo (KMP), da pravo diplomatskih odnosov in imunitet obravnava kot prioriteto za kodifikacijo. KMP je za posebnega poročevalca imenovala Šveda Sandströma ter na osnovi njegovega poročila leta 1957 pripravila prvi osnutek členov konvencije s komentarji in jih posredovala državam članicam OZN v potrditev. Ne glede na to je Generalna skupščina OZN sklicala Konferenco o diplomatskih odnosih in imunitetah, ki je potekala marca in aprila 1961 na Dunaju. Na njej je bila sprejeta Dunajska konvencija o diplomatskih odnosih z dvema izbirnima protokoloma.

Zlasti pomembne spremembe in dopolnila osnutka KMP so tista, ki so v določeni meri nasprotovala pravilom običajnega mednarodnega prava, zlasti pa glede: t. i. španskega amandmaja, ki je omogočil, da stalno diplomatsko predstavništvo lahko opravlja tudi konzularne funkcije; razširitve možnosti uporabe koncepta *persona non grata* tudi na situacijo, ko določen član diplomatskega osebja predstavništva še ni na ozemlju države sprejemnice; razširitve nedotakljivosti prostorov tudi na nedotakljivost druge lastnine, opreme in prevoznih sredstev; jasneje izražene absolutne nedotakljivosti arhivov in dokumentacije (»vselej in povsod«); dodanega *ad hoc* diplomatskega kurirja; prepovedi opravljanja pridobitnih dejavnosti za diplomatske predstavnike in dodanega instituta sile zaščitnice ob prekinitvi diplomatskih odnosov. Na drugi strani pa sodi med določbe, kjer je šlo »zgolj« za kodifikacijo pravil običajnega mednarodnega prava, na primer nedotakljivost diplomatskega predstavnika, ki predstavlja najstarejše znano načelo mednarodnega prava. Prav tako njegova imuniteta v kazenskem postopku kot logična posledica popolne osebne nedotakljivosti diplomatskega predstavnika, ter imuniteta v pravnem, nepravdnem in izvršilnem postopku. Po običajnem mednarodnem pravu diplomatski predstavnik ni dolžan pričati pred sodiščem, proti njemu zaradi tega ni dovoljeno uporabljati nobenih prisilnih ukrepov.

Glede na veliko število pogodbenic, ki kaže na njeno univerzalno veljavo, ter dosledno uporabo in spoštovanje njenih določb v praksi, ima konvencija znaten vpliv na odnose v mednarodnem pravnem redu. Danes jo številni vidijo kot enega najbolj uspešnih mednarodnopravnih aktov ter kodifikacije in progresivnega razvoja mednarodnega prava v okviru OZN.

H konvenciji sta bila sprejeta dva izbirna protokola:

- izbirni protokol o obveznem reševanju sporov, sprejet 18. aprila 1961 na Dunaju in je začel veljati 24. aprila 1964 (UNTS, zv. 500, str. 241), RS je protokol nasledila iz zanj velja od 6. julija 1992; protokol dopolnjuje konvencijo z določbami, ki zadevajo obvezno pristojnost sodišča glede sporov o razlagi ali uporabi konvencije;
- izbirni protokol o pridobitvi državljanstva, sprejet 18. aprila 1961 in začel veljati 24. aprila 1964 (UNTS, zv. 500, str. 223), RS ni pogodbenica protokola; protokol določa pogoje za pridobitev državljanstva članov diplomatskega predstavništva.

VIENNA CONVENTION ON DIPLOMATIC RELATIONS

The States Parties to the present Convention,

Recalling that peoples of all nations from ancient times have recognized the status of diplomatic agents,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the sovereign equality of States, the maintenance of international peace and security, and the promotion of friendly relations among nations,

Believing that an international convention on diplomatic intercourse, privileges and immunities would contribute to the development of friendly relations among nations, irrespective of their differing constitutional and social systems,

Realizing that the purpose of such privileges and immunities is not to benefit individuals but to ensure the efficient performance of the functions of diplomatic missions as representing States,

Affirming that the rules of customary international law should continue to govern questions not expressly regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

For the purpose of the present Convention, the following expressions shall have the meanings hereunder assigned to them:

- (a) the “head of the mission” is the person charged by the sending State with the duty of acting in that capacity;
- (b) the “members of the mission” are the head of the mission and the members of the staff of the mission;
- (c) the “members of the staff of the mission” are the members of the diplomatic staff, of the administrative and technical staff and of the service staff of the mission;
- (d) the “members of the diplomatic staff” are the members of the staff of the mission having diplomatic rank;
- (e) a “diplomatic agent” is the head of the mission or a member of the diplomatic staff of the mission;
- (f) the “members of the administrative and technical staff” are the members of the staff of the mission employed in the administrative and technical service of the mission;
- (g) the “members of the service staff” are the members of the staff of the mission in the domestic service of the mission;
- (h) a “private servant” is a person who is in the domestic service of a member of the mission and who is not an employee of the sending State;
- (i) the “premises of the mission” are the buildings or parts of buildings and the land ancillary thereto, irrespective of ownership, used for the purposes of the mission including the residence of the head of the mission.

DUNAJSKA KONVENCIJA O DIPLOMATSKIH ODNOSIH

Države pogodbenice te konvencije so se
ob zavedanju, da narodi vseh držav že od davnih časov priznavajo status diplomatov,

ob upoštevanju ciljev in načel Ustanovne listine Združenih narodov o suvereni enakosti držav, ohranitvi mednarodnega miru in varnosti ter razvoju prijateljskih odnosov med državami,

v prepričanju, da bi mednarodna konvencija o diplomatskih odnosih, privilegijih in imunitetah prispevala k razvoju prijateljskih odnosov med državami ne glede na razlike v njihovih ustavnih in družbenih sistemih,

v prepričanju, da namen takih privilegijev in imunitet ni dajati prednosti posameznikom, temveč zagotavljati učinkovito opravljanje nalog diplomatskih predstavništev kot predstavnikov države,

ob poudarjanju, da se morajo vprašanja, ki niso izrecno urejena z določbami te konvencije, tudi v prihodnje urejati po pravilih mednarodnega običajnega prava,
dogovorile:

1. ČLEN

V tej konvenciji navedeni izrazi pomenijo:

- (a) »vodja diplomatskega predstavništva« je oseba, ki jo država pošiljateljica pooblasti, da opravlja to funkcijo;
- (b) »člani diplomatskega predstavništva« so vodja diplomatskega predstavništva in člani osebja diplomatskega predstavništva;
- (c) »člani osebja diplomatskega predstavništva« so člani diplomatskega, administrativnega in tehničnega osebja ter člani pomožnega osebja diplomatskega predstavništva;
- (d) »člani diplomatskega osebja« so člani diplomatskega predstavništva, ki imajo status diplomata;
- (e) »diplomat« je vodja diplomatskega predstavništva ali član diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva;
- (f) »člani administrativnega in tehničnega osebja« so člani osebja diplomatskega predstavništva, zaposleni v administrativni in tehnični službi diplomatskega predstavništva;
- (g) »člani pomožnega osebja« so člani osebja diplomatskega predstavništva, zaposleni za opravljanje pomožnih del v diplomatskem predstavništvu;
- (h) »zasebno pomožno osebje« so osebe, zaposlene za opravljanje pomožnih del pri članu diplomatskega predstavništva in niso uslužbenci države pošiljateljice;
- (i) »prostori diplomatskega predstavništva« so zgradbe ali deli zgradb in pripadajoče zemljišče, ki se ne glede na lastništvo uporabljajo za potrebe diplomatskega predstavništva, vključno z rezidenco vodje diplomatskega predstavništva.

ARTICLE 2

The establishment of diplomatic relations between States, and of permanent diplomatic missions, takes place by mutual consent.

ARTICLE 3

1. The functions of a diplomatic mission consist *inter alia* in:
 - a) representing the sending State in the receiving State;
 - b) protecting in the receiving State the interests of the sending State and of its nationals, within the limits permitted by international law;
 - c) negotiating with the Government of the receiving State;
 - d) ascertaining by all lawful means conditions and developments in the receiving State, and reporting thereon to the Government of the sending State;
 - e) promoting friendly relations between the sending State and the receiving State, and developing their economic, cultural and scientific relations.
2. Nothing in the present Convention shall be construed as preventing the performance of consular functions by a diplomatic mission.

ARTICLE 4

1. The sending State must make certain that the agreement of the receiving State has been given for the person it proposes to accredit as head of the mission to that State.
2. The receiving State is not obliged to give reasons to the sending State for a refusal of agreement.

ARTICLE 5

1. The sending State may, after it has given due notification to the receiving States concerned, accredit a head of mission or assign any member of the diplomatic staff, as the case may be, to more than one State, unless there is express objection by any of the receiving States.
2. If the sending State accredits a head of mission to one or more other States it may establish a diplomatic mission headed by a "chargé d'affaires" *ad interim* in each State where the head of mission has not his permanent seat.
3. A head of mission or any member of the diplomatic staff of the mission may act as representative of the sending State to any international organization.

ARTICLE 6

Two or more States may accredit the same person as head of mission to another State, unless objection is offered by the receiving State.

2. ČLEN

Za vzpostavitev diplomatskih odnosov med državami in odprtje stalnih diplomatskih predstavništev je potrebno medsebojno soglasje.

3. ČLEN

1. Naloge diplomatskega predstavništva so med drugim:
 - a) predstavljanje države pošiljateljice v državi sprejemnici;
 - b) varovanje interesov države pošiljateljice in njenih državljanov v državi sprejemnici v mejah, ki jih dovoljuje mednarodno pravo;
 - c) pogajanja z vlado države sprejemnice;
 - d) seznanjanje z razmerami in razvojem dogodkov v državi sprejemnici z vsemi dovoljenimi sredstvi ter poročanje o tem vladi države pošiljateljice;
 - e) spodbujanje prijateljskih odnosov med državo pošiljateljico in državo sprejemnico ter razvijanje medsebojnega gospodarskega, kulturnega in znanstvenega sodelovanja.
2. Nobene določbe te konvencije ni mogoče razlagati, kot da diplomatskemu predstavništvu prepoveduje opravljanje konzularnih nalog.

4. ČLEN

1. Država pošiljateljica se mora prepričati, da je oseba, ki jo namerava akreditirati kot vodjo diplomatskega predstavništva v državi sprejemnici, dobila agrema te države.
2. Država sprejemnica ni dolžna državi pošiljateljici pojasniti razlogov za zavrnitev agremaja.

5. ČLEN

1. Država pošiljateljica lahko, potem ko uradno obvesti zadevne države sprejemnice, akreditira vodjo diplomatskega predstavništva, ali odvisno od primera, imenuje člana diplomatskega osebja v več državah, razen če katera od držav sprejemnic temu izrecno nasprotuje.
2. Če država pošiljateljica vodjo diplomatskega predstavništva akreditira v eni ali več drugih državah, lahko odpre diplomatsko predstavništvo, ki ga vodi začasni odpravnik poslov v vsaki od držav, v kateri vodja diplomatskega predstavništva nima stalnega sedeža.
3. Vodja diplomatskega predstavništva ali kateri koli član diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva lahko državo pošiljateljico predstavlja pri vsaki mednarodni organizaciji.

6. ČLEN

Več držav lahko akreditira isto osebo kot vodjo diplomatskega predstavništva v kakšni drugi državi, razen če država sprejemnica temu nasprotuje.

ARTICLE 7

Subject to the provisions of Articles 5, 8, 9 and 11, the sending State may freely appoint the members of the staff of the mission. In the case of military, naval or air attaches, the receiving State may require their names to be submitted beforehand, for its approval.

ARTICLE 8

1. Members of the diplomatic staff of the mission should in principle be of the nationality of the sending State.
2. Members of the diplomatic staff of the mission may not be appointed from among persons having the nationality of the receiving State, except with the consent of that State which may be withdrawn at any time.
3. The receiving State may reserve the same right with regard to nationals of a third State who are not also nationals of the sending State.

ARTICLE 9

1. The receiving State may at any time and without having to explain its decision, notify the sending State that the head of the mission or any member of the diplomatic staff of the mission is *persona non grata* or that any other member of the staff of the mission is not acceptable. In any such case, the sending State shall, as appropriate, either recall the person concerned or terminate his functions with the mission. A person may be declared *non grata* or not acceptable before arriving in the territory of the receiving State.
2. If the sending State refuses or fails within a reasonable period to carry out its obligations under paragraph 1 of this Article, the receiving State may refuse to recognize the person concerned as a member of the mission.

ARTICLE 10

1. The Ministry for Foreign Affairs of the receiving State, or such other ministry as may be agreed, shall be notified of:
 - a) the appointment of members of the mission, their arrival and their final departure or the termination of their functions with the mission;
 - b) the arrival and final departure of a person belonging to the family of a member of the mission and, where appropriate, the fact that a person becomes or ceases to be a member of the family of a member of the mission;
 - c) the arrival and final departure of private servants in the employ of persons referred to in sub-paragraph (a) of this paragraph and, where appropriate, the fact that they are leaving the employ of such persons;
 - d) the engagement and discharge of persons resident in the receiving State as members of the mission or private servants entitled to privileges and immunities.

7. ČLEN

Ob upoštevanju določb 5., 8., 9. in 11. člena lahko država pošiljateljica člane osebja diplomatskega predstavništva imenuje po svoji presoji. Za vojaške, pomorske ali letalske atašeje lahko država sprejemnica zahteva, da se ji njihova imena sporočijo vnaprej zaradi odobritve.

8. ČLEN

1. Člani diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva so načeloma državljani države pošiljateljice.
2. Za člane diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva ne morejo biti imenovani državljani države sprejemnice, razen s soglasjem te države, ki ga je mogoče kadar koli umakniti.
3. Država sprejemnica si lahko enako pravico pridrži glede državljanov tretje države, ki niso tudi državljani države pošiljateljice.

9. ČLEN

1. Država sprejemnica lahko kadar koli, ne da bi morala pojasniti svojo odločitev, obvesti državo pošiljateljico, da je vodja diplomatskega predstavništva ali kateri koli član diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva persona non grata ali da kateri koli drug član osebja diplomatskega predstavništva ni sprejemljiv. Država pošiljateljica to osebo, odvisno od primera, odpokliče ali zaključi njeno funkcijo v diplomatskem predstavništvu. Oseba je lahko razglašena za nezaželeno ali nesprejemljivo, še preden pride na ozemlje države sprejemnice.
2. Če država pošiljateljica noče izpolniti svojih obveznosti po prejšnjem odstavku ali jih ne izpolni v razumnem roku, lahko država sprejemnica odkloni priznavanje te osebe za člana diplomatskega predstavništva.

10. ČLEN

1. Ministrstvo za zunanje zadeve države sprejemnice ali drugo ministrstvo, za katero je tako dogovorjeno, se uradno obvesti o:
 - a) imenovanju članov diplomatskega predstavništva, njihovem prihodu in končnem odhodu ali prenehanju njihovih funkcij v diplomatskem predstavništvu;
 - b) prihodu in končnem odhodu osebe, ki pripada družini enega od članov diplomatskega predstavništva, in če je potrebno, dejstvu, da je neka oseba postala ali prenehala biti družinski član enega od članov diplomatskega predstavništva;
 - c) prihodu in končnem odhodu zasebnega pomožnega osebja, ki ga zaposlujejo osebe iz točke a tega odstavka, in če je potrebno, dejstvu, da mu preneha zaposlitev pri teh osebah;
 - d) zaposlovanju in odpuščanju oseb, ki prebivajo v državi sprejemnici kot člani diplomatskega predstavništva ali kot zasebno pomožno osebje ter so upravičene do privilegijev in imunitet.

2. Where possible, prior notification of arrival and final departure shall also be given.

ARTICLE 11

1. In the absence of specific agreement as to the size of the mission, the receiving State may require that the size of a mission be kept within limits considered by it to be reasonable and normal, having regard to circumstances and conditions in the receiving State and to the needs of the particular mission.
2. The receiving State may equally, within similar bounds and on a non-discriminatory basis, refuse to accept officials of a particular category.

ARTICLE 12

The sending State may not, without the prior express consent of the receiving State, establish offices forming part of the mission in localities other than those in which the mission itself is established.

ARTICLE 13

1. The head of the mission is considered as having taken up his functions in the receiving State either when he has presented his credentials or when he has notified his arrival and a true copy of his credentials has been presented to the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State, or such other ministry as may be agreed, in accordance with the practice prevailing in the receiving State which shall be applied in a uniform manner.
2. The order of presentation of credentials or of a true copy thereof will be determined by the date and time of the arrival of the head of the mission.

ARTICLE 14

1. Heads of mission are divided into three classes, namely:
 - a) that of ambassadors or nuncios accredited to Heads of State, and other heads of mission of equivalent rank;
 - b) that of envoys, ministers and internuncios accredited to Heads of State;
 - c) that of "chargés d'affaires" accredited to Ministers for Foreign Affairs.
2. Except as concerns precedence and etiquette, there shall be no differentiation between heads of mission by reason of their class.

ARTICLE 15

The class to which the heads of their missions are to be assigned shall be agreed between States.

2. Kadar koli je mogoče, se prav tako vnaprej uradno obvesti o prihodu in končnem odhodu.

11. ČLEN

1. Če ni izrecnega dogovora o številčnosti osebja diplomatskega predstavništva, lahko država sprejemnica zahteva, da je to v mejah tistega, kar je zanjo razumno in običajno glede na okoliščine in razmere v državi sprejemnici ter potrebe zadevnega diplomatskega predstavništva.
2. Država sprejemnica lahko prav tako v istih mejah in brez diskriminacije zavrne sprejem funkcionarjev posamezne kategorije.

12. ČLEN

Država pošiljateljica brez izrecnega predhodnega soglasja države sprejemnice ne sme odpreti pisarn, ki so del diplomatskega predstavništva, zunaj kraja, v katerem je sedež diplomatskega predstavništva.

13. ČLEN

1. Šteje se, da je vodja diplomatskega predstavništva prevzel funkcijo v državi sprejemnici, takoj ko je predal poverilna pisma ali ko je sporočil svoj prihod in predal kopije poverilnih pisem ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ali drugemu ministrstvu, za katero je tako dogovorjeno, v skladu s prakso v državi sprejemnici, ki se mora uporabljati enotno.
2. Vrstni red predaje poverilnih pisem ali njihovih kopij se določa po datumu in uri prihoda vodje diplomatskega predstavništva.

14. ČLEN

1. Vodje diplomatskih predstavništev se razvrščajo v tri razrede, in sicer:
 - a) veleposlanike ali nuncije, akreditirane pri voditeljih držav, in druge vodje diplomatskih predstavništev enakovrednega ranga;
 - b) poslanike, ministre in internuncije, akreditirane pri voditeljih držav;
 - c) odpravnike poslov, akreditirane pri ministrih za zunanje zadeve.
2. Med vodji diplomatskih predstavništev se ne smejo delati nobene razlike na podlagi njihovega razreda, razen pri prednostnem vrstnem redu in etiketi.

15. ČLEN

Države se dogovorijo, kateremu razredu naj pripadajo vodje njihovih diplomatskih predstavništev.

ARTICLE 16

1. Heads of mission shall take precedence in their respective classes in the order of the date and time of taking up their functions in accordance with Article 13.
2. Alterations in the credentials of a head of mission not involving any change of class shall not affect his precedence.
3. This article is without prejudice to any practice accepted by the receiving State regarding the precedence of the representative of the Holy See.

ARTICLE 17

The precedence of the members of the diplomatic staff of the mission shall be notified by the head of the mission to the Ministry for Foreign Affairs or such other ministry as may be agreed.

ARTICLE 18

The procedure to be observed in each State for the reception of heads of mission shall be uniform in respect of each class.

ARTICLE 19

1. If the post of head of the mission is vacant, or if the head of the mission is unable to perform his functions, a “chargé d'affaires” *ad interim* shall act provisionally as head of the mission. The name of the “chargé d'affaires” *ad interim* shall be notified, either by the head of the mission or, in case he is unable to do so, by the Ministry for Foreign Affairs of the sending State to the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State or such other ministry as may be agreed.
2. In cases where no member of the diplomatic staff of the mission is present in the receiving State, a member of the administrative and technical staff may, with the consent of the receiving State, be designated by the sending State to be in charge of the current administrative affairs of the mission.

ARTICLE 20

The mission and its head shall have the right to use the flag and emblem of the sending State on the premises of the mission, including the residence of the head of the mission, and on his means of transport.

ARTICLE 21

1. The receiving State shall either facilitate the acquisition on its territory, in accordance with its laws, by the sending State of premises necessary for its mission or assist the latter in obtaining accommodation in some other way.
2. It shall also, where necessary, assist missions in obtaining suitable accommodation for their members.

16. ČLEN

1. Prednostni vrstni red vodij diplomatskih predstavništev se v vsakem razredu določi po datumu in uri prevzema njihovih funkcij v skladu s 13. členom.
2. Spremembe v poverilnih pismih vodje diplomatskega predstavništva, zaradi katerih se ne spremeni razred, ne vplivajo na njegovo mesto v prednostnem vrstnem redu.
3. Ta člen ne vpliva na običaje, ki jih je ali jih bo sprejela država sprejemnica glede prednostnega vrstnega reda predstavnika Svetega sedeža.

17. ČLEN

Vodja diplomatskega predstavništva sporoči prednostni vrstni red članov diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva ministrstvu za zunanje zadeve ali drugemu ministrstvu, za katero je tako dogovorjeno.

18. ČLEN

V vsaki državi mora biti postopek sprejema vodij diplomatskih predstavništev enoten za vsak razred.

19. ČLEN

1. Če je mesto vodje diplomatskega predstavništva izpraznjeno ali če vodja diplomatskega predstavništva ne more opravljati svoje funkcije, kot vodja diplomatskega predstavništva začasno deluje začasni odpravnik poslov. Ime začasnega odpravnika poslov uradno sporoči vodja diplomatskega predstavništva, če ta tega ne more storiti, pa ministrstvo za zunanje zadeve države pošiljateljice ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ali drugemu ministrstvu, za katero je tako dogovorjeno.
2. Kadar v državi sprejemnici ni nobenega člana diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva, lahko država pošiljateljica s soglasjem države sprejemnice določi enega od članov administrativnega in tehničnega osebja, da opravlja tekoče administrativne zadeve diplomatskega predstavništva.

20. ČLEN

Diplomatsko predstavništvo in njegov vodja imata pravico uporabljati zastavo in grb države pošiljateljice na prostorih diplomatskega predstavništva, vključno z rezidenco vodje diplomatskega predstavništva, in prevoznih sredstvih za vodjo diplomatskega predstavništva.

21. ČLEN

1. Država sprejemnica mora na svojem ozemlju v skladu s svojo zakonodajo državi pošiljateljici olajšati pridobitev prostorov, potrebnih za diplomatsko predstavništvo, ali ji pomagati, da si jih priskrbi kako drugače.
2. Država sprejemnica mora diplomatskim predstavništvom, če je potrebno, prav tako pomagati, da priskrbijo primerno nastanitev za svoje člane.

ARTICLE 22

1. The premises of the mission shall be inviolable. The agents of the receiving State may not enter them, except with the consent of the head of the mission.
2. The receiving State is under a special duty to take all appropriate steps to protect the premises of the mission against any intrusion or damage and to prevent any disturbance of the peace of the mission or impairment of its dignity.
3. The premises of the mission, their furnishings and other property thereon and the means of transport of the mission shall be immune from search, requisition, attachment or execution.

ARTICLE 23

1. The sending State and the head of the mission shall be exempt from all national, regional or municipal dues and taxes in respect of the premises of the mission, whether owned or leased, other than such as represent payment for specific services rendered.
2. The exemption from taxation referred to in this Article shall not apply to such dues and taxes payable under the law of the receiving State by persons contracting with the sending State or the head of the mission.

ARTICLE 24

The archives and documents of the mission shall be inviolable at any time and wherever they may be.

ARTICLE 25

The receiving State shall accord full facilities for the performance of the functions of the mission.

ARTICLE 26

Subject to its laws and regulations concerning zones entry into which is prohibited or regulated for reasons of national security, the receiving State shall ensure to all members of the mission freedom of movement and travel in its territory.

ARTICLE 27

1. The receiving State shall permit and protect free communication on the part of the mission for all official purposes. In communicating with the Government and the other missions and consulates of the sending State, wherever situated, the mission may employ all appropriate means, including diplomatic couriers and messages in code or cipher. However, the mission may install and use a wireless transmitter only with the consent of the receiving State.

22. ČLEN

1. Prostori diplomatskega predstavništva so nedotakljivi. Organi države sprejemnice vanje ne smejo vstopiti, razen s privolitvijo vodje diplomatskega predstavništva.
2. Država sprejemnica ima posebno dolžnost storiti vse potrebno, da prepreči nasilen vstop v prostore diplomatskega predstavništva ali njihovo poškodovanje, vsako motenje miru diplomatskega predstavništva ali poseg v njegovo dostojanstvo.
3. Prostori diplomatskega predstavništva, oprema in drugi predmeti, ki so v njih, ter prevozna sredstva diplomatskega predstavništva ne morejo biti predmet preiskovanja, zaplembe, zasega ali izvršbe.

23. ČLEN

1. Država pošiljateljica in vodja diplomatskega predstavništva sta oproščena plačila vseh vrst državnih, regionalnih ali občinskih dajatev in davkov za prostore diplomatskega predstavništva, ki jih imata v lasti ali najemu, razen dajatev in davkov, s katerimi se plačujejo opravljene posebne storitve.
2. Davčna oprostitev iz tega člena se ne uporablja za take dajatve in davke, ki jih po zakonodaji države sprejemnice plačuje oseba v pogodbenem razmerju z državo pošiljateljico ali vodjo diplomatskega predstavništva.

24. ČLEN

Arhiv in dokumenti diplomatskega predstavništva so vedno in povsod nedotakljivi.

25. ČLEN

Država sprejemnica stori vse potrebno, da olajša opravljanje nalog diplomatskega predstavništva.

26. ČLEN

Ob upoštevanju zakonov in drugih predpisov, ki se nanašajo na območja, na katera je vstop zaradi varnosti države prepovedan ali posebej urejen, država sprejemnica zagotavlja vsem članom diplomatskega predstavništva svobodo gibanja in potovanja po svojem ozemlju.

27. ČLEN

1. Država sprejemnica dovoljuje in varuje svobodno komuniciranje diplomatskega predstavništva za vse uradne namene. Diplomatsko predstavništvo lahko pri komuniciranju z vlado in drugimi diplomatskimi predstavništvi in konzulati države pošiljateljice ne glede na to, kje so, uporablja vsa primerna komunikacijska sredstva, vključno z diplomatskimi kurirji ter kodiranimi in šifriranimi sporočili. Brezžični oddajnik pa diplomatsko predstavništvo lahko namesti in uporablja le s soglasjem države sprejemnice.

2. The official correspondence of the mission shall be inviolable. Official correspondence means all correspondence relating to the mission and its functions.
3. The diplomatic bag shall not be opened or detained.
4. The packages constituting the diplomatic bag must bear visible external marks of their character and may contain only diplomatic documents or articles intended for official use.
5. The diplomatic courier, who shall be provided with an official document indicating his status and the number of packages constituting the diplomatic bag, shall be protected by the receiving State in the performance of his functions. He shall enjoy personal inviolability and shall not be liable to any form of arrest or detention.
6. The sending State or the mission may designate diplomatic couriers *ad hoc*. In such cases the provisions of paragraph 5 of this Article shall also apply, except that the immunities therein mentioned shall cease to apply when such a courier has delivered to the consignee the diplomatic bag in his charge.
7. A diplomatic bag may be entrusted to the captain of a commercial aircraft scheduled to land at an authorized port of entry. He shall be provided with an official document indicating the number of packages constituting the bag but he shall not be considered to be a diplomatic courier. The mission may send one of its members to take possession of the diplomatic bag directly and freely from the captain of the aircraft.

ARTICLE 28

The fees and charges levied by the mission in the course of its official duties shall be exempt from all dues and taxes.

ARTICLE 29

The person of a diplomatic agent shall be inviolable. He shall not be liable to any form of arrest or detention. The receiving State shall treat him with due respect and shall take all appropriate steps to prevent any attack on his person, freedom or dignity.

ARTICLE 30

1. The private residence of a diplomatic agent shall enjoy the same inviolability and protection as the premises of the mission.
2. His papers, correspondence and, except as provided in paragraph 3 of Article 31, his property, shall likewise enjoy inviolability.

ARTICLE 31

1. A diplomatic agent shall enjoy immunity from the criminal jurisdiction of the receiving State. He shall also enjoy immunity from its civil and administrative jurisdiction, except in the case of:

2. Uradna korespondenca diplomatskega predstavništva je nedotakljiva. Izraz »uradna korespondenca« pomeni vso korespondenco, ki se nanaša na diplomatsko predstavništvo in njegove naloge.
3. Diplomatske pošiljke ni dovoljeno niti odpirati niti zadrževati.
4. Paketi, ki sestavljajo diplomatsko pošiljko, morajo biti kot taki na zunanji strani vidno označeni in lahko vsebujejo le diplomatske dokumente ali predmete, namenjene za uradno uporabo.
5. Diplomatski kurir, ki mora imeti pri sebi uradno listino, s katero se potrjuje njegov status in navaja število paketov v diplomatski pošiljki, je pri opravljanju svojih nalog pod varstvom države sprejemnice. Uživa osebno nedotakljivost in ne sme biti kakor koli prijet ali mu biti odvzeta prostost.
6. Država pošiljateljica ali diplomatsko predstavništvo lahko imenuje ad hoc diplomatske kurirje. Tudi v tem primeru se uporablja prejšnji odstavek, s tem da v njem navedene imunitete prenehajo veljati takoj, ko tak kurir diplomatsko pošiljko, ki mu je bila zaupana, izroči naslovniku.
7. Diplomatska pošiljka se lahko zaupa poveljniku civilnega zrakoplova, ki bo pristalo na dovoljenem namembnem letališču. Poveljnik mora imeti pri sebi uradno listino, v kateri je navedeno število paketov v pošiljki, ni pa ga mogoče šteti za diplomatskega kurirja. Diplomatsko predstavništvo lahko pošlje enega od svojih članov, da neposredno in neovirano prevzame diplomatsko pošiljko od poveljnika zrakoplova.

28. ČLEN

Takse in pristojbine, ki jih pobira diplomatsko predstavništvo za uradna opravila, so oproščene vseh dajatev in davkov.

29. ČLEN

Oseba diplomata je nedotakljiva. Diplomat ne sme biti kakor koli prijet ali mu biti odvzeta prostost. Država sprejemnica ga obravnava z dolžnim spoštovanjem in ukrene vse potrebno, da prepreči vsak napad na njegovo osebo, svobodo in dostojanstvo.

30. ČLEN

1. Zasebno stanovanje diplomata uživa enako nedotakljivost in varstvo kot prostori diplomatskega predstavništva.
2. Prav tako uživajo nedotakljivost njegovi dokumenti, korespondenca in ob upoštevanju tretjega odstavka 31. člena tudi njegovo imetje.

31. ČLEN

1. Diplomat uživa imuniteto pred sodno jurisdikcijo države sprejemnice v kazenskih zadevah. Prav tako uživa imuniteto pred sodno jurisdikcijo države sprejemnice v civilnih in upravnih zadevah, razen glede:

- a) a real action relating to private immovable property situated in the territory of the receiving State, unless he holds it on behalf of the sending State for the purposes of the mission;
 - b) an action relating to succession in which the diplomatic agent is involved as executor, administrator, heir or legatee as a private person and not on behalf of the sending State;
 - c) an action relating to any professional or commercial activity exercised by the diplomatic agent in the receiving State outside his official functions.
2. A diplomatic agent is not obliged to give evidence as a witness.
 3. No measures of execution may be taken in respect of a diplomatic agent except in the cases coming under sub-paragraphs (a), (b) and (c) of paragraph 1 of this Article, and provided that the measures concerned can be taken without infringing the inviolability of his person or of his residence.
 4. The immunity of a diplomatic agent from the jurisdiction of the receiving State does not exempt him from the jurisdiction of the sending State.

ARTICLE 32

1. The immunity from jurisdiction of diplomatic agents and of persons enjoying immunity under Article 37 may be waived by the sending State.
2. Waiver must always be express.
3. The initiation of proceedings by a diplomatic agent or by a person enjoying immunity from jurisdiction under Article 37 shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counter-claim directly connected with the principal claim.
4. Waiver of immunity from jurisdiction in respect of civil or administrative proceedings shall not be held to imply waiver of immunity in respect of the execution of the judgment, for which a separate waiver shall be necessary.

ARTICLE 33

1. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, a diplomatic agent shall with respect to services rendered for the sending State be exempt from social security provisions which may be in force in the receiving State.
2. The exemption provided for in paragraph 1 of this Article shall also apply to private servants who are in the sole employ of a diplomatic agent, on condition:
 - a) that they are not nationals of or permanently resident in the receiving State, and
 - b) that they are covered by the social security provisions which may be in force in the sending State or a third State.
3. A diplomatic agent who employs persons to whom the exemption provided for in paragraph 2 of this Article does not apply shall observe the obligations which the social security provision of the receiving State impose upon employers.

- a) stvarnopravne tožbe, ki se nanaša na zasebno nepremičnino v državi sprejemnici, razen kadar z njo razpolaga v imenu države pošiljateljice za potrebe diplomatskega predstavništva;
 - b) tožbe, ki se nanaša na dedovanje, v katerem diplomat nastopa kot izvršitelj oporoke, upravitelj zapuščine, dedič ali volilijemnik v svojem imenu in ne v imenu države pošiljateljice;
 - c) tožbe, ki se nanaša na kakršno koli poklicno ali pridobitno dejavnost, ki jo diplomat v državi sprejemnici opravlja poleg svojih uradnih funkcij.
2. Diplomati ni dolžan pričati.
 3. Zoper diplomata niso dovoljeni nikakršni izvršilni ukrepi, razen v primerih iz točk *a*, *b* in *c* prvega odstavka in pod pogojem, da jih je mogoče izvesti, ne da bi bila s tem kršena nedotakljivost njegove osebe ali njegovega stanovanja.
 4. Sodna imuniteta, ki jo diplomat uživa v državi sprejemnici, ga ne izvzema iz sodne jurisdikcije države pošiljateljice.

32. ČLEN

1. Država pošiljateljica lahko odredi sodno imuniteto diplomatu in tistim osebam, ki uživajo imuniteto po 37. členu.
2. Odrek mora biti vedno izrecen.
3. Če diplomat ali oseba, ki uživa imuniteto po 37. členu, začne sodni postopek, se glede nasprotnega zahtevka, ki je neposredno povezan z glavnim zahtevkom, ne more sklicevati na sodno imuniteto.
4. Odrek sodne imunitete v tožbah v civilnih ali upravnih postopkih ne pomeni odreka imunitete pred izvršitvijo sodbe, za kar je potreben poseben odrek.

33. ČLEN

1. Ob upoštevanju tretjega odstavka tega člena je diplomat glede opravljanja dela za državo pošiljateljico izvzet iz predpisov o socialnem zavarovanju, ki lahko veljajo v državi sprejemnici.
2. Izvzetje iz prejšnjega odstavka prav tako velja za člane zasebnega pomožnega osebja, ki so izključno v službi pri diplomatu, pod pogojem, da:
 - a) niso državljani ali osebe s stalnim prebivališčem v državi sprejemnici in
 - b) zanje veljajo predpisi o socialnem zavarovanju, ki lahko veljajo v državi pošiljateljici ali tretji državi.
3. Diplomati, ki zaposluje osebe, za katere se ne uporablja izvzetje iz prejšnjega odstavka, mora spoštovati obveznosti, ki jih delodajalcu nalagajo predpisi države sprejemnice o socialnem zavarovanju.

4. The exemption provided for in paragraphs 1 and 2 of this Article shall not preclude voluntary participation in the social security system of the receiving State provided that such participation is permitted by that State.
5. The provisions of this Article shall not affect bilateral or multilateral agreements concerning social security concluded previously and shall not prevent the conclusion of such agreements in the future.

ARTICLE 34

A diplomatic agent shall be exempt from all dues and taxes, personal or real, national, regional or municipal, except:

- (a) indirect taxes of a kind which are normally incorporated in the price of goods or services;
- (b) dues and taxes on private immovable property situated in the territory of the receiving State, unless he holds it on behalf of the sending State for the purposes of the mission;
- (c) estate, succession or inheritance duties levied by the receiving State, subject to the provisions of paragraph 4 of Article 39;
- (d) dues and taxes on private income having its source in the receiving State and capital taxes on investments made in commercial undertakings in the receiving State;
- (e) charges levied for specific services rendered;
- (f) registration, court or record fees, mortgage dues and stamp duty, with respect to immovable property, subject to the provisions of Article 23.

ARTICLE 35

The receiving State shall exempt diplomatic agents from all personal services, from all public service of any kind whatsoever, and from military obligations such as those connected with requisitioning, military contributions and billeting.

ARTICLE 36

1. The receiving State shall, in accordance with such laws and regulations as it may adopt, permit entry of and grant exemption from all customs duties, taxes, and related charges other than charges for storage, cartage and similar services, on:
 - a) articles for the official use of the mission;
 - b) articles for their personal use of a diplomatic agent or members of his family forming part of his household, including articles intended for his establishment.
2. The personal baggage of a diplomatic agent shall be exempt from inspection, unless there are serious grounds for presuming that it contains articles not covered by the exemptions mentioned in paragraph 1 of this Article, or articles the import or export of which is prohibited by the law or controlled by the quarantine regulations of the receiving State. Such inspection shall be conducted only in the presence of the diplomatic agent or of his authorized representative.

4. Izvzetje iz prvega in drugega odstavka tega člena ne izključuje prostovoljne vključitve v sistem socialnega zavarovanja države sprejemnice, če ta država to dopušča.
5. Določbe tega člena ne posegajo v že sklenjene dvostranske ali večstranske sporazume o socialnem zavarovanju in ne preprečujejo sklenitve takih sporazumov v prihodnje.

34. ČLEN

Diplomat je oproščen vseh dajatev in davkov, osebnih ali premoženjskih, državnih, regionalnih ali občinskih, razen:

- (a) takih posrednih davkov, ki so običajno vključeni v ceno blaga ali storitev;
- (b) dajatev in davkov na zasebno nepremičnino na ozemlju države sprejemnice, razen kadar z njo razpolaga v imenu države pošiljateljice za potrebe diplomatskega predstavništva;
- (c) dajatev od dediščine, ki jih pobira država sprejemnica, ob upoštevanju določb četrtega odstavka 39. člena;
- (d) dajatev in davkov od zasebnih prihodkov z virom v državi sprejemnici ter kapital-skih davkov od naložb v pridobitne dejavnosti v državi sprejemnici;
- (e) dajatev in davkov za posebne storitve;
- (f) vpisnih, sodnih ali notarskih taks, hipotekarnih obveznosti in upravnih taks, ki se nanašajo na nepremičnine, ob upoštevanju 23. člena.

35. ČLEN

Država sprejemnica diplomate oprostí vseh osebnih obveznosti in kakršnih koli del v javno korist ter obveznosti za vojaške namene, kot so zaplemba, prispevki in nastanitev vojske.

36. ČLEN

1. Država sprejemnica v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki jih lahko sprejme, dovoljuje uvoz in oprostitev carin, davkov in drugih povezanih dajatev, razen stroškov za skladiščenje, prevoz in podobne storitve, za:
 - a) predmete, namenjene diplomatskemu predstavništvu za uradno uporabo;
 - b) predmete za osebno uporabo, namenjene diplomatu ali družinskim članom, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, vključno s predmeti, namenjenimi njegovi nastanitvi.
2. Diplomat je oproščen pregleda osebne prtljage, razen če obstajajo resni razlogi za domnevo, da vsebuje predmete, za katere ne velja oprostitev iz prejšnjega odstavka, ali predmete, katerih uvoz ali izvoz je zakonsko prepovedan ali za katere veljajo predpisi države sprejemnice o karanteni. Tak pregled se sme opraviti le v navzočnosti diplomata ali njegovega pooblaščenega zastopnika.

ARTICLE 37

1. The members of the family of a diplomatic agent forming part of his household shall, if they are not nationals of the receiving State, enjoy the privileges and immunities specified in Articles 29 to 36.
2. Members of the administrative and technical staff of the mission, together with members of their families forming part of their respective households, shall, if they are not nationals of or permanently resident in the receiving State, enjoy the privileges and immunities specified in Articles 29 to 35, except that the immunity from civil and administrative jurisdiction of the receiving State specified in paragraph 1 of Article 31 shall not extend to acts performed outside the course of their duties. They shall also enjoy the privileges specified in Article 36, paragraph 1, in respect of articles imported at the time of first installation.
3. Members of the service staff of the mission who are not nationals of or permanently resident in the receiving State shall enjoy immunity in respect of acts performed in the course of their duties, exemption from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment and the exemption contained in Article 33.
4. Private servants of members of the mission shall, if they are not nationals of or permanently resident in the receiving State, be exempt from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment. In other respects, they may enjoy privileges and immunities only to the extent admitted by the receiving State. However, the receiving State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the mission.

ARTICLE 38

1. Except insofar as additional privileges and immunities may be granted by the receiving State, a diplomatic agent who is a national of or permanently resident in that State shall enjoy only immunity from jurisdiction, and inviolability, in respect of official acts performed in the exercise of his functions.
2. Other members of the staff of the mission and private servants who are nationals of or permanently resident in the receiving State shall enjoy privileges and immunities only to the extent admitted by the receiving State. However, the receiving State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the mission.

ARTICLE 39

1. Every person entitled to privileges and immunities shall enjoy them from the moment he enters the territory of the receiving State on proceeding to take up his post or, if already in its territory, from the moment when his appointment is notified to the Ministry for Foreign Affairs or such other ministry as may be agreed.

37. ČLEN

1. Družinski člani diplomata, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, uživajo, če niso državljani države sprejemnice, privilegije in imunitete iz 29. do 36. člena.
2. Člani administrativnega in tehničnega osebja diplomatskega predstavništva ter njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, uživajo, če niso državljani države sprejemnice ali v njej nimajo stalnega prebivališča, privilegije in imunitete iz 29. do 35. člena, imuniteta pred sodno jurisdikcijo države sprejemnice v civilnih in upravnih zadevah iz prvega odstavka 31. člena pa ne velja za dejanja, ki niso storjena v okviru opravljanja njihovih nalog. Prav tako uživajo privilegije iz prvega odstavka 36. člena za predmete, ki jih uvozijo ob prvi nastanitvi.
3. Člani pomožnega osebja diplomatskega predstavništva, ki niso državljani države sprejemnice ali v njej nimajo stalnega prebivališča, uživajo imuniteto za dejanja, storjena pri opravljanju njihovih nalog, oprostitev dajatev in davkov od plačil, ki jih prejema za svoje delo, ter izvzetje iz 33. člena.
4. Zasebno pomožno osebje članov diplomatskega predstavništva, ki niso državljani države sprejemnice ali v njej nimajo stalnega prebivališča, je oproščeno dajatev in davkov od plačil, ki jih prejema za svoje delo. Glede vsega drugega lahko uživa privilegije in imunitete le v obsegu, ki ga dopušča država sprejemnica. Država sprejemnica pa mora jurisdikcijo nad temi osebami izvajati tako, da pri tem preveč ne ovira opravljanja nalog diplomatskega predstavništva.

38. ČLEN

1. Diplomat, ki je državljani države sprejemnice ali ima v njej stalno prebivališče, uživa sodno imuniteto in nedotakljivost le glede uradnih dejanj, storjenih pri opravljanju njegovih nalog, razen če država sprejemnica daje dodatne privilegije in imunitete.
2. Drugi člani osebja diplomatskega predstavništva in zasebno pomožno osebje, ki so državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, uživajo privilegije in imunitete le v obsegu, ki ga priznava država sprejemnica. Država sprejemnica pa mora izvajati jurisdikcijo nad temi osebami tako, da pri tem preveč ne ovira opravljanja nalog diplomatskega predstavništva.

39. ČLEN

1. Vsakdo, ki je upravičen do privilegijev in imunitet, jih uživa od trenutka, ko pride na ozemlje države sprejemnice, da nastopi službovanje, ali če je že tam, od trenutka, ko je o njegovem imenovanju uradno obveščeno ministrstvo za zunanje zadeve ali drugo ministrstvo, za katero je tako dogovorjeno.

2. When the functions of a person enjoying privileges and immunities have come to an end, such privileges and immunities shall normally cease at the moment when he leaves the country, or on expiry of a reasonable period in which to do so, but shall subsist until that time, even in case of armed conflict. However, with respect to acts performed by such a person in the exercise of his functions as a member of the mission, immunity shall continue to subsist.
3. In case of the death of a member of the mission, the members of his family shall continue to enjoy the privileges and immunities to which they are entitled until the expiry of a reasonable period in which to leave the country.
4. In the event of the death of a member of the mission not a national of or permanently resident in the receiving State or a member of his family forming part of his household, the receiving State shall permit the withdrawal of the movable property of the deceased, with the exception of any property acquired in the country the export of which was prohibited at the time of his death. Estate, succession and inheritance duties shall not be levied on movable property the presence of which in the receiving State was due solely to the presence there of the deceased as a member of the mission or as a member of the family of a member of the mission.

ARTICLE 40

1. If a diplomatic agent passes through or is in the territory of a third State, which has granted him a passport visa if such visa was necessary, while proceeding to take up or to return to his post, or when returning to his own country, the third State shall accord him inviolability and such other immunities as may be required to ensure his transit or return. The same shall apply in the case of any members of his family enjoying privileges and immunities who are accompanying the diplomatic agent, or travelling separately to join him or to return to their country.
2. In circumstances similar to those specified in paragraph 1 of this Article, third States shall not hinder the passage of members of the administrative and technical or service staff of a mission, and of members of their families, through their territories.
3. Third State shall accord to official correspondence and other official communications in transit, including messages in code or cipher, the same freedom and protection as is accorded by the receiving State. They shall accord to diplomatic couriers, who have been granted a passport visa if such visa was necessary, and diplomatic bags in transit the same inviolability and protection as the receiving State is bound to accord.
4. The obligations of third States under paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall also apply to the persons mentioned respectively in those paragraphs, and to official communications and diplomatic bags, whose presence in the territory of the third State is due to *force majeure*.

2. Ko osebi, ki uživa privilegije in imunitete, funkcija preneha, ti privilegiji in imunitete praviloma prenehajo v trenutku, ko ta oseba zapusti državo, ali po poteku v ta namen danega razumnega roka, do takrat pa veljajo celo ob oboroženem spopadu. Vendar pa imuniteta še naprej velja za dejanja, ki jih ta oseba stori pri opravljanju svojih nalog kot član diplomatskega predstavništva.
3. Ob smrti člana diplomatskega predstavništva njegovi družinski člani še naprej uživajo privilegije in imunitete, do katerih so upravičeni, do poteka razumnega roka, v katerem lahko zapustijo ozemlje države sprejemnice.
4. Ob smrti člana diplomatskega predstavništva, ki ni državljan države sprejemnice ali v njej nima stalnega prebivališča, ali družinskega člana, ki je živel z njim v skupnem gospodinjstvu, država sprejemnica dovoli iznos pokojnikovih premičnin, razen tistih, ki so bile pridobljene v njej in katerih izvoz je bil ob njegovi smrti prepovedan. Od premičnin, ki so v državi sprejemnici samo zato, ker je pokojnik tam bival kot član diplomatskega predstavništva ali kot družinski član katerega od članov diplomatskega predstavništva, se ne odmerijo nikakršne dajatve od dediščine.

40. ČLEN

1. Če diplomat potuje čez ozemlje ali je na ozemlju tretje države, ki mu je izdala vizum, če je ta potreben, da prevzame svojo funkcijo ali se vrne v svojo službo ali svojo državo, mu ta tretja država zagotovi nedotakljivost in vse druge potrebne imunitete, da se mu omogoči prehod ali vrnitev. Enako ravna tudi glede njegovih družinskih članov, ki uživajo privilegije in imunitete in spremljajo diplomata ali potujejo posebej, da bi se mu pridružili ali vrnili v svojo državo.
2. V okoliščinah, podobnih tistim iz prejšnjega odstavka, tretje države ne ovirajo prehoda čez svoje ozemlje članom administrativnega in tehničnega osebja ali članom pomožnega osebja diplomatskega predstavništva in njihovim družinskim članom.
3. Tretje države priznavajo uradni korespondenci in drugim uradnim sporočilom v tranzitu, vključno s kodiranimi in šifriranimi, enako svobodo in varstvo, kot ju priznava država sprejemnica. Diplomatskim kurirjem, ki jim je bil izdan vizum, če je ta potreben, in diplomatskim pošiljkam v tranzitu priznavajo enako nedotakljivost in varstvo, kot ju mora priznati država sprejemnica.
4. Obveznosti tretjih držav iz prejšnjih odstavkov se nanašajo tudi na osebe, navedene v njih, uradna sporočila in diplomatsko pošiljko, ki so na ozemlju tretje države zaradi višje sile.

ARTICLE 41

1. Without prejudice to their privileges and immunities, it is the duty of all persons enjoying such privileges and immunities to respect the laws and regulations of the receiving State. They also have a duty not to interfere in the internal affairs of that State.
2. All official business with the receiving State entrusted to the mission by the sending State shall be conducted with or through the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State or such other ministry as may be agreed.
3. The premises of the mission must not be used in any manner incompatible with the functions of the mission as laid down in the present Convention or by other rules of general international law or by any special agreements in force between the sending and the receiving State.

ARTICLE 42

A diplomatic agent shall not in the receiving State practice for personal profit any professional or commercial activity.

ARTICLE 43

The function of a diplomatic agent comes to an end, *inter alia*:

- (a) on notification by the sending State to the receiving State that the function of the diplomatic agent has come to an end;
- (b) on notification by the receiving State to the sending State that, in accordance with paragraph 2 of Article 9, it refuses to recognize the diplomatic agent as a member of the mission.

ARTICLE 44

The receiving State must, even in case of armed conflict, grant facilities in order to enable persons enjoying privileges and immunities, other than nationals of the receiving State, and members of the families of such persons irrespective of their nationality, to leave at the earliest possible moment. It must, in particular, in case of need, place at their disposal the necessary means of transport for themselves and their property.

ARTICLE 45

If diplomatic relations are broken off between two States, or if a mission is permanently or temporarily recalled:

- (a) the receiving State must, even in case of armed conflict, respect and protect the premises of the mission, together with its property and archives;
- (b) the sending State may entrust the custody of the premises of the mission, together with its property and archives, to a third State acceptable to the receiving State;
- (c) the sending State may entrust the protection of its interests and those of its nationals to a third State acceptable to the receiving State.

41. ČLEN

1. Ne glede na privilegije in imunitete morajo vse osebe, ki jih uživajo, spoštovati zakone in druge predpise države sprejemnice. Prav tako se ne smejo vmešavati v njene notranje zadeve.
2. Vse uradno poslovanje z državo sprejemnico, ki ga država pošiljateljica poveri diplomatskemu predstavništvu, poteka prek ministrstva za zunanje zadeve države sprejemnice ali drugega ministrstva, za katero je tako dogovorjeno.
3. Prostori diplomatskega predstavništva se ne smejo uporabljati za namene, ki niso združljivi z nalogami diplomatskega predstavništva, tako kot so določene s to konvencijo ali drugimi pravili občega mednarodnega prava ali posebnimi sporazumi, ki veljajo med državo pošiljateljico in državo sprejemnico.

42. ČLEN

Diplomat v državi sprejemnici ne sme opravljati poklicne ali pridobitne dejavnosti za osebno korist.

43. ČLEN

Funkcije diplomata prenehajo med drugim z:

- (a) uradnim obvestilom države pošiljateljice državi sprejemnici, da je funkcija diplomatu prenehala;
- (b) uradnim obvestilom države sprejemnice državi pošiljateljici, da v skladu z drugim odstavkom 9. člena ta država odkloni priznavanje diplomata za člana diplomatskega predstavništva.

44. ČLEN

Država sprejemnica mora, celo ob oboroženem spopadu, osebam, ki uživajo privilegije in imunitete, pa niso njeni državljani, in njihovim družinskim članom ne glede na njihovo državljanstvo olajšati odhod s svojega ozemlja v najkrajšem času. Zlasti jim mora dati, če je potrebno, na razpolago potrebna prevozna sredstva zanje in njihovo premoženje.

45. ČLEN

Ob prekinitvi diplomatskih odnosov med državama ali če je diplomatsko predstavništvo dokončno ali začasno zaprto:

- (a) mora država sprejemnica, celo ob oboroženem spopadu, spoštovati in zaščititi prostore diplomatskega predstavništva skupaj z njegovim premoženjem in arhivom;
- (b) lahko država pošiljateljica zaupa varstvo prostorov diplomatskega predstavništva skupaj z njegovim premoženjem in arhivom tretji državi, ki je sprejemljiva za državo sprejemnico;
- (c) lahko država pošiljateljica zaupa varstvo svojih interesov in interesov svojih državljanov tretji državi, ki je sprejemljiva za državo sprejemnico.

ARTICLE 46

A sending State may with the prior consent of a receiving State, and at the request of a third State not represented in the receiving State, undertake the temporary protection of the interests of the third State and of its nationals.

ARTICLE 47

1. In the application of the provisions of the present Convention, the receiving State shall not discriminate as between States.
2. However, discrimination shall not be regarded as taking place:
 - a) where the receiving State applies any of the provisions of the present Convention restrictively because of a restrictive application of that provision to its mission in the sending State;
 - b) where by custom or agreement States extend to each other more favourable treatment than is required by the provisions of the present Convention.

ARTICLE 48

The present Convention shall be open for signature by all States Members of the United Nations or of any of the specialized agencies or Parties to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State invited by the General Assembly of the United Nations to become a Party to the Convention, as follows: until 31 October 1961 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of Austria and subsequently, until 31 March 1962, at the United Nations Headquarters in New York.

ARTICLE 49

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 50

The present Convention shall remain open for accession by any State belonging to any of the four categories mentioned in Article 48. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 51

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.
2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

46. ČLEN

Po predhodnem soglasju države sprejemnice in na zahtevo tretje države, ki v tej državi ni predstavljena, lahko država pošiljateljica prevzame začasno varstvo interesov te tretje države in njenih državljanov.

47. ČLEN

1. Pri uporabi določb te konvencije država sprejemnica ne sme diskriminirati posameznih držav.
2. Za diskriminacijo se ne šteje:
 - a) če država sprejemnica omejevalno izvaja kakšno določbo te konvencije, ker se ta tako izvaja za njeno diplomatsko predstavništvo v državi pošiljateljici;
 - b) če si posamezne države po običaju ali sporazumu vzajemno zagotavljajo ugodnejšo obravnavo, kot to zahtevajo določbe te konvencije.

48. ČLEN

Ta konvencija je na voljo za podpis vsem državam članicam Organizacije združenih narodov ali specializiranih agencij in vsem pogodbenicam Statuta Meddržavnega sodišča ter vsaki drugi državi, ki jo Generalna skupščina Organizacije združenih narodov povabi, da postane pogodbenica te konvencije, in sicer do 31. oktobra 1961 pri Zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Avstrije in nato do 31. marca 1962 na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

49. ČLEN

To konvencijo je treba ratificirati. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

50. ČLEN

Ta konvencija je na voljo za pristop vsem državam iz ene od štirih skupin iz 48. člena. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

51. ČLEN

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan po dnevu deponiranja dvaindvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.
2. Za vsako državo, ki ratificira to konvencijo ali k njej pristopi po deponiranju dvaindvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu, začne konvencija veljati trideseti dan po deponiranju njene listine o ratifikaciji ali pristopu.

ARTICLE 52

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States belonging to any of the four categories mentioned in Article 48:

- (a) of signatures to the present Convention and of the deposit of instruments of ratification or accession, in accordance with Articles 48, 49 and 50;
- (b) of the date on which the present Convention will enter into force, in accordance with Article 51.

ARTICLE 53

The original of the present Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States belonging to any of the four categories mentioned in Article 48.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

DONE at Vienna, this eighteenth day of April one thousand nine hundred and sixty-one.

52. ČLEN

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov uradno obvesti vse države iz ene od štirih skupin iz 48. člena o:

- (a) podpisih te konvencije in deponiranju listin o ratifikaciji ali pristopu v skladu z 48., 49. in 50. členom;
- (b) datumu začetka veljavnosti te konvencije v skladu z 51. členom.

53. ČLEN

Izvirnik te konvencije, katerega besedila v angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se hrani pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, ki pošlje njegove overjene kopije vsem državam iz ene od štirih skupin iz 48. člena.

DA BI TO POTRDILI, so podpisani pooblaščenici, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali to konvencijo.

SKLENJENO na Dunaju osemnajstega aprila tisoč devetsto enainšestdeset.

OPTIONAL PROTOCOL TO THE VIENNA CONVENTION ON DIPLOMATIC RELATIONS, CONCERNING ACQUISITION OF NATIONALITY

The States Parties to the present Protocol and to the Vienna Convention on Diplomatic Relations, hereinafter referred to as “the Convention”, adopted by the United Nations Conference held at Vienna from 2 March to 14 April 1961,

Expressing their wish to establish rules between them concerning acquisition of nationality by the members of their diplomatic missions and of the families forming part of the household of those members,

Have agreed as follows:

ARTICLE I

For the purpose of the present Protocol, the expression “members of the mission” shall have the meaning assigned to it in Article I, sub-paragraph (b), of the Convention, namely “the head of the mission and the members of the staff of the mission”.

ARTICLE II

Members of the mission not being nationals of the receiving State, and members of their families forming part of their household, shall not, solely by the operation of the law of the receiving State, acquire the nationality of that State.

ARTICLE III

The present Protocol shall be open for signature by all States which may become Parties to the Convention, as follows: until 31 October 1961 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of Austria and subsequently, until 31 March 1962, at the United Nations Headquarters in New York.

ARTICLE IV

The present Protocol is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE V

The present Protocol shall remain open for accession by all States which may become Parties to the Convention. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE VI

1. The present Protocol shall enter into force on the same day as the Convention or on the thirtieth day following the date of deposit of the second instrument of

IZBIRNI PROTOKOL O PRIDOBITVI DRŽAVLJANSTVA

Države pogodbenice tega protokola in Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih, v nadaljevanju: konvencija, sprejete na konferenci Organizacije združenih narodov, ki je bila na Dunaju od 2. marca do 14. aprila 1961, so se

v želji, da bi med seboj sprejele pravila o pridobitvi državljanstva za člane svojih diplomatskih predstavništev in njihove družinske člane, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu,

dogovorile:

I. ČLEN

V tem protokolu ima izraz »člani diplomatskega predstavništva« tak pomen, kot je opredeljen v točki b 1. člena konvencije, torej pomeni »vodjo diplomatskega predstavništva in člane osebja diplomatskega predstavništva«.

II. ČLEN

Člani diplomatskega predstavništva, ki niso državljani države sprejemnice, in njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, ne morejo pridobiti državljanstva te države samo na podlagi njene zakonodaje.

III. ČLEN

Ta protokol je na voljo za podpis vsem državam, ki postanejo pogodbenice konvencije, in sicer do 31. oktobra 1961 pri Zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Avstrije in nato do 31. marca 1962 na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

IV. ČLEN

Ta protokol je treba ratificirati. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

V. ČLEN

Ta protokol je na voljo za pristop vsem državam, ki postanejo pogodbenice konvencije. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

VI. ČLEN

1. Ta protokol začne veljati istega dne kot konvencija ali trideseti dan po dnevu, ko je bila pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov deponirana druga listina o ratifikaciji tega protokola ali pristopu k njemu, če je ta drugi datum poznejši.

ratification or accession to the Protocol with the Secretary-General of the United Nations, whichever date is the later.

2. For each State ratifying or acceding to the present Protocol after its entry into force in accordance with paragraph 1 of this Article, the Protocol shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

ARTICLE VII

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which may become Parties to the Convention:

- (a) of signatures to the present Protocol and of the deposit of instruments of ratification or accession, in accordance with Articles III, IV and V;
- (b) of the date on which the present Protocol will enter into force, in accordance with Article VI.

ARTICLE VIII

The original of the present Protocol, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States referred to in Article III.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Protocol.

DONE at Vienna, this eighteenth day of April one thousand nine hundred and sixty-one.

2. Za vsako državo, ki ratificira ta protokol ali pristopi k njemu po začetku njegove veljavnosti v skladu s prejšnjim odstavkom, začne protokol veljati trideseti dan po deponiranju njene listine o ratifikaciji ali pristopu.

VII. ČLEN

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov obvesti vse države, ki lahko postanejo pogodbenice konvencije, o:

- (a) podpisih tega protokola in deponiranju listin o ratifikaciji ali pristopu v skladu s III., IV. in V. členom;
- (b) datumu začetka veljavnosti tega protokola v skladu s VI. členom.

VIII. ČLEN

Izvirnik tega protokola, katerega besedila v angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se hrani pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, ki pošlje njegove overjene kopije vsem državam iz III. člena.

DA BI TO POTRDILI, so podpisani pooblaščenca, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali ta protokol.

SKLENJENO na Dunaju osemnajstega aprila tisoč devetsto enainšestdeset.

OPTIONAL PROTOCOL TO THE VIENNA CONVENTION ON DIPLOMATIC RELATIONS, CONCERNING THE COMPULSORY SETTLEMENT OF DISPUTES

The States Parties to the present Protocol and to the Vienna Convention on Diplomatic Relations, hereinafter referred to as “the Convention”, adopted by the United Nations Conference held at Vienna from 2 March to 14 April 1961,

Expressing their wish to resort in all matters concerning them in respect of any dispute arising out of the interpretation or application of the Convention to the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice, unless some other form of settlement has been agreed upon by the parties within a reasonable period,

Have agreed as follows:

ARTICLE I

Disputes arising out of the interpretation or application of the Convention shall lie within the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice and may accordingly be brought before the Court by an application made by any party to the dispute being a Party to the present Protocol.

ARTICLE II

The Parties may agree, within a period of two months after one Party has notified its opinion to the other that a dispute exists, to resort not to the International Court of Justice but to an arbitral tribunal. After the expiry of the said period, either party may bring the dispute before the Court by an application.

ARTICLE III

1. Within the same period of two months, the Parties may agree to adopt a conciliation procedure before resorting to the International Court of Justice.
2. The conciliation commission shall make its recommendations within five months after its appointment. If its recommendations are not accepted by the Parties to the dispute within two months after they have been delivered, either Party may bring the dispute before the Court by an application.

ARTICLE IV

States Parties to the Convention, to the Optional Protocol concerning Acquisition of Nationality, and to the present Protocol may at any time declare that they will extend the provisions of the present Protocol to disputes arising out of the interpretation or application of the Optional Protocol concerning Acquisition of Nationality. Such declarations shall be notified to the Secretary-General of the United Nations.

IZBIRNI PROTOKOL O OBVEZNEM REŠEVANJU SPOROV

Države pogodbenice tega protokola in Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih, v nadaljevanju: konvencija, sprejete na konferenci Organizacije združenih narodov, ki je bila na Dunaju od 2. marca do 14. aprila 1961, so se

v želji, da bi v vseh zadevah, povezanih z njimi, glede katerega koli spora o razlagi ali uporabi konvencije sprejele obvezno pristojnost Meddržavnega sodišča, razen če se stranke v razumnem roku dogovorijo o drugačnem načinu reševanja,

dogovorile:

I. ČLEN

Spori o razlagi ali uporabi konvencije so v obvezni pristojnosti Meddržavnega sodišča in mu jih lahko vsaka stranka v sporu, ki je tudi sama pogodbenica tega protokola, predloži s pisno vlogo.

II. ČLEN

Stranki se lahko v dveh mesecih, potem ko ena od njiju uradno obvesti drugo, da po njenem mnenju obstaja spor, dogovorita, da se ne bosta obrnili na Meddržavno sodišče, temveč na arbitražno sodišče. Po poteku tega roka lahko vsaka od njiju spor s pisno vlogo predloži Meddržavnemu sodišču.

III. ČLEN

1. Stranki se lahko v istem roku dveh mesecev sporazumeta za postopek sprave, preden se obrneta na Meddržavno sodišče.
2. Spravna komisija mora pripraviti priporočila v petih mesecih od ustanovitve. Če stranki v sporu teh priporočil ne sprejmeta v dveh mesecih po njihovi predstavitvi, lahko vsaka od njiju spor s pisno vlogo predloži Meddržavnemu sodišču.

IV. ČLEN

Države pogodbenice konvencije, Izbirnega protokola o pridobitvi državljanstva in tega protokola lahko kadar koli izjavijo, da se določbe tega protokola uporabijo v sporih o razlagi ali uporabi Izbirnega protokola o pridobitvi državljanstva. O takih izjavah se uradno obvesti generalni sekretar Organizacije združenih narodov.

ARTICLE V

The present Protocol shall be open for signature by all States which may become Parties to the Convention, as follows: until 31 October 1961 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of Austria and subsequently, until 31 March 1962, at the United Nations Headquarters in New York.

ARTICLE VI

The present Protocol is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE VII

The present Protocol shall remain open for accession by all States which may become Parties to the Convention. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE VIII

1. The present Protocol shall enter into force on the same day as the Convention or on the thirtieth day following the date of deposit of the second instrument of ratification or accession to the Protocol with the Secretary-General of the United Nations, whichever day is the later.
2. For each State ratifying or acceding to the present Protocol after its entry into force in accordance with paragraph 1 of this Article, the Protocol shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

ARTICLE IX

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which may become Parties to the Convention:

- (a) of signatures to the present Protocol and of the deposit of instruments of ratification or accession, in accordance with Articles V, VI and VII;
- (b) of declarations made in accordance with Article IV of the present Protocol;
- (c) of the date on which the present Protocol will enter into force, in accordance with Article VIII.

ARTICLE X

The original of the present Protocol, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States referred to in Article V.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Protocol.

DONE at Vienna, this eighteenth day of April one thousand nine hundred and sixty-one.

V. ČLEN

Ta protokol je na voljo za podpis vsem državam, ki postanejo pogodbenice konvencije, in sicer do 31. oktobra 1961 pri Zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Avstrije in nato do 31. marca 1962 na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

VI. ČLEN

Ta protokol je treba ratificirati. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

VII. ČLEN

Ta protokol je na voljo za pristop vsem državam, ki postanejo pogodbenice konvencije. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

VIII. ČLEN

1. Ta protokol začne veljati istega dne kot konvencija ali trideseti dan po dnevu, ko je bila pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov deponirana druga listina o ratifikaciji tega protokola ali pristopu k njemu, če je ta drugi datum poznejši.
2. Za vsako državo, ki ratificira ta protokol ali pristopi k njemu po začetku njegove veljavnosti v skladu s prejšnjim odstavkom, začne protokol veljati trideseti dan po deponiranju njene listine o ratifikaciji ali pristopu.

IX. ČLEN

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov uradno obvesti vse države, ki lahko postanejo pogodbenice konvencije, o:

- (a) podpisih tega protokola in deponiranju listin o ratifikaciji ali pristopu v skladu s V., VI. in VII. členom;
- (b) izjavah, danih v skladu s IV. členom tega protokola;
- (c) datumu začetka veljavnosti tega protokola v skladu z VIII. členom.

10. ČLEN

Izvirnik tega protokola, katerega besedila v angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se hrani pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, ki pošlje overjene kopije vsem državam iz V. člena.

DA BI TO POTRDILI, so podpisani pooblaščenca, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali ta protokol.

SKLENJENO na Dunaju osemnajstega aprila tisoč devetsto enainšestdeset.

DUNAJSKA KONVENCIJA O KONZULARNIH ODNOSIH

Splošni podatki o konvenciji:

Sprejeta: na Konferenci OZN o konzularnih odnosih, 22. aprila 1963 na Dunaju.

Začetek veljavnosti: 19. marca 1967.

Pogodbeno stanje¹: 177 pogodbenic.

Izvirnik konvencije objavljen v: UNTS, zv. 596, str. 261.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: notifikacija nasledstva 6. julija 1992, Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13.

Začetek veljavnosti: 25. junija 1991.

Besedilo konvencije objavljeno v: prvotna objava v Ur. l. SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 5/66; objava novega slovenskega prevoda v Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe št. 9/13.

Konvencija v 79 členih določa vzpostavitev in oblike konzularnih odnosov, opredeljuje konzularne naloge in določa status več vrst vodij konzulatov in konzularnih uslužbencev ter njihove privilegije in imunitete v času službovanja v državi sprejemnici.

Komisija OZN za mednarodno pravo (KMP) je tudi pri oblikovanju te konvencije igrala pionirsko vlogo. Že leta 1949 je med zadeve, ki so zrele za kodifikacijo, uvrstila konzularne odnose in imunitete ter kmalu imenovala posebnega poročevalca za to tematiko, Jaroslava Zoureka. Leta 1961 je komisija pripravila osnutek 65 členov s komentarji in Generalni skupščini OZN predlagala, da skliče konferenco za sklenitev konvencije. Konferenca o konzularnih odnosih je potekala marca in aprila leta 1963 na Dunaju, udeležili so se je predstavniki 95 držav. Na njen je bila sklenjena

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave, pridržke in ugovore k pridržkom glej: <https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&cmdtsg_no=III-6&chapter=3&lang=en>.

Dunajska konvencija o konzularnih odnosih z dvema protokoloma – Izbirnim protokolom o pridobitvi državljanstva in Izbirnim protokolom o obveznem reševanju sporov.

V primerjavi z Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih je glede samega sprejema konvencije kar nekaj razlik. Konzularno pravo znotraj norm mednarodnega običajnega prava ni bilo obširno, zato je osnutek členov KMP vseboval ekstenzivno uporabo progresivnega razvoja. Oblikovanje konvencije je bilo težavno tudi z vidika pogajanj, saj je šlo za mnogo občutljivejše področje konkretnjših gospodarskih odnosov. Razlike med osnutkom konvencije, ki ga je pripravila KMP, ter končno sprejetim besedilom so vidne predvsem v drugem poglavju konvencije, ki govori o olajšavah, privilegijih in imunitetah.

Konvencija je kodificirala tudi nekatera pravila običajnega mednarodnega prava, na primer pravilo, da je država sprejemnica pravno obvezana nuditi posebno zaščito konzularnim funkcionarjem ter jih obravnavati z dolžnim spoštovanjem (40. člen); pravilo, da so konzuli podvrženi kazenskemu sodstvu države sprejemnice, obenem pa izvzeti njeni jurisdikciji glede svojih uradnih dejanj (41. in 43. člen). Na drugi strani so pravila konvencije povratno vplivala na oblikovanje norm običajnega mednarodnega prava – takšno je na primer pravilo iz 36. člena, ki vzpostavlja razmerje med individualnimi in državnimi interesi in kjer je bila praksa pred sprejemom konvencije zelo raznolika.

H konvenciji sta bila sprejeta dva izbirna protokola:

- izbirni protokol, ki se nanaša na obvezno reševanje sporov, sprejet 24. aprila 1963 na Dunaju in je začel veljati 19. marca 1967 (UNTS, zv. 596, str. 487), RS ni pogodbenica protokola; protokol dopolnjuje konvencijo z določbami, ki zadevajo obvezno pristojnost sodišča glede sporov o razlagi ali uporabi konvencije;
- izbirni protokol o pridobitvi državljanstva, sprejet 24. aprila 1963 in začel veljati 19. marca 1967 (UNTS, zv. 596, str. 469), RS ni pogodbenica protokola; protokol določa pogoje za pridobitev državljanstva članov diplomatskega predstavništva.

VIENNA CONVENTION ON CONSULAR RELATIONS

The States Parties to the present Convention,

Recalling that consular relations have been established between peoples since ancient times,

Having in mind the Purposes and Principles of the Charter of the United Nation concerning the sovereign equality of States, the maintenance of international peace and security, and the promotion of friendly relations among nations,

Considering that the United Nations Conference on Diplomatic Intercourse and Immunities adopted the Vienna Convention on Diplomatic Relations which was opened for signature on 18 April 1961,

Believing that an international convention on consular relations, privileges and immunities would also contribute to the development of friendly relations among nations, irrespective of their differing constitutional and social systems,

Realizing that the purpose of such privileges and immunities is not to benefit individuals but to ensure the efficient performance of functions by consular posts on behalf of their respective States,

Affirming that the rules of customary international law continue to govern matters not expressly regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

DEFINITIONS

1. For the purposes of the present Convention, the following expressions shall have the meanings hereunder assigned to them:
 - a) “consular post” means any consulate-general, consulate, vice-consulate or consular agency;
 - b) “consular district” means the area assigned to a consular post for the exercise of consular functions;
 - c) “head of consular post” means the person charged with the duty of acting in that capacity;
 - d) “consular officer” means any person, including the head of a consular post, entrusted in that capacity with the exercise of consular functions;
 - e) “consular employee” means any person employed in the administrative or technical service of a consular post;
 - f) “member of the service staff” means any person employed in the domestic service of a consular post;
 - g) “members of the consular post” means consular officers, consular employees and members of the service staff;
 - h) “members of the consular staff” means consular officers, other than the head of a consular post, consular employees and members of the service staff;

DUNAJSKA KONVENCIJA O KONZULARNIH ODNOSIH

Države pogodbenice te konvencije so se
ob zavedanju, da narodi že od davnih časov vzpostavljajo konzularne odnose,
ob upoštevanju ciljev in načel Ustanovne listine Združenih narodov o suvereni enakosti držav, ohranitvi mednarodnega miru in varnosti ter razvoju prijateljskih odnosov med državami,

ob upoštevanju, da je Konferenca Združenih narodov o diplomatskih odnosih in imunitetah sprejela Dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih, ki je bila dana na voljo za podpis 18. aprila 1961,

v prepričanju, da bi mednarodna konvencija o konzularnih odnosih, privilegijih in imunitetah tudi prispevala k razvoju prijateljskih odnosov med državami ne glede na razlike v njihovih ustavnih in družbenih sistemih,

v prepričanju, da namen takih privilegijev in imunitet ni dajati prednosti posameznikom, temveč zagotavljati, da konzulati učinkovito opravljajo naloge v imenu svojih držav,

ob poudarjanju, da se vprašanja, ki niso izrecno urejena z določbami te konvencije, tudi v prihodnje urejajo po pravih mednarodnega običajnega prava,
dogovorile:

1. ČLEN

POMEN IZRAZOV

1. V tej konvenciji navedeni izrazi pomenijo:

- a) »konzulat« je vsak generalni konzulat, konzulat, vicekonzulat ali konzularni urad;
- b) »konzularno območje« je ozemlje, določeno konzulatu, na katerem ta opravlja konzularne naloge;
- c) »vodja konzulata« je oseba, pooblaščen za opravljanje te funkcije;
- d) »konzularni funkcionar« je vsaka oseba, vključno z vodjo konzulata, pooblaščen za opravljanje konzularnih nalog;
- e) »konzularni uslužbenec« je vsaka oseba, ki opravlja administrativna ali tehnična dela na konzulatu;
- f) »član pomožnega osebja« je vsaka oseba, ki je zaposlena za opravljanje pomožnih del na konzulatu;
- g) »člani konzulata« so konzularni funkcionarji, konzularni uslužbenci in člani pomožnega osebja;
- h) »člani konzularnega osebja« so konzularni funkcionarji razen vodje konzulata, konzularni uslužbenci in člani pomožnega osebja;

- i) “member of the private staff” means a person who is employed exclusively in the private service of a member of the consular post;
 - j) “consular premises” means the buildings or parts of buildings and the land ancillary thereto, irrespective of ownership, used exclusively for the purposes of the consular post;
 - k) “consular archives” includes all the papers, documents, correspondence, books, films, tapes and registers of the consular post, together with the ciphers and codes, the card-indexes and any article of furniture intended for their protection or safekeeping.
2. Consular officers are of two categories, namely career consular officers and honorary consular officers. The provisions of Chapter II of the present Convention apply to consular posts headed by career consular officers; the provisions of Chapter III govern consular posts headed by honorary consular officers.
 3. The particular status of members of the consular posts who are nationals or permanent residents of the receiving State is governed by Article 71 of the present Convention.

CHAPTER I CONSULAR RELATIONS IN GENERAL

SECTION I ESTABLISHMENT AND CONDUCT OF CONSULAR RELATIONS

ARTICLE 2 ESTABLISHMENT OF CONSULAR RELATIONS

1. The establishment of consular relations between States takes place by mutual consent.
2. The consent given to the establishment of diplomatic relations between two States implies, unless otherwise stated, consent to the establishment of consular relations.
3. The severance of diplomatic relations shall not *ipso facto* involve the severance of consular relations.

ARTICLE 3 EXERCISE OF CONSULAR FUNCTIONS

Consular functions are exercised by consular posts. They are also exercised by diplomatic missions in accordance with the provisions of the present Convention.

ARTICLE 4 ESTABLISHMENT OF A CONSULAR POST

1. A consular post may be established in the territory of the receiving State only with that State's consent.

- i) »član zasebnega pomožnega osebja« je oseba, ki je izključno zasebno zaposlena pri članu konzulata;
 - j) »prostor konzulata« so zgradbe ali deli zgradb in pripadajoče zemljišče, ki se ne glede na lastništvo uporabljajo izključno za potrebe konzulata;
 - k) »konzularni arhiv« so vse listine, dokumenti, korespondenca, knjige, filmi, magnetofonski trakovi in registri konzulata skupaj s šiframi in kodami, kartoteke in vsak del pohištva, ki je namenjen za njegovo zaščito in hrambo.
2. Konzularne funkcionarje je mogoče razvrstiti v dve kategoriji: karijerne konzularne funkcionarje in častne konzularne funkcionarje. Določbe II. poglavja te konvencije se uporabljajo za konzulate, ki jih vodijo karierni konzularni funkcionarji, določbe III. poglavja pa za konzulate, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji.
 3. Poseben položaj članov konzulata, ki so državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, ureja 71. člen te konvencije.

I. POGLAVJE

SPLOŠNO O KONZULARNIH ODNOSIH

I. DEL

VZPOSTAVLJANJE IN VODENJE KONZULARNIH ODNOSOV

2. ČLEN

VZPOSTAVLJANJE KONZULARNIH ODNOSOV

1. Za vzpostavljanje konzularnih odnosov med državami je potrebno medsebojno soglasje.
2. Soglasje k vzpostavitvi diplomatskih odnosov med državama zajema, če ni drugače določeno, tudi soglasje k vzpostavitvi konzularnih odnosov.
3. Prekinitev diplomatskih odnosov nima ipso facto za posledico tudi prekinitve konzularnih odnosov.

3. ČLEN

OPRAVLJANJE KONZULARNIH NALOG

Konzularne naloge opravljajo konzulati. V skladu z določbami te konvencije jih lahko opravljajo tudi diplomatska predstavništva.

4. ČLEN

ODPRTJE KONZULATA

1. Konzulat se lahko odpre na ozemlju države sprejemnice samo z njenim soglasjem.

2. The seat of the consular post, its classification and the consular district shall be established by the sending State and shall be subject to the approval of the receiving State.
3. Subsequent changes in the seat of the consular post, its classification or the consular district may be made by the sending State only with the consent of the receiving State.
4. The consent of the receiving State shall also be required if a consulate general or a consulate desires to open a vice-consulate or a consular agency in a locality other than that in which it is itself established.
5. The prior express consent of the receiving State shall also be required for the opening of an office forming part of an existing consular post elsewhere than at the seat thereof.

ARTICLE 5

CONSULAR FUNCTIONS

Consular functions consist in:

- (a) protecting in the receiving State the interests of the sending State and of its nationals, both individuals and bodies corporate, within the limits permitted by international law;
- (b) furthering the development of commercial, economic, cultural and scientific relations between the sending State and the receiving State and otherwise promoting friendly relations between them in accordance with the provisions of the present Convention;
- (c) ascertaining by all lawful means conditions and developments in the commercial, economic, cultural and scientific life of the receiving State, reporting thereon to the Government of the sending State and giving information to persons interested;
- (d) issuing passports and travel documents to nationals of the sending State, and visas or appropriate documents to persons wishing to travel to the sending State;
- (e) helping and assisting nationals, both individuals and bodies corporate, of the sending State;
- (f) acting as notary and civil registrar and in capacities of a similar kind, and performing certain functions of an administrative nature, provided that there is nothing contrary thereto in the laws and regulations of the receiving State;
- (g) safeguarding the interests of nationals, both individuals and bodies corporate, of the sending State in cases of succession mortis causa in the territory of the receiving State, in accordance with the laws and regulations of the receiving State;
- (h) safeguarding, within the limits imposed by the laws and regulations of the receiving State, the interests of minors and other persons lacking full capacity who are nationals of the sending State, particularly where any guardianship or trusteeship is required with respect to such persons;
- (i) subject to the practices and procedures obtaining in the receiving State, representing or arranging appropriate representation for nationals of the sending State before the tribunals and other authorities of the receiving State, for the purpose of

2. Sedež konzulata, njegovo vrsto in njegovo konzularno območje določi država pošiljateljica, za kar je potrebno predhodno soglasje države sprejemnice.
3. Država pošiljateljica lahko pozneje spremeni sedež konzulata, njegovo vrsto ali njegovo konzularno območje samo, če s tem soglašata država sprejemnica.
4. Prav tako je potrebno soglasje države sprejemnice, kadar želi generalni konzulat ali konzulat odpreti vicekonzulat ali konzularni urad v drugem kraju, kot je sam ustanovljen.
5. Izrecno predhodno soglasje države sprejemnice je potrebno tudi za odprtje pisarne obstoječega konzulata zunaj njegovega sedeža.

5. ČLEN

KONZULARNE NALOGE

Konzularne naloge so:

- (a) varovanje interesov države pošiljateljice in njenih državljanov, fizičnih in pravnih oseb, v državi sprejemnici v mejah, ki jih dovoljuje mednarodno pravo;
- (b) spodbujanje razvoja trgovinskega, gospodarskega, kulturnega in znanstvenega sodelovanja med državo pošiljateljico in državo sprejemnico ter vsako spodbujanje prijateljskih odnosov med njima v skladu z določbami te konvencije;
- (c) seznanjanje z razmerami in razvojem trgovinskega, gospodarskega, kulturnega in znanstvenega življenja v državi sprejemnici z vsemi dovoljenimi sredstvi, poročanje o tem državi pošiljateljici ter dajanje informacij tistim, ki jih to zanima;
- (d) izdajanje potnih listov in potnih dokumentov državljanom države pošiljateljice ter vizumov in drugih ustreznih dokumentov osebam, ki želijo potovati v državo pošiljateljico;
- (e) pomoč in podpora državljanom, fizičnim in pravnim osebam, države pošiljateljice;
- (f) opravljanje notarskih in matičnih ter podobnih opravil kot tudi opravljanje določenih administrativnih nalog, če to ni v nasprotju z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice;
- (g) varstvo interesov državljanov, fizičnih in pravnih oseb, države pošiljateljice pri urejanju zapuščinskih zadev na ozemlju države sprejemnice v skladu z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice;
- (h) varstvo interesov mladoletnih in drugih opravilno nesposobnih oseb, ki so državljani države pošiljateljice, posebej kadar je zanje potrebno varstvo ali skrbništvo, v mejah, ki jih določajo zakoni in drugi predpisi države sprejemnice;
- (i) zastopanje državljanov države pošiljateljice ali sprejemanje ukrepov za zagotovitev ustreznega zastopanja pred sodišči ali drugimi organi države sprejemnice ob upoštevanju ustaljene prakse in veljavnih postopkov v državi sprejemnici, da bi se v skladu z njenimi zakoni in drugimi predpisi zagotovilo sprejetje začasnih ukrepov za varstvo pravic in interesov teh državljanov, kadar ti zaradi odsotnosti ali drugih razlogov ne morejo pravočasno braniti svojih pravic in interesov;

obtaining, in accordance with the laws and regulations of the receiving State, provisional measures for the preservation of the rights and interests of these nationals, where, because of absence or any other reason, such nationals are unable at the proper time to assume the defence of their rights and interests;

- (j) transmitting judicial and extra-judicial documents or executing letters rogatory or commissions to take evidence for the courts of the sending State in accordance with international agreements in force or, in the absence of such international agreements, in any other manner compatible with the laws and regulations of the receiving State;
- (k) exercising rights of supervision and inspection provided for in the laws and regulations of the sending State in respect of vessels having the nationality of the sending State, and of aircraft registered in that State, and in respect of their crews;
- (l) extending assistance to vessels and aircraft mentioned in sub-paragraph (k) of this Article and to their crews, taking statements regarding the voyage of a vessel, authorities of the receiving State, conducting investigations into any incidents which occurred during the voyage, and settling disputes of any kind between the master, the officers and the seamen in so far as this may be authorized by the laws and regulations of the sending State;
- (m) performing any other functions entrusted to a consular post by the sending State which are not prohibited by the laws and regulations of the receiving State or to which no objection is taken by the receiving State or which are referred to in the international agreements in force between the sending State and the receiving State.

ARTICLE 6

EXERCISE OF CONSULAR FUNCTIONS OUTSIDE THE CONSULAR DISTRICT

A consular officer may, in special circumstances, with the consent of the receiving State, exercise his functions outside his consular district.

ARTICLE 7

EXERCISE OF CONSULAR FUNCTIONS IN A THIRD STATE

The sending State may, after notifying the States concerned, entrust a consular post established in a particular State with the exercise of consular functions in another State, unless there is express objection by one of the States concerned.

ARTICLE 8

EXERCISE OF CONSULAR FUNCTIONS ON BEHALF OF A THIRD STATE

Upon appropriate notification to the receiving State, a consular post of the sending State may, unless the receiving State objects, exercise consular functions in the receiving State on behalf of a third State.

- (j) dostavljanje sodnih in zunajsodnih dokumentov ali uradnih zaprosil za pravno pomoč v skladu z veljavnimi mednarodnimi sporazumi, ali če takih sporazumov ni, na vsak drug način, ki je v skladu z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice;
- (k) izvajanje pravice do nadzora in inšpekcije, določene v zakonih in drugih predpisih države pošiljateljice, nad morskimi in rečnimi ladjami, ki plovejo pod zastavo države pošiljateljice, in zrakoplovi, registriranimi v državi pošiljateljici, ter nad njihovo posadko;
- (l) pomoč ladjam in zrakoplovom iz prejšnje točke ter njihovim posadkam, sprejemanje izjav o potovanju teh ladij, pregledovanje in potrjevanje ladijskih dokumentov ter vodenje preiskav o vseh nesrečah med njihovim potovanjem in reševanje vseh sporov med poveljnikom, častniki in mornarji, če jih za to pooblaščajo zakoni in drugi predpisi države pošiljateljice, ne da bi se pri tem posegalo v pristojnosti organov države sprejemnice;
- (m) opravljanje vseh drugih nalog, ki jih država pošiljateljica zaupa konzulatu in jih zakoni in drugi predpisi države sprejemnice ne prepovedujejo ali jim država sprejemnica ne nasprotuje, ali tistih, ki izhajajo iz veljavnih mednarodnih sporazumov med državo pošiljateljico in državo sprejemnico.

6. ČLEN

OPRAVLJANJE KONZULARNIH NALOG ZUNAJ KONZULARNEGA OBMOČJA

V posebnih okoliščinah lahko konzularni funkcionar s soglasjem države sprejemnice opravlja svoje naloge zunaj svojega konzularnega območja.

7. ČLEN

OPRAVLJANJE KONZULARNIH NALOG V TRETJI DRŽAVI

Država pošiljateljica lahko, potem ko uradno obvesti zadevne države, pooblasti konzulat, odprt v neki državi, da prevzame opravljanje konzularnih nalog v drugi državi, razen če katera od zadevnih držav temu izrecno nasprotuje.

8. ČLEN

OPRAVLJANJE KONZULARNIH NALOG ZA TRETJO DRŽAVO

Konzulat države pošiljateljice lahko, potem ko ustrezno uradno obvesti državo sprejemnico in če ta temu ne nasprotuje, opravlja konzularne naloge v državi sprejemnici za tretjo državo.

ARTICLE 9

CLASSES OF HEADS OF CONSULAR POSTS

1. Heads of consular posts are divided into four classes, namely:
 - a) consuls-general;
 - b) consuls;
 - c) vice-consuls;
 - d) consular agents.
2. Paragraph 1 of this Article in no way restricts the right of any of the Contracting Parties to fix the designation of consular officers other than the heads of consular posts.

ARTICLE 10

APPOINTMENT AND ADMISSION OF HEADS OF CONSULAR POSTS

1. Heads of consular posts are appointed by the sending State and are admitted to the exercise of their functions by the receiving State.
2. Subject to the provisions of the present Convention, the formalities for the appointment and for the admission of the head of a consular post are determined by the laws, regulations and usages of the sending State and of the receiving State respectively.

ARTICLE 11

THE CONSULAR COMMISSION OR NOTIFICATION OF APPOINTMENT

1. The head of a consular post shall be provided by the sending State with a document, in the form of a commission or similar instrument, made out for each appointment, certifying his capacity and showing, as a general rule, his full name, his category and class, the consular district and the seat of the consular post.
2. The sending State shall transmit the commission or similar instrument through the diplomatic or other appropriate channel to the Government of the State in whose territory the head of a consular post is to exercise his functions.
3. If the receiving State agrees, the sending State may, instead of a commission or similar instrument, send to the receiving State a notification containing the particulars required by paragraph 1 of this Article.

ARTICLE 12

THE EXEQUATUR

1. The head of a consular post is admitted to the exercise of his functions by an authorization from the receiving State termed an *exequatur*, whatever the form of this authorization.
2. A State which refuses to grant an *exequatur* is not obliged to give to the sending State reasons for such refusal.

9. ČLEN

RAZREDI VODIJ KONZULATOV

1. Vodje konzulatov se razvrščajo v štiri razrede:
 - a) generalne konzule,
 - b) konzule,
 - c) vicekonzule,
 - d) konzularne uradnike.
2. Prejšnji odstavek v ničemer ne omejuje pravice katere koli pogodbenice, da določi nazive konzularnih funkcionarjev, ki niso vodje konzulata.

10. ČLEN

IMENOVANJE IN SPREJEM VODIJ KONZULATOV

1. Vodje konzulatov imenuje država pošiljateljica, opravljanje njihovih funkcij pa odobri država sprejemnica.
2. Ob upoštevanju določb te konvencije je način imenovanja in sprejema vodij konzulatov urejen z zakoni in drugimi predpisi ter običaji države pošiljateljice in države sprejemnice.

11. ČLEN

PATENTNO PISMO ALI URADNO OBVESTILO O IMENOVANJU

1. Vodja konzulata prejme od države pošiljateljice dokument v obliki patentnega pisma ali podobne listine, ki se izda za vsako imenovanje posebej in v kateri se potrjuje njegova funkcija ter praviloma navajajo njegovo ime in priimek, kategorija in razred, konzularno območje in sedež konzulata.
2. Država pošiljateljica po diplomatski ali drugi ustrezn poti pošlje patentno pismo ali podobno listino vladi države, na katere ozemlju bo vodja konzulata opravljal svojo funkcijo.
3. Če država sprejemnica soglaša, lahko država pošiljateljica nadomesti patentno pismo ali podobno listino z uradnim obvestilom, ki vsebuje podatke iz prvega odstavka tega člena.

12. ČLEN

EKSEKVATURA

1. Vodja konzulata lahko začne opravljati svojo funkcijo, ko od države sprejemnice prejme pooblastilo, imenovano »eksekvatura«, ne glede na obliko tega pooblastila.
2. Država, ki odkloni izdajo eksekvature, državi pošiljateljici ni dolžna sporočiti razlogov za odklonitev.

3. Subject to the provisions of Articles 13 and 15, the head of a consular post shall not enter upon his duties until he has received an *exequatur*.

ARTICLE 13

PROVISIONAL ADMISSION OF HEADS OF CONSULAR POSTS

Pending delivery of the *exequatur*, the head of a consular post may be admitted on a provisional basis to the exercise of his functions. In that case, the provisions of the present Convention shall apply.

ARTICLE 14

NOTIFICATION TO THE AUTHORITIES OF THE CONSULAR DISTRICT

As soon as the head of a consular post is admitted even provisionally to the exercise of his functions, the receiving State shall immediately notify the competent authorities of the consular district. It shall also ensure that the necessary measures are taken to enable the head of a consular post to carry out the duties of his office and to have the benefit of the provisions of the present Convention.

ARTICLE 15

TEMPORARY EXERCISE OF THE FUNCTIONS OF THE HEAD OF A CONSULAR POST

1. If the head of a consular post is unable to carry out his functions or the position of head of consular post is vacant, an acting head of post may act provisionally as head of the consular post.
2. The full name of the acting head of post shall be notified either by the diplomatic mission of the sending State or, if that State has no such mission in the receiving State, by the head of the consular post, or, if he is unable to do so, by any competent authority of the sending State, to the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State or to the authority designated by that Ministry. As a general rule, this notification shall be given in advance. The receiving State may make the admission as acting head of post of a person who is neither a diplomatic agent nor a consular officer of the sending State in the receiving State conditional on its consent.
3. The competent authorities of the receiving State shall afford assistance and protection to the acting head of post. While he is in charge of the post, the provisions of the present Convention shall apply to him on the same basis as to the head of the consular post concerned. The receiving State shall not, however, be obliged to grant to an acting head of post any facility, privilege or immunity which the head of the consular post enjoys only subject to conditions not fulfilled by the acting head of post.
4. When, in the circumstances referred to in paragraph 1 of this Article, a member of the diplomatic staff of the diplomatic mission of the sending State in the receiving State is designated by the sending State as an acting head of post, he shall, if the receiving State does not object thereto, continue to enjoy diplomatic privileges and immunities.

3. Vodja konzulata ne more začeti opravljati svoje funkcije, dokler ne dobi eksekvatur, razen v primerih iz določb 13. in 15. člena.

13. ČLEN

ZAČASNO POOBLASTILO VODJEM KONZULATOV

Dokler ni izdana eksekvatura, se vodji konzulata lahko dovoli začasno opravljanje njegove funkcije. V tem primeru se uporabljajo določbe te konvencije.

14. ČLEN

URADNO OBVESTILO ORGANOM NA KONZULARNEM OBMOČJU

Ko je vodji konzulata dovoljeno, čeprav začasno, da opravlja svojo funkcijo, mora država sprejemnica o tem nemudoma obvestiti pristojne organe na konzularnem območju. Prav tako mora sprejeti vse potrebne ukrepe, da vodja konzulata lahko opravlja svoje dolžnosti in uživa ugodnosti, predvidene s to konvencijo.

15. ČLEN

ZAČASNO OPRAVLJANJE FUNKCIJE VODJE KONZULATA

1. Če vodja konzulata ne more opravljati svoje funkcije ali če je njegovo mesto izpraznjeno, lahko kot vodja konzulata začasno deluje vršilec dolžnosti.
2. Ime in priimek začasnega vršilca dolžnosti uradno sporoči diplomatsko predstavništvo države pošiljateljice, ali če ta nima takega predstavništva v državi sprejemnici, vodja konzulata, ali če ta tega ne more storiti, kateri koli drug pristojni organ države pošiljateljice ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ali organu, ki ga to ministrstvo določi. Praviloma je treba tako uradno obvestilo poslati vnaprej. Oseba, ki ni niti diplomatski agent niti konzularni funkcionar države pošiljateljice v državi sprejemnici, lahko deluje kot začasni vršilec dolžnosti le s soglasjem države sprejemnice.
3. Pristojni organi države sprejemnice morajo začasnemu vršilcu dolžnosti nuditi pomoč in varstvo. Med njegovim delovanjem se zanj uporabljajo določbe te konvencije enako kot za vodjo zadevnega konzulata. Vendar pa državi sprejemnici začasnemu vršilcu dolžnosti ni treba priznati olajšav, privilegijev in imunitet, za katere mora vodja konzulata, zato da bi jih užival, izpolnjevati pogoje, ki jih vršilec dolžnosti ne izpolnjuje.
4. Kadar država pošiljateljica pod pogoji iz prvega odstavka tega člena za začasnega vršilca dolžnosti določi člana diplomatskega osebja diplomatskega predstavništva v državi sprejemnici, ta še naprej uživa diplomatske privilegije in imunitete, če temu država sprejemnica ne nasprotuje.

ARTICLE 16

PRECEDENCE AS BETWEEN HEADS OF CONSULAR POSTS

1. Heads of consular posts shall rank in each class according to the date of the grant of the *exequatur*.
2. If, however, the head of a consular post before obtaining the *exequatur* is admitted to the exercise of his functions provisionally, his precedence shall be determined according to the date of the provisional admission; this precedence shall be maintained after the granting of the *exequatur*.
3. The order of precedence as between two or more heads of consular posts who obtained the *exequatur* or provisional admission on the same date shall be determined according to the dates on which their commissions or similar instruments or the notifications referred to in paragraph 3 of Article 11 were presented to the receiving State.
4. Acting heads of posts shall rank after all heads of consular posts and, as between themselves, they shall rank according to the dates on which they assumed their functions as acting heads of posts as indicated in the notifications given under paragraph 2 of Article 15.
5. Honorary consular officers who are heads of consular posts shall rank in each class after career heads of consular posts, in the order and according to the rules laid down in the foregoing paragraphs.
6. Heads of consular posts shall have precedence over consular officers not having that status.

ARTICLE 17

PERFORMANCE OF DIPLOMATIC ACTS BY CONSULAR OFFICERS

1. In a State where the sending State has no diplomatic mission and is not represented by a diplomatic mission of a third State, a consular officer may, with the consent of the receiving State, and without affecting his consular status, be authorized to perform diplomatic acts. The performance of such acts by a consular officer shall not confer upon him any right to claim diplomatic privileges and immunities.
2. A consular officer may, after notification addressed to the receiving State, act as representative of the sending State to any inter-governmental organization. When so acting, he shall be entitled to enjoy any privileges and immunities accorded to such a representative by customary international law or by international agreements; however, in respect of the performance by him of any consular function, he shall not be entitled to any greater immunity from jurisdiction than that to which a consular officer is entitled under the present Convention.

16. ČLEN

PREDNOSTNI VRSTNI RED VODIJ KONZULATOV

1. Vodje konzulata se v vsakem razredu razvrstijo po dnevu izdaje eksekvature.
2. Kadar pa je vodji konzulata dovoljeno, da opravlja svojo funkcijo začasno, še preden dobi eksekvaturu, se njegov prednostni vrstni red določa po dnevu izdaje začasnega dovoljenja; tak vrstni red se ohrani tudi po izdaji eksekvature.
3. Prednostni vrstni red dveh ali več vodij konzulatov, ki so dobili eksekvaturu ali začasno dovoljenje na isti dan, se določa po dnevu predaje njihovih patentnih pisem ali podobnih listin ali po dnevu, ko država sprejemnica prejme uradno obvestilo iz tretjega odstavka 11. člena.
4. Začasni vršilci dolžnosti vodje konzulata se razvrstijo za vsemi vodji konzulatov. Njihov prednostni vrstni red pa se določa po dnevu začasnega prevzema dolžnosti, kot je navedeno v uradnem obvestilu, poslanem v skladu z drugim odstavkom 15. člena.
5. Častni konzularni funkcionarji, ki so vodje konzulatov, so v vsakem razredu razvrščeni za kariernimi vodji konzulatov po vrsti in pravilih, določenih v prejšnjih odstavkih.
6. Vodje konzulatov imajo prednost pred konzularnimi funkcionarji, ki nimajo tega statusa.

17. ČLEN

DIPLOMATSKA DEJANJA, KI JIH OPRAVLJAJO KONZULARNI FUNKCIONARJI

1. V državi, v kateri država pošiljateljica nima diplomatskega predstavništva in v kateri je ne predstavlja diplomatsko predstavništvo tretje države, je lahko konzularni funkcionar s soglasjem države sprejemnice pooblaščen za opravljanje diplomatskih dejanj, ne da bi to vplivalo na njegov konzularni status. Opravljanje teh dejanj konzularnemu funkcionarju ne daje nobene pravice do diplomatskih privilegijev in imunitet.
2. Konzularni funkcionar je lahko, potem ko je bilo poslano uradno obvestilo državi sprejemnici, pooblaščen za predstavljanje države pošiljateljice pri kateri koli medvladni organizaciji. Kadar deluje v tej vlogi, ima pravico do vseh privilegijev in imunitet, ki jih mednarodno običajno pravo ali mednarodni sporazumi priznavajo predstavniku pri medvladni organizaciji; vendar pa glede katere koli konzularne funkcije, ki jo opravlja, nima pravice do imunitete pred jurisdikcijo, širše od tiste, ki jo uživa konzularni funkcionar po tej konvenciji.

ARTICLE 18

APPOINTMENT OF THE SAME PERSON BY TWO OR MORE STATES AS A CONSULAR OFFICER

Two or more States may, with the consent of the receiving State, appoint the same person as a consular officer in that State.

ARTICLE 19

APPOINTMENT OF MEMBERS OF CONSULAR STAFF

1. Subject to the provisions of Articles 20, 22 and 23, the sending State may freely appoint the members of the consular staff.
2. The full name, category and class of all consular officers, other than the head of a consular post, shall be notified by the sending State to the receiving State in sufficient time for the receiving State, if it so wishes, to exercise its rights under paragraph 3 of Article 23.
3. The sending State may, if required by its laws and regulations, request the receiving State to grant an *exequatur* to a consular officer other than the head of a consular post.
4. The receiving State may, if required by its laws and regulations, grant an *exequatur* to a consular officer other than the head of a consular post.

ARTICLE 20

SIZE OF THE CONSULAR STAFF

In the absence of an express agreement as to the size of the consular staff, the receiving State may require that the size of the staff be kept within limits considered by it to be reasonable and normal, having regard to circumstances and conditions in the consular district and to the needs of the particular post.

ARTICLE 21

PRECEDENCE AS BETWEEN CONSULAR OFFICERS OF A CONSULAR POST

The order of precedence as between the consular officers of a consular post and any change thereof shall be notified by the diplomatic mission of the sending State or, if that State has no such mission in the receiving State, by the head of the consular post, to the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State or to the authority designated by that Ministry.

ARTICLE 22

NATIONALITY OF CONSULAR OFFICERS

1. Consular officers should, in principle, have the nationality of the sending State.
2. Consular officers may not be appointed from among persons having the nationality of the receiving State except with the express consent of that State which may be withdrawn at any time.

18. ČLEN

IMENOVANJE ISTE OSEBE ZA KONZULARNEGA FUNKCIONARJA ZA DVE ALI VEČ DRŽAV

S soglasjem države sprejemnice lahko dve ali več držav imenuje isto osebo za konzularnega funkcionarja v tej državi.

19. ČLEN

IMENOVANJE ČLANOV KONZULARNEGA OSEBJA

1. Država pošiljateljica po svoji presoji imenuje člane konzularnega osebja, razen v primerih iz 20., 22. in 23. člena.
2. Država pošiljateljica pravočasno sporoči državi sprejemnici ime in priimek, kategorijo in razred vseh konzularnih funkcionarjev, razen vodje konzulata, da lahko država sprejemnica, če to želi, uveljavi pravice iz tretjega odstavka 23. člena.
3. Država pošiljateljica lahko, če to zahtevajo njeni zakoni in drugi predpisi, zaprosi državo sprejemnico, da izda eksekvaturu konzularnemu funkcionarju, ki ni vodja konzulata.
4. Država sprejemnica lahko, če to zahtevajo njeni zakoni in drugi predpisi, izda eksekvaturu konzularnemu funkcionarju, ki ni vodja konzulata.

20. ČLEN

ŠTEVILČNOST OSEBJA KONZULATA

Če ni izrecnega dogovora o številčnosti osebja konzulata, lahko država sprejemnica zahteva, da je ta v mejah tistega, kar je zanjo razumno in običajno glede na okoliščine in razmere na konzularnem območju ter potrebe tega konzulata.

21. ČLEN

PREDNOSTNI VRSTNI RED MED KONZULARNIMI FUNKCIONARJI KONZULATA

Prednostni vrstni red konzularnih funkcionarjev konzulata in vse spremembe v zvezi s tem uradno sporoči diplomatsko predstavništvo države pošiljateljice, ali če takega diplomatskega predstavništva v državi sprejemnici ni, vodja konzulata ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ali organu, ki ga to ministrstvo določi.

22. ČLEN

DRŽAVLJANSTVO KONZULARNIH FUNKCIONARJEV

1. Konzularni funkcionarji so načeloma državljani države pošiljateljice.
2. Za konzularne funkcionarje ne morejo biti imenovani državljani države sprejemnice, razen s soglasjem te države, ki ga je mogoče kadar koli umakniti.

3. The receiving State may reserve the same right with regard to nationals of a third State who are not also nationals of the sending State.

ARTICLE 23

PERSONS DECLARED “NON GRATA”

1. The receiving State may at any time notify the sending State that a consular officer is *persona non grata* or that any other member of the consular staff is not acceptable. In that event, the sending State shall, as the case may be, either recall the person concerned or terminate his functions with the consular post.
2. If the sending State refuses or fails within a reasonable time to carry out its obligations under paragraph 1 of this Article, the receiving State may, as the case may be, either withdraw the *exequatur* from the person concerned or cease to consider him as a member of the consular staff.
3. A person appointed as a member of a consular post may be declared unacceptable before arriving in the territory of the receiving State or, if already in the receiving State, before entering on his duties with the consular post. In any such case, the sending State shall withdraw his appointment.
4. In the cases mentioned in paragraphs 1 and 3 of this Article, the receiving State is not obliged to give to the sending State reasons for its decision.

ARTICLE 24

NOTIFICATION TO THE RECEIVING STATE OF APPOINTMENTS, ARRIVALS AND DEPARTURES

1. The Ministry for Foreign Affairs of the receiving State or the authority designated by that Ministry shall be notified of:
 - a) the appointment of members of a consular post, their arrival after appointment to the consular post, their final departure or the termination of their functions and any other changes affecting their status that may occur in the course of their service with the consular post;
 - b) the arrival and final departure of a person belonging to the family of a member of a consular post forming part of his household and, where appropriate, the fact that a person becomes or ceases to be such a member of the family;
 - c) the arrival and final departure of members of the private staff and, where appropriate, the termination of their service as such;
 - d) the engagement and discharge of persons resident in the receiving State as members of a consular post or as members of the private staff entitled to privileges and immunities.
2. When possible, prior notification of arrival and final departure shall also be given.

3. Država sprejemnica si lahko enako pravico pridrži glede državljanov tretje države, ki niso tudi državljani države pošiljateljice.

23. ČLEN

RAZGLASITEV ZA PERSONO NON GRATO

1. Država sprejemnica lahko kadar koli obvesti državo pošiljateljico, da je kakšen konzularni funkcionar persona non grata ali da kateri koli član konzularnega osebja ni sprejemljiv. Država pošiljateljica to osebo, odvisno od primera, odpokliče ali zaključi njeno funkcijo na konzulatu.
2. Če država pošiljateljica noče izpolniti svojih obveznosti po prejšnjem odstavku ali jih ne izpolni v razumnem roku, lahko država sprejemnica, odvisno od primera, tej osebi odvzame eksekvaturu ali je ne priznava več za člana konzularnega osebja.
3. Oseba, imenovana za člana konzulata, je lahko razglašena za nesprejemljivo, še preden pride na ozemlje države sprejemnice, ali če je že tam, še preden prevzame funkcijo na konzulatu. V vsakem takem primeru mora država pošiljateljica imenovanje umakniti.
4. V primerih iz prvega in tretjega odstavka tega člena država sprejemnica državi pošiljateljici ni dolžna pojasniti razlogov za svojo odločitev.

24. ČLEN

URADNO OBVEŠČANJE DRŽAVE SPREJEMNICE O IMENOVANJIH, PRIHODIH IN ODHODIH

1. Ministrstvo za zunanje zadeve države sprejemnice ali organ, ki ga to ministrstvo določi, se uradno obvesti o:
 - a) imenovanju članov konzulata, njihovem prihodu na konzulat po imenovanju in njihovem končnem odhodu ali prenehanju njihovih funkcij ter vsaki spremembi njihovega statusa med njihovim službovanjem na konzulatu;
 - b) prihodu in končnem odhodu osebe, ki pripada družini člana konzulata in živi z njim v skupnem gospodinjstvu, in če je potrebno, dejstvu, da je neka oseba postala ali prenehala biti družinski član;
 - c) prihodu in končnem odhodu članov zasebnega pomožnega osebja, in če je potrebno, prenehanju njihove zaposlitve;
 - d) zaposlovanju in odpuščanju oseb, ki prebivajo v državi sprejemnici kot člani konzulata ali kot zasebno pomožno osebje in so upravičene do privilegijev in imunitet.
2. Kadar koli je mogoče, se prav tako vnaprej uradno obvesti o prihodu in končnem odhodu.

SECTION II
END OF CONSULAR FUNCTIONS

ARTICLE 25

TERMINATION OF THE FUNCTIONS OF A MEMBER OF A
CONSULAR POST

The functions of a member of a consular post shall come to an end *inter alia*:

- (a) on notification by the sending State to the receiving State that his functions have come to an end;
- (b) on withdrawal of the *exequatur*;
- (c) on notification by the receiving State to the sending State that the receiving State has ceased to consider him as a member of the consular staff.

ARTICLE 26

DEPARTURE FROM THE TERRITORY OF THE RECEIVING STATE

The receiving State shall, even in case of armed conflict, grant to members of the consular post and members of the private staff, other than nationals of the receiving State, and to members of their families forming part of their household irrespective of nationality, the necessary time and facilities to enable them to prepare their departure and to leave at the earliest possible moment after the termination of the functions of the members concerned. In particular, it shall, in case of need, place at their disposal the necessary means of transport for themselves and their property other than property acquired in the receiving State the export of which is prohibited at the time of departure.

ARTICLE 27

PROTECTION OF CONSULAR PREMISES AND ARCHIVES AND
OF THE INTERESTS OF THE SENDING STATE IN EXCEPTIONAL
CIRCUMSTANCES

1. In the event of the severance of consular relations between two States:
 - a) the receiving State shall, even in case of armed conflict, respect and protect the consular premises, together with the property of the consular post and the consular archives;
 - b) the sending State may entrust the custody of the consular premises, together with the property contained therein and the consular archives, to a third State acceptable to the receiving State;
 - c) the sending State may entrust the protection of its interests and those of its nationals to a third State acceptable to the receiving State.
2. In the event of the temporary or permanent closure of a consular post, the provisions of sub-paragraph (a) of paragraph 1 of this Article shall apply. In addition,

II. DEL

PRENEHANJE KONZULARNIH FUNKCIJ

25. ČLEN

PRENEHANJE FUNKCIJE ČLANA KONZULATA

Funkcija člana konzulata preneha med drugim:

- (a) z uradnim obvestilom države pošiljateljice državi sprejemnici, da je njegova funkcija prenehala;
- (b) s preklicem eksekvature;
- (c) z uradnim obvestilom države sprejemnice državi pošiljateljici, da ga ne priznava več za člana konzularnega osebja.

26. ČLEN

ODHOD Z OZEMLJA DRŽAVE SPREJEMNICE

Država sprejemnica mora, celo ob oboroženem spopadu, članom konzulata in članom zasebnega pomožnega osebja, ki niso državljani države sprejemnice, ter družinskim članom, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, ne glede na njihovo državljanstvo omogočiti potreben čas in dati možnost, da se pripravijo na odhod in zapustijo njeno ozemlje v najkrajšem času po prenehanju svojih funkcij. Zlasti jim mora dati, če je potrebno, na razpolago potrebna prevozna sredstva zanje in za njihovo premoženje, razen za premoženje, pridobljeno v državi sprejemnici, katerega izvoz je v trenutku odhoda prepovedan.

27. ČLEN

ZAŠČITA KONZULARNIH PROSTOROV IN ARHIVA TER INTERESOV DRŽAVE POŠILJATELJICE V IZREDNIH OKOLIŠČINAH

1. Ob prekinitvi konzularnih odnosov med državama:
 - a) mora država sprejemnica, celo ob oboroženem spopadu, spoštovati in zaščititi prostore konzulata skupaj z njegovim premoženjem in arhivom;
 - b) lahko država pošiljateljica zaupa varstvo prostorov konzulata skupaj z njegovim premoženjem in arhivom tretji državi, ki je sprejemljiva za državo sprejemnico;
 - c) lahko država pošiljateljica zaupa zaščito svojih interesov in interesov svojih državljanov tretji državi, ki je sprejemljiva za državo sprejemnico.
2. Ob začasnem ali končnem zaprtju konzulata se uporabljajo določbe točke a prejšnjega odstavka. Poleg tega:

- a) if the sending State, although not represented in the receiving State by a diplomatic mission, has another consular post in the territory of that State, that consular post may be entrusted with the custody of the premises of the consular post which has been closed, together with the property contained therein and the consular archives, and, with the consent of the receiving State, with the exercise of consular functions in the district of that consular post; or
- b) if the sending State has no diplomatic mission and no other consular post in the receiving State, the provisions of sub-paragraphs *(b)* and *(c)* of paragraph 1 of this Article shall apply.

CHAPTER II

FACILITIES, PRIVILEGES AND IMMUNITIES RELATING TO CONSULAR POSTS, CAREER CONSULAR OFFICERS AND OTHER MEMBERS OF A CONSULAR POST

SECTION I

FACILITIES, PRIVILEGES AND IMMUNITIES RELATING TO A CONSULAR POST

ARTICLE 28

FACILITIES FOR THE WORK OF THE CONSULAR POST

The receiving State shall accord full facilities for the performance of the functions of the consular post.

ARTICLE 29

USE OF NATIONAL FLAG AND COAT-OF-ARMS

1. The sending State shall have the right to the use of its national flag and coat-of-arms in the receiving State in accordance with the provisions of this Article.
2. The national flag of the sending State may be flown and its coat-of-arms displayed on the building occupied by the consular post and at the entrance door thereof, on the residence of the head of the consular post and on his means of transport when used on official business.
3. In the exercise of the right accorded by this Article regard shall be had to the laws, regulations and usages of the receiving State.

ARTICLE 30

ACCOMMODATION

1. The receiving State shall either facilitate the acquisition on its territory, in accordance with its laws and regulations, by the sending State of premises necessary for its consular post or assist the latter in obtaining accommodation in some other way.
2. It shall also, where necessary, assist the consular post in obtaining suitable accommodation for its members.

- a) lahko država pošiljateljica, ki nima diplomatskega predstavništva v državi sprejemnici, ima pa drug konzulat na njenem ozemlju, temu zaupa varstvo prostorov zaprtega konzulata skupaj s premoženjem, ki je v njem, in konzularnim arhivom, s soglasjem države sprejemnice pa tudi opravljanje konzularnih nalog na območju tega konzulata, ali
- b) če država pošiljateljica nima diplomatskega predstavništva niti drugega konzulata v državi sprejemnici, se uporabljajo določbe točk *b* in *c* prejšnjega odstavka.

II. POGLAVJE OLAJŠAVE, PRIVILEGIJI IN IMUNITETE KONZULATOV, KARIERNIH KONZULARNIH FUNKCIONARJEV IN DRUGIH ČLANOV KONZULATA

I. DEL

OLAJŠAVE, PRIVILEGIJI IN IMUNITETE, KI SE NANAŠAJO NA KONZULAT

28. ČLEN

OLAJŠAVE ZA DELOVANJE KONZULATA

Država sprejemnica stori vse potrebno, da olajša opravljanje nalog konzulata.

29. ČLEN

UPORABA DRŽAVNE ZASTAVE IN GRBA

1. Država pošiljateljica ima pravico uporabljati svojo državno zastavo in svoj grb v državi sprejemnici v skladu z določbami tega člena.
2. Državna zastava države pošiljateljice se lahko izobesi in njen državni grb namesti na zgradbo konzulata, ob vhodnih vratih in na rezidenco vodje konzulata ter na njegova prevozna sredstva, kadar se uporabljajo v službene namene.
3. Pri uresničevanju pravice po tem členu se upoštevajo zakoni in drugi predpisi ter običaji države sprejemnice.

30. ČLEN

PROSTORI

1. Država sprejemnica mora na svojem ozemlju v skladu s svojimi zakoni in drugimi predpisi državi pošiljateljici olajšati pridobitev prostorov, potrebnih za konzulat, ali ji pomagati, da si jih priskrbi kako drugače.
2. Država sprejemnica mora konzulatu, če je potrebno, prav tako pomagati, da priskrbi primerno nastanitev za svoje člane.

ARTICLE 31

INVIOABILITY OF THE CONSULAR PREMISES

1. Consular premises shall be inviolable to the extent provided in this Article.
2. The authorities of the receiving State shall not enter that part of the consular premises which is used exclusively for the purpose of the work of the consular post except with the consent of the head of the consular post or of his designee or of the head of the diplomatic mission of the sending State. The consent of the head of the consular post may, however, be assumed in case of fire or other disaster requiring prompt protective action.
3. Subject to the provisions of paragraph 2 of this Article, the receiving State is under a special duty to take all appropriate steps to protect the consular premises against any intrusion or damage and to prevent any disturbance of the peace of the consular post or impairment of its dignity.
4. The consular premises, their furnishings, the property of the consular post and its means of transport shall be immune from any form of requisition for purposes of national defence or public utility. If expropriation is necessary for such purposes, all possible steps shall be taken to avoid impeding the performance of consular functions, and prompt, adequate and effective compensation shall be paid to the sending State.

ARTICLE 32

EXEMPTION FROM TAXATION OF CONSULAR PREMISES

1. Consular premises and the residence of the career head of consular post of which the sending State or any person acting on its behalf is the owner or lessee shall be exempt from all national, regional or municipal dues and taxes whatsoever, other than such as represent payment for specific services rendered.
2. The exemption from taxation referred to in paragraph 1 of this Article shall not apply to such dues and taxes if, under the law of the receiving State, they are payable by the person who contracted with the sending State or with the person acting on its behalf.

ARTICLE 33

INVIOABILITY OF THE CONSULAR ARCHIVES AND DOCUMENTS

The consular archives and documents shall be inviolable at all times and wherever they may be.

ARTICLE 34

FREEDOM OF MOVEMENT

Subject to its laws and regulations concerning zones entry into which is prohibited or regulated for reasons of national security, the receiving State shall ensure freedom of movement and travel in its territory to all members of the consular post.

31. ČLEN

NEDOTAKLJIVOST KONZULARNIH PROSTOROV

1. Prostori konzulata so nedotakljivi v obsegu, določenem v tem členu.
2. Organi države sprejemnice ne smejo vstopiti v konzularne prostore, ki jih konzulat uporablja izključno za svoje delo, razen s privolitvijo vodje konzulata ali osebe, ki jo ta določi, ali vodje diplomatskega predstavništva države pošiljateljice. Vendar se lahko domneva, da je ob požaru ali drugi nesreči, ki zahteva takojšnje ukrepanje, privolitev vodje konzulata dana.
3. Ob upoštevanju določb prejšnjega odstavka ima država sprejemnica posebno dolžnost storiti vse potrebno, da prepreči nasilen vstop v prostore konzulata ali njihovo poškodovanje, vsako motenje miru konzulata ali poseg v njegovo dostojanstvo.
4. Prostori konzulata, oprema in premoženje konzulata ter njegova prevozna sredstva ne morejo biti odvzeti zaradi obrambe države ali javne koristi. Če je razlastitev v ta namen potrebna, se sprejmejo vsi ukrepi, da se ne ovira opravljanje konzularnih nalog, državi pošiljateljici pa se nemudoma izplača ustrezna in dejanska odškodnina.

32. ČLEN

OPROSTITEV PLAČILA DAVKOV ZA KONZULARNE PROSTORE

1. Prostori konzulata in rezidenca kariernega vodje konzulata, katerih lastnik ali najemnik je država pošiljateljica ali katera druga oseba, ki deluje v njenem imenu, so oproščeni vseh vrst državnih, regionalnih ali občinskih dajatev in davkov, razen tistih, s katerimi se plačujejo opravljene posebne storitve.
2. Davčna oprostitvev iz prejšnjega odstavka se ne uporablja za take dajatve in davke, ki jih po zakonih in drugih predpisih države sprejemnice plačuje oseba, ki je v pogodbenem razmerju z državo pošiljateljico, ali oseba, ki deluje v njenem imenu.

33. ČLEN

NEDOTAKLJIVOST KONZULARNEGA ARHIVA IN DOKUMENTOV

Konzularni arhiv in dokumenti so vedno in povsod nedotakljivi.

34. ČLEN

SVOBODA GIBANJA

Ob upoštevanju zakonov in drugih predpisov, ki se nanašajo na območja, na katera je vstop zaradi varnosti države prepovedan ali posebej urejen, država sprejemnica zagotavlja vsem članom konzulata svobodo gibanja in potovanja po svojem ozemlju.

ARTICLE 35

FREEDOM OF COMMUNICATION

1. The receiving State shall permit and protect freedom of communication on the part of the consular post for all official purposes. In communicating with the Government, the diplomatic missions and other consular posts, wherever situated, of the sending State, the consular post may employ all appropriate means, including diplomatic or consular couriers, diplomatic or consular bags and messages in code or cipher. However, the consular post may install and use a wireless transmitter only with the consent of the receiving State.
2. The official correspondence of the consular post shall be inviolable. Official correspondence means all correspondence relating to the consular post and its functions.
3. The consular bag shall be neither opened nor detained. Nevertheless, if the competent authorities of the receiving State have serious reason to believe that the bag contains something other than the correspondence, documents or articles referred to in paragraph 4 of this Article, they may request that the bag be opened in their presence by an authorized representative of the sending State. If this request is refused by the authorities of the sending State, the bag shall be returned to its place of origin.
4. The packages constituting the consular bag shall bear visible external marks of their character and may contain only official correspondence and documents or articles intended exclusively for official use.
5. The consular courier shall be provided with an official document indicating his status and the number of packages constituting the consular bag. Except with the consent of the receiving State he shall be neither a national of the receiving State, nor, unless he is a national of the sending State, a permanent resident of the receiving State. In the performance of his functions he shall be protected by the receiving State. He shall enjoy personal inviolability and shall not be liable to any form of arrest or detention.
6. The sending State, its diplomatic missions and its consular posts may designate consular couriers *ad hoc*. In such cases the provisions of paragraph 5 of this Article shall also apply except that the immunities therein mentioned shall cease to apply when such a courier has delivered to the consignee the consular bag in his charge.
7. A consular bag may be entrusted to the captain of a ship or of a commercial aircraft scheduled to land at an authorized port of entry. He shall be provided with an official document indicating the number of packages constituting the bag, but he shall not be considered to be a consular courier. By arrangement with the appropriate local authorities, the consular post may send one of its members to take possession of the bag directly and freely from the captain of the ship or of the aircraft.

35. ČLEN

SVOBODA KOMUNICIRANJA

1. Država sprejemnica dovoljuje in varuje svobodo komuniciranja konzulata za vse uradne namene. Konzulat lahko pri komuniciranju z vlado, diplomatskimi predstavništvi in drugimi konzulati države pošiljateljice ne glede na to, kje so, uporablja vsa primerna komunikacijska sredstva, vključno z diplomatskimi in konzularnimi kurirji, diplomatske in konzularne pošiljke ter kodirana ali šifrirana sporočila. Brezžični oddajnik pa lahko konzulat namesti in uporablja le s soglasjem države sprejemnice.
2. Uradna korespondenca konzulata je nedotakljiva. Izraz »uradna korespondenca« pomeni vso korespondenco, ki se nanaša na konzulat in njegove naloge.
3. Konzularne pošiljke ni dovoljeno niti odpirati niti zadrževati. Vendar če pristojni organi države sprejemnice na podlagi tehtnih razlogov domnevajo, da pošiljka vsebuje poleg korespondence, dokumentov in predmetov iz četrtega odstavka tega člena tudi druge predmete, lahko zahtevajo, da pooblaščen predstavnik države pošiljateljice v njihovi prisotnosti pošiljko odpre. Če organi te države zavrnejo tako zahtevo, se pošiljka vrne tja, od koder je bila poslana.
4. Paketi, ki sestavljajo konzularno pošiljko, morajo biti kot taki na zunanji strani vidno označeni in lahko vsebujejo le uradno korespondenco in dokumente ali predmete, namenjene izključno za uradno uporabo.
5. Konzularni kurir mora imeti pri sebi uradno listino, s katero se potrjuje njegov status in navaja število paketov v konzularni pošiljki. Kurir ne sme biti državlján države sprejemnice, razen s soglasjem države sprejemnice, in ne sme imeti stalnega prebivališča v državi sprejemnici, razen če je državlján države pošiljateljice. Država sprejemnica varuje konzularnega kurirja pri opravljanju njegove naloge. Kurir uživa osebno nedotakljivost in ne sme biti kakor koli prijet ali mu biti odvzeta prostost.
6. Država pošiljateljica, njeno diplomatsko predstavništvo in njeni konzulati lahko imenujejo ad hoc konzularne kurirje. Tudi v tem primeru se uporablja prejšnji odstavek, s tem da v njem navedene imunitete prenehajo veljati takoj, ko tak kurir konzularno pošiljko, ki mu je bila zaupana, izroči naslovniku.
7. Konzularna pošiljka se lahko zaupa poveljniku ladje ali civilnega zrakoplova, ki bo pristalo na dovoljenem mestu vstopa. Poveljnik mora imeti pri sebi uradno listino, v kateri je navedeno število paketov v pošiljki, ni pa ga mogoče šteti za konzularnega kurirja. Po dogovoru s pristojnimi lokalnimi oblastmi lahko konzulat pošlje enega od svojih članov, da neposredno in neovirano prevzame konzularno pošiljko od poveljnika ladje ali zrakoplova.

ARTICLE 36

COMMUNICATION AND CONTACT WITH NATIONALS OF THE
SENDING STATE

1. With a view to facilitating the exercise of consular functions relating to nationals of the sending State:
 - a) consular officers shall be free to communicate with nationals of the sending State and to have access to them. Nationals of the sending State shall have the same freedom with respect to communication with and access to consular officers of the sending State;
 - b) if he so requests, the competent authorities of the receiving State shall, without delay, inform the consular post of the sending State if, within its consular district, a national of that State is arrested or committed to prison or to custody pending trial or is detained in any other manner. Any communication addressed to the consular post by the person arrested, in prison, custody or detention shall also be forwarded by the said authorities without delay. The said authorities shall inform the person concerned without delay of his rights under this sub-para graph;
 - c) consular officers shall have the right to visit a national of the sending State who is in prison, custody or detention, to converse and correspond with him and to arrange for his legal representation. They shall also have the right to visit any national of the sending State who is in prison, custody or detention in their district in pursuance of a judgment. Nevertheless, consular officers shall refrain from taking action on behalf of a national who is in prison, custody or detention if he expressly opposes such action.
2. The rights referred to in paragraph 1 of this Article shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the receiving State, subject to the proviso, however, that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under this Article are intended.

ARTICLE 37

INFORMATION IN CASES OF DEATHS, GUARDIANSHIP OR
TRUSTEESHIP, WRECKS AND AIR ACCIDENTS

If the relevant information is available to the competent authorities of the receiving State, such authorities shall have the duty:

- (a) in the case of the death of a national of the sending State, to inform without delay the consular post in whose district the death occurred;
- (b) to inform the competent consular post without delay of any case where the appointment of a guardian or trustee appears to be in the interests of a minor or other person lacking full capacity who is a national of the sending State. The giving of this information shall, however, be without prejudice to the operation of the laws and regulations of the receiving State concerning such appointments;

36. ČLEN

KOMUNICIRANJE IN STIK Z DRŽAVLJANI DRŽAVE POŠILJATELJICE

1. Zaradi olajšanja opravljanja konzularnih nalog za državljane države pošiljateljice:
 - a) morajo imeti konzularni funkcionarji svobodo komuniciranja z državljani države pošiljateljice in dostop do njih. Državljeni države pošiljateljice morajo imeti enako svobodo komuniciranja s konzularnimi funkcionarji in dostop do njih;
 - b) morajo pristojni organi brez odlašanja obvestiti konzulat države pošiljateljice, da je na njegovem konzularnem območju državljan njegove države prijet, zaprt ali v priporu pred sojenjem ali mu je kako drugače odvzeta prostost, če ta to zahteva. Prav tako morajo brez odlašanja prenesti konzulatu vsako sporočilo osebe, ki je prijeta, zaprta ali v priporu ali ji je kako drugače odvzeta prostost. Pristojni organi morajo to osebo brez odlašanja seznaniti z njenimi pravicami po tej točki;
 - c) imajo konzularni funkcionarji pravico obiskovati državljana države pošiljateljice, ki je zaprt, v priporu ali mu je kako drugače odvzeta prostost, se z njim pogovoriti in dopisovati ter poskrbeti za njegovo pravno zastopanje pred sodiščem. Prav tako imajo pravico obiskovati vsakega državljana države pošiljateljice, ki je na podlagi odločbe sodišča zaprt ali priprt ali mu je kako drugače odvzeta prostost na njihovem konzularnem območju. Vendar pa se morajo konzularni funkcionarji vzdržati ukrepanja v korist državljana, ki je zaprt, v priporu ali mu je kako drugače odvzeta prostost, če ta temu izrecno nasprotuje.
2. Pravice iz prejšnjega odstavka se uresničujejo v skladu z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice, pri čemer morajo ti v celoti omogočati uresničenje namenov, za katere so na podlagi tega člena te pravice dane.

37. ČLEN

OBVEŠČANJE O SMRTI, VARSTVU ALI SKRBNIŠTVU, LADIJSKIH IN LETALSKIH NESREČAH

Če imajo pristojni organi države sprejemnice ustrezno informacijo, morajo:

- (a) ob smrti državljana države pošiljateljice brez odlašanja obvestiti konzulat, na katerega območju se je zgodil smrtni primer;
- (b) pristojnemu konzulatu brez odlašanja sporočiti primere, v katerih bi bilo treba postaviti varuha ali skrbnika za mladoletnega ali opravilno nesposobnega državljana države pošiljateljice. Vendar pa to ne sme vplivati na uporabo zakonov in drugih predpisov države sprejemnice, ki se nanašajo na postavitev varuha ali skrbnika;

- (c) if a vessel, having the nationality of the sending State, is wrecked or runs aground in the territorial sea or internal waters of the receiving State, or if an aircraft registered in the sending State suffers an accident on the territory of the receiving State, to inform without delay the consular post nearest to the scene of the occurrence.

ARTICLE 38

COMMUNICATION WITH THE AUTHORITIES OF THE RECEIVING STATE

In the exercise of their functions, consular officers may address:

- (a) the competent local authorities of their consular district;
- (b) the competent central authorities of the receiving State if and to the extent that this is allowed by the laws, regulations and usages of the receiving State or by the relevant international agreements.

ARTICLE 39

CONSULAR FEES AND CHARGES

1. The consular post may levy in the territory of the receiving State the fees and charges provided by the laws and regulations of the sending State for consular acts.
2. The sums collected in the form of the fees and charges referred to in paragraph 1 of this Article, and the receipts for such fees and charges, shall be exempt from all dues and taxes in the receiving State.

SECTION II

FACILITIES, PRIVILEGES AND IMMUNITIES RELATING TO CAREER CONSULAR OFFICERS AND OTHER MEMBERS OF A CONSULAR POST

ARTICLE 40

PROTECTION OF CONSULAR OFFICERS

The receiving State shall treat consular officers with due respect and shall take all appropriate steps to prevent any attack on their person, freedom or dignity.

ARTICLE 41

PERSONAL INVIOLEABILITY OF CONSULAR OFFICERS

1. Consular officers shall not be liable to arrest or detention pending trial, except in the case of a grave crime and pursuant to a decision by the competent judicial authority.
2. Except in the case specified in paragraph 1 of this Article, consular officers shall not be committed to prison or liable to any other form of restriction on their personal freedom save in execution of a judicial decision of final effect.
3. If criminal proceedings are instituted against a consular officer, he must appear before the competent authorities. Nevertheless, the proceedings shall be conducted with the respect due to him by reason of his official position and, except in the case

- (c) brez odlašanja obvestiti konzulat, ki je najbližji kraju nesreče, kadar pomorska ali rečna ladja, ki plove pod zastavo države pošiljateljice, doživi brodolom ali nasede v teritorialnem morju ali notranjih morskih vodah države sprejemnice ali kadar ima zrakoplov, registriran v državi pošiljateljici, nesrečo na ozemlju države sprejemnice.

38. ČLEN

KOMUNICIRANJE Z ORGANI DRŽAVE SPREJEMNICE

Pri opravljanju nalog se lahko konzularni funkcionarji obračajo na:

- (a) pristojne lokalne organe na svojem konzularnem območju;
- (b) pristojne centralne organe države sprejemnice, če in v obsegu, kot to dopuščajo zakoni in drugi predpisi ter običaji države sprejemnice ali ustrezni mednarodni sporazumi.

39. ČLEN

KONZULARNE TAKSE IN PRISTOJBINE

1. Konzulat lahko na ozemlju države sprejemnice zaračunava takse in pristojbine, ki se za konzularna opravila predvidevajo z zakoni in drugimi predpisi države pošiljateljice.
2. Takse in pristojbine iz prejšnjega odstavka ter potrdila, ki se za to izdajajo, so oproščeni vseh dajatev in davkov v državi sprejemnici.

II. DEL

OLAJŠAVE, PRIVILEGIJI IN IMUNITETE, KI SE NANAŠAJO NA KARIERNE KONZULARNE FUNKCIONARJE IN DRUGE ČLANE KONZULATA

40. ČLEN

VARSTVO KONZULARNIH FUNKCIONARJEV

Država sprejemnica obravnava konzularne funkcionarje z dolžnim spoštovanjem in ukrene vse potrebno, da prepreči vsak napad na njihovo osebo, svobodo in dostojanstvo.

41. ČLEN

OSEBNA NEDOTAKLJIVOST KONZULARNIH FUNKCIONARJEV

1. Konzularni funkcionarji ne smejo biti prijeti ali priprti, razen za huda kazniva dejanja na podlagi odločitve pristojne sodne oblasti.
2. Razen v primeru iz prejšnjega odstavka konzularni funkcionarji ne smejo biti zaprti niti se jim ne sme kako drugače omejiti osebna svoboda, razen zaradi izvršitve pravnomočne sodbe.
3. Če je proti konzularnemu funkcionarju začel kazenski postopek, mora priti pred pristojne organe. Postopek se mora zaradi njegovega uradnega položaja voditi z dolžnim spoštovanjem in razen v primeru iz prvega odstavka tega člena tako, da

specified in paragraph 1 of this Article, in a manner which will hamper the exercise of consular functions as little as possible. When, in the circumstances mentioned in paragraph 1 of this Article, it has become necessary to detain a consular officer, the proceedings against him shall be instituted with the minimum of delay.

ARTICLE 42

NOTIFICATION OF ARREST, DETENTION OR PROSECUTION

In the event of the arrest or detention, pending trial, of a member of the consular staff, or of criminal proceedings being instituted against him, the receiving State shall promptly notify the head of the consular post. Should the latter be himself the object of any such measure, the receiving State shall notify the sending State through the diplomatic channel.

ARTICLE 43

IMMUNITY FROM JURISDICTION

1. Consular officers and consular employees shall not be amenable to the jurisdiction of the judicial or administrative authorities of the receiving State in respect of acts performed in the exercise of consular functions.
2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not, however, apply in respect of a civil action either:
 - a) arising out of a contract concluded by a consular officer or a consular employee in which he did not contract expressly or impliedly as an agent of the sending State; or
 - b) by a third party for damage arising from an accident in the receiving State caused by a vehicle, vessel or aircraft.

ARTICLE 44

LIABILITY TO GIVE EVIDENCE

1. Members of a consular post may be called upon to attend as witnesses in the course of judicial or administrative proceedings. A consular employee or a member of the service staff shall not, except in the cases mentioned in paragraph 3 of this Article, decline to give evidence. If a consular officer should decline to do so, no coercive measure or penalty may be applied to him.
2. The authority requiring the evidence of a consular officer shall avoid interference with the performance of his functions. It may, when possible, take such evidence at his residence or at the consular post or accept a statement from him in writing.
3. Members of a consular post are under no obligation to give evidence concerning matters connected with the exercise of their functions or to produce official correspondence and documents relating thereto. They are also entitled to decline to give evidence as expert witnesses with regard to the law of the sending State.

se čim manj ovira opravljanje konzularnih nalog. Če je treba zaradi okoliščin iz prvega odstavka tega člena konzularnega funkcionarja pripreti, se mora postopek proti njemu začeti v najkrajšem mogočem času.

42. ČLEN

OBVEŠČANJE O PRIJETJU, ODVZEMU PROSTOSTI ALI KAZENSKEM PREGONU

Ob prijetju ali priporu člana konzularnega osebja ali začetku kazenskega postopka proti njemu mora država sprejemnica o tem čim prej obvestiti vodjo konzulata. Če se ti ukrepi nanašajo na vodjo konzulata, mora država sprejemnica o tem po diplomatski poti obvestiti državo pošiljateljico.

43. ČLEN

SODNA IMUNITETA

1. Konzularni funkcionarji in konzularni uslužbenci niso podrejeni sodnim in upravnim organom države sprejemnice za dejanja, ki jih storijo pri opravljanju konzularnih nalog.
2. Vendar pa se prejšnji odstavek ne uporablja v civilnih tožbah:
 - a) vloženi na podlagi pogodbe, ki jo je sklenil eden od konzularnih funkcionarjev ali uslužbencev, kadar je ni sklenil izrecno ali molče kot pooblaščenec države pošiljateljice, ali
 - b) ki jih je vložila tretja stran za škodo, nastalo pri nesreči, ki jo je v državi sprejemnici povzročilo vozilo, ladja ali zrakoplov.

44. ČLEN

DOLŽNOST PRIČANJA

1. Člani konzulata so lahko pozvani, da pričajo v sodnem in upravnem postopku. Konzularni uslužbenci in člani pomožnega osebja ne smejo zavriniti pričanja, razen v primerih iz tretjega odstavka tega člena. Če konzularni funkcionar noče pričati, se proti njemu ne more uporabiti noben prisilni ukrep ali druga sankcija.
2. Organ, ki zahteva pričanje, mora storiti vse, da konzularnega funkcionarja ne ovira pri opravljanju njegovih nalog. Organ lahko, kadar je mogoče, pridobi njegovo pričanje v njegovem stanovanju ali na konzulatu ali sprejme njegovo pisno izjavo.
3. Člani konzulata niso dolžni pričati o dejstvih, ki se nanašajo na opravljanje njihovih nalog, in dati na razpolago uradne korespondence in dokumentov, ki se na to nanašajo. Prav tako lahko zavrnejo pričanje kot izvedenci za pravo države pošiljateljice.

ARTICLE 45

WAIVER OF PRIVILEGES AND IMMUNITIES

1. The sending State may waive, with regard to a member of the consular post, any of the privileges and immunities provided for in Articles 41, 43 and 44.
2. The waiver shall in all cases be express, except as provided in paragraph 3 of this Article, and shall be communicated to the receiving State in writing.
3. The initiation of proceedings by a consular officer or a consular employee in a matter where he might enjoy immunity from jurisdiction under Article 43 shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counter-claim directly connected with the principal claim.
4. The waiver of immunity from jurisdiction for the purposes of civil or administrative proceedings shall not be deemed to imply the waiver of immunity from the measures of execution resulting from the judicial decision; in respect of such measures, a separate waiver shall be necessary.

ARTICLE 46

EXEMPTION FROM REGISTRATION OF ALIENS AND RESIDENCE PERMITS

1. Consular officers and consular employees and members of their families forming part of their households shall be exempt from all obligations under the laws and regulations of the receiving State in regard to the registration of aliens and residence permits.
2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not, however, apply to any consular employee who is not a permanent employee of the sending State or who carries on any private gainful occupation in the receiving State or to any member of the family of any such employee.

ARTICLE 47

EXEMPTION FROM WORK PERMITS

1. Members of the consular post shall, with respect to services rendered for the sending State, be exempt from any obligations in regard to work permits imposed by the laws and regulations of the receiving State concerning the employment of foreign labour.
2. Members of the private staff of consular officers and of consular employees shall, if they do not carry on any other gainful occupation in the receiving State, be exempt from the obligations referred to in paragraph 1 of this Article.

ARTICLE 48

SOCIAL SECURITY EXEMPTION

1. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, members of the consular post with respect to services rendered by them for the sending State, and members

45. ČLEN

ODREK PRIVILEGIJEV IN IMUNITET

1. Država pošiljateljica lahko posameznim članom konzulata odreče privilegije in imunitete iz 41., 43. in 44. člena.
2. Odrek mora biti razen glede določbe naslednjega odstavka vedno izrecen in pisno sporočen državi sprejemnici.
3. Če konzularni funkcionar ali konzularni uslužbenec začne postopek v zadevi, glede katere bi užival sodno imuniteto na podlagi 43. člena, se glede nasprotnega zahtevka, ki je neposredno povezan z glavnim zahtevkom, ne more sklicevati na imuniteto.
4. Odrek sodne imunitete v tožbah v civilnih ali upravnih postopkih ne pomeni odreka imunitete pred izvršitvijo sodbe, za kar je potreben poseben odrek.

46. ČLEN

OPROSTITEV DOLŽNOSTI PRIJAVLJANJA TUJCEV IN DOVOLJENJA ZA PREBIVANJE

1. Konzularni funkcionarji in konzularni uslužbenci ter njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, so oproščeni vseh obveznosti, določenih z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice o prijavljanju tujcev in dovoljenjih za prebivanje.
2. Določbe prejšnjega odstavka pa se ne uporabljajo niti za konzularnega uslužbenca, ki ni stalni uslužbenec države pošiljateljice ali opravlja kako zasebno pridobitno dejavnost v državi sprejemnici, niti za njegove družinske člane.

47. ČLEN

IZVZETJE IZ OBVEZNOSTI PRIDOBITVE DELOVNEGA DOVOLJENJA

1. Člani konzulata so glede opravljanja dela za državo pošiljateljico izvzeti iz obveznosti, ki jih zakoni in drugi predpisi države sprejemnice o zaposlovanju tujcev določajo za pridobitev delovnega dovoljenja.
2. Člani zasebnega pomožnega osebja konzularnih funkcionarjev in konzularnih uslužbencev so izvzeti iz obveznosti iz prejšnjega odstavka, če ne opravljajo drugih pridobitnih dejavnosti v državi sprejemnici.

48. ČLEN

IZVZETJE IZ PREDPISOV O SOCIALNEM ZAVAROVANJU

1. Ob upoštevanju tretjega odstavka tega člena so člani konzulata in njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, glede opravljanja dela za državo pošiljateljico izvzeti iz predpisov o socialnem zavarovanju, ki lahko veljajo v državi sprejemnici.

of their families forming part of their households, shall be exempt from social security provisions which may be in force in the receiving State.

2. The exemption provided for in paragraph 1 of this Article shall apply also to members of the private staff who are in the sole employ of members of the consular post, on condition:
 - a) that they are not nationals of or permanently resident in the receiving State; and
 - b) that they are covered by the social security provisions which are in force in the sending State or a third State.
3. Members of the consular post who employ persons to whom the exemption provided for in paragraph 2 of this Article does not apply shall observe the obligations which the social security provisions of the receiving State impose upon employers.
4. The exemption provided for in paragraphs 1 and 2 of this Article shall not preclude voluntary participation in the social security system of the receiving State, provided that such participation is permitted by that State.

ARTICLE 49

EXEMPTION FROM TAXATION

1. Consular officers and consular employees and members of their families forming part of their households shall be exempt from all dues and taxes, personal or real, national, regional or municipal, except:
 - a) indirect taxes of a kind which are normally incorporated in the price of goods or services;
 - b) dues or taxes on private immovable property situated in the territory of the receiving State, subject to the provisions of Article 32;
 - c) estate, succession or inheritance duties, and duties on transfers, levied by the receiving State, subject to the provisions of paragraph (b) of Article 51;
 - d) dues and taxes on private income, including capital gains, having its source in the receiving State and capital taxes relating to investments made in commercial or financial undertakings in the receiving State;
 - e) charges levied for specific services rendered;
 - f) registration, court or record fees, mortgage dues and stamp duties, subject to the provisions of Article 32.
2. Members of the service staff shall be exempt from dues and taxes on the wages which they receive for their services.
3. Members of the consular post who employ persons whose wages or salaries are not exempt from income tax in the receiving State shall observe the obligations which the laws and regulations of that State impose upon employers concerning the levying of income tax.

2. Izvzetje iz prejšnjega odstavka prav tako velja za člane zasebnega pomožnega osebja, ki so izključno v službi pri članih konzulata, pod pogojem, da:
 - a) niso državljani ali osebe s stalnim prebivališčem v državi sprejemnici in
 - b) zanje veljajo predpisi o socialnem zavarovanju, ki lahko veljajo v državi pošiljateljici ali tretji državi.
3. Člani konzulata, ki zaposlujejo osebe, za katere se ne uporablja izvzetje iz prejšnjega odstavka, morajo spoštovati obveznosti, ki jih delodajalcu nalagajo predpisi države sprejemnice o socialnem zavarovanju.
4. Izvzetje iz prvega in drugega odstavka tega člena ne izključuje prostovoljne vključitve v sistem socialnega zavarovanja države sprejemnice, če ta država to dopušča.

49. ČLEN

OPROSTITEV OBDAVČENJA

1. Konzularni funkcionarji in konzularni uslužbenci ter njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v istem gospodinjstvu, so oproščeni vseh dajatev in davkov, osebnih ali premoženjskih, državnih, regionalnih ali občinskih, razen:
 - a) takih posrednih davkov, ki so običajno vključeni v ceno blaga ali storitev;
 - b) dajatev in davkov na zasebno nepremičnino na ozemlju države sprejemnice ob upoštevanju določb 32. člena;
 - c) dajatev od dediščine in prehoda premoženja, ki jih pobira država sprejemnica, ob upoštevanju določb točke b 51. člena;
 - d) dajatev in davkov od zasebnih prihodkov, vključno s kapitalskimi donosi, z virom v državi sprejemnici ter kapitalskih davkov od naložb v trgovske ali finančne dejavnosti v državi sprejemnici;
 - e) dajatev in davkov za posebne storitve;
 - f) vpisnih, sodnih ali notarskih taks, hipotekarnih obveznosti in upravnih taks ob upoštevanju 32. člena.
2. Člani pomožnega osebja so oproščeni dajatev in davkov na plače, ki jih prejemajo za svoje delo.
3. Člani konzulata, ki zaposlujejo osebe, katerih plače in zaslužki niso oproščeni davka na dohodek v državi sprejemnici, morajo izpolnjevati obveznosti, ki jih zakoni in drugi predpisi te države nalagajo delodajalcem glede pobiranja davkov na dohodek.

ARTICLE 50

EXEMPTION FROM CUSTOMS DUTIES AND INSPECTION

1. The receiving State shall, in accordance with such laws and regulations as it may adopt, permit entry of and grant exemption from all customs duties, taxes, and related charges other than charges for storage, cartage and similar services, on:
 - a) articles for the official use of the consular post;
 - b) articles for the personal use of a consular officer or members of his family forming part of his household, including articles intended for his establishment. The articles intended for consumption shall not exceed the quantities necessary for direct utilization by the persons concerned.
2. Consular employees shall enjoy the privileges and exemptions specified in paragraph 1 of this Article in respect of articles imported at the time of first installation.
3. Personal baggage accompanying consular officers and members of their families forming part of their households shall be exempt from inspection. It may be inspected only if there is serious reason to believe that it contains articles other than those referred to in sub-paragraph (b) of paragraph 1 of this Article, or articles the import or export of which is prohibited by the laws and regulations of the receiving State or which are subject to its quarantine laws and regulations. Such inspection shall be carried out in the presence of the consular officer or member of his family concerned.

ARTICLE 51

ESTATE OF A MEMBER OF THE CONSULAR POST OR OF A MEMBER OF HIS FAMILY

In the event of the death of a member of the consular post or of a member of his family forming part of his household, the receiving State:

- (a) shall permit the export of the movable property of the deceased, with the exception of any such property acquired in the receiving State the export of which was prohibited at the time of his death;
- (b) shall not levy national, regional or municipal estate, succession or inheritance duties, and duties on transfers, on movable property the presence of which in the receiving State was due solely to the presence in that State of the deceased as a member of the consular post or as a member of the family of a member of the consular post.

ARTICLE 52

EXEMPTION FROM PERSONAL SERVICES AND CONTRIBUTIONS

The receiving State shall exempt members of the consular post and members of their families forming part of their households from all personal services, from all public service of any kind whatsoever, and from military obligations such as those connected with requisitioning, military contributions and billeting.

50. ČLEN

OPROSTITEV CARIN IN CARINSKEGA PREGLEDA

1. Država sprejemnica v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki jih lahko sprejme, dovoljuje uvoz in oprostitev carin, davkov in drugih povezanih dajatev, razen stroškov za skladiščenje, prevoz in podobne storitve, za:
 - a) predmete, namenjene konzulatu za uradno uporabo;
 - b) predmete za osebno uporabo, namenjene konzularnemu funkcionarju in njegovim družinskim članom, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, vključno s predmeti, namenjenimi za njihovo nastanitev. Količina predmetov za vsakdanjo uporabo ne sme presegati količine, ki jo te osebe potrebujejo za svojo uporabo.
2. Konzularni uslužbenci uživajo privilegije in oprostitve iz prejšnjega odstavka za predmete, ki jih uvozijo ob svoji prvi priselitvi.
3. Osebna prtljaga, ki jo imajo s seboj konzularni funkcionarji in njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, je oproščena pregleda. Pregledana je lahko samo, če obstajajo resni razlogi za domnevo, da vsebuje predmete, za katere ne velja oprostitev iz točke b prvega odstavka tega člena, ali predmete, katerih uvoz ali izvoz je prepovedan z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice ali za katere veljajo zakoni in drugi predpisi države sprejemnice o karanteni. Tak pregled se sme opraviti le v navzočnosti konzularnega funkcionarja ali njegovega družinskega člana.

51. ČLEN

ZAPUŠČINA ČLANA KONZULATA ALI NJEGOVEGA DRUŽINSKEGA ČLANA

Ob smrti člana konzulata ali njegovega družinskega člana, ki je živel z njim v skupnem gospodinjstvu:

- (a) mora država sprejemnica dovoliti iznos pokojnikovih premičnin, razen tistih, ki so bile pridobljene v njej in katerih izvoz je bil ob njegovi smrti prepovedan;
- (b) država sprejemnica ne sme pobirati državnih, regionalnih in občinskih dajatev na dediščine ter na prenos premičnin, ki so v državi sprejemnici samo zato, ker je pokojnik tam bival kot član konzulata ali kot družinski član katerega od članov konzulata.

52. ČLEN

OPROSTITEV OSEBNIH OBVEZNOSTI

Država sprejemnica člane konzulata in njihove družinske člane, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, oprosti vseh osebnih obveznosti in kakršnih koli del v javno korist ter obveznosti za vojaške namene, kot so zablembo, prispevki in nastanitev vojske.

ARTICLE 53

BEGINNING AND END OF CONSULAR PRIVILEGES AND IMMUNITIES

1. Every member of the consular post shall enjoy the privileges and immunities provided in the present Convention from the moment he enters the territory of the receiving State on proceeding to take up his post or, if already in its territory, from the moment when he enters on his duties with the consular post.
2. Members of the family of a member of the consular post forming part of his household and members of his private staff shall receive the privileges and immunities provided in the present Convention from the date from which he enjoys privileges and immunities in accordance with paragraph 1 of this Article or from the date of their entry into the territory of the receiving State or from the date of their becoming a member of such family or private staff, whichever is the latest.
3. When the functions of a member of the consular post have come to an end, his privileges and immunities and those of a member of his family forming part of his household or a member of his private staff shall normally cease at the moment when the person concerned leaves the receiving State or on the expiry of a reasonable period in which to do so, whichever is the sooner, but shall subsist until that time, even in case of armed conflict. In the case of the persons referred to in paragraph 2 of this Article, their privileges and immunities shall come to an end when they cease to belong to the household or to be in the service of a member of the consular post provided, however, that if such persons intend leaving the receiving State within a reasonable period thereafter, their privileges and immunities shall subsist until the time of their departure.
4. However, with respect to acts performed by a consular officer or a consular employee in the exercise of his functions, immunity from jurisdiction shall continue to subsist without limitation of time.
5. In the event of the death of a member of the consular post, the members of his family forming part of his household shall continue to enjoy the privileges and immunities accorded to them until they leave the receiving State or until the expiry of a reasonable period enabling them to do so, whichever is the sooner.

ARTICLE 54

OBLIGATIONS OF THIRD STATES

1. If a consular officer passes through or is in the territory of a third State, which has granted him a visa if a visa was necessary, while proceeding to take up or return to his post or when returning to the sending State, the third State shall accord to him all immunities provided for by the other Articles of the present Convention as may be required to ensure his transit or return. The same shall apply in the case of any member of his family forming part of his household enjoying such privileges and immunities who are accompanying the consular officer or travelling separately to join him or to return to the sending State.

53. ČLEN

ZAČETEK IN PRENEHANJE KONZULARNIH PRIVILEGIJEV IN
IMUNITET

1. Vsak član konzulata uživa privilegije in imunitete po tej konvenciji od trenutka, ko pride na ozemlje države sprejemnice, da nastopi službovanje, ali če je že tam, od trenutka prevzema svoje funkcije na konzulatu.
2. Družinski člani člana konzulata, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, in člani njegovega zasebnega pomožnega osebja uživajo privilegije in imunitete po tej konvenciji od dneva, ko začne uživati privilegije in imunitete v skladu s prejšnjim odstavkom član konzulata, ali dneva svojega prihoda na ozemlje države sprejemnice ali dneva, ko so postali njegovi družinski člani ali člani njegovega zasebnega pomožnega osebja, kar koli je pozneje.
3. Ko funkcija člana konzulata preneha, njegovi privilegiji in imunitete ter privilegiji in imunitete njegovih družinskih članov, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, ali članov njegovega zasebnega pomožnega osebja praviloma prenehajo v trenutku, ko ta oseba zapusti ozemlje države sprejemnice, ali po poteku v ta namen danega razumnega roka, kar koli je prej, do takrat pa veljajo celo ob oboroženem spopadu. Osebam iz prejšnjega odstavka privilegiji in imunitete prenehajo, ko niso več v skupnem gospodinjstvu člana konzulata ali prenehajo biti člani njegovega zasebnega pomožnega osebja, s tem da njihovi privilegiji in imunitete trajajo do trenutka njihovega odhoda, če nameravajo zapustiti ozemlje države sprejemnice v razumnem roku.
4. Vendar glede dejanj, ki jih konzularni funkcionar ali konzularni uslužbenec stori pri opravljanju svojih nalog, še naprej velja sodna imuniteta brez časovne omejitve.
5. Ob smrti člana konzulata njegovi družinski člani, ki so živeli z njim v skupnem gospodinjstvu, še naprej uživajo privilegije in imunitete, do katerih so upravičeni, dokler ne zapustijo ozemlje države sprejemnice, ali do poteka v ta namen danega razumnega roka, kar koli je prej.

54. ČLEN

OBVEZNOSTI TRETJIH DRŽAV

1. Če konzularni funkcionar potuje čez ozemlje ali je na ozemlju tretje države, ki mu je izdala vizum, če je ta potreben, da prevzame svojo funkcijo ali se vrne v svojo službo ali državo pošiljateljico, mu ta tretja država zagotovi vse potrebne imunitete iz drugih členov te konvencije, da se mu omogoči prehod ali vrnitev. Tretja država enako ravna tudi glede njegovih družinskih članov, ki živijo z njim v skupnem gospodinjstvu, uživajo privilegije in imunitete ter spremljajo konzularnega funkcionarja ali potujejo posebej, da bi se mu pridružili ali vrnili v državo pošiljateljico.

2. In circumstances similar to those specified in paragraph 1 of this Article, third States shall not hinder the transit through their territory of other members of the consular post or of members of their families forming part of their households.
3. Third States shall accord to official correspondence and to other official communications in transit, including messages in code or cipher, the same freedom and protection as the receiving State is bound to accord under the present Convention. They shall accord to consular couriers who have been granted a visa, if a visa was necessary, and to consular bags in transit, the same inviolability and protection as the receiving State is bound to accord under the present Convention.
4. The obligations of third States under paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall also apply to the persons mentioned respectively in those paragraphs, and to official communications and to consular bags, whose presence in the territory of the third State is due to *force majeure*.

ARTICLE 55

RESPECT FOR THE LAWS AND REGULATIONS OF THE RECEIVING STATE

1. Without prejudice to their privileges and immunities, it is the duty of all persons enjoying such privileges and immunities to respect the laws and regulations of the receiving State. They also have a duty not to interfere in the internal affairs of that State.
2. The consular premises shall not be used in any manner incompatible with the exercise of consular functions.
3. The provisions of paragraph 2 of this Article shall not exclude the possibility of offices of other institutions or agencies being installed in part of the building in which the consular premises are situated, provided that the premises assigned to them are separate from those used by the consular post. In that event, the said offices shall not, for the purposes of the present Convention, be considered to form part of the consular premises.

ARTICLE 56

INSURANCE AGAINST THIRD PARTY RISKS

Members of the consular post shall comply with any requirement imposed by the laws and regulations of the receiving State in respect of insurance against third party risks arising from the use of any vehicle, vessel or aircraft.

ARTICLE 57

SPECIAL PROVISIONS CONCERNING PRIVATE GAINFUL OCCUPATION

1. Career consular officers shall not carry on for personal profit any professional or commercial activity in the receiving State.
2. Privileges and immunities provided in this Chapter shall not be accorded:

2. V okoliščinah, podobnih tistim iz prejšnjega odstavka, tretje države ne ovirajo prehoda čez svoje ozemlje drugim članom konzulata in njihovim družinskim članom, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu.
3. Tretje države priznavajo uradni korespondenci in drugim uradnim sporočilom v tranzitu, vključno s kodiranimi in šifriranimi, enako svobodo in varstvo, kot ju mora priznati država sprejemnica po tej konvenciji. Konzularnim kurirjem, ki jim je bil izdan potovalni vizum, če je ta potreben, in konzularni pošiljki v tranzitu priznavajo enako nedotakljivost in varstvo, kot ju mora priznati država sprejemnica po tej konvenciji.
4. Obveznosti tretjih držav iz prejšnjih treh odstavkov se nanašajo tudi na osebe, navedene v njih, uradna sporočila in konzularne pošiljke, kadar so na ozemlju tretje države zaradi višje sile.

55. ČLEN

SPOŠTOVANJE ZAKONOV IN DRUGIH PREDPISOV DRŽAVE SPREJEMNICE

1. Ne glede na privilegije in imunitete morajo vse osebe, ki jih uživajo, spoštovati zakone in druge predpise države sprejemnice. Prav tako se ne smejo vmešavati v njene notranje zadeve.
2. Prostori konzulata se ne smejo uporabljati za namene, ki niso združljivi z opravljanjem konzularnih nalog.
3. Določbe prejšnjega odstavka ne izključujejo možnosti, da se v delu zgradbe, v kateri so prostori konzulata, namestijo uradi drugih ustanov ali agencij, če so ti prostori ločeni od tistih, ki jih uporablja konzulat. V tem primeru se omenjeni uradi ne štejejo za del konzularnih prostorov po tej konvenciji.

56. ČLEN

ZAVAROVANJE ZA ŠKODO TRETJI OSEBI

Člani konzulata morajo spoštovati vse obveznosti, ki jih določajo zakoni in drugi predpisi države sprejemnice glede zavarovanja civilne odgovornosti za uporabo vozila, ladje ali zrakoplova.

57. ČLEN

POSEBNE DOLOČBE O ZASEBNI PRIDOBITNI DEJAVNOSTI

1. Karierni konzularni funkcionarji v državi sprejemnici ne smejo opravljati poklicne ali pridobitne dejavnosti za osebno korist.
2. Privilegiji in imunitete iz tega poglavja se ne priznavajo:

- a) to consular employees or to members of the service staff who carry on any private gainful occupation in the receiving State;
- b) to members of the family of a person referred to in sub-paragraph (a) of this paragraph or to members of his private staff;
- c) to members of the family of a member of a consular post who themselves carry on any private gainful occupation in the receiving State.

CHAPTER III

REGIME RELATING TO HONORARY CONSULAR OFFICERS AND CONSULAR POSTS HEADED BY SUCH OFFICERS

ARTICLE 58

GENERAL PROVISIONS RELATING TO FACILITIES, PRIVILEGES AND IMMUNITIES

1. Articles 28, 29, 30, 34, 35, 36, 37, 38 and 39, paragraph 3 of Article 54 and paragraphs 2 and 3 of Article 55 shall apply to consular posts headed by an honorary consular officer. In addition, the facilities, privileges and immunities of such consular posts shall be governed by Articles 59, 60, 61 and 62.
2. Articles 42 and 43, paragraph 3 of Article 44, Articles 45 and 53 and paragraph 1 of Article 55 shall apply to honorary consular officers. In addition, the facilities, privileges and immunities of such consular officers shall be governed by Articles 63, 64, 65, 66 and 67.
3. Privileges and immunities provided in the present Convention shall not be accorded to members of the family of an honorary consular officer or of a consular employee employed at a consular post headed by an honorary consular officer.
4. The exchange of consular bags between two consular posts headed by honorary consular officers in different States shall not be allowed without the consent of the two receiving States concerned.

ARTICLE 59

PROTECTION OF THE CONSULAR PREMISES

The receiving State shall take such steps as may be necessary to protect the consular premises of a consular post headed by an honorary consular officer against any intrusion or damage and to prevent any disturbance of the peace of the consular post or impairment of its dignity.

ARTICLE 60

EXEMPTION FROM TAXATION OF CONSULAR PREMISES

1. Consular premises of a consular post headed by an honorary consular officer of which the sending State is the owner or lessee shall be exempt from all national, regional or municipal dues and taxes whatsoever, other than such as represent payment for specific services rendered.

- a) konzularnim uslužbencem in članom pomožnega osebja, ki v državi sprejemnici opravljajo zasebno pridobitno dejavnost;
- b) družinskim članom katere od oseb iz prejšnje točke in članom njenega zasebnega pomožnega osebja;
- c) družinskim članom katerega od članov konzulata, ki v državi sprejemnici opravljajo zasebno pridobitno dejavnost.

III. POGLAVJE

UREDITEV, KI VELJA ZA ČASTNE KONZULARNE FUNKCIONARJE IN KONZULATE, KI JIH VODIJO

58. ČLEN

SPLOŠNE DOLOČBE O OLAJŠAVAH, PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH

1. 28., 29., 30., 34., 35., 36., 37., 38. in 39. člen, tretji odstavek 54. člena ter drugi in tretji odstavek 55. člena se uporabljajo tudi za konzulate, ki jih vodijo častni konzularni funkcionarji. Poleg tega olajšave, privilegije in imunitete teh konzulatov urejajo 59., 60., 61. in 62. člen.
2. 42. in 43. člen, tretji odstavek 44. člena, 45. in 53. člen ter prvi odstavek 55. člena se uporabljajo za častne konzularne funkcionarje. Poleg tega olajšave, privilegije in imunitete teh konzularnih funkcionarjev urejajo 63., 64., 65., 66. in 67. člen.
3. Privilegiji in imunitete iz te konvencije se ne priznavajo družinskim članom častnega konzularnega funkcionarja ali konzularnega uslužbenca, zaposlenega na konzulatu, ki ga vodi častni konzularni funkcionar.
4. Zmenjava konzularnih pošiljk med konzulatoma v različnih državah, ki ju vodi častna konzularna funkcionarja, je dovoljena le s soglasjem obeh držav sprejemnic.

59. ČLEN

VARSTVO KONZULARNIH PROSTOROV

Država sprejemnica sprejme vse ukrepe, potrebne za varstvo prostorov konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, da prepreči nasilen vstop v prostore konzulata ali njihovo poškodovanje, vsako motenje miru konzulata ali poseg v njegovo dostojanstvo.

60. ČLEN

OPROSTITEV OBDAVČENJA PROSTOROV KONZULATA

1. Prostor konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, katerih lastnik ali najemnik je država pošiljateljica, so oproščeni vseh vrst državnih, regionalnih ali občinskih dajatev in davkov, razen tistih, s katerimi se plačujejo opravljene posebne storitve.

2. The exemption from taxation referred to in paragraph 1 of this Article shall not apply to such dues and taxes if, under the laws and regulations of the receiving State, they are payable by the person who contracted with the sending State.

ARTICLE 61

INVIOIABILITY OF CONSULAR ARCHIVES AND DOCUMENTS

The consular archives and documents of a consular post headed by an honorary consular officer shall be inviolable at all times and wherever they may be, provided that they are kept separate from other papers and documents and, in particular, from the private correspondence of the head of a consular post and of any person working with him, and from the materials, books or documents relating to their profession or trade.

ARTICLE 62

EXEMPTION FROM CUSTOMS DUTIES

The receiving State shall, in accordance with such laws and regulations as it may adopt, permit entry of, and grant exemption from all customs duties, taxes, and related charges other than charges for storage, cartage and similar services on the following articles, provided that they are for the official use of a consular post headed by an honorary consular officer: coats-of-arms, flags, signboards, seals and stamps, books, official printed matter, office furniture, office equipment and similar articles supplied by or at the instance of the sending State to the consular post.

ARTICLE 63

CRIMINAL PROCEEDINGS

If criminal proceedings are instituted against an honorary consular officer, he must appear before the competent authorities. Nevertheless, the proceedings shall be conducted with the respect due to him by reason of his official position and, except when he is under arrest or detention, in a manner which will hamper the exercise of consular functions as little as possible. When it has become necessary to detain an honorary consular officer, the proceedings against him shall be instituted with the minimum of delay.

ARTICLE 64

PROTECTION OF HONORARY CONSULAR OFFICERS

The receiving State is under a duty to accord to an honorary consular officer such protection as may be required by reason of his official position.

ARTICLE 65

EXEMPTION FROM REGISTRATION OF ALIENS AND RESIDENCE PERMITS

Honorary consular officers, with the exception of those who carry on for personal profit any professional or commercial activity in the receiving State, shall be exempt

2. Oprostitev obdavčenja iz prejšnjega odstavka se ne uporablja za dajatve in davke, ki jih po zakonih in drugih predpisih države sprejemnice plačuje oseba, ki je v pogodbenem razmerju z državo pošiljateljico.

61. ČLEN

NEDOTAKLJIVOST KONZULARNEGA ARHIVA IN DOKUMENTOV

Arhiv in dokumenti konzulata, ki ga vodi častni konzularni funkcionar, so vedno in povsod nedotakljivi, če so ločeni od drugih spisov in dokumentov, še posebej pa od zasebne korespondence vodje konzulata in vsake osebe, ki dela z njim, in od gradiva, knjig ali dokumentov v zvezi z njunim poklicem ali pridobitno dejavnostjo.

62. ČLEN

OPROSTITEV CARIN

Država sprejemnica v skladu z zakoni in drugimi predpisi, ki jih lahko sprejme, dovoljuje uvoz in oprostitev carin, davkov in drugih povezanih dajatev, razen stroškov skladiščenja, prevoza in podobnih storitev, za naslednje predmete, če so namenjeni za uradno uporabo konzulatu, ki ga vodi častni konzularni funkcionar: grbe, zastave, table z napisi, pečate in štipiljke, knjige, uradne tiskovine, pisarniško pohištvo in pisarniško opremo ter pribor in podobne predmete, ki jih konzulatu pošilja država pošiljateljica ali so mu poslani na njeno zahtevo.

63. ČLEN

KAZENSKI POSTOPEK

Če se proti častnemu konzularnemu funkcionarju začne kazenski postopek, mora priti pred pristojne organe. Vendar pa se mora postopek voditi z dolžnim spoštovanjem do častnega konzularnega funkcionarja zaradi njegovega uradnega položaja, in razen če je prijet ali priprt, tako, da se čim manj ovira opravljanje konzularnih nalog. Če je treba častnega konzularnega funkcionarja pripreti, se mora postopek proti njemu začeti v najkrajšem mogočem času.

64. ČLEN

ZAŠČITA ČASTNEGA KONZULARNEGA FUNKCIONARJA

Država sprejemnica mora častnemu konzularnemu funkcionarju zagotoviti zaščito, ki je lahko potrebna zaradi njegovega uradnega položaja.

65. ČLEN

OPROSTITEV DOLŽNOSTI PRIJAVLJANJA TUJCEV IN DOVOLJENJA ZA PREBIVANJE

Častni konzularni funkcionarji, razen tistih, ki v državi sprejemnici opravljajo kakršno koli poklicno ali pridobitno dejavnost za osebno korist, so oproščeni vseh obveznosti, določenih z zakoni in drugimi predpisi države sprejemnice o prijavljanju tujcev in dovoljenjih za prebivanje.

from all obligations under the laws and regulations of the receiving State in regard to the registration of aliens and residence permits.

ARTICLE 66

EXEMPTION FROM TAXATION

An honorary consular officer shall be exempt from all dues and taxes on the remuneration and emoluments which he receives from the sending State in respect of the exercise of consular functions.

ARTICLE 67

EXEMPTION FROM PERSONAL SERVICES AND CONTRIBUTIONS

The receiving State shall exempt honorary consular officers from all personal services and from all public services of any kind whatsoever and from military obligations such as those connected with requisitioning, military contributions and billeting.

ARTICLE 68

OPTIONAL CHARACTER OF THE INSTITUTION OF HONORARY CONSULAR OFFICERS

Each State is free to decide whether it will appoint or receive honorary consular officers.

CHAPTER IV

GENERAL PROVISIONS

ARTICLE 69

CONSULAR AGENTS WHO ARE NOT HEADS OF CONSULAR POSTS

1. Each State is free to decide whether it will establish or admit consular agencies conducted by consular agents not designated as heads of consular post by the sending State.
2. The conditions under which the consular agencies referred to in paragraph 1 of this Article may carry on their activities and the privileges and immunities which may be enjoyed by the consular agents in charge of them shall be determined by agreement between the sending State and the receiving State.

ARTICLE 70

EXERCISE OF CONSULAR FUNCTIONS BY DIPLOMATIC MISSIONS

1. The provisions of the present Convention apply also, so far as the context permits, to the exercise of consular functions by a diplomatic mission.
2. The names of members of a diplomatic mission assigned to the consular section or otherwise charged with the exercise of the consular functions of the mission shall be notified to the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State or to the authority designated by that Ministry.

66. ČLEN

OPROSTITEV OBDAVČENJA

Častni konzularni funkcionar je oproščen vseh dajatev in davkov za nadomestila in plačila, ki jih prejema od države pošiljateljice za opravljanje konzularnih nalog.

67. ČLEN

OPROSTITEV OSEBNIH OBVEZNOSTI

Država sprejemnica častne konzularne funkcionarje oprosti vseh osebnih obveznosti in kakršnih koli del v javno korist ter obveznosti za vojaške namene, kot so zaplemba, prispevki in nastanitev vojske.

68. ČLEN

NEOBVEZNOST INSTITUCIJE ČASTNIH KONZULARNIH FUNKCIONARJEV

Vsaka država svobodno odloča o imenovanju ali sprejemanju častnih konzularnih funkcionarjev.

IV. POGlavJE

SPLOŠNE DOLOČBE

69. ČLEN

KONZULARNI AGENTI, KI NISO VODJE KONZULATA

1. Vsaka država svobodno odloča, ali bo odpirala ali dopustila konzularne urade, ki jih vodijo konzularni uradniki, ki jih država pošiljateljica ni imenovala za vodje konzulatov.
2. Pogoje, pod katerimi lahko konzularni uradi po prejšnjem odstavku opravljajo svojo dejavnost, ter privilegije in imunitete, ki jih konzularni uradniki lahko uživajo, država pošiljateljica in država sprejemnica določita sporazumno.

70. ČLEN

KONZULARNE NALOGE, KI JIH OPRAVLJA DIPLOMATSKO PREDSTAVNIŠTVO

1. Določbe te konvencije se prav tako uporabljajo za konzularne naloge, ki jih opravlja diplomatsko predstavništvo, če je to v skladu z vsebino konvencije.
2. Imena članov diplomatskega predstavništva, ki so imenovani v konzularni oddelek ali kako drugače pooblaščeni za opravljanje konzularnih nalog diplomatskega predstavništva, se sporočijo ministrstvu za zunanje zadeve države sprejemnice ali organu, ki ga to ministrstvo določi.

3. In the exercise of consular functions a diplomatic mission may address:
 - a) the local authorities of the consular district;
 - b) the central authorities of the receiving State if this is allowed by the laws, regulations and usages of the receiving State or by relevant international agreements.
4. The privileges and immunities of the members of a diplomatic mission referred to in paragraph 2 of this Article shall continue to be governed by the rules of international law concerning diplomatic relations.

ARTICLE 71

NATIONALS OR PERMANENT RESIDENTS OF THE RECEIVING STATE

1. Except in so far as additional facilities, privileges and immunities may be granted by the receiving State, consular officers who are nationals of or permanently resident in the receiving State shall enjoy only immunity from jurisdiction and personal inviolability in respect of official acts performed in the exercise of their functions, and the privilege provided in paragraph 3 of Article 44. So far as these consular officers are concerned, the receiving State shall likewise be bound by the obligation laid down in Article 42. If criminal proceedings are instituted against such a consular officer, the proceedings shall, except when he is under arrest or detention, be conducted in a manner which will hamper the exercise of consular functions as little as possible.
2. Other members of the consular post who are nationals of or permanently resident in the receiving State and members of their families, as well as members of the families of consular officers referred to in paragraph 1 of this Article, shall enjoy facilities, privileges and immunities only in so far as these are granted to them by the receiving State. Those members of the families of members of the consular post and those members of the private staff who are themselves nationals of or permanently resident in the receiving State shall likewise enjoy facilities, privileges and immunities only in so far as these are granted to them by the receiving State. The receiving State shall, however, exercise its jurisdiction over those persons in such a way as not to hinder unduly the performance of the functions of the consular post.

ARTICLE 72

NON-DISCRIMINATION

1. In the application of the provisions of the present Convention the receiving State shall not discriminate as between States.
2. However, discrimination shall not be regarded as taking place:
 - a) where the receiving State applies any of the provisions of the present Convention restrictively because of a restrictive application of that provision to its consular posts in the sending State;
 - b) where by custom or agreement States extend to each other more favourable treatment than is required by the provisions of the present Convention.

3. Pri opravljanju konzularnih nalog se diplomatsko predstavništvo lahko obračuna:
 - a) lokalne oblasti konzularnega območja;
 - b) osrednje oblasti države sprejemnice, če to dopuščajo zakoni in drugi predpisi ter običaji države sprejemnice ali ustrezni mednarodni sporazumi.
4. Privilegiji in imunitete članov diplomatskega predstavništva iz drugega odstavka tega člena se določajo v skladu s pravili mednarodnega prava o diplomatskih odnosih.

71. ČLEN

DRŽAVLJANI DRŽAVE SPREJEMNICE ALI OSEBE S STALNIM PREBIVALIŠČEM V TEJ DRŽAVI

1. Konzularni funkcionarji, ki so državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, uživajo glede uradnih dejanj, storjenih pri opravljanju njihovih nalog, le sodno imuniteto in osebno nedotakljivost ter privilegije iz tretjega odstavka 44. člena, razen če država sprejemnica daje dodatne olajšave, privilegije in imunitete. Glede teh funkcionarjev mora država sprejemnica spoštovati tudi obveznosti iz 42. člena. Če je proti takemu konzularnemu funkcionarju začet kazenski postopek, se mora ta postopek, razen če je funkcionar prijet ali mu je kako drugače odvzeta prostost, voditi tako, da se čim manj ovira opravljanje konzularnih nalog.
2. Drugi člani konzulata, ki so državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, njihovi družinski člani in družinski člani konzularnih funkcionarjev iz prejšnjega odstavka uživajo olajšave, privilegije in imunitete le v obsegu, ki ga priznava država sprejemnica. Družinski člani člana konzulata in člani zasebnega pomožnega osebja, ki so tudi sami državljani države sprejemnice ali imajo v njej stalno prebivališče, prav tako uživajo olajšave, privilegije in imunitete le v obsegu, ki ga priznava ta država. Država sprejemnica pa mora izvajati jurisdikcijo nad temi osebami tako, da pri tem preveč ne ovira konzulata pri opravljanju njegovih nalog.

72. ČLEN

NEDISKRIMINACIJA

1. Pri uporabi določb te konvencije država sprejemnica ne sme diskriminirati posameznih držav.
2. Za diskriminacijo se ne šteje:
 - a) če država sprejemnica omejevalno izvaja kakšno določbo te konvencije, ker se ta tako izvaja za njene konzulate v državi pošiljateljici;
 - b) če si posamezne države po običaju ali sporazumu vzajemno zagotavljajo ugodnejšo obravnavo, kot to zahtevajo določbe te konvencije.

ARTICLE 73

RELATIONSHIP BETWEEN THE PRESENT CONVENTION AND OTHER INTERNATIONAL AGREEMENTS

1. The provisions of the present Convention shall not affect other international agreements in force as between States parties to them.
2. Nothing in the present Convention shall preclude States from concluding international agreements confirming or supplementing or extending or amplifying the provisions thereof.

CHAPTER V

FINAL PROVISIONS

ARTICLE 74

SIGNATURE

The present Convention shall be open for signature by all States Members of the United Nations or of any of the specialized agencies or Parties to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State invited by the General Assembly of the United Nations to become a Party to the Convention, as follows until 31 October 1963 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Austria and subsequently, until 31 March 1964, at the United Nations Headquarters in New York.

ARTICLE 75

RATIFICATION

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 76

ACCESSION

The present Convention shall remain open for accession by any State belonging to any of the four categories mentioned in Article 74. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 77

ENTRY INTO FORCE

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.
2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

73. ČLEN

RAZMERJE MED TO KONVENCIJO IN DRUGIMI MEDNARODNIMI SPORAZUMI

1. Določbe te konvencije ne vplivajo na druge mednarodne sporazume, ki veljajo med njihovimi državami pogodbenicami.
2. Nobena določba te konvencije ne ovira držav pri sklepanju sporazumov, s katerimi bi potrdile, dopolnile, izpopolnile ali razširile področje uporabe njenih določb.

V. POGLAVJE

KONČNE DOLOČBE

74. ČLEN

PODPIS

Ta konvencija je na voljo za podpis vsem državam članicam Organizacije združenih narodov ali specializiranih agencij in vsem pogodbenicam Statuta Meddržavnega sodišča ter vsaki drugi državi, ki jo Generalna skupščina Organizacije združenih narodov povabi, da postane pogodbenica te konvencije, in sicer do 31. oktobra 1963 pri Zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Republike Avstrije in nato do 31. marca 1964 na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

75. ČLEN

RATIFIKACIJA

To konvencijo je treba ratificirati. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

76. ČLEN

PRISTOP

Ta konvencija je na voljo za pristop vsem državam iz ene od štirih skupin iz 74. člena. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

77. ČLEN

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan po dnevu deponiranja dvaindvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.
2. Za vsako državo, ki ratificira to konvencijo ali k njej pristopi po deponiranju dvaindvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu, začne konvencija veljati trideseti dan po deponiranju njene listine o ratifikaciji ali pristopu.

ARTICLE 78

NOTIFICATIONS BY THE SECRETARY-GENERAL

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States belonging to any of the four categories mentioned in Article 74:

- (a) of signatures to the present Convention and of the deposit of instruments of ratification or accession, in accordance with Articles 74, 75 and 76;
- (b) of the date on which the present Convention will enter into force, in accordance with Article 77.

ARTICLE 79

AUTHENTIC TEXTS

The original of the present Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States belonging to any of the four categories mentioned in Article 74.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

DONE at Vienna, this twenty-fourth day of April, one thousand nine hundred and sixty-three.

78. ČLEN

URADNA OBVESTILA GENERALNEGA SEKRETARJA

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov uradno obvesti vse države iz ene od štirih skupin iz 74. člena o:

- (a) podpisih te konvencije in deponiranju listin o ratifikaciji ali pristopu v skladu s 74., 75. in 76. členom;
- (b) datumu začetka veljavnosti te konvencije v skladu s 77. členom.

79. ČLEN

VERODOSTOJNA BESEDILA

Izvirnik te konvencije, katerega besedila v angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se hrani pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, ki pošlje njegove overjene kopije vsem državam iz ene od štirih skupin iz 74. člena.

DA BI TO POTRDILI, so podpisani pooblaščenci, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali to konvencijo.

SKLENJENO na Dunaju štiriindvajsetega aprila tisoč devetsto triinšestdeset.

OPTIONAL PROTOCOL CONCERNING THE COMPULSORY SETTLEMENT OF DISPUTES

The States Parties to the present Protocol and to the Vienna Convention on Consular Relations, hereinafter referred to as “the Convention”, adopted by the United Nations Conference held at Vienna from 4 March to 22 April 1963,

Expressing their wish to resort in all matters concerning them in respect of any dispute arising out of the interpretation or application of the

Convention to the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice, unless some other form of settlement has been agreed upon by the parties within a reasonable period,

Have agreed as follows:

ARTICLE I

Disputes arising out of the interpretation or application of the Convention shall lie within the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice and may accordingly be brought before the Court by an application made by any party to the dispute being a Party to the present Protocol.

ARTICLE II

The parties may agree, within a period of two months after one party has notified its opinion to the other that a dispute exists, to resort not to the International Court of Justice but to an arbitral tribunal. After the expiry of the said period, either party may bring the dispute before the Court by an application.

ARTICLE III

1. Within the same period of two months, the parties may agree to adopt a conciliation procedure before resorting to the International Court of Justice.
2. The conciliation commission shall make its recommendations within five months after its appointment. If its recommendations are not accepted by the parties to the dispute within two months after they have been delivered, either party may bring the dispute before the Court by an application.

ARTICLE IV

States Parties to the Convention, to the Optional Protocol concerning Acquisition of Nationality, and to the present Protocol may at any time declare that they will extend the provisions of the present Protocol to disputes arising out of the interpretation or application of the Optional Protocol concerning Acquisition of Nationality. Such declarations shall be notified to the Secretary-General of the United Nations.

IZBIRNI PROTOKOL O OBVEZNEM REŠEVANJU SPOROV

Države pogodbenice tega protokola in Dunajske konvencije o konzularnih odnosih, v nadaljevanju »konvencija«, sprejete na konferenci Združenih narodov, ki je bila na Dunaju od 4. marca do 22. aprila 1961, so se

v želji, da bi v vseh zadevah, povezanih z njimi, glede katerega koli spora o razlagi ali uporabi konvencije sprejele obvezno pristojnost Meddržavnega sodišča, razen če se stranke v razumnem roku dogovorijo o drugačnem načinu reševanja,

dogovorile:

I. ČLEN

Spori o razlagi ali uporabi konvencije so v obvezni pristojnosti Meddržavnega sodišča in mu jih lahko vsaka stranka v sporu, ki je tudi sama pogodbenica tega protokola, predloži s pisno vlogo.

II. ČLEN

Stranki se lahko v dveh mesecih, potem ko ena od njiju uradno obvesti drugo, da po njenem mnenju obstaja spor, dogovorita, da se ne bosta obrnili na Meddržavno sodišče, temveč na arbitražno sodišče. Po preteku tega roka lahko vsaka od njiju spor s pisno vlogo predloži Meddržavnemu sodišču.

III. ČLEN

1. Stranki se lahko v istem roku dveh mesecev, preden se obrneta na Meddržavno sodišče, sporazumeta za postopek sprave.
2. Spravna komisija mora pripraviti priporočila v petih mesecih od ustanovitve. Če stranki v sporu teh priporočil ne sprejmeta v dveh mesecih po njihovi predstavitvi, lahko vsaka od njiju spor s pisno vlogo predloži Meddržavnemu sodišču.

IV. ČLEN

Države pogodbenice konvencije, Izbirnega protokola o pridobitvi državljanstva in tega protokola lahko kadar koli izjavijo, da se določbe tega protokola uporabijo v sporih o razlagi ali uporabi Izbirnega protokola o pridobitvi državljanstva. O takih izjavah se uradno obvesti generalni sekretar Organizacije združenih narodov.

ARTICLE V

The present Protocol shall be open for signature by all States which may become Parties to the Convention as follows: until 31 October 1963 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Austria and, subsequently, until 31 March 1964, at the United Nations Headquarters in New York.

ARTICLE VI

The present Protocol is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE VII

The present Protocol shall remain open for accession by all States which may become Parties to the Convention. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE VIII

1. The present Protocol shall enter into force on the same day as the Convention or on the thirtieth day following the date of deposit of the second instrument of ratification or accession to the Protocol with the Secretary-General of the United Nations, whichever date is the later.
2. For each State ratifying or acceding to the present Protocol after its entry into force in accordance with paragraph 1 of this Article, the Protocol shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

ARTICLE IX

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which may become Parties to the Convention:

- (a) of signatures to the present Protocol and of the deposit of instruments of ratification or accession, in accordance with Articles V, VI and VII;
- (b) of declarations made in accordance with Article IV of the present Protocol;
- (c) of the date on which the present Protocol will enter into force, in accordance with Article VIII.

ARTICLE X

The original of the present Protocol, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States referred to in Article V.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned plenipotentiaries, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed the present Protocol.

DONE at Vienna, this twenty-fourth day of April, one thousand nine hundred and sixty-three.

V. ČLEN

Ta protokol je na voljo za podpis vsem državam, ki postanejo pogodbenice konvencije, in sicer do 31. oktobra 1963 pri Zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Avstrije in nato do 31. marca 1964 na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

VI. ČLEN

Ta protokol je treba ratificirati. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

VII. ČLEN

Ta protokol je na voljo za pristop vsem državam, ki postanejo pogodbenice konvencije. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

VIII. ČLEN

1. Ta protokol začne veljati istega dne kot konvencija ali trideseti dan po dnevu, ko je bila pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov deponirana druga listina o ratifikaciji tega protokola ali pristopu k njemu, če je ta drugi datum poznejši.
2. Za vsako državo, ki ratificira ta protokol ali pristopi k njemu po začetku njegove veljavnosti v skladu s prejšnjim odstavkom, začne protokol veljati trideseti dan po deponiranju njene listine o ratifikaciji ali pristopu.

IX. ČLEN

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov obvesti vse države, ki lahko postanejo pogodbenice konvencije, o:

- (a) podpisih tega protokola in deponiranju listin o ratifikaciji ali pristopu v skladu s V., VI. in VII. členom;
- (b) izjavah, danih v skladu s IV. členom tega protokola;
- (c) datumu začetka veljavnosti tega protokola v skladu z VIII. členom.

X. ČLEN

Izvirnik tega protokola, katerega besedila v angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se hrani pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, ki pošlje njegove overjene kopije vsem državam iz V. člena.

DA BI TO POTRDILI, so podpisani pooblaščenca, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali ta protokol.

SESTAVLJENO na Dunaju štiriindvajsetega aprila tisoč devetsto triinšestdeset.

OPTIONAL PROTOCOL CONCERNING ACQUISITION OF NATIONALITY

The States Parties to the present Protocol and to the Vienna Convention on Consular Relations, hereinafter referred to as “the Convention”, adopted by the United Nations Conference held at Vienna from 4 March to 22 April 1963,

Expressing their wish to establish rules between them concerning acquisition of nationality by members of the consular post and by members of their families forming part of their households,

Have agreed as follows:

ARTICLE I

For the purposes of the present Protocol, the expression “members of the consular post” shall have the meaning assigned to it in sub-paragraph (g) of paragraph 1 of Article 1 of the Convention, namely, “consular officers, consular employees and members of the service staff”.

ARTICLE II

Members of the consular post not being nationals of the receiving State, and members of their families forming part of their households, shall not, solely by the operation of the law of the receiving State, acquire the nationality of that State.

ARTICLE III

The present Protocol shall be open for signature by all States which may become Parties to the Convention, as follows: until 31 October 1963 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Austria and, subsequently, until 31 March 1964, at the United Nations Headquarters in New York.

ARTICLE IV

The present Protocol is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE V

The present Protocol shall remain open for accession by all States which may become Parties to the Convention. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IZBIRNI PROTOKOL O PRIDOBITVI DRŽAVLJANSTVA

Države pogodbenice tega protokola in Dunajske konvencije o konzularnih odnosih, v nadaljevanju »konvencija«, sprejete na konferenci Združenih narodov, ki je bila na Dunaju od 4. marca do 22. aprila 1963, so se

v želji, da bi med seboj sprejele pravila o pridobitvi državljanstva za člane konzulatov in njihove družinske člane, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, dogovorile:

I. ČLEN

V tem protokolu ima izraz »člani konzulata« tak pomen, kot je opredeljen v točki g 1. člena konvencije, torej pomeni »konzularne funkcionarje, konzularne uslužbenice in člane pomožnega osebja«.

II. ČLEN

Člani konzulata, ki niso državljani države sprejemnice, in njihovi družinski člani, ki živijo z njimi v skupnem gospodinjstvu, ne morejo pridobiti državljanstva te države samo na podlagi njene zakonodaje.

III. ČLEN

Ta protokol je na voljo za podpis vsem državam, ki postanejo pogodbenice konvencije, in sicer do 31. oktobra 1963 pri Zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Avstrije in nato do 31. marca 1964 na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

IV. ČLEN

Ta protokol je treba ratificirati. Listine o ratifikaciji se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

V. ČLEN

Ta protokol je na voljo za pristop vsem državam, ki postanejo pogodbenice konvencije. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

ARTICLE VI

1. The present Protocol shall enter into force on the same day as the Convention or on the thirtieth day following the date of deposit of the second instrument of ratification of or accession to the Protocol with the Secretary-General of the United Nations, whichever date is the later.
2. For each State ratifying or acceding to the present Protocol after its entry into force in accordance with paragraph 1 of this Article, the Protocol shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

ARTICLE VII

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which may become Parties to the Convention:

- (a) of signatures to the present Protocol and of the deposit of instruments of ratification or accession, in accordance with Articles III, IV and V;
- (b) of the date on which the present Protocol will enter into force, in accordance with Article VI.

ARTICLE VIII

The original of the present Protocol, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States referred to in Article III.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Protocol.

DONE at Vienna, this twenty-fourth day of April, one thousand nine hundred and sixty-three.

VI. ČLEN

1. Ta protokol začne veljati istega dne kot konvencija ali trideseti dan po dnevu, ko je bila pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov deponirana druga listina o ratifikaciji tega protokola ali pristopu k njemu, če je ta drugi datum poznejši.
2. Za vsako državo, ki ratificira ta protokol ali pristopi k njemu po začetku njegove veljavnosti v skladu s prejšnjim odstavkom, začne protokol veljati trideseti dan po deponiranju njene listine o ratifikaciji ali pristopu.

VII. ČLEN

Generalni sekretar Organizacije združenih narodov obvesti vse države, ki lahko postanejo pogodbenice konvencije, o:

- (a) podpisih tega protokola in deponiranju listin o ratifikaciji ali pristopu v skladu s III., IV. in V. členom;
- (b) datumu začetka veljavnosti tega protokola v skladu s VI. členom.

VIII. ČLEN

Izvirnik tega protokola, katerega besedila v angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se hrani pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, ki pošlje njegove overjene kopije vsem državam iz III. člena.

DA BI TO POTRDILI, so podpisani pooblaščenca, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali ta protokol.

SESTAVLJENO na Dunaju štiriindvajsetega aprila tisoč devetsto triinšestdeset.

EVROPSKA KONVENCIJA O KONZULARNIH FUNKCIJAH

Splošni podatki o konvenciji:

Dana na voljo za podpis: 11. decembra 1967 v Parizu.

Začetek veljavnosti: 9. junija 2011.

Pogodbeno stanje¹: 5 pogodbenic.

Izvirnik konvencije objavljen v: ETS št. 061.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: /

Začetek veljavnosti: /

Besedilo konvencije objavljeno v: /

Konvencija postavlja določena pravila za konzularne odnose med državami članicami Sveta Evrope, ob upoštevanju Dunajske konvencije o konzularnih odnosih. Določa splošne naloge konzulov, da varujejo pravice in podpirajo interese njihovih državljanov in njihovih držav znotraj njihovega območja. Prav tako določa pravila glede izročanja dokumentov, upravljanja posesti in pomoči v ladijskem prometu. RS ni pogodbenica konvencije, niti je ni podpisala.

H konvenciji sta bila sprejeta še dva protokola:

- protokol glede zaščite beguncev, ki je bil dan na voljo za podpis 11. decembra 1967 v Parizu in začel veljati 9. junija 2011 (ETS št. 061); RS ni pogodbenica niti ni protokola podpisala; protokol vsebuje določbe glede beguncev v pomenu 48. člena konvencije, ki določa posebni status in mednarodno zaščito beguncev skladno z mednarodnimi akti;
- protokol glede civilnih zrakoplovov, ki je bil dan na voljo za podpis 11. decembra 1967 v Parizu in še ni začel veljati (ETS št. 061B); RS ni skleniteljiva niti ni protokola podpisala; protokol razširja 28. do 41. člena konvencije, ki zadeva vožnjo z ladjo tudi na civilne zrakoplove, če jih je mogoče uporabiti.

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave in pridržke glej: <<http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/ChercheSig.asp?NT=061&CM=8&DF=20/02/2015&CL=ENG>>.

EUROPEAN CONVENTION ON CONSULAR FUNCTIONS

PREAMBLE

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members, in order to protect and promote the ideals and principles that are their common heritage and to facilitate their economic and social progress, and that this aim can in particular be attained by the conclusion of international conventions;

Taking note of the fact that consular relations, privileges and immunities are dealt with in the Vienna Convention on Consular Relations signed on 24th April 1963, and in other conventions;

Being convinced that the conclusion of a European Convention on Consular Functions will further the process of European unification and co-operation;

Affirming that the questions not regulated by the present Convention continue to be governed by customary international law;

Whereas it has been found possible to establish special rules in this field, concerning the consular officers of the Contracting Parties, solely by virtue of the close co-operation between them,

Have agreed as follows:

CHAPTER I – DEFINITIONS

ARTICLE 1

For the purposes of the present Convention:

- (a) “consular officer” means any person entrusted by the sending State with, and admitted by the receiving State to, the exercise of consular functions;
- (b) “sending State” means the Contracting Party by whom a consular officer is appointed;
- (c) “receiving State” means a Contracting Party within whose territory a consular officer performs his functions;
- (d) “national” means, in relation to the sending State, any person who is regarded as a national by the law of that State, including, where the context so permits, any legal person;
- (e) “consular post” means any consulate-general, consulate, vice-consulate or consular agency;
- (f) “consular district” means the area assigned to a consular post for the exercise of consular functions;
- (g) “vessel of the sending State” means any seagoing vessel, other than a warship, which possesses the nationality of the sending State under the law of that State.

EVROPSKA KONVENCIJA O KONZULARNIH FUNKCIJAH

PREAMBULA

Države članice Sveta Evrope, podpisnice te konvencije, so se ob upoštevanju, da je cilj Sveta Evrope doseči večjo enotnost med članicami z namenom zaščititi in uresničevati ideale in načela, ki so njihova skupna dediščina, ter pospeševati njihov gospodarski in družbeni napredek ter da je ta cilj mogoče doseči zlasti s sklepanjem mednarodnih konvencij,

ob upoštevanju dejstva, da konzularne odnose, privilegije in imunitete urejajo Dunajska konvencija o konzularnih odnosih, podpisana 24. aprila 1963, in druge konvencije,

v prepričanju, da bo sklenitev Evropske konvencije o konzularnih funkcijah pripomogla k evropskemu združevanju in sodelovanju,

ob potrditvi, da se bodo za vprašanja, ki jih ta konvencija ne ureja, tudi v prihodnje uporabljala načela mednarodnega običajnega prava,

ker je bilo mogoče na tem področju oblikovati posebna pravila glede konzularnih funkcionarjev držav pogodbenic le na podlagi tesnega sodelovanja med njimi, dogovorile:

I. POGLAVJE – OPREDELITEV IZRAZOV

1. ČLEN

V tej konvenciji je:

- (a) »konzularni funkcionar« vsaka oseba, ki ji država pošiljateljica zaupa in država sprejemnica dovoli opravljanje konzularnih funkcij,
- (b) »država pošiljateljica« pogodbenica, ki imenuje konzularnega funkcionarja,
- (c) »država sprejemnica« pogodbenica, na ozemlju katere konzularni funkcionar opravlja svoje funkcije,
- (d) »državljan« v odnosu do države pošiljateljice vsaka oseba, ki v skladu z zakonodajo te države velja za njenega državljana, skupaj s pravnimi osebami, kadar to dopuščajo okoliščine,
- (e) »konzulat« vsak generalni konzulat, konzulat, vicekonzulat ali konzularni urad,
- (f) »konzularno območje« območje, ki je konzulatu dodeljeno za opravljanje konzularnih funkcij,
- (g) »plovilo države pošiljateljice« vsako plovilo, ki v skladu z njeno zakonodajo pluje pod njeno zastavo, razen vojnih ladij.

CHAPTER II – GENERAL CONSULAR FUNCTIONS

ARTICLE 2

1. A consular officer shall be entitled to protect the nationals of the sending State and to defend their rights and interests.
2. He shall likewise be entitled to further the interests of the sending State, including its interests in relation to commercial, economic, social, professional, touristic, artistic, scientific, educational and maritime matters and civil aviation, and to promote and develop co-operation between the sending and the receiving States in these and other fields.
3. Upon notification to the receiving State, any Contracting Party is entitled to entrust the protection of its nationals and the defence of their rights and interests to consular officers of another Contracting Party.

ARTICLE 3

1. In the exercise of his consular functions, a consular officer shall be entitled to apply:
 - a) to the competent authorities, administrative and judicial, of his district;
 - b) in matters relevant to his district, to the competent central authorities, administrative and judicial, of the receiving State to the extent that this is permitted by the practice of that State.
2. In the case of any written communication to these authorities, the authority concerned may require that a translation should be made into one of the official languages of the receiving State.

ARTICLE 4

With a view to the protection of the rights and interests of the nationals of the sending State, a consular officer shall be entitled:

- (a) subject to the provisions of Article 6 to have access to, communicate with, interview and advise, any such national;
- (b) to seek information on any incident affecting the interests of any such national;
- (c) to assist any such national in his relations with the administrative authorities referred to in Article 3;
- (d) to assist him, provided that there is nothing contrary thereto in the law of the receiving State, in proceedings before the judicial authorities referred to in Article 3;
- (e) to arrange legal representation for him if necessary;
- (f) to suggest an interpreter to assist any such national before the authorities referred to in Article 3, or, with the consent of the said authorities, act as interpreter on behalf of any such national.

II. POGLAVJE – SPLOŠNE KONZULARNE FUNKCIJE

2. ČLEN

1. Konzularni funkcionar ima pravico ščititi državljane države pošiljateljice ter varovati njihove pravice in interese.
2. Poleg tega ima pravico spodbujati interese države pošiljateljice, tudi v povezavi s trgovinskimi, gospodarskimi, družbenimi, strokovnimi, turističnimi, umetnostnimi, znanstvenimi, izobraževalnimi in pomorskimi zadevami ter civilnim letalstvom, ter spodbujati in razvijati sodelovanje med državo pošiljateljico in državo sprejemnico na teh in drugih področjih.
3. Pogodbenica ima pravico zaupati zaščito svojih državljanov ter njihovih pravic in interesov konzularnim funkcionarjem druge pogodbenice, če o tem uradno obvesti državo sprejemnico.

3. ČLEN

1. Konzularni funkcionar se ima pri opravljanju konzularnih funkcij pravico obrniti na:
 - a) pristojne upravne in sodne organe svojega območja,
 - b) pristojne državne upravne in sodne organe države sprejemnice v zadevah, ki se nanašajo na njegovo območje, če to omogoča praksa v tej državi.
2. Pri pisnem komuniciranju lahko ti organi zahtevajo prevod v enega od uradnih jezikov države sprejemnice.

4. ČLEN

Konzularni funkcionar ima za zaščito pravic in interesov državljanov države pošiljateljice pravico:

- (a) imeti dostop do njih, komunicirati z njimi in se z njimi pogovoriti ter jim svetovati ob upoštevanju določb 6. člena,
- (b) pridobiti informacije o vseh dogodkih, ki vplivajo na njihove interese,
- (c) jim pomagati pri stikih z upravnimi organi iz 3. člena,
- (d) jim pomagati v postopkih pred sodnimi organi iz 3. člena, če to ni v nasprotju z zakonodajo države sprejemnice,
- (e) jim po potrebi priskrbeti pravnega zastopnika,
- (f) predlagati tolmača, ki jim bo pomagal v postopkih pred organi iz 3. člena, ali jim s soglasjem teh organov tolmačiti.

ARTICLE 5

A national of the sending State shall at all times be entitled to communicate with the appropriate consular officer subject to the provisions of Article 6, and, unless he is under arrest or detention, to have access to him at his consular post.

ARTICLE 6

1. A consular officer shall be informed without delay by the competent authorities of the receiving State when, within his district, any national of the sending State is subjected by the said authorities to any measure depriving him of his liberty.
2. All communications between a consular officer and a national of the sending State who is arrested or detained otherwise than in pursuance of a final judgment of a court or of a final administrative decision, shall be forwarded without delay by the competent authorities. A consular officer shall be entitled to visit him and to interview him. The rights referred to in the present paragraph shall be exercised in conformity with the law of the receiving State, provided, however, that the said law enables full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under this paragraph are intended.
3. All communications between a consular officer and a national of the sending State who is detained in an institution within his district in pursuance of a final judgment of a court or of a final administrative decision, shall be forwarded without delay having regard to the regulations of that institution. Subject to that limitation, a consular officer shall have the right, after having informed the competent authority, to visit such national and to interview him, including interviews in private.

ARTICLE 7

A consular officer shall be entitled to:

- (a) register nationals of the sending State;
- (b) issue and renew to nationals of the sending State and to any other persons entitled to receive them:
 - i. identity documents;
 - ii. passports or other travel documents;
- (c) grant and renew visas for entry into the sending State.

ARTICLE 8

A consular officer shall be entitled to:

- (a) carry out all formalities connected with compulsory national service including the military obligations of nationals of the sending State, issue notices for their attention, and send them individual calling-up papers or any other papers relating to such obligations;

5. ČLEN

Državljan države pošiljateljice ima pravico kadar koli komunicirati s pristojnim konzularnim funkcionarjem ob upoštevanju določb 6. člena in pravico do dostopa do njega na konzulatu, razen če ni pridržan ali v priporu.

6. ČLEN

1. Pristojni organi države sprejemnice takoj obvestijo konzularnega funkcionarja, če na njegovem območju izrečejo ukrep odvzema prostosti državljanu države pošiljateljice.
2. Pristojni organi takoj posredujejo vso korespondenco med konzularnim funkcionarjem in državljanom države pošiljateljice, ki ni pridržan ali v priporu na podlagi pravnomočne sodbe ali pravnomočne upravne odločbe. Konzularni funkcionar ima pravico do obiska in pogovora z njim. Pravice iz tega odstavka se uresničujejo v skladu z zakonodajo države sprejemnice, če ta ne onemogoča doseganja vseh namenov, za katere so bile podeljene pravice iz tega odstavka.
3. Vsa korespondenca med konzularnim funkcionarjem in državljanom države pošiljateljice, ki je pridržan ali v priporu v zavodu na njegovem območju na podlagi pravnomočne sodbe ali pravnomočne upravne odločbe, se posreduje takoj ob upoštevanju predpisov zavoda. Z upoštevanjem te omejitve ima konzularni funkcionar pravico do obiska tega državljana in pogovora z njim, tudi na štiri oči, potem ko o tem obvesti pristojni organ.

7. ČLEN

Konzularni funkcionar ima pravico:

- (a) državljanke države pošiljateljice vpisovati v register,
- (b) državljanom države pošiljateljice in drugim upravičenim osebam izdajati in podaljševati:
 - i. osebne izkaznice,
 - ii. potne liste in druge potne listine,
- (c) izdajati in podaljševati vizume za vstop v državo pošiljateljico.

8. ČLEN

Konzularni funkcionar ima pravico:

- (a) opravljati vse formalnosti v zvezi z obveznim vpoklicem, z vojaško obveznostjo državljanov države pošiljateljice vred, izdajati ustrezne pozive in jim pošiljati obvestila o vpoklicu ali druge dokumente v zvezi s to obveznostjo;
- (b) državljanom države pošiljateljice pošiljati poimenska vabila na splošne in lokalne referendumne in volitve ter prejemati glasovnice državljanov, ki imajo pravico glasovati na teh referendumih in volitvah.

- (b) send individual notifications to nationals of the sending State in connection with referendums and elections, national and local, and to receive ballot papers of his nationals qualified to participate in the said referendums and elections.

ARTICLE 9

A consular officer shall be entitled in civil and commercial matters to serve judicial documents, transmit extra-judicial documents or take evidence on behalf of the courts of the sending State, in accordance with international agreements in force or, in the absence of such agreements, if no objection is raised by the receiving State.

ARTICLE 10

A consular officer may issue certificates of origin or of immediate source of goods and other similar documents.

ARTICLE 11

A consular officer may receive for safe custody such sums of money, documents and objects of all kinds as may be delivered to him by, or on behalf of, nationals of the sending State.

ARTICLE 12

1. A consular officer shall be entitled to receive such declarations as may be required by the law of the sending State, particularly as regards nationality.
2. He shall likewise be entitled, to the extent that there is nothing contrary thereto in the law of the receiving State, to legalise or certify signatures, authenticate or certify documents, and translate these documents in particular for the purpose of their production before an authority in the receiving State.

ARTICLE 13

1. A consular officer shall be entitled to:
 - a) draw up or record documents on the birth or death of nationals of the sending State or any other documents concerning the civil status of such nationals;
 - b) celebrate a marriage, provided that at least one of the parties is a national of the sending State, that neither of them is a national of the receiving State and that there is nothing in the law of the receiving State which would prevent the celebration of the marriage by the consular officer.
2. The issue of the documents referred to in paragraph 1.a shall not involve exemption from any obligation imposed by the law of the receiving State.

ARTICLE 14

1. Provided that there is nothing contrary thereto in the law of the receiving State and without prejudice to any action which the competent authorities of that State may take to this effect, a consular officer shall be entitled to safeguard the interests

9. ČLEN

Konzularni funkcionar ima v imenu sodišč države pošiljateljice pravico vročati sodne listine v civilno- in gospodarskopравnih zadevah, posredovati zunajsodne listine ali izvajati dokaze v skladu z veljavnimi mednarodnimi sporazumi, kadar pa takih sporazumov ni, če se država sprejemnica s tem strinja.

10. ČLEN

Konzularni funkcionar lahko izdaja potrdila o poreklu ali neposrednem izvoru blaga in druge podobne dokumente.

11. ČLEN

Konzularni funkcionar lahko prejme v hrambo kakršne koli denarne zneske, dokumente in predmete, ki mu jih predajo državljani države pošiljateljice ali kdo drug v njihovem imenu.

12. ČLEN

1. Konzularni funkcionar ima pravico sprejemati izjave, predpisane z zakonodajo države pošiljateljice, zlasti v zvezi z državljanstvom.
2. Če to ni v nasprotju z zakonodajo države sprejemnice, ima pravico legalizirati ali overjati podpise, potrjevati verodostojnost dokumentov ali jih overjati in jih prevesti, zlasti z namenom da se predložijo organu države sprejemnice.

13. ČLEN

1. Konzularni funkcionar ima pravico:
 - a) izdajati izpiske ali vpisovati matična dejstva v rojstne ali matične knjige umrlih državljanov države pošiljateljice ali izdajati druge listine o njihovem osebni stanju;
 - b) sklepati zakonske zveze, če je vsaj eden od bodočih zakoncev državljan države pošiljateljice, če noben od njiju ni državljan države sprejemnice in če mu tega ne preprečuje zakonodaja države sprejemnice.
2. Izdajanje listin iz točke a. prejšnjega odstavka ne pomeni izvzetja iz obveznosti po zakonodaji države sprejemnice.

14. ČLEN

1. Če to ni v nasprotju z zakonodajo države sprejemnice in če to ne posega v ukrepanje njenih pristojnih organov v zvezi s tem, ima konzularni funkcionar pravico varovati interese mladoletnikov in drugih oseb z omejeno opravilno sposobnostjo, ki so državljani države pošiljateljice, zlasti pri urejanju skrbništva.

- of minors and other persons lacking full capacity who are nationals of the sending State, particularly to arrange for matters of guardianship and trusteeship.
2. When such guardianship or trusteeship is to be arranged by the authorities of the receiving State, a consular officer shall be entitled to:
 - a) propose to those authorities a person suitable to be appointed guardian or trustee;
 - b) concern himself with the interests of such minors and other persons lacking full capacity.
 3. If it should come to the knowledge of the competent local authorities of the receiving State that a national of the sending State, in respect of whom guardianship or trusteeship is to be arranged, is in the receiving State, they shall inform the appropriate consular officer accordingly. The consular officer shall similarly inform the said authorities if such information should reach him through any other channel.

ARTICLE 15

1. A consular officer shall be entitled to draw up or receive in notarial form or in such similar form as may be laid down by the law of the sending State:
 - a) acts and contracts concerning exclusively nationals of the sending State;
 - b) contracts of marriage provided that at least one of the parties is a national of the sending State;
 - c) acts and contracts notwithstanding that none of the parties concerned is a national of the sending State, provided that such acts and contracts relate to property situated within that State or are intended to have effect within that State.
2. The acts and contracts referred to in the preceding paragraph shall have judicial effect in the receiving State only to the extent that there is nothing contrary thereto under the law of that State.
3. When the law of the sending State requires the administration of an oath or affirmation, a consular officer shall be entitled to administer such oath or affirmation.

ARTICLE 16

1. A consular officer may advise nationals of the sending State in regard to their rights and duties under the law of the receiving State relating to social security and social and medical assistance, and assist them in this connection.
2. He may, in particular, when the beneficiary is not duly represented in the receiving State receive, in accordance with the law of that State, payment of pensions or allowances due to nationals of the sending State, and pass them on to the entitled persons, in conformity with the law of the sending State and with international agreements in force, especially in the field of social security.

2. Kadar tako skrbništvo urejajo organi države sprejemnice, ima konzularni funkcionar pravico:
 - a) tem organom predlagati primerne skrbnika,
 - b) skrbeti za interese takih mladoletnikov in drugih oseb z omejeno opravilno sposobnostjo.
3. Če pristojne lokalne oblasti države sprejemnice izvedo, da je državljani države pošiljateljice, ki se mu ureja skrbništvo, v državi sprejemnici, o tem obvestijo pristojnega konzularnega funkcionarja. Če ta za to izve od drugod, o tem prav tako obvesti navedene oblasti.

15. ČLEN

1. Konzularni funkcionar ima pravico sestavljati ali sprejemati notarske zapise ali druge z zakonodajo države pošiljateljice predpisane oblike:
 - a) dokumentov in pogodb, ki se nanašajo izključno na državljane države pošiljateljice,
 - b) poročnih listov, če je vsaj eden od zakoncev državljani države pošiljateljice,
 - c) dokumentov in pogodb v zvezi s premoženjem v državi pošiljateljici ali z učinkom v tej državi, čeprav nobena od strank ni državljani države pošiljateljice.
2. Dokumenti in pogodbe iz prejšnjega odstavka imajo pravni učinek v državi sprejemnici samo, če to ni v nasprotju z njeno zakonodajo.
3. Kadar se v skladu z zakonodajo države pošiljateljice zahteva prisega ali izjava, ima konzularni funkcionar pravico opraviti tako prisego ali sprejeti tako izjavo.

16. ČLEN

1. Konzularni funkcionar lahko državljanom države pošiljateljice svetuje glede njihovih pravic in dolžnosti v skladu z zakonodajo države sprejemnice v zvezi s socialno varnostjo ter socialno in zdravstveno oskrbo ter jim pomaga v zvezi s tem.
2. Kadar upravičenec v državi sprejemnici nima ustreznega zastopstva, lahko konzularni funkcionar v skladu z njeno zakonodajo zlasti prejema izplačila pokojnin ali nadomestil za državljane države pošiljateljice in jih posreduje upravičencem v skladu z zakonodajo države pošiljateljice ter veljavnimi mednarodnimi sporazumi, zlasti s področja socialne varnosti.

CHAPTER III – ESTATES

ARTICLE 17

1. The competent authorities of the receiving State shall inform the appropriate consular officer as soon as they have knowledge:
 - a) of the death within his district of any national of the sending State;
 - b) of the existence in the district of an estate with regard to which the consular officer may have a right to represent interests under the provisions of this chapter.
2. The consular officer, if he is the first to have knowledge of such a death or the existence of such an estate shall similarly inform the competent authorities of the receiving State and, should the eventuality arise, other consular officers concerned.

ARTICLE 18

If a national of the sending State dies in the receiving State without being either domiciled or ordinarily resident there, the consular officer within whose district such national has died shall be permitted, for the purpose of safeguarding the money and effects in the personal possession of the deceased, to take immediate custody thereof, subject to the right of the administrative or judicial authorities of the receiving State to take custody of such money and effects in any case where the interests of justice so require. The preservation or disposal of such money or effects shall be subject to the law of the receiving State.

ARTICLE 19

If, in the receiving State, it is permitted to receive and distribute an estate of small value without first obtaining a grant of representation, a consular officer shall be entitled to receive and distribute such an estate of a national of the sending State.

ARTICLE 20

1. In any case where a deceased person leaves property in the receiving State and a national of the sending State who is not resident in the receiving State and is not legally represented there has or may have an interest in such property, the consular officer in whose district the estate is being administered or otherwise dealt with in conformity with the law of the receiving State, or, failing this, in whose district the property is situated, shall have the right to represent such national as regards his interests in the estate or property as if power of attorney had been conferred by him upon the consular officer.
2. The provisions of the foregoing paragraph shall, provided that this is consistent with the law of the receiving State, also apply when a national of the sending State who is resident in the receiving State is incapable of exercising his rights.
3. The presumed power of attorney of the consular officer shall cease to be operative as from the date when the consular officer is informed that such national is defending his interests in the receiving State either in person or through a duly appointed representative.

III. POGLAVJE – ZAPUŠČINA

17. ČLEN

1. Pristojni organi države sprejemnice takoj obvestijo pristojnega konzularnega funkcionarja, ko izvedo:
 - a) za smrt državljana države pošiljateljice na njegovem območju,
 - b) za uvedbo zapuščinskega postopka, v katerem bi konzularni funkcionar lahko imel pravico zastopanja interesov v skladu z določbami tega poglavja.
2. Če konzularni funkcionar prvi izve za tako smrt ali uvedbo zapuščinskega postopka, o tem obvesti pristojne organe države sprejemnice in po potrebi druge pristojne konzularne funkcionarje.

18. ČLEN

Če državljan države pošiljateljice umre v državi sprejemnici in tam nima stalnega ali začasnega prebivališča, sme konzularni funkcionar, na čigar območju tak državljan umre, denar in osebne predmete v lasti umrlega takoj zaseči in jih tako zavarovati, pri čemer se upošteva pravica upravnih ali sodnih organov države sprejemnice do zasega denarja in osebnih predmetov, kadar to narekujejo pravosodni postopki. Hrambo in razpolaganje s tem denarjem ali osebnimi predmeti ureja zakonodaja države sprejemnice.

19. ČLEN

Če je v državi sprejemnici dovoljeno prevzeti in razdeliti zapuščino manjše vrednosti brez uradnega pooblastila, ima konzularni funkcionar pravico prevzeti in razdeliti tako zapuščino državljana države pošiljateljice.

20. ČLEN

1. Kadar umrli zapusti premoženje v državi sprejemnici in je ali bi lahko bil do njega upravičen državljan države pošiljateljice, ki v državi sprejemnici nima prebivališča ali pravnega zastopnika, ima konzularni funkcionar, na čigar območju se izvršuje zapuščinski postopek ali se z zapuščino razpolaga kako drugače v skladu z zakonodajo države sprejemnice ali na čigar območju je premoženje, enako pravico zastopati interese takega državljana v zvezi z zapuščinskim postopkom ali premoženjem, kot če bi ga ta pooblastil za zastopanje.
2. Če je to v skladu z zakonodajo države sprejemnice, se določbe prejšnjega odstavka uporabljajo tudi, kadar državljan države pošiljateljice s prebivališčem v državi sprejemnici ne more uveljavljati svojih pravic.
3. Neuradno pooblastilo za zastopanje konzularnemu funkcionarju preneha z dnem, ko je obveščen, da državljan svoje interese v državi sprejemnici varuje sam ali prek imenovanega zastopnika.

4. If, however, a grant has been made to the consular officer in accordance with Article 23, the presumed power of attorney shall cease to be operative as from the date when at the request of the national or his representative, or otherwise, the grant is terminated.

ARTICLE 21

1. When a consular officer exercises the right of representation provided for by Article 20, he may intervene with a view to the protection and preservation of the interests of the person whom he is entitled to represent, subject to the provisions of paragraph 1 of Article 23. He may, for example, request the administrative or judicial authorities of the receiving State to place the property under seal and subsequently to remove the seals and make the inventory.
2. Where Article 20 does not apply, the consular officer of the State of which the deceased was a national may, provided that this is consistent with the law of the receiving State, intervene, to the same extent and subject to the provisions in paragraph 1 of Article 23, with a view to the protection and preservation of the property. He may likewise intervene when the executors are not present or represented.

ARTICLE 22

When a consular officer exercises the right of representation provided for by Article 20, he may, subject to the provisions of paragraph 2 of Article 23, and provided that this is consistent with the law of the receiving State, also take into his control and administer the estate to the same extent as if a power of attorney had been conferred upon him by the national, unless another person, having equal or greater rights, has already taken the necessary steps for this purpose.

ARTICLE 23

1. If, under the law of the receiving State, a grant of representation or order of a court is necessary to enable the consular officer to protect and preserve the estate, any grant or order which would have been made in favour of the duly appointed attorney of the person whose interests are represented by the consular officer shall be made in favour of the consular officer on his application. On prima facie evidence of the necessity for the immediate protection and preservation of the estate and of the existence of persons with an interest therein which the consular officer has a right to represent, the court may make a grant or order to the consular officer provisionally, limited to the protection and preservation of the estate until such time as a further grant or order is made.
2. If, under the law of the receiving State, a grant of representation is necessary to enable the consular officer to take control of and to administer the estate, the consular officer shall be entitled to request and obtain a grant of representation in the same way as the duly appointed attorney of the person whose interests he represents.

4. Če pa se konzularnemu funkcionarju izda uradno pooblastilo v skladu s 23. členom, neuradno pooblastilo za zastopanje preneha z dnem, ko se to prekliče na zahtevo državljana ali njegovega zastopnika ali kako drugače.

21. ČLEN

1. Kadar konzularni funkcionar uveljavlja pravico do zastopanja iz 20. člena, lahko ob upoštevanju določb prvega odstavka 23. člena ukrepa za zaščito in ohranitev interesov osebe, ki jo ima pravico zastopati. Tako lahko denimo pri upravnih ali sodnih organih države sprejemnice vloži zahtevek za plombiranje premoženja ali umik plomb ter popis premoženja.
2. Kadar ni mogoče uporabiti 20. člena, lahko konzularni funkcionar države, katere državljan je bil umrl, v ta namen ukrepa za zaščito in ohranitev premoženja ob upoštevanju določb prvega odstavka 23. člena, če je to v skladu z zakonodajo države sprejemnice. Prav tako lahko ukrepa, kadar izvršitelj ni navzoč ali zastopan.

22. ČLEN

Kadar konzularni funkcionar uveljavlja pravico zastopanja iz 20. člena, lahko ob upoštevanju določb drugega odstavka 23. člena, in če je to v skladu z zakonodajo države sprejemnice, prevzame vodenje in izvrševanje zapuščinskega postopka, enako kot če bi ga za to pooblastil državljan, razen če v ta namen ni ustrezno ukrepal že kdo drug z enakimi ali večjimi pravicami.

23. ČLEN

1. Če je po zakonodaji države sprejemnice potrebno uradno pooblastilo za zastopanje ali sodni nalog, da lahko konzularni funkcionar zaščiti in ohrani zapuščino, se mu na njegovo zahtevo izda uradno pooblastilo ali nalog, kakršen bi se izdal imenovanemu pravnemu zastopniku osebe, katere interese zastopa. Če obstajajo verjetni dokazi o nujnosti takojšnje zaščite in ohranitve zapuščine ter o obstoju oseb s pravnim interesom, ki jih ima konzularni funkcionar pravico zastopati, mu lahko sodišče izda začasno uradno pooblastilo ali nalog, omejen na zaščito in ohranjanje zapuščine, do izdaje drugega pooblastila ali naloga.
2. Če je po zakonodaji države sprejemnice potrebno uradno pooblastilo za zastopanje, da lahko konzularni funkcionar prevzame vodenje in izvrševanje zapuščinskega postopka, ima ta pravico zaprositi za pooblastilo in ga pridobiti pod enakimi pogoji kot imenovani pravni zastopnik osebe, katere interese zastopa.

3. The court may postpone the making of a grant to a consular officer for such time as it deems necessary to enable the person represented by the consular officer to be informed and to decide whether he desires to be represented otherwise than by the consular officer.

ARTICLE 24

1. Where a consular officer has a grant under paragraph 2 of Article 23, he shall, if the court so requests, furnish reasonable evidence of the receipt of the assets by those entitled to them or repay or return those assets to the appropriate authority or person in the event of his being unable to furnish such evidence. He shall likewise, after having administered the estate, transfer the assets to the persons entitled to them through any channels which, if the eventuality arises, the court may direct.
2. Where a consular officer may take into his control and administer an estate without a grant or order of a court, he shall, as regards transfer of the assets to the beneficiaries, be bound by the law of the receiving State.

ARTICLE 25

When a consular officer exercises with regard to an estate the rights referred to in Articles 18 to 24, he shall, to that extent and in his consular capacity, be subject to the jurisdiction of the courts of the receiving State.

ARTICLE 26

A consular officer may receive from a competent authority or person, for transmission to a national of the sending State who is not resident in the receiving State, money or other property to which such national is entitled as a consequence of the death of any person. Such money or other property may include, but is not limited to, shares in an estate, payments made pursuant to social legislation or other relevant laws, and the proceeds of life assurance policies. With regard to furnishing reasonable evidence of the receipt of the money or other property by the national to whom it is to be transmitted, and with regard to returning the money or other property in the event of the consular officer being unable to furnish such evidence, the latter shall comply with any conditions laid down by the competent authority or person referred to above.

ARTICLE 27

Money or other property may be paid, delivered or transferred to a consular officer, only to the extent that, and subject to the conditions under which, payment, delivery, or transfer to the person whom the consular officer represents or on whose behalf he receives the money or other property, would be permitted under the law of the receiving State. The consular officer shall acquire no greater rights in respect of such money or other property than the person whom he represents or on whose behalf he receives the money or other property would have acquired, if the money or other property had been paid, delivered or transferred to such person directly.

3. Sodišče lahko odloži izdajo pooblastila konzularnemu funkcionarju do roka, v kakršnem se zastopana oseba lahko obvesti in se odloči, ali želi drugačno obliko zastopanja.

24. ČLEN

1. Kadar konzularni funkcionar pridobi uradno pooblastilo po drugem odstavku 23. člena, mora na zahtevo sodišča predložiti zadostne dokaze, da so upravičenci prejeli sredstva, ali ta sredstva poplačati ali vrniti ustreznemu organu ali osebi, če takih dokazov ne more predložiti. Po izvršitvi zapuščinskega postopka mora sredstva prenesti na upravičence na način, ki ga določi sodišče.
2. Kadar konzularni funkcionar prevzame vodenje in izvrševanje zapuščinskega postopka brez uradnega pooblastila ali sodnega naloga, ga pri prenosu sredstev na upravičence zavezuje zakonodaja države sprejemnice.

25. ČLEN

Kadar konzularni funkcionar v zvezi z zapuščino uveljavlja pravice iz 18. do 24. člena, je pri tem po svoji konzularni pristojnosti podrejen sodni pristojnosti države sprejemnice.

26. ČLEN

Konzularni funkcionar lahko od pristojnega organa ali osebe prejme denar ali drugo premoženje, da ga prenese na državljana države pošiljateljice, ki ne prebiva v državi sprejemnici in je do njega upravičen po smrti neke osebe. Tak denar ali drugo premoženje lahko med drugim obsega delež zapuščine, izplačila na podlagi socialne zakonodaje ali drugih predpisov ter izplačila zavarovalnine življenjskih zavarovanj. Konzularni funkcionar v zvezi s predložitvijo zadostnih dokazov, da je državljan prejel nakazani denar ali drugo premoženje, ter vračilom denarja ali drugega premoženja, če takih dokazov ne more predložiti, ravna skladno z navodili navedenega pristojnega organa ali osebe.

27. ČLEN

Denar ali drugo premoženje se lahko konzularnemu funkcionarju plača, vroči ali nakáže samo, če je plačilo, vročitev ali nakazilo osebi, ki jo ta zastopa ali v katere imenu sprejme denar ali drugo premoženje, skladno z zakonodajo države sprejemnice. Konzularni funkcionar ne pridobi večjih pravic do denarja ali drugega premoženja, kot bi jih imela oseba, ki jo zastopa ali v imenu katere prejme denar ali premoženje, če bi ji bila ta izplačana, vročena ali nakazana neposredno.

CHAPTER IV – SHIPPING

ARTICLE 28

When a vessel of the sending State is in a port of the receiving State or in the territorial or internal waters of that State, a consular officer shall be entitled to afford all appropriate assistance to the vessel.

ARTICLE 29

A consular officer may invoke the assistance of the authorities of the receiving State in any matter pertaining to the performance of the functions described in this chapter, and the said authorities shall give such assistance unless they have serious reasons to put forward for refusing it in a particular case.

ARTICLE 30

1. When a vessel of the sending State is in a port of the receiving State or anchors in the territorial or internal waters of that State, the appropriate consular officer may, as soon as she has received pratique, go on board this vessel himself or send his representative.
2. The master and members of the crew shall be permitted to communicate with the consular officer. They may proceed to the consular post provided that sufficient time is available before the departure of the vessel. If, however, the authorities of the receiving State consider that sufficient time is not available, they shall immediately so inform the appropriate consular officer.

ARTICLE 31

A consular officer shall be entitled to:

- (a) question the master and members of the crew of a vessel of the sending State;
- (b) examine and countersign the vessel's papers;
- (c) in cases where this is required by the maritime laws of the sending State, take statements and execute maritime declarations with regard to all events relating to the master, members of the crew and other persons on board, the vessel, its voyage, destination and cargo;
- (d) generally facilitate the vessel's entry into, stay in, and departure from, a port, or territorial or internal waters;
- (e) deliver on behalf of the sending State any documents necessary to enable the vessel to sail;
- (f) issue and renew special documents relating to seamen in conformity with the law of the sending State;
- (g) arrange for the engagement, embarkation, discharge and disembarkation of the master and members of the crew;
- (h) receive, draw up or execute any declaration or other document prescribed by the maritime laws of the sending State concerning, *inter alia*:

IV. POGLAVJE – LADIJSKI PROMET

28. ČLEN

Kadar je plovilo države pošiljateljice v pristanišču države sprejemnice ali v njenem teritorialnem morju ali notranjih morskih vodah, ima konzularni funkcionar pravico plovilu zagotavljati vso ustrezno pomoč.

29. ČLEN

Konzularni funkcionar lahko organe države sprejemnice zaprosi za pomoč v vsaki zadevi v zvezi z izvajanjem funkcij iz tega poglavja, ti pa mu tako pomoč zagotovijo, razen če se ne sklicujejo na tehtne razloge za zavrnitev pomoči v posameznem primeru.

30. ČLEN

1. Kadar je plovilo države pošiljateljice v pristanišču države sprejemnice ali je zasedrano v njenem teritorialnem morju ali notranjih morskih vodah, lahko pristojni konzularni funkcionar sam odide na krov tega plovila ali tja pošlje svojega zastopnika, takoj ko prejme dovoljenje za prost prehod.
2. Poveljnik in člani posadke smejo komunicirati s konzularnim funkcionarjem. Če je pred izplutjem plovila dovolj časa, lahko odidejo na konzulat. Če pa organi države sprejemnice menijo, da časa ni dovolj, o tem takoj obvestijo pristojnega konzularnega funkcionarja.

31. ČLEN

Konzularni funkcionar ima pravico:

- (a) zaslišati poveljnika in člane posadke plovila države pošiljateljice,
- (b) pregledati in sopolpisati ladijske dokumente,
- (c) kadar tako zahteva pomorska zakonodaja države pošiljateljice, sprejemati uradne izjave in potrjevati pomorske izjave o vseh dogodkih v zvezi s poveljnikom, člani posadke in drugimi osebami na krovu, plovilom, plovbo, namembnim krajem in tovorom,
- (d) na splošno poskrbeti za nemoteno vplutje plovila v pristanišče, teritorialno morje ali notranje morske vode, zadrževanje tam in izplutje,
- (e) v imenu države pošiljateljice predložiti potrebne dokumente za plovbo plovila,
- (f) izdajati in podaljševati posebne dokumente za pomorščake v skladu z zakoni in drugimi predpisi države pošiljateljice,
- (g) poskrbeti za najetje, vkrcanje, odpust in izkrcanje poveljnika in članov posadke,
- (h) prejemati, sestavljati ali potrjevati izjave in druge dokumente, predpisane s pomorsko zakonodajo države pošiljateljice, in sicer med drugim v zvezi z:

- i. the entry in, or removal from, the register of the sending State of any vessel;
 - ii. the transfer from one owner to another of any vessel inscribed on that register;
 - iii. the registration of any mortgage or charge of such a vessel;
 - iv. the fitting-out or laying-up of such a vessel;
 - v. the loss of such a vessel, or average in relation to such a vessel;
- (i) take any other measures for the enforcement on board the vessel of the maritime laws of the sending State.

ARTICLE 32

A consular officer or his representative shall be entitled to aid the master and members of the crew in their dealings with the administrative or judicial authorities of the receiving State.

ARTICLE 33

Subject to the provisions of Articles 35 and 36, a consular officer shall be entitled to:

- (a) take measures for the preservation of good order and discipline on board vessels of the sending State;
- (b) settle disputes between the master and members of the crew, including disputes as to wages and contracts of service.

ARTICLE 34

1. A consular officer may make arrangements for medical assistance, including treatment in hospital, for the master and members of the crew of a vessel of the sending State, even after discharge.
2. He may likewise make arrangements for the repatriation of any such person.

ARTICLE 35

1. Except at the request or with the consent of the consular officer, the administrative authorities of the receiving State shall not concern themselves with any matter relating to the internal management of the vessel.
2. The administrative or judicial authorities of the receiving State shall not interfere with the detention of a seaman in custody on the vessel for a disciplinary offence, provided that such detention is lawful under the law of the sending State and is not accompanied by unjustifiable severity or inhumanity, and provided that there is no reasonable cause for believing that the life or liberty of the seaman will be endangered, for reasons of race, nationality, political opinion, or religion, in any country to which the vessel is likely to sail.
3. With regard to disputes between the master and members of the crew as to wages and contracts of service, the judicial authorities of the receiving State shall not exercise such jurisdiction as they possess under the law of that State unless the consular officer has been notified and has raised no objection.

- i. vpisom plovila v register države pošiljateljice ali izbrisom iz njega,
 - ii. spremembo lastništva plovila, vpisanega v register,
 - iii. vpisom hipotek ali bremen na tako plovilo,
 - iv. opremo ali izločitvijo takega plovila,
 - v. izgubo ali havarijo plovila,
- (i) sprejemati druge ukrepe za uveljavljanje pomorske zakonodaje države pošiljateljice na krovu plovila.

32. ČLEN

Konzularni funkcionar ali njegov zastopnik ima pravico pomagati poveljniku in članom posadke pri poslovanju z upravnimi ali sodnimi organi države sprejemnice.

33. ČLEN

Ob upoštevanju določb 35. in 36. člena ima konzularni funkcionar pravico:

- (a) sprejemati ukrepe za ohranitev reda in discipline na krovu plovil države pošiljateljice,
- (b) reševati spore med poveljnikom in člani posadke, tudi o plačah in pogodbah o delu.

34. ČLEN

1. Konzularni funkcionar lahko poveljniku in članom posadke plovila države pošiljateljice preskrbi medicinsko pomoč, z zdravljenjem v bolnišnici vred, tudi po njihovem odpustu.
2. Podobno lahko uredi vrnitev takih oseb v domovino.

35. ČLEN

1. Upravni organi države sprejemnice se ne vmešavajo v poveljevanje plovila, razen na prošnjo ali s soglasjem konzularnega funkcionarja.
2. Upravni ali sodni organi države sprejemnice se ne vmešavajo v pripor pomorščaka na plovilu zaradi disciplinskega prekrška, če je tak pripor v skladu z zakonodajo države pošiljateljice in ni neupravičeno strog ali nehuman ter če ni utemeljenih razlogov za sum, da bosta zaradi njegove rase, narodnosti, političnega prepričanja ali veroizpovedi ogrožena pomorščakovo življenje ali osebna svoboda v kateri koli državi, kamor naj bi plovilo odplulo.
3. Sodni organi države sprejemnice ne izvajajo svoje pristojnosti po zakonodaji svoje države glede sporov med poveljnikom in člani posadke o plačah in pogodbah o delu, razen če konzularni funkcionar s tem ni bil seznanjen in temu ni nasprotoval.

ARTICLE 36

1. Unless paragraphs 2 and 3 of the present article provide otherwise, the judicial and administrative authorities of the receiving State shall not entertain prosecutions or intervene, as the case may be, in relation to offences committed or matters occurring on board the vessel, except at the request or with the consent of the consular officer or other duly authorised person.
2. Irrespective of the consent of the consular officer or other duly authorised person, the judicial authorities of the receiving State may entertain prosecutions in respect of offences committed on board the vessel, when these offences:
 - a) have been committed by or against any person other than the master or member of the crew or by or against a national of the receiving State;
 - b) involve the tranquillity or safety of a port of the receiving State or the safety of the territorial or internal waters of such State;
 - c) are offences against the law of the receiving State regarding public safety, public health, the safeguarding of life at sea, immigration, customs or oil pollution;
 - d) are grave offences.
3. The administrative authorities of the receiving State may likewise, intervene, irrespective of the consent of the consular officer or other duly authorised person, in relation to matters occurring on board the vessel:
 - a) where a person has been charged with having committed on board an offence in respect of which the judicial authorities of the receiving State may, in conformity with the foregoing paragraph, entertain a prosecution, or where there is reasonable cause for believing that such offence is about to be or is being or has been committed, on board;
 - b) where they are entitled to intervene in conformity with paragraph 2 of Article 35;
 - c) where a person is detained on board against his will, with the exception of a member of the crew detained for a disciplinary offence;
 - d) for the purpose of taking any action or making any examination which they consider necessary in regard to any of the matters specified in sub-paragraphs b and c of the foregoing paragraph.
4. For the purposes of this article, the term “grave offence” shall mean any offence which under the law of the receiving State is punishable with a maximum sentence of at least five years deprivation of liberty, or in the case of States which make a notification to this effect, three years or four years deprivation of liberty as the case may be.

ARTICLE 37

1. Unless it is impossible by reason of the urgency of the matter, the consular officer shall be given prior notice in sufficient time to enable him to be present whenever the authorities of the receiving State proceed on board the vessel to act in pursuance of Article 36.

36. ČLEN

1. Če v drugem in tretjem odstavku ni določeno drugače, sodni in upravni organi države sprejemnice ne uvedejo pregona ali ne ukrepajo v zvezi s kršitvami in dogodki na krovu plovila, razen na prošnjo ali s soglasjem konzularnega funkcionarja ali druge pooblaščen osebe.
2. Ne glede na soglasje konzularnega funkcionarja ali druge pooblaščen osebe lahko sodni organi države sprejemnice uvedejo postopek pregona v zvezi s kršitvami, storjenimi na krovu plovila, kadar:
 - a) jih stori kdor koli razen poveljnika ali članov posadke ali so storjeni nad komer koli razen njih ali jih stori državljan države sprejemnice ali so storjeni nad njim,
 - b) ogrožajo mir ali varnost pristanišča države sprejemnice ali varnost teritorialnega morja ali notranjih morskih voda te države,
 - c) gre za kršitev zakonodaje države sprejemnice s področja javne varnosti, javnega zdravja, varovanja človeških življenj na morju, priseljevanja, carine ali onesnaženja z nafto,
 - d) gre za hude kršitve.
3. Upravni organi države sprejemnice lahko v zvezi z dogodki na krovu plovila prav tako ukrepajo ne glede na soglasje konzularnega funkcionarja ali druge pooblaščen osebe:
 - a) kadar je oseba obdolžena, da je na krovu storila kršitev, v zvezi s katero lahko sodni organi države sprejemnice uvedejo postopek pregona v skladu s prejšnjim odstavkom, ali kadar obstaja utemeljen sum, da bo ali je bila takšna kršitev storjena na krovu ali se pravkar dogaja,
 - b) kadar so upravičeni ukrepati v skladu z drugim odstavkom 35. člena,
 - c) kadar je oseba zadržana na krovu proti svoji volji, z izjemo člana posadke, ki je priprt zaradi disciplinskega prekrška,
 - d) kadar gre za potrebne ukrepe ali preglede v zvezi z zadevami iz točk b) in c) prejšnjega odstavka.
4. V tem členu je huda kršitev vsaka kršitev, ki se po zakonodaji države sprejemnice kaznuje z najmanj petletnim odvzemom prostosti, v državah, ki o tem pošljejo uradno obvestilo, pa s tri- ali štiriletnim odvzemom prostosti.

37. ČLEN

1. Razen če to zaradi nujnosti zadeve ni mogoče, se konzularni funkcionar obvesti dovolj zgodaj, da je lahko vedno navzoč v primerih, ko se organi države sprejemnice vkrcajo na krov plovila, da bi ukrepali v skladu s 36. členom.

2. In all cases where the authorities of the receiving State take action under Article 36, they shall provide the consular officer with full information about what has taken place.
3. The provisions of this article shall not apply to routine examination concerning customs, public health, the policing of ports, dangerous goods and immigration control.

ARTICLE 38

1. If a member of the crew of a vessel fails to report for duties on board a vessel of the sending State, the administrative and judicial authorities of the receiving State shall, at the request of the consular officer, accord every possible assistance in finding the said member of the crew.
2. On proof of desertion, the authorities of the receiving State shall, subject to the provisions of Article 29, detain the deserter and convey him on board the vessel, or deliver him to the master or such other person as may be competent under the law of the receiving State.
3. The authorities of the receiving State shall not, however, be bound by the provisions of the preceding paragraph:
 - a) if the deserter is a national of the receiving State;
 - b) if there is reasonable cause for believing that his life or liberty will be endangered for reason of race, nationality, political opinion or religion in any country to which the vessel is likely to sail.
4. If a member of the crew of a vessel misses that vessel and wishes to rejoin her at another port or to join another vessel or otherwise to leave the receiving State forthwith, the authorities of that State, at the request of the consular officer shall, subject to the provisions of Article 29, and where appropriate, accord facilities and assistance for these purposes and refrain from any action which would impede their fulfilment.

ARTICLE 39

1. The authorities of the receiving State shall inform the appropriate consular officer as soon as it comes to their knowledge that:
 - a) a vessel of the sending State has been wrecked or stranded in the territorial or internal waters of the receiving State, or in the vicinity of those waters;
 - b) parts of a vessel of the sending State or of her cargo, have come to shore in the receiving State.
2. The authorities of the receiving State shall take all necessary measures to maintain order, to ensure the protection of the vessel and of persons and property in the cases mentioned in the preceding paragraph, and to prevent any damage that might be caused to other vessels or to harbour installations. The authorities shall also inform the appropriate consular officer as soon as possible of the measures taken and, where appropriate and practicable, shall associate him with these measures.

2. V vseh primerih, ko organi države sprejemnice ukrepajo po 36. členu, konzularnega funkcionarja obvestijo o vseh dogodkih.
3. Določbe tega člena se ne uporabljajo za rutinske preglede s področja carine, javnega zdravja, pristaniškega reda, nevarnega blaga in nadzora nad priseljivanjem.

38. ČLEN

1. Če se član posadke plovila ne zgledi na krovu plovila države pošiljateljice, ga upravni in sodni organi države sprejemnice na prošnjo konzularnega funkcionarja pomagajo iskati po svojih najboljših močeh.
2. Če se izkaže, da je dezertiral, ga organi države sprejemnice ob upoštevanju določb 29. člena pridržijo in ga prepeljejo na krov plovila ali ga izročijo poveljniku ali drugi pristojni osebi v skladu z zakonodajo države sprejemnice.
3. Določbe prejšnjega odstavka organov države sprejemnice ne zavezujejo:
 - a) če je dezertler državljani države sprejemnice,
 - b) če obstaja utemeljen sum, da bosta zaradi njegove rase, narodnosti, političnega prepričanja ali veroizpovedi ogrožena njegovo življenje ali osebna svoboda v kateri koli državi, kamor naj bi odplulo plovilo.
4. Če članu posadke plovilo uide in se želi vkrcati v drugem pristanišču ali se vkrcati na drugo plovilo ali kako drugače takoj zapustiti državo sprejemnico, mu njeni organi na prošnjo konzularnega funkcionarja ob upoštevanju določb 29. člena, kadar je to primerno, v ta namen zagotovijo sredstva in pomoč ter se vzdržijo ukrepov, ki bi mu to onemogočili.

39. ČLEN

1. Pristojni organi države sprejemnice takoj obvestijo pristojnega konzularnega funkcionarja, če izvedo, da:
 - a) je plovilo države pošiljateljice doživelo brodolom ali je nasedlo v teritorialnem morju ali notranjih morskih vodah države sprejemnice ali v njihovi bližini,
 - b) je dele plovila države pošiljateljice ali njenega tovora naplavilo na obalo države sprejemnice.
2. Organi države sprejemnice sprejmejo vse potrebne ukrepe za ohranitev reda in miru, za zavarovanje plovila ter oseb in premoženja v primerih iz prejšnjega odstavka ter za preprečitev škode na drugih plovilih in pristaniški infrastrukturi. Poleg tega s sprejetimi ukrepi čim prej seznanijo pristojnega konzularnega funkcionarja in ga, če je to primerno in izvedljivo, vanje tudi vključijo.

ARTICLE 40

1. If neither the master, the owner nor the insurers or their agents are in a position to make arrangements to this effect, the appropriate consular officer may, as a representative of the owner, make, in collaboration with the authorities and in accordance with the law of the receiving State, the same arrangements in respect of any vessel, part of a vessel or cargo to which paragraph 1 of Article 39 applies, as the owner could have made if he had been present.
2. Articles belonging to such a vessel or cargo shall not be liable to customs duties or import tax, unless they are brought ashore for use or consumption within the receiving State. The authorities of the receiving State may, however, if they think fit, require security for the protection of the revenue in relation to such articles temporarily based in the receiving State.

ARTICLE 41

1. If a master or member of a crew, not being a national of the State of the flag, has died at sea, or on land in any country whatsoever, the competent authorities of the State of the flag shall, without delay, send to the consular officer or to other competent authorities of the State of the deceased a copy of the accounts they have received relating to the effects, wages and other property of the deceased, as well as all information which may facilitate the search for persons entitled to make claims in order to succeed to his estate.
2. If the value of effects, wages and other property of the deceased master or seaman does not exceed 500 gold Swiss Francs or such higher sum as may be notified subsequently by the State of the flag, the competent authorities of such State, if they are satisfied that a person resident in the State of the deceased is entitled to succeed to the estate of the deceased, shall transfer, without delay, the effects, wages and other property of the deceased master or seaman in their custody to the consular officer or to other competent authorities of the State of the deceased. The authorities of the State of the flag shall, however, be entitled, before making such transfer, to deduct from the said estate any sums necessary to meet debts to persons not resident in the State of the deceased if they are satisfied that such debts are legally valid.

CHAPTER V – GENERAL PROVISIONS

ARTICLE 42

In the exercise of his functions, a consular officer may levy the fees and charges provided for by the sending State. Such fees and charges shall be freely convertible into the currency of, and transferable to, the sending State.

40. ČLEN

1. Če ne poveljnik, ne lastnik, ne zavarovalnice ali njihovi zastopniki za to ne morejo poskrbeti, lahko pristojni konzularni funkcionar kot zastopnik lastnika v sodelovanju z organi ter v skladu z zakonodajo države sprejemnice sprejme enake ukrepe v zvezi s plovilom, delom plovila ali tovorom iz prvega odstavka 39. člena, kot bi jih lastnik, če bi bil navzoč.
2. Predmeti, ki pripadajo takemu plovilu ali tovoru, so izvzeti iz plačila carin ali uvoznih dajatev, razen če se ne izkrcajo z namenom uporabe v državi sprejemnici. Organi države sprejemnice lahko po potrebi zahtevajo varščino za take predmete, ki so začasno v državi sprejemnici, da preprečijo oškodovanje proračuna.

41. ČLEN

1. Če poveljnik ali član posadke, ki ni državljan države zastave, umre na morju ali na kopnem v kateri koli državi, pristojni organi države zastave konzularnemu funkcionarju ali drugim pristojnim organom države umrlega pošljejo kopijo prejetega popisa osebnih predmetov, plač in drugega premoženja umrlega skupaj z vsemi informacijami, ki bi lahko olajšale iskanje morebitnih upravičencev do njegove zapuščine.
2. Kadar vrednost osebnih predmetov, plač in drugega premoženja umrlega poveljnika ali pomorščaka ne presega 500 zlatih švicarskih frankov ali ustreznega višjega zneska, o katerem država zastave pozneje pošlje uradno obvestilo, pristojni organi te države brez odlašanja prenesejo osebne predmete, plače in drugo premoženje umrlega poveljnika ali pomorščaka v svoji hrambi na konzularnega funkcionarja ali druge pristojne organe države umrlega, če ugotovijo, da je oseba s prebivališčem v državi umrlega upravičen dedič njegove zapuščine. Organi države zastave imajo pred takim prenosom pravico od zapuščine odšteti potrebne zneske za poplačilo dolgov osebam, ki ne prebivajo v državi umrlega, če ugotovijo, da imajo ti dolgovi pravno veljavo.

V. POGLAVJE – SPLOŠNE DOLOČBE

42. ČLEN

Konzularni funkcionar lahko pri opravljanju svojih funkcij zaračunava takse in pristojbine, ki jih določi država pošiljateljica. Te takse in pristojbine je mogoče prosto zamenjati v valuto države pošiljateljice in jih tja nakazati.

ARTICLE 43

The provisions of the present Convention shall not affect other international agreements in force as between States parties to them.

ARTICLE 44

1. A consular officer shall be entitled, in addition to the consular functions for which provision is made in the present Convention, to exercise any other consular functions entrusted to him by the sending State which are not prohibited by the law of the receiving State or to which no objection is taken by that State.
2. In any case where the present Convention provides for the exercise by a consular officer of a particular function, it shall be for the sending State to determine whether and to what extent the consular officer shall exercise such function.
3. No Contracting Party may claim under the present Convention the right for its consular officers to exercise in the territory of another Contracting Party any function which it does not permit the consular officers of that Party to exercise.

ARTICLE 45

In any case where the application of the present Convention may be of concern to the consular officers of two or more Contracting Parties, it is for the said officers to establish the necessary contacts to ensure effective co-operation not only among themselves but also between themselves and the administrative or judicial authorities of the receiving State.

ARTICLE 46

1. A consular officer of the State where a stateless person has his habitual residence, may protect such a person as if Article 2, paragraph 1, of the present Convention applied, provided that the person concerned is not a former national of the receiving State.
2. For the purposes of this article, the term “stateless person” means any person to whom the Convention relating to the status of stateless persons opened for signature at New York on 28th September 1954 applies.

ARTICLE 47

The receiving State shall not be obliged to recognise a consular officer as entitled to exercise consular functions on behalf of, or otherwise to act on behalf of or concern himself with, a national of the sending State who has become a political refugee whether for reasons of race, nationality, political opinion or religion.

ARTICLE 48

Nothing in the present Convention shall prejudice the special status and international protection accorded to refugees by the Parties to the Convention in conformity with international instruments, present or future.

43. ČLEN

Določbe te konvencije ne vplivajo na druge veljavne mednarodne sporazume med državami pogodbenicami.

44. ČLEN

1. Konzularni funkcionar ima poleg konzularnih funkcij iz te konvencije pravico opravljati katero koli drugo konzularno funkcijo, ki mu jo zaupa država pošiljateljica in ki ni prepovedana z zakonodajo države sprejemnice ali ki ji ta ne nasprotuje.
2. V vseh primerih, ko je v tej konvenciji predvideno opravljanje neke funkcije konzularnega funkcionarja, država pošiljateljica določi, ali jo bo ta opravljal in v kolikšnem obsegu.
3. Nobena pogodbenica po tej konvenciji ne more uveljavljati pravice, da njeni konzularni funkcionarji na ozemlju druge pogodbenice opravljajo katero koli funkcijo, ki je sama ne dovoli opravljati konzularnim funkcionarjem te pogodbenice.

45. ČLEN

V vsakem primeru, ko uporaba te konvencije zadeva konzularne funkcionarje dveh ali več pogodbenic, ti navežejo potrebne stike, da zagotovijo učinkovito sodelovanje ne samo med seboj, temveč tudi z upravnimi in sodnimi organi države sprejemnice.

46. ČLEN

1. Konzularni funkcionar države, kjer običajno prebiva oseba brez državljanstva, lahko tako osebo zaščiti v skladu s prvim odstavkom 2. člena te konvencije, če ta oseba ni nekdanji državljan države sprejemnice.
2. V tem členu izraz »oseba brez državljanstva« pomeni osebo, za katero se uporablja Konvencija o statusu oseb brez državljanstva, ki je bila dana na voljo za podpis v New Yorku 28. septembra 1954.

47. ČLEN

Država sprejemnica ni dolžna priznati, da ima konzularni funkcionar pravico izvajati konzularne funkcije ali kako drugače delovati v imenu državljana države pošiljateljice, ki je postal politični begunec zaradi svoje rase, narodnosti, političnega prepričanja ali veroizpovedi, ali ga obravnavati.

48. ČLEN

Ta konvencija v ničemer ne prejudicira posebnega statusa in mednarodne zaščite, ki jih pogodbenice dodelijo beguncem v skladu z obstoječimi ali prihodnjimi mednarodnimi akti.

CHAPTER VI – FINAL PROVISIONS

ARTICLE 49

The annexes to the present Convention shall form an integral part thereof.

ARTICLE 50

1. The present Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
2. The present Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the fifth instrument of ratification or acceptance.
3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the present Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

ARTICLE 51

1. After the entry into force of the present Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may decide by a unanimous vote to invite any non-member European State to accede thereto.
2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

ARTICLE 52

1. Any Contracting Party may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which the present Convention shall apply.
2. Any Contracting Party may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the present Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.
3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 55 of the present Convention.

ARTICLE 53

1. Any Contracting Party may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, declare that it avails itself of one or more of the reservations provided for in Annex I to the present Convention.

VI. POGLAVJE – KONČNE DOLOČBE

49. ČLEN

Priloge k tej konvenciji so njen sestavni del.

50. ČLEN

1. Konvencija je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope. Treba jo je ratificirati ali sprejeti. Listine o ratifikaciji ali sprejetju se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.
2. Konvencija začne veljati tri mesece po deponiranju pete listine o ratifikaciji ali sprejetju.
3. Za podpisnico, ki jo ratificira ali sprejme pozneje, začne veljati tri mesece po deponiranju njene listine o ratifikaciji ali sprejetju.

51. ČLEN

1. Po začetku veljavnosti te konvencije se lahko Odbor ministrov Sveta Evrope soglasno odloči, da k pristopu povabi katero koli evropsko državo nečlanico.
2. Pristop se opravi z deponiranjem listine o pristopu pri generalnem sekretarju Sveta Evrope in začne veljati tri mesece po deponiranju.

52. ČLEN

1. Pogodbenica lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu določi ozemlje ali ozemlja, na katerih se konvencija uporablja.
2. Pogodbenica lahko ob deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu ali kadar koli po tem z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, uporabo konvencije razširi na katero koli drugo ozemlje ali ozemlja, navedena v izjavi, za katerih mednarodne odnose je pristojna ali v katerih imenu sme dajati zaveze.
3. Vsako izjavo na podlagi prejšnjega odstavka je mogoče v skladu s postopkom iz 55. člena umakniti za katero koli navedeno ozemlje.

53. ČLEN

1. Pogodbenica lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu izjavi, da uveljavlja enega ali več pridržkov iz Priloge I.

2. Any Contracting Party may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.
3. A Contracting Party which has made a reservation in respect of any provision of the present Convention may not claim the application of that provision by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that provision in as far as it has itself accepted it.

ARTICLE 54

Any Contracting Party may declare, by a notification to the Secretary General of the Council of Europe, that it has agreed with one or more other Contracting Parties to expand the scope of certain provisions of the present Convention in respect of their mutual relations. Such notification shall be accompanied by the text of the agreement in question.

ARTICLE 55

1. The present Convention shall remain in force indefinitely.
2. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce the present Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
3. This denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of the notification.

ARTICLE 56

1. The parties to any dispute which may arise concerning the application or interpretation of the provisions of this Convention or its Protocols shall first of all seek to resolve it by means of negotiation, conciliation, arbitration or by any other methods of peaceful settlement accepted by mutual agreement between them.
The Committee of Ministers of the Council of Europe may establish procedures of settlement to be available for use by the parties in dispute if they should so agree.
2. If the parties do not succeed in settling the dispute by one of the methods indicated in the foregoing paragraph, it shall be submitted to the International Court of Justice at the request of one of the parties.

ARTICLE 57

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to the present Convention of:

- (a) any signature;
- (b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;
- (c) any date of entry into force of the present Convention in accordance with Articles 50 and 51;

2. Pogodbenica lahko pridržek, ki ga je uveljavila v skladu s prejšnjim odstavkom, v celoti ali delno umakne z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, ki velja od datuma prejetja.
3. Pogodbenica, ki je uveljavila pridržek v zvezi s katero koli določbo te konvencije, od druge pogodbenice ne sme zahtevati uporabe te določbe; če je njen pridržek delen ali pogojen, lahko zahteva enako uporabo, kakor jo je sprejela sama.

54. ČLEN

Pogodbenica lahko z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope izjavi, da se je z eno ali več pogodbenicami dogovorila o razširitvi področja uporabe nekaterih določb konvencije v medsebojnih odnosih. Tako uradno obvestilo spremlja besedilo sporazuma v zvezi s tem.

55. ČLEN

1. Konvencija velja za nedoločen čas.
2. Pogodbenica lahko konvencijo, kolikor jo ta zadeva, odpove z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope.
3. Odpoved začne veljati šest mesecev od dneva, ko generalni sekretar prejme uradno obvestilo.

56. ČLEN

1. Stranki v sporu v zvezi z uporabo ali razlago konvencije ali njenih protokolov poskušata spor najprej rešiti s pogajanjem, spravo, arbitražo ali drugim načinom mirnega reševanja sporov, o katerem se dogovorita. Odbor ministrov Sveta Evrope lahko vzpostavi postopke reševanja sporov, ki so na voljo strankama v sporu, če se tako dogovorita.
2. Če strankama ne uspe rešiti spora na enega od načinov iz prejšnjega odstavka, se ta na zahtevo ene od njiju predloži Meddržavnemu sodišču.

57. ČLEN

Generalni sekretar Sveta Evrope uradno obvesti njegove države članice in vse države, ki so pristopile h konvenciji, o:

- (a) vsakem podpisu,
- (b) deponiranju vsake listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu,
- (c) vsakem datumu začetka veljavnosti konvencije v skladu s 50. in 51. členom,

- (d) any declaration received in pursuance of the provisions of paragraphs 2 and 3 of Article 52;
- (e) any reservation made in pursuance of the provisions of paragraph 1 of Article 53;
- (f) the withdrawal of any reservations carried out in pursuance of the provisions of paragraph 2 of Article 53;
- (g) any notification received in pursuance of the provisions of paragraph 4 of Article 36, paragraph 2 of Article 41, or Article 54;
- (h) any notification received in pursuance of the provisions of Article 55 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Convention.

Done at Paris, this 11th day of December 1967, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

ANNEX I

Any Contracting Party may declare that it reserves the right:

1. not to admit the obligation to inform the consular officers mentioned in Article 6, paragraph 1, if the person concerned, after having been informed without delay of his rights, does not so request and not to permit the exercise of the right of visit provided for by paragraphs 2 and 3 of Article 6, unless the person concerned has no objection;
2. to decide that the notices to be issued by consular officers for the attention of their nationals under Article 8, paragraph a, shall in no case be published in the local press;
3. not to permit consular officers to receive, in any form, ballot papers transmitted to them in accordance with Article 8, paragraph b, by their nationals desirous of participating in a referendum or election;
4. not to recognise as having effect within the territory documents concerning civil status drawn up by a consular officer in pursuance of Article 13, paragraph 1, subparagraph a.

ANNEX II

The Contracting Parties recognise that Austria shall not be bound to apply to shipping within its territory the provisions of Chapter IV of the present Convention relating to shipping.

- (d) vsaki izjavi, prejeti na podlagi določb drugega in tretjega odstavka 52. člena,
- (e) vsakem pridržku na podlagi določb prvega odstavka 53. člena,
- (f) umiku katerega koli pridržka na podlagi določb drugega odstavka 53. člena,
- (g) vsakem uradnem obvestilu, prejetem na podlagi določb četrtega odstavka 36. člena, drugega odstavka 41. člena ali 54. člena,
- (h) vsakem uradnem obvestilu, prejetem na podlagi določb 55. člena, in datumu, s katerim začne veljati odpoved.

V potrditev tega so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblašteni, podpisali to konvencijo.

Sklenjeno v Parizu 11. decembra 1967 v enem izvorniku v angleškem in francoskem jeziku, ki se hrani v arhivu Sveta Evrope, pri čemer sta besedili enako verodostojni. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjeno kopijo vsaki državi podpisnici in pristopnici.

PRILOGA I

Pogodbenica lahko izjavi, da si pridržuje pravico:

1. da ne sprejme obveznosti obveščanja konzularnih funkcionarjev iz prvega odstavka 6. člena, če oseba, potem ko je bila nemudoma seznanjena s svojimi pravicami, tega ne zahteva, in da ne dovoli uveljavljanja pravice do obiska iz drugega in tretjega odstavka 6. člena, razen če oseba temu ne ugovarja,
2. da odloči, da se uradna obvestila konzularnih funkcionarjev njihovim državljanom na podlagi točke a. 8. člena v nobenem primeru ne objavljajo v lokalnih medijih,
3. da konzularnim funkcionarjem ne dovoli, da v skladu s točko b. 8. člena sprejemajo glasovnice svojih državljanov, ki želijo voliti na referendumu ali volitvah, v kakršni koli obliki,
4. da na svojem ozemlju ne priznavajo veljavnosti potrdil o osebnem stanju, ki jih izda konzularni funkcionar na podlagi točke a. prvega odstavka 13. člena.

PRILOGA II

Pogodbenice priznavajo, da določbe IV. poglavja konvencije o ladijskem prometu Avstrije ne zavezujejo v zvezi z notranjo plovbo.

PROTOCOL TO THE EUROPEAN CONVENTION ON CONSULAR FUNCTIONS CONCERNING THE PROTECTION OF REFUGEES

PREAMBLE

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,
Having regard to the provisions of the European Convention on Consular Functions (hereinafter referred to as “the Convention”);
Desiring to ensure for refugees effective consular protection,
Have agreed as follows:

ARTICLE 1

The present Protocol shall apply to refugees in the sense of Article 48 of the Convention.

ARTICLE 2

1. The States signatory to the present Protocol recognise the right of a Contracting Party to decline to admit a consular officer as being entitled to act on behalf of, or otherwise concern himself with, a national of his State who is a refugee.
2. The consular officer of the State where the refugee has his habitual residence shall be entitled to protect such a refugee and to defend his rights and interests in conformity with the Convention, in consultation, whenever possible, with the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees, or any other agency of the United Nations which may succeed it.

ARTICLE 3

1. The present Protocol shall be open to signature by the member States of the Council of Europe which have signed the Convention. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
2. The present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit of the fifth instrument of ratification or acceptance.
3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the present Protocol shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.
4. No member State of the Council of Europe may ratify or accept the present Protocol unless it has, simultaneously or previously, ratified or accepted the Convention.

PROTOKOL K EVROPSKI KONVENCIJI O KONZULARNIH FUNKCIJAH, KI SE NANAŠA NA ZAŠČITO BEGUNCEV

PREAMBULA

Države članice Sveta Evrope, podpisnice tega protokola, so se ob upoštevanju Evropske konvencije o konzularnih funkcijah (v nadaljnjem besedilu: konvencija), v želji zagotoviti učinkovito konzularno zaščito beguncev dogovorile:

1. ČLEN

Ta protokol se uporablja za begunce v smislu 48. člena konvencije.

2. ČLEN

1. Države podpisnice tega protokola pogodbenicam priznavajo pravico, da konzularnemu funkcionarju odrečejo pristojnost delovati v imenu državljana njegove države, ki je begunec, ali ga kako drugače obravnavati.
2. Konzularni funkcionar države, kjer begunec običajno prebiva, ima pravico zaščititi takega begunca ter njegove pravice in interese v skladu s konvencijo, po možnosti po posvetovanju z Visokim komisariatom OZN za begunce ali drugo agencijo Organizacije združenih narodov, ki bi ga nasledila.

3. ČLEN

1. Protokol je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope, ki so podpisale konvencijo. Treba ga je ratificirati ali sprejeti. Listine o ratifikaciji ali sprejetju se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.
2. Protokol začne veljati tri mesece po deponiranju pete listine o ratifikaciji ali sprejetju.
3. Za podpisnico, ki ga ratificira ali sprejme pozneje, začne veljati tri mesece po deponiranju njene listine o ratifikaciji ali sprejetju.
4. Nobena država članica Sveta Evrope ne more ratificirati ali sprejeti tega protokola, če pred tem ali hkrati ne ratificira ali sprejme konvencije.

ARTICLE 4

1. Any State which has acceded to the Convention may accede to the present Protocol after the latter's entry into force.
2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

ARTICLE 5

1. Any Contracting Party, may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which the present Protocol shall apply.
2. Any Contracting Party may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the present Protocol to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.
3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 7 of the present Protocol.

ARTICLE 6

No reservation may be made in respect of the present Protocol. However, reservations made to the Convention in pursuance of Article 53 thereof shall also apply to the Protocol.

ARTICLE 7

1. The present Protocol shall have the same duration as the Convention.
2. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce the present Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
3. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.
4. Denunciation of the Convention entails automatically denunciation of the present Protocol.

ARTICLE 8

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to the present Protocol of:

- (a) any signature;
- (b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;
- (c) any date of entry into force of the present Protocol in accordance with Articles 3 and 4;

4. ČLEN

1. Država, ki je pristopila h konvenciji, lahko pristopi k temu protokolu po njegovem začetku veljavnosti.
2. Pristop se opravi z deponiranjem listine o pristopu pri generalnem sekretarju Sveta Evrope in začne veljati tri mesece po deponiranju.

5. ČLEN

1. Pogodbenica lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu določi ozemlje ali ozemlja, na katerih se protokol uporablja.
2. Pogodbenica lahko ob deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu ali kadar koli po tem z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, uporabo protokola razširi na katero koli drugo ozemlje ali ozemlja, navedena v izjavi, za katerih mednarodne odnose je pristojna ali v katerih imenu sme dajati zaveze.
3. Vsako izjavo na podlagi prejšnjega odstavka je mogoče v skladu s postopkom iz 7. člena umakniti za katero koli navedeno ozemlje.

6. ČLEN

Pridržki h protokolu niso mogoči. Vendar pa tudi zanj veljajo pridržki h konvenciji v skladu z njenim 53. členom.

7. ČLEN

1. Obdobje veljavnosti protokola je enako obdobju veljavnosti konvencije.
2. Pogodbenica lahko protokol, kolikor jo ta zadeva, odpove z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope.
3. Odpoved začne veljati šest mesecev od dneva, ko generalni sekretar prejme uradno obvestilo.
4. Odpoved konvencije pomeni hkrati odpoved tega protokola.

8. ČLEN

Generalni sekretar Sveta Evrope uradno obvesti njegove države članice in vse države, ki so pristopile protokolu, o:

- (a) vsakem podpisu,
- (b) deponiranju vsake listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu,
- (c) vsakem datumu začetka veljavnosti protokola v skladu s 3. in 4. členom,

- (d) any declaration received in pursuance of the provisions of paragraphs 2 and 3 of Article 5;
- (e) any notification received in pursuance of the provisions of Article 7 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Protocol.

Done at Paris, this 11th day of December 1967, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

- (d) vsaki izjavi, prejeti na podlagi določb drugega in tretjega odstavka 5. člena,
- (e) vsakem uradnem obvestilu, prejetem na podlagi določb 7. člena, in datumu, s katerim začne veljati odpoved.

V potrditev tega so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblaščeni, podpisali ta protokol.

Sklenjeno v Parizu 11. decembra 1967 v enem izvorniku v angleškem in francoskem jeziku, ki se hrani v arhivu Sveta Evrope, pri čemer sta besedili enako verodostojni. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjeno kopijo vsaki državi podpisnici in pristopnici.

PROTOCOL TO THE EUROPEAN CONVENTION ON CONSULAR FUNCTIONS RELATING TO CONSULAR FUNCTIONS IN RESPECT OF CIVIL AIRCRAFT

PREAMBLE

The member States of the Council of Europe, signatories hereto,
Considering the provisions of the European Convention on Consular Functions
(called hereafter “the Convention”) and in particular Article 2 thereof;
Desiring to make certain provisions of the Convention apply also to civil aircraft,
Have agreed as follows:

ARTICLE 1

The provisions of Articles 28 to 41 of the Convention shall also apply in relation to civil aircraft to the extent that they are capable of such application.

ARTICLE 2

1. The present Protocol shall be open to signature by the member States of the Council of Europe which have signed the Convention. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
2. The present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit of the fifth instrument of ratification or acceptance.
3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the present Protocol shall come into force three months after the date of deposit of its instrument of ratification or acceptance.
4. No member State of the Council of Europe may ratify or accept the present Protocol unless it has, simultaneously or previously, ratified or accepted the Convention.

ARTICLE 3

1. Any State which has acceded to the Convention may accede to the present Protocol after the latter’s entry into force.
2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

ARTICLE 4

1. Any Contracting Party may at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which the present Protocol shall apply.

PROTOKOL K EVROPSKI KONVENCIJI O KONZULARNIH FUNKCIJAH, KI SE NANAŠA NA CIVILNO LETALSTVO

PREAMBULA

Države članice Sveta Evrope, podpisnice tega protokola, so se ob upoštevanju določb Evropske konvencije o konzularnih funkcijah (v nadaljnjem besedilu: konvencija), zlasti njenega 2. člena, v želji, da bi se nekatere njene določbe uporabljale tudi za civilno letalstvo, dogovorile:

1. ČLEN

Določbe 28. do 41. člena konvencije se uporabljajo tudi za civilno letalstvo, če je to mogoče.

2. ČLEN

1. Protokol je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope, ki so podpisale konvencijo. Treba ga je ratificirati ali sprejeti. Listine o ratifikaciji ali sprejetju se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.
2. Protokol začne veljati tri mesece po deponiranju pete listine o ratifikaciji ali sprejetju.
3. Za podpisnico, ki ga ratificira ali sprejme pozneje, začne veljati tri mesece po deponiranju njene listine o ratifikaciji ali sprejetju.
4. Nobena država članica Sveta Evrope ne more ratificirati ali sprejeti tega protokola, če pred tem ali hkrati ne ratificira ali sprejme konvencije.

3. ČLEN

1. Država, ki je pristopila h konvenciji, lahko pristopi k temu protokolu po njegovem začetku veljavnosti.
2. Pristop se opravi z deponiranjem listine o pristopu pri generalnem sekretarju Sveta Evrope in začne veljati tri mesece po deponiranju.

4. ČLEN

1. Pogodbenica lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu določi ozemlje ali ozemlja, na katerih se protokol uporablja.

2. Any Contracting Party may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the present Protocol to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.
3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 6 of the present Protocol.

ARTICLE 5

No reservation may be made in respect of the present Protocol. However, reservations made to the Convention in pursuance of Article 53 thereof shall also apply to the Protocol.

ARTICLE 6

1. The present Protocol shall have the same duration as the Convention.
2. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce the present Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
3. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.
4. Denunciation of the Convention entails automatically denunciation of the present Protocol.

ARTICLE 7

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to the present Protocol of:

- (a) any signature;
- (b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;
- (c) any date of entry into force of the present Protocol in accordance with Articles 2 and 3;
- (d) any declaration received in pursuance of the provisions of paragraphs 2 and 3 of Article 4;
- (e) any notification received in pursuance of the provisions of Article 6 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Protocol.

Done at Paris, this 11th day of December 1967, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

2. Pogodbenica lahko ob deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu ali kadar koli po tem z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, uporabo protokola razširi na katero koli drugo ozemlje ali ozemlja, navedena v izjavi, za katerih mednarodne odnose je pristojna ali v katerih imenu sme dajati zaveze.
3. Vsako izjavo na podlagi prejšnjega odstavka je mogoče v skladu s postopkom iz 6. člena umakniti za katero koli navedeno ozemlje.

5. ČLEN

Pridržki h protokolu niso mogoči. Vendar pa zanj veljajo tudi pridržki h konvenciji v skladu z njenim 53. členom.

6. ČLEN

1. Obdobje veljavnosti protokola je enako obdobju veljavnosti konvencije.
2. Pogodbenica lahko protokol, kolikor jo ta zadeva, odpove z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope.
3. Odpoved začne veljati šest mesecev od dneva, ko generalni sekretar prejme uradno obvestilo.
4. Odpoved konvencije pomeni hkrati odpoved tega protokola.

7. ČLEN

Generalni sekretar Sveta Evrope uradno obvesti njegove države članice in vse države, ki so pristopile protokolu, o:

- (a) vsakem podpisu,
- (b) deponiranju vsake listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu,
- (c) vsakem datumu začetka veljavnosti protokola v skladu s 2. in 3. členom,
- (d) vsaki izjavi, prejeti na podlagi določb drugega in tretjega odstavka 4. člena,
- (e) vsakem uradnem obvestilu, prejetem na podlagi določb 6. člena, in datumu, s katerim začne veljati odpoved,

V potrditev tega so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblaščeni, podpisali ta protokol.

Sklenjeno v Parizu 11. decembra 1967 v enem izvorniku v angleškem in francoskem jeziku, ki se hrani v arhivu Sveta Evrope, pri čemer sta besedili enako verodostojni. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjeno kopijo vsaki državi podpisnici in pristopnici.

DUNAJSKA KONVENCIJA O PRAVU MEDNARODNIH POGODB

Splošni podatki o konvenciji:

Sprejeta: z resolucijama Generalne skupščine OZN št. 2166(XXI), 5. decembra 1966 in št. 2287 (XXII) in 6. decembra 1967 na Dunaju.

Začetek veljavnosti: 27. januarja 1980.

Pogodbeno stanje¹: 114 pogodbenic.

Izvirnik konvencije objavljen v: UNTS, zv. 1155, str. 331.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: notifikacija nasledstva 6. julija 1992, Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13.

Začetek veljavnosti: 25. junija 1991.

Besedilo konvencije objavljeno v: Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 13/11.

Konvencija o pravu mednarodnih pogodb v priročniku ni zajeta z njenim celotnim besedilom (glej uvodno pojasnilo), pač pa le z določbami, ki se nanašajo na vlogo in delo diplomatov v postopku sklepanja mednarodnih pogodb. Konvencija predvideva njihovo vlogo v postopku sprejemanja besedila mednarodne pogodbe med državami kot tudi mednarodnih pogodb, ki se sprejemajo na mednarodni konferenci ali pri mednarodni organizaciji ali enem od njenih organov. Pravilno pooblaščen predstavnik države lahko tudi potrdi verodostojnost besedila mednarodne pogodbe s podpisom ali parafiranjem ali izrazi privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje. Podobna pooblastila ima tudi v postopku spreminjanja ali popravljanja mednarodnih pogodb. Konvencija pa predvideva tudi situacije, kjer bi diplomat kot predstavnik države opravil katero od navedenih dejanj preko svojih pooblastil ali bi bil podkupljen.

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave, pridržke in ugovore k pridržkom glej: <https://treaties.un.org/pages/ViewDetailsIII.aspx?&src=TREATY&mtdsg_no=XXIII-1&chapter=23&Temp=mtdsg3&lang=en>.

VIENNA CONVENTION ON THE LAW OF TREATIES

ARTICLE 7

Full powers

1. A person is considered as representing a State for the purpose of adopting or authenticating the text of a treaty or for the purpose of expressing the Consent of the State to be bound by a treaty if:
 - a) He produces appropriate full powers; or
 - b) It appears from the practice of the States concerned or from other circumstances that their intention was to consider that person as representing the State for such purposes and to dispense with full powers.
2. In virtue of their functions and without having to produce full powers, the following are considered as representing their State:
 - a) Heads of State, Heads of Government and Ministers for Foreign Affairs, for the purpose of performing all acts relating to the conclusion of a treaty;
 - b) Heads of diplomatic missions, for the purpose of adopting the text of a treaty between the accrediting State and the State to which they are accredited;
 - c) Representatives accredited by States to an international conference or to an international organization or one of its organs, for the purpose of adopting the text of a treaty in that conference, organization or organ.

ARTICLE 8

Subsequent confirmation of an act performed without authorization

An act relating to the conclusion of a treaty performed by a person who cannot be considered under article 7 as authorized to represent a State for that purpose is without legal effect unless afterwards confirmed by that State.

ARTICLE 9

Adoption of the text

1. The adoption of the text of a treaty takes place by the consent of all the States participating in its drawing up except as provided in paragraph 2.
2. The adoption of the text of a treaty at an international conference takes place by the vote of twothirds of the States present and voting, unless by the same majority they shall decide to apply a different rule.

ARTICLE 10

Authentication of the text

The text of a treaty is established as authentic and definitive:

- (a) By such procedure as may be provided for in the text or agreed upon by the States participating in its drawing up; or

DUNAJSKA KONVENCIJA O PRAVU MEDNARODNIH POGODB

7. ČLEN

Pooblastilo

1. Osebo je mogoče šteti za predstavnika države z namenom, da sprejme besedilo mednarodne pogodbe ali potrdi njegovo verodostojnost ali izrazi privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, če:
 - a) predloži ustrezno pooblastilo ali
 - b) iz prakse zadevnih držav ali drugih okoliščin izhaja, da je bil njihov namen šteti jo za predstavnika države v tem smislu, ne da bi bilo treba predložiti pooblastilo.
2. Na podlagi svoje funkcije in ne da bi bilo treba predložiti pooblastilo, se za predstavnike države štejejo:
 - a) voditelji držav, vodje vlad in ministri za zunanje zadeve za vsa dejanja, ki se nanašajo na sklenitev mednarodne pogodbe;
 - b) vodje diplomatskih predstavništev za sprejem besedila mednarodne pogodbe med državo, ki jih je akreditirala, in državo, v kateri so akreditirani;
 - c) predstavniki držav, akreditirani na mednarodni konferenci ali pri mednarodni organizaciji ali enem od njenih organov, za sprejem besedila mednarodne pogodbe na tej konferenci, pri tej organizaciji ali organu.

8. ČLEN

Poznejša potrditev dejanja, opravljenega brez pooblastila

Dejanje, ki ga v zvezi s sklenitvijo mednarodne pogodbe opravi oseba, za katero po 7. členu ni mogoče šteti, da je pooblaščen, da predstavlja državo za ta namen, nima pravnega učinka, razen če ga ta država pozneje ne potrdi.

9. ČLEN

Sprejem besedila

1. Besedilo mednarodne pogodbe se sprejme s privolitvijo vseh držav, ki so sodelovale pri njegovi pripravi, razen v primeru iz drugega odstavka.
2. Besedilo mednarodne pogodbe se sprejme na mednarodni konferenci z dvotretjinsko večino držav, ki so prisotne in glasujejo, razen če z enako večino ne sklepajo, da se uporabi kakšno drugo pravilo.

10. ČLEN

Potrditev verodostojnosti besedila

Besedilo mednarodne pogodbe postane verodostojno in dokončno:

- (a) po postopku, ki je lahko določen s tem besedilom ali o katerem so se dogovorile države, ki so sodelovale pri njegovi pripravi, ali

- (b) Failing such procedure, by the signature, signature ad referendum or initialling by the representatives of those States of the text of the treaty or of the Final Act of a conference incorporating the text.

ARTICLE 12

Consent to be bound by a treaty expressed by signature

1. The consent of a State to be bound by a treaty is expressed by the signature of its representative when:
 - a) The treaty provides that signature shall have that effect;
 - b) It is otherwise established that the negotiating States were agreed that signature should have that effect; or
 - c) The intention of the State to give that effect to the signature appears from the full powers of its representative or was expressed during the negotiation.
2. For the purposes of paragraph 1:
 - a) The initialling of a text constitutes a signature of the treaty when it is established that the negotiating States so agreed;
 - b) The signature ad referendum of a treaty by a representative, if confirmed by his State, constitutes a full signature of the treaty.

ARTICLE 14

Consent to be bound by a treaty expressed by ratification, acceptance or approval

1. The consent of a State to be bound by a treaty is expressed by ratification when:
 - a) The treaty provides for such consent to be expressed by means of ratification;
 - b) It is otherwise established that the negotiating States were agreed that ratification should be required;
 - c) The representative of the State has signed the treaty subject to ratification; or
 - d) The intention of the State to sign the treaty subject to ratification appears from the full powers of its representative or was expressed during the negotiation.
2. The consent of a State to be bound by a treaty is expressed by acceptance or approval under conditions similar to those which apply to ratification.

ARTICLE 40

Amendment of multilateral treaties

1. Unless the treaty otherwise provides, the amendment of multilateral treaties shall be governed by the following paragraphs.
2. Any proposal to amend a multilateral treaty as between all the parties must be notified to all the contracting States, each one of which shall have the right to take part in:
 - a) The decision as to the action to be taken in regard to such proposal;
 - b) The negotiation and conclusion of any agreement for the amendment of the treaty.

- (b) če takega postopka ni, s podpisom predstavnikov teh držav, njihovim podpisom *ad referendum* ali njihovim parafriranjem besedila mednarodne pogodbe ali sklepane listine konference, ki vsebuje to besedilo.

12. ČLEN

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, izražena s podpisom

1. Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi s podpisom njenega predstavnika, kadar:
 - a) mednarodna pogodba določa, da ima podpis ta učinek;
 - b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke, dogovorile, da ima podpis ta učinek, ali
 - c) namen države dati podpisu ta učinek izhaja iz pooblastila njenega predstavnika ali je bil izražen med pogajanja.
2. Za namene prejšnjega odstavka:
 - a) parafriranje besedila pomeni podpis mednarodne pogodbe, če se ugotovi, da so se države pogajalke tako dogovorile;
 - b) podpis mednarodne pogodbe *ad referendum*, ki ga opravi predstavnik države, pomeni dokončni podpis mednarodne pogodbe, če ta država to potrdi.

14. ČLEN

Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, izražena z ratifikacijo, sprejetjem ali odobritvijo

1. Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi z ratifikacijo, kadar:
 - a) mednarodna pogodba določa, da se privolitev izrazi z ratifikacijo;
 - b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke dogovorile, da je ratifikacija potrebna;
 - c) njen predstavnik podpiše mednarodno pogodbo s pridržkom ratifikacije ali
 - d) namen države, da podpiše mednarodno pogodbo s pridržkom ratifikacije, izhaja iz pooblastila njenega predstavnika ali je bil izražen med pogajanja.
2. Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi s sprejetjem ali odobritvijo pod podobnimi pogoji, kot veljajo za ratifikacijo.

40. ČLEN

Sprememba večstranskih mednarodnih pogodb

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, spremembo večstranskih mednarodnih pogodb urejajo naslednji odstavki.
2. O vsakem predlogu za spremembo večstranske mednarodne pogodbe med vsemi pogodbenicami je treba uradno obvestiti vse države skleniteljice, ki imajo pravico sodelovati pri:
 - a) odločitvi o ukrepanju v zvezi s tem predlogom;
 - b) pogajanjih in sklenitvi kakršnega koli sporazuma o spremembi mednarodne pogodbe.

3. Every State entitled to become a party to the treaty shall also be entitled to become a party to the treaty as amended.
4. The amending agreement does not bind any State already a party to the treaty which does not become a party to the amending agreement; article 30, paragraph 4(b), applies in relation to such State.
5. Any State which becomes a party to the treaty after the entry into force of the amending agreement shall, failing an expression of a different intention by that State:
 - a) Be considered as a party to the treaty as amended; and
 - b) Be considered as a party to the unamended treaty in relation to any party to the treaty not bound by the amending agreement.

ARTICLE 47

Specific restrictions on authority to express the consent of a State

If the authority of a representative to express the consent of a State to be bound by a particular treaty has been made subject to a specific restriction, his omission to observe that restriction may not be invoked as invalidating the consent expressed by him unless the restriction was notified to the other negotiating States prior to his expressing such consent.

ARTICLE 50

Corruption of a representative of a State

If the expression of a State's consent to be bound by a treaty has been procured through the corruption of its representative directly or indirectly by another negotiating State, the State may invoke such corruption as invalidating its consent to be bound by the treaty.

ARTICLE 51

Coercion of a representative of a State

The expression of a State's consent to be bound by a treaty which has been procured by the coercion of its representative through acts or threats directed against him shall be without any legal effect.

ARTICLE 67

Instruments for declaring invalid, terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty

1. The notification provided for under article 65 paragraph 1 must be made in writing.
2. Any act declaring invalid, terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty pursuant to the provisions of the treaty or of paragraphs 2 or 3 of article 65 shall be carried out through an instrument communicated to the other parties. If the instrument is not signed by the Head of State, Head of Government

3. Vsaka država, ki lahko postane pogodbenica mednarodne pogodbe, prav tako lahko postane pogodbenica spremenjene mednarodne pogodbe.
4. Sporazum o spremembi ne zavezuje držav, ki so že pogodbenice in ne postanejo pogodbenice tega sporazuma; zanje velja točka b četrtega odstavka 30. člena.
5. Država, ki postane pogodbenica mednarodne pogodbe, potem ko je začel veljati sporazum o spremembi, in ne izrazi drugačnega namena, se šteje za:
 - a) pogodbenico spremenjene mednarodne pogodbe in
 - b) pogodbenico nespremenjene mednarodne pogodbe v odnosu do vsake pogodbenice mednarodne pogodbe, ki je sporazum o spremembi ne zavezuje.

47. ČLEN

Posebne omejitve pooblastila za izražanje privolitve države

Če za pooblastilo predstavnika izraziti privolitev države, da jo določena mednarodna pogodba zavezuje, velja posebna omejitev, se na dejstvo, da je ta predstavnik ni upošteval, ni mogoče sklicevati kot na razlog za razveljavitev privolitve, razen če države pogajalke niso bile uradno obveščene o omejitvi, preden je bila izražena.

50. ČLEN

Podkupovanje predstavnika države

Država, katere privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, je dosežena tako, da je druga država pogajalka posredno ali neposredno podkupila njenega predstavnika, se lahko sklicuje na podkupovanje kot na razlog za razveljavitev privolitve, da jo mednarodna pogodba zavezuje.

51. ČLEN

Prisila predstavnika države

Privolitev posamezne države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, ki je bila dosežena s prisilo njenega predstavnika z dejanji ali grožnjami zoper njega, je brez pravnega učinka.

67. ČLEN

Listine, s katerimi se razglasi ničnost mednarodne pogodbe, prenehanje njene veljavnosti, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe

1. Uradno obvestilo iz prvega odstavka 65. člena mora biti pisno.
2. Vsako dejanje, s katerim se v skladu z določbami mednarodne pogodbe ali določbami drugega ali tretjega odstavka 65. člena razglasi ničnost mednarodne pogodbe, prenehanje njene veljavnosti, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe, se opravi z listino, poslano drugim pogodbenicam. Če listine ne podpiše voditelj države, vodja vlade ali minister za zunanje zadeve, se lahko od predstavnika države, ki listino pošilja, zahteva, da predloži pooblastilo.

or Minister for Foreign Affairs, the representative of the State communicating it may be called upon to produce full powers.

ARTICLE 79

Correction of errors in texts or in certified copies of treaties

1. Where, after the authentication of the text of a treaty, the signatory States and the contracting States are agreed that it contains an error, the error shall, unless they decide upon some other means of correction, be corrected:
 - a) By having the appropriate correction made in the text and causing the correction to be initialled by duly authorized representatives;
 - b) By executing or exchanging an instrument or instruments setting out the correction which it has been agreed to make; or
 - c) By executing a corrected text of the whole treaty by the same procedure as in the case of the original text.
2. Where the treaty is one for which there is a depositary, the latter shall notify the signatory States and the contracting States of the error and of the proposal to correct it and shall specify an appropriate time-limit within which objection to the proposed correction may be raised. If, on the expiry of the time-limit:
 - a) No objection has been raised, the depositary shall make and initial the correction in the text and shall execute a *procès-verbal* of the rectification of the text and communicate a copy of it to the parties and to the States entitled to become parties to the treaty;
 - b) An objection has been raised, the depositary shall communicate the objection to the signatory States and to the contracting States.
3. The rules in paragraphs 1 and 2 apply also where the text has been authenticated in two or more languages and it appears that there is a lack of concordance which the signatory States and the contracting States agree should be corrected.
4. The corrected text replaces the defective text *ab initio*, unless the signatory States and the contracting States otherwise decide.
5. The correction of the text of a treaty that has been registered shall be notified to the Secretariat of the United Nations.
6. Where an error is discovered in a certified copy of a treaty, the depositary shall execute a *procès-verbal* specifying the rectification and communicate a copy of it to the signatory States and to the contracting States.

79. ČLEN

Popravljanje napak v besedilih mednarodnih pogodb ali njihovih overjenih kopijah

1. Če po potrditvi verodostojnosti besedila mednarodne pogodbe države podpisnice in države skleniteljice sporazumno ugotovijo, da besedilo vsebuje napako, se napaka popravi, razen če se te države ne odločijo za kakšen drug način popravljanja, tako da se:
 - a) besedilo ustrezno popravi in popravek parafirajo pravilno pooblaščenih predstavniki;
 - b) sestavi listina ali izmenjajo listine, v katerih je naveden popravek, za katerega je bilo dogovorjeno, da se naredi, ali
 - c) sestavi popravljeno besedilo celotne mednarodne pogodbe po postopku, ki je veljal za prvotno besedilo.
2. Če gre za mednarodno pogodbo, za katero je določen depozitar, ta uradno obvesti države podpisnice in države skleniteljice o napaki in predlogu za njen popravek ter določi ustrezen rok za ugovor zoper predlagani popravek. Če ob izteku tega roka:
 - a) ni nobenega ugovora, depozitar popravi besedilo in parafira popravek, sestavi zapisnik o popravku besedila ter njegovo kopijo pošlje pogodbenicam in državam, ki to lahko postanejo;
 - b) depozitar prejme ugovor, o njem obvesti države podpisnice in države skleniteljice.
3. Pravila iz prejšnjih dveh odstavkov se uporabljajo tudi, če se pri besedilu, katerega verodostojnost je bila potrjena v dveh ali več jezikih, ugotovi neskladje, glede katerega se države podpisnice in države skleniteljice strinjajo, da ga je treba odpraviti.
4. Popravljeno besedilo *ab initio* zamenja besedilo z napakami, razen če države podpisnice in države skleniteljice ne odločijo drugače.
5. O popravku besedila mednarodne pogodbe, ki je bila registrirana, se uradno obvesti Sekretariat Združenih narodov.
6. Če se ugotovi napaka v overjeni kopiji mednarodne pogodbe, depozitar sestavi zapisnik o popravku in njegovo kopijo pošlje državam podpisnicam in državam skleniteljicam.

KONVENCIJA O SPECIALNIH MISIJAH

Splošni podatki o konvenciji:

Sprejeta: z resolucijo Generalne skupščine OZN št. 2350 (XXIV), 8. decembra 1969 v New Yorku.

Začetek veljavnosti: 21. junija 1985.

Pogodbeno stanje¹: 38 pogodbenic.

Izvirnik konvencije objavljen v: UNTS, zv. 1400, str. 231.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: notifikacija nasledstva 6. julija 1992, Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13.

Začetek veljavnosti: 25. junija 1991.

Besedilo konvencije objavljeno v: Ur. l. SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 19/75.

Konvencija je bila sprejeta skupaj z Izbirnim protokolom glede obveznega reševanja sporov in obravnava t. i. *ad hoc* (začasno) diplomacijo kot najstarejšo obliko diplomacije. Določa pogoje pošiljanja, sestave in delovanja specialnih misij ter njihove privilegije in imunitete, ki so funkcionalne narave z namenom zagotavljanja učinkovitega dela in nalog specializiranih misij. Te so v 1. členu konvencije opredeljene kot začasne misije, ki zastopajo eno ali več držav v drugi državi z njenim soglasjem s posebno nalogo ali ciljem. Obseg privilegijev in imunitet sledi v veliki meri določbam Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih. Izjeme od tega pravila se nanašajo predvsem na imunitete glede civilne in upravne jurisdikcije, nedotakljivost arhivov misije ter davčne olajšave.

Proces kodifikacije in progresivnega razvoja te vrste diplomacije se je pričel že ob obravnavi osnutka členov kasnejše Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih v Generalni skupščini OZN leta 1958. Komisija OZN za mednarodno pravo (KMP) je potem na svojem 15. zasedanju imenovala posebnega poročevalca Milana Bartoša, ki je pripravil štiri poročila (v letih 1964, 1965, 1966 in 1967). Na njihovi osnovi in na podlagi mnenj, ki so jih posredovale države v šestem odboru Generalne skupščine

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave, pridržke in ugovore k pridržkom glej: <https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&cmdsg_no=III-9&chapter=3&lang=en>.

OZN, je KMP leta 1967 sprejela končni osnutek 50 členov, ki so bili kasneje v Generalni skupščini OZN potrjeni v obliki Konvencije o specialnih misijah in njenega izbirnega protokola.

Glede na sorazmerno majhno število pogodbenc je težko potrditi večji vpliv konvencije na običajno mednarodno pravo. Izjeme tej ugotovitvi bi lahko iskali v nekaterih določbah, predvsem 2. in 3. členu, ki temeljita na enem od načel mednarodnega prava – soglasju in pristanku držav pri določanju svojih mednarodnopravnih obveznosti. Pravila običajnega mednarodnega prava na primer širše opredeljujejo uradne obiskovalce, ki se jim priznavajo imunitete v državi, kot to opredeljuje konvencija. Na drugi strani pa pravila običajnega mednarodnega prava določajo ožji spekter privilegijev in imunitet članov specializiranih misij, kot je predvideno v konvenciji. Komentarji med slabostmi konvencije izpostavljajo, da bi bilo ustrežneje, če bi ta razlikovala med tremi kategorijami specialnih misij (»high-level«, »standard« in »low-level«) in ne bi izenačevala splošne obravnave ter imunitet in privilegijev vseh vrst specialnih misij.

H konvenciji je bil 8. decembra 1969 v New Yorku sprejet izbirni protokol o obveznem reševanju sporov in je začel veljati 21. junija 1985 (UNTS, zv. 1400, str. 339); protokol določa obvezno pristojnost Meddržavnega sodišča v sporih o razlagi in uporabi konvencije.

CONVENTION ON SPECIAL MISSIONS

The States Parties to the present Convention,

Recalling that special treatment has always been accorded to special missions,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the sovereign equality of States, the maintenance of international peace and security and the development of friendly relations and cooperation among States,

Recalling that the importance of the question of special missions was recognized during the United Nations Conference on Diplomatic Intercourse and Immunities and in resolution I adopted by the Conference on 10 April 1961,

Considering that the United Nations Conference on Diplomatic Intercourse and Immunities adopted the Vienna Convention on Diplomatic Relations, which was opened for signature on 18 April 1961,

Considering that the United Nations Conference on Consular Relations adopted the Vienna Convention on Consular Relations, which was opened for signature on 24 April 1963,

Believing that an international convention on special missions would complement those two Conventions and would contribute to the development of friendly relations among nations, whatever their constitutional and social systems,

Realizing that the purpose of privileges and immunities relating to special missions is not to benefit individuals but to ensure the efficient performance of the functions of special missions as missions representing the State,

Affirming that the rules of customary international law continue to govern questions not regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

USE OF TERMS

For the purposes of the present Convention:

- (a) a "special mission" is a temporary mission, representing the State, which is sent by one State to another State with the consent of the latter for the purpose of dealing with it on specific questions or of performing in relation to it a specific task;
- (b) a "permanent diplomatic mission" is a diplomatic mission within the meaning of the Vienna Convention on Diplomatic Relations;
- (c) a "consular post" is any consulate-general, consulate, vice-consulate or consular agency;
- (d) the "head of a special mission" is the person charged by the sending State with the duty of acting in that capacity;
- (e) a "representative of the sending State in the special mission" is any person on whom the sending State has conferred that capacity;

KONVENCIJA O SPECIALNIH MISIJAH

Države članice te konvencije,
so se glede na to, da so posebne misije vselej uživale poseben tretma,
zavedajoč se ciljev in načel ustanovne listine Združenih narodov glede suverene enakosti držav, ohranitve mednarodnega miru in varnosti ter razvoja prijateljskih odnosov in sodelovanja med državami

glede na to, da je bil pomen posebnih misij priznan na konferenci Združenih narodov o diplomatskih odnosih in imunitetah, kakor tudi v I. resoluciji sprejeti na konferenci dne 10. aprila 1961,

upoštevajoč, da je konferenca Združenih narodov o diplomatskih odnosih in imunitetah sprejela dunajsko konvencijo 6 diplomatskih odnosih, ki je bila odprta za podpis dne 18. aprila 1961,

upoštevajoč, da je konferenca Združenih narodov o konzularnih odnosih sprejela dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih, ki je bila odprta za podpis dne 24. aprila 1963,

v prepričanju, da bi mednarodna konvencija po posebnih misijah dopolnila ti dve konvenciji in prispevala k razvoju prijateljskih odnosov med državami ne glede na njihov ustavni in družbeni sistem

v prepričanju, da namen privilegijev in imunitet glede posebnih misij ni v tem, da bi dajale prednosti posameznikom, marveč, da bi zagotovile uspešno, izvrševanje funkcij teh misij kot misij, ki predstavi državo,

potrjujoč, da je treba o vprašanih, ki niso urejena z določbami te konvencije, tudi v prihodnje odločati po pravilih mednarodnega običajnega prava,
zedinile o naslednjem:

1. ČLEN

UPORABA IZRAZOV

V tej konvenciji pomeni izraz:

- (a) »posebna misija« – začasno misijo, ki predstavlja državo in jo posamezna država pošlje v drugo državo z njenim soglasjem, da bi se pogajala o določenih vprašanih ali da bi izpolnila določeno nalogo;
- (b) »stalna diplomatska misija« – diplomatsko misijo v smislu dunajske konvencije o diplomatskih odnosih;
- (c) »konzularno predstavništvo« – vsak generalni konzulat, konzulat, vicekonzulat in konzularno agencijo;
- (d) »Šef posebne misije« – tistega, ki ga država imenovanja pooblasti, da nastopa kot tak;
- (e) »predstavnik države imenovanja v posebni misiji« – vsakogar, ki mu je država imenovanja dodelila to lastnost;

- (f) the “members of a special mission” are the head of the special mission, the representatives of the sending State in the special mission and the members of the staff of the special mission;
- (g) the “members of the staff of the special mission” are the members of the diplomatic staff, the administrative and technical staff and the service staff of the special mission;
- (h) the “members of the diplomatic staff” are the members of the staff of the special mission who have diplomatic status for the purposes of the special mission;
- (i) the “members of the administrative and technical staff” are the members of the staff of the special mission employed in the administrative and technical service of the special mission;
- (j) the “members of the service staff” are the members of the staff of the special mission employed by it as household workers or for similar tasks;
- (k) the “private staff” are persons employed exclusively in the private service of the members of the special mission.

ARTICLE 2

SENDING OF A SPECIAL MISSION

A State may send a special mission to another State with the consent of the latter, previously obtained through the diplomatic or another agreed or mutually acceptable channel.

ARTICLE 3

FUNCTIONS OF A SPECIAL MISSION

The functions of a special mission shall be determined by the mutual consent of the sending and the receiving State.

ARTICLE 4

SENDING OF THE SAME SPECIAL MISSION TO TWO OR MORE STATES

A State which wishes to send the same special mission to two or more States shall so inform each receiving State when seeking the consent of that State.

ARTICLE 5

SENDING OF A JOINT SPECIAL MISSION BY TWO OR MORE STATES

Two or more States which wish to send a joint special mission to another State shall so inform the receiving State when seeking the consent of that State.

- (f) »lani posebne misije« – šefa posebne misije, predstavnike države imenovanja v posebni misiji in osebje posebne misije;
- (g) »osebje, posebne misije« – diplomatsko osebje, administrativno in tehnično osebje ter pomožno osebje posebne misije;
- (h) »diplomatsko osebje« – osebje posebne misije, ki ima diplomatski status v name, posebne misije;
- (i) »administrativno in tehnično osebje« – osebja posebne misije, zaposleno v administrativni in tehnični službi posebne misije;
- (j) »pomožno osebje« – osebje posebne misije, zaposleno pri njej kot strežno osebje in za podobno delo;
- (k) »zasebno strežno osebje« – osebe izključno v zasebni službi pri članih posebne misije.

2. ČLEN

POŠILJANJE POSEBNE MISIJE

Država lahko pošlje posebno misijo v drugo državo z njenim soglasjem, katerega je predhodno dobila po diplomatski poti ali na drug dogovorjen oziroma obojestransko sprejemljiv način.

3. ČLEN

FUNKCIJE POSEBNE MISIJE

Funkcije posebne misije se določijo na podlagi obojestranskega soglasja države imenovanja in držav, ki sprejema.

4. ČLEN

POŠILJANJE ISTE POSEBNE MISIJE V DVE ALI VEČ DRŽAV

Država, ki želi poslati posebno misijo v dve ali več držav, obvesti o tem vsako državo, ki sprejema, ko zaprosi za njihovo soglasje.

5. ČLEN

SKUPNA POSEBNA MISIJA, KI JO POŠLJETA DVE ALI DRŽAV

Dve ali več držav, ki želijo poslati skupno posebno misijo v kakšno drugo državo, obvestijo o tem vsako državo, ki sprejema, ko zaprosijo za njeno soglasje.

ARTICLE 6

SENDING OF SPECIAL MISSIONS BY TWO OR MORE STATES IN ORDER TO DEAL WITH A QUESTION OF COMMON INTEREST

Two or more States may each send a special mission at the same time to another State, with the consent of that State obtained in accordance with article 2, in order to deal together, with the agreement of all of these States, with a question of common interest to all of them.

ARTICLE 7

NON-EXISTENCE OF DIPLOMATIC OR CONSULAR RELATIONS

The existence of diplomatic or consular relations is not necessary for the sending or reception of a special mission.

ARTICLE 8

APPOINTMENT OF THE MEMBERS OF THE SPECIAL MISSION

Subject to the provisions of articles 10, 11 and 12, the sending State may freely appoint the members of the special mission after having given to the receiving State all necessary information concerning the size and composition of the special mission, and in particular the names and designations of the persons it intends to appoint. The receiving State may decline to accept a special mission of a size that is not considered by it to be reasonable, having regard to circumstances and conditions in the receiving State and to the needs of the particular mission. It may also, without giving reasons, decline to accept any person as a member of the special mission.

ARTICLE 9

COMPOSITION OF THE SPECIAL MISSION

1. A special mission shall consist of one or more representatives of the sending State from among whom the sending State may appoint a head. It may also include diplomatic staff, administrative and technical staff and service staff.
2. When members of a permanent diplomatic mission or of a consular post in the receiving State are included in a special mission, they shall retain their privileges and immunities as members of their permanent diplomatic mission or consular post in addition to the privileges and immunities accorded by the present Convention.

ARTICLE 10

NATIONALITY OF THE MEMBERS OF THE SPECIAL MISSION

1. The representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff should in principle be of the nationality of the sending State.
2. Nationals of the receiving State may not be appointed to a special mission except with the consent of that State, which may be withdrawn at any time.
3. The receiving State may reserve the right provided for in paragraph 2 of this article with regard to nationals of a third State who are not also nationals of the sending State.

6. ČLEN

POSEBNE MISIJE, KI JIH POŠLJETA DVE ALI VEČ DRŽAV, DA BI SE POGAJALE O VPRAŠANJU SKUPNEGA POMENA

Dve ali več držav sme posamično in sočasno poslati posebno misijo v drugo državo z njeno privolitvijo v skladu z 2. členom, da bi v soglasju z vsemi temi državami skupno obravnavale določeno vprašanje, ki je zanje skupnega pomena.

7. ČLEN

NEOBSTOJ DIPLOMATSKIH ALI KONZULARNIH ODNOSOV

Za pošiljanje, ali sprejemanje posebne misije ni treba, da bi obstojali diplomatski ali konzularni odnosi.

8. ČLEN

IMENOVANJE ČLANOV POSEBNE MISIJE

Ne glede na 10. 11. in 12. člen lahko država imenovanja prosto imenuje člane posebne misije, ko je predhodno dostavila državi, ki sprejema, vse potrebne podatke o številu in sestavi posebne misije, zlasti pa imena in uradne podatke o osebah, ki jih namera imenovati. Država, ki sprejema, lahko odkloni sprejem posebne misije, če število njenih članov po njenem mnenju ni primerno glede na njene okoliščine in možnosti in na potrebe določene misije. Odkloni lahko brez obrazložitve tudi sprejem katerekoli osebe z lastnostjo člana posebne misije.

9. ČLEN

SESTAVA POSEBNE MISIJE

1. Posebno misijo sestavlja eden ali več predstavnikov države imenovanja, izmed katerih lahko država imenovanja imenuje šefa misije. V sestavi misije so lahko tudi diplomatsko osebje, administrativni in tehnični uslužbenci ter strežno osebje.
2. Kadar so vključeni v posebno misijo, obdržijo člani diplomatskega ali konzularnega predstavništva v državi, ki sprejema, svoje privilegije in imunitete kot člani svoje stalne diplomatske misije ali konzularnega predstavništva poleg privilegij in imunitet, ki jim jih daje ta konvencija.

10. ČLEN

DRŽAVLJANSTVO ČLANOV POSEBNE MISIJE

1. Predstavniki države imenovanja v posebni misiji in člani diplomatskega osebja te misije morajo biti načeloma državljani države imenovanja.
2. Državljanji države, ki sprejema, smejo biti imenovani v posebno misijo le z njeno privolitvijo, ta država lahko vselej prekliče svojo privolitvev.
3. Država, ki sprejema, si lahko pridrži pravico iz 2. točke tega člena tudi glede državljanzov kakšne druge države, ki niso hkrati državljani države imenovanja.

ARTICLE 11
NOTIFICATIONS

1. The Ministry of Foreign Affairs of the receiving State, or such other organ of that State as may be agreed, shall be notified of:
 - a) the composition of the special mission and any subsequent changes therein;
 - b) the arrival and final departure of members of the mission and the termination of their functions with the mission;
 - c) the arrival and final departure of any person accompanying a member of the mission;
 - d) the engagement and discharge of persons resident in the receiving State as members of the mission or as private staff;
 - e) the appointment of the head of the special mission or, if there is none, of the representative referred to in paragraph I of article 14, and of any substitute for them;
 - f) the location of the premises occupied by the special mission and of the private accommodation enjoying inviolability under articles 30, 36 and 39, as well as any other information that may be necessary to identify such premises and accommodation.
2. Unless it is impossible, notification of arrival and final departure must be given in advance.

ARTICLE 12
PERSONS DECLARED “*NON-GRATA*” OR NOT ACCEPTABLE

1. The receiving State may, at any time and without having to explain its decision, notify the sending State that any representative of the sending State in the special mission or any member of its diplomatic staff is *persona non grata* or that any other member of the staff of the mission is not acceptable. In any such case, the sending State shall, as appropriate, either recall the person concerned or terminate his functions with the mission. A person may be declared *non grata* or not acceptable before arriving in the territory of the receiving State.
2. If the sending State refuses, or fails within a reasonable period, to carry out its obligations under paragraph 1 of this article, the receiving State may refuse to recognize the person concerned as a member of the special mission.

ARTICLE 13
COMMENCEMENT OF THE FUNCTIONS OF A SPECIAL MISSION

1. The functions of a special mission shall commence as soon as the mission enters into official contact with the Ministry of Foreign Affairs or with such other organ of the receiving State as may be agreed.
2. The commencement of the functions of a special mission shall not depend upon presentation of the mission by the permanent diplomatic mission of the sending State or upon the submission of letters of credence or full powers.

11. ČLEN SPOROČILA

1. Ministrstvu za zunanje zadeve države, ki sprejema, oziroma drugemu njenemu organu, za katerega je tako dogovorjeno, je treba sporočiti tole:
 - a) sestavo posebne misije in vse poznejše spremembe v tej sestavi;
 - b) prihod in končni odhod članov misije ter prenehanje njihovih funkcij v misiji;
 - c) prihod in končni odhod kogarkoli, ki spreminja posameznega člana misije;
 - d) zaposlitev in odpust oseb, ki kot člani misije ali kot zasebno strežno osebje prebivajo v državi, ki sprejema;
 - e) imenovanje šefa posebne misije ali, če tega ni, predstavnika iz prvega odstavka 14. člena ali kogarkoli, ki bi bil imenovan namesto njiju;
 - f) lokacijo prostorov posebne misije ter zasebna stanovanja predstavnikov države imenovanja in članov diplomatskega osebja posebne misije, kakor tudi vse podatke, ki utegnejo rabiti pri določitvi kraja teh prostorov in stanovanj.
2. Sporočilo o prihodu in končnem odhodu je treba sporočiti naprej, razen če to ni mogoče.

12. ČLEN OSEBE, RAZGLAŠENE KOT *PERSONAE NON GRATA* ALI NESPREJEMLJIVE

1. Država, ki sprejema, lahko vselej in brez obrazložitve svoje odločitve obvesti državo imenovanja, da je posamezen njen predstavnik v specialni misiji ali katerikoli član njenega diplomatskega osebja *persona non grata* ali da je katerikoli drug član osebja misije nesprejemljiv. Država imenovanja mora v vsakem takem primeru odpoklicati zadevno osebo, ali prekiniti njeno funkcijo v misiji. Posamezna oseba je lahko pred prihodom v državo, ki sprejema, razglašena kot *persona non grata* ali kot nesprejemljiva.
2. Če država imenovanja noče izpolniti svoje obveznosti po 1. točki tega člena ali je ne izpolni v razumnem roku, lahko država, ki sprejema, odkloni, da bi zadevni osebi priznala lastnost člana posebne misije.

13. ČLEN ZAČETEK FUNKCIJ POSEBNE MISIJE

1. Funkcije posebne misije se začnejo, brž ko misija stopi v uradni stik z ministrstvom za zunanje zadeve države, ki sprejema, ali a kakšnim drugim njenim organom, za katerega je tako dogovorjeno.
2. Začetek funkcij posebne misije ni odvisen od tega, da jo stavi stalila diplomatska misija države imenovanja, niti od predložitve akreditivnih pisem ali pooblastil.

ARTICLE 14

AUTHORITY TO ACT ON BEHALF OF THE SPECIAL MISSION

1. The head of the special mission or, if the sending State has not appointed a head, one of the representatives of the sending State designated by the latter is authorized to act on behalf of the special mission and to address communications to the receiving State. The receiving State shall address communications concerning the special mission to the head of the mission, or, if there is none, to the representative referred to above, either direct or through the permanent diplomatic mission.
2. However, a member of the special mission may be authorized by the sending State, by the head of the special mission or, if there is none, by the representative referred to in paragraph 1 of this article, either to substitute for the head of the special mission or for the aforesaid representative or to perform particular acts on behalf of the mission.

ARTICLE 15

ORGAN OF THE RECEIVING STATE WITH WHICH OFFICIAL BUSINESS IS CONDUCTED

All official business with the receiving State entrusted to the special mission by the sending State shall be conducted with or through the Ministry of Foreign Affairs or with such other organ of the receiving State as may be agreed.

ARTICLE 16

RULES CONCERNING PRECEDENCE

1. Where two or more special missions meet in the territory of the receiving State or of a third State, precedence among the missions shall be determined, in the absence of a special agreement, according to the alphabetical order of the names of the States used by the protocol of the State in whose territory the missions are meeting.
2. Precedence among two or more special missions which meet on a ceremonial or formal occasion shall be governed by the protocol in force in the receiving State.
3. Precedence among the members of the same special mission shall be that which is notified to the receiving State or to the third State in whose territory two or more special missions are meeting.

ARTICLE 17

SEAT OF THE SPECIAL MISSION

1. A special mission shall have its seat in the locality agreed by the States concerned.
2. In the absence of agreement, the special mission shall have its seat in the locality where the Ministry of Foreign Affairs of the receiving State is situated.
3. If the special mission performs its functions in different localities, the States concerned may agree that it shall have more than one seat from among which they may choose one as the principal seat.

14. ČLEN

POOBLASTILO ZA DELOVANJE V, IMENU POSEBNE MISIJE

1. Šef posebne misije oziroma če ta ni imena eden izmed predstavnikov države imenovanja, ki ga ona določi, je pooblaščen delovati v imenu posebne misije in si dopisovati z državo, ki sprejema. Država, ki sprejema pošilja dopise, ki se nanašajo na posebno misijo, njenemu šefu, če tega ni, pa zgoraj navedenemu predstavniku, bodisi naravnost ali po stalni diplomatski misiji.
2. Država imenovanja, šef posebne misije, ali če tega ni, predstavnik iz 1. točke tega člena lahko pooblasti enega izmed članov posebne misije, bodisi nadomestuje šefa posebne misije ali navedenega predstavnika, bodisi da v imenu misije opravlja določene zadeve.

15. ČLEN

ORGAN DRŽAVE, KI SPREJEMA, S KATERIM SE OPRAVI SLUŽBENA ZADEVA

Vse Uradno delo z državo, ki sprejema, katera država imenovanja poveri posebni misiji, se opravlja po ministrstvu za zunanje zadeve države, ki sprejema, ali kakšnem drugem njenem organu, za katerega je tako dogovorjeno.

16. ČLEN

PRAVILA PREDNOSTI

1. Kadar se dvoje ali več misij sestane v državi, ki sprejema, ali v kakšni drugi državi, se določi prednostni red med njimi po abecednem redu imen držav, ki je v uporabi po protokolu države, v kateri se sestanejo misije, razen če ni posebnega sporazuma.
2. Prednostni red med dvema misijama ali več posebnimi misijami, ki se sestanejo ob kakšni ceremoniji ali slovesnosti, se določi po veljavnem protokolu države, ki sprejema.
3. Prednostni red med člani iste posebne misije je tisti, ki je bil sporočen državi, ki sprejema, ali drugi državi, v kateri se sestane dvoje ali več posebnih misij.

17. ČLEN

SEDEŽ POSEBNE MISIJE

1. Sedež posebne misije je v kraju, o katerem se dogovorijo prizadete države.
2. Če ni dogovora, je sedež posebne misije v kraju v katerem je ministrstvo za zunanje zadeve države, ki sprejema.
3. Če opravlja posebna misija svoje funkcije v raznih krajih, se lahko prizadete države dogovorijo, da ima več sedežev; enega med njimi lahko izberejo kot glavni sedež.

ARTICLE 18

MEETING OF SPECIAL MISSIONS IN THE TERRITORY OF A THIRD STATE

1. Special missions from two or more States may meet in the territory of a third State only after obtaining the express consent of that State, which retains the right to withdraw it.
2. In giving its consent, the third State may lay down conditions which shall be observed by the sending States.
3. The third State shall assume in respect of the sending States the rights and obligations of a receiving State to the extent that it indicates in giving its consent.

ARTICLE 19

RIGHT OF THE SPECIAL MISSION TO USE THE FLAG AND EMBLEM OF THE SENDING STATE

1. A special mission shall have the right to use the flag and emblem of the sending State on the premises occupied by the mission, and on its means of transport when used on official business.
2. In the exercise of the right accorded by this article, regard shall be had to the laws, regulations and usages of the receiving State.

ARTICLE 20

END OF THE FUNCTIONS OF A SPECIAL MISSION

1. The functions of a special mission shall come to an end, inter alia, upon:
 - a) the agreement of the States concerned;
 - b) the completion of the task of the special mission;
 - c) the expiry of the duration assigned for the special mission, unless it is expressly extended;
 - d) notification by the sending State that it is terminating or recalling the special mission;
 - e) notification by the receiving State that it considers the special mission terminated.
2. The severance of diplomatic or consular relations between the sending State and the receiving State shall not of itself have the effect of terminating special missions existing at the time of such severance.

ARTICLE 21

STATUS OF THE HEAD OF STATE AND PERSONS OF HIGH RANK

1. The Head of the sending State, when he leads a special mission, shall enjoy in the receiving State or in a third State the facilities, privileges and immunities accorded by international law to Heads of State on an official visit.
2. The Head of the Government, the Minister for Foreign Affairs and other persons of high rank, when they take part in a special mission of the sending State, shall

18. ČLEN

SESTANEK POSEBNIH MISIJ V DRUGI DRŽAVI

1. Posebne misije iz dveh ali več držav se lahko sestajajo v drugi državi le po izrecni privolitvi države, ki si pridržuje pravico privolitev preklicati.
2. Druga država, ki da svojo privolitev, lahko postavi pogoje, ki jih mora država imenovanja spoštovati.
3. Nasproti državi imenovanja prevzame druga država pravice in obveznosti države, ki sprejema, v obsegu, ki ga označi ob privolitvi.

19. ČLEN

PRAVICA POSEBNE MISIJE DO ZASTAVE ON GRBA DRŽAVE IMENOVANJA

1. Posebna misija je upravičena imeti zastavo in grb države imenovanja na prostorih, ki jih uporablja, in na svojih prevoznih sredstvih, kadar jih uporablja za uradne zadeve.
2. Pri uveljavljanju pravice po tem členu je treba upoštevati zakone, predpise in običaje države, ki sprejema.

20. ČLEN

PRENEHANJE FUNKCIJ POSEBNE MISIJE

1. Funkcije posebne misije prenehajo med drugim:
 - a) po sporazumu med prizadetimi strankami;
 - b) z izpolnitvijo nalog posebne misije
 - c) po preteku roka, ki je določen za posebno misijo, če ni izrecno podaljšan
 - d) s sporočilom države imenovanja, da je umaknila oziroma odpoklicala posebno misijo;
 - e) s sporočilom države, ki sprejema, da šteje posebno misijo za končano
2. Prekinitev diplomatskih ali konzularnih odnosov med državo imenovanja in državo, ki sprejema, nima za posledico končanje posebnih misij, ki obstojajo v trenutku te prekinitve.

21. ČLEN

STATUS ŠEFA IN VISOKIH OSEBNOSTI

1. Kadar šef države imenovanja vodi posebno misijo, uživa v državi, ki sprejema, ali v drugi državi olajšave, privilegije in imunitete, ki so po mednarodnem pravu priznane šefom držav ob uradnem obisku.
2. Kadar so šef države, minister za zunanje zadeve in druge visoke osebnosti v posebni misiji države imenovanja, uživajo v državi, ki sprejema, ali v drugi državi razen olajšav, privilegijev in imunitet, ki so jim priznane po tej konvenciji, tudi tiste, ki so jim priznane po mednarodnem pravu.

enjoy in the receiving State or in a third State, in addition to what is granted by the present Convention, the facilities, privileges and immunities accorded by international law.

ARTICLE 22

GENERAL FACILITIES

The receiving State shall accord to the special mission the facilities required for the performance of its functions, having regard to the nature and task of the special mission.

ARTICLE 23

PREMISES AND ACCOMMODATION

The receiving State shall assist the special mission, if it so requests, in procuring the necessary premises and obtaining suitable accommodation for its members.

ARTICLE 24

EXEMPTION OF THE PREMISES OF THE SPECIAL MISSION FROM TAXATION

1. To the extent compatible with the nature and duration of the functions performed by the special mission, the sending State and the members of the special mission acting on behalf of the mission shall be exempt from all national, regional or municipal dues and taxes in respect of the premises occupied by the special mission, other than such as represent payment for specific services rendered.
2. The exemption from taxation referred to in this article shall not apply to such dues and taxes payable under the law of the receiving State by persons contracting with the sending State or with a member of the special mission.

ARTICLE 25

INVOLABILITY OF THE PREMISES

1. The premises where the special mission is established in accordance with the present Convention shall be inviolable. The agents of the receiving State may not enter the said premises, except with the consent of the head of the special mission or, if appropriate, of the head of the permanent diplomatic mission of the sending State accredited to the receiving State. Such consent may be assumed in case of fire or other disaster that seriously endangers public safety, and only in the event that it has not been possible to obtain the express consent of the head of the special mission or, where appropriate, of the head of the permanent mission.
2. The receiving State is under a special duty to take all appropriate steps to protect the premises of the special mission against any intrusion or damage and to prevent any disturbance of the peace of the mission or impairment of its dignity.
3. The premises of the special mission, their furnishings, other property used in the operation of the special mission and its means of transport shall be immune from search, requisition, attachment or execution.

22. ČLEN

SPLOŠNE OLAJŠAVE

Država imenovanja priznava posebni misiji olajšave, ki so potrebne za izvrševanje njenih funkcij, in upošteva pri tem njen značaj in njeno nalogo.

23. ČLEN

PROSTORI IN NASTANITEV

Država, ki sprejema, pomaga posebni misiji, da dobi potrebne prostore in primerno stanovanje za svoje člane, če za to zaprosi.

24. ČLEN

FISKALNA OPROSTITEV PROSTOROV POSEBNE MISIJE

1. V obsegu, ki je v skladu z značajem in trajanjem funkcij posebne misije, so država imenovanja in člani posebne misije, ki delujejo v njenem imenu, oproščeni vseh državnih, regionalnih ali komunalnih davkov in taks za prostore, ki jih ima posebna misija, če ne gre za davke in takse, ki se zaračunavajo kot plačilo za posebne storitve.
2. Posebna oprostitev iz tega člena ne velja za davke in takse, kadar le-ti po zakonodaji države, ki sprejema, obremenjujejo osebo, ki vodi pogajanja z državo imenovanja ali s posameznim članom posebne misije.

25. ČLEN

NEDOTAKLJIVOST PROSTOROV

1. Prostori, ki jih ima posebna misija, so po tej konvenciji nedotakljivi. Organi države, ki sprejema, smejo vstopiti vanje le s privolitvijo šefa posebne misije ali šefa stalne diplomatske misije države imenovanja, ki je akreditiran v državi, ki sprejema. Ob požaru ali drugi nesreči, ki reso ogroža javno varnost, se šteje, da je ta privolitev dobljena, vendar le takrat, če ni bilo mogoče dobiti izrecne privolitve šefa posebne misije ali šefa stalne misije.
2. Posebna obveznost države, ki sprejema, je, da ukrene vse, kar je treba, da bi preprečila nasilen vstop v prostore posebne misije ali njihovo poškodovanje, sleherni kršitev miru misije ali žalitev njenega dostojanstva.
3. Prostori posebne misije, pohištvo v njih, drugo premoženje, ki ga rabi posebna misija pri delu ter, njena prevozna sredstva ne morejo biti predmet nobene preiskave, rekvizicije, zaplembe ali izvršbe.

ARTICLE 26

INVIOABILITY OF ARCHIVES AND DOCUMENTS

The archives and documents of the special mission shall be inviolable at all times and wherever they may be. They should, when necessary, bear visible external marks of identification.

ARTICLE 27

FREEDOM OF MOVEMENT

Subject to its laws and regulations concerning zones entry into which is prohibited or regulated for reasons of national security, the receiving State shall ensure to all members of the special mission such freedom of movement and travel in its territory as is necessary for the performance of the functions of the special mission.

ARTICLE 28

FREEDOM OF COMMUNICATION

1. The receiving State shall permit and protect free communication on the part of the special mission for all official purposes. In communicating with the Government of the sending State, its diplomatic missions, its consular posts and its other special missions or with sections of the same mission, wherever situated, the special mission may employ all appropriate means, including couriers and messages in code or cipher. However, the special mission may install and use a wireless transmitter only with the consent of the receiving State.
2. The official correspondence of the special mission shall be inviolable. Official correspondence means all correspondence relating to the special mission and its functions.
3. Where practicable, the special mission shall use the means of communication, including the bag and the courier, of the permanent diplomatic mission of the sending State.
4. The bag of the special mission shall not be opened or detained.
5. The packages constituting the bag of the special mission must bear visible external marks of their character and may contain only documents or articles intended for the official use of the special mission.
6. The courier of the special mission, who shall be provided with an official document indicating his status and the number of packages constituting the bag, shall be protected by the receiving State in the performance of his functions. He shall enjoy personal inviolability and shall not be liable to any form of arrest or detention.
7. The sending State or the special mission may designate couriers ad hoc of the special mission. In such cases the provisions of paragraph 6 of this article shall also apply, except that the immunities therein mentioned shall cease to apply when the courier ad hoc has delivered to the consignee the special mission's bag in his charge.

26. ČLEN

NEDOTAKLJIVOST ARHIVOV IN LISTIN

Arhivi in listine posebne misije so vselej in povsod nedotakljivi. Na njih morajo biti vsakokrat kadar je to potrebno, vidni zunanji znaki za razločevanje.

27. ČLEN

SVOBODA GIBANJA

Ob pridržku svojih zakonov in predpisov, ki se nanašajo na cone, v katere je vstop zaradi nacionalne varnosti prepovedan ali posebej urejen, zagotavlja država, ki sprejema, vsem članom posebne misije toliko svobode gibanja potovanja po njenem ozemlju kolikor je potrebno za opravljanje funkcij posebne misije.

28. ČLEN

SVOBODA OBČEVANJA

1. Država, ki sprejema dovoljuje in varuje svobodno občevanje posebne misije v vse uradne namene. V občevanju z vlado države imenovanja, njenimi diplomatskimi misijami, konzularnimi predstavništvi in drugimi posebnimi misijami ali s svojimi deli kjerkoli so, sme uporabljati posebna misija vsa ustrezna občevalna sredstva vštveši tudi kurirje, ter pošiljati kodirana ali šifrirana sporočila. Oddajno radijsko postajo pa sme posebna misija postaviti in uporabljati le s privolitvijo države, ki sprejema.
2. Uradno dopisovanje posebne misije je nedotakljivo. Izraz »uradno dopisovanje« pomeni vse dopise, ki se nanašajo na posebno misijo in njene funkcije.
3. Kadar je mogoče, uporablja posebna misija občevalna sredstva, vštveši valizo in kurirja stalne diplomatske misije države imenovanja.
4. Valize posebne misije ni dovoljeno odpreti ali zadržati.
5. Paketi, ki so del valize posebne misije, morajo biti zunaj vidno označeni o svojem značaju, v njih pa smejo biti samo listine ali predmeti za uradne namene posebne misije.
6. Država, ki sprejema, varuje kurirja posebne misije pri opravljanju njegovih funkcij; le-ta pa mora imeti uradno listino, s katero je potrjena njena lastnost in je v njej natančno navedeno število paketov, ki so v valizi. Kurir uživa, osebno nedotakljivost in ne sme biti kakorkoli prijet ali priprt.
7. Država imenovanja ali posebna misija lahko določi *ad hoc* kurirja posebne misije. Tudi v tem primeru veljajo določbe 6. točke tega člena z izjemo, da navedene imunitete ne hajo veljati, ko *ad hoc* kurir izroči prejemniku valizo posebne misije, ki mu je bila zaupana.

8. The bag of the special mission may be entrusted to the captain of a ship or of a commercial aircraft scheduled to land at an authorized port of entry. The captain shall be provided with an official document indicating the number of packages constituting the bag, but he shall not be considered to be a courier of the special mission. By arrangement with the appropriate authorities, the special mission may send one of its members to take possession of the bag directly and freely from the captain of the ship or of the aircraft.

ARTICLE 29

PERSONAL INVIOLABILITY

The persons of the representatives of the sending State in the special mission and of the members of its diplomatic staff shall be inviolable. They shall not be liable to any form of arrest or detention. The receiving State shall treat them with due respect and shall take all appropriate steps to prevent any attack on their persons, freedom or dignity.

ARTICLE 30

INVIOLABILITY OF THE PRIVATE ACCOMMODATION

1. The private accommodation of the representatives of the sending State in the special mission and of the members of its diplomatic staff shall enjoy the same inviolability and protection as the premises of the special mission.
2. Their papers, their correspondence and, except as provided in paragraph 4 of article 31, their property shall likewise enjoy inviolability.

ARTICLE 31

IMMUNITY FROM JURISDICTION

1. The representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff shall enjoy immunity from the criminal jurisdiction of the receiving State.
2. They shall also enjoy immunity from the civil and administrative jurisdiction of the receiving State, except in the case of:
 - a) a real action relating to private immovable property situated in the territory of the receiving State, unless the person concerned holds it on behalf of the sending State for the purposes of the mission;
 - b) an action relating to succession in which the person concerned is involved as executor, administrator, heir or legatee as a private person and not on behalf of the sending State;
 - c) an action relating to any professional or commercial activity exercised by the person concerned in the receiving State outside his official functions;
 - d) an action for damages arising out of an accident caused by a vehicle used outside the official functions of the person concerned.

8. Valiza posebne misije se sme zaupati poveljniku ladje ali trgovskega zrakoplova, ki bo pristal v kraju, kjer je vstop dovoljen. Poveljnik mora imeti uradno listino, v kateri je navedeno število paketov, ki sestavljajo valizo. Poveljnika ni mogoče šteti za kurirja posebne misije. Po sporazumu s pristojnimi oblastmi lahko posebna misija pošlje svojega člana, da neposredno in prosto prevzame valizo iz rok poveljnika ladje ali zrakoplova.

29. ČLEN

OSEBNA NEDOTAKLJIVOST

Predstavniki države imenovanja v posebni misiji in člani njenega diplomatskega osebja uživajo osebna nedotakljivost. Ne smejo biti izpostavljeni kakršnikoli obliki odvzema prostosti ali pripora. Država, ki sprejema, jim izkazuje dolžno spoštovanje in ukrene vse, kar je treba, da bi preprečila kakršenkoli napad na njihovo-osebno svobodo ali dostojanstvo.

30. ČLEN

NEDOTAKLJIVOST ZASEBNEGA STANOVANJA

1. Zasebno stanovanje predstavnikov države imenovanja v posebni misiji in članov njenega diplomatskega osebja uživa enako nedotakljivost in varstvo kot prostori posebne misije.
2. Njihove listine, njihovo dopisovanje in njihovo premoženje z izjemo iz 4. točke 31. člena, so prav tako nedotakljivi.

31. ČLEN

SODNA IMUNITETA

1. Predstavniki države imenovanja v posebni misiji in člani njenega diplomatskega osebja uživajo imuniteto pred kazenskim sodstvom države, ki sprejema.
2. Osebe iz 1. točke uživajo tudi imuniteto pred civilnim in upravnim sodstvom države, ki sprejema če gre:
 - a) za stvarno tožbo, ki se nanaša na zasebno nepremično premoženje na ozemlju države, ki sprejema, razen če ima prizadeta oseba to premoženje v posesti za račun države imenovanja in za potrebe misije;
 - b) za tožbo v zvezi z dediščino, v kateri je prizadeta oseba izvršitelj oporoke, administrator, dedič ali legator po zasebnem naslovu, ne pa v imenu države imenovanja;
 - c) za sleherno tožbo v zvezi s prostim poklicem ali trgovsko dejavnostjo, kakršnakoli naj bi bila, ki jo prizadeti opravlja izven svojih uradnih funkcij v državi sprejema,
 - d) za tožbo zaradi škode, nastale zaradi trčenja, ki ga je povzročilo vozilo, katero je prizadeti uporabljal v času, ko ni opravljal uradne funkcije.

3. The representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff are not obliged to give evidence as witnesses.
4. No measures of execution may be taken in respect of a representative of the sending State in the special mission or a member of its diplomatic staff except in the cases coming under subparagraphs (a), (b), (c) and (d) of paragraph 2 of this article and provided that the measures concerned can be taken without infringing the inviolability of his person or his accommodation.
5. The immunity from jurisdiction of the representatives of the sending State in the special mission and of the members of its diplomatic staff does not exempt them from the jurisdiction of the sending State.

ARTICLE 32

EXEMPTION FROM SOCIAL SECURITY LEGISLATION

1. Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, representatives of the sending State in the special mission and members of its diplomatic staff shall, in respect of services rendered for the sending State, be exempt from social security provisions which may be in force in the receiving State.
2. The exemption provided for in paragraph 1 of this article shall also apply to persons who are in the sole private employ of a representative of the sending State in the special mission or of a member of its diplomatic staff, on condition:
 - a) that such employed persons are not nationals of or permanently resident in the receiving State; and
 - b) that they are covered by the social security provisions which may be in force in the sending State or a third State.
3. Representatives of the sending State in the special mission and members of its diplomatic staff who employ persons to whom the exemption provided for in paragraph 2 of this article does not apply shall observe the obligations which the social security provisions of the receiving State impose upon employers.
4. The exemption provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall not preclude voluntary participation in the social security system of the receiving State where such participation is permitted by that State.
5. The provisions of this article shall not affect bilateral or multilateral agreements concerning social security concluded previously and shall not prevent the conclusion of such agreements in the future.

ARTICLE 33

EXEMPTION FROM DUES AND TAXES

The representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff shall be exempt from all dues and taxes, personal or real, national, regional or municipal, except:

- (a) indirect taxes of a kind which are normally incorporated in the price of goods or services;

3. Predstavniki države imenovanja v posebni misiji in člani njenega diplomatskega osebja niso dolžni nastopati kot priče;
4. Zoper predstavnika države imenovanja v posebni misiji ali člana njenega diplomatskega osebja ni mogoče nastopiti z nobenimi drugimi izvršilnimi ukrepi, razen s tistimi iz 2. točke tega člena pod a), b), c) in d) in sicer pod pogojem, da jih je mogoče izvesti tako, da se pri tem ne krši njegova osebna nedotakljivost ali nedotakljivost njegovega stanovanja.
5. Sodna imuniteta predstavnikov države imenovanja v posebni misiji in članov njenega diplomatskega osebja ne odvezuje predstavnikov pred sodstvom države imenovanja.

32. ČLEN

OPROSTITEV REŽIMA SOCIALNEGA ZAVAROVANJA

1. S pridržkom določb 3. točke tega člena so predstavniki države imenovanja v posebni misiji in člani njenega diplomatskega osebja glede storitev za državo imenovanja oproščeni določil o socialnem zavarovanju, ki utegnejo veljati v državi, ki sprejema.
2. Oprostitev iz 1. točke tega člena velja tudi za osebe, ki je izključno v zasebni službi pri predstavniku države imenovanja v posebni misiji ali pri članu njenega diplomatskega osebja, s pogojem:
 - a) da niso te osebe državljani države, ki sprejema, ali da nimajo v njej stalnega prebivališča in
 - b) da veljajo zanje predpisi v socialnem zavarovanju, ki veljajo v državi imenovanja ali v kakšni drugi državi.
3. Predstavniki države, imenovanja v posebni misiji in člani njenega diplomatskega osebja, pri katerih so zaposlene osebe, za katere ne veljajo oprostitve iz 2. točke tega člena morajo spoštovati obveznosti, ki jih, delodajalcem nalagajo določbe o socialnem zavarovanju v državi sprejema.
4. Oprostitev iz 1. in 2. točke tega člena ne izključuje prostovoljne udeležbe v režimu socialnega zavarovanja v državi, ki sprejema, če ta to dovoljuje.
5. Določbe tega člena ne posegajo v že sklenjene dvostranske ali večstranske sporazume o socialnem zavarovanju in ne ovirajo sklepanja takšnih sporazumov v prihodnje.

33. ČLEN

OPROSTITEV DAVKOV IN TAKS

Predstavniki države imenovanja v posebni misiji in člani njenega, diplomatskega osebja so oproščeni vseh davkov in taks bodisi osebnih ali od nepremičnin – državnih, regionalnih ali komunalnih, razen:

- (a) posrednih davkov, ki so navadno vključeni v ceno blaga in storitev;

- (b) dues and taxes on private immovable property situated in the territory of the receiving State, unless the person concerned holds it on behalf of the sending State for the purposes of the mission;
- (c) estate, succession or inheritance duties levied by the receiving State, subject to the provisions of article 44;
- (d) dues and taxes on private income having its source in the receiving State and capital taxes on investments made in commercial undertakings in the receiving State;
- (e) charges levied for specific services rendered;
- (f) registration, court or record fees, mortgage dues and stamp duty, subject to the provisions of article 24.

ARTICLE 34

EXEMPTION FROM PERSONAL SERVICES

The receiving State shall exempt the representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff from all personal services, from all public service of any kind whatsoever, and from military obligations such as those connected with requisitioning, military contributions and billeting.

ARTICLE 35

EXEMPTION FROM CUSTOMS DUTIES AND INSPECTION

1. Within the limits of such laws and regulations as it may adopt, the receiving State shall permit entry of, and grant exemption from all customs duties, taxes, and related charges other than charges for storage, cartage and similar services, on:
 - a) articles for the official use of the special mission;
 - b) articles for the personal use of the representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff.
2. The personal baggage of the representatives of the sending State in the special mission and of the members of its diplomatic staff shall be exempt from inspection, unless there are serious grounds for presuming that it contains articles not covered by the exemptions mentioned in paragraph 1 of this article, or articles the import or export of which is prohibited by the law or controlled by the quarantine regulations of the receiving State. In such cases, inspection shall be conducted only in the presence of the person concerned or of his authorized representative.

ARTICLE 36

ADMINISTRATIVE AND TECHNICAL STAFF

Members of the administrative and technical staff of the special mission shall enjoy the privileges and immunities specified in articles 29 to 34, except that the immunity from civil and administrative jurisdiction of the receiving State specified in paragraph 2 of article 31 shall not extend to acts performed outside the course of their duties. They shall also enjoy the privileges mentioned in paragraph 1 of article 35 in respect of articles imported at the time of their first entry into the territory of the receiving State.

- (b) davkov in taks od zasebnega nepremičnega premoženja na ozemlju države, ki sprejema, razen če nima prizadeta oseba tega premoženja v posesti, za račun države imenovanja in za potrebe misije;
- (c) dednih taks, ki jih pobira država, ki sprejema, izvzemši določbe 44. člena;
- (d) davkov in taks od osebnih dohodkov, ki izvirajo iz države, ki sprejema, ter davkov na kapital, ki se pobirajo na naložbe v trgovska podjetja v državi sprejema;
- (e) davkov in taks, ki se pobirajo kot plačilo za posebne storitve;
- (f) taks za registracijo, sodnih, hipotekarnih in fiskalnih taks, izvzemši določbe 24. člena.

34. ČLEN

OPROSTITEV OSEBNIH DAJATEV

Država, ki sprejema, oprosti predstavnike države imenovanja v posebni misiji in članenjenega diplomatskega osebja vseh osebnih dajatev, vsake javne službe, kakršnakoli naj bi bila, ter vojaških bremen, kot so rekvizicija, kontribucija in nastanitev vojaštva.

35. ČLEN

OPROSTITEV CARINE IN CARINSKEGA PREGLEDA

1. V mejah zakonov in predpisov, ki jih utegne izdati, dovoli država sprejema uvoz in oprosti vseh carin, taks in drugih podobnih davščin, razen stroškov za hrambo, prevoz in podobne storitve:
 - a) stvari za uradne potrebe posebne misije;
 - b) stvari za osebno rabo predstavnikov države imenovanja v posebni misiji in članov njenega diplomatskega osebja.
2. Predstavniki države imenovanja v posebni misiji in člani njenega diplomatskega osebja so oproščeni pregleda osebne prtljage, če ni resnih razlogov, na podlagi katerih se domneva, da so v tej prtljagi stvari, ki ne uživajo oprostitve iz 1. točke tega člena, ali stvari, katerih uvoz ali izvoz sta po zakonu prepovedana, ali so v državi, ki sprejema, zavezane predpisom o karanteni. V takem primeru se opravi pregled samo ob navzočnosti prizadetega ali njegovega pooblaščenega predstavnika.

36. ČLEN

ADMINISTRATIVNO IN TEHNIČNO OSEBJE

Člani administrativnega in tehničnega osebja posebne misije uživajo privilegije in imunitete, navedene v členih 25 do 34, z izjemo, da imuniteta pred civilnim in upravnim sodstvom države, ki sprejema, iz 2. Točke 31. Člena ne velja za dejanja, ki niso bila storjena med uradno dolžnostjo. Navedeno osebje uživa privilegije iz 1. točke 35. člena glede stvari, ki jih sine uvoziti ob prvem vstopu v državo sprejema.

ARTICLE 37

SERVICE STAFF

Members of the service staff of the special mission shall enjoy immunity from the jurisdiction of the receiving State in respect of acts performed in the course of their duties, exemption from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment, and exemption from social security legislation as provided in article 32.

ARTICLE 38

PRIVATE STAFF

Private staff of the members of the special mission shall be exempt from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment. In all other respects, they may enjoy privileges and immunities only to the extent permitted by the receiving State. However, the receiving State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the special mission.

ARTICLE 39

MEMBERS OF THE FAMILY

1. Members of the families of representatives of the sending State in the special mission and of members of its diplomatic staff shall, if they accompany such members of the special mission, enjoy the privileges and immunities specified in articles 29 to 35 provided that they are not nationals of or permanently resident in the receiving State.
2. Members of the families of members of the administrative and technical staff of the special mission shall, if they accompany such members of the special mission, enjoy the privileges and immunities specified in article 36 provided that they are not nationals of or permanently resident in the receiving State.

ARTICLE 40

NATIONALS OF THE RECEIVING STATE AND PERSONS PERMANENTLY RESIDENT IN THE RECEIVING STATE

1. Except insofar as additional privileges and immunities may be granted by the receiving State, the representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff who are nationals of or permanently resident in the receiving State shall enjoy only immunity from jurisdiction and inviolability in respect of official acts performed in the exercise of their functions.
2. Other members of the special mission and private staff who are nationals of or permanently resident in the receiving State shall enjoy privileges and immunities only to the extent granted to them by that State. However, the receiving State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the special mission.

37. ČLEN

STREŽNO OSEBJE

Člani strežnega osebja posebne misije, uživajo državi, ki sprejema, sodno imuniteto glede dejanj storjenih med uradno dolžnostjo, in so oproščeni davkov in taks od plač, ki jih prejema po naslovu svoje zaposlitve, ter režima socialnega zavarovanja iz 32. člena.

38. ČLEN

ZASEBNO STREŽNO OSEBJE

Zasebno strežno osebje članov posebne misije je oproščeno davkov in taks od plač, ki jih prejema po naslovu svoje zaposlitve. Glede vsega drugega lahko uživa privilegije in imunitete le v obsegu, ki ga dovoljuje država, ki sprejema. Država, ki sprejema, pa mora izvrševati svojo jurisdikcijo glede teh oseb tako, da ne ovira preveč posebne misije pri izvrševanju funkcij.

39. ČLEN

DRUŽINSKI ČLANI

1. Družinski člani predstavnikov države imenovanja v posebni misiji in članov njenega diplomatskega osebja uživajo privilegije in imunitete iz členov 29 do 35, če spremljajo člane posebne misije, s pogojem, da niso državljani države sprejema ali da nimajo v njej stalnega prebivališča.
2. Družinski člani administrativnega in tehničnega osebja posebne misije uživajo privilegije in imunitete iz 36. člena, če spremljajo člane posebne misije, s pogojem, da niso člani države sprejema ali da nimajo v nje stalnega prebivališča.

40. ČLEN

DRŽAVLJANI DRŽAVE SPREJEMA IN OSEBE, KI IMAJO V NJEJ
STALNO PREBIVALIŠČE

1. Predstavniki države imenovanja v posebni misiji in člani njenega diplomatskega osebja, ki imajo državljanstvo države, ki sprejema, ali imajo v njej stalno prebivališče, uživajo samo sodno imuniteto in nedotakljivost glede uradnih dejanj, storjenih pri izvrševanju svojih funkcij, razen če ni država sprejema priznala dopolnilnih privilegij in imunitet.
2. Drugi člani posebne misije in zasebno strežno osebje, ki so državljani države sprejema ali imajo v njej stalno prebivališče, uživajo privilegije in imunitete le, če, jim jih ta država priznava. Država, ki sprejema, pa mora izvrševati svojo jurisdikcijo glede teh oseb tako, da ne ovira preveč posebne misije pri izvrševanju njenih funkcij.

ARTICLE 41

WAIVER OF IMMUNITY

1. The sending State may waive the immunity from jurisdiction of its representatives in the special mission, of the members of its diplomatic staff, and of other persons enjoying immunity under articles 36 to 40.
2. Waiver must always be express.
3. The initiation of proceedings by any of the persons referred to in paragraph 1 of this article shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counterclaim directly connected with the principal claim.
4. Waiver of immunity from jurisdiction in respect of civil or administrative proceedings shall not be held to imply waiver of immunity in respect of the execution of the judgement, for which a separate waiver shall be necessary.

ARTICLE 42

TRANSIT THROUGH THE TERRITORY OF A THIRD STATE

1. If a representative of the sending State in the special mission or a member of its diplomatic staff passes through or is in the territory of a third State while proceeding to take up his functions or returning to the sending State, the third State shall accord him inviolability and such other immunities as may be required to ensure his transit or return. The same shall apply in the case of any members of his family enjoying privileges or immunities who are accompanying the person referred to in this paragraph, whether travelling with him or travelling separately to join him or to return to their country.
2. In circumstances similar to those specified in paragraph 1 of this article, third States shall not hinder the transit of members of the administrative and technical or service staff of the special mission, or of members of their families, through their territories.
3. Third States shall accord to official correspondence and other official communications in transit, including messages in code or cipher, the same freedom and protection as the receiving State is bound to accord under the present Convention. Subject to the provisions of paragraph 4 of this article, they shall accord to the couriers and bags of the special mission in transit the same inviolability and protection as the receiving State is bound to accord under the present Convention.
4. The third State shall be bound to comply with its obligations in respect of the persons mentioned in paragraphs 1, 2 and 3 of this article only if it has been informed in advance, either in the visa application or by notification, of the transit of those persons as members of the special mission, members of their families or couriers, and has raised no objection to it.
5. The obligations of third States under paragraphs 1, 2 and 3 of this article shall also apply to the persons mentioned respectively in those paragraphs, and to the official communications and the bags of the special mission, when the use of the territory of the third State is due to force majeure.

41. ČLEN

ODPOVED IMUNITETI

1. Država imenovanja se lahko odpove sodni imuniteti svojih predstavnikov v posebni misiji, članov svojega diplomatskega osebja in drugih, ki uživajo imuniteto, na podlagi členov 36 in 40.
2. Odpoved mora biti vedno izrecna.
3. Če kdorkoli iz 1. točke tega člena sproži postopek, se ne more več sklicevati na sodno imuniteto glede kakršnekoli nasprotne zahteve, ki je neposredno v zvezi z glavno zahtevo.
4. Ne šteje se, da ima odpoved sodni imuniteti v zvezi s civilno tožbo ali zahtevo v upravnem postopku, za posledico odpoved imuniteti glede ukrepov za izvršitev sodbe, za katere je potrebna posebna odpoved.

42. ČLEN

TRANZIT ČEZ OZEMLJE DRUGE DRŽAVE

1. Če potuje predstavnik države imenovanja v posebni misiji ali član njenega diplomatskega osebja čez ozemlje kakšne druge države, ali se znajde na ozemlju kakšne druge države, da bi prevzel svoje funkcije ali da bi se vrnil v državo imenovanja, mu ta druga država prizna nedotakljivost in druge imunitete, ki so potrebne, da bi mu omogočile prehod ali vrnitev. Prav tako ravna tudi glede družinskih članov, ki uživajo privilegije in imunitete, kadar spremljajo osebo iz te točke, bodisi da potujejo z njo ali ločeno, da bi se sestali z njo ali da bi se vrnili v svojo državo.
2. V okoliščinah, ki so podobne tistim iz 1. točke tega člena, naj druge države ne ovirajo članom administrativnega in tehničnega ali strežnega osebja posebne misije ali njihovim družinskim članom prehoda čez svoje ozemlje.
3. Druge države dajo uradnim dopisom in drugim, uradnim sporočilom, ki gredo čez njihovo ozemlje, vstevši kodirana in šifrirana sporočila, enako svobodo in varstvo, kot ju je po tej konvenciji dolžna dati tudi država sprejema. S pridržkom določb 4. točke tega člena priznajo kurirjem in valizam posebne misije v tranzitu enako nedotakljivost in varstvo, kot ju je po tej konvenciji dolžna priznati država sprejema.
4. Druga država je dolžna izpolnjevati svoje obveznosti do oseb iz 1., 2. in 3. točki tega člena le, če je vnaprej obveščena bodisi s prošnjo za vizum ali s sporočilom o tranzitu teh oseb kot članov posebne misije in če temu ni nasprotovala.
5. Obveznosti drugih držav po 1., 2. in 3. točki tega člena veljajo prav tako tudi za osebe, navedene v teh točkah, ter za uradna sporočila in valize posebne misije, kadar so na ozemlju druge države zaradi višje sile.

ARTICLE 43

DURATION OF PRIVILEGES AND IMMUNITIES

1. Every member of the special mission shall enjoy the privileges and immunities to which he is entitled from the moment he enters the territory of the receiving State for the purpose of performing his functions in the special mission or, if he is already in its territory, from the moment when his appointment is notified to the Ministry of Foreign Affairs or such other organ of the receiving State as may be agreed.
2. When the functions of a member of the special mission have come to an end, his privileges and immunities shall normally cease at the moment when he leaves the territory of the receiving State, or on the expiry of a reasonable period in which to do so, but shall subsist until that time, even in case of armed conflict. However, in respect of acts performed by such a member in the exercise of his functions, immunity shall continue to subsist.
3. In the event of the death of a member of the special mission, the members of his family shall continue to enjoy the privileges and immunities to which they are entitled until the expiry of a reasonable period in which to leave the territory of the receiving State.

ARTICLE 44

PROPERTY OF A MEMBER OF THE SPECIAL MISSION OR OF A MEMBER OF HIS FAMILY IN THE EVENT OF DEATH

1. In the event of the death of a member of the special mission or of a member of his family accompanying him, if the deceased was not a national of or permanently resident in the receiving State, the receiving State shall permit the withdrawal of the movable property of the deceased, with the exception of any property acquired in the country the export of which was prohibited at the time of his death.
2. Estate, succession and inheritance duties shall not be levied on movable property which is in the receiving State solely because of the presence there of the deceased as a member of the special mission or of the family of a member of the mission.

ARTICLE 45

FACILITIES TO LEAVE THE TERRITORY OF THE RECEIVING STATE AND TO REMOVE THE ARCHIVES OF THE SPECIAL MISSION

1. The receiving State must, even in case of armed conflict, grant facilities to enable persons enjoying privileges and immunities, other than nationals of the receiving State, and members of the families of such persons, irrespective of their nationality, to leave at the earliest possible moment. In particular it must, in case of need, place at their disposal the necessary means of transport for themselves and their property.
2. The receiving State must grant the sending State facilities for removing the archives of the special mission from the territory of the receiving State.

43. ČLEN

TRAJANJE PRIVILEGIJ IN IMUNITET

1. Vsak član posebne misije uživa privilegije in imunitete, do katerih ima pravico, od tedaj, ko stopi na ozemlje države sprejema, da bi izvrševal svoje funkcije v posebni misiji, če je že na njenem ozemlju pa od tedaj ko je bilo njegovo imenovanje sporočeno ministrstvu za zunanje zadeve države sprejema ali drugemu njenemu pristojnemu organu, za katerega je tako dogovorjeno.
2. Ko so funkcije posameznega člana posebne misije končane, nehalo veljati njegove privilegije in imunitete praviloma tedaj, ko zapusti ozemlje države sprejema, ali po poteku primerne časa, danega mu v ta namen, veljajo pa ves ta čas celo v primeru oboroženega spopada. Toda imuniteta velja le glede dejanj, ki jih stori pri izvrševanju svojih funkcij.
3. Če kakšen član posebne misije umre, uživajo njegovi družinski člani dalje privilegije in imunitete do katerih imajo pravico, do preteka primerne roka, ki jim omogoča, da odidejo z ozemlja države sprejema.

44. ČLEN

PREMOŽENJE ČLANA POSEBNE MISIJE ALI NJEGOVEGA DRUŽINSKEGA ČLANA V PRIMERU SMRTI

1. Če umre član posebne misije ali njegov družinski član, ki ga spremlja, dovoli država sprejema, če umrli ni bil njen državljan oziroma ni imel v njej stalnega prebivališča, da se odnese premično premoženje, izvzemši tisto, ki je bilo nabavljeno v državi in katerega izvoz je v času njegove smrti prepovedan.
2. Dedne in prenosne takse se ne plačujejo od premičnega premoženja, ki je v državi sprejema izključno zaradi tega, ker je bil umrli v njej kot član posebne misije ali kot družinski član kakšnega njenega člana.

45. ČLEN

OLAJŠAVE PRI ODHODU Z OZEMLJA DRŽAVE SPREJEMA IN PRI ODNAŠANJU ARHIVA POSEBNE MISIJE

1. Država, ki sprejema, mora dati olajšave celo v primeru oboroženega spopada, da bi omogočila tistim, ki uživajo privilegije in imunitete, pa niso njeni državljani, in njihovim družinskim članom ne glede na njihovo državljanstvo, da odidejo z njenega ozemlja v najkrajšem roku. Zlasti jim je dolžna dati: če je treba na razpolago potrebna prevozna sredstva, tako zanje kot tudi za njihovo premoženje.
2. Država, ki sprejema, mora priznati državi imenovanja olajšave pri odnašanju arhiva posebne misije z njenega ozemlja.

ARTICLE 46

CONSEQUENCES OF THE CESSATION OF THE FUNCTIONS
OF THE SPECIAL MISSION

1. When the functions of a special mission come to an end, the receiving State must respect and protect the premises of the special mission so long as they are assigned to it, as well as the property and archives of the special mission. The sending State must withdraw the property and archives within a reasonable period of time.
2. In case of the absence or severance of diplomatic or consular relations between the sending State and the receiving State and if the functions of the special mission have come to an end, the sending State may, even if there is an armed conflict, entrust the custody of the property and archives of the special mission to a third State acceptable to the receiving State.

ARTICLE 47

RESPECT FOR THE LAWS AND REGULATIONS OF THE RECEIVING
STATE AND USE OF THE PREMISES OF THE SPECIAL MISSION

1. Without prejudice to their privileges and immunities, it is the duty of all persons enjoying those privileges and immunities under the present Convention to respect the laws and regulations of the receiving State. They also have a duty not to interfere in the internal affairs of that State.
2. The premises of the special mission must not be used in any manner incompatible with the functions of the special mission as envisaged in the present Convention, in other rules of general international law or in any special agreements in force between the sending and the receiving State.

ARTICLE 48

PROFESSIONAL OR COMMERCIAL ACTIVITY

The representatives of the sending State in the special mission and the members of its diplomatic staff shall not practise for personal profit any professional or commercial activity in the receiving State.

ARTICLE 49

NON-DISCRIMINATION

1. In the application of the provisions of the present Convention, no discrimination shall be made as between States.
2. However, discrimination shall not be regarded as taking place:
 - a) where the receiving State applies any of the provisions of the present Convention restrictively because of a restrictive application of that provision to its special mission in the sending State;
 - b) where States modify among themselves, by custom or agreement, the extent of facilities, privileges and immunities for their special missions, although such a modification has not been agreed with other States, provided that it is not

46. ČLEN

POSLEDICE PRENEHANJA FUNKCIJ POSEBNE MISIJE

1. Ko prenehajo funkcije posebne misije, mora država sprejema spoštovati in varovati njene prostore, dokler so namenjeni zanjo, kakor tudi njeno premoženje in njen arhiv. Država imenovanja mora v primernem roku odnesti premoženje in arhiv.
2. Če med državo imenovanja in državo sprejema ni diplomatskih ali konzularnih odnosov ali če so prekinjeni, in so prenehale funkcije posebne misije, sme država imenovanja celo v primeru oboroženega spopada, zaupati hrambo premoženja in arhiva posebne misije kakšni drugi državi, glede katere se strinja tudi država sprejema.

47. ČLEN

SPOŠTOVANJE ZAKONOV IN PREDPISOV DRŽAVE SPREJEMA IN UPORABLJANJE PROSTOROV POSEBNE MISIJE

1. Brez škode za svoje, privilegije in imunitete po tej konvenciji morajo vsi, ki jih uživajo, spoštovati zakone in predpise države sprejema. Njihova dolžnost je tudi da se ne vmešavajo v njene notranje zadeve.
2. Prostorov posebne misije ni dovoljeno uporabljati na način, ki ni v skladu s funkcijami posebne misije, kot je določeno s to konvencijo, z drugimi pravili splošnega mednarodnega prava ali s katerimikoli posebnimi sporazumi, ki veljajo med državo imenovanja in državo sprejema.

48. ČLEN

POKLICNA ALI TRGOVSKA DEJAVNOST

Predstavniki države imenovanja v posebni misiji in člani njenega diplomatskega osebja ne smejo opravljati v sprejemni državi poklicne ali trgovske dejavnosti za osebni zaslužek.

49. ČLEN

NEDISKRIMINACIJA

1. Pri uporabi te konvencije ni dovoljena diskriminacija med državami.
2. Za diskriminacijo pa se ne šteje:
 - a) če država sprejema restriktivno uporablja kakšno določbo te konvencije zaradi tega, ker jo država imenovanja tako uporablja glede njene misije;
 - b) če posamezne države po običaju ali na podlagi sporazuma vzajemno spremenijo obseg olajšav, privilegij in imunitet za svoje posebne misije, čeprav se o taki spremembi niso dogovorile z drugimi državami, s pogojem, da taksna sprememba ni nezdržljiva s predmetom te konvencije ter da ne posega v pravice ali izpolnjevanje obveznosti drugih držav.

incompatible with the object and purpose of the present Convention and does not affect the enjoyment of the rights or the performance of the obligations of third States.

ARTICLE 50

SIGNATURE

The present Convention shall be open for signature by all States Members of the United Nations or of any of the specialized agencies or of the International Atomic Energy Agency or Parties to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State invited by the General Assembly of the United Nations to become a Party to the Convention, until 31 December 1970 at United Nations Headquarters in New York.

ARTICLE 51

RATIFICATION

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 52

ACCESSION

The present Convention shall remain open for accession by any State belonging to any of the categories mentioned in article 50. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 53

ENTRY INTO FORCE

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.
2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

ARTICLE 54

NOTIFICATIONS BY THE DEPOSITARY

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States belonging to any of the categories mentioned in article 50:

- (a) of signatures to the present Convention and of the deposit of instruments of ratification or accession in accordance with articles 50, 51 and 52;
- (b) of the date on which the present Convention will enter into force in accordance with article 53.

50. ČLEN

PODPISOVANJE

Ta konvencija je odprta za podpis vsem državam članicam Združenih narodov ali posameznih specializiranih ustanov ali Mednarodne agencije za atomsko energijo ali podpisnicam statuta Mednarodnega sodišča in vsem drugim državam, ki jih generalna skupščina Združenih narodov povabi, naj postanejo članice te konvencije, do 31. decembra 1970 v sedežu Združenih narodov v New Yorku.

51. ČLEN

RATIFIKACIJA

Ta konvencija je zavezana ratifikaciji Ratifikacijske listine se deponirajo pri generalnem tajniku Združenih narodov.

52. ČLEN

PRISTOP

Ta konvencija ostane odprta za pristop vsem državam, ki pripadajo kakšni kategoriji iz 50. člena. Pristopna listine se deponirajo pri generalnem tajniku Združenih narodov.

53. ČLEN

UVELJAVITEV

1. Ta konvencija začne veljati tridesetega dne po deponiranju dvaindvajsete ratifikacijske ali pristopne listine pri generalnem tajniku Združenih narodov.
2. Za vsako državo, ki ratificira to konvencijo ali ji pristopi po deponiranju dvaindvajsete ratifikacijske ali pristopne listine, začne konvencija veljati tridesetega dne po deponiranju njene ratifikacijske pristopne listine.

54. ČLEN

SPOROČILA DEPOZITARJEV

Generalni tajnik Združenih narodov obvesti vse države, ki pripadajo kakšni kategoriji iz 50. člena:

- (a) o podpisu konvencije in deponiranju ratifikacijskih ali pristopnih listin po 50., 51. in 52. členu;
- (b) o datumu uveljavitve te konvencije po 53. členu.

ARTICLE 55

AUTHENTIC TEXTS

The original of the present Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States belonging to any of the categories mentioned in article 50.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention, opened for signature at New York on 16 December 1969.

55. ČLEN

VERODOSTOJNA BESEDILA

Izvirnik te konvencije, katere kitajsko, angleško, francosko, rusko in špansko besedilo je enako verodostojno, je deponiran pri generalnem tajniku Združenih narodov, ki pošlje njene overjene izvode vsem državam, ki pripadajo kakšni kategoriji iz 50. člena.

DA BI TO POTRDILI, so spodaj podpisani, pravilno pooblaščen od svojih vlad v New Yorku 16. Decembra 1969 podpisali to konvencijo, ki je odprta za podpis.

OPTIONAL PROTOCOL CONCERNING THE COMPULSORY SETTLEMENT OF DISPUTES

The States Parties to the present Protocol and to the Convention on Special Missions, hereinafter referred to as “the Convention”, adopted by the General Assembly of the United Nations on 8 December 1969,

Expressing their wish to resort, in all matters concerning them in respect of any dispute arising out of the interpretation or application of the Convention, to the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice, unless some other form of settlement has been agreed upon by the parties within a reasonable period of time,

Have agreed follows:

ARTICLE I

Disputes arising out of the interpretation or application of the Convention shall lie within the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice and may accordingly be brought before the Court by a written application made by any party to the dispute being a Party to the present Protocol.

ARTICLE II

The parties may agree, within a period of two months after one party has notified its opinion to the other that a dispute exists, to resort not to the International Court of Justice but to an arbitral tribunal. After the expiry of the said period, either party may bring the dispute before the Court by a written application.

ARTICLE III

1. Within the same period of two months, the parties may agree to adopt a conciliation procedure before resorting to the International Court of Justice.
2. The conciliation commission shall make its recommendations within five months after its appointment. If its recommendations are not accepted by the parties to the dispute within two months after they have been delivered, either party may bring the dispute before the Court by a written application.

ARTICLE IV

The present Protocol shall be open for signature by all States which may become Parties to the Convention, until 31 December 1970 at United Nations Headquarters in New York.

ARTICLE V

The present Protocol is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

FAKULTATIVNI PROTOKOL O OBVEZNEM REŠEVANJU SPOROV

Države članice tega protokola in konvencije o posebnih misijah (v nadaljnjem, besedilu: konvencija), Id jo je sprejela Generalna skupščina Združenih narodov 8. decembra 1969,

so se v želji, da se glede vseh vprašanj, ki se nanašajo nanje in so predmet spora glede razlage ali izvajanja konvencije, obrnejo na obvezno pristojno mednarodno sodišče, če nista stranki v sporu v razumnem roku sporazumno sprejeli kakšnega drugega načina reševanja,

sporazumele o tehle določbah:

I. ČLEN

Spori glede razlage ali izvajanja konvencije sodijo v obvezno pristojnost mednarodnega sodišča in jih torej lahko vsaka stranka v sporu, ki je tudi sama članica tega protokola, predloži sodišču s pismeno vlogo.

II. ČLEN

Stranki v sporu se lahko v dveh mesecih od dneva, ko ena izmed njiju obvesti drugo, da po njenem mnenju obstoja spor, dogovorita, da se ne bosta obe obrnili na mednarodno sodišče temveč na arbitražno sodišče. Po preteku tega roka lahko vsaka stranka pismeno vlogo predloži zadevni spor sodišču.

III. ČLEN

1. Stranki v sporu se lahko v dveh mesecih tudi zedinita za postopek sprave; preden se obrneta na mednarodno sodišče.
2. Komisija za spravo mora dati svoja priporočila v petih mesecih od svoje ustanovitve. Če stranki v sporu ne sprejmeta teh priporočil v dveh mesecih po njihovi predložitvi, lahko vsaka stran s pismeno vlogo predloži zadevni spor sodišču.

IV. ČLEN

Ta protokol bo odprt za podpis do 31. decembra 1970 v sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku vsem državam, ki lahko postanejo članice konvencije.

V. ČLEN

Ta protokol je zavezan ratifikaciji. Ratifikacijske listine se deponirajo pri generalnem tajniku Organizacije združenih narodov.

ARTICLE VI

The present Protocol shall remain open for accession by all States which may become Parties to the Convention. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations

ARTICLE VII

1. The present Protocol shall enter into force on the same day as the Convention or on the thirtieth day following the date of deposit of the second instrument of ratification of or accession to the Protocol with the Secretary-General of the United Nations, whichever day is later.
2. For each State ratifying or acceding to the present Protocol after its entry into force in accordance with paragraph 1 of this article, the Protocol shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

ARTICLE VIII

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which may become Parties to the Convention:

- (a) of signatures to the present Protocol and of the deposit of instruments of ratification or accession in accordance with articles IV, V and VI;
- (b) of the date on which the present Protocol will enter into force in accordance with article VII.

ARTICLE IX

The original of the present Protocol, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States referred to in article IV.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Protocol, opened for signature at New York on 16 December 1969.

VI. ČLEN

Ta protokol ostane odprt za pristop vsem državam, ki lahko postanejo članice konvencije. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem tajniku Združenih narodov.

VII. ČLEN

1. Ta protokol začne veljati istega dne kot konvencija ali tridesetega dne po dnevu, ko je bila generalnem tajniku Združenih narodov deponirana druga listina o ratifikaciji ali pristopu k protokolu, če je ta drugi datum poznejši.
2. Za vsako državo, ki ratificira ta protokol mu v skladu s 1. točko tega protokola pristopi po njegovi uveljavitvi, začne protokol veljati tridesetega dne po dnevu, ko je bila deponirana njena listina o ratifikaciji ali pristopitvi.

VIII. ČLEN

Generalni tajnik Organizacije združenih narodov obvesti vse države, ki lahko postanejo članice konvencije:

- (a) o podpisih tega protokola in o listinah o ratifikaciji in pristopitvi, deponiranih v skladu s IV., V. in VI. členom;
- (b) o datumu uveljavitve tega protokola v skladu s VII. členom.

IX. ČLEN

Izvirnik tega protokola katerega angleško, francosko, kitajsko, rusko in špansko besedilo je enako verodostojno, je deponiran pri generalnem tajniku Organizacije združenih narodov, ki pošlje po eno overjeno kopijo protokola vsem državam, navedenim v IV. členu.

DA BI TO POTRDILI, so pravilno pooblaščenim podpisali ta protokol, ki je odprt za podpis 16. decembra 1969 v New Yorku.

EVROPSKA KONVENCIJA O IMUNITETI DRŽAV

Splošni podatki o konvenciji:

Dana na voljo za podpis: 16. maja 1972 v Baslu.

Začetek veljavnosti: 11. junija 1976.

Pogodbeno stanje¹: 8 pogodbenic.

Izvirnik konvencije objavljen v: ETS št. 074.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: /

Začetek veljavnosti: /

Besedilo konvencije objavljeno v: /

Konvencija vzpostavlja splošna pravila, ki zadevajo obseg imunitet ene pogodbenice pred sodno jurisdikcijo druge pogodbenice. Natančno določa primere, v katerih pogodbenica ne more uveljavljati imunitete pred tujimi sodišči. To se uporablja kadar določena pogodbenica sprejme jurisdikcijo sodišča v postopkih, ki zadevajo delovne pogodbe, sodelovanje s podjetji, v industrijskih, komercialnih ali finančnih dejavnostih; pravice glede nepremičnega premoženja v državi, kjer ima sodišče sedež itd. Konvencija določa pravila glede postopkov proti državi pogodbenici pred sodiščem druge pogodbenice in učinke sodb, za katere se pogodbenice dogovorijo. RS ni pogodbenica konvencije, niti je ni podpisala.

H konvenciji je bil sprejet dodatni protokol, ki je bil dan na voljo za podpis 16. maja 1972 v Baslu in je začel veljati 22. maja 1985 (ETS št. 074A), RS ni pogodbenica protokola, niti ga ni podpisala; protokol dopolnjuje konvencijo z določbami o evropskem postopku reševanja sporov.

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave in pridržke glej: <http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/ChercheSig.asp?NT=074&CM=8&DF=20/02/2015&CL=ENG>.

EUROPEAN CONVENTION ON STATE IMMUNITY

PREAMBLE

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Taking into account the fact that there is in international law a tendency to restrict the cases in which a State may claim immunity before foreign courts;

Desiring to establish in their mutual relations common rules relating to the scope of the immunity of one State from the jurisdiction of the courts of another State, and designed to ensure compliance with judgments given against another State;

Considering that the adoption of such rules will tend to advance the work of harmonisation undertaken by the member States of the Council of Europe in the legal field,

Have agreed as follows:

CHAPTER I – IMMUNITY FROM JURISDICTION

ARTICLE 1

1. A Contracting State which institutes or intervenes in proceedings before a court of another Contracting State submits, for the purpose of those proceedings, to the jurisdiction of the courts of that State.
2. Such a Contracting State cannot claim immunity from the jurisdiction of the courts of the other Contracting State in respect of any counterclaim:
 - a) arising out of the legal relationship or the facts on which the principal claim is based;
 - b) if, according to the provisions of this Convention, it would not have been entitled to invoke immunity in respect of that counterclaim had separate proceedings been brought against it in those courts.
3. A Contracting State which makes a counterclaim in proceedings before a court of another Contracting State submits to the jurisdiction of the courts of that State with respect not only to the counterclaim but also to the principal claim.

ARTICLE 2

A Contracting State cannot claim immunity from the jurisdiction of a court of another Contracting State if it has undertaken to submit to the jurisdiction of that court either:

- (a) by international agreement;
- (b) by an express term contained in a contract in writing; or
- (c) by an express consent given after a dispute between the parties has arisen.

EVROPSKA KONVENCIJA O IMUNITETI DRŽAV

PREAMBULA

Države članice Sveta Evrope, podpisnice te konvencije, so se ob upoštevanju, da želi Svet Evrope doseči večjo enotnost med svojimi članicami, ob upoštevanju, da v mednarodnem pravu obstajajo težnje po omejevanju primerov, v katerih se država pred tujimi sodišči lahko sklicuje na imuniteto,

z željo, da medsebojne odnose uredijo s skupnimi pravili, ki zadevajo obseg imunitete posamezne države pred jurisdikcijo sodišč druge države in ki bi zagotovila spoštovanje sodb proti drugi državi,

ob upoštevanju, da bo sprejetje takih pravil prispevalo k usklajevanju, ki ga na pravnem področju izvajajo države članice Sveta Evrope, dogovorile:

I. POGLAVJE – IMUNITETA PRED JURISDIKCIJO

1. ČLEN

1. Država pogodbenica, ki uvede postopek ali intervenira v postopku pred sodiščem druge države pogodbenice, v tem postopku sprejme jurisdikcijo sodišč tiste države.
2. Taka država pogodbenica se ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišč druge države pogodbenice v zvezi z nasprotno tožbo:
 - a) ki temelji na istem pravnem razmerju ali dejstvih kot prvotna tožba;
 - b) če se v skladu z določbami te konvencije v zvezi s to nasprotno tožbo ne bi smela sklicevati na imuniteto, če bi bili na teh sodiščih proti njej uvedeni ločeni postopki.
3. Država pogodbenica, ki v postopku pred sodiščem druge države pogodbenice vloži nasprotno tožbo, sprejme jurisdikcijo sodišč te države tako v zvezi z nasprotno tožbo kot v zvezi z prvotno tožbo.

2. ČLEN

Država pogodbenica se ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države pogodbenice, če se je zavezala, da priznava jurisdikcijo tega sodišča:

- (a) z mednarodnim sporazumom;
- (b) z izrecno določbo v pisni pogodbi; ali
- (c) z izrecnim soglasjem, potem ko je med strankama že nastal spor.

ARTICLE 3

1. A Contracting State cannot claim immunity from the jurisdiction of a court of another Contracting State if, before claiming immunity, it takes any step in the proceedings relating to the merits. However, if the State satisfies the Court that it could not have acquired knowledge of facts on which a claim to immunity can be based until after it has taken such a step, it can claim immunity based on these facts if it does so at the earliest possible moment.
2. A Contracting State is not deemed to have waived immunity if it appears before a court of another Contracting State in order to assert immunity.

ARTICLE 4

1. Subject to the provisions of Article 5, a Contracting State cannot claim immunity from the jurisdiction of the courts of another Contracting State if the proceedings relate to an obligation of the State, which, by virtue of a contract, falls to be discharged in the territory of the State of the forum.
2. Paragraph 1 shall not apply:
 - a) in the case of a contract concluded between States;
 - b) if the parties to the contract have otherwise agreed in writing;
 - c) if the State is party to a contract concluded on its territory and the obligation of the State is governed by its administrative law.

ARTICLE 5

1. A Contracting State cannot claim immunity from the jurisdiction of a court of another Contracting State if the proceedings relate to a contract of employment between the State and an individual where the work has to be performed on the territory of the State of the forum.
2. Paragraph 1 shall not apply where:
 - a) the individual is a national of the employing State at the time when the proceedings are brought;
 - b) at the time when the contract was entered into the individual was neither a national of the State of the forum nor habitually resident in that State; or
 - c) the parties to the contract have otherwise agreed in writing, unless, in accordance with the law of the State of the forum, the courts of that State have exclusive jurisdiction by reason of the subject-matter.
3. Where the work is done for an office, agency or other establishment referred to in Article 7, paragraphs 2.a and b of the present article apply only if, at the time the contract was entered into, the individual had his habitual residence in the Contracting State which employs him.

ARTICLE 6

1. A Contracting State cannot claim immunity from the jurisdiction of a court of another Contracting State if it participates with one or more private persons in a

3. ČLEN

1. Država pogodbenica se ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države pogodbenice, če pred takim sklicevanjem opravi kakršnokoli dejanje v zvezi z vsebinsko obravnavo zadeve. Vendar če država sodišču dokaže, da se ni mogla seznaniti z dejstvi, ki bi lahko bila podlaga za imuniteto, preden je opravila taka dejanja, se lahko na podlagi teh dejstev sklicuje na imuniteto, če to stori čim prej.
2. Šteje se, da se država pogodbenica ni odpovedala imuniteti, če nastopi pred sodiščem druge države pogodbenice, da bi uveljavljala imuniteto.

4. ČLEN

1. V skladu z določbami 5. člena se država pogodbenica ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišč druge države pogodbenice, če se postopek nanaša na obveznost te države, ki se na podlagi pogodbe izpolni na ozemlju države, v kateri poteka postopek.
2. Prvi odstavek ne velja:
 - a) če gre za pogodbo med državami;
 - b) če so se pogodbeni stranke drugače pisno sporazumele;
 - c) če je država stranka pogodbe, ki je bila sklenjena na njenem ozemlju in je obveznost države predmet upravnega prava.

5. ČLEN

1. Država pogodbenica se ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države pogodbenice, če se postopek nanaša na pogodbo o zaposlitvi, sklenjeno med državo in posameznikom za delo, ki mora biti opravljeno na ozemlju države, v kateri poteka postopek.
2. Prvi odstavek ne velja, če:
 - a) je posameznik državljan države delodajalke, ko je bil postopek uveden;
 - b) v času, ko je bila pogodba sklenjena, posameznik ni bil niti državljan države, v kateri poteka postopek, niti v njej ni imel začasnega prebivališča; ali
 - c) so se pogodbeni stranke drugače pisno dogovorile, razen če imajo v skladu s pravom države, v kateri poteka postopek, sodišča te države v zadevi izključno stvarno pristojnost.
3. Če je delo opravljeno za urad, agencijo ali drugo organizacijo iz 7. člena, odstavek 2.a in b tega člena velja, le če je imel posameznik v času, ko je bila pogodba sklenjena, običajno prebivališče v državi pogodbenici, ki ga je zaposlila.

6. ČLEN

1. Država pogodbenica se ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države pogodbenice, če je z enim ali več posamezniki udeležena v gospodarski družbi, združenju ali pravnem subjektu z dejanskim sedežem, registriranim sedežem ali glavnim krajem poslovanja na ozemlju države, v kateri poteka

company, association or other legal entity having its seat, registered office or principal place of business on the territory of the State of the forum, and the proceedings concern the relationship, in matters arising out of that participation, between the State on the one hand and the entity or any other participant on the other hand.

2. Paragraph 1 shall not apply if it is otherwise agreed in writing.

ARTICLE 7

1. A Contracting State cannot claim immunity from the jurisdiction of a court of another Contracting State if it has on the territory of the State of the forum an office, agency or other establishment through which it engages, in the same manner as a private person, in an industrial, commercial or financial activity, and the proceedings relate to that activity of the office, agency or establishment.
2. Paragraph 1 shall not apply if all the parties to the dispute are States, or if the parties have otherwise agreed in writing.

ARTICLE 8

A Contracting State cannot claim immunity from the jurisdiction of a court of another Contracting State if the proceedings relate:

- (a) to a patent, industrial design, trademark, service mark or other similar right which, in the State of the forum, has been applied for, registered or deposited or is otherwise protected, and in respect of which the State is the applicant or owner;
- (b) to an alleged infringement by it, in the territory of the State of the forum, of such a right belonging to a third person and protected in that State;
- (c) to an alleged infringement by it, in the territory of the State of the forum, of copyright belonging to a third person and protected in that State;
- (d) to the right to use a trade name in the State of the forum.

ARTICLE 9

A Contracting State cannot claim immunity from the jurisdiction of a court of another Contracting State if the proceedings relate to:

- (a) its rights or interests in, or its use or possession of, immovable property; or
- (b) its obligations arising out of its rights or interests in, or use or possession of, immovable property and the property is situated in the territory of the State of the forum.

ARTICLE 10

A Contracting State cannot claim immunity from the jurisdiction of a court of another Contracting State if the proceedings relate to a right in movable or immovable property arising by way of succession, gift or *bona vacantia*.

postopek, postopek pa zadeva razmerja, ki izhajajo iz te udeležbe, med državo na eni strani ter subjektom ali drugim udeležencem na drugi strani.

2. Prvi odstavek ne velja, če je pisno drugače dogovorjeno.

7. ČLEN

1. Država pogodbenica se ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države pogodbenice, če ima na ozemlju države, v kateri poteka postopek, urad, agencijo ali drugo organizacijo, prek katere se na enak način kot posameznik vključuje v industrijsko, poslovno ali finančno dejavnost, postopek pa se nanaša na to dejavnost urada, agencije ali organizacije.

2. Prvi odstavek ne velja, če so vse stranke v sporu države ali če so se stranke drugače pisno dogovorile.

8. ČLEN

Država pogodbenica se ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države pogodbenice, če se postopek nanaša na:

(a) patent, industrijski model, blagovno znamko, storitveno znamko ali drugo podobno pravico, ki je bila v državi, v kateri poteka postopek, zaprosena, registrirana ali deponirana ali je drugače zaščitena in za katero je država prosilka ali lastnica;

(b) domnevno kršitev take pravice, ki pripada tretji osebi in je v državi, v kateri poteka postopek, zaščitena, in naj bi jo na ozemlju te države zakrivila država pogodbenica;

(c) domnevno kršitev avtorske pravice, ki pripada tretji osebi in je v državi, v kateri poteka postopek, zaščitena, in naj bi jo na ozemlju te države zakrivila država pogodbenica;

(d) pravico do uporabe trgovskega imena v državi, v kateri poteka postopek.

9. ČLEN

Država pogodbenica se ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države pogodbenice, če se postopek nanaša na:

(a) njene pravice ali interese glede nepremičnine ali njeno uporabo ali posedovanje, ali

(b) njene obveznosti, ki izhajajo iz njenih pravic ali interesov glede nepremičnine ali njene uporabe ali posedovanja, in je nepremičnina na ozemlju države, v kateri poteka postopek.

10. ČLEN

Država pogodbenica se ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države pogodbenice, če se postopek nanaša na pravico glede premičnine ali nepremičnine, ki izhaja iz nasledstva, darila ali premoženja brez lastnika.

ARTICLE 11

A Contracting State cannot claim immunity from the jurisdiction of a court of another Contracting State in proceedings which relate to redress for injury to the person or damage to tangible property, if the facts which occasioned the injury or damage occurred in the territory of the State of the forum, and if the author of the injury or damage was present in that territory at the time when those facts occurred.

ARTICLE 12

1. Where a Contracting State has agreed in writing to submit to arbitration a dispute which has arisen or may arise out of a civil or commercial matter, that State may not claim immunity from the jurisdiction of a court of another Contracting State on the territory or according to the law of which the arbitration has taken or will take place in respect of any proceedings relating to:
 - a) the validity or interpretation of the arbitration agreement;
 - b) the arbitration procedure;
 - c) the setting aside of the award, unless the arbitration agreement otherwise provides.
2. Paragraph 1 shall not apply to an arbitration agreement between States.

ARTICLE 13

Paragraph 1 of Article 1 shall not apply where a Contracting State asserts, in proceedings pending before a court of another Contracting State to which it is not a party, that it has a right or interest in property which is the subject-matter of the proceedings, and the circumstances are such that it would have been entitled to immunity if the proceedings had been brought against it.

ARTICLE 14

Nothing in this Convention shall be interpreted as preventing a court of a Contracting State from administering or supervising or arranging for the administration of property, such as trust property or the estate of a bankrupt, solely on account of the fact that another Contracting State has a right or interest in the property.

ARTICLE 15

A Contracting State shall be entitled to immunity from the jurisdiction of the courts of another Contracting State if the proceedings do not fall within Articles 1 to 14; the court shall decline to entertain such proceedings even if the State does not appear.

CHAPTER II – PROCEDURAL RULES

ARTICLE 16

1. In proceedings against a Contracting State in a court of another Contracting State, the following rules shall apply.

11. ČLEN

Država pogodbenica se ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države pogodbenice v postopku, ki se nanaša na povrnitev škode v primeru poškodbe osebe ali škode na stvarnem premoženju, če so okoliščine, zaradi katerih je prišlo do poškodbe ali škode, nastale na ozemlju države, v kateri poteka postopek, in če je bil povzročitelj poškodbe ali škode ob nastanku okoliščin navzoč na tem ozemlju.

12. ČLEN

1. Če je država pogodbenica pisno privolila, da spor, ki izhaja ali bi izhajal iz civilne ali poslovne zadeve, predloži arbitraži, se ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države pogodbenice, na ozemlju katere ali v skladu s pravom katere poteka ali bo potekala arbitraža v zvezi s postopki, ki se nanašajo na:
 - a) veljavnost ali razlago arbitražnega sporazuma,
 - b) arbitražni postopek,
 - c) razveljavitev odločbe,razen če arbitražni sporazum ne določa drugače.
2. Prvi odstavek ne velja za arbitražni sporazum med državami.

13. ČLEN

Prvi odstavek 1. člena ne velja, če država pogodbenica v postopku, ki poteka pred sodiščem druge države pogodbenice in v katerem ni stranka, uveljavlja, da ima pravico ali interes glede premoženja, ki je predmet postopka, in bi bila v danih okoliščinah upravičena do imunitete, če bi bil postopek uveden proti njej.

14. ČLEN

Nobena določba te konvencije se ne razlaga tako, kot da sodišču države pogodbenice onemogoča, da bi upravljal ali nadzoroval premoženje ali uredil upravljanje premoženja, kot je premoženje skrbniškega sklada ali premoženje v stečaju, samo zato ker ima druga država pogodbenica pravico ali interes glede tega premoženja.

15. ČLEN

Država pogodbenica je upravičena do imunitete pred jurisdikcijo sodišč druge države pogodbenice, če postopek ne spada pod 1. do 14. člen; sodišče zavrne vodenje takega postopka, tudi če država ne pride na sodišče.

II. POGLAVJE – POSTOPKOVNA PRAVILA

16. ČLEN

1. Naslednja pravila veljajo za postopek proti državi pogodbenici pred sodiščem druge države pogodbenice.

2. The competent authorities of the State of the forum shall transmit
 - the original or a copy of the document by which the proceedings are instituted;
 - a copy of any judgment given by default against a State which was defendant in the proceedings,through the diplomatic channel to the Ministry of Foreign Affairs of the defendant State, for onward transmission, where appropriate, to the competent authority. These documents shall be accompanied, if necessary, by a translation into the official language, or one of the official languages, of the defendant State.
3. Service of the documents referred to in paragraph 2 is deemed to have been effected by their receipt by the Ministry of Foreign Affairs.
4. The time-limits within which the State must enter an appearance or appeal against any judgment given by default shall begin to run two months after the date on which the document by which the proceedings were instituted or the copy of the judgment is received by the Ministry of Foreign Affairs.
5. If it rests with the court to prescribe the time-limits for entering an appearance or for appealing against a judgment given by default, the court shall allow the State not less than two months after the date on which the document by which the proceedings are instituted or the copy of the judgment is received by the Ministry of Foreign Affairs.
6. A Contracting State which appears in the proceedings is deemed to have waived any objection to the method of service.
7. If the Contracting State has not appeared, judgment by default may be given against it only if it is established that the document by which the proceedings were instituted has been transmitted in conformity with paragraph 2, and that the time-limits for entering an appearance provided for in paragraphs 4 and 5 have been observed.

ARTICLE 17

No security, bond or deposit, however described, which could not have been required in the State of the forum of a national of that State or a person domiciled or resident there, shall be required of a Contracting State to guarantee the payment of judicial costs or expenses. A State which is a claimant in the courts of another Contracting State shall pay any judicial costs or expenses for which it may become liable.

ARTICLE 18

A Contracting State party to proceedings before a court of another Contracting State may not be subjected to any measure of coercion, or any penalty, by reason of its failure or refusal to disclose any documents or other evidence. However the court may draw any conclusion it thinks fit from such failure or refusal.

2. Pristojni organi države, v kateri poteka postopek, posredujejo:
 - izvornik ali kopijo dokumenta, s katerim je bil postopek uveden,
 - kopijo katerekoli zamudne sodbe proti državi, ki je bila tožena stranka v postopku,
po diplomatski poti ministrstvu za zunanje zadeve države, ki je tožena stranka, ki jih, če je to potrebno, posreduje naprej pristojnemu organu. Dokumentom se, če je to potrebno, priloži prevod v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov države, ki je tožena stranka.
3. Šteje se, da je vročitev iz drugega odstavka opravljena, ko dokumente prejme ministrstvo za zunanje zadeve.
4. Rok, v katerem se mora država spustiti v obravnavo ali pritožiti zoper katerokoli zamudno sodbo, začne teči dva meseca od datuma, na katerega je ministrstvo za zunanje zadeve prejelo dokument, s katerim je bil uveden postopek, ali kopijo sodbe.
5. Če rok, v katerem se mora država spustiti v obravnavo ali pritožiti zoper zamudno sodbo, določi sodišče, ta ne sme biti krajši od dveh mesecev od datuma, na katerega je bil postopek uveden ali je ministrstvo za zunanje zadeve prejelo kopijo sodbe.
6. Šteje se, da se je država pogodbenica, ki se je spustila v obravnavo, odpovedala vsakršnemu ugovoru glede načina vročitve.
7. Če se država pogodbenica ni spustila v obravnavo, se proti njej izreče zamudna sodba, le če je potrjeno, da je bil dokument, s katerim je bil uveden postopek, posredovan v skladu z drugim odstavkom in da je bil upoštevan rok, v katerem se mora država spustiti v obravnavo, določen v četrtem in petem odstavku.

17. ČLEN

Varščine, jamstva ali pologa, ne glede na poimenovanje, za zagotovitev plačila sodnih stroškov, ki jih v državi, v kateri poteka postopek, ni mogoče zahtevati od njenega državljana ali osebe, ki ima v tej državi stalno ali začasno prebivališče, ni mogoče zahtevati niti od države pogodbenice. Država, ki je tožeča stranka na sodiščih druge države pogodbenice, plača vse stroške, ki jih je dolžna plačati.

18. ČLEN

Proti državi pogodbenici, ki je stranka v postopku pred sodiščem druge države pogodbenice, ne sme biti uporabljen noben prisilni ukrep ali kazen, če ne razkrije ali ne želi razkriti dokumentov ali drugih dokazov. Vendar pa sodišče lahko iz take opustitve ali zavrnitve sklepa, kot se mu zdi ustrezno.

ARTICLE 19

1. A court before which proceedings to which a Contracting State is a party are instituted shall, at the request of one of the parties or, if its national law so permits, of its own motion, decline to proceed with the case or shall stay the proceedings if other proceedings between the same parties, based on the same facts and having the same purpose:
 - a) are pending before a court of that Contracting State, and were the first to be instituted; or
 - b) are pending before a court of any other Contracting State, were the first to be instituted and may result in a judgment to which the State party to the proceedings must give effect by virtue of Article 20 or Article 25.
2. Any Contracting State whose law gives the courts a discretion to decline to proceed with a case or to stay the proceedings in cases where proceedings between the same parties, based on the same facts and having the same purpose, are pending before a court of another Contracting State, may, by notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that its courts shall not be bound by the provisions of paragraph 1.

CHAPTER III – EFFECT OF JUDGMENT

ARTICLE 20

1. A Contracting State shall give effect to a judgment given against it by a court of another Contracting State:
 - a) if, in accordance with the provisions of Articles 1 to 13, the State could not claim immunity from jurisdiction; and
 - b) if the judgment cannot or can no longer be set aside if obtained by default, or if it is not or is no longer subject to appeal or any other form of ordinary review or to annulment.
2. Nevertheless, a Contracting State is not obliged to give effect to such a judgment in any case:
 - a) where it would be manifestly contrary to public policy in that State to do so, or where, in the circumstances, either party had no adequate opportunity fairly to present his case;
 - b) where proceedings between the same parties, based on the same facts and having the same purpose:
 - i. are pending before a court of that State and were the first to be instituted;
 - ii. are pending before a court of another Contracting State, were the first to be instituted and may result in a judgment to which the State party to the proceedings must give effect under the terms of this Convention;
 - c) where the result of the judgment is inconsistent with the result of another judgment given between the same parties:

19. ČLEN

1. Sodišče, pred katerim je bil uveden postopek, v katerem je država pogodbenica stranka, na zahtevo ene od strank ali, če mu to dovoljuje nacionalno pravo, po uradni dolžnosti zavrne nadaljevanje postopka ali ga ustavi, če drugi postopek med istimi strankami, ki temelji na istih dejstvih in ima isti namen:
 - a) poteka pred sodiščem te države pogodbenice in je bil uveden prej; ali
 - b) poteka pred sodiščem katerekoli druge države pogodbenice, je bil uveden prej in se lahko konča s sodbo, ki jo mora država, ki je stranka v postopku, izvršiti v skladu z 20. ali 25. členom.
2. Vsaka država pogodbenica, katere pravo sodiščem daje diskrecijsko pravico, da zavrnejo nadaljevanje postopka ali ga ustavijo, če postopek med istimi strankami, ki temelji na istih dejstvih in ima isti namen, poteka pred sodiščem druge države pogodbenice, lahko z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope izjavi, da njenih sodišč ne zavezujejo določila prvega odstavka.

III. POGLAVJE – UČINEK

20. ČLEN

1. Država pogodbenica izvrši sodbo, ki jo proti njej izreče sodišče druge države pogodbenice:
 - a) če se ni mogla sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo v skladu z določbami 1. do 13. člena; in
 - b) če se sodba ne more ali ne more več razveljaviti v primeru zamudne sodbe ali če sodba ne more biti ali ne more več biti predmet pritožbe ali katerekoli druge oblike običajnega preskusa ali odprave.
2. Vendar pa država pogodbenica te sodbe ni dolžna izvršiti:
 - a) če bi to bilo v očitnem nasprotju z njenim javnim redom ali če v danih okoliščinah katera od strank ni imela zadostne priložnosti, da se izjavi o zadevi;
 - b) če postopek med istimi strankami, ki temelji na istih dejstvih in ima isti namen:
 - i. poteka pred sodiščem te države in je bil uveden prej;
 - ii. poteka pred sodiščem druge države pogodbenice, je bil uveden prej in se lahko konča s sodbo, ki jo mora država, ki je stranka v postopku, izvršiti v skladu s pogoji iz te konvencije;
 - c) če ta sodba ni skladna z drugo sodbo, ki jo je istim strankam izreklo:

- i. by a court of the Contracting State, if the proceedings before that court were the first to be instituted or if the other judgment has been given before the judgment satisfied the conditions specified in paragraph 1.b; or
 - ii. by a court of another Contracting State where the other judgment is the first to satisfy the requirements laid down in the present Convention;
- d) where the provisions of Article 16 have not been observed and the State has not entered an appearance or has not appealed against a judgment by default.
3. In addition, in the cases provided for in Article 10, a Contracting State is not obliged to give effect to the judgment:
 - a) if the courts of the State of the forum would not have been entitled to assume jurisdiction had they applied, *mutatis mutandis*, the rules of jurisdiction (other than those mentioned in the annex to the present Convention) which operate in the State against which judgment is given; or
 - b) if the court, by applying a law other than that which would have been applied in accordance with the rules of private international law of that State, has reached a result different from that which would have been reached by applying the law determined by those rules.

However, a Contracting State may not rely upon the grounds of refusal specified in sub-paragraphs a and b above if it is bound by an agreement with the State of the forum on the recognition and enforcement of judgments and the judgment fulfils the requirement of that agreement as regards jurisdiction and, where appropriate, the law applied.

ARTICLE 21

1. Where a judgment has been given against a Contracting State and that State does not give effect thereto, the party which seeks to invoke the judgment shall be entitled to have determined by the competent court of that State the question whether effect should be given to the judgment in accordance with Article 20. Proceedings may also be brought before this court by the State against which judgment has been given, if its law so permits.
2. Save in so far as may be necessary for the application of Article 20, the competent court of the State in question may not review the merits of the judgment.
3. Where proceedings are instituted before a court of a State in accordance with paragraph 1:
 - a) the parties shall be given an opportunity to be heard in the proceedings;
 - b) documents produced by the party seeking to invoke the judgment shall not be subject to legalisation or any other like formality;
 - c) no security, bond or deposit, however described, shall be required of the party invoking the judgment by reason of his nationality, domicile or residence;
 - d) the party invoking the judgment shall be entitled to legal aid under conditions no less favourable than those applicable to nationals of the State who are domiciled and resident therein.

- i. sodišče države pogodbenice, če je bil postopek pred tem sodiščem uveden prej ali če je bila druga sodba izrečena, preden je ta sodba izpolnila pogoje iz odstavka 1.b; ali
 - ii. sodišče druge države pogodbenice, če druga sodba prej izpolni zahteve iz te konvencije;
- d) če niso bile upoštevane določbe 16. člena in se država ni spustila v obravnavo ali se ni pritožila zoper zamudno sodbo.
3. Država pogodbenica prav tako ni dolžna izvršiti sodbe v primerih, določenih v 10. členu:
- a) če sodišča države, v kateri poteka postopek, ne bi imela jurisdikcije, če bi smiselno uporabila pravila jurisdikcije (ki niso tista iz priloge k tej konvenciji), ki veljajo v državi, proti kateri je izrečena sodba; ali
 - b) če je sodišče z uporabo prava, ki se razlikuje od tistega, ki bi se uporabljalo v skladu s pravili mednarodnega zasebnega prava te države, doseglo učinek, ki se razlikuje od tistega, ki bi bil dosežen z uporabo prava, ki ga predvidevajo ta pravila.

Kljub temu država pogodbenica ne more uveljavljati razlogov za zavrnitev iz pododstavkov a in b tega odstavka, če jo zavezuje sporazum z državo, v kateri poteka postopek, o priznavanju in izvrševanju sodb in sodba izpolnjuje zahteve iz tega sporazuma glede jurisdikcije in, če je to potrebno, uporabljenega prava.

21. ČLEN

1. Če je bila sodba izrečena proti državi pogodbenici, ki sodbe ne izvrši, je stranka, ki si prizadeva za izvršitev sodbe, upravičena, da prosi pristojno sodišče te države, da ugotovi, ali bi bilo treba sodbo izvršiti v skladu z 20. členom. Če njeno pravo to dovoljuje, lahko država, proti kateri je bila izrečena sodba, postopek uvede tudi pred tem sodiščem.
2. Pristojno sodišče zadevne države ne sme presojeti o vsebini sodbe, razen kolikor je to potrebno za uporabo 20. člena.
3. Če je postopek uveden pred sodiščem države v skladu s prvim odstavkom:
 - a) stranki dobita možnost biti slišani v postopku;
 - b) za dokumente, ki jih pripravi stranka, ki si prizadeva za izvršitev sodbe, ni potrebna legalizacija ali druga podobna formalnost;
 - c) od stranke, ki si prizadeva za izvršitev sodbe, zaradi njene nacionalnosti, stalnega ali začasnega prebivališča ni mogoče zahtevati varščine, jamstva ali pologa, ne glede na poimenovanje;
 - d) stranka, ki si prizadeva za izvršitev sodbe, je upravičena do pravne pomoči pod pogoji, ki niso manj ugodni od tistih, ki veljajo za državljane te države, ki imajo v njej stalno ali začasno prebivališče.

4. Each Contracting State shall, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, designate the court or courts referred to in paragraph 1, and inform the Secretary General of the Council of Europe thereof.

ARTICLE 22

1. A Contracting State shall give effect to a settlement to which it is a party and which has been made before a court of another Contracting State in the course of the proceedings; the provisions of Article 20 do not apply to such a settlement.
2. If the State does not give effect to the settlement, the procedure provided for in Article 21 may be used.

ARTICLE 23

No measures of execution or preventive measures against the property of a Contracting State may be taken in the territory of another Contracting State except where and to the extent that the State has expressly consented thereto in writing in any particular case.

CHAPTER IV – OPTIONAL PROVISIONS

ARTICLE 24

1. Notwithstanding the provisions of Article 15, any State may, when signing this Convention or depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, or at any later date, by notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that, in cases not falling within Articles 1 to 13, its courts shall be entitled to entertain proceedings against another Contracting State to the extent that its courts are entitled to entertain proceedings against States not party to the present Convention. Such a declaration shall be without prejudice to the immunity from jurisdiction which foreign States enjoy in respect of acts performed in the exercise of sovereign authority (*acta jure imperii*).
2. The courts of a State which has made the declaration provided for in paragraph 1 shall not however be entitled to entertain such proceedings against another Contracting State if their jurisdiction could have been based solely on one or more of the grounds mentioned in the annex to the present Convention, unless that other Contracting State has taken a step in the proceedings relating to the merits without first challenging the jurisdiction of the court.
3. The provisions of Chapter II apply to proceedings instituted against a Contracting State in accordance with the present article.
4. The declaration made under paragraph 1 may be withdrawn by notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall take effect three months after the date of its receipt, but this shall not affect proceedings instituted before the date on which the withdrawal becomes effective.

4. Vsaka država pogodbenica ob deponiranju svoje listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu določi sodišče ali sodišča iz prvega odstavka ter o tem obvesti generalnega sekretarja Sveta Evrope.

22. ČLEN

1. Država pogodbenica izvrši poravnavo, katere stranka je in ki je bila med postopkom sklenjena pred sodiščem druge države pogodbenice; za tako poravnavo ne veljajo določbe 20. člena.
2. Če država poravnave ne izvrši, se lahko uporabi postopek iz 21. člena.

23. ČLEN

Na ozemlju države pogodbenice se proti premoženju druge države pogodbenice ne smejo sprejeti ukrepi izvršbe ali zavarovanja, razen če in kolikor je država v posameznem primeru v to izrecno pisno privolila.

IV. POGLAVJE – IZBIRNE DOLOČBE

24. ČLEN

1. Ne glede na določbe 15. člena lahko vsaka država ob podpisu te konvencije ali deponiranju svoje listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu ali kasneje z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope izjavi, da so v primerih, ki ne spadajo pod 1. do 13. člen, njena sodišča upravičena, da vodijo postopek proti drugi državi pogodbenici, če so njena sodišča upravičena, da vodijo postopek proti državam, ki niso pogodbenice te konvencije. Taka izjava ne vpliva na imuniteto pred jurisdikcijo, ki jo imajo tuje države v zvezi z ravnanjem, ki pomeni izvrševanje suverene oblasti (*acta jure imperii*).
2. Vendar pa sodišča države, ki je dala izjavo iz prvega odstavka, niso upravičena, da vodijo tak postopek proti drugi državi pogodbenici, če njihova jurisdikcija izhaja samo iz ene ali več podlag, omenjenih v prilogi k tej konvenciji, razen če se je druga država pogodbenica spustila v vsebinsko obravnavo zadeve, ne da bi prej izpodbijala jurisdikcijo sodišča.
3. Določbe II. poglavja veljajo za postopke, uvedene proti državi pogodbenici v skladu s tem členom.
4. Izjava iz prvega odstavka se lahko prekliče z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope. Preklic začne veljati tri mesece od datuma prejema, kar ne vpliva na postopke, uvedene pred datumom, na katerega je preklic začel veljati.

ARTICLE 25

1. Any Contracting State which has made a declaration under Article 24 shall, in cases not falling within Articles 1 to 13, give effect to a judgment given by a court of another Contracting State which has made a like declaration:
 - a) if the conditions prescribed in paragraph 1.b of Article 20 have been fulfilled; and
 - b) if the court is considered to have jurisdiction in accordance with the following paragraphs.
2. However, the Contracting State is not obliged to give effect to such a judgment:
 - a) if there is a ground for refusal as provided for in paragraph 2 of Article 20; or
 - b) if the provisions of paragraph 2 of Article 24 have not been observed.
3. Subject to the provisions of paragraph 4, a court of a Contracting State shall be considered to have jurisdiction for the purpose of paragraph 1.b:
 - a) if its jurisdiction is recognised in accordance with the provisions of an agreement to which the State of the forum and the other Contracting State are Parties;
 - b) where there is no agreement between the two States concerning the recognition and enforcement of judgments in civil matters, if the courts of the State of the forum would have been entitled to assume jurisdiction had they applied, *mutatis mutandis*, the rules of jurisdiction (other than those mentioned in the annex to the present Convention) which operate in the State against which the judgment was given. This provision does not apply to questions arising out of contracts.
4. The Contracting States having made the declaration provided for in Article 24 may, by means of a supplementary agreement to this Convention, determine the circumstances in which their courts shall be considered to have jurisdiction for the purposes of paragraph 1.b of this article.
5. If the Contracting State does not give effect to the judgment, the procedure provided for in Article 21 may be used.

ARTICLE 26

Notwithstanding the provisions of Article 23, a judgment rendered against a Contracting State in proceedings relating to an industrial or commercial activity, in which the State is engaged in the same manner as a private person, may be enforced in the State of the forum against property of the State against which judgment has been given, used exclusively in connection with such an activity, if:

- (a) both the State of the forum and the State against which the judgment has been given have made declarations under Article 24;
- (b) the proceedings which resulted in the judgment fell within Articles 1 to 13 or were instituted in accordance with paragraphs 1 and 2 of Article 24; and
- (c) the judgment satisfies the requirements laid down in paragraph 1.b of Article 20.

25. ČLEN

1. Vsaka država pogodbenica, ki je dala izjavo v skladu s 24. členom, v primerih, ki ne spadajo pod 1. do 13. člen, izvrši sodbo, ki jo je izreklo sodišče druge države pogodbenice, ki je prav tako dala tako izjavo:
 - a) če so bili izpolnjeni pogoji iz 1.b odstavka 20. člena; in
 - b) če se šteje, da ima sodišče jurisdikcijo v skladu z naslednjimi odstavki.
2. Vendar pa država pogodbenica ni dolžna izvršiti te sodbe:
 - a) če obstaja podlaga za zavrnitev, ki jo določa drugi odstavek 20. člena; ali
 - b) če niso bila upoštevana določila drugega odstavka 24. člena.
3. Ob upoštevanju določil četrtega odstavka velja, da ima sodišče države pogodbenice jurisdikcijo v skladu s 1.b odstavkom:
 - a) če njegova jurisdikcija obstaja v skladu z določbami sporazuma, katerega stran-ki sta država, v kateri poteka postopek, in druga država pogodbenica;
 - b) v primeru, da med državama ni sklenjen sporazum o priznavanju in izvrše- vanju sodb v civilnih zadevah, če bi sodišča države, v kateri poteka postopek, imela jurisdikcijo, če bi smiselno uporabila pravila jurisdikcije (ki niso tista iz priloge k tej konvenciji), ki veljajo v državi, proti kateri je bila izrečena sodba. Ta določba ne velja za vprašanja, ki izhajajo iz pogodb.
4. Države pogodbenice, ki so dale izjavo v skladu s 24. členom, lahko v dopolnil- nem sporazumu k tej konvenciji določijo okoliščine, v katerih velja, da imajo njihova sodišča jurisdikcijo za namene 1.b odstavka tega člena.
5. Če država pogodbenica ne izvrši sodbe, se lahko uporabi postopek iz 21. člena.

26. ČLEN

Ne glede na določbe 23. člena se lahko sodba, izrečena proti državi pogodbenici v postopku, ki se nanaša na industrijsko ali komercialno dejavnost, v katero je država vključena na enak način kot fizična oseba, izvrši v državi, v kateri poteka postopek, proti premoženju države, proti kateri je bila sodba izrečena, ki se je uporabljalo le v povezavi s to dejavnostjo, če:

- (a) sta tako država, v kateri poteka postopek, kot tudi država, proti kateri je bila izre- čena sodba, dali izjavo v skladu s 24. členom;
- (b) je postopek, ki se je zaključil s tako sodbo, spadal pod 1. do 13. člen ali je bil uveden v skladu s prvim in drugim odstavkom 24. člena; in
- (c) sodba izpolnjuje zahteve iz 1.b odstavka 20. člena.

CHAPTER V – GENERAL PROVISIONS

ARTICLE 27

1. For the purposes of the present Convention, the expression “Contracting State” shall not include any legal entity of a Contracting State which is distinct therefrom and is capable of suing or being sued, even if that entity has been entrusted with public functions.
2. Proceedings may be instituted against any entity referred to in paragraph 1 before the courts of another Contracting State in the same manner as against a private person; however, the courts may not entertain proceedings in respect of acts performed by the entity in the exercise of sovereign authority (*acta jure imperii*).
3. Proceedings may in any event be instituted against any such entity before those courts if, in corresponding circumstances, the courts would have had jurisdiction if the proceedings had been instituted against a Contracting State.

ARTICLE 28

1. Without prejudice to the provisions of Article 27, the constituent States of a Federal State do not enjoy immunity.
2. However, a Federal State Party to the present Convention, may, by notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that its constituent States may invoke the provisions of the Convention applicable to Contracting States, and have the same obligations.
3. Where a Federal State has made a declaration in accordance with paragraph 2, service of documents on a constituent State of a Federation shall be made on the Ministry of Foreign Affairs of the Federal State, in conformity with Article 16.
4. The Federal State alone is competent to make the declarations, notifications and communications provided for in the present Convention, and the Federal State alone may be party to proceedings pursuant to Article 34.

ARTICLE 29

The present Convention shall not apply to proceedings concerning:

- (a) social security;
- (b) damage or injury in nuclear matters;
- (c) customs duties, taxes or penalties.

ARTICLE 30

The present Convention shall not apply to proceedings in respect of claims relating to the operation of seagoing vessels owned or operated by a Contracting State or to the carriage of cargoes and of passengers by such vessels or to the carriage of cargoes owned by a Contracting State and carried on board merchant vessels.

V. POGLAVJE – SPLOŠNE DOLOČBE

27. ČLEN

1. Za namene te konvencije izraz »država pogodbenica« ne vključuje pravnih subjektov države pogodbenice, ki so od države pogodbenice ločeni in lahko tožijo ali so toženi, čeprav opravljajo javne funkcije.
2. Proti kateremukoli subjektu iz prvega odstavka je pred sodišči druge države pogodbenice lahko uveden postopek na enak način kot proti posamezniku; vendar pa sodišča ne morejo voditi postopka v zvezi z ravnanjem tega subjekta, ki pomeni izvrševanje suverene oblasti (*acta jure imperii*).
3. V vsakem primeru je postopek pred temi sodišči lahko uveden proti kateremukoli takemu subjektu, če bi v primerljivih okoliščinah sodišča imela jurisdikcijo, če bi bil postopek uveden proti državi pogodbenici.

28. ČLEN

1. Brez poseganja v določbe 27. člena države, ki so sestavni del zvezne države, nimajo imunitete.
2. Vendar pa lahko zvezna država, ki je pogodbenica te konvencije, z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope izjavi, da se države, ki so njen sestavni del, lahko sklicujejo na določbe te konvencije, ki veljajo za države pogodbenice, in imajo pri tem enake obveznosti.
3. Če je zvezna država dala izjavo v skladu z drugim odstavkom, se v skladu s 16. členom vročitev dokumentov državi, ki je sestavni del federacije, opravi prek ministrstva za zunanje zadeve zvezne države.
4. Zvezna država je edino pristojna za pripravo izjav, uradnih obvestil in sporočil po tej konvenciji in zvezna država je edino lahko stranka v postopku v skladu s 34. členom.

29. ČLEN

Ta konvencija ne velja za postopke, ki zadevajo:

- (a) socialno varnost,
- (b) škodo ali poškodbo v jedrskih zadevah,
- (c) carino, davke ali kazni.

30. ČLEN

Ta konvencija ne velja za postopke glede zahtevkov, ki se nanašajo na delovanje morskih plovil, ki jih ima v lasti ali uporablja država pogodbenica, ali prevoz tovora in potnikov s takimi plovili ali prevoz tovora, ki ga ima v lasti država pogodbenica in ga prevaža trgovska ladja.

ARTICLE 31

Nothing in this Convention shall affect any immunities or privileges enjoyed by a Contracting State in respect of anything done or omitted to be done by, or in relation to, its armed forces when on the territory of another Contracting State.

ARTICLE 32

Nothing in the present Convention shall affect privileges and immunities relating to the exercise of the functions of diplomatic missions and consular posts and of persons connected with them.

ARTICLE 33

Nothing in the present Convention shall affect existing or future international agreements in special fields which relate to matters dealt with in the present Convention.

ARTICLE 34

1. Any dispute which might arise between two or more Contracting States concerning the interpretation or application of the present Convention shall be submitted to the International Court of Justice on the application of one of the parties to the dispute or by special agreement unless the parties agree on a different method of peaceful settlement of the dispute.
2. However, proceedings may not be instituted before the International Court of Justice which relate to:
 - a) a dispute concerning a question arising in proceedings instituted against a Contracting State before a court of another Contracting State, before the court has given a judgment which fulfils the condition provided for in paragraph 1.b of Article 20;
 - b) a dispute concerning a question arising in proceedings instituted before a court of a Contracting State in accordance with paragraph 1 of Article 21, before the court has rendered a final decision in such proceedings.

ARTICLE 35

1. The present Convention shall apply only to proceedings introduced after its entry into force.
2. When a State has become Party to this Convention after it has entered into force, the Convention shall apply only to proceedings introduced after it has entered into force with respect to that State.
3. Nothing in this Convention shall apply to proceedings arising out of, or judgments based on, acts, omissions or facts prior to the date on which the present Convention is opened for signature.

31. ČLEN

Nobena določba te konvencije ne vpliva na imunitete ali privilegije države pogodbenice za vsa dejanja ali njihovo opustitev s strani njenih oboroženih sil ali v zvezi z njimi, ko se oborožene sile nahajajo na ozemlju druge države pogodbenice.

32. ČLEN

Nobena določba te konvencije ne vpliva na privilegije in imunitete za izpolnjevanje nalog diplomatskih misij in konzulatov ter oseb, ki so z njimi povezane.

33. ČLEN

Nobena določba te konvencije ne vpliva na mednarodne pogodbe, ki so ali bodo sklenjene za posebna področja ter se nanašajo na vprašanja, ki so predmet te konvencije.

34. ČLEN

1. Vsak spor, ki bi lahko nastal med dvema ali več državami pogodbenicami glede razlage ali uporabe te konvencije, se na zahtevo ene od strank v sporu ali s posebnim sporazumom predloži Meddržavnemu sodišču, razen če se stranke sporazumejo o drugačnem načinu mirnega reševanja sporov.
2. Vendar pa pred Meddržavnim sodiščem ne more biti uveden postopek, ki se nanaša na:
 - a) spor glede vprašanja iz postopka, ki je bil proti državi pogodbenici uveden pred sodiščem druge države pogodbenice, preden je to sodišče izreklo sodbo, ki izpolnjuje pogoj iz 1.b odstavka 20. člena;
 - b) spor glede vprašanja iz postopka, ki je bil pred sodiščem države pogodbenice uveden v skladu s prvim odstavkom 21. člena, preden je to sodišče v tem postopku izreklo dokončno odločitev.

35. ČLEN

1. Ta konvencija velja samo za postopke, ki so bili uvedeni po njenem začetku veljavnosti.
2. Kadar država postane pogodbenica te konvencije po njenem začetku veljavnosti, konvencija velja samo za postopke, ki so bili uvedeni, potem ko je konvencija začela veljati za to državo.
3. Nobena določba te konvencije ne velja za postopke in sodbe, ki zadevajo dejanja, opustitve ali dejstva, ki so nastala pred datumom, od katerega je ta konvencija na voljo za podpis.

CHAPTER VI – FINAL PROVISIONS

ARTICLE 36

1. The present Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
2. The Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification or acceptance.
3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.

ARTICLE 37

1. After the entry into force of the present Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may, by a decision taken by a unanimous vote of the members casting a vote, invite any non-member State to accede thereto.
2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.
3. However, if a State having already acceded to the Convention notifies the Secretary General of the Council of Europe of its objection to the accession of another non-member State, before the entry into force of this accession, the Convention shall not apply to the relations between these two States.

ARTICLE 38

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, specify the territory or territories to which the present Convention shall apply.
2. Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.
3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn according to the procedure laid down in Article 40 of this Convention.

ARTICLE 39

No reservation is permitted to the present Convention.

VI. POGLAVJE – KONČNE DOLOČBE

36. ČLEN

1. Ta konvencija je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope. Treba jo je ratificirati ali sprejeti. Listine o ratifikaciji ali sprejetju se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.
2. Konvencija začne veljati tri mesece po datumu deponiranja tretje listine o ratifikaciji ali sprejetju.
3. Za državo podpisnico, ki jo ratificira ali sprejme pozneje, konvencija začne veljati tri mesece po datumu, na katerega je deponirala svojo listino o ratifikaciji ali sprejetju.

37. ČLEN

1. Po začetku veljavnosti te konvencije lahko Odbor ministrov Sveta Evrope s soglasjem članic, ki oddajo svoj glas, k pristopu k tej konvenciji povabi katerokoli državo nečlanico.
2. Pristop se opravi tako, da se pri generalnem sekretarju Sveta Evrope deponira listina o pristopu, ki začne veljati tri mesece po datumu, na katerega je bila deponirana.
3. Če država, ki je že pristopila h konvenciji, uradno obvesti generalnega sekretarja Sveta Evrope, da nasprotuje pristopu druge države nečlanice, pred začetkom veljavnosti tega pristopa, ta konvencija ne velja za razmerja med tema državama.

38. ČLEN

1. Vsaka država lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu določi ozemlje ali ozemlja, za katera velja ta konvencija.
2. Vsaka država lahko ob deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu ali kadarkoli kasneje z izjavo, ki jo naslovi na generalnega sekretarja Sveta Evrope, uporabo te konvencije razširi na katerokoli drugo ozemlje ali ozemlja, navedena v izjavi, za katerih mednarodne odnose je pristojna ali v imenu katerih je pooblaščen, da sprejema zaveze.
3. Vsako izjavo, dano v skladu s prejšnjim odstavkom, je mogoče v skladu s postopkom iz 40. člena te konvencije preklicati za katerokoli ozemlje, navedeno v tej izjavi.

39. ČLEN

Pridržki k tej konvenciji niso dopustni.

ARTICLE 40

1. Any Contracting State may, in so far as it is concerned, denounce this Convention by means of notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
2. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification. This Convention shall, however, continue to apply to proceedings introduced before the date on which the denunciation takes effect, and to judgments given in such proceedings.

ARTICLE 41

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe and any State which has acceded to this Convention of:

- (a) any signature;
- (b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;
- (c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Articles 36 and 37 thereof;
- (d) any notification received in pursuance of the provisions of paragraph 2 of Article 19;
- (e) any communication received in pursuance of the provisions of paragraph 4 of Article 21;
- (f) any notification received in pursuance of the provisions of paragraph 1 of Article 24;
- (g) the withdrawal of any notification made in pursuance of the provisions of paragraph 4 of Article 24;
- (h) any notification received in pursuance of the provisions of paragraph 2 of Article 28;
- (i) any notification received in pursuance of the provisions of paragraph 3 or Article 37;
- (j) any declaration received in pursuance of the provisions of Article 38;
- (k) any notification received in pursuance of the provisions of Article 40 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Basle, this 16th day of May 1972, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

40. ČLEN

1. Vsaka država pogodbenica lahko v svojem imenu to konvencijo odpove z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope.
2. Odpoved začne veljati šest mesecev od datuma, na katerega generalni sekretar prejme uradno obvestilo. Vendar pa ta konvencija še naprej velja za postopke, uvedene pred datumom, na katerega začne veljati odpoved, in sodbe, izrečene v teh postopkih.

41. ČLEN

Generalni sekretar Sveta Evrope uradno obvesti države članice Sveta Evrope in vse države, ki so pristopile h konvenciji, o:

- (a) vsakem podpisu;
- (b) vsakem deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu;
- (c) vsakem datumu začetka veljavnosti te konvencije v skladu z njenim 36. in 37. členom;
- (d) vsakem uradnem obvestilu, prejetem v skladu z določili drugega odstavka 19. člena;
- (e) vsakem obvestilu, prejetem v skladu z določili četrtega odstavka 21. člena;
- (f) vsakem uradnem obvestilu, prejetem v skladu z določili drugega odstavka 24. člena;
- (g) preklicu vsakega uradnega obvestila, ki je bil izveden v skladu z določili četrtega odstavka 24. člena;
- (h) vsakem uradnem obvestilu, prejetem v skladu z določili drugega odstavka 28. člena;
- (i) vsakem uradnem obvestilu, prejetem v skladu z določili tretjega odstavka 37. člena;
- (j) vsaki izjavi, prejeti v skladu z določbami 38. člena;
- (k) vsakem uradnem obvestilu, prejetem v skladu z določbami 40. člena, in datumu, na katerega začne veljati odpoved.

V potrditev tega so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblašteni, podpisali to konvencijo.

Sklenjeno v Baslu 16. maja 1972 v angleškem in francoskem jeziku, pri čemer sta besedili enako veljavni, v enem izvodu, ki se hrani v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjeno kopijo vsaki državi podpisnici in pristopnici.

ANNEX

The grounds of jurisdiction referred to in paragraph 3, sub-paragraph a, of Article 20, paragraph 2 of Article 24 and paragraph 3, sub-paragraph b, of Article 25 are the following:

- (a) the presence in the territory of the State of the forum of property belonging to the defendant, or the seizure by the plaintiff of property situated there, unless:
 - the action is brought to assert proprietary or possessory rights in that property, or arises from another issue relating to such property; or
 - the property constitutes the security for a debt which is the subject-matter of the action;
- (b) the nationality of the plaintiff;
- (c) the domicile, habitual residence or ordinary residence of the plaintiff within the territory of the State of the forum unless the assumption of jurisdiction on such a ground is permitted by way of an exception made on account of the particular subject-matter of a class of contracts;
- (d) the fact that the defendant carried on business within the territory of the State of the forum, unless the action arises from that business;
- (e) a unilateral specification of the forum by the plaintiff, particularly in an invoice.

A legal person shall be considered to have its domicile or habitual residence where it has its seat, registered office or principal place of business.

PRILOGA

Podlaga za jurisdikcijo iz pododstavka a tretjega odstavka 20. člena, drugega odstavka 24. člena in pododstavka b tretjega odstavka 25. člena je:

- (a) obstoj premoženja tožene stranke na ozemlju države, v kateri poteka postopek, ali zaseg tega premoženja s strani tožeče stranke, razen če:
 - je bila tožba vložena, da bi se uveljavile lastninske ali posestne pravice na tem premoženju, ali če se tožba nanaša na drugo vprašanje, povezano s tem premoženjem; ali
 - je premoženje jamstvo za dolg, ki je predmet tožbe;
- (b) narodnost tožeče stranke;
- (c) stalno, začasno ali običajno prebivališče tožeče stranke na ozemlju države, v kateri poteka postopek, razen če je jurisdikcija na tej podlagi dovoljena kot izjema zaradi specifičnega predmeta določene vrste pogodb;
- (d) dejstvo, da je tožena stranka poslovala na ozemlju države, v kateri poteka postopek, razen če tožba zadeva to poslovanje;
- (e) enostranska določitev sodišča s strani tožeče stranke, zlasti na računu.

Šteje se, da ima pravna oseba stalno ali začasno prebivališče tam, kjer ima dejanski sedež, registrirani sedež ali glavni kraj poslovanja.

ADDITIONAL PROTOCOL TO THE EUROPEAN CONVENTION ON STATE IMMUNITY

The member States of the Council of Europe, signatory to the present Protocol,
Having taken note of the European Convention on State Immunity – hereinafter
referred to as “the Convention” – and in particular Articles 21 and 34 thereof;

Desiring to develop the work of harmonisation in the field covered by the Conven-
tion by the addition of provisions concerning a European procedure for the settlement
of disputes,

Have agreed as follows:

PART I

ARTICLE 1

1. Where a judgment has been given against a State Party to the Convention and that State does not give effect thereto, the party which seeks to invoke the judgment shall be entitled to have determined the question whether effect should be given to the judgment in conformity with Article 20 or Article 25 of the Convention, by instituting proceedings before either:
 - a) the competent court of that State in application of Article 21 of the Conven-
tion; or
 - b) the European Tribunal constituted in conformity with the provisions of Part
III of the present Protocol, provided that that State is a Party to the present
Protocol and has not made the declaration referred to in Part IV thereof.The choice between these two possibilities shall be final.
2. If the State intends to institute proceedings before its court in accordance with the provisions of paragraph 1 or Article 21 of the Convention, it must give notice of its intention to do so to the party in whose favour the judgment has been given; the State may thereafter institute such proceedings only if the party has not, within three months of receiving notice, instituted proceedings before the European Tribunal. Once this period has elapsed, the party in whose favour the judgment has been given may no longer institute proceedings before the European Tribunal.
3. Save in so far as may be necessary for the application of Articles 20 and 25 of the Convention, the European Tribunal may not review the merits of the judgment.

PART II

ARTICLE 2

1. Any dispute which might arise between two or more States parties to the present Protocol concerning the interpretation or application of the Convention shall be submitted, on the application of one of the parties to the dispute or by special

DODATNI PROTOKOL K EVROPSKI KONVENCIJI O IMUNITETI DRŽAV

Države članice Sveta Evrope, podpisnice tega protokola, so se ob upoštevanju Evropske konvencije o imuniteti držav (v nadaljnjem besedilu: konvencija), zlasti njenega 21. in 34. člena, v želji, da nadgradijo usklajevanje na področju, ki ga obravnava konvencija, z določbami o evropskem postopku za reševanje sporov, dogovorile:

I. DEL

1. ČLEN

1. Če je bila sodba izrečena proti državi pogodbenici konvencije, ta država pa sodbe ne izvrši, je stranka, ki si prizadeva za izvršitev sodbe, upravičena, da zahteva, da se ugotovi, ali bi bilo treba sodbo izvršiti v skladu z 20. ali 25. členom konvencije, tako da uvede postopek pred:
 - a) pristojnim sodiščem te države v skladu z 21. členom konvencije; ali
 - b) Evropskim sodiščem, ki je bilo ustanovljeno v skladu z določbami III. dela tega protokola, pod pogojem, da je ta država podpisnica tega protokola in ni dala izjave iz IV. dela tega protokola.Izbira ene od teh dveh možnosti je dokončna.
2. Če država namerava uvesti postopek pred svojim sodiščem v skladu z določili prvega odstavka 21. člena konvencije, mora o tem obvestiti stranko, v korist katere je bila izrečena sodba; država lahko nato tak postopek uvede, le če v treh mesecih po prejetju obvestila stranka ni uvedla postopka pred Evropskim sodiščem. Po preteku tega roka stranka, v korist katere je bila izrečena sodba, ne more več uvesti postopka pred evropskim sodiščem.
3. Evropsko sodišče ne sme presojeti o vsebini sodbe, razen če je to potrebno za uporabo 20. in 25. člena konvencije.

II. DEL

2. ČLEN

1. Vsak spor, ki bi lahko nastal med dvema ali več državami pogodbenicami tega protokola glede razlage ali uporabe konvencije, se na zahtevo ene od strank v sporu ali s posebnim sporazumom predloži Evropskemu sodišču, ki je ustanovljeno v skladu z določbami III. dela tega protokola. Države pogodbenice tega protokola se zavežejo, da spora ne bodo reševale na drugačen način.

agreement, to the European Tribunal constituted in conformity with the provisions of Part III of the present Protocol. The States parties to the present Protocol undertake not to submit such a dispute to a different mode of settlement.

2. If the dispute concerns a question arising in proceedings instituted before a court of one State Party to the Convention against another State Party to the Convention, or a question arising in proceedings instituted before a court of a State Party to the Convention in accordance with Article 21 of the Convention, it may not be referred to the European Tribunal until the court has given a final decision in such proceedings.
3. Proceedings may not be instituted before the European Tribunal which relate to a dispute concerning a judgment which it has already determined or is required to determine by virtue of Part I of this Protocol.

ARTICLE 3

Nothing in the present Protocol shall be interpreted as preventing the European Tribunal from determining any dispute which might arise between two or more States parties to the Convention concerning the interpretation or application thereof and which might be submitted to it by special agreement, even if these States, or any of them, are not parties to the present Protocol.

PART III

ARTICLE 4

1. There shall be established a European Tribunal in matters of State Immunity to determine cases brought before it in conformity with the provisions of Parts I and II of the present Protocol.
2. The European Tribunal shall consist of the members of the European Court of Human Rights and, in respect of each non-member State of the Council of Europe which has acceded to the present Protocol, a person possessing the qualifications required of members of that Court designated, with the agreement of the Committee of Ministers of the Council of Europe, by the government of that State for a period of nine years.
3. The President of the European Tribunal shall be the President of the European Court of Human Rights.

ARTICLE 5

1. Where proceedings are instituted before the European Tribunal in accordance with the provisions of Part I of the present Protocol, the European Tribunal shall consist of a Chamber composed of seven members. There shall sit as *ex officio* members of the Chamber the member of the European Tribunal who is a national of the State against which the judgment has been given and the member of the European Tribunal who is a national of the State of the forum, or, should there be no such

2. Če spor zadeva vprašanje iz postopka, ki je bil pred sodiščem države pogodbenice konvencije uveden proti drugi državi pogodbenici konvencije, ali vprašanje iz postopka, ki je bil pred sodiščem države pogodbenice konvencije uveden v skladu z 21. členom konvencije, se ne sme predložiti Evropskemu sodišču, preden je sodišče države pogodbenice v tem postopku izreklo dokončno odločitev.
3. Pred Evropskim sodiščem ne more biti uveden postopek, ki se nanaša na spor glede sodbe, v katerem je Evropsko sodišče že odločilo ali mora odločiti na podlagi I. dela tega protokola.

3. ČLEN

Nobena določba tega protokola se ne razlaga tako, da Evropskemu sodišču preprečuje odločanje v sporu, ki nastane med dvema ali več državami pogodbenicami konvencije glede razlage ali uporabe konvencije in ki se lahko s posebnim sporazumom predloži Evropskemu sodišču, tudi če te države, ali katera od njih, niso pogodbenice tega protokola.

III. DEL

4. ČLEN

1. Ustanovi se Evropsko sodišče za vprašanja imunitete držav, ki odloča o zadevah, ki so mu predložene v skladu z določbami I. in II. dela tega protokola.
2. Evropsko sodišče sestavljajo člani Evropskega sodišča za človekove pravice in, zaradi vsake države nečlanice Sveta Evrope, ki je pristopila k temu protokolu, oseba s takimi kvalifikacijami, kot jih morajo imeti člani Evropskega sodišča za človekove pravice, ki jo za devet mesecev s soglasjem Odbora ministrov Sveta Evrope imenuje vlada te države nečlanice.
3. Predsednik Evropskega sodišča je predsednik Evropskega sodišča za človekove pravice.

5. ČLEN

1. Če je bil postopek pred Evropskim sodiščem uveden v skladu z določbami I. dela tega protokola, Evropsko sodišče sestavlja senat, ki ima sedem članov. Po uradni dolžnosti sta člana senata član Evropskega sodišča, ki je državljan države, proti kateri je bila izrečena sodba, ter član Evropskega sodišča, ki je državljan države, v kateri poteka postopek, ali, če takih članov ni, oseba, ki jo imenuje vlada zadevne države, da nastopa kot član senata. Preostalih pet članov je izbranih z žrebom, ki ga ob prisotnosti sodnega tajnika opravi predsednik Evropskega sodišča.

member in one or the other case, a person designated by the government of the State concerned to sit in the capacity of a member of the Chamber. The names of the other five members shall be chosen by lot by the President of the European Tribunal in the presence of the Registrar.

2. Where proceedings are instituted before the European Tribunal in accordance with the provisions of Part II of the present Protocol, the Chamber shall be constituted in the manner provided for in the preceding paragraph. However, there shall sit as *ex officio* members of the Chamber the members of the European Tribunal who are nationals of the States parties to the dispute or, should there be no such member, a person designated by the government of the State concerned to sit in the capacity of a member of the Chamber.
3. Where a case pending before a Chamber raises a serious question affecting the interpretation of the Convention or of the present Protocol, the Chamber may, at any time, relinquish jurisdiction in favour of the European Tribunal meeting in plenary session. The relinquishment of jurisdiction shall be obligatory where the resolution of such question might have a result inconsistent with a judgment previously delivered by a Chamber or by the European Tribunal meeting in plenary session. The relinquishment of jurisdiction shall be final. Reasons need not be given for the decision to relinquish jurisdiction.

ARTICLE 6

1. The European Tribunal shall decide any disputes as to whether the Tribunal has jurisdiction.
2. The hearings of the European Tribunal shall be public unless the Tribunal in exceptional circumstances decides otherwise.
3. The judgments of the European Tribunal, taken by a majority of the members present, are to be delivered in public session. Reasons shall be given for the judgment of the European Tribunal. If the judgment does not represent in whole or in part the unanimous opinion of the European Tribunal, any member shall be entitled to deliver a separate opinion.
4. The judgments of the European Tribunal shall be final and binding upon the parties.

ARTICLE 7

1. The European Tribunal shall draw up its own rules and fix its own procedure.
2. The Registry of the European Tribunal shall be provided by the Registrar of the European Court of Human Rights.

ARTICLE 8

1. The operating costs of the European Tribunal shall be borne by the Council of Europe. States non-members of the Council of Europe having acceded to the present Protocol shall contribute thereto in a manner to be decided by the Committee of Ministers after agreement with these States.

2. Če je bil postopek pred Evropskim sodiščem uveden v skladu z določbami II. dela tega protokola, je senat sestavljen tako, kot je določeno v prejšnjem odstavku. Vendar pa so člani senata po uradni dolžnosti člani Evropskega sodišča, ki so državljani držav strank v sporu ali, če takih članov ni, oseba, ki jo imenuje vlada zadevne države, da nastopa kot član senata.
3. Če se v primeru, ki poteka pred senatom, pojavi resno vprašanje glede razlage konvencije ali tega protokola, se lahko senat kadarkoli odpove jurisdikciji v korist Evropskega sodišča, ki se sestane na plenarnem zasedanju. Odpoved jurisdikciji je obvezna, če bi rešitev takega vprašanja lahko bila v neskladju s sodbo, ki jo je pred tem izrekel senat ali Evropsko sodišče, ki se sestane na plenarnem zasedanju. Odpoved jurisdikciji je dokončna. Odločitve za odpoved jurisdikciji ni treba obrazložiti.

6. ČLEN

1. Evropsko sodišče odloča v sporih glede vprašanja, ali ima jurisdikcijo.
2. Obravnava pred Evropskim sodiščem je javna, razen če se zaradi posebnih okoliščin Evropsko sodišče odloči drugače.
3. Sodbe Evropskega sodišča, ki jih podpre večina prisotnih članov, se izrečejo na javnih zasedanjih. Sodba Evropskega sodišča se obrazloži. Če sodba delno ali v celoti ne izraža soglasnega mnenja Evropskega sodišča, ima vsak član pravico do ločenega mnenja.
4. Sodbe Evropskega sodišča so dokončne in za stranke zavezujoče.

7. ČLEN

1. Evropsko sodišče pripravi svoj pravilnik in določi svoj postopek.
2. Sodno pisarno Evropskega sodišča vodi sodni tajnik Evropskega sodišča za človekove pravice.

8. ČLEN

1. Stroške delovanja Evropskega sodišča krije Svet Evrope. Prispevek držav nečlanic Sveta Evrope, ki so pristopile k temu protokolu, določi Odbor ministrov po dogovoru s temi državami.

2. The members of the European Tribunal shall receive for each day of duty a compensation to be determined by the Committee of Ministers.

PART IV

ARTICLE 9

1. Any State may, by notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe at the moment of its signature of the present Protocol, or of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or accession thereto, declare that it will only be bound by Parts II to V of the present Protocol.
2. Such a notification may be withdrawn at any time.

PART V

ARTICLE 10

1. The present Protocol shall be open to signature by the member States of the Council of Europe which have signed the Convention. It shall be subject to ratification or acceptance. Instruments of ratification or acceptance shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
2. The present Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit of the fifth instrument of ratification or acceptance.
3. In respect of a signatory State ratifying or accepting subsequently, the Protocol shall enter into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification or acceptance.
4. A member State of the Council of Europe may not ratify or accept the present Protocol without having ratified or accepted the Convention.

ARTICLE 11

1. A State which has acceded to the Convention may accede to the present Protocol after the Protocol has entered into force.
2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect three months after the date of its deposit.

ARTICLE 12

No reservation is permitted to the present Protocol.

ARTICLE 13

1. Any Contracting State may, in so far as it is concerned, denounce the present Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Člani Evropskega sodišča za vsak dan službovanja prejmejo nadomestilo, ki ga določi Odbor ministrov.

IV. DEL

9. ČLEN

1. Vsaka država lahko z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope ob svojem podpisu tega protokola ali ob deponiranju svoje listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu izjavi, da jo zavezujeta le II. in V. del tega protokola.
2. Tako uradno obvestilo se lahko kadarkoli prekliče.

V. DEL

10. ČLEN

1. Ta protokol je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope, ki so podpisale konvencijo. Treba ga je ratificirati ali sprejeti. Listine o ratifikaciji ali sprejetju se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.
2. Ta protokol začne veljati tri mesece po datumu, na katerega je bila deponirana peta listina o ratifikaciji ali sprejetju.
3. Za državo podpisnico, ki ga ratificira ali sprejme pozneje, protokol začne veljati tri mesece po datumu, na katerega je deponirala svojo listino o ratifikaciji ali sprejetju.
4. Država članica Sveta Evrope ne more ratificirati ali sprejeti tega protokola, če ni ratificirala ali sprejela konvencije.

11. ČLEN

1. Država, ki je pristopila h konvenciji, lahko pristopi k temu protokolu po njegovem začetku veljavnosti.
2. Pristop se opravi tako, da se pri generalnem sekretarju Sveta Evrope deponira listina o pristopu, ki začne veljati tri mesece po datumu, na katerega je bila deponirana.

12. ČLEN

Pridržki k temu protokolu niso dopustni.

13. ČLEN

1. Vsaka država pogodbenica lahko, kar zadeva njo, ta protokol odpove z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope.

2. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification. The Protocol shall, however, continue to apply to proceedings introduced in conformity with the provisions of the protocol before the date on which such denunciation takes effect.
3. Denunciation of the Convention shall automatically entail denunciation of the present Protocol.

ARTICLE 14

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to the Convention of:

- (a) any signature of the present Protocol;
- (b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or accession;
- (c) any date of entry into force of the present Protocol in accordance with Articles 10 and 11 thereof;
- (d) any notification received in pursuance of the provisions of Part IV and any withdrawal of any such notification;
- (e) any notification received in pursuance of the provisions of Article 13 and the date on which such denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed the present Protocol.

Done at Basle, this 16th day of May 1972, in English and French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

2. Odpoved začne veljati šest mesecev od datuma, na katerega generalni sekretar prejme uradno obvestilo. Vendar pa ta protokol še naprej velja za postopke, uvedene v skladu z njegovimi določbami pred datumom, na katerega začne veljati odpoved.
3. Odpoved konvencije hkrati pomeni odpoved tega protokola.

14. ČLEN

Generalni sekretar Sveta Evrope uradno obvesti države članice Sveta Evrope in vse države, ki so pristopile h konvenciji, o:

- (a) vsakem podpisu tega protokola;
- (b) vsakem deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali pristopu;
- (c) vsakem datumu začetka veljavnosti tega protokola v skladu z njegovim 10. in 11. členom;
- (d) vsakem uradnem obvestilu, prejetem v skladu z določbami IV. dela, in vsakem preklicu takega uradnega obvestila;
- (e) vsakem uradnem obvestilu, prejetem v skladu z določbami 13. člena, in datumu, na katerega začne veljati odpoved.

V potrditev tega so podpisani, ki so bili za to pravilno pooblaščen, podpisali ta protokol.

Sklenjeno v Baslu 16. maja 1972 v angleškem in francoskem jeziku, pri čemer sta besedili enako veljavni, v enem izvodu, ki se hrani v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjeno kopijo vsaki državi podpisnici in pristopnici.

KONVENCIJA O PREPREČEVANJU IN KAZNOVANJU ZLOČINOV PROTI MEDNARODNO ZAŠČITENIM OSEBAM, VKLJUČNO Z DIPLOMATSKIMI AGENTI

Splošni podatki o konvenciji:

Sprejeta: z resolucijo Generalne skupščine OZN št. 3166 (XXVIII), 14. decembra 1973 v New Yorku.

Začetek veljavnosti: 20. februarja 1977.

Pogodbeno stanje¹: 178 pogodbenic.

Izvirnik konvencije objavljen v: UNTS, zv. 1035, str. 167.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: notifikacija nasledstva 6. julija 1992, Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13.

Začetek veljavnosti: 25. junija 1991.

Besedilo konvencije objavljeno v: Ur. l. SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 54/76.

Proces kodifikacije konvencije je bil kratek. Generalna skupščina OZN je leta 1971 zaprosila KMP, da hitro prouči vprašanje zaščite in nedotakljivosti diplomatskih predstavnikov in drugih oseb, ki so upravičene do posebne zaščite po mednarodnem pravu. Na osnovi predlaganih osnutkov členov KMP in razprave med državami v šestem odboru, je bila konvencija že leta 1973 potrjena v Generalni skupščini OZN.

Konvencija je specializirala obveznosti, ki izhajajo iz nedotakljivosti osebja in prostorov »zunanjih misij« in »mednarodnih institucij«, kar je posledica nujnosti hitrega ukrepanja ob pojavu mednarodnega terorizma v 70-ih letih. Določbe konvencije ščitijo vse kategorije oseb, ki v skladu z sodobnim diplomatskim pravom izvršujejo svoje funkcije v mednarodni skupnosti. Varujejo jih pred namerno kršitvijo njihove nedotakljivosti in nedotakljivosti uradnih prostorov, kjer izvršujejo svoje funkcije. Konvencija ponuja pravno podlago meddržavnega sodelovanja pri preprečevanju takšnih kaznivih dejanj ter v postopkih kazenskega pregona domnevnih storilcev.

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave, pridržke in ugovore k pridržkom glej: <https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XVIII-7&chapter=18&lang=en>.

Osrednje mesto zavzema obveznost države, kjer se domnevni storilec nahaja, da ga v skladu s svojim pravnim redom kazensko preganja ali izroči državi pogodbenici, ki v skladu s konvencijo to zahteva. To mednarodnopravno načelo *aut dedere aut judicare* (slo. »soditi ali izročiti«) predstavlja običajno mednarodno pravo. Da ne pride do zlorabe pravic države s to obveznostjo, je končni rezultat svojega kazenskega pregona domnevnega storilca dolžna sporočiti generalnemu sekretarju OZN, ta pa to informacijo posreduje vsem državam pogodbenicam konvencije. Določbe konvencije ne vplivajo na morebitne mednarodne pogodbe o azilu, ki so v veljavi med državami ob pristopu h konvenciji.

CONVENTION ON THE PREVENTION AND PUNISHMENT OF CRIMES AGAINST INTERNATIONALLY PROTECTED PERSONS, INCLUDING DIPLOMATIC AGENTS

The States Parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and the promotion of friendly relations and cooperation among States,

Considering that crimes against diplomatic agents and other internationally protected persons jeopardizing the safety of these persons create a serious threat to the maintenance of normal international relations which are necessary for cooperation among States,

Believing that the commission of such crimes is a matter of grave concern to the international community,

Convinced that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures for the prevention and punishment of such crimes,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

For the purposes of this Convention:

1. "Internationally protected person" means:
 - a) a Head of State, including any member of a collegial body performing the functions of a Head of State under the constitution of the State concerned, a Head of Government or a Minister for Foreign Affairs, whenever any such person is in a foreign State, as well as members of his family who accompany him;
 - b) any representative or official of a State or any official or other agent of an international organization of an intergovernmental character who, at the time when and in the place where a crime against him, his official premises, his private accommodation or his means of transport is committed, is entitled pursuant to international law to special protection from any attack on his person, freedom or dignity, as well as members of his family forming part of his household.
2. "Alleged offender" means a person as to whom there is sufficient evidence to determine prima facie that he has committed or participated in one or more of the crimes set forth in article 2.

KONVENCIJA O PREPREČEVANJU IN KAZNOVANJU ZLOČINOV PROTI MEDNARODNO ZAŠČITENIM OSEBAM, VKLJUČNO Z DIPLOMATSKIMI AGENTI

Države članice te konvencije, so se

upoštevajoč cilje in načela ustanovne listine Združenih narodov, ki se nanašajo na ohranitev mednarodnega miru in poglobitev prijateljskih odnosov ter sodelovanja med državami;

glede na to, da pomenijo kazniva dejanja zoper diplomatske agente in druge osebe pod mednarodno zaščito s tem, ko ogrožajo njihovo varnost, resne grožnje ohranitvi normalnih mednarodnih odnosov, ki so nujni za sodelovanje med državami;

v prepričanju, da so takšna kazniva dejanja resen problem za mednarodno skupnost;

in prepričane, da je treba čim prej sprejeti ustrezne in učinkovite ukrepe za preprečevanje in kaznovanje takšnih kaznivih dejanj;

sporazumele o naslednjem:

1. ČLEN

Po tej konvenciji:

1. pomeni izraz »osebe pod mednarodno zaščito«:
 - a) šefa države, kakor tudi vsakega člana kolektivnega telesa, ki opravlja po ustavi zadevne države funkcijo šefa države, predsednika vlade ali ministra za zunanje zadeve, kadar je katerakoli omenjenih oseb v tuji državi, v številni družinske članke, ki ga spremljajo;
 - b) kateregakoli predstavnika ali funkcionarja države ali kateregakoli funkcionarja ali drugega agenta medvladne mednarodne organizacije, ki ima v skladu z mednarodnim pravom v času in kraju, kjer je zoper njega, njegove uradne prostore, zasebno stanovanje ali prevozno sredstvo storjeno kaznivo dejanje, pravico do posebne zaščite pred vsakršnim napadom, na njegovo osebnost, svobodo ali dostojanstvo, kakor tudi pred napadom na osebnost, svobodo ali dostojanstvo tistih njegovih družinskih članov, ki sestavljajo njegova gospodinjstvo;
2. izraz »osumljeni storilec« – osebo, za katero je dovolj dokazov, da se da na prvi pogled (*prizna facie*) trditi, da je storila ali sodelovala v enem ali več kaznivih dejanj, omenjenih v 2. členu.

ARTICLE 2

1. The intentional commission of:
 - a) a murder, kidnapping or other attack upon the person or liberty of an internationally protected person;
 - b) a violent attack upon the official premises, the private accommodation or the means of transport of an internationally protected person likely to endanger his person or liberty;
 - c) a threat to commit any such attack;
 - d) an attempt to commit any such attack; and
 - e) an act constituting participation as an accomplice in any such attack shall be made by each State Party a crime under its internal law.
2. Each State Party shall make these crimes punishable by appropriate penalties which take into account their grave nature.
3. Paragraphs 1 and 2 of this article in no way derogate from the obligations of States Parties under international law to take all appropriate measures to prevent other attacks on the person, freedom or dignity of an internationally protected person.

ARTICLE 3

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set forth in article 2 in the following cases:
 - a) when the crime is committed in the territory of that State or on board a ship or aircraft registered in that State;
 - b) when the alleged offender is a national of that State;
 - c) when the crime is committed against an internationally protected person as defined in article 1 who enjoys his status as such by virtue of functions which he exercises on behalf of that State.
2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over these crimes in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him pursuant to article 8 to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.
3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

ARTICLE 4

States Parties shall cooperate in the prevention of the crimes set forth in article 2, particularly by:

- (a) taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those crimes within or outside their territories;
- (b) exchanging information and coordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those crimes.

2. ČLEN

1. Vsaka država članica bo štela za kaznivo dejanje na podlagi svojih zakonov z naklepom storjen:
 - a) uboj, ugrabitev ali drug napad na osebo pod mednarodno zaščito ali njeno svobodo;
 - b) nasilen napad na uradne prostore ali zasebno stanovanje ali na prevozno sredstvo osebe pod mednarodno zaščito, ki lahko spravi v nevarnost njeno osebnost ali svobodo;
 - c) grožnjo, da bo izvršen takšen napad;
 - d) poskus takšnega napada; in
 - e) dejanje, ki pomeni udeležbo v takšnem napadu.
2. Vsaka država članica bo predpisala za ta kazniva dejanja ustrezne kazni, pri čemer bo upoštevala njihovo težo.
3. Prvi in drugi odstavek tega člena v noben primeru ne zmanjšujeta obveznosti držav članic, da v skladu z mednarodnim pravom preprečujejo z vsemi ustreznimi ukrepi druge napade na osebnost, svobodo ali dostojanstvo oseb pod mednarodno zaščito.

3. ČLEN

1. Vsaka država članica ukrene, kar je nujno za pristojnost glede kaznivih dejanj, navedenih v 2. členu te konvencije, v naslednjih primerih:
 - a) kadar je kaznivo dejanje storjeno na njenem ozemlju ali na ladjah ali letalih, ki so v njej registrirana;
 - b) kadar je osumljeni storilec njen državljan;
 - c) kadar je bilo kaznivo dejanje storjeno zoper osebo pod mednarodno zaščito v smislu 1. člena te konvencije, ki uživa takšen status na podlagi funkcije, katero opravlja v njenem imenu.
2. Vsaka država članica bo ukrenila, kar je nujno za pristojnost glede teh kaznivih dejanj tudi v primerih, kadar je osumljeni storilec na njenem ozemlju, v skladu z 8. členom te konvencije pa ga ne izroči nobeni od držav, ki so omenjene v prvem odstavku tega člena.
3. Ta konvencija ne izključuje nobene oblike pristojnosti glede kaznivih dejanj, ki temelji na zakonih zadevne države.

4. ČLEN

Države članice bodo sodelovale pri preprečevanju kaznivih dejanj iz 2. člena te konvencije zlasti s tem:

- (a) da bodo v praksi storile vse, s čimer bi preprečile, da bi se na njihovem ozemlju pripravljala takšna kazniva dejanja, ki naj bi bila storjena v mejah ali izven meja njihovega ozemlja;
- (b) da bodo izmenjavale informacije ali koordinirale upravne ali druge ustrezne ukrepe, da preprečijo izvršitev takšnih kaznivih dejanj.

ARTICLE 5

1. The State Party in which any of the crimes set forth in article 2 has been committed shall, if it has reason to believe that an alleged offender has fled from its territory, communicate to all other States concerned, directly or through the Secretary-General of the United Nations, all the pertinent facts regarding the crime committed and all available information regarding the identity of the alleged offender.
2. Whenever any of the crimes set forth in article 2 has been committed against an internationally protected person, any State Party which has information concerning the victim and the circumstances of the crime shall endeavour to transmit it, under the conditions provided for in its internal law, fully and promptly to the State Party on whose behalf he was exercising his functions.

ARTICLE 6

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the alleged offender is present shall take the appropriate measures under its internal law so as to ensure his presence for the purpose of prosecution or extradition. Such measures shall be notified without delay directly or through the Secretary-General of the United Nations to:
 - a) the State where the crime was committed;
 - b) the State or States of which the alleged offender is a national or, if he is a stateless person, in whose territory he permanently resides;
 - c) the State or States of which the internationally protected person concerned is a national or on whose behalf he was exercising his functions;
 - d) all other States concerned; and
 - e) the international organization of which the internationally protected person concerned is an official or an agent.
2. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 of this article are being taken shall be entitled:
 - a) to communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to protect his rights or, if he is a stateless person, which he requests and which is willing to protect his rights; and
 - b) to be visited by a representative of that State.

ARTICLE 7

The State Party in whose territory the alleged offender is present shall, if it does not extradite him, submit, without exception whatsoever and without undue delay, the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State.

5. ČLEN

1. Če država članica, v kateri je bilo storjeno kakšno kaznivo dejanje iz 2. člena te konvencije, opravičeno meni, da je osumljeni storilec zbežal z njenega ozemlja, seznaní neposredno ali po generalnem tajniku Združenih narodov druge zainteresirane države z vsemi dejstvi, ki se nanašajo na storjeno kaznivo dejanje, kot tudi z vsemi podrobnostmi v zvezi z identiteto osumljenega storilca, ki jih ima na razpolago.
2. Če je bilo katerikoli kaznivo dejanje iz 2. člena te konvencije storjeno zoper osebo pod mednarodno zaščito, si bo vsaka država članica, ki razpolaga z informacijami v zvezi z žrtvijo ali okoliščinami, pod katerimi je bilo kaznivo dejanje storjeno, prizadevala jih popolnoma in v najkrajšem roku ter pod pogoji, ki so predpisani v njenih domačih zakonih. pošlata državi članici, v imenu katere je ta oseba opravljala svoje funkcije.

6. ČLEN

1. Ko se prepriča da okoliščine tako zahtevajo, država članica, na katere ozemlju je osumljeni storilec, nastopi v skladu s svojimi zakoni z ustreznimi ukrepi, da zagotovi njegovo navzočnost za kazenski pregon ali izročitev. O takšnih ukrepih bodo brez odlaganja obveščeni neposredno ali po generalnem tajniku Združenih narodov:
 - a) država, v kateri je bilo storjeno kaznivo dejanje;
 - b) država ali države, katerih državljan je osumljeni storilec, ali država, ki na njenem ozemlju zadevna oseba stalno prebiva, če gre za osebo brez državljanstva;
 - c) država ali države katerih državljan je oseba pod mednarodno zaščito ali v imenu katerih je ta oseba opravljala funkcije;
 - d) vse druge zainteresirane države;
 - e) mednarodna organizacija, katere funkcionar ali agent je omenjena oseba pod mednarodno zaščito.
2. Vsaka oseba, ki jo zadenejo ukrepi iz prvega odstavka tega člena, ima pravico:
 - a) da brez odlašanja stopi v stik z najbližjim pristojnikom predstavnikom države, katere državljanica je, ali države, ki je kako drugače pristojna varovati njene pravice, ali pa, če gre za osebo brez državljanstva, s predstavnikom države, na katero se je ta oseba obrnila ali ki je pripravljena varovati njene pravice;
 - b) da jo obišče predstavnik omenjene države.

7. ČLEN

Če država članica, na katere ozemlju je osumljeni storilec, ne izroči krivca, mora brez izjeme in neupravičenega odlašanja izročiti zadevo svojim pristojnim organom za kazenski pregon po postopku, predvidenem z zakoni zadevne države.

ARTICLE 8

1. To the extent that the crimes set forth in article 2 are not listed as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties, they shall be deemed to be included as such therein. States Parties undertake to include those crimes as extraditable offences in every future extradition treaty to be concluded between them.
2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may, if it decides to extradite, consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of those crimes. Extradition shall be subject to the procedural provisions and the other conditions of the law of the requested State.
3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those crimes as extraditable offences between themselves subject to the procedural provisions and the other conditions of the law of the requested State.
4. Each of the crimes shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with paragraph 1 of article 3.

ARTICLE 9

Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the crimes set forth in article 2 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings.

ARTICLE 10

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the crimes set forth in article 2, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.
2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not affect obligations concerning mutual judicial assistance embodied in any other treaty.

ARTICLE 11

The State Party where an alleged offender is prosecuted shall communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States Parties.

ARTICLE 12

The provisions of this Convention shall not affect the application of the Treaties on Asylum, in force at the date of the adoption of this Convention, as between the States

8. ČLEN

1. Če kazniva dejanja iz 2. člena te konvencije niso uvrščena v dejanja, ki imajo za posledico izročitev po katerikoli obstoječi pogodbi med državami članicami o izročanju krivcev se šteje, da so ta kazniva dejanja vključena v te pogodbe. Države članice se zavezujejo, da bodo te kategorije kaznivih dejanj uvrstile kot dejanja, ki imajo za posledico izročitev, v vsako pogodbo o izročanju krivcev, ki bi je pozneje sklenile.
2. Če dobi država, ki veže izročitev za obstoj pogodbe, zahtevo za izročitev od druge države člani katero nima pogodbe o izročanju krivcev, in se od za izročitev, lahko šteje to konvencijo za pravno podlago za izročitev za takšna kazniva dejanja. Izročitev se opravi v skladu z določbami o postopku in drugimi pogoji, ki jih predpisuje zakonodaja države, od se zahteva izročitev.
3. Države članice ki izročitve ne vežejo za obstoj pogodbe, bodo štete v medsebojnih odnosih takšna kazniva dejanja za kazniva dejanja, ki imajo za posledico izročitev v skladu z določbami o postopku in drugimi pogoji, ki jih predpisuje zakonodaja drža od katere se zahteva izročitev.
4. V smislu izročitve krivcev se bo štelo med državami članicami, kot da je vsako takšno kaznivo dejanje storjeno ne le na kraju, kjer je bilo dejansko storjeno, temveč tudi na ozemlju držav, ki naj določijo pristojnost primerno prvemu odstavku 3. člena te konvencije.

9. ČLEN

Vsaki osebi, zoper katero se je začel postopek v zvezi s katerikoli kaznivim dejanjem iz 2. Člena te konvencije, se jamči korektno ravnanje v vseh postopka.

10. ČLEN

1. Države članice bodo druga drugi dajale največjo možno pravno pomoč glede kazenskega postopka, ki se uvede v zvezi s kaznivimi dejanji iz 2. člena te konvencije, vštveši tudi zagotovitev vsega dokaznega gradiva, ki ga imajo na razpolago in ki je v ta namen potrebno.
2. Prvi odstavek tega člena ne vpliva na obveznosti o vzajemni pravni pomoči, ki jih vsebuje katerakoli druga pogodba.

11. ČLEN

Država članica, v kateri teče kazenski postopek zoper osumljenega storilca, obvesti o njegovem izidu generalnega tajnika Združenih narodov, ta pa prenese to obvestilo drugim državam članicam.

12. ČLEN

Ta konvencija ne bo vplivala na uporabo pogodb o pribežališču, ki bodo v veljavi na dan, ko bo sprejeta ta konvencija, če gre za države, ki so članice omenjenih pogodb;

which are parties to those Treaties; but a State Party to this Convention may not invoke those Treaties with respect to another State Party to this Convention which is not a party to those Treaties.

ARTICLE 13

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State Party may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party which has made such a reservation.
3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 14

This Convention shall be open for signature by all States, until 31 December 1974, at United Nations Headquarters in New York.

ARTICLE 15

This Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 16

This Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 17

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.
2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

pač pa se država članica te konvencije ne more nanje sklicevati nasproti drugi državi članici te konvencije, ki ni njhova članica.

13. ČLEN

1. Vsak spor med dvema ali več državami članicami v zvezi z razlago ali izvajanjem te konvencije, ki ne bi bil rešen s pogajanjem, bo na zahtevo ene izmed njih predložen arbitraži. Če se stranke v sporu v šestih mesecih od dneva, ko je bila zahtevana arbitraža, ne dogovorijo o njeni organizaciji, je mogoče spor na zahtevo katerekoli stranki predati Mednarodnemu sodišču v skladu z njegovim statutom.
2. Vsaka država članica lahko ob podpisu ali ratifikaciji te konvencije ali pristopu k njej izjavi, da ne sprejema obveznosti iz prvega odstavka tega člena. V odnosih med njo in drugimi državami članicami se ne bodo uporabljale obveznosti iz prvega odstavka tega člena.
3. Vsaka država članica, ki izrazi pridržek v skladu z drugim odstavkom tega člena, ga lahko vsak čas umakne z notifikacijo, ki jo pošlje generalnemu tajniku Združenih narodov.

14. ČLEN

Ta konvencija je odprta za podpis vsem državam do 31. decembra 1974 v sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

15. ČLEN

Ta konvencija mora biti ratificirana. Ratifikacijske listine se deponirajo pri generalnem tajniku Združenih narodov.

16. ČLEN

Ta konvencija ostane odprta za pristop vsem državam. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem tajniku Organizacije združenih narodov.

17. ČLEN

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan po deponiranju dvaindvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu pri generalnem tajniku Združenih narodov.
2. Za vsako državo, ki ratificira konvencijo ali k njej pristopi po deponiranju dvaindvajsete listine o ratifikaciji ali pristopu, začne konvencija veljati trideseti dan po deponiranju njene ratifikacijske listine.

ARTICLE 18

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.
2. Denunciation shall take effect six months following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 19

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States, *inter alia*:

- (a) of signatures to this Convention, of the deposit of instruments of ratification or accession in accordance with articles 14, 15 and 16 and of notifications made under article 18;
- (b) of the date on which this Convention will enter into force in accordance with article 17.

ARTICLE 20

The original of this Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at New York on 14 December 1973.

18. ČLEN

1. Vsaka država članica lahko odpove to konvencijo s pismenim obvestilom generalnemu tajniku Organizacije združenih narodov.
2. Odpoved začne veljati šest mesecev po dnevu, ko je generalni tajnik Organizacije združenih prejel takšno obvestilo.

19. ČLEN

Generalni tajnik Organizacije obvešča vse države med drugim:

- (a) o državah podpisnicah te konvencije, o deponiranju ratifikacijskih ali pristopnih listin v sklopu s 14., 15. in 16. členom ter o odpovedih na podi člena te konvencije.
- (b) o datumu, ko začne ta konvencija veljati v skladu z njenim 17. členom.

20. ČLEN

Izvirnik te konvencije, katerega besedila v kitajskem, angleškem, francoskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna, se deponira pri generalnem tajniku Organizacije združenih narodov; ta pošlje overjene izvode konvencije vsem državam.

DA BI TO POTRDILI, so spodaj podpisani, v ta po predpisih pooblaščen od svojih vlad, podpisali konvencijo, ki je odprta za podpis 14. decembra v New Yorku.

DUNAJSKA KONVENCIJA O PREDSTAVLJANJU DRŽAV V NJIHOVIH ODNOSIH Z MEDNARODNIMI ORGANIZACIJAMI UNIVERZALNEGA ZNAČAJA

Splošni podatki o konvenciji:

Sprejeta: na Konferenci OZN o predstavljanju držav v njihovih odnosih z mednarodnimi organizacijami, 14. marca 1975 na Dunaju.

Začetek veljavnosti: še ne velja.

Pogodbeno stanje¹: 34 skleniteljic.

Izvirnik konvencije objavljen v: Doc. A/CONF. 67/16.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: notifikacija nasledstva 6. julija 1992, Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13.

Začetek veljavnosti: 25. junija 1991.

Besedilo konvencije objavljeno v: Ur. l. SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 3/77.

Na zaprosilo Generalne skupščine OZN je KMP leta 1962 vprašanje odnosov med državami in mednarodnimi organizacijami uvrstila na dnevni red svojega 15. zasedanja in imenovala posebnega poročevalca Abdullaha EI-Eriana. Na osnovi njegovega dela je komisija leta 1971 sprejela končni osnutek členov o predstavljanju držav v njihovih odnosih z mednarodnimi organizacijami in priporočila sklic konference za sprejem konvencije na to temo. Konferenca OZN o predstavljanju držav v njegovih odnosih z mednarodnimi organizacijami je potekala na Dunaju leta 1975. Na njej so sodelovali predstavniki 83 držav, sedmih specializiranih agencij OZN, treh drugih mednarodnih organizacij in sedmih osvobodilnih gibanj ter tam sklenili Dunajsko konvencijo o predstavljanju držav v njihovih odnosih z mednarodnimi organizacijami univerzalnega značaja.

Konvencija ureja kompleksno področje, saj ta predpostavlja tri strani v mednarodno-pravnem razmerju: državno pošiljateljico, mednarodno organizacijo in državo

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave, pridržke in ugovore k pridržkom glej: <https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&cmdtsg_no=III-11&chapter=3&lang=en>.

gostiteljico ali državo sedeža organizacije. Določbe konvencije temeljijo večinoma na progresivnem razvoju mednarodnega prava, posebej to velja za pravni status stalnih misij opazovalcev in njihovega osebja ter delegacij opazovalcev in njihovega osebja. Tudi postopek mirnega reševanja sporov glede razlage ali uporabe konvencije je tak primer (84. in 85. člen). Temu progresivnemu razvoju so najbolj nasprotovale države sedeža univerzalnih mednarodnih organizacij. Zase so zahtevale možnost uporabe klasičnega instituta diplomatskega in konzularnega načela *persona non grata*.

Konvencija še danes ne velja, kar onemogoča zanesljivo sklepanje o njenem vplivu na oblikovanje novih pravil običajnega mednarodnega prava.

VIENNA CONVENTION ON THE REPRESENTATION OF STATES IN THEIR RELATIONS WITH INTERNATIONAL ORGANIZATIONS OF A UNIVERSAL CHARACTER

The States Parties to the present Convention,

Recognizing the increasingly important role of multilateral diplomacy in relations between States and the responsibilities of the United Nations, its specialized agencies and other international organizations of a universal character within the international community,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the sovereign equality of States, the maintenance of international peace and security and the promotion of friendly relations and cooperation among States,

Recalling the work of codification and progressive development of international law applicable to bilateral relations between States which was achieved by the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 1961, the Vienna Convention on Consular Relations of 1963, and the Convention on Special Missions of 1969,

Believing that an international convention on the representation of States in their relations with international organizations of a universal character would contribute to the promotion of friendly relations and cooperation among States, irrespective of their political, economic and social systems,

Recalling the provisions of Article 105 of the Charter of the United Nations,

Recognizing that the purpose of privileges and immunities contained in the present Convention is not to benefit individuals but to ensure the efficient performance of their functions in connection with organizations and conferences,

Taking account of the Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations of 1946, the Convention on the Privileges and Immunities of the Specialized Agencies of 1947 and other agreements in force between States and between States and international organizations,

Affirming that the rules of customary international law continue to govern questions not expressly regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

DUNAJSKA KONVENCIJA O PREDSTAVLJANJU DRŽAV V NJIHOVIH ODNOSIH Z MEDNARODNIMI ORGANIZACIJAMI UNIVERZALNEGA ZNAČAJA

Države članice te konvencije,

sodeč, da ima multilateralna diplomacija (vse pomembnejšo vlogo v odnosih med državami in da imajo Organizacija združenih narodov, njene specializirane ustanove in druge mednarodne organizacije univerzalnega značaja v okviru mednarodne skupnosti svoje naloge,

upoštevajoč cilje in načela ustanovne listine Organizacije združenih narodov o suvereni enakosti držav, ohranitvi mednarodnega miru in varnosti ter poglobljanju prijateljskih odnosov in sodelovanja med državami,

sklicujoč se na kodifikacijo in progresivni razvoj mednarodnega prava v bilateralnih odnosih med državami, ki sta bila dosežena z dunajsko konvencijo o diplomatskih odnosih iz leta 1961, dunajsko konvencijo o konzularnih odnosih iz leta 1963 in konvencijo o specialnih misijah iz leta 1969,

sodeč, da bi mednarodna konvencija o predstavljanju držav v njihovih odnosih z mednarodnimi organizacijami univerzalnega značaja prispevala k poglobitvi prijateljskih odnosov in sodelovanja med državami, ne glede na njihov politični, ekonomski in družbeni sistem,

sklicujoč se na določbe 105. člena ustanovne listine Organizacije združenih narodov,

sodeč, da privilegiji in imunitete, ki so določene v tej konvenciji, nimajo namena dajati (prednosti posameznikom, temveč zagotavljati uspešno opravljanje njihovih funkcij v zvezi z organizacijami in konferencami,

upoštevajoč konvencijo Združenih narodov o privilegijih in imunitetah iz leta 1946, konvencijo o privilegijih in imunitetah specializiranih ustanov iz leta 1947 in druge sporazume, ki so jih sklenile države med seboj ter z mednarodnimi organizacijami,

potrjujoč, naj se tudi v bodoče po pravilih mednarodnega običajnega prava urejajo vprašanja, ki niso izrečno urejena s to konvencijo,

so se zedinile o naslednjem:

PART I INTRODUCTION

ARTICLE 1 USE OF TERMS

1. For the purposes of the present Convention:

- (1) “international organization” means an intergovernmental organization;
- (2) “international organization of a universal character” means the United Nations, its specialized agencies, the International Atomic Energy Agency and any similar organization whose membership and responsibilities are on a worldwide scale;
- (3) “Organization” means the international organization in question;
- (4) “organ” means:
 - a) any principal or subsidiary organ of an international organization, or
 - b) any commission, committee or subgroup of any such organ, in which States are members;
- (5) “conference” means a conference of States convened by or under the auspices of an international organization;
- (6) “mission” means, as the case may be, the permanent mission or the permanent observer mission;
- (7) “permanent mission” means a mission of permanent character, representing the State, sent by a State member of an international organization to the Organization;
- (8) “permanent observer mission” means a mission of permanent character, representing the State, sent to an international organization by a State not a member of the Organization;
- (9) “delegation” means, as the case may be, the delegation to an organ or the delegation to a conference;
- (10) “delegation to an organ” means the delegation sent by a State to participate on its behalf in the proceedings of the organ;
- (11) “delegation to a conference” means the delegation sent by a State to participate on its behalf in the conference;
- (12) “observer delegation” means, as the case may be, the observer delegation to an organ or the observer delegation to a conference;
- (13) “observer delegation to an organ” means the delegation sent by a State to participate on its behalf as an observer in the proceedings of the organ;
- (14) “observer delegation to a conference” means the delegation sent by a State to participate on its behalf as an observer in the proceedings of the conference;
- (15) “host State” means the State in whose territory:
 - a) the Organization has its seat or an office, or
 - b) a meeting of an organ or a conference is held;

I. DEL UVOD

1. ČLEN

Uporaba izrazov

1. Za namene te konvencije pomeni:

- (1) »mednarodna organizacija« medvladno organizacijo;
- (2) »mednarodna organizacija univerzalnega značaja« Organizacijo združenih narodov, njene specializirane ustanove, Mednarodno agencijo za atomsko energijo in vsako drugo podobno organizacijo, ki ima po sestavi svojega članstva ter nalogah širok mednarodni značaj;
- (3) »organizacija« določeno »mednarodno organizacijo«;
- (4) »organ«:
 - a) vsak glavni ali pomožni organ mednarodne organizacije, ali
 - b) vsako komisijo, komite ali drugo telo vsakega organa, katerega članice so države;
- (5) »konferenca« konferenco držav, ki jo skliče katera izmed mednarodnih organizacij oziroma je njena pokroviteljica;
- (6) »misija« ustrezno stalno misijo ali stalno misijo opazovalcev;
- (7) »stalna misija« misijo stalnega značaja, ki jo pošlje država članica mednarodne organizacije kot svojo predstavnico pri tej organizaciji;
- (8) »stalna misija opazovalcev« misijo stalnega značaja, ki jo pošlje kakšna država, ki ni članica mednarodne organizacije, kot svojo predstavnico pri tej organizaciji;
- (9) »delegacija« delegacijo pri organu ali delegacijo na konferenci;
- (10) »delegacija pri organu« delegacijo, ki jo pošlje država, da v njenem imenu sodeluje v organu;
- (11) »delegacija na konferenci« delegacijo, ki jo pošlje država, da v njenem imenu sodeluje na konferenci;
- (12) »delegacija opazovalcev« delegacijo opazovalcev pri organu ali delegacijo opazovalcev na konferenci;
- (13) »delegacija opazovalcev pri organu« delegacijo ki jo pošlje država, da v njenem imenu sodeluje v organu kot opazovalec;
- (14) »delegacija opazovalcev na konferenci« delegacijo, ki jo pošlje država, da v njenem imenu sodeluje na konferenci kot opazovalec;
- (15) »država sedeža« državo, v kateri:
 - a) je sedež ali so uradni prostori organizacije ali
 - b) so zasedanja organov ali konferenc;

- (16) “sending State” means the State which sends:
 - a) a mission to the Organization at its seat or to an office of the Organization,
or
 - b) a delegation to an organ or a delegation to a conference, or
 - c) an observer delegation to an organ or an observer delegation to a conference;
- (17) “head of mission” means, as the case may be, the permanent representative or the permanent observer;
- (18) “permanent representative” means the person charged by the sending State with the duty of acting as the head of the permanent mission;
- (19) “permanent observer” means the person charged by the sending State with the duty of acting as the head of the permanent observer mission;
- (20) “members of the mission” means the head of mission and the members of the staff;
- (21) “head of delegation” means the delegate charged by the sending State with the duty of acting in that capacity;
- (22) “delegate” means any person designated by a State to participate as its representative in the proceedings of an organ or in a conference;
- (23) “members of the delegation” means the delegates and the members of the staff;
- (24) “head of the observer delegation” means the observer delegate charged by the sending State with the duty of acting in that capacity;
- (25) “observer delegate” means any person designated by a State to attend as an observer the proceedings of an organ or of a conference;
- (26) “members of the observer delegation” means the observer delegates and the members of the staff;
- (27) “members of the staff” means the members of the diplomatic staff, the administrative and technical staff and the service staff of the mission, the delegation or the observer delegation;
- (28) “members of the diplomatic staff” means the members of the staff of the mission, the delegation or the observer delegation who enjoy diplomatic status for the purpose of the mission, the delegation or the observer delegation;
- (29) “members of the administrative and technical staff” means the members of the staff employed in the administrative and technical service of the mission, the delegation or the observer delegation;
- (30) “members of the service staff” means the members of the staff employed by the mission, the delegation or the observer delegation as household workers or for similar tasks;
- (31) “private staff” means persons employed exclusively in the private service of the members of the mission or the delegation;
- (32) “premises of the mission” means the buildings or parts of buildings and the land ancillary thereto, irrespective of ownership, used for the purpose of the mission, including the residence of the head of mission;

- (16) »država imenovanja« državo:
- a) ki pošlje misijo pri sedežu ali uradu organizacije ali
 - b) ki pošlje delegacijo pri organu ali delegacijo na konferenci, ali
 - c) ki pošlje delegacijo opazovalcev pri organu ali delegacijo opazovalcev na konferenci;
- (17) »šef misije« stalnega predstavnika ali stalnega opazovalca;
- (18) »stalni predstavnik« osebo, ki ji je država imenovanja poverila funkcijo šefa stalne misije;
- (19) »stalni opazovalec« osebo, ki ji je država imenovanja poverila funkcijo šefa stalne misije opazovalcev;
- (20) »člani misije« šefa misije in člane osebja misije;
- (21) »šef delegacije« delegata, ki mu je država imenovanja poverila to funkcijo;
- (22) »delegat« osebo, ki jo država odredi, da sodeluje v organu ali na konferenci kot njen predstavnik;
- (23) »člani delegacije« delegate in člane osebja;
- (24) »šef delegacije opazovalcev« delegata opazovalca, ki mu je država imenovanja poverila to funkcijo;
- (25) »delegat opazovalec« vsako osebo, ki jo je država odredila, da sodeluje v organu ali na konferenci kot opazovalec;
- (26) »člani delegacije opazovalcev« delegate opazovalce in člane osebja;
- (27) »člani osebja« člane diplomatskega osebja, administrativnega in tehničnega osebja in strežnega osebja misije, delegacije ali delegacije opazovalcev;
- (28) »člani diplomatskega osebja« člane osebja misije, delegacije ali delegacije opazovalcev, ki imajo diplomatski status za namene misije in delegacije ali delegacije opazovalcev;
- (29) »člani administrativnega in tehničnega osebja« člane osebja, ki so zaposleni v administrativni in tehnični službi misije, delegacije ali delegacije opazovalcev;
- (30) »člani strežnega osebja« člane osebja v misiji, delegaciji ali delegaciji opazovalcev, ki so zaposleni pri strežbi ali podobnih opravilih;
- (31) »zasebno osebje« osebe, ki so zaposlene izključno v zasebni službi kakšnega člana misije ali delegacije;
- (32) »prostor misije« poslopja ali dele poslopij in zemljišče okrog njih, ki se uporabljajo za potrebe misije, ne glede na to, čigava last so, všteti tudi rezidenco šefa misije;

- (33) “premises of the delegation” means the buildings or parts of buildings, irrespective of ownership, used solely as the offices of the delegation;
- (34) “rules of the Organization” means, in particular, the constituent instruments, relevant decisions and resolutions, and established practice of the Organization.
2. The provisions of paragraph 1 of this article regarding the use of terms in the present Convention are without prejudice to the use of those terms or to the meanings which may be given to them in other international instruments or the internal law of any State.

ARTICLE 2

SCOPE OF THE PRESENT CONVENTION

1. The present Convention applies to the representation of States in their relations with any international organization of a universal character, and to their representation at conferences convened by or under the auspices of such an organization, when the Convention has been accepted by the host State and the Organization has completed the procedure envisaged by article 90.
2. The fact that the present Convention does not apply to other international organizations is without prejudice to the application to the representation of States in their relations with such other organizations of any of the rules set forth in the Convention which would be applicable under international law independently of the Convention.
3. The fact that the present Convention does not apply to other conferences is without prejudice to the application to the representation of States at such other conferences of any of the rules set forth in the Convention which would be applicable under international law independently of the Convention.
4. Nothing in the present Convention shall preclude the conclusion of agreements between States or between States and international organizations making the Convention applicable in whole or in part to international organizations or conferences other than those referred to in paragraph 1 of this article.

ARTICLE 3

RELATIONSHIP BETWEEN THE PRESENT CONVENTION AND THE RELEVANT RULES OF INTERNATIONAL ORGANIZATIONS OR CONFERENCES

The provisions of the present Convention are without prejudice to any relevant rules of the Organization or to any relevant rules of procedure of the Conference.

- (33) »prostori delegacije« poslopja ali dele poslopij, ki se uporabljajo izključno kot uradni prostori delegacije, ne glede na to, čigava last so;
- (34) »pravila organizacije« zlasti akte o ustanovitvi, ustrezne sklepe in resolucije, kot tudi uvedeno prakso organizacije.
2. Določbe prvega odstavka tega člena, ki se nanašajo na izraze, uporabljene v tej konvenciji, ne vplivajo na možnost, da se ti izrazi ali njihov pomen v drugih mednarodnih dokumentih ali v notranjem pravu vsake države uporabijo drugače.

2. ČLEN

PODROČJE UPORABE TE KONVENCIJE

1. Ta konvencija se nanaša na predstavljanje držav v njihovih odnosih s sleherno mednarodno organizacijo univerzalnega značaja in pa njihovo predstavljanje na konferencah, ki jih skliče kakšna teh organizacij ali so pod njenim pokroviteljstvom, če je država sedeža sprejela konvencijo, organizacija pa ravnala v skladu s postopkom, ki je predviden v 90. členu te konvencije.
2. Dejstvo, da se ta konvencija ne nanaša na druge mednarodne organizacije, ne vpliva na to, da se katerakoli njena določba, ki bi je bilo mogoče uporabiti na podlagi mednarodnega prava, ne bi mogla neodvisno od konvencije uporabiti za predstavljanje držav pri njihovih odnosih z drugimi takšnimi organizacijami.
3. Dejstvo, da se ta konvencija ne nanaša na druge konference, ne vpliva na to, da se katerakoli njena določba, ki bi jo bilo mogoče uporabiti na podlagi mednarodnega prava, ne bi mogla, neodvisno od konvencij uporabiti za predstavljanje držav na drugih takšnih konferencah.
4. Nobena določba te konvencije ni ovira za to, da ne bi države sklepale med seboj ali z mednarodnimi organizacijami sporazumov, na podlagi katerih bi postala konvencija popolnoma ali deloma uporabna še za druge mednarodne organizacije ali konference, poleg tistih, ki so navedene v prvem odstavku tega člena.

3. ČLEN

RAZMERJE MED TO KONVENCIJO IN USTREZNIMI MEDNARODNIMI ORGANIZACIJAMI ALI KONFERENCAMI

Določbe te konvencije ne posegajo v katerakoli trezna pravila organizacije ali poslovnik konference

ARTICLE 4

RELATIONSHIP BETWEEN THE PRESENT CONVENTION AND OTHER INTERNATIONAL AGREEMENTS

The provisions of the present Convention:

- (a) are without prejudice to other international agreements in force between States or between States and international organizations of a universal character, and
- (b) shall not preclude the conclusion of other international agreements regarding the representation of States in their relations with international organizations of a universal character or their representation at conferences convened by or under the auspices of such organizations.

PART II

MISSIONS TO INTERNATIONAL ORGANIZATIONS

ARTICLE 5

ESTABLISHMENT OF MISSIONS

1. Member States may, if the rules of the Organization so permit, establish permanent missions for the performance of the functions mentioned in article 6.
2. Non-member States may, if the rules of the Organization so permit, establish permanent observer missions for the performance of the functions mentioned in article 7.
3. The Organization shall notify the host State of the institution of a mission prior to its establishment.

ARTICLE 6

FUNCTIONS OF THE PERMANENT MISSION

The functions of the permanent mission consist, inter alia, in:

- (a) ensuring the representation of the sending State to the Organization;
- (b) maintaining liaison between the sending State and the Organization;
- (c) negotiating with and within the Organization;
- (d) ascertaining activities in the Organization and reporting thereon to the Government of the sending State;
- (e) ensuring the participation of the sending State in the activities of the Organization;
- (f) protecting the interests of the sending State in relation to the Organization;
- (g) promoting the realization of the purposes and principles of the Organization by cooperating with and within the Organization.

ARTICLE 7

FUNCTIONS OF THE PERMANENT OBSERVER MISSION

The functions of the permanent observer mission consist, inter alia, in:

4. ČLEN

RAZMERJE MED TO KONVENCIJO IN DRUGIMI MEDNARODNIMI SPORAZUMI

Določbe te konvencije:

- (a) ne vplivajo na druge mednarodne sporazume, ki so v veljavi med državami ali med državami in mednarodnimi organizacijami univerzalnega značaja, in
- (b) niso ovira za sklepanje drugih mednarodnih sporazumov, ki se nanašajo na predstavljanje držav pri njihovih odnosih z mednarodnimi organizacijami univerzalnega značaja ali na njihovo predstavljanje na konferencah, ki jih skličejo takšne organizacije ali so njihove pokroviteljice.

II. DEL

MISIJE PRI MEDNARODNIH ORGANIZACIJAH

5. ČLEN

VZPOSTAVLJANJE MISIJ

1. Če to dopuščajo pravila organizacije, smejo države članice vzpostavljati stalne misije za opravljanje funkcij, navedenih v 6. členu te konvencije.
2. Če to pravila organizacije dopuščajo, smejo države, ki niso članice organizacije, vzpostavljati stalne misije opazovalcev za opravljanje funkcij, navedenih v 7. členu te konvencije.
3. Pred vzpostavitvijo misije pošlje organizacija državi sedeža notifikacijo.

6. ČLEN

FUNKCIJE STALNE MISIJE

Funkcije stalne misije so med drugim:

- (a) zagotavljanje predstavljanja države imenovanja pri organizaciji;
- (b) vzdrževanje stikov med državo imenovanja in organizacijo;
- (c) pogajanja z organizacijo in v okviru organizacije;
- (d) seznanjanje z dejavnostjo organizacije ter poročanje vladi države imenovanja o tem;
- (e) zagotavljanje sodelovanja države imenovanja v dejavnostih organizacije;
- (f) varstvo interesov države imenovanja glede na organizacijo;
- (g) delo v zvezi z uresničevanjem ciljev in načel organizacije s sodelovanjem z organizacijo in v okviru organizacije.

7. ČLEN

FUNKCIJE STALNE MISIJE OPAZOVALCEV

Funkcije stalne misije opazovalcev so med drugim:

- (a) ensuring the representation of the sending State and safeguarding its interests in relation to the Organization and maintaining liaison with it;
- (b) ascertaining activities in the Organization and reporting thereon to the Government of the sending State;
- (c) promoting cooperation with the Organization and negotiating with it.

ARTICLE 8

MULTIPLE ACCREDITATION OR APPOINTMENT

1. The sending State may accredit the same person as head of mission to two or more international organizations or appoint a head of mission as a member of the diplomatic staff of another of its missions.
2. The sending State may accredit a member of the diplomatic staff of the mission as head of mission to other international organizations or appoint a member of the staff of the mission as a member of the staff of another of its missions.
3. Two or more States may accredit the same person as head of mission to the same international organization.

ARTICLE 9

APPOINTMENT OF THE MEMBERS OF THE MISSION

Subject to the provisions of articles 14 and 73, the sending State may freely appoint the members of the mission.

ARTICLE 10

CREDENTIALS OF THE HEAD OF MISSION

The credentials of the head of mission shall be issued by the Head of State, by the Head of Government, by the Minister for Foreign Affairs or, if the rules of the Organization so permit, by another competent authority of the sending State and shall be transmitted to the Organization.

ARTICLE 11

ACCREDITATION TO ORGANS OF THE ORGANIZATION

1. A member State may specify in the credentials issued to its permanent representative that he is authorized to act as a delegate to one or more organs of the Organization.
2. Unless a member State provides otherwise, its permanent representative may act as a delegate to organs of the Organization for which there are no special requirements as regards representation.
3. A non-member State may specify in the credentials issued to its permanent observer that he is authorized to act as an observer delegate to one or more organs of the Organization when this is permitted by the rules of the Organization or the organ concerned.

- (a) zagotavljanje predstavljanja države imenovanja ter varstvo njenih interesov glede na organizacijo in vzdrževanje stikov z organizacijo;
- (b) seznanjanje z dejavnostjo organizacije in poročanje vladi države imenovanja o tem;
- (c) pospeševanje sodelovanja z organizacijo ter pogajanja z njo.

8. ČLEN

VEČKRATNO AKREDITIRANJE ALI IMENOVANJE

1. Država imenovanja lahko akreditira isto osebo kot šefa misije pri dveh ali več mednarodnih organizacijah ali imenuje šefa predstavništva kot člana diplomatskega osebja kakšne druge svoje misije.
2. Država imenovanja lahko akreditira člana diplomatskega osebja misije kot šefa misije pri drugih mednarodnih organizacijah ali imenuje člana osebja misije kot člana osebja kakšne druge svoje misije.
3. Dve ali več držav lahko akreditira isto osebo kot šefa misije pri isti mednarodni organizaciji.

9. ČLEN

IMENOVANJE ČLANOV MISIJE

Ob pridržku določb 14. in 73. člena te konvencije lahko država imenovanja imenuje člane misije po svoji izbiri.

10. ČLEN

AKREDITIVI ŠEFA MISIJE

Akreditivna pisma daje šefu misije države, predsednik vlade, minister za zunanje zadeve ali, če je to po pravilih organizacije dovoljeno, drug pristojen organ države imenovanja, in jih pošlje organizaciji.

11. ČLEN

AKREDITIRANJE PRI ORGANIH ORGANIZACIJE

1. V akreditivnih pismih, ki jih izda svojemu predstavniku, lahko država članica navede da je pooblaščen delovati kot delegat pri enem ali več organih organizacije.
2. Če država članica ne določi drugače, lahko deluje njen stalni predstavnik kot delegat pri organih organizacije, v katerih ni posebnih zahtev glede predstavljanja.
3. V akreditivnih pismih, ki jih izda stalnemu opazovalcu, lahko navede država, ki ni članica organizacije, da je ta pooblaščen delovati bot delegat opazovalec pri enem ali več organih organizacije, če je to v skladu s pravili organizacije ali zadevnega organa.

ARTICLE 12

FULL POWERS FOR THE CONCLUSION OF A TREATY WITH THE ORGANIZATION

1. The head of mission, by virtue of his functions and without having to produce full powers, is considered as representing his State for the purpose of adopting the text of a treaty between that State and the Organization.
2. The head of mission is not considered by virtue of his functions as representing his State for the purpose of signing a treaty, or signing a treaty *ad referendum*, between that State and the Organization unless it appears from the practice of the Organization, or from other circumstances, that the intention of the parties was to dispense with full powers.

ARTICLE 13

COMPOSITION OF THE MISSION

In addition to the head of mission, the mission may include diplomatic staff, administrative and technical staff and service staff.

ARTICLE 14

SIZE OF THE MISSION

The size of the mission shall not exceed what is reasonable and normal, having regard to the functions of the Organization, the needs of the particular mission and the circumstances and conditions in the host State.

ARTICLE 15

NOTIFICATIONS

1. The sending State shall notify the Organization of:
 - a) the appointment, position, title and order of precedence of the members of the mission, their arrival, their final departure or the termination of their functions with the mission, and any other changes affecting their status that may occur in the course of their service with the mission;
 - b) the arrival and final departure of any person belonging to the family of a member of the mission and forming part of his household and, where appropriate, the fact that a person becomes or ceases to be such a member of the family;
 - c) the arrival and final departure of persons employed on the private staff of members of the mission and the termination of their employment as such;
 - d) the beginning and the termination of the employment of persons resident in the host State as members of the staff of the mission or as persons employed on the private staff;
 - e) the location of the premises of the mission and of the private residences enjoying inviolability under articles 23 and 29, as well as any other information that may be necessary to identify such premises and residences.

12. ČLEN

POOBLASTILO ZA SKLEPANJE POGODB Z ORGANIZACIJO

1. Šteje se, da šef misije po svoji funkciji in brez obvezne predložitve pooblastila predstavlja svojo državo pri sprejemanju besedila pogodbe med njo in organizacijo.
2. Šteje se, da šef misije po svoji funkciji ne predstavlja svoje države za podpis pogodbe *ad referendum* med njo in organizacijo, če ni iz prakse organizacije ali iz drugih okoliščin jasno razvidno, da sta imeli pogodbenici namen odstopiti od predložitve pooblastila.

13. ČLEN

SESTAVA MISIJE

Poleg šefa misije je v njej lahko diplomatsko osebje, administrativno in tehnično osebje ter strežno osebje.

14. ČLEN

ŠTEVILO OSEBJA MISIJE

Število osebja misije naj ne presega razumnega in običajnega števila glede na funkcijo organizacije, na potrebe zadevne misije, na okoliščine in razmere v državi sedeža.

15. ČLEN

OBVEŠČANJE

1. Država imenovanja obvešča organizacijo:
 - a) o imenovanju članov misije, njihovem položaju, nazivu in rangu, o njihovem prihodu in končnem odhodu ali o prenehanju njihovih funkcij v misiji ter o vseh drugih morebitnih spremembah, ki vplivajo na njihov status in utegnejo nastati med njihovim službovanjem v misiji;
 - b) o prihodu in končnem odhodu vsakogar, ki sodi v družino člana misije in je član njegovega gospodinjstva, v konkretnem primeru pa tudi o tem, ali je posamezna oseba postala ali nehala biti družinski član;
 - c) o prihodu in končnem odhodu oseb, zaposlenih v zasebni službi pri članih misije, in o prenehanju njihovega dela v tej lastnosti;
 - d) o zaposlitvi in odpustu oseb s stalnim prebivališčem v državi sedeža kot članov osebja misije ali oseb v zasebni službi;
 - e) o naslovu misije in zasebnih stanovanj, ki so po 23. in 29. členu te konvencije nedotakljiva, sporoča pa tudi vse druge podatke, ki utegnejo biti potrebni, da se najdejo ti prostori in stanovanja.

2. Where possible, prior notification of arrival and final departure shall also be given.
3. The Organization shall transmit to the host State the notification referred to in paragraphs 1 and 2 of this article.
4. The sending State may also transmit to the host State the notification referred to in paragraphs 1 and 2 of this article.

ARTICLE 16

ACTING HEAD OF MISSION

If the post of head of mission is vacant, or if the head of mission is unable to perform his functions, the sending State may appoint an acting head of mission whose name shall be notified to the Organization and by it to the host State.

ARTICLE 17

PRECEDENCE

1. Precedence among permanent representatives shall be determined by the alphabetical order of the names of the States used in the Organization.
2. Precedence among permanent observers shall be determined by the alphabetical order of the names of the States used in the Organization.

ARTICLE 18

LOCATION OF THE MISSION

Missions should be established in the locality where the Organization has its seat. However, if the rules of the Organization so permit and with the prior consent of the host State, the sending State may establish a mission or an office of a mission in a locality other than that in which the Organization has its seat.

ARTICLE 19

USE OF FLAG AND EMBLEM

1. The mission shall have the right to use the flag and emblem of the sending State on its premises. The head of mission shall have the same right as regards his residence and means of transport.
2. In the exercise of the right accorded by this article regard shall be had to the laws, regulations and usages of the host State.

ARTICLE 20

GENERAL FACILITIES

1. The host State shall accord to the mission all necessary facilities for the performance of its functions.
2. The Organization shall assist the mission in obtaining those facilities and shall accord to the mission such facilities as lie within its own competence.

2. Kadar je to mogoče, je treba poslati obvestilo o prihodu in končnem odhodu vnaprej.
3. Organizacija posreduje državi sedeža obvestila, ki so navedena v prvem in drugem odstavku tega člena.
4. Država imenovanja lahko pošilja obvestila, ki so navedena v prvem in drugem odstavku tega člena tudi državi sedeža.

16. ČLEN

VRŠILEC DOLŽNOSTI ŠEFA MISIJE

Če je mesto šefa misije izpraznjeno ali če šef misije ne more opravljati svojih funkcij, lahko država imenovanja imenuje vršilca njegove dolžnosti; njegovo ime sporoči organizaciji, po njej pa državi sedeža.

17. ČLEN

PREDNOSTNI VRSTNI RED

1. Prednostni vrstni red med stalnimi predstavniki se določa po abecedni vrsti imen držav, ki se uporablja v organizaciji.
2. Prednostni vrstni red opazovalcev se določa po abecedni vrsti imen držav, ki se uporablja v organizaciji.

18. ČLEN

SEDEŽ MISIJE

Misije se odpirajo v kraju sedeža organizacije. Če pravila organizacije to dopuščajo, pa lahko država imenovanja s poprejšnjo privolitvijo države sedeža odpre misijo ali njeno pisarno tudi v kraju, kjer ni sedeža organizacije.

19. ČLEN

IZOBEŠANJE ZASTAVE IN GRBA

1. Misija ima pravico izobesiti na svojih prostorih zastavo in grb države imenovanja. Šef misije ima enako pravico, ko gre za njegovo rezidenco in prevozna sredstva.
2. Pri uveljavljanju pravice, ki je priznana v tem členu, je treba upoštevati zakone, predpise in običaje države sedeža.

20. ČLEN

SPLOŠNE OLAJŠAVE

1. Država sedeža dovoljuje misiji vse olajšave, ki so potrebne za opravljanje njenih funkcij.
2. Organizacija pomaga misiji, da dobi te olajšave in ji daje tiste olajšave, ki so v njeni pristojnosti.

ARTICLE 21

PREMISES AND ACCOMMODATION

1. The host State and the Organization shall assist the sending State in obtaining on reasonable terms premises necessary for the mission in the territory of the host State. Where necessary, the host State shall facilitate in accordance with its laws the acquisition of such premises.
2. Where necessary, the host State and the Organization shall also assist the mission in obtaining on reasonable terms suitable accommodation for its members.

ARTICLE 22

ASSISTANCE BY THE ORGANIZATION IN RESPECT OF PRIVILEGES AND IMMUNITIES

1. The Organization shall, where necessary, assist the sending State, its mission and the members of its mission in securing the enjoyment of the privileges and immunities provided for under the present Convention.
2. The Organization shall, where necessary, assist the host State in securing the discharge of the obligations of the sending State, its mission and the members of its mission in respect of the privileges and immunities provided for under the present Convention.

ARTICLE 23

INVIOABILITY OF PREMISES

1. The premises of the mission shall be inviolable. The agents of the host State may not enter them, except with the consent of the head of mission.
2. a) The host State is under a special duty to take all appropriate steps to protect the premises of the mission against any intrusion or damage and to prevent any disturbance of the peace of the mission or impairment of its dignity.
b) In case of an attack on the premises of the mission, the host State shall take all appropriate steps to prosecute and punish persons who have committed the attack.
3. The premises of the mission, their furnishings and other property thereon and the means of transport of the mission shall be immune from search, requisition, attachment or execution.

ARTICLE 24

EXEMPTION OF THE PREMISES FROM TAXATION

1. The premises of the mission of which the sending State or any person acting on its behalf is the owner or the lessee shall be exempt from all national, regional or municipal dues and taxes other than such as represent payment for specific services rendered.

21. ČLEN

PROSTORI IN NASTANITEV

1. Država sedeža in organizacija pomagata državi imenovanja, da dobi na ozemlju države sedeža ob primernih pogojih prostore za svojo misijo. Če je treba, pomagata država sedeža in organizacija tudi, da se v skladu z njenimi zakonskimi določbami, nabavijo takšni prostori.
2. Če je treba, pomagata država sedeža in organizacija misiji, da dobi po primernih pogojih prikladna stanovanja za svoje člane.

22. ČLEN

POMOČ ORGANIZACIJE GLEDE PRIVILEGIJEV IN IMUNITET

1. Organizacija pomaga po potrebi državi imenovanja, njeni misiji in članom njene misije, da uveljavijo privilegije in imunitete, ki jih določa ta konvencija.
2. Organizacija pomaga po potrebi državi sedeža, da poskrbi za to, da država imenovanja, njena misija in člani njene misije izpolnjujejo svoje obveznosti glede privilegijev in imunitet, ki jih določa ta konvencija.

23. ČLEN

NEDOTAKLJIVOST PROSTOROV

1. Prostori misije so nedotakljivi. Organi države sedeža smejo vanje vstopiti le s privolitvijo šefa misije.
2. a) Država sedeža ima posebno obveznost, da z ustreznimi ukrepi zavaruje prostore misije pred nasilnim vstopom ali poškodovanjem ter prepreči kalitev miru misije ali žalitev njenega dostojanstva.
b) Če so prostori misije napadeni, ukrene država sedeža, kar je treba za sodni pregon in kaznovanje napadalcev.
3. Prostori misije, pohištvo in drugo premoženje v njih ter njena prevozna sredstva uživajo imuniteto glede preiskave, rekvizicije, zasega ali izvršbe.

24. ČLEN

DAVČNA OPROSTITUTEV PROSTOROV

1. Prostori misije, katerih lastnik ali zakupnik je država imenovanja ali kdo drug, ki nastopa v njenem imenu, so oproščeni vseh državnih, regionalnih ali občinskih davkov in taks, razen tistih, ki pomenijo plačilo za posebne storitve.
2. Davčna oprostitev, za katero gre v tem členu, se ne nanaša na omenjene davke in takse, če so po zakonih države sedeža naložene osebam, ki so v pogodbenem razmerju z državo imenovanja ali s katerokoli osebo, ki nastopa v njenem imenu.

2. The exemption from taxation referred to in this article shall not apply to such dues and taxes payable under the law of the host State by persons contracting with the sending State or with any person acting on its behalf.

ARTICLE 25

INVIOABILITY OF ARCHIVES AND DOCUMENTS

The archives and documents of the mission shall be inviolable at all times and wherever they may be.

ARTICLE 26

FREEDOM OF MOVEMENT

Subject to its laws and regulations concerning zones entry into which is prohibited or regulated for reasons of national security, the host State shall ensure freedom of movement and travel in its territory to all members of the mission and members of their families forming part of their households.

ARTICLE 27

FREEDOM OF COMMUNICATION

1. The host State shall permit and protect free communication on the part of the mission for all official purposes. In communicating with the Government of the sending State, its permanent diplomatic missions, consular posts, permanent missions, permanent observer missions, special missions, delegations and observer delegations, wherever situated, the mission may employ all appropriate means, including couriers and messages in code or cipher. However, the mission may install and use a wireless transmitter only with the consent of the host State.
2. The official correspondence of the mission shall be inviolable. Official correspondence means all correspondence relating to the mission and its functions.
3. The bag of the mission shall not be opened or detained.
4. The packages constituting the bag of the mission must bear visible external marks of their character and may contain only documents or articles intended for the official use of the mission.
5. The courier of the mission, who shall be provided with an official document indicating his status and the number of packages constituting the bag, shall be protected by the host State in the performance of his functions. He shall enjoy personal inviolability and shall not be liable to any form of arrest or detention.
6. The sending State or the mission may designate couriers ad hoc of the mission. In such cases the provisions of paragraph 5 of this article shall also apply, except that the immunities therein mentioned shall cease to apply when the courier ad hoc has delivered to the consignee the mission's bag in his charge.
7. The bag of the mission may be entrusted to the captain of a ship or of a commercial aircraft scheduled to land at an authorized port of entry. He shall be provided with an official document indicating the number of packages constituting the bag,

25. ČLEN

NEDOTAKLJIVOST ARHIVA IN LISTIN

Arhiv in listine misije so vselej in povsod nedotakljivi.

26. ČLEN

SVOBODA GIBANJA

Z izjemo zakonov in predpisov, ki se nanašajo na cone, v katere je vstop zaradi državne varnosti prepovedan ali posebej urejen, zagotavlja država sedeža vsem članom misije in tistim njihovim družinskim članom, ki sodijo v njihovo gospodinjstvo, svobodno gibanje in potovanje na Svojem ozemlju.

27. ČLEN

SVOBODA OBČEVANJA

1. Država sedeža dovoljuje in varuje svobodno občevanje misije za vse uradne namene. Pri občevanju z vlado države imenovanja, z njenimi stalnimi diplomatskimi misijami, konzulati, stalnimi misijami, stalnimi misijami opazovalcev, specialnimi misijami, delegacijami in delegacijami opazovalcev, ne glede na to, kje so, sme uporabljati misija vsa primerna občevalna sredstva, všteti kurirje ter kodirana ali šifrirana sporočila. Oddajno radijsko postajo pa sme misija postaviti in uporabljati le s privolitvijo države sedeža.
2. Uradna korespondenca misije je nedotakljiva. Z uradno korespondenco je mišljena vsa korespondenca, ki se nanaša na misijo in njene funkcije.
3. Valize misije ni dovoljeno odpirati in ne zadrževati.
4. Paketi, ki sestavljajo valizo misije, morajo biti na zunanji strani misije vidno označeni in smejo vsebovati le listine ali predmete, ki so namenjeni za uradno rabo misije.
5. Kurir misije, ki mora imeti pri sebi uradno listino, ki potrjuje, da je kurir, ter navaja število paketov, ki sestavljajo valizo, kje pri opravljanju svojih funkcij pod varstvom države sedeža. Kurir uživa nedotakljivost svoje osebnosti in ne sme biti na noben način niti prijet niti priprt.
6. Država imenovanja ali misija lahko imenuje *ad hoc* kurirje misije. Tudi v tem primeru velja peti stavek tega člena, s pristavkom, da v njem navedene imunitete ne hajo veljati, ko *ad hoc* kurir izroči naslovniku valizo misije, ki mu je bila zaupana.
7. Valiza misije se sme zaupati kapitanu ladje ali poveljniku trgovskega letala, ki mora prispeti na dovoljeno mesto vstopa. Pri sebi mora imeti uradno listino, v kateri je navedeno, koliko paketov sestavlja valizo, vendar se ne šteje za kurirja misije. Po sporazumu s pristojnimi organi države sedeža lahko misija pošlje enega svojih članov, da neposredno in prosto prevzame pošto od kapitana ladje ali poveljnika letala.

but he shall not be considered to be a courier of the mission. By arrangement with the appropriate authorities of the host State, the mission may send one of its members to take possession of the bag directly and freely from the captain of the ship or of the aircraft.

ARTICLE 28

PERSONAL INVIOABILITY

The persons of the head of mission and of the members of the diplomatic staff of the mission shall be inviolable. They shall not be liable to any form of arrest or detention. The host State shall treat them with due respect and shall take all appropriate steps to prevent any attack on their persons, freedom or dignity and to prosecute and punish persons who have committed such attacks.

ARTICLE 29

INVIOABILITY OF RESIDENCE AND PROPERTY

1. The private residence of the head of mission and of the members of the diplomatic staff of the mission shall enjoy the same inviolability and protection as the premises of the mission.
2. The papers, correspondence and, except as provided in paragraph 2 of article 30, the property of the head of mission or of members of the diplomatic staff of the mission shall also enjoy inviolability.

ARTICLE 30

IMMUNITY FROM JURISDICTION

1. The head of mission and the members of the diplomatic staff of the mission shall enjoy immunity from the criminal jurisdiction of the host State. They shall also enjoy immunity from its civil and administrative jurisdiction, except in the case of:
 - a) a real action relating to private immovable property situated in the territory of the host State, unless the person in question holds it on behalf of the sending State for the purposes of the mission;
 - b) an action relating to succession in which the person in question is involved as executor, administrator, heir or legatee as a private person and not on behalf of the sending State;
 - c) an action relating to any professional or commercial activity exercised by the person in question in the host State outside his official functions.
2. No measures of execution may be taken in respect of the head of mission or a member of the diplomatic staff of the mission except in cases coming under subparagraphs (a), (b) and (c) of paragraph 1 of this article, and provided that the measures concerned can be taken without infringing the inviolability of his person or of his residence.
3. The head of mission and the members of the diplomatic staff of the mission are not obliged to give evidence as witnesses.

28. ČLEN

NEDOTAKLJIVOST OSEBNOSTI

Osebnost šefa misije in članov diplomatskega osebja misije je nedotakljiva. Ti ne smejo biti na noben način prijeti ali priprti. Država sedeža se vede do njih z dolžnim spoštovanjem in ukrene, vse, kar je potrebno, da prepreči napad na njihovo osebnost, svobodo ali dostojanstvo, ter Ida Sodno preganja in kaznuje napadalce.

29. ČLEN

NEDOTAKLJIVOST STANOVANJA IN PREMOŽENJA

1. Zasebno stanovanje šefa misije in članov diplomatskega osebja misije uživa enako nedotakljivost in varstvo, kot ju uživajo prostori misije.
2. Nedotakljivost uživajo tudi listine, korespondenca ter izjemo, navedeno v drugem odstavku 30. člena te konvencije – premoženje šefa misije ali člana diplomatskega osebja misije.

30. ČLEN

SODNA IMUNITETA

1. Šef misije in člani diplomatskega osebja misije uživajo imuniteto pred kazenskim sodstvom države sedeža. Poleg tega uživajo imuniteto pred civilnim in upravnim sodstvom, razen če gre:
 - a) za postopek, ki se nanaša na zasebno nepremičnino v državi sedeža, razen v primeru, kadar razpolaga takšna oseba z omenjenim premoženjem v imenu države imenovanja ta potrebe misije;
 - b) za postopek, ki se nanaša na dediščino, v katerem nastopa takšna oseba kot izvršilec oporoke, administrator, dedič ali legator kot zasebnik ne pa v imenu države imenovanja;
 - c) za postopek, ki se nanaša na poklicno ali trgovsko dejavnost, ki jo opravlja zadevna oseba v državi sedeža mimo svojih uradnih funkcij.
2. Zoper šefa misije ali člana njenega diplomatskega osebja niso dovoljeni nikakršni ukrepi, razen v primerih, navedenih v točkah a), b) in c) prvega odstavka tega člena, s pogojem, da jih je mogoče izvesti, ne da bi bila s tem kršena nedotakljivost njegove osebnosti ali nedotakljivosti njegovega stanovanja.
3. Šef misije in člani diplomatskega osebja misije niso dolžni pričati.
4. Imuniteta, ki jo uživa, ne oprošča šefa misije ali člana diplomatskega osebja misije sodstva države imenovanja.

4. The immunity of the head of mission or of a member of the diplomatic staff of the mission from the jurisdiction of the host State does not exempt him from the jurisdiction of the sending State.

ARTICLE 31

WAIVER OF IMMUNITY

1. The immunity from jurisdiction of the head of mission and members of the diplomatic staff of the mission and of persons enjoying immunity under article 36 may be waived by the sending State.
2. Waiver must always be express.
3. The initiation of proceedings by any of the persons referred to in paragraph 1 of this article shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counterclaim directly connected with the principal claim.
4. Waiver of immunity from jurisdiction in respect of civil or administrative proceedings shall not be held to imply waiver of immunity in respect of the execution of the judgement, for which a separate waiver shall be necessary.
5. If the sending State does not waive the immunity of any of the persons mentioned in paragraph 1 of this article in respect of a civil action, it shall use its best endeavours to bring about a just settlement of the case.

ARTICLE 32

EXEMPTION FROM SOCIAL SECURITY LEGISLATION

1. Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, the head of mission and the members of the diplomatic staff of the mission shall with respect to services rendered for the sending State be exempt from social security provisions which may be in force in the host State.
2. The exemption provided for in paragraph 1 of this article shall also apply to persons who are in the sole private employ of the head of mission or of a member of the diplomatic staff of the mission, on condition:
 - a) that such employed persons are not nationals of or permanently resident in the host State; and
 - b) that they are covered by the social security provisions which may be in force in the sending State or a third State.
3. The head of mission and the members of the diplomatic staff of the mission who employ persons to whom the exemption provided for in paragraph 2 of this article does not apply shall observe the obligations which the social security provisions of the host State impose upon employers.
4. The exemption provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall not preclude voluntary participation in the social security system of the host State provided that such participation is permitted by that State.

31. ČLEN

ODREKANJE IMUNITETI

1. Država imenovanja se lahko odreče sodni imuniteti šefa misije in članov diplomatskega osebja misije ter tistih, ki uživajo imuniteto po 36. členu te konvencije.
2. Odrekanje mora biti vselej izrecno.
3. Katerakoli oseba, omenjena v prvem odstavku tega člena, ki začne postopek pred sodiščem, se glede nasprotnega zahtevka, ki je v neposredni zvezi z glavnim zahtevkom, ne more več sklicevati na sodno imuniteto.
4. Šteje se, da odrekanje sodni imuniteti glede kakšne civilne tožbe ali zahteve v upravnem postopku, še ne pomeni odrekanja imuniteti glede izvršitve sodbe, čemur se je treba posebej odreči.
5. Če se država imenovanja ne odreče imuniteti katerekoli osebe, omenjene v prvem odstavku tega člena, glede kakšne civilne tožbe, si mora prizadevati, da se spor pravično reši.

32. ČLEN

OPROSTITEV GLEDE ZAKONSKIH, PREDPISOV O SOCIALNEM ZAVAROVANJU

1. S pridržkom tretjega odstavka tega člena so šef misije in člani diplomatskega osebja misije glede službe za državo imenovanja oproščeni predpisov socialnega zavarovanja, ki utegnejo biti v veljavi v državi sedeža.
2. Oprostitev iz prvega odstavka tega člena velja prav tako za osebe, ki so izključno v zasebni službi pri šefu misije ali članu diplomatskega osebja misije, s pogojem:
 - a) da niso državljani države sedeža ali da nimajo v njej stalnega prebivališča;
 - b) da veljajo zanje predpisi o socialnem zavarovanju, ki utegnejo biti v veljavi v državi sedeža ali v kakšni drugi državi.
3. Šef misije in člani diplomatskega osebja misije, pri katerih so zaposlene osebe, za katere ne velja oprostititev iz drugega odstavka tega člena, morajo spoštovati obveznosti, ki jih delodajalcu nalagajo predpisi države sedeža o socialnem zavarovanju.
4. Oprostitev iz prvega in drugega odstavka tega člena, ne izključuje prostovoljne udeležbe v sistemu socialnega zavarovanja države sedeža, če ta dovoljuje takšno udeležbo.
5. Določbe tega člena ne posegajo v prej sklenjene dvostranske ali večstranske sporazume o socialnem zavarovanju in ne preprečujejo, da se takšni sporazumi sklenejo pozneje.

5. The provisions of this article shall not affect bilateral or multilateral agreements concerning social security concluded previously and shall not prevent the conclusion of such agreements in the future.

ARTICLE 33

EXEMPTION FROM DUES AND TAXES

The head of mission and the members of the diplomatic staff of the mission shall be exempt from all dues and taxes, personal or real, national, regional or municipal, except:

- (a) indirect taxes of a kind which are normally incorporated in the price of goods or services;
- (b) dues and taxes on private immovable property situated in the territory of the host State, unless the person concerned holds it on behalf of the sending State for the purposes of the mission;
- (c) estate, succession or inheritance duties levied by the host State, subject to the provisions of paragraph 4 of article 38;
- (d) dues and taxes on private income having its source in the host State and capital taxes on investments made in commercial undertakings in the host State;
- (e) charges levied for specific services rendered;
- (f) registration, court or record fees, mortgage dues and stamp duty, with respect to immovable property, subject to the provisions of article 24.

ARTICLE 34

EXEMPTION FROM PERSONAL SERVICES

The host State shall exempt the head of mission and the members of the diplomatic staff of the mission from all personal services, from all public service of any kind whatsoever, and from military obligations such as those connected with requisitioning, military contributions and billeting.

ARTICLE 35

EXEMPTION FROM CUSTOMS DUTIES AND INSPECTION

1. The host State shall, in accordance with such laws and regulations as it may adopt, permit entry of and grant exemption from all customs duties, taxes and related charges other than charges for storage, cartage and similar services, on:
 - a) articles for the official use of the mission;
 - b) articles for the personal use of the head of mission or a member of the diplomatic staff of the mission, including articles intended for his establishment.
2. The personal baggage of the head of mission or a member of the diplomatic staff of the mission shall be exempt from inspection, unless there are serious grounds for presuming that it contains articles not covered by the exemptions mentioned in paragraph 1 of this article, or articles the import or export of which is prohibited by the law or controlled by the quarantine regulations of the host State. In such

33. ČLEN

OPROSTITEV DAVKOV IN TAKS

Šef misije in člani diplomatskega osebja misije oproščeni vseh davkov in taks, osebnih in premoženjskih, državnih, regionalnih ali občinskih, razen:

- (a) posrednih davkov, ki so po svojem značaju običajno vključeni v ceno blaga ali storitev;
- (b) davkov in taks na zasebno nepremično premoženje v državi sedeža, razen če razpolaga zadevna oseba s tem premoženjem v imenu države imenovanja za potrebe misije;
- (c) takse na zapuščine ali dediščine, ki jo pobira država sedeža, s pridržkom določb četrtega odstavka 38. člena te konvencije;
- (d) davkov in taks od osebnih prihodkov, ki izvirajo iz države sprejema, in davkov na kapital, ki se zaračunavajo na vlaganja v trgovska podjetja v državi sedeža;
- (e) davkov, ki se pobirajo za posebne storitve;
- (f) taks za registracijo, sodnih taks ali notarskih taks, hipotekarnih taks in taks v kolkih, če gre nepremičnine, s pridržkom določb 24. člena te konvencije.

34. ČLEN

OPROSTITEV OSEBNIH DAJATEV

Država sedeža oprošča šefa misije in člane diplomatskega osebja misije vseh osebnih dajatev in vsake javne službe, ne glede na to, kakšnega značaja so, in vojaških dajatev, kot so rekvizicije, kontribucije in vojaška nastanitev.

35. ČLEN

OPROSTITEV CARIN IN CARINSKEGA PREGLEDA

1. Država sedeža dovoljuje po svojih zakonih in predpisih, ki jih izda, uvoz in oprostitvev carin, in drugih davščin, razen stroškov za skladiščenje prevoz in podobne storitve:
 - a) za predmete, namenjene za uradno rabo v misiji;
 - b) za predmete, namenjene za osebno rabo šefa sije ali kakšnega člana diplomatskega osebja v številni predmete, ki so namenjeni za njegovo nastanitev.
2. Šef misije in člani diplomatskega osebja so oproščeni pregleda osebne prtljage, razen če ni nobenih razlogov za domnevo, da so v njej predmeti, za katere ne velja oprostitvev iz prvega odstavka tega člena ali veljajo zanje karantenski predpisi države sedeža. V takšnem primeru se sme prtljaga pregledati le v navzočnosti osebe, ki uživa oprostitvev, ali njenega po-oblaščenega predstavnika.

cases, inspection shall be conducted only in the presence of the person enjoying the exemption or of his authorized representative.

ARTICLE 36

PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF OTHER PERSONS

1. The members of the family of the head of mission forming part of his household and the members of the family of a member of the diplomatic staff of the mission forming part of his household shall, if they are not nationals of or permanently resident in the host State, enjoy the privileges and immunities specified in articles 28, 29, 30, 32, 33, 34 and in paragraphs 1(*b*) and 2 of article 35.
2. Members of the administrative and technical staff of the mission, together with members of their families forming part of their respective households who are not nationals of or permanently resident in the host State, shall enjoy the privileges and immunities specified in articles 28, 29, 30, 32, 33 and 34, except that the immunity from civil and administrative jurisdiction of the host State specified in paragraph 1 of article 30 shall not extend to acts performed outside the course of their duties. They shall also enjoy the privileges specified in paragraph 1 (*b*) of article 35 in respect of articles imported at the time of final installation.
3. Members of the service staff of the mission who are not nationals of or permanently resident in the host State shall enjoy immunity in respect of acts performed in the course of their duties, exemption from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment and the exemption specified in article 32.
4. Private staff of members of the mission shall, if they are not nationals of or permanently resident in the host State, be exempt from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment. In other respects, they may enjoy privileges and immunities only to the extent admitted by the host State. However, the host State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the mission.

ARTICLE 37

NATIONALS AND PERMANENT RESIDENTS OF THE HOST STATE

1. Except in so far as additional privileges and immunities may be granted by the host State, the head of mission or any member of the diplomatic staff of the mission who is a national of or permanently resident in that State shall enjoy only immunity from jurisdiction and inviolability in respect of official acts performed in the exercise of his functions.
2. Other members of the staff of the mission who are nationals of or permanently resident in the host State shall enjoy only immunity from jurisdiction in respect of official acts performed in the exercise of their functions. In all other respects, those members, and persons on the private staff who are nationals of or permanently

36. ČLEN

PRIVILEGIJI IN IMUNITETE DRUGIH OSEB

1. Družinski člani šefa misije, ki sodijo v njegovo gospodinjstvo, in družinski člani člana diplomatskega osebja misije, ki sodijo v njegovo gospodinjstvo, uživajo, če niso državljani države sedeža ali nimajo v njej stalnega prebivališča, privilegije in imunitete, ki so omenjene v členih 28, 29, 30, 32, 34 in v prvem odstavku pod b) in drugem odstavku 35. člena te konvencije.
2. Člani administrativno-tehničnega osebja misije in njihovi družinski člani, ki sodijo v njihovo gospodinjstvo, uživajo, če niso državljani države sedeža ali nimajo v njej stalnega prebivališča, privilegije in imunitete, ki so omenjene v členih 28, 29, 130, 32, 33, 134 te konvencije, pri čemur pa se imuniteta pred civilnim in upravnim sodstvom države sedeža, omenjena v prvem odstavku 30. člena te konvencije, ne uporablja pri postopkih, storjenih izven njihovih funkcij. Prav tako uživajo privilegije, omenjene v prvem odstavku pod b) 35. člena te konvencije, za predmete, ki jih uvozijo ob svoji prvi doselitvi.
3. Člani strežnega osebja misije, ki niso državljani države sedeža bil nimajo v njej stalnega prebivališča, uživajo imuniteto glede postopkov, storjenih pri opravljanju svojih funkcij, oprostitve davkov in taks na plačo, ki jo prejema za svojo službo, in oprostitve, omenjeno v 32. členu te konvencije.
4. Osebe, ki so v osebni službi klanov misije, so oproščene, če niso državljani države sedeža ali nimajo v njej stalnega prebivališča, davkov in taks na plačo ki jo prejema za svojo službo. V vsakem drugem pogledu morejo uživati privilegije in imunitete le v tisti meri, v kateri jih dovoli država sedeža. Država sedeža pa mora opravljati jurisdikcijo nad omenjenimi osebami tako, da pri tem po nepotrebnem ne ovira misije pri opravljanju njenih funkcij.

37. ČLEN

DRŽAVLJANI DRŽAVE SEDEŽA IN OSEBE, KI IMAJO V NJEJ STALNO PREBIVALIŠČE

1. Razen, kadar daje država sedeža dopolnilne privilegije in imunitete, uživa šef misije ali vsak član njenega diplomatskega osebja, ki je državljan države sedeža ali ima v njej stalno prebivališče, diplomatsko imuniteto in nedotakljivost le glede uradnih dejanj, storjenih pri opravljanju svojih funkcij.
2. Drugi člani osebja misije, ki so državljani države sedeža ali imajo v njej stalno prebivališče, uživajo le sodno imuniteto glede uradnih dejanj, storjenih pri opravljanju svojih funkcij. V vseh drugih primerih uživajo ti člani in strežno osebje, ki so državljani države sedeža ali imajo v njej stalno prebivališče, privilegije in imunitete le v tisti meri, v kateri jim jih dovoli država sedeža. Država sedeža pa mora opravljati jurisdikcijo nad temi člani in temi osebami, ne da bi pri tem po nepotrebnem ovirala misijo pri opravljanju njenih funkcij.

resident in the host State, shall enjoy privileges and immunities only to the extent admitted by the host State. However, the host State must exercise its jurisdiction over those members and persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the mission.

ARTICLE 38

DURATION OF PRIVILEGES AND IMMUNITIES

1. Every person entitled to privileges and immunities shall enjoy them from the moment he enters the territory of the host State on proceeding to take up his post or, if already in its territory, from the moment when his appointment is notified to the host State by the Organization or by the sending State.
2. When the functions of a person enjoying privileges and immunities have come to an end, such privileges and immunities shall normally cease at the moment when he leaves the territory, or on the expiry of a reasonable period in which to do so. However, with respect to acts performed by such a person in the exercise of his functions as a member of the mission, immunity shall continue to subsist.
3. In the event of the death of a member of the mission, the members of his family shall continue to enjoy the privileges and immunities to which they are entitled until the expiry of a reasonable period in which to leave the territory.
4. In the event of the death of a member of the mission not a national of or permanently resident in the host State or of a member of his family forming part of his household, the host State shall permit the withdrawal of the movable property of the deceased, with the exception of any property acquired in the territory the export of which was prohibited at the time of his death. Estate, succession and inheritance duties shall not be levied on movable property which is in the host State solely because of the presence there of the deceased as a member of the mission or of the family of a member of the mission.

ARTICLE 39

PROFESSIONAL OR COMMERCIAL ACTIVITY

1. The head of mission and members of the diplomatic staff of the mission shall not practise for personal profit any professional or commercial activity in the host State.
2. Except insofar as such privileges and immunities may be granted by the host State, members of the administrative and technical staff and persons forming part of the household of a member of the mission shall not, when they practise a professional or commercial activity for personal profit, enjoy any privilege or immunity in respect of acts performed in the course of or in connection with the practise of such activity.

38. ČLEN

TRAJANJE PRIVILEGIJEV IN IMUNITET

1. Vsakdo uživa privilegije in imunitete, do katerih ima pravico, od trenutka, ko stopi na ozemlje države sedeža, da prevzame svojo službo, ali če je že tam, od trenutka, ko organizacija ali država imenovanja notificira njegovo imenovanje državi sedeža.
2. Ko nekomu, ki uživa privilegije in imunitete, preneha njegova funkcija, prenehajo ti privilegiji in imunitete praviloma v trenutku, ko takšna oseba zapusti državo, ali po preteku primerne roka, ki ji je dan v ta namen. Vendar pa imuniteta ostane v veljavi za dejanja, ki jih je ta oseba storila pri opravljanju svojih funkcij kot član misije.
3. Ob smrti kakšnega člana misije uživajo njegovi družinski člani še naprej privilegije in imunitete, do katerih so upravičeni, do preteka primerne roka, ki je potreben, da zapustijo to ozemlje.
4. Ob smrti kakšnega člana misije, ki ni bil državljani države sedeža ali ni imel v njej stalnega prebivališča, ali ob smrti kakšnega njegovega družinskega člana, ki je sodil v njegovo gospodinjstvo, dovoli država sedeža, da se iz nje odnese pokojnikovo premoženje, razen predmetov, ki si jih je pridobil v njej, pa jih je ob njegovi smrti prepovedano izvoziti. Ne bodo se zaračunavale razne dedne takse na premoženje, ki je v državi sedeža edino zaradi tega, ker se je pokojnik mudil v njej kot član misije ali kot družinski član kakšnega člana misije.

39. ČLEN

POKLICNA ALI TRGOVSKA DEJAVNOST

1. Šef misije in člani diplomatskega osebja ne smejo opravljati v državi sedeža poklicne ali trgovske dejavnosti za osebni zaslužek.
2. Člani administrativno-tehničnega osebja in osebe, ki pripadajo gospodinjstvu kakšnega člana misije, ne uživajo pri opravljanju poklicne ali trgovske dejavnosti za osebni zaslužek nobenih privilegijev ali imunitet glede dejanj, ki jih, opravljajo med takšno dejavnostjo ali v zvezi z njo, z izjemo, kadar država sedeža daje takšne privilegije in imunitete.

ARTICLE 40

END OF FUNCTIONS

The functions of the head of mission or of a member of the diplomatic staff of the mission shall come to an end, inter alia:

- (a) on notification of their termination by the sending State to the Organization;
- (b) if the mission is finally or temporarily recalled.

ARTICLE 41

PROTECTION OF PREMISES, PROPERTY AND ARCHIVES

1. When the mission is temporarily or finally recalled, the host State must respect and protect the premises, property and archives of the mission. The sending State must take all appropriate measures to terminate this special duty of the host State as soon as possible. It may entrust custody of the premises, property and archives of the mission to the Organization if it so agrees, or to a third State acceptable to the host State.
2. The host State, if requested by the sending State, shall grant the latter facilities for removing the property and archives of the mission from the territory of the host State.

PART III

DELEGATIONS TO ORGANS AND TO CONFERENCES

ARTICLE 42

SENDING OF DELEGATIONS

1. A State may send a delegation to an organ or to a conference in accordance with the rules of the Organization.
2. Two or more States may send the same delegation to an organ or to a conference in accordance with the rules of the Organization.

ARTICLE 43

APPOINTMENT OF THE MEMBERS OF THE DELEGATION

Subject to the provisions of articles 46 and 73, the sending State may freely appoint the members of the delegation.

ARTICLE 44

CREDENTIALS OF DELEGATES

The credentials of the head of delegation and of other delegates shall be issued by the Head of State, by the Head of Government, by the Minister for Foreign Affairs or, if the rules of the Organization or the rules of procedure of the conference so permit, by another competent authority of the sending State. They shall be transmitted, as the case may be, to the Organization or to the conference.

40. ČLEN

PRENEHANJE FUNKCIJ

Funkcije šefa misije ali člana diplomatskega o misije prenehajo med drugim:

- (a) z notifikacijo države imenovanja o tem, da jim je prenehala funkcija;
- (b) če je predstavništvo dokončno ali začasno odpoklicano.

41. ČLEN,

VARSTVO PROSTOROV, PREMOŽENJA IN ARHIVA

1. Če je misija začasno ali dokončno odpoklicana, je država sedeža dolžna spoštovati in varovati prostore, premoženje in arhiv misije. Država imenovanja mora ukreniti vse, kar je potrebno, da državo sedeža čim prej odveže te posebne obveznosti. Varovanje prostorov, premoženja in arhiva misije se lahko zaupa organizaciji, če se ta s tem strinja, ali kakšni drugi državi, ki je sprejemljiva za državo imenovanja.
2. Država sedeža da državi imenovanja na njeno prošnjo olajšave za prevoz premoženja in arhiva misije s svojega ozemlja.

III. DEL

DELEGACIJE PRI ORGANIH IN NA KONFERENCAH

42. ČLEN

POŠILJANJE DELEGACIJ

1. Država lahko pošlje delegacijo v organ ali na konferenco v skladu s pravili organizacije.
2. Dve ali več držav lahko pošlje isto delegacijo v organ ali na konferenco v skladu s pravili organizacije.

43. ČLEN

IMENOVANJE ČLANOV DELEGACIJE

S pridržkom določb 46. in 73. klena te konvencije lahko država imenovanja prosto imenuje člane svoje delegacije.

44. ČLEN

POOBLASTILO DELEGATOV

Akreditive izda šefu delegacije in drugim delegatom šef države, predsednik vlade, minister za zunanje zadeve ali, če to dopuščajo pravila organizacije, ali pravila procedure konference, pristojni organ države imenovanja. Akreditivi se pošljejo glede na konkreten primer organizaciji ali konferenci.

ARTICLE 45

COMPOSITION OF THE DELEGATION

In addition to the head of delegation, the delegation may include other delegates, diplomatic staff, administrative and technical staff and service staff.

ARTICLE 46

SIZE OF THE DELEGATION

The size of the delegation shall not exceed what is reasonable and normal, having regard, as the case may be, to the functions of the organ or the object of the conference, as well as the needs of the particular delegation and the circumstances and conditions in the host State.

ARTICLE 47

NOTIFICATIONS

1. The sending State shall notify the Organization or, as the case may be, the conference of:
 - a) the composition of the delegation, including the position, title and order of precedence of the members of the delegation, and any subsequent changes therein;
 - b) the arrival and final departure of members of the delegation and the termination of their functions with the delegation;
 - c) the arrival and final departure of any person accompanying a member of the delegation;
 - d) the beginning and the termination of the employment of persons resident in the host State as members of the staff of the delegation or as persons employed on the private staff;
 - e) the location of the premises of the delegation and of the private accommodation enjoying inviolability under article 59, as well as any other information that may be necessary to identify such premises and accommodation.
2. Where possible, prior notification of arrival and final departure shall also be given.
3. The Organization or, as the case may be, the conference shall transmit to the host State the notifications referred to in paragraphs 1 and 2 of this article.
4. The sending State may also transmit to the host State the notifications referred to in paragraphs 1 and 2 of this article.

ARTICLE 48

ACTING HEAD OF DELEGATION

1. If the head of delegation is absent or unable to perform his functions, an acting head of delegation shall be designated from among the other delegates by the head of delegation or, in case he is unable to do so, by a competent authority of the sending State. The name of the acting head of delegation shall be notified, as the case may be, to the Organization or to the conference.

45. ČLEN

SESTAVA DELEGACIJE

V delegaciji so poleg njenega šefa lahko še drugi delegati, diplomatsko osebje, administrativno-tehnično osebje in strežno osebje.

46. ČLEN

ŠTEVILO ČLANOV DELEGACIJE

Število članov delegacije ne bi smelo presegati meje primerne in normalne, pri čemer je treba v vsakem konkretnem primeru upoštevati funkcije organa ali haloge konference, potrebe posamezne delegacije, kakor tudi okoliščine in razmere v državi sedeža.

47. ČLEN

OBVEŠČANJE

1. Država imenovanja obvešča organizacijo oziroma konferenco:
 - a) o sestavi delegacije, vštveši podatke o funkcijah, nazivih in rangu članov delegacije in o vsaki poznejši spremembi;
 - b) o prihodu in končnem odhodu vsake osebe ter prenehanju njenih funkcij v delegaciji;
 - c) o prihodu in dokončnem odhodu vsake osebe, ki spremlja člana delegacije;
 - d) o zaposlitvi in odpustu iz službe oseb, ki prebivajo v državi sedeža kot člani osebja delegacije, ali oseb, ki so zaposlene v zasebni službi;
 - e) o naslovu prostorov delegacije in o zasebnih stanovanjih, ki uživajo nedotakljivost po 59. členu te konvencije, kot tudi o drugih podatkih, ki bi utegnili biti potrebni za ugotavljanje, kje so takšni Prostori in stanovanja.
2. Kadarkoli je to mogoče, je treba dati obvestila o prihodu in dokončnem odhodu tudi že vnaprej.
3. Organizacija oziroma konferenca mora posredovati obvestila iz prvega in drugega odstavka tega člena državi sedeža.
4. Država imenovanja lahko pošlje obvestila iz prvega in drugega odstavka tega člena tudi državi sedeža.

48. ČLEN

VRŠILEC DOLŽNOSTI ŠEFA DELEGACIJE

1. Če je šef delegacije odsoten ali če ne more opravljati svojih funkcij, določi sam ali, če tega sam ne more, pristojni organ države imenovanja izmed drugih delegatov vršilca dolžnosti šefa delegacije. me vršilca dolžnosti šefa delegacije be treba sporočiti organizacij ali konferenci.
2. Če v delegaciji ni nobenega drugega delegata, ki bi mogel opravljati dolžnost šefa delegacije, je lahko za to funkcijo imenovan kdo drug. V tem primeru se morajo akreditivi izdati in poslani v skladu s 44. členom te konvencije.

2. If a delegation does not have another delegate available to serve as acting head of delegation, another person may be designated for that purpose. In such case credentials must be issued and transmitted in accordance with article 44.

ARTICLE 49

PRECEDENCE

Precedence among delegations shall be determined by the alphabetical order of the names of the States used in the Organization.

ARTICLE 50

STATUS OF THE HEAD OF STATE AND PERSONS OF HIGH RANK

1. The Head of State or any member of a collegial body performing the functions of Head of State under the constitution of the State concerned, when he leads the delegation, shall enjoy in the host State or in a third State, in addition to what is granted by the present Convention, the facilities, privileges and immunities accorded by international law to Heads of State.
2. The Head of Government, the Minister for Foreign Affairs or other person of high rank, when he leads or is a member of the delegation, shall enjoy in the host State or in a third State, in addition to what is granted by the present Convention, the facilities, privileges and immunities accorded by international law to such persons.

ARTICLE 51

GENERAL FACILITIES

1. The host State shall accord to the delegation all necessary facilities for the performance of its tasks.
2. The Organization or, as the case may be, the conference shall assist the delegation in obtaining those facilities and shall accord to the delegation such facilities as lie within its own competence.

ARTICLE 52

PREMISES AND ACCOMMODATION

If so requested, the host State and, where necessary, the Organization or the conference shall assist the sending State in obtaining on reasonable terms premises necessary for the delegation and suitable accommodation for its members.

ARTICLE 53

ASSISTANCE IN RESPECT OF PRIVILEGES AND IMMUNITIES

1. The Organization or, as the case may be, the Organization and the conference shall, where necessary, assist the sending State, its delegation and the members of its delegation in securing the enjoyment of the privileges and immunities provided for under the present Convention.

49. ČLEN

PREDNOSTNI VRSTNI RED

Prednostni vrstni red delegacij se določi po abecedni vrsti imen držav, ki se uporablja v Organizaciji.

50. ČLEN

STATUS ŠEFA DRŽAVE IN OSEBNOSTI VISOKEGA RANGA

1. Šef države ali vsak član kolegijskega organa, ki opravlja v skladu z ustavo zadevne države, funkcijo njenega šefa, uživa tedaj, ko vodi delegacijo, v državi sedeža ali v drugi državi poleg olajšav, privilegijev in imunitet, ki so mu dane po tej konvenciji, tudi olajšave, privilegije in imunitete, ki se priznavajo šefom držav po mednarodnem pravu.
2. Če predsednik vlade, minister za zunanje zadeve ali kakšna druga oseba visokega ranga vodi delegacijo ali je njen član, uživa v državi sedeža ali v drugi državi poleg tistega, kar določa ta konvencija, olajšave, privilegije in imunitete, ki se priznavajo takšnim osebam po mednarodnem pravu.

51. ČLEN

SPLOŠNE DOLOČBE

1. Država sedeža daje delegaciji vse olajšave, ki so ji potrebne za izpolnitev njenih nalog.
2. Organizacija oziroma konferenca pomaga delegaciji pri dobivanju omenjenih olajšav in daje delegaciji tiste olajšave, za katere je sama pristojna.

52. ČLEN

PROSTORI IN NASTANITEV

Na zahtevo države imenovanja pomaga država sedeža, po potrebi pa tudi organizacija ali konferenca, delegaciji, da dobi ob primernih pogojih prostore, ki so ji potrebni, ter primerno nastanitev za svoje člane.

53. ČLEN

POMOČ GLEDE PRIVILEGIJEV IN IMUNITET

1. Organizacija oziroma organizacija in konferenca pomagata po potrebi državi imenovanja, njeni delegaciji in članom njene delegacije, da uveljavijo privilegije in imunitete, ki jih določa ta konvencija.
2. Organizacija oziroma organizacija in konferenca pomagata po potrebi državi sedeža zagotoviti, da država imenovanja, njena delegacija in člani njene delegacije izpolnijo svoje obveznosti glede privilegijev in imunitet, ki jih določa ta konvencija.

2. The Organization or, as the case may be, the Organization and the conference shall, where necessary, assist the host State in securing the discharge of the obligations of the sending State, its delegation and the members of its delegation in respect of the privileges and immunities provided for under the present Convention.

ARTICLE 54

EXEMPTION OF THE PREMISES FROM TAXATION

1. The sending State or any member of the delegation acting on behalf of the delegation shall be exempt from all national, regional or municipal dues and taxes in respect of the premises of the delegation other than such as represent payment for specific services rendered.
2. The exemption from taxation referred to in this article shall not apply to such dues and taxes payable under the law of the host State by persons contracting with the sending State or with a member of the delegation.

ARTICLE 55

INVIOABILITY OF ARCHIVES AND DOCUMENTS

The archives and documents of the delegation shall be inviolable at all times and wherever they may be.

ARTICLE 56

FREEDOM OF MOVEMENT

Subject to its laws and regulations concerning zones entry into which is prohibited or regulated for reasons of national security, the host State shall ensure to all members of the delegation such freedom of movement and travel in its territory as is necessary for the performance of the tasks of the delegation.

ARTICLE 57

FREEDOM OF COMMUNICATION

1. The host State shall permit and protect free communication on the part of the delegation for all official purposes. In communicating with the Government of the sending State, its permanent diplomatic missions, consular posts, permanent missions, permanent observer missions, special missions, other delegations, and observer delegations, wherever situated, the delegation may employ all appropriate means, including couriers and messages in code or cipher. However, the delegation may install and use a wireless transmitter only with the consent of the host State.
2. The official correspondence of the delegation shall be inviolable. Official correspondence means all correspondence relating to the delegation and its tasks.
3. Where practicable, the delegation shall use the means of communication, including the bag and the courier, of the permanent diplomatic mission, of a consular post, of the permanent mission or of the permanent observer mission of the sending State.

54. ČLEN

DAVČNA OPROSTITEV PROSTOROV

1. Država imenovanja ali vsak član delegacije, ki nastopa v njenem imenu, je oproščen vseh državnih, regionalnih ali občinskih davkov tri taks 1za prostore delegacije, razen tistih, ki pomenijo plačilo za posebne storitve.
2. Davčna oprostitvev, ki jo določa ta člen, se ne nanaša na tiste davke in takse, ki gredo po zakonih države sedeža v breme oseb, ki so sopogodbenice države imenovanja ali člana delegacije.

55. ČLEN

NEDOTAKLJIVOST ARHIVA IN LISTIN

Arhiv in listine delegacij so vselej in povsod nedotakljivi.

56. ČLEN

SVOBODA GIBANJA

S pridržkom svojih zakonov in predpisov, ki se nanašajo na cone, v katere je vstop zaradi državne varnosti prepovedan ali posebej urejen, zagotavlja država sedeža vsem članom delegacije tolikšno svobodo gibanja in potovanja po svojem ozemlju, kolikor je potrebno za izvrševanje funkcij delegacije.

57. ČLEN

SVOBODA OBČEVANJA

1. Država sedeža dovoljuje in varuje svobodno občevanje delegacije za vse uradne namene. Pri občevanju z vlado države imenovanja, njenimi stalnimi diplomatskimi misijami, konzulati, stalnimi misijami, stalnimi misijami opazovalcev, specialnimi misijami, drugimi delegacijami in delegacijami opazovalcev, ne glede na to, kje so, sme uporabljati delegacija vsa primerna občevalna sredstva, vštveši kurirje in kodirana ali šifrirana sporočila. Oddajno radijsko postajo pa sme delegacija postaviti in uporabljati le s privolitvijo države sedeža.
2. Uradna korespondenca delegacije je nedotakljiva. Z uradno korespondenco je mišljena vsa korespondenca, ki se nanaša na delegacijo in njene funkcije.
3. Kadar je možno, sme delegacija uporabljati občevalna sredstva, med drugim diplomatsko pošto in kurirje stalnega diplomatskega predstavništva, konzulata, stalne misije ali stalne misije opazovalcev države imenovanja.
4. Valize delegacije ni dovoljeno odpirati in ne zadrževati.
5. Paketi, ki sestavljajo valizo delegacije, morajo biti na zunanji strani vidno označeni in smejo vsebovati le tiste listine ali predmete, ki so namenjeni za uradno rabo delegacije.

4. The bag of the delegation shall not be opened or detained.
5. The packages constituting the bag of the delegation must bear visible external marks of their character and may contain only documents or articles intended for the official use of the delegation.
6. The courier of the delegation, who shall be provided with an official document indicating his status and the number of packages constituting the bag, shall be protected by the host State in the performance of his functions. He shall enjoy personal inviolability and shall not be liable to any form of arrest or detention.
7. The sending State or the delegation may designate couriers ad hoc of the delegation. In such cases the provisions of paragraph 6 of this article shall also apply, except that the immunities therein mentioned shall cease to apply when the courier ad hoc has delivered to the consignee the delegation's bag in his charge.
8. The bag of the delegation may be entrusted to the captain of a ship or of a commercial aircraft scheduled to land at an authorized port of entry. He shall be provided with an official document indicating the number of packages constituting the bag, but he shall not be considered to be a courier of the delegation. By arrangement with the appropriate authorities of the host State, the delegation may send one of its members to take possession of the bag directly and freely from the captain of the ship or of the aircraft.

ARTICLE 58

PERSONAL INVIOLABILITY

The persons of the head of delegation and of other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation shall be inviolable. They shall not be liable, inter alia, to any form of arrest or detention. The host State shall treat them with due respect and shall take all appropriate steps to prevent any attack on their persons, freedom or dignity and to prosecute and punish persons who have committed such attacks.

ARTICLE 59

INVIOLABILITY OF PRIVATE ACCOMMODATION AND PROPERTY

1. The private accommodation of the head of delegation and of other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation shall enjoy inviolability and protection.
2. The papers, correspondence and, except as provided in paragraph 2 of article 60, the property of the head of delegation and of other delegates or members of the diplomatic staff of the delegation shall also enjoy inviolability.

ARTICLE 60

IMMUNITY FROM JURISDICTION

1. The head of delegation and other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation shall enjoy immunity from the criminal jurisdiction of the host

6. Kurir delegacije, ki mora imeti pri sebi uradno listino, ki potrjuje, da je kurir, ter navaja število paketov, ki sestavljajo valizo, je pri opravljanju svojih funkcij pod varstvom države sedeža, Kurir uživa nedotakljivost svoje osebnosti in ne sme biti na noben način niti prijet niti priprt.
7. Država imenovanja ali delegacija lahko imenuje *ad hoc* kurirje delegacije. V tem primeru velja šesti odstavek tega člena, s pristavkom, da v njem navedene imunitete nehalo veljati, ko *ad hoc* kurir izroči naslovníku valizo delegacije, ki mu je bila zaupana.
8. Valiza delegacije se sme zaupati kapitanu ladje ali poveljniku trgovskega letala, ki mora prispeti na dovoljeno mesto vstopa. Pri sebi mora imeti uradno listino, v kateri je navedeno število paketov, ki sestavljajo valizo, vendar se ne šteje za kurirja delegacije. Po sporazumu s pristojnimi organi države sedeža lahko delegacija pošlje enega svojih članov, da neposredno in prosto prevzame pošto od kapitana ladje ali poveljnika letala.

58. ČLEN

NEDOTAKLJIVOST OSEBNOSTI

Osebnost šefa delegacije, drugih delegatov in članov diplomatskega osebja je nedotakljiva. Ti ne smejo biti na noben način prijati niti priprti. Država sedeža se vede do njih k dolžnim spoštovanjem in ukrene vse, kar je potrebno, da prepreči vsak napad na njihovo osebnost, svobodo in dostojanstvo, ter da sodno preganja in kaznuje napadalce.

59. ČLEN

NEDOTAKLJIVOST ZASEBNEGA STANOVANJA IN PREMOŽENJA

1. Zasebno stanovanje šefa delegacije, drugih delegatov in članov diplomatskega osebja je nedotakljivo in zavarovano.
2. Nedotakljivost uživajo tudi listine, korespondenca in – s pridržkom drugega odstavka 60. člena te konvencije – premoženje šefa delegacije in drugih delegatov in članov diplomatskega osebja delegacije.

60. ČLEN

SODNA IMUNITETA

1. Šef delegacije, drugi delegati in člani diplomatskega osebja delegacije uživajo imuniteto pred kazenskim sodstvom države sedeža ter njenim civilnim in upravnim sodstvom za vsa dejanja, storjena pri opravljanju uradnih funkcij.
2. Zoper te osebe ni mogoče nastopati z nobenimi izvršilnimi ukrepi; če jih ni mogoče izvesti, ne da bi bile kršene njihove pravice, navedene v 58. in 59. členu te konvencije.

State, and immunity from its civil and administrative jurisdiction in respect of all acts performed in the exercise of their official functions.

2. No measures of execution may be taken in respect of such persons unless they can be taken without infringing their rights under articles 58 and 59.
3. Such persons are not obliged to give evidence as witnesses.
4. Nothing in this article shall exempt such persons from the civil and administrative jurisdiction of the host State in relation to an action for damages arising from an accident caused by a vehicle, vessel or aircraft, used or owned by the persons in question, where those damages are not recoverable from insurance.
5. Any immunity of such persons from the jurisdiction of the host State does not exempt them from the jurisdiction of the sending State.

ARTICLE 61

WAIVER OF IMMUNITY

1. The immunity from jurisdiction of the head of delegation and of other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation and of persons enjoying immunity under article 66 may be waived by the sending State.
2. Waiver must always be express.
3. The initiation of proceedings by any of the persons referred to in paragraph 1 of this article shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counterclaim directly connected with the principal claim.
4. Waiver of immunity from jurisdiction in respect of civil or administrative proceedings shall not be held to imply waiver of immunity in respect of the execution of the judgement, for which a separate waiver shall be necessary.
5. If the sending State does not waive the immunity of any of the persons mentioned in paragraph 1 of this article in respect of a civil action, it shall use its best endeavours to bring about a just settlement of the case.

ARTICLE 62

EXEMPTION FROM SOCIAL SECURITY LEGISLATION

1. Subject to the provisions of paragraph 3 of this article, the head of delegation and other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation shall with respect to services rendered for the sending State be exempt from social security provisions which may be in force in the host State.
2. The exemption provided for in paragraph 1 of this article shall also apply to persons who are in the sole private employ of the head of delegation or of any other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation, on condition:
 - a) that such employed persons are not nationals of or permanently resident in the host State; and
 - b) that they are covered by the social security provisions which may be in force in the sending State or a third State.

3. Te osebe niso dolžne pričati.
4. Nič v tem členu ne oprošča teh oseb civilnega in upravnega sodstva države sedeža glede tožb za povračilo škode, do katere je prišlo zaradi nesreče, povzročene z vozilom, ladjo ali letalom, ki so jih uporabljale ali imele v posesti zadevne osebe, če teh stroškov ni mogoče nadomestiti pri zavarovalnici.
5. Imuniteta pred sodstvom države sedeža ne oprošča teh oseb sodstva države imenovanja.

61. ČLEN

ODREKANJE IMUNITETI

1. Država imenovanja se lahko odreče sodni imuniteti šefa delegacije, drugih delegatov in članov diplomatskega osebja delegacije in oseb, ki uživajo imuniteto po 66. členu te konvencije.
2. Odrekanje mora biti vselej izrecno.
3. Katerakoli oseba, omenjena v prvem odstavku tega člena, ki začne sodni postopek, se glede nasprotnega zahtevka, ki je neposredno v zvezi z glavnim zahtevkom, ne more več sklicevati na sodno imuniteto.
4. Šteje se, da odrekanje sodni imuniteti glede kakšne civilne tožbe ali zahteve v upravnem postopku, še ne pomeni odrekanja imuniteti glede izvršitve sodbe, čemur se je treba posebej odreči.
5. Če se država imenovanja ne odreče imuniteti katerekoli osebe iz prvega odstavka tega člena glede kakšne civilne tožbe, si mora prizadevati, da se spor pravično reši.

62. ČLEN

OPROSTITEV GLEDE ZAKONSKIH PREDPISOV O SOCIALNEM ZAVAROVANJU

1. S pridržkom tretjega odstavka tega člena so šef delegacije, drugi delegati in člani diplomatskega osebja delegacije glede službe za državo imenovanja oproščeni predpisov o socialnem zavarovanju, ki utegnejo biti v veljavi v državi sedeža.
2. Oprostitev iz prvega odstavka tega člena velja prav tako za osebe, ki so izključno v zasebni službi pri šefu delegacije, drugih delegatih ali članih diplomatskega osebja delegacije, s pogojem:
 - a) da niso državljani države sedeža, ali da nimajo v njej stalnega prebivališča; in
 - b) če veljajo zanje predpisi socialnega zavarovanja, ki utegnejo biti v veljavi v državi sedeža ali kakšni drugi državi.
3. Šef delegacije, drugi delegati in člani diplomatskega osebja delegacije, pri katerih so zaposlene osebe za katere ne velja oprostitev iz drugega odstavka tega člena, morajo spoštovati obveznosti, ki jih delodajalcu nalagajo predpisi države sedeža, o socialnem zavarovanju.

3. The head of delegation and other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation who employ persons to whom the exemption provided for in paragraph 2 of this article does not apply shall observe the obligations which the social security provisions of the host State impose upon employers.
4. The exemption provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall not preclude voluntary participation in the social security system of the host State provided that such participation is permitted by that State.
5. The provisions of this article shall not affect bilateral or multilateral agreements concerning social security concluded previously and shall not prevent the conclusion of such agreements in the future.

ARTICLE 63

EXEMPTION FROM DUES AND TAXES

The head of delegation and other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation shall be exempt, to the extent practicable, from all dues and taxes, personal or real, national, regional or municipal, except:

- (a) indirect taxes of a kind which are normally incorporated in the price of goods or services;
- (b) dues and taxes on private immovable property situated in the territory of the host State, unless the person concerned holds it on behalf of the sending State for the purposes of the delegation;
- (c) estate, succession or inheritance duties levied by the host State, subject to the provisions of paragraph 4 of article 68;
- (d) dues and taxes on private income having its source in the host State and capital taxes on investments made in commercial undertakings in the host State;
- (e) charges levied for specific services rendered;
- (f) registration, court or record fees, mortgage dues and stamp duty, with respect to immovable property, subject to the provisions of article 54.

ARTICLE 64

EXEMPTION FROM PERSONAL SERVICES

The host State shall exempt the head of delegation and other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation from all personal services, from all public service of any kind whatsoever, and from military obligations such as those connected with requisitioning, military contributions and billeting.

ARTICLE 65

EXEMPTION FROM CUSTOMS DUTIES AND INSPECTION

1. The host State shall, in accordance with such laws and regulations as it may adopt, permit entry of and grant exemption from all customs duties, taxes and related charges other than charges for storage, cartage and similar services, on:
 - a) articles for the official use of the delegation;

4. Oprostitev iz prvega in drugega odstavka tega člena ne izključuje prostovoljne udeležbe v Sistemu socialnega zavarovanja države sedeža, če ta država dovoljuje takšno udeležbo.
5. Določbe tega člena ne posegajo v prej sklenjene dvostranske in večstranske sporazume o socialnem zavarovanju in ne preprečujejo, da se takšni sporazumi sklenejo pozneje.

63. ČLEN

OPROSTITEV DAVKOV IN TAKS

Šef delegacije, drugi delegati in člani diplomatskega osebja delegacije so po možnosti oproščeni vseh davkov in taks, osebnih in premoženjskih, državnih regionalnih ter občinskih, razen:

- (a) posrednih davkov, ki so po svojem značaju običajno vključeni v ceno blaga ali storitev;
- (b) davkov in taks na zasebno nepremično premoženje v državi sedeža, razen če zadevna oseba razpolaga s tem premoženjem v imenu države imenovanja za potrebe delegacije;
- (c) takse na zapuščine ali dediščine, ki jo pobira država sedeža, s pridržkom določb četrtega odstavka 68. člena te konvencije;
- (d) davkov in taks od osebnih prihodkov, ki izvirajo iz države sedeža, ki davkov na kapital, ki se zaračunavajo na vlaganja v trgovska podjetja v državi sedeža;
- (e) davkov, ki se pobirajo za posebne storitve;
- (f) taks za registracijo, sodnih taks ali notarskih taks, hipotekarnih taks ali taks v kolkih, če gre za nepremično premoženje, s pridržkom določb, 54 člena te konvencije.

64. ČLEN

OPROSTITEV OSEBNIH DAJATEV

Država sedeža oprošča šefa delegacije in druge delegate in člane diplomatskega osebja delegacije vseh osebnih dajatev in vsake javne službe kakršnegakoli značaja, in vojaških dajatev, kot so rekvizicija, kontribucija in vojaška nastanitvev.

65. ČLEN

OPROSTITEV CARIN IN CARINSKEGA PREGLEDA

1. Država sedeža dovoljuje po svojih zakonih in predpisih, ki jih morda izda, uvoz in oprostitvev carin, taks in drugih davščin, razen stroškov za skladiščenje, prevoz in podobne storitve:
 - a) za predmete, namenjene za uradno rabo delegacije;

- b) articles for the personal use of the head of delegation or any other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation, imported in his personal baggage at the time of his first entry into the territory of the host State to attend the meeting of the organ or conference.
2. The personal baggage of the head of delegation or any other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation shall be exempt from inspection, unless there are serious grounds for presuming that it contains articles not covered by the exemptions mentioned in paragraph 1 of this article, or articles the import or export of which is prohibited by the law or controlled by the quarantine regulations of the host State. In such cases, inspection shall be conducted only in the presence of the person enjoying the exemption or of his authorized representative.

ARTICLE 66

PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF OTHER PERSONS

1. The members of the family of the head of delegation who accompany him and the members of the family of any other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation who accompany him shall, if they are not nationals of or permanently resident in the host State, enjoy the privileges and immunities specified in articles 58, 60 and 64 and in paragraphs 1 (*b*) and 2 of article 65 and exemption from aliens' registration obligations.
2. Members of the administrative and technical staff of the delegation shall, if they are not nationals of or permanently resident in the host State, enjoy the privileges and immunities specified in articles 58, 59, 60, 62, 63 and 64. They shall also enjoy the privileges specified in paragraph 1 (*b*) of article 65 in respect of articles imported in their personal baggage at the time of their first entry into the territory of the host State for the purpose of attending the meeting of the organ or conference. Members of the family of a member of the administrative and technical staff who accompany him shall, if they are not nationals of or permanently resident in the host State, enjoy the privileges and immunities specified in articles 58, 60 and 64 and in paragraph 1 (*b*) of article 65 to the extent accorded to such a member of the staff.
3. Members of the service staff of the delegation who are not nationals of or permanently resident in the host State shall enjoy the same immunity in respect of acts performed in the course of their duties as is accorded to members of the administrative and technical staff of the delegation, exemption from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment and the exemption specified in article 62.
4. Private staff of members of the delegation shall, if they are not nationals of or permanently resident in the host State, be exempt from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment. In other respects, they may enjoy privileges and immunities only to the extent admitted by the host State. However, the host State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the tasks of the delegation.

- b) za predmete, namenjene za osebno rabo, ki jih je šef delegacije ali katerikoli drug delegat ali član diplomatskega osebja delegacije uvozil kot svojo osebno prtljago, ko je prvič prišel na ozemlje države sedeža, da bi se udeležil zasedanja organa ali konference.
2. Šef delegacije, drugi delegati in člani diplomatskega osebja delegacije so oproščeni pregleda osebne prtljage, razen če ni resnih razlogov za domnevo, da so njej predmeti, za katere ne velja oprostitev iz prvega odstavka tega člena, ali predmeti, katerih uvoz ali izvoz je z zakonom prepovedan, ali veljajo zanje karantenski predpisi države sedeža. V tem primeru se srne prtljaga Pregledati le v navzočnosti osebe, ki uživa oprostitev, ali njenega pooblaščenega predstavnika.

66. ČLEN

PRIVILEGIJI IN IMUNITETE DRUGIH OSEB

1. Družinski člani šefa delegacije, ki ga spremljajo, in družinski člani drugih delegatov ali članov diplomatskega osebja delegacije, ki jih spremljajo, uživajo, če niso državljani države sedeža ali nimajo v njej stalnega prebivališča, privilegije in imunitete, ki so omejene v 58., 60. in 64. členu ter v prvem odstavku pod b) in drugem odstavku 65. člena te konvencije in so oproščene obveznosti registriranja tujcev.
2. Člani administrativno-tehničnega osebja delegacije, ki niso državljani države sedeža ali nimajo v njej stalnega prebivališča, uživajo privilegije in imunitete, ki so omenjene v 58., 69., 60., 62., 63. in 64. členu te konvencije. Prav tako uživajo privilegije, ki so omenjene v prvem odstavku pod b) 65. člena te konvencije glede predmetov, ki so jih uvozili v svoji osebni prtljagi, ko so prvič prišli na ozemlje države sedeža, da bi se udeležili zasedanja organa ali konference. Družinski člani člana administrativno-tehničnega osebja, ki ga spremljajo in niso državljani države sedeža ali nimajo v njej stalnega prebivališča, uživajo tolikšne privilegije in imunitete, navedene v 58., 60. in 64. členu ter v prvem odstavku pod b) 65. člena te konvencije, kot je to določeno za take člane osebja.
3. Člani strežnega osebja delegacije, ki niso državljani države sedeža ali v njej nimajo stalnega prebivališča, uživajo enake imunitete glede postopkov, storjenih pri opravljanju svojih funkcij, kot člani administrativno-tehničnega osebja delegacije, oprostitve davkov in taks na plačo, ki jo prejema za svojo službo, in oprostitve zakonskih predpisov o socialnem zavarovanju, kot je to določeno v 62. členu te konvencije.
4. Osebe, ki so zaposlene v zasebni službi članov delegacije, so oproščene, če niso državljani države sedeža ali nimajo v njej stalnega prebivališča, davkov in taks na plačo, ki jo prejema za svojo službo. V vsakem drugem pogledu morejo uživati privilegije in imunitete le v tisti meri, v kateri jih dovoli država sedeža. Država sedeža pa mora izvajati jurisdikcijo nad omenjenimi osebami tako, da pri tem ne ovira delegacije pri opravljanju njenih nalog.

ARTICLE 67

NATIONALS AND PERMANENT RESIDENTS OF THE HOST STATE

1. Except insofar as additional privileges and immunities may be granted by the host State the head of delegation or any other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation who is a national of or permanently resident in that State shall enjoy only immunity from jurisdiction and inviolability in respect of official acts performed in the exercise of his functions.
2. Other members of the staff of the delegation and persons on the private staff who are nationals of or permanently resident in the host State shall enjoy privileges and immunities only to the extent admitted by the host State. However, the host State must exercise its jurisdiction over those members and persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the tasks of the delegation.

ARTICLE 68

DURATION OF PRIVILEGES AND IMMUNITIES

1. Every person entitled to privileges and immunities shall enjoy them from the moment he enters the territory of the host State for the purpose of attending the meeting of an organ or conference or, if already in its territory, from the moment when his appointment is notified to the host State by the Organization, by the conference or by the sending State.
2. When the functions of a person enjoying privileges and immunities have come to an end, such privileges and immunities shall normally cease at the moment when he leaves the territory, or on the expiry of a reasonable period in which to do so. However, with respect to acts performed by such a person in the exercise of his functions as a member of the delegation, immunity shall continue to subsist.
3. In the event of the death of a member of the delegation, the members of his family shall continue to enjoy the privileges and immunities to which they are entitled until the expiry of a reasonable period in which to leave the territory.
4. In the event of the death of a member of the delegation not a national of or permanently resident in the host State or of a member of his family accompanying him, the host State shall permit the withdrawal of the movable property of the deceased, with the exception of any property acquired in the territory the export of which was prohibited at the time of his death. Estate, succession and inheritance duties shall not be levied on movable property which is in the host State solely because of the presence there of the deceased as a member of the delegation or of the family of a member of the delegation.

ARTICLE 69

END OF FUNCTIONS

The functions of the head of delegation or of any other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation shall come to an end, *inter alia*:

67. ČLEN

DRŽAVLJANI DRŽAVE SEDEŽA IN OSEBE, KI IMAJO V NJEJ STALNO PREBIVALIŠČE

1. Razen kadar daje država sedeža dopolnilne privilegije in imunitete, uživa šef delegacije ali kakšen drug delegat ali član diplomatskega osebja delegacije, ki je državljan države sedeža ali ima v njej stal prebivališče, diplomatsko imuniteto in nedotakljivost le glede uradnih dejanj, storjenih pri opravljanju svojih funkcij.
2. Drugi člani osebja delegacije in osebe, zaposlene v zasebni službi, ki so državljani države sedeža ali imajo v njej stalno prebivališče, uživajo privilegije in imunitete le v tisti meri, v kateri jim jih dovoli država sedeža. Država sedeža pa mora izvajati jurisdikcijo hod omenjenimi osebami, me da bi pri tem po nepotrebnem ovirala delegacijo pri opravljanju njenih nalog.

68. ČLEN

TRAJANJE PRIVILEGIJEV IN IMUNITETE

1. Vsakdo Uživa privilegije in imunitete, do katerih ima pravico, od trenutka, ko stopi na ozemlje, države sedeža, da se udeleži zasedanja organa ali konference ali, če je že tam, od trenutka, ko organizacija, konferenca ali država imenovanja notificira njegovo ime-novanje državi Sedeža.
2. Ko nekomu, ki uživa privilegije in imunitete, prenehajo funkcije, prenehajo ti privilegiji in imunitete praviloma, v trenutku, ko takšna oseba zapusti državo, ali po preteku primerne roka, ki ji je dan v ta namen. Vendar pa imuniteta ostane v veljavi za dejanja, ki jih je ta oseba storila pri opravljanju svojih funkcij kot član delegacije.
3. Ob smrti kakšnega člana delegacije uživajo njegovi družinski člani še naprej privilegije in imunitete do katerih so upravičeni, do preteka primerne roka ki je potreben, da Zapustijo to ozemlje.
4. Ob smrti kakšnega člana delegacije, ki ni državljan države (sedeža ali ni imel v njej stalnega prebivališča, ali družinskega člana, ki ga spremlja, do-volj država sedeža, da se iz nje odnese pokojnikovo premično premoženje, razen predmetov, ki si jih je pridobil v tej državi, pa jih je ob njegovi smrti prepovedano izvoziti. Ne bodo se zaračunavale nobene dedne takse na podedovano premično premoženje, ki državi sedeža edino zaradi tega, ker se je pokojnik mudil v njej kot član delegacije ali kot družinski član kakšnega člana delegacije.

69. ČLEN

PRENEHANJE FUNKCIJ

Funkcije šefa delegacije ali kateregakoli drug delegata ali člana diplomatskega osebja delegacije prenehajo med drugim:

- (a) on notification of their termination by the sending State to the Organization or the conference;
- (b) upon the conclusion of the meeting of the organ or the conference.

ARTICLE 70

PROTECTION OF PREMISES, PROPERTY AND ARCHIVES

1. When the meeting of an organ or a conference comes to an end, the host State must respect and protect the premises of the delegation so long as they are used by it, as well as the property and archives of the delegation. The sending State must take all appropriate measures to terminate this special duty of the host State as soon as possible.
2. The host State, if requested by the sending State, shall grant the latter facilities for removing the property and the archives of the delegation from the territory of the host State.

PART IV

OBSERVER DELEGATIONS TO ORGANS AND TO CONFERENCES

ARTICLE 71

SENDING OF OBSERVER DELEGATIONS

A State may send an observer delegation to an organ or to a conference in accordance with the rules of the Organization.

ARTICLE 72

GENERAL PROVISION CONCERNING OBSERVER DELEGATIONS

All the provisions of articles 43 to 70 of the present Convention shall apply to observer delegations.

PART V

GENERAL PROVISIONS

ARTICLE 73

NATIONALITY OF THE MEMBERS OF THE MISSION, THE DELEGATION OR THE OBSERVER DELEGATION

1. The head of mission and members of the diplomatic staff of the mission, the head of delegation, other delegates and members of the diplomatic staff of the delegation, the head of the observer delegation, other observer delegates and members of the diplomatic staff of the observer delegation should in principle be of the nationality of the sending State.
2. The head of mission and members of the diplomatic staff of the mission may not be appointed from among persons having the nationality of the host State except with the consent of that State, which may be withdrawn at any time.

- (a) z notifikacijo države imenovanja organizacij ali konferenci s tem, da jim je prenehala funkcija;
- (b) ko se konča zasedanje organa ali konference.

70. ČLEN

VARSTVO PROSTOROV, PREMOŽENJA IN ARHIVA

1. Po končanem zasedanju organa ali konference je država sedeža dolžna spoštovati in varovati prostore delegacije, dokler jih ta uporablja, ter njeno premoženje in arhiv. Država imenovanja mara ukreniti vse kar je potrebno, da državo sedeža čim prej odveže te posebne obveznosti.
2. Država sedeža da državi imenovanja na njeno prošnjo olajšavo za prevoz premoženja in arhiva delegacije s svojega ozemlja.

IV DEL

DELEGACIJE OPAZOVALCEV PRI ORGANIH IN NA KONFERENCAH

71. ČLEN

POŠILJANJE DELEGACIJE OPAZOVALCEV

Država lahko pošlje delegacijo opazovalcev v organ ali na konferenco v skladu s pravili organizacije.

72. ČLEN

SPLOŠNE DOLOČBE, KI SE NANAŠAJO NA DELEGACIJE OPAZOVALCEV

Določbe 43. do 70. člena te konvencije se nanašajo na delegacije opazovalcev.

V. DEL

SPLOŠNE DOLOČBE

73. ČLEN

DRŽAVLJANSTVO ČLANOV MISIJE, DELEGACIJE ALI DELEGACIJE OPAZOVALCEV

1. Šef misije in člani diplomatskega osebja misije, šef delegacije, drugi delegati in člani diplomatskega osebja delegacije, šef delegacije opazovalcev, drugi delegati opazovalci in člani diplomatskega osebja delegacije morajo biti načeloma državljani države imenovanja.
2. Šef misije in člani diplomatskega osebja misije se smejo imenovati izmed državljanov države sedeža samo s soglasjem zadevne države, ki lahko to soglasje vselej prekliče.

3. Where the head of delegation, any other delegate or any member of the diplomatic staff of the delegation or the head of the observer delegation, any other observer delegate or any member of the diplomatic staff of the observer delegation is appointed from among persons having the nationality of the host State, the consent of that State shall be assumed if it has been notified of such appointment of a national of the host State and has made no objection.

ARTICLE 74

LAWS CONCERNING ACQUISITION OF NATIONALITY

Members of the mission, the delegation or the observer delegation not being nationals of the host State, and members of their families forming part of their household or, as the case may be, accompanying them, shall not, solely by the operation of the law of the host State, acquire the nationality of that State.

ARTICLE 75

PRIVILEGES AND IMMUNITIES IN CASE OF MULTIPLE FUNCTIONS

When members of the permanent diplomatic mission or of a consular post in the host State are included in a mission, a delegation or an observer delegation, they shall retain their privileges and immunities as members of their permanent diplomatic mission or consular post in addition to the privileges and immunities accorded by the present Convention.

ARTICLE 76

COOPERATION BETWEEN SENDING STATES AND HOST STATES

Whenever necessary and to the extent compatible with the independent exercise of the functions of the mission, the delegation or the observer delegation, the sending State shall cooperate as fully as possible with the host State in the conduct of any investigation or prosecution carried out pursuant to the provisions of articles 23, 28, 29 and 58.

ARTICLE 77

RESPECT FOR THE LAWS AND REGULATIONS OF THE HOST STATE

1. Without prejudice to their privileges and immunities, it is the duty of all persons enjoying such privileges and immunities to respect the laws and regulations of the host State. They also have a duty not to interfere in the internal affairs of that State.
2. In case of grave and manifest violation of the criminal law of the host State by a person enjoying immunity from jurisdiction, the sending State shall, unless it waives the immunity of the person concerned, recall him, terminate his functions with the mission, the delegation or the observer delegation or secure his departure, as appropriate. The sending State shall take the same action in case of grave and manifest interference in the internal affairs of the host State. The provisions of this paragraph shall not apply in the case of any act that the person concerned

3. Če je šef delegacije, kakšen drug delegat ali član diplomatskega osebja delegacije ali šef delegacije opazovalcev kakšen delegat opazovalec ali član diplomatskega osebja delegacije opazovalcev imenovan izmed državljanov države sedeža, se šteje, da je ta država dala soglasje, če je bila obveščena o njegovem imenovanju in temu ni ugovarjala.

74. ČLEN

ZAKONODAJA, KI SE TIČE PRIDOBITVE DRŽAVLJANSTVA

Člani misije, člani delegacije in člani delegacije opazovalcev, ki niso državljani države sedeža, ter njihovi družinski člani, ki sodijo v njihovo gospodinjstvo ali jih spremljajo, ne pridobijo državljanstva države sedeža samo po zakonu te države.

75. ČLEN

PRIVILEGIJI IN IMUNITETE V PRIMERU HKRATNEGA OPRAVLJANJA VEČ FUNKCIJ

Kadar se člani stalne diplomatske misije ali konzulata v državi sedeža vključijo v sestavo misije, delegacije ali delegacije opazovalcev, obdržijo poleg privilegijev in imunitet, ki jim gredo na podlagi te konvencije, tudi privilegije in imunitete, ki jih imajo kot člani diplomatske misije ali konzulata.

76. ČLEN

SODELOVANJE MED DRŽAVO IMENOVANJA IN DRŽAVO SEDEŽA

Kadarkoli je to potrebno in v meri, ki ne ovira neodvisnega izvrševanja funkcije misije, delegacije ali delegacije opazovalcev, sodeluje država imenovanja čim popolneje z državo sedeža pri preiskavah ali sodnih pregonih v skladu s 23., 28., 29. in 58. členom te konvencije.

77. ČLEN

SPOŠTOVANJE ZAKONOV BI PREDPISOV DRŽAVE SEDEŽA

1. Ne glede na svoje privilegije in imunitete so vse osebe, ki uživajo te privilegije in imunitete dolžne spoštovati zakone in predpise države sedeža. Prav tako se ne smejo vmešavati v njene notranje zadeve.
2. Če nekdo, ki uživa sodno imuniteto resno in očitno krši kazensko zakonodajo države sedeža, ga mora država imenovanja, če se ne odreče njegovi imuniteti, odpoklicati, prekiniti njegovo funkcijo v misiji, delegaciji ali delegaciji opazovalcev, ali poskrbeti za njegov odhod, odvisno od okoliščin. Država imenovanja ukrene enako tudi v primeru resnega in očitnega vmešavanja v notranje zadeve države sedeža. Določbe tega odstavka se ne nanašajo na dejanja, ki jih je zadevna oseba storila pri opravljanju funkcije misije ali nalog delegacije ali delegacije opazovalcev.

performed in carrying out the functions of the mission or the tasks of the delegation or of the observer delegation.

3. The premises of the mission and the premises of the delegation shall not be used in any manner incompatible with the exercise of the functions of the mission or the performance of the tasks of the delegation.
4. Nothing in this article shall be construed as prohibiting the host State from taking such measures as are necessary for its own protection. In that event the host State shall, without prejudice to articles 84 and 85, consult the sending State in an appropriate manner in order to ensure that such measures do not interfere with the normal functioning of the mission, the delegation or the observer delegation.
5. The measures provided for in paragraph 4 of this article shall be taken with the approval of the Minister for Foreign Affairs or of any other competent minister in conformity with the constitutional rules of the host State.

ARTICLE 78

INSURANCE AGAINST THIRD-PARTY RISKS

The members of the mission, of the delegation or of the observer delegation shall comply with all obligations under the laws and regulations of the host State relating to third-party liability insurance for any vehicle, vessel or aircraft used or owned by them.

ARTICLE 79

ENTRY INTO THE TERRITORY OF THE HOST STATE

1. The host State shall permit entry into its territory of:
 - a) members of the mission and members of their families forming part of their respective households, and
 - b) members of the delegation and members of their families accompanying them, and
 - c) members of the observer delegation and members of their families accompanying them.
2. Visas, when required, shall be granted as promptly as possible to any person referred to in paragraph 1 of this article.

ARTICLE 80

FACILITIES FOR DEPARTURE

The host State shall, if requested, grant facilities to enable persons enjoying privileges and immunities, other than nationals of the host State, and members of the families of such persons irrespective of their nationality, to leave its territory.

3. Prostori misije in prostori delegacije se ne smejo uporabljati za namene, ki niso združljivi z opravljanjem funkcije misije ali nalog delegacije.
4. Ni si mogoče razlagati, da bi katerakoli določba tega člena branila državi sedeža kakršnekoli ukrepe, ki so potrebni za varstvo njenih interesov. V tem primeru se država sedeža ne glede na 84. in 85. člen te konvencije ustrezno posvetuje z državo imenovanja, da zagotovi, da s takšnimi ukrepi ne bo ovirano normalno delovanje misije, delegacije ali delegacije opazovalcev.
5. Ukrepi iz četrtega odstavka tega člena smejo biti izvedeni z dovoljenjem ministra za zunanje zadeve ali drugega pristojnega ministra v skladu z ustavnimi predpisi države sedeža.

78. ČLEN

ZAVAROVANJE PROTI ODGOVORNOSTI DO DRUGIH OSEB

Člani misije, delegacije ali delegacije opazovalcev izpolnjujejo vse obveznosti, ki jih določijo zakoni in predpisi države sedeža glede zavarovanja proti odgovornosti do drugih oseb za vsa prevozna sredstva, ladje in letala, ki jih uporabljajo ali jih imajo v posesti.

79. ČLEN

PRIHOD NA OZEMLJE DRŽAVE SEDEŽA

1. Država sedeža dovoljuje vstop na svoje ozemlje:
 - a) članom misije ali njihovim družinskim članom, ki sodijo v njihovo gospodinjstvo;
 - b) članom delegacije ali njihovim družinskim članom, ki jih spremljajo;
 - c) članom delegacije opazovalcev in njihovim družinskim članom, ki jih spremljajo.
2. Če je obvezen, se vizum izda v najkrajšem času vsakomur, ki je omenjen v prvem odstavku tega člena.

80. ČLEN

OLAJŠAVE PRI ODHODU

Če je zaprosena, izkaže država sedeža osebam, ki uživajo privilegije in imunitete, pa niso njeni državljani, ter njihovim družinskim članom ne glede na njihovo državljanstvo olajšave pri odhodu z njenega ozemlja.

ARTICLE 81

TRANSIT THROUGH THE TERRITORY OF A THIRD STATE

1. If a head of mission or a member of the diplomatic staff of the mission, a head of delegation, other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation, a head of an observer delegation, other observer delegate or member of the diplomatic staff of the observer delegation passes through or is in the territory of a third State which has granted him a passport visa if such visa was necessary, while proceeding to take up or to resume his functions, or when returning to his own country, the third State shall accord him inviolability and such other immunities as may be required to ensure his transit.
2. The provisions of paragraph 1 of this article shall also apply in the case of:
 - a) members of the family of the head of mission or of a member of the diplomatic staff of the mission forming part of his household and enjoying privileges and immunities, whether travelling with him or travelling separately to join him or to return to their country;
 - b) members of the family of the head of delegation, of any other delegate or member of the diplomatic staff of the delegation who are accompanying him and enjoying privileges and immunities, whether travelling with him or travelling separately to join him or to return to their country;
 - c) members of the family of the head of the observer delegation, of any other observer delegate or member of the diplomatic staff of the observer delegation, who are accompanying him and enjoy privileges and immunities whether travelling with him or travelling separately to join him or to return to their country.
3. In circumstances similar to those specified in paragraphs 1 and 2 of this article, third States shall not hinder the passage of members of the administrative and technical or service staff, and of members of their families, through their territories.
4. Third States shall accord to official correspondence and other official communications in transit, including messages in code or cipher, the same freedom and protection as the host State is bound to accord under the present Convention. They shall accord to the couriers of the mission, of the delegation or of the observer delegation, who have been granted a passport visa if such visa was necessary, and to the bags of the mission, of the delegation or of the observer delegation in transit the same inviolability and protection as the host State is bound to accord under the present Convention.
5. The obligations of third States under paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this article shall also apply to the persons mentioned respectively in those paragraphs and to the official communications and bags of the mission, of the delegation or of the observer delegation when they are present in the territory of the third State owing to force majeure.

81. ČLEN

TRANZIT ČEZ OZEMLJE DRUGE DRŽAVE

1. Če šef misije ali član diplomatskega osebja misije, šef delegacije, kakšen drug delegat ali član diplomatskega osebja delegacije, šef delegacije opazovalcev, kakšen drug delegat opazovalec ali član diplomatskega osebja delegacije opazovalcev, potuje čez ozemlje ali se mudi na ozemlju druge države, ki mu je izdela morebitni obvezni vizum, da nastopi dolžnost ali da ponovno prevzame funkcijo ali se vrne v svojo državo, mu zagotovi druga država nedotakljivost in druge imunitete, ki so potrebne za zavarovanje njegovega tranzita.
2. Določbe prvega odstavka tega člena se nanašajo tudi:
 - a) na družinske člane šefa misije ali člana diplomatskega osebja misije, ki sodijo v njegovo gospodinjstvo in ki uživajo privilegije in imunitete, ne glede na to, ali potujejo skupaj z njim ali posebej, da bi mu se pridružili ali vrnili v državo;
 - b) na družinske člane šefa delegacije, drugega delegata ali člana diplomatskega osebja delegacije, ki ga spremljajo in ki uživajo privilegije in imunitete, ne glede na to, ali potujejo skupaj z njim ali posebej, da bi mu se pridružili ali vrnili v državo;
 - c) na družinske člane šefa delegacije opazovalcev, drugega delegata opazovalca ali člana diplomatskega osebja delegacije opazovalcev, ki ga spremljajo in ki uživajo privilegije in imunitete, ne glede na to, ali potujejo skupaj z njim ali posebej, da bi mu se pridružili ali vrnili v državo.
3. V okoliščinah, ki so podobne tistim, ki so navedene v prvem in drugem odstavku tega člena, druge države ne bodo ovirale tranzita čez svoje ozemlje članom administrativno-tehničnega ali strežnega osebja in njihovim družinskim članom.
4. Druge države priznavajo uradni korespondenci in drugim uradnim sporočilom, v številki kodirana ali šifrirana, enake svoboščine in varstvo, ki jih mora priznati po tej konvenciji država sedeža. Kurirjem misije, delegacije ali delegacije opazovalcev, ki jim je bil izdan morebitni obvezni vizum, in valizi misije delegacije ali delegacije opazovalcev v tranzitu priznavaje enako nedotakljivost in varstvo, kot ju mora priznati po tej konvenciji država sedeža.
5. Obveznosti drugih držav iz prvega, drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se nanašajo tudi na osebe, ki so omenjene zadevnih odstavkih, in na uradna sporočila ter valizo misije, delegacije ali delegacije opazovalcev, ki se znajdejo na ozemlju druge države zaradi višje sile.

ARTICLE 82

NON-RECOGNITION OF STATES OR GOVERNMENTS OR ABSENCE OF
DIPLOMATIC OR CONSULAR RELATIONS

1. The rights and obligations of the host State and of the sending State under the present Convention shall be affected neither by the non-recognition by one of those States of the other State or of its government nor by the non-existence or the severance of diplomatic or consular relations between them.
2. The establishment or maintenance of a mission, the sending or attendance of a delegation or of an observer delegation or any act in application of the present Convention shall not by itself imply recognition by the sending State of the host State or its government or by the host State of the sending State or its government.

ARTICLE 83

NON-DISCRIMINATION

In the application of the provisions of the present Convention no discrimination shall be made as between States.

ARTICLE 84

CONSULTATIONS

If a dispute between two or more States Parties arises out of the application or interpretation of the present Convention, consultations between them shall be held upon the request of any of them. At the request of any of the parties to the dispute, the Organization or the conference shall be invited to join in the consultations.

ARTICLE 85

CONCILIATION

1. If the dispute is not disposed of as a result of the consultations referred to in article 84 within one month from the date of their inception, any State participating in the consultations may bring the dispute before a conciliation commission constituted in accordance with the provisions of this article by giving written notice to the Organization and to the other States participating in the consultations.
2. Each conciliation commission shall be composed of three members: two members who shall be appointed respectively by each of the parties to the dispute, and a Chairman appointed in accordance with paragraph 3 of this article. Each State Party to the present Convention shall designate in advance a person to serve as a member of such a commission. It shall notify the designation to the Organization, which shall maintain a register of persons so designated. If it does not make the designation in advance, it may do so during the conciliation procedure up to the moment at which the Commission begins to draft the report which it is to prepare in accordance with paragraph 7 of this article.
3. The Chairman of the Commission shall be chosen by the other two members. If the other two members are unable to agree within one month from the notice

82. ČLEN

NEPRIZNAVANJE DRŽAV ALI VLAD ALI NEOBSTOJ DIPLOMATSKIH
ALI KONZULARNIH ODNOSOV

1. Na pravice in obveznosti države sedeža in države imenovanja, ki jih določa ta konvencija, ne vplivata odklonitev ene izmed njiju, da prizna državo ali njeno vlado, in ne neobstoj ali prekinitev diplomatskih ali konzularnih odnosov med njima.
2. Vzpostavitev ali delovanje misije, pošiljanje ali prisostvovanje delegacije ali delegacije opazovalcev ali katerikoli postopek pri uporabi te konvencije, ne pomenijo sami po sebi, da je država sedeža prizna državo imenovanja ali njeno vlado, in tudi ne, da je država imenovanja priznala državo sedeža ali vlado.

83. ČLEN

NEDISKRIMINACIJA

Pri uporabi določb te konvencije ne sme biti nobene diskriminacije.

84. ČLEN

POSVETOVANJE

Če pride med dvema ali več državami do spora v zvezi z uporabo ali z razlago te konvencije, se začne na prošnjo ene izmed njih posvetovanje. Na prošnjo katerekoli stranke v sporu se povabi organizacija ali konferenca, naj se udeleži posvetovanja.

85. ČLEN

PORAVNAVA

1. Če se spor ne reši na posvetovanju, omenjenem v 84. členu te konvencije, v enem mesecu od dneva ko se je začelo, lahko vsaka država, ki se udeleži posvetovanja, predloži spor pred poravnalno komisijo, ki se imenuje v skladu z določbami tega člena, s pismenim sporočilom organizaciji ali drugim 'državam, ki se udeležijo posvetovanja.
2. Vsaka poravnalna komisija je sestavljena iz treh članov: dva člana imenujeta stranki v sporu, predsednik pa se imenuje v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Vsaka država članica te konvencije imenuje pravočasno tistega, ki je bil povabljen, da bi deloval kot član te komisije. O imenovanju obvesti organizacijo pri kateri je seznam imenovanih. Če država ne opravi pravočasno imenovanja, lahko to opravi med samim poravnalnim postopkom vse dotlej, dokler ne začne komisija sestavljati osnutka poročila, ki ga je dolžna pripraviti v skladu s sedmim odstavkom tega člena.
3. Predsednika komisije izvolita druga dva člana. Če se člana ne sporazumeta v enem mesecu od sporočila iz prvega odstavka tega člena, ali če ena izmed strank v sporu ne izkoristi svoje pravice, da imenuje enega člana komisije, imenuje predsednika na zahtevo ene stranke v sporu glavni upravni funkcionar organizacije. Imenovati ga mora v enem mesecu po prejemu takšne zahteve. Glavni upravni funkcionar

referred to in paragraph 1 of this article or if one of the parties to the dispute has not availed itself of its right to designate a member of the Commission, the Chairman shall be designated at the request of one of the parties to the dispute by the chief administrative officer of the Organization. The appointment shall be made within a period of one month from such request. The chief administrative officer of the Organization shall appoint as the Chairman a qualified jurist who is neither an official of the Organization nor a national of any State party to the dispute.

4. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.
5. The Commission shall function as soon as the Chairman has been appointed even if its composition is incomplete.
6. The Commission shall establish its own rules of procedure and shall reach its decisions and recommendations by a majority vote. It may recommend to the Organization, if the Organization is so authorized in accordance with the Charter of the United Nations, to request an advisory opinion from the International Court of Justice regarding the application or interpretation of the present Convention.
7. If the Commission is unable to obtain an agreement among the parties to the dispute on a settlement of the dispute within two months from the appointment of its Chairman, it shall prepare as soon as possible a report of its proceedings and transmit it to the parties to the dispute. The report shall include the Commission's conclusions upon the facts and questions of law and the recommendations which it has submitted to the parties to the dispute in order to facilitate a settlement of the dispute. The two months time limit may be extended by decision of the Commission. The recommendations in the report of the Commission shall not be binding on the parties to the dispute unless all the parties to the dispute have accepted them. Nevertheless, any party to the dispute may declare unilaterally that it will abide by the recommendations in the report so far as it is concerned.
8. Nothing in the preceding paragraphs of this article shall preclude the establishment of any other appropriate procedure for the settlement of disputes arising out of the application or interpretation of the present Convention or the conclusion of any agreement between the parties to the dispute to submit the dispute to a procedure instituted in the Organization or to any other procedure.
9. This article is without prejudice to provisions concerning the settlement of disputes contained in international agreements in force between States or between States and international organizations.

- organizacije imenuje za predsednika kvalificiranega pravnika, ki ne sme biti ne funkcionar organizacije in ne državljan katerekoli države, ki je stranka v sporu.
4. Vsako izpraznjeno mesto se zasede na enak način, kot je določeno za prvotno imenovanje.
 5. Komisija začne delo, brž ko je imenovan predsednik, tudi če ni v popolni sestavi.
 6. Komisija si predpiše svoja proceduralna pravila, sklepe in priporočila pa sprejema z večino glasov. Komisija lahko priporoči organizaciji, če je ta po ustanovni listini Združenih narodov za to pooblaščen, naj zaprosi Mednarodno sodišče za nasvet glede uporabe ali razlage te konvencije.
 7. Če komisija v dveh mesecih po imenovanju predsednika ne more doseči med strankama v sporu sporazuma, mora čim prej pripraviti poročilo o svojem delu in jima ga poslati. Poročilo mora obsegati sklepe komisije glede dejstev in glede pravnih vprašanj ter priporočila, ki jih je dala strankam v sporu, da bi pripomogla k rešitvi spora. Dvomesečni rok lahko komisija s svojim sklepom podaljša. Priporočila v poročilu komisije ne zavezujejo strank v sporu, če se niso vse strinjale z njim. Vsaka stranka v sporu pa lahko da enostransko izjavo, da bo ravnala po tistih priporočilih iz poročila, ki se nanašajo nanjo.
 8. Določbe prejšnjih odstavkov tega člena niso ovira, da se ne bi določil tudi kakšen drug primeren postopek za reševanje sporov, ki se pojavijo v zvezi z uporabo ali z razlago te konvencije, ali med strankama v sporu dosegel sporazum o reševanju spora po postopku, ki je bil sprejet v organizaciji, ali po kakšnem drugem postopku.
 9. Ta člen ne vpliva na tiste določbe o reševanju sporov, ki jih vsebujejo veljavni mednarodni sporazumi, sklenjeni med državami ali med državami in mednarodnimi organizacijami.

PART VI
FINAL CLAUSES

ARTICLE 86
SIGNATURE

The present Convention shall be open for signature by all States until 30 September 1975 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Austria and subsequently, until 30 March 1976, at United Nations Headquarters in New York.

ARTICLE 87
RATIFICATION

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 88
ACCESSION

The present Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 89
ENTRY INTO FORCE

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the thirty-fifth instrument of ratification or accession.
2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the thirty-fifth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

ARTICLE 90
IMPLEMENTATION BY ORGANIZATIONS

After the entry into force of the present Convention, the competent organ of an international organization of a universal character may adopt a decision to implement the relevant provisions of the Convention. The Organization shall communicate the decision to the host State and to the depositary of the Convention.

ARTICLE 91
NOTIFICATIONS BY THE DEPOSITARY

1. As depositary of the present Convention, the Secretary-General of the United Nations shall inform all States:
 - a) of signatures to the Convention and of the deposit of instruments of ratification or accession, in accordance with articles 86, 87 and 88;

VI. DEL KONČNE DOLOČBE

86. ČLEN PODPIS

Ta konvencija je odprta za podpis vsem državam do 30. septembra 1975 v zveznem ministrstvu za zunanje zadeve Republike Avstrije, nato pa do 30. marca 1976 v sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

87. ČLEN RATIFIKACIJA

To konvencijo je treba ratificirati. Ratifikacijske listine se deponirajo pri generalnem tajniku Organizacije združenih narodov.

88. ČLEN PRISTOP

Ta konvencija je odprta za pristop vsem državam. Pristopne listine se deponirajo pri generalnem tajniku Organizacije združenih narodov.

89. ČLEN UVELJAVITEV

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan od dneva, ko je deponirana petintrideseta listina o ratifikaciji ali o pristopu.
2. Za vsako državo, ki ratificira konvencijo ali k njej pristopi po deponiranju petintridesete listine o ratifikaciji ali pristopu, začne konvencija veljati trideseti dan od dneva, ko deponira listino o ratifikaciji ali pristopu.

90. ČLEN IZVRŠITEV DOLOČB PO ORGANIZACIJI

Po uveljavitvi te konvencije lahko pristojni organ mednarodne organizacije univerzalnega značaja odloči, da bo uporabljal ustrezne določbe konvencije. Organizacija notifikira ta sklep državi prejema in depozitarju konvencije.

91. ČLEN DEPOZITARJEVE NOTIFIKACIJE

1. Generalni tajnik Organizacije združenih narodov kot depozitar obvešča vse države:
 - a) o podpisih konvencije in deponiranju listin o ratifikaciji ali o pristopu v skladu s 86., 87. in 88. členom te konvencije;

- b) of the date on which the Convention will enter into force, in accordance with article 89;
 - c) of any decision communicated in accordance with article 90.
2. The Secretary-General of the United Nations shall also inform all States, as necessary, of other acts, notifications or communications relating to the present Convention.

ARTICLE 92

AUTHENTIC TEXTS

The original of the present Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

DONE at Vienna this fourteenth day of March, one thousand nine hundred and seventy-five.

- b) o dnevu uveljavitve konvencije v skladu z njenim 89. členom;
 - c) o vsakem sklepu, o katerem je obveščen v skladu z 90. členom te konvencije.
2. Generalni tajnik Organizacije združenih narodov obvešča po potrebi vse države tudi o drugih aktih in notifikacijah ali sporočilih, ki se nanašajo na to konvencijo.

92. ČLEN

VERODOSTOJNOST BESEDIL

Izvirnik te konvencije, katerega besedila v angleškem, španskem, kitajskem, ruskem in francoskem jeziku so enako verodostojna, bo deponiran pri generalnem tajniku Organizacije združenih narodov, ki bo vsem državam poslal overjene kopije.

DA BI TO POTRDILI, so spodaj podpisani, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, podpisali to konvencijo.

SESTAVLJENO na Dunaju, štirinajstega marca leta tisoč devetsto petinsedemdeset.

DUNAJSKA KONVENCIJA O NASLEDSTVU DRŽAV GLEDE POGODB

Splošni podatki o konvenciji:

Sprejeta: na Konferenci OZN o nasledstvu držav glede pogodb in bila dana na voljo za podpis 23. avgusta 1978 na Dunaju. Konvencija je bila sklicana na podlagi resolucije Generalne skupščine OZN št. 3496 (XXX), 15. decembra 1975 v New Yorku.

Začetek veljavnosti: 6. novembra 1996.

Pogodbeno stanje¹: 22 pogodbenic.

Izvirnik konvencije objavljen v: UNTS, zv. 1946, str. 3, C. N. 354.2008. MP-1 in C.N.1046.2008. MP-2 (popravki).

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: notifikacija nasledstva 6. julija 1992, Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13.

Začetek veljavnosti: 6. novembra 1996.

Besedilo konvencije objavljeno v: Ur. l. SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 1/80.

Konvencija v priročniku ni zajeta z njenim celotnim besedilom (glej uvodno pojasnilo), pač pa le z določbami, ki se nanašajo na vlogo in delo diplomatov v postopku notifikacije nasledstva mednarodnih pogodb. Diplomat v vlogi predstavnika države uradno obvesti o nasledstvu (notifikacija nasledstva) depozitarja ali, če ta ni določen, države pogodbence.

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave, pridržke in ugovore k pridržkom glej: <https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXIII-2&chapter=23&lang=en>.

VIENNA CONVENTION ON SUCCESSION OF STATES IN RESPECT OF TREATIES

ARTICLE 22

NOTIFICATION OF SUCCESSION

1. A notification of succession in respect of a multilateral treaty under article 17 or 18 shall be made in writing.
2. If the notification of succession is not signed by the Head of State, Head of Government or Minister for Foreign Affairs, the representative of the State communicating it may be called upon to produce full powers.
3. Unless the treaty otherwise provides, the notification of succession shall:
 - a) be transmitted by the newly independent State to the depositary, or, if there is no depositary, to the parties or the contracting States;
 - b) be considered to be made by the newly independent State on the date on which it is received by the depositary or, if there is no depositary, on the date on which it is received by all the parties or, as the case may be, by all the contracting States.
4. Paragraph 3 does not affect any duty that the depositary may have, in accordance with the treaty or otherwise, to inform the parties or the contracting States of the notification of succession or any communication made in connection therewith by the newly independent State.
5. Subject to the provisions of the treaty, the notification of succession or the communication made in connection therewith shall be considered as received by the State for which it is intended only when the latter State has been informed by the depositary.

ARTICLE 38

NOTIFICATIONS

1. Any notification under articles 31, 32 or 36 shall be made in writing.
2. If the notification is not signed by the Head of State, Head of Government or Minister for Foreign Affairs, the representative of the State communicating it may be called upon to produce full powers.
3. Unless the treaty otherwise provides, the notification shall:
 - a) be transmitted by the successor State to the depositary, or, if there is no depositary, to the parties or the contracting States;
 - b) be considered to be made by the successor State on the date on which it is received by the depositary or, if there is no depositary, on the date on which it is received by all the parties or, as the case may be, by all the contracting States.
4. Paragraph 3 does not affect any duty that the depositary may have, in accordance with the treaty or otherwise, to inform the parties or the contracting States of the

DUNAJSKA KONVENCIJA O NASLEDSTVU DRŽAV GLEDE POGODB

22. ČLEN

NOTIFIKACIJA NASLEDSTVA

1. Notifikacija nasledstva glede večstranske pogodbe na podlagi 17. ali 18. člena mora biti pismena.
2. Če notifikacije nasledstva ni podpisal šef države, predsednik vlade ali minister za zunanje zadeve, je lahko predstavnik države, ki sporoča notifikacijo, poklican, naj predloži svoje pooblastilo.
3. Razen, če ni s pogodbo drugače določeno:
 - a) pošlje notifikacijo nasledstva država, ki je pridobila neodvisnost, depozitarju ali, če ni depozitarja, članicam ali državam pogodbenicam;
 - b) se šteje, da je država, ki je pridobila neodvisnost, notificirala nasledstvo na dan, ko je notifikacijo prejel depozitar, ali če ni depozitarja, na dan, ko so jo prejele vse članice oziroma vse države pogodbenice.
4. Tretji odstavek ne vpliva na nobeno obveznost, ki jo utegne imeti depozitar v skladu s pogodbo ali kako drugače, da mora obvestiti članice ali države pogodbenice o notifikaciji nasledstva ali o vsakem sporočilu, ki ga s tem v zvezi pošlje država, ki je pridobila neodvisnost.
5. S pridržkom določb pogodbe se šteje, da je notifikacija nasledstva ali sporočilo v zvezi z notifikacijo prejeto, šele od trenutka, ko je državo, ki ji je namenjena, o tem obvestil depozitar.

38. ČLEN

NOTIFIKACIJA

1. Notifikacija ustrezno 31., 32. ali 36. členu mora biti pismena.
2. Če notifikacije ni podpisal šef države, predsednik vlade ali minister za zunanje zadeve, je lahko predstavnik države, ki sporoča notifikacijo, poklican, naj predloži svoje pooblastilo.
3. Razen če ni s pogodbo drugače določeno:
 - a) pošlje notifikacijo država naslednik depozitarju ali, če ni depozitarja, državam pogodbenicam ali članicam pogodbe;
 - b) se šteje, da je država naslednik notifikacijo poslala na dan, ko jo je prejel depozitar, ali če ni depozitarja, na dan, ko so jo prejele vse članice ali, odvisno od primera, vse države pogodbenice.
4. Tretji odstavek ne vpliva na nobeno obveznost, ki jo utegne imeti depozitar v skladu s pogodbo ali kako drugače, da mora obvestiti članice ali države pogodbenice o notifikaciji ali o vsakem sporočilu, ki ga v zvezi s tem pošlje država naslednik.

notification or any communication made in connection therewith by the successor State.

5. Subject to the provisions of the treaty, such notification or communication shall be considered as received by the State for which it is intended only when the latter State has been informed by the depositary.

ARTICLE 41

CONSULTATION AND NEGOTIATION

If a dispute regarding the interpretation or application of the present Convention arises between two or more Parties to the Convention, they shall, upon the request of any of them, seek to resolve it by a process of consultation and negotiation.

5. S pridržkom določb pogodbe se šteje, da je notifikacija ali sporočilo prejeto, šele od trenutka, ko je državo, ki ji je namenjena, o tem obvestil depozitar.

41. ČLEN

POSVETOVANJE IN POGAJANJE

Če pride glede razlage ali uporabe te konvencije do spora med dvema ali več članicami konvencije, si bodo članice na zahtevo katerekoli izmed njih prizadevale, da ga rešijo s posvetovanjem in pogajanjem.

EVROPSKA KONVENCIJA O ZATIRANJU TERORIZMA

Splošni podatki o konvenciji:

Dana na voljo za podpis: 27. januarja 1977 v Strasbourgju.

Začetek veljavnosti: 4. avgusta 1978.

Pogodbeno stanje¹: 46 pogodbenic.

Izvirnik konvencije objavljen v: ETS št. 090.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: ratifikacija 29. novembra 2000.

Začetek veljavnosti: 1. marca 2001.

Besedilo protokola objavljeno v: Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 27/00.

Konvencija spreminja dotedanji princip konvencij o izročitvi in medsebojni pomoči v kazenskih zadevah med državami članicami Sveta Evrope, da izročitev ni dovoljena glede političnih kaznivih dejanj. Konvencija tudi presega dotedanjo pomanjkljivost – odsotnost splošno sprejete definicije »političnega kaznivega dejanja« in določa seznam dejanj, ki jih države pogodbenice ne morejo šteti za politična kazniva dejanja ali s temi povezana dejanja ali dejanja s političnimi motivi in bi jih navajale kot razlog za zavrnitev zaprosila za izročitev. Gre za dejanja, kjer je resnost dejanj in njihove posledice takšne, da njihov kazenski element prevlada nad njihovim morebitnim političnim vidikom. Mednje sodijo tudi huda kazniva dejanja napada na življenje, osebno nedotakljivost ali svobodo mednarodno varovanih oseb, vključno z diplomatskimi predstavniki. Konvencija pa posebej določa, da zaprosena država pogodbenica ni dolžna izročiti osebe, če ima utemeljene razloge, da meni, da je zahteva za izročitev dana zaradi pregona ali kaznovanja osebe zaradi njene rasne, verske ali narodne pripadnosti ali političnega prepričanja, ali če bi bil položaj te osebe lahko ogrožen zaradi katerega koli od teh razlogov.

Konvencija je bila spremenjena s protokolom, danim na voljo za podpis 15. maja 2003 v Strasbourgju, ki še ni začel veljati; Slovenija je protokol podpisala in ga že tudi ratificirala 11. maja 2004; protokol predvsem razširja seznam »depolitiziranih« kaznivih dejanj in jo s tem usklajuje z OZN protiterorističnimi konvencijami in protokoli in vzpostavlja poenostavljen postopek njenega spreminjanja z namenom dopolnjevanja omenjenega seznama ter konvencijo odpira za pristop državam opazovalkam Sveta Evrope.

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave in pridržke glej: <<http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/ChercheSig.asp?NT=090&CM=8&DF=06/03/2015&CL=ENG>>.

EUROPEAN CONVENTION ON THE SUPPRESSION OF TERRORISM

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members;

Aware of the growing concern caused by the increase in acts of terrorism;

Wishing to take effective measures to ensure that the perpetrators of such acts do not escape prosecution and punishment;

Convinced that extradition is a particularly effective measure for achieving this result,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

For the purposes of extradition between Contracting States, none of the following offences shall be regarded as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives:

- (a) an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, signed at The Hague on 16 December 1970;
- (b) an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, signed at Montreal on 23 September 1971;
- (c) serious offence involving an attack against the life, physical integrity or liberty of internationally protected persons, including diplomatic agents;
- (d) an offence involving kidnapping, the taking of a hostage or serious unlawful detention;
- (e) an offence involving the use of a bomb, grenade, rocket, automatic firearm or letter or parcel bomb if this use endangers persons;
- (f) an attempt to commit any of the foregoing offences or participation as an accomplice of a person who commits or attempts to commit such an offence.

ARTICLE 2

1. For the purpose of extradition between Contracting States, a Contracting State may decide not to regard as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives a serious offence involving an act of violence, other than one covered by Article 1, against the life, physical integrity or liberty of a person.
2. The same shall apply to a serious offence involving an act against property, other than one covered by Article 1, if the act created a collective danger for persons.
3. The same shall apply to an attempt to commit any of the foregoing offences or participation as an accomplice of a person who commits or attempts to commit such an offence.

EVROPSKA KONVENCIJA O ZATIRANJU TERORIZMA

Države članice Sveta Evrope, podpisnice te konvencije, menijo, da je cilj Sveta Evrope doseči večjo enotnost med njegovimi članicami, se zavedajo naraščajoče zaskrbljenosti zaradi povečanja števila terorističnih dejanj, želijo učinkovito ukrepati in zagotoviti, da se storilci takšnih dejanj ne bi izognili pregonu in kaznovanju, so prepričane, da je ekstradicija še posebno učinkovit ukrep za doseg tega cilja, so se dogovorile:

1. ČLEN

Za namene ekstradicije med državami pogodbenicami se nobeno od naslednjih kaznivih dejanj ne šteje za politično kaznivo dejanje ali kaznivo dejanje, povezano s političnim kaznivim dejanjem, ali kaznivo dejanje, spodbujeno s političnimi razlogi:

- (a) kazniva dejanja po Konvenciji o zatiranju nezakonite ugrabitve zrakoplovov, podpisani v Haagu 16. decembra 1970,
- (b) kazniva dejanja po Konvenciji o zatiranju nezakonitih dejanj zoper varnost civilnega zrakoplovstva, podpisani v Montrealu 23. septembra 1971,
- (c) huda kazniva dejanja napada na življenje, osebno nedotakljivost ali svobodo mednarodno varovanih oseb, vključno z diplomatskimi predstavniki,
- (d) kazniva dejanja ugrabitve, jemanja talcev ali protipravnega pridržanja,
- (e) kazniva dejanja uporabe bomb, granat, raket, avtomatskega orožja ali bomb v pismih ali paketih, če takšna uporaba ogroža ljudi,
- (f) poskus storitve katerega koli zgoraj navedenega kaznivega dejanja ali sotorilstvo z osebo, ki stori ali poskuša storiti tako kaznivo dejanje.

2. ČLEN

1. Za namene ekstradicije med državami pogodbenicami se država pogodbenica lahko odloči, da ne šteje za politično kaznivo dejanje ali kaznivo dejanje, povezano s političnim kaznivim dejanjem, ali za kaznivo dejanje, spodbujeno s političnimi razlogi, vsakega hudega kaznivega dejanja nasilja zoper življenje, osebno nedotakljivost ali svobodo osebe, ki ni navedeno v 1. členu.
2. Enako velja za hudo kaznivo dejanje zoper premoženje, ki ni navedeno v 1. členu, če je tako dejanje povzročilo kolektivno nevarnost za ljudi.
3. Enako velja za poskus storitve katerega koli zgoraj navedenega kaznivega dejanja ali sotorilstvo z osebo, ki stori ali poskuša storiti tako kaznivo dejanje.

ARTICLE 3

The provisions of all extradition treaties and arrangements applicable between Contracting States, including the European Convention on Extradition, are modified as between Contracting States to the extent that they are incompatible with this Convention.

ARTICLE 4

For the purpose of this Convention and to the extent that any offence mentioned in Article 1 or 2 is not listed as an extraditable offence in any extradition convention or treaty existing between Contracting States, it shall be deemed to be included as such therein.

ARTICLE 5

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State has substantial grounds for believing that the request for extradition for an offence mentioned in Article 1 or 2 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion, or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.

ARTICLE 6

1. Each Contracting State shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over an offence mentioned in Article 1 in the case where the suspected offender is present in its territory and it does not extradite him after receiving a request for extradition from a Contracting State whose jurisdiction is based on a rule of jurisdiction existing equally in the law of the requested State.
2. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

ARTICLE 7

A Contracting State in whose territory a person suspected to have committed an offence mentioned in Article 1 is found and which has received a request for extradition under the conditions mentioned in Article 6, paragraph 1, shall, if it does not extradite that person, submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a serious nature under the law of that State.

ARTICLE 8

1. Contracting States shall afford one another the widest measure of mutual assistance in criminal matters in connection with proceedings brought in respect of the offences mentioned in Article 1 or 2. The law of the requested State concerning mutual assistance in criminal matters shall apply in all cases. Nevertheless this

3. ČLEN

Določbe vseh pogodb ali sporazumov o ekstradiciji, veljavnih med državami pogodbenicami, vključno z Evropsko konvencijo o ekstradiciji, so med državami pogodbenicami spremenjene, kolikor so neskladne s to konvencijo.

4. ČLEN

Za namene te konvencije, in če v 1. ali 2. členu omenjeno kaznivo dejanje ni na seznamu kaznivih dejanj, za katera se lahko zahteva ekstradicija po kateri koli konvenciji ali pogodbi o ekstradiciji med državami pogodbenicami, se šteje, da je kot takšno vključeno v tej konvenciji.

5. ČLEN

Nobena določba te konvencije se ne razlaga kot obveznost ekstradicije, če ima zaprosena država utemeljene razloge, da meni, da je zahteva za ekstradicijo za kaznivo dejanje iz 1. ali 2. člena dana zaradi pregona ali kaznovanja osebe zaradi njene rase, verske ali narodne pripadnosti ali političnega prepričanja, ali če bi bil položaj te osebe lahko ogrožen zaradi katerega koli od teh razlogov.

6. ČLEN

1. Vsaka država pogodbenica izvaja potrebne ukrepe, da uveljavi svojo sodno pristojnost za kazniva dejanja iz 1. člena, v primeru, ko je osumljenec na njenem državnem območju in ga ne izroči po prejemu zahteve za ekstradicijo od države pogodbenice, ki ima glede sodne pristojnosti enake predpise, kot obstajajo v zakonodaji zaprosene države.
2. Ta konvencija ne izključuje nobene kazenske pristojnosti, ki se izvaja v skladu z notranjim pravom.

7. ČLEN

Država pogodbenica, na katere državnem območju je oseba, osumljena storitve kaznivega dejanja iz 1. člena, ki je prejela zahtevo za ekstradicijo po prvem odstavku 6. člena, preda zadevo, če ne izroči te osebe, brez izjeme in brez nepotrebne zamude svojim pristojnim organom zaradi kazenskega pregona. Ti organi sprejmejo odločitve na enak način kot za vsa hujša kazniva dejanja po pravu te države.

8. ČLEN

1. Države pogodbenice si dajejo kar največjo medsebojno pomoč v kazenskih zadevah v zvezi s postopki za kazniva dejanja iz 1. ali 2. člena. Glede medsebojne pomoči v kazenskih zadevah se za vse primere uporablja pravo zaprosene države. Vendar pa se ta pomoč ne sme zavrniť zgolj z utemeljitvijo, da gre za politično kaznivo dejanje ali kaznivo dejanje, povezano s političnim kaznivim dejanjem, ali za kaznivo dejanje, spodbujeno s političnimi razlogi.

assistance may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

2. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to afford mutual assistance if the requested State has substantial grounds for believing that the request for mutual assistance in respect of an offence mentioned in Article 1 or 2 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.
3. The provisions of all treaties and arrangements concerning mutual assistance in criminal matters applicable between Contracting States, including the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, are modified as between Contracting States to the extent that they are incompatible with this Convention.

ARTICLE 9

1. The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Convention.
2. It shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

ARTICLE 10

1. Any dispute between Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention, which has not been settled in the framework of Article 9, paragraph 2, shall, at the request of any Party to the dispute, be referred to arbitration. Each Party shall nominate an arbitrator and the two arbitrators shall nominate a referee. If any Party has not nominated its arbitrator within the three months following the request for arbitration, he shall be nominated at the request of the other Party by the President of the European Court of Human Rights. If the latter should be a national of one of the Parties to the dispute, this duty shall be carried out by the Vice-President of the Court or if the Vice-President is a national of one of the Parties to the dispute, by the most senior judge of the Court not being a national of one of the Parties to the dispute. The same procedure shall be observed if the arbitrators cannot agree on the choice of referee.
2. The arbitration tribunal shall lay down its own procedure. Its decisions shall be taken by majority vote. Its award shall be final.

ARTICLE 11

1. This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. Nobena določba te konvencije se ne razlaga kot obveznost medsebojne pomoči, če ima zaprosena država utemeljene razloge, da meni, da je zahteva za medsebojno pomoč v zvezi s kaznivim dejanjem iz 1. ali 2. člena dana zaradi pregona ali kaznovanja osebe zaradi njene rasne, verske ali narodne pripadnosti ali političnega prepričanja, ali če bi bil položaj te osebe lahko ogrožen zaradi katerega koli od teh razlogov.
3. Določbe vseh mednarodnih pogodb in sporazumov o medsebojni pomoči v kazenskih zadevah, ki jih uporabljajo države pogodbenice, vključno z Evropsko konvencijo o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah, so med državami pogodbenicami spremenjene, kolikor so neskladne s to konvencijo.

9. ČLEN

1. O izvajanju te konvencije je treba obveščati Evropski odbor za problematiko kriminalitete Sveta Evrope.
2. Ta odbor po potrebi pomaga pri mirnem reševanju težav, ki utegnejo nastati pri izvajanju te konvencije.

10. ČLEN

1. Kakršen koli spor med državami pogodbenicami o razlagi ali uporabi te konvencije, ki ni razrešen v skladu z drugim odstavkom 9. člena, se na zahtevo ene od strank v sporu predloži arbitraži. Vsaka stranka imenuje rzsodnika in ta dva imenujeta tretjega rzsodnika. Če stranka v treh mesecih po zahtevi za arbitražo ne imenuje svojega rzsodnika, ga na zahtevo druge stranke imenuje predsednik Evropskega sodišča za človekove pravice. Če je slednji državlján ene od strank v sporu, to nalogo opravi podpredsednik sodišča, oziroma če je podpredsednik državlján ene od strank v sporu, najstarejši sodnik sodišča, ki ni državlján nobene od strank v sporu. Enak postopek se uporabi, če se rzsodnika ne moreta odločiti o izboru tretjega rzsodnika.
2. Arbitražno sodišče določi pravila svojega postopka. Odločitve sprejema z večino glasov. Njegova rzsodba je dokončna.

11. ČLEN

1. Konvencija je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope. Konvencijo je treba ratificirati, sprejeti ali odobriti. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.
2. Konvencija začne veljati tri mesece po deponiranju tretje listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi.
3. Za vsako državo podpisnico, ki konvencijo kasneje ratificira, sprejme ali odobri, začne konvencija veljati tri mesece deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi.

2. The Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.
3. In respect of a signatory State ratifying, accepting or approving subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

ARTICLE 12

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
2. Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.
3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect immediately or at such later date as may be specified in the notification.

ARTICLE 13

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, declare that it reserves the right to refuse extradition in respect of any offence mentioned in Article 1 which it considers to be a political offence, an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives, provided that it undertakes to take into due consideration, when evaluating the character of the offence, any particularly serious aspects of the offence, including:
 - a) that it created a collective danger to the life, physical integrity or liberty of persons; or
 - b) that it affected persons foreign to the motives behind it; or
 - c) that cruel or vicious means have been used in the commission of the offence.
2. Any State may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.
3. A State which has made a reservation in accordance with paragraph 1 of this article may not claim the application of Article 1 by any other State; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that article in so far as it has itself accepted it.

12. ČLEN

1. Vsaka država lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi določi območje ali območja, za katera se uporablja ta konvencija.
2. Vsaka država lahko ob deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi ali kadar koli kasneje z izjavo generalnemu sekretarju Sveta Evrope to konvencijo razširi na drugo območje ali območja, ki so navedena v izjavi in za katerih mednarodne odnose je odgovorna ali pooblaščen.
3. Vsako izjavo glede katerega koli območja, dano v skladu s prejšnjim odstavkom, je možno umakniti z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope. Takšen umik učinkuje takoj ali na kasnejši datum, naveden v uradnem obvestilu.

13. ČLEN

1. Vsaka država lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi izjavi, da si pridržuje pravico odkloniti ekstradicijo v zvezi s kaznivimi dejanji iz 1. člena, za katera meni, da so politična kazniva dejanja, kazniva dejanja, povezana s političnim kaznivim dejanjem, ali kazniva dejanja, spodbujena s političnimi razlogi, pod pogojem, da med ocenjevanjem narave kaznivega dejanja prouči vso težo kaznivega dejanja, vključno:
 - a) da je povzročilo kolektivno nevarnost za življenje, osebno nedotakljivost ali svobodo oseb ali
 - b) da je prizadelo osebe, ki ne poznajo ozadja motivov, ali
 - c) da je bilo kaznivo dejanje storjeno na grozovit in zahrbtnen način.
2. Vsaka država lahko z izjavo generalnemu sekretarju Sveta Evrope, ki začne veljati z dnevom prejema, v celoti ali delno umakne pridržek iz prejšnjega odstavka.
3. Država, ki je dala pridržek po prvem odstavku tega člena, ne more od kake druge države zahtevati uporabe 1. člena; vendar pa sme, če je njen pridržek delen ali pogojen, zahtevati uporabo tega člena v taki meri, kot ga sama uporablja.

ARTICLE 14

Any Contracting State may denounce this Convention by means of a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Any such denunciation shall take effect immediately or at such later date as may be specified in the notification.

ARTICLE 15

This Convention ceases to have effect in respect of any Contracting State which withdraws from or ceases to be a member of the Council of Europe.

ARTICLE 16

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of:

- (a) any signature;
- (b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or approval;
- (c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 11 thereof;
- (d) any declaration or notification received in pursuance of the provisions of Article 12;
- (e) any reservation made in pursuance of the provisions of Article 13, paragraph 1;
- (f) the withdrawal of any reservation effected in pursuance of the provisions of Article 13, paragraph 2;
- (g) any notification received in pursuance of Article 14 and the date on which denunciation takes effect;
- (h) any cessation of the effects of the Convention pursuant to Article 15.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 27th day of January 1977, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory States.

14. ČLEN

Vsaka država pogodbenica lahko konvencijo odpove s pisnim obvestilom generalnemu sekretarju Sveta Evrope. Taka odpoved začne veljati takoj ali pa na kasnejši datum, naveden v uradnem obvestilu.

15. ČLEN

Konvencija preneha veljati za državo pogodbenico, ki izstopi iz članstva Sveta Evrope ali preneha biti njegova članica.

16. ČLEN

Generalni sekretar Sveta Evrope obvesti države članice Sveta o:

- (a) vsakem podpisu,
- (b) vsakem deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi,
- (c) vsakem datumu začetka veljavnosti konvencije v skladu z njenim 11. členom,
- (d) vsaki izjavi ali uradnem obvestilu, prejetem v skladu z 12. členom,
- (e) vsakem pridržku, danem v skladu s prvim odstavkom 13. člena,
- (f) umiku vsakega pridržka v skladu z drugim odstavkom 13. člena,
- (g) vsakem uradnem obvestilu, prejetem v skladu s 14. členom, in o datumu začetka veljavnosti odpovedi,
- (h) vsakem prenehanju veljavnosti konvencije v skladu s 15. členom.

V potrditev tega so pravilno pooblaščenim podpisali to konvencijo.

Sestavljeno v Strasbourgu 27. januarja 1977 v angleškem in francoskem jeziku, pri čemer sta obe besedili enako veljavni, v enem izvodu, ki je shranjen v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjeno kopijo vsaki državi podpisnici.

PROTOCOL AMENDING THE EUROPEAN CONVENTION ON THE SUPPRESSION OF TERRORISM

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Bearing in mind the Committee of Ministers of the Council of Europe's Declaration of 12 September 2001 and its Decision of 21 September 2001 on the Fight against International Terrorism, and the Vilnius Declaration on Regional Co-operation and the Consolidation of Democratic Stability in Greater Europe adopted by the Committee of Ministers at its 110th Session in Vilnius on 3 May 2002;

Bearing in mind the Parliamentary Assembly of the Council of Europe's Recommendation 1550 (2002) on Combating terrorism and respect for human rights;

Bearing in mind the General Assembly of the United Nations Resolution A/RES/51/210 on measures to eliminate international terrorism and the annexed Declaration to Supplement the 1994 Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism, and its Resolution A/RES/49/60 on measures to eliminate international terrorism and the Declaration on Measures to Eliminate International Terrorism annexed thereto;

Wishing to strengthen the fight against terrorism while respecting human rights, and mindful of the Guidelines on human rights and the fight against terrorism adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 11 July 2002;

Considering for that purpose that it would be appropriate to amend the European Convention on the Suppression of Terrorism (ETS No. 90) opened for signature in Strasbourg on 27 January 1977, hereinafter referred to as "the Convention";

Considering that it would be appropriate to update the list of international conventions in Article 1 of the Convention and to provide for a simplified procedure to subsequently update it as required;

Considering that it would be appropriate to strengthen the follow-up of the implementation of the Convention;

Considering that it would be appropriate to review the reservation regime;

Considering that it would be appropriate to open the Convention to the signature of all interested States,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

1. The introductory paragraph to Article 1 of the Convention shall become paragraph 1 of this article. In sub-paragraph b of this paragraph, the term "signed" shall be replaced by the term "concluded" and sub-paragraphs c, d, e and f of this paragraph shall be replaced by the following sub-paragraphs:

PROTOKOL S KATERIM SE SPREMINJA EVROPSKA KONVENCIJA O ZATIRANJU TERORIZMA

Države članice Sveta Evrope, podpisnice tega protokola, so se ob upoštevanju Deklaracije Odbora ministrov Sveta Evrope z dne 12. septembra 2001 in njegovega Sklepa z dne 21. septembra 2001 o boju proti mednarodnemu terorizmu ter Vilenske deklaracije o regionalnem sodelovanju in krepitvi demokratične stabilnosti v razširjeni Evropi, ki jo je Odbor ministrov sprejel na svojem 110. zasedanju v Vilni dne 3. maja 2002;

ob upoštevanju Priporočila Parlamentarne skupščine Sveta Evrope 1550 (2002) o boju proti terorizmu in za spoštovanje človekovih pravic;

ob upoštevanju Resolucije Generalne skupščine Združenih narodov A/RES/51/210 o ukrepih za odpravo mednarodnega terorizma in priložene Deklaracije, ki dopolnjuje Deklaracijo o ukrepih za odpravo mednarodnega terorizma iz leta 1994, ter njene Resolucije A/RES/49/60 o ukrepih za odpravo mednarodnega terorizma in njej priložene Deklaracije o ukrepih za odpravo mednarodnega terorizma;

v želji, da okrepijo boj proti terorizmu ob spoštovanju človekovih pravic ter zavedajoč se Smernic o človekovih pravicah in boju proti terorizmu, ki jih je sprejel Odbor ministrov Sveta Evrope 11. julija 2002;

glede na to, da bi bilo v ta namen primerno spremeniti Evropsko konvencijo o zatiranju terorizma (ETS

št. 90), ki je bila dana na voljo za podpis 27. januarja 1977 v Strasbourgu, v nadaljevanju »konvencija«;

glede na to, da bi bilo primerno posodobiti seznam mednarodnih konvencij v 1. členu konvencije in poskrbeti za poenostavljeni postopek za morda potrebne poznejše posodobitve;

glede na to, da bi bilo primerno okrepiti nadaljnje izvajanje konvencije;

glede na to, da bi bilo primerno pregledati sistem pridržkov;

glede na to, da bi bilo primerno dati konvencijo na voljo za podpis vsem zainteresiranim državam,

sporazumele kot sledi:

1. ČLEN

1. Uvodni odstavek 1. člena konvencije postane prvi odstavek tega člena. V pododstavku b) tega odstavka se beseda »podpisani« nadomesti z besedo »sklenjeni«, pododstavki c), d), e) in f) tega odstavka pa se nadomestijo s temi pododstavki:

- c) an offence within the scope of the Convention on the Prevention and Punishment of Crimes Against Internationally Protected Persons, Including Diplomatic Agents, adopted at New York on 14 December 1973;
 - d) an offence within the scope of the International Convention Against the Taking of Hostages, adopted at New York on 17 December 1979;
 - e) an offence within the scope of the Convention on the Physical Protection of Nuclear Material, adopted at Vienna on 3 March 1980;
 - f) an offence within the scope of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, done at Montreal on 24 February 1988;”.
2. Paragraph 1 of Article 1 of the Convention shall be supplemented by the following four sub-paragraphs:
- g) an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation, done at Rome on 10 March 1988;
 - h) an offence within the scope of the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Fixed Platforms Located on the Continental Shelf, done at Rome on 10 March 1988;
 - i) an offence within the scope of the International Convention for the Suppression of Terrorist Bombings, adopted at New York on 15 December 1997;
 - j) an offence within the scope of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, adopted at New York on 9 December 1999.”.
3. The text of Article 1 of the Convention shall be supplemented by the following paragraph:
- “2. Insofar as they are not covered by the conventions listed under paragraph 1, the same shall apply, for the purpose of extradition between Contracting States, not only to the commission of those principal offences as a perpetrator but also to:
- a) the attempt to commit any of these principal offences;
 - b) the participation as an accomplice in the perpetration of any of these principal offences or in an attempt to commit any of them;
 - c) organising the perpetration of, or directing others to commit or attempt to commit, any of these principal offences.”.

ARTICLE 2

Paragraph 3 of Article 2 of the Convention shall be amended to read as follows:

“3. The same shall apply to:

- (a) the attempt to commit any of the foregoing offences;
- (b) the participation as an accomplice in any of the foregoing offences or in an attempt to commit any such offence;
- (c) organising the perpetration of, or directing others to commit or attempt to commit, any of the foregoing offences.”.

- »c) kazniva dejanja po Konvenciji o preprečevanju in kaznovanju kaznivih dejanj zoper osebe pod mednarodno zaščito, vštveši diplomatske agente, sprejeti v New Yorku 14. decembra 1973;
 - d) kazniva dejanja po Mednarodni konvenciji zoper jemanje talcev, sprejeti v New Yorku 17. decembra 1979;
 - e) kazniva dejanja po Konvenciji o fizičnem varovanju jedrskega materiala, sprejeti na Dunaju 3. marca 1980;
 - f) kazniva dejanja po Protokolu o zatiranju nezakonitih dejanj na letališčih za mednarodno civilno zrakoplovstvo, sestavljenem v Montrealu 24. februarja 1988;«
2. Prvi odstavek 1. člena konvencije se dopolni s temi štirimi pododstavki:
- »g) kazniva dejanja po Konvenciji o preprečevanju nezakonitih dejanj zoper varnost pomorske plovbe, sestavljeni v Rimu 10. marca 1988;
 - h) kazniva dejanja po Protokolu za preprečevanje nezakonitih dejanj zoper varnost ploščadi, postavljenih na epikontinentalnem pasu, sestavljenem v Rimu 10. marca 1988;
 - i) kazniva dejanja po Mednarodni konvenciji o zatiranju terorističnih bombnih napadov, sprejeti v New Yorku 15. decembra 1997;
 - j) kazniva dejanja po Mednarodni konvenciji o zatiranju financiranja terorizma, sprejeti v New Yorku 9. decembra 1999.«
3. Besedilo 1. člena konvencije se dopolni s tem odstavkom:
- »2. Če niso zajeta v konvencijah, naštetih v prvem odstavku, se za namene izročitve storilca med državami pogodbenicami ne šteje samo storitev temeljnih kaznivih dejanj, ampak tudi:
- a) poskus storitve katerega od teh temeljnih kaznivih dejanj;
 - b) sostorilstvo pri storitvi ali poskusu storitve katerega od teh temeljnih kaznivih dejanj;
 - c) organiziranje storitve ali napeljevanje drugih k storitvi ali poskus storitve katerega od teh temeljnih kaznivih dejanj.«

2. ČLEN

Tretji odstavek 2. člena konvencije se spremeni, tako da se glasi:

»3. Enako velja za:

- (a) poskus storitve katerega koli navedenega kaznivega dejanja;
- (b) sostorilstvo pri katerem koli navedenem kaznivem dejanju ali poskusu storitve takega kaznivega dejanja;
- (c) organiziranje storitve ali napeljevanje drugih k storitvi ali poskus storitve katerega koli navedenega kaznivega dejanja.«

ARTICLE 3

1. The text of Article 4 of the Convention shall become paragraph 1 of this article and a new sentence shall be added at the end of this paragraph as follows: “Contracting States undertake to consider such offences as extraditable offences in every extradition treaty subsequently concluded between them.”.
2. The text of Article 4 of the Convention shall be supplemented by the following paragraph:
“2 When a Contracting State which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Contracting State with which it has no extradition treaty, the requested Contracting State may, at its discretion, consider this Convention as a legal basis for extradition in relation to any of the offences mentioned in Articles 1 or 2.”.

ARTICLE 4

1. The text of Article 5 of the Convention shall become paragraph 1 of this article.
2. The text of Article 5 of the Convention shall be supplemented by the following paragraphs:
“2 Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing on the requested State an obligation to extradite if the person subject of the extradition request risks being exposed to torture.
3. Nothing in this Convention shall be interpreted either as imposing on the requested State an obligation to extradite if the person subject of the extradition request risks being exposed to the death penalty or, where the law of the requested State does not allow for life imprisonment, to life imprisonment without the possibility of parole, unless under applicable extradition treaties the requested State is under the obligation to extradite if the requesting State gives such assurance as the requested State considers sufficient that the death penalty will not be imposed or, where imposed, will not be carried out, or that the person concerned will not be subject to life imprisonment without the possibility of parole.”.

ARTICLE 5

A new article shall be inserted after Article 8 of the Convention and shall read as follows:

“ARTICLE 9

The Contracting States may conclude between themselves bilateral or multilateral agreements in order to supplement the provisions of this Convention or to facilitate the application of the principles contained therein.”.

ARTICLE 6

1. Article 9 of the Convention shall become Article 10.
2. Paragraph 1 of new Article 10 shall be amended to read as follows:

3. ČLEN

1. Besedilo 4. člena konvencije postane prvi odstavek tega člena in na koncu tega odstavka se doda nov stavek, ki se glasi: »Države pogodbenice se zavezujejo, da bodo v vseh pogodbah o izročitvi, ki jih bodo pozneje med seboj sklenile, šteje taka kazniva dejanja za kazniva dejanja, za katera se lahko zahteva izročitev.«
2. Besedilo 4. člena konvencije se dopolni s tem odstavkom:
»2. Če država pogodbenica kot pogoj za izročitev zahteva obstoj pogodbe, prejme prošnjo za izročitev od druge države pogodbenice, s katero nima sklenjene pogodbe o izročitvi, lahko zaprosena država pogodbenica po lastnem preudarku šteje to konvencijo za pravno podlago za izročitev za katero koli kaznivo dejanje iz 1. ali 2. člena.«

4. ČLEN

1. Besedilo 5. člena konvencije postane prvi odstavek tega člena.
2. Besedilo 5. člena konvencije se dopolni s temi odstavki:
»2. Nobena določba v tej konvenciji se ne razlaga kot nalaganje obveznosti zaproseni državi, da izroči osebo, če za osebo, ki naj bi jo izročili, obstaja tveganje, da bo izpostavljena mučenju.
3. Nobena določba v tej konvenciji se ne razlaga kot nalaganje obveznosti zaproseni državi, da izroči osebo, za katero se zahteva izročitev, če ta tvega, da bo izpostavljena smrtni kazni ali dosmrtnemu zaporu brez možnosti pogojnega odpusta, če pravo zaprosene države ne dopušča dosmrtnega zavora, razen če mora po veljavnih pogodbah o izročitvi zaprosena država osebo izročiti, če da država prosilka tako zagotovilo, kot ga zaprosena država šteje za zadostno, da smrtna kazen ne bo izrečena, ali da izrečena smrtna kazen ne bo izvršena, ali da zadevna oseba ne bo v dosmrtnem zaporu brez možnosti pogojnega odpusta.«

5. ČLEN

Za 8. členom konvencije se doda nov člen, ki se glasi:

»9. člen Države pogodbenice lahko med seboj sklenejo dvo- ali večstranske sporazume, da dopolnijo določbe te konvencije ali omogočijo lažjo uporabo njenih načel.«

6. ČLEN

1. 9. člen konvencije postane 10. člen.
2. Prvi odstavek novega 10. člena se spremeni, tako da se glasi:

“The European Committee on Crime Problems (CDPC) is responsible for following the application of the Convention. The CDPC:

- a) shall be kept informed regarding the application of the Convention;
- b) shall make proposals with a view to facilitating or improving the application of the Convention;
- c) shall make recommendations to the Committee of Ministers concerning the proposals for amendments to the Convention, and shall give its opinion on any proposals for amendments to the Convention submitted by a Contracting State in accordance with Articles 12 and 13;
- d) shall, at the request of a Contracting State, express an opinion on any question concerning the application of the Convention;
- e) shall do whatever is necessary to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of the execution of the Convention;
- f) shall make recommendations to the Committee of Ministers concerning non-member States of the Council of Europe to be invited to accede to the Convention in accordance with Article 14, paragraph 3;
- g) shall submit every year to the Committee of Ministers of the Council of Europe a report on the follow-up given to this article in the application of the Convention.”.

3. Paragraph 2 of new Article 10 shall be deleted.

ARTICLE 7

1. Article 10 of the Convention shall become Article 11.
2. In the first sentence of paragraph 1 of new Article 11, the terms “Article 9, paragraph 2” shall be replaced by the terms “Article 10.e, or by negotiation”. In the second sentence of this paragraph, the term “two” shall be deleted. The remaining sentences of this paragraph shall be deleted.
3. Paragraph 2 of new Article 11 shall become paragraph 6 of this article. The sentence “Where a majority cannot be reached, the referee shall have a casting vote” shall be added after the second sentence and in the last sentence the terms “Its award” shall be replaced by the terms “The tribunal’s judgement”.
4. The text of new Article 11 shall be supplemented by the following paragraphs:
 - “2. In the case of disputes involving Parties which are member States of the Council of Europe, where a Party fails to nominate its arbitrator in pursuance of paragraph 1 of this article within three months following the request for arbitration, an arbitrator shall be nominated by the President of the European Court of Human Rights at the request of the other Party.
 3. In the case of disputes involving any Party which is not a member of the Council of Europe, where a Party fails to nominate its arbitrator in pursuance of paragraph 1 of this article within three months following the request for arbitration, an arbitrator shall be nominated by the President of the International Court of Justice at the request of the other Party.

»Evropski odbor za vprašanja kriminalitete je pristojen za spremljanje izvajanja te konvencije. Evropski odbor za vprašanja kriminalitete:

- a) je redno obveščen o izvajanju konvencije;
- b) daje predloge za lažje ali boljše izvajanje konvencije;
- c) daje priporočila Odboru ministrov glede predlogov za spremembe konvencije in daje mnenja o predlogih za spremembe konvencije, ki jih predloži država pogodbenica v skladu z 12. in 13. členom;
- d) na zahtevo države pogodbenice da mnenje o katerem koli vprašanju, povezanem z izvajanjem konvencije;
- e) stori vse potrebno, da olajša mirno poravnavo katere koli težave, do katere lahko pride pri izvajanju konvencije;
- f) daje priporočila Odboru ministrov glede nečlanic Sveta Evrope, ki naj bi bile povabljene, da pristopijo h konvenciji v skladu s tretjim odstavkom 14. člena;
- g) Odboru ministrov Sveta Evrope vsako leto na podlagi tega člena predloži poročilo o spremljanju izvajanja konvencije.«

3. Drugi odstavek novega 10. člena se črta.

7. ČLEN

1. 10. člen konvencije postane 11. člen.

2. V prvem stavku prvega odstavka novega 11. člena se besede »z drugim odstavkom 9. člena« nadomestijo z besedami »s pododstavkom e) 10. člena ali s pogajanjem«. V drugem stavku tega odstavka se črta beseda »dva«. Preostali stavki tega člena se črtajo.

3. Drugi odstavek novega 11. člena postane šesti odstavek tega člena. Za drugim stavkom se doda stavek: »Če ni mogoče doseči večine, ima tretji razsodnik odločilen glas.« V zadnjem stavku se besedi »njegova razsodba« zamenjata z besedami »sodba tega sodišča«.

4. Besedilo novega 11. člena se dopolni s temi odstavki:

»2. Če pri sporih, ki vključujejo stranke, ki so države članice Sveta Evrope, stranka ne imenuje svojega razsodnika v skladu s prvim odstavkom tega člena v treh mesecih od zahteve za arbitražo, razsodnika na zahtevo druge stranke imenuje predsednik Evropskega sodišča za človekove pravice.

3. Če pri sporih, ki vključujejo stranko, ki ni članica Sveta Evrope, stranka ne imenuje svojega razsodnika v skladu s prvim odstavkom tega člena v treh mesecih od zahteve za arbitražo, razsodnika na zahtevo druge stranke imenuje predsednik Meddržavnega sodišča.

4. In the cases covered by paragraphs 2 and 3 of this article, where the President of the Court concerned is a national of one of the Parties to the dispute, this duty shall be carried out by the Vice-President of the Court, or if the Vice-President is a national of one of the Parties to the dispute, by the most senior judge of the Court who is not a national of one of the Parties to the dispute.
5. The procedures referred to in paragraphs 2 or 3 and 4 above apply, *mutatis mutandis*, where the arbitrators fail to agree on the nomination of a referee in accordance with paragraph 1 of this article.”.

ARTICLE 8

A new article shall be introduced after new Article 11 and shall read as follows:

“ARTICLE 12

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Contracting State, or by the Committee of Ministers. Proposals for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Contracting States.
2. After having consulted the non-member Contracting States and, if necessary, the CDPC, the Committee of Ministers may adopt the amendment in accordance with the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall submit any amendments adopted to the Contracting States for acceptance.
3. Any amendment adopted in accordance with the above paragraph shall enter into force on the thirtieth day following notification by all the Parties to the Secretary General of their acceptance thereof.”.

ARTICLE 9

A new article shall be introduced after new Article 12 and shall read as follows:

“ARTICLE 13

1. In order to update the list of treaties in Article 1, paragraph 1, amendments may be proposed by any Contracting State or by the Committee of Ministers. These proposals for amendment shall only concern treaties concluded within the United Nations Organisation dealing specifically with international terrorism and having entered into force. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Contracting States.
2. After having consulted the non-member Contracting States and, if necessary the CDPC, the Committee of Ministers may adopt a proposed amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Contracting States. During this period, any Contracting State may notify the Secretary General of any objection to the entry into force of the amendment in its respect.

4. Če je v primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena predsednik zadevnega sodišča državljani ene od strank v sporu, to dolžnost opravi podpredsednik sodišča, ali če je podpredsednik državljani ene od strank v sporu, najstarejši sodnik sodišča, ki ni državljani nobene stranke v sporu.
5. Postopki iz drugega ali tretjega in četrtega odstavka se smiselno uporabljajo tudi kadar se razsodniki ne sporazumejo o imenovanju tretjega razsodnika v skladu s prvim odstavkom tega člena.«

8. ČLEN

Za novim 11. členom se doda nov člen, ki se glasi:

»12. člen

1. Država pogodbenica ali Odbor ministrov lahko predlaga spremembe te konvencije. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje predloge za spremembo državam pogodbenicam.
2. Po posvetovanju z državami pogodbenicami, ki niso članice, in po potrebi z Evropskim odborom za vprašanja kriminalitete lahko Odbor ministrov sprejme spremembo v skladu z večino, določeno v pododstavku d) 20. člena Statuta Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope vse sprejete spremembe predloži v odobritev državam pogodbenicam.
3. Sprememba, sprejeta v skladu s prejšnjim odstavkom, začne veljati trideseti dan po tem, ko je generalni sekretar prejel uradno obvestilo vseh strank, da jo sprejemajo.«

9. ČLEN

Za novim 12. členom se doda nov člen, ki se glasi:

»13. člen

1. Država pogodbenica ali Odbor ministrov lahko predlaga spremembe za posodobitev seznama pogodb iz prvega odstavka 1. člena. Predlogi za spremembe se nanašajo samo na pogodbe, ki so sklenjene v okviru Organizacije Združenih narodov in se nanašajo izrecno na mednarodni terorizem in že veljajo. Generalni sekretar Sveta Evrope sporoči predloge državam pogodbenicam.
2. Po posvetovanju z državami pogodbenicami, ki niso članice, in po potrebi z Evropskim odborom za vprašanja kriminalitete lahko Odbor ministrov sprejme predlagano spremembo z večino, določeno v pododstavku d) 20. člena Statuta Sveta Evrope. Sprememba začne veljati eno leto po datumu, ko je bila poslana državam pogodbenicam. V tem letu lahko vsaka država pogodbenica uradno obvesti generalnega sekretarja o kakršnem koli ugovoru k začetku veljavnosti spremembe zanjo.

3. If one-third of the Contracting States notifies the Secretary General of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.
4. If less than one-third of the Contracting States notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Contracting States which have not notified an objection.
5. Once an amendment has entered into force in accordance with paragraph 2 of this article and a Contracting State has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Contracting State concerned on the first day of the month following the date on which it has notified the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance.”.

ARTICLE 10

1. Article 11 of the Convention shall become Article 14.
2. In the first sentence of paragraph 1 of new Article 14 the terms “member States of the Council of Europe” shall be replaced by the terms “member States of and Observer States to the Council of Europe” and in the second and third sentences, the terms “or approval” shall be replaced by the terms “approval or accession”.
3. The text of new Article 14 shall be supplemented by the following paragraph:
“3. The Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting the CDPC, may invite any State not a member of the Council of Europe, other than those referred to under paragraph 1 of this article, to accede to the Convention. The decision shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.”.
4. Paragraph 3 of new Article 14 shall become paragraph 4 of this article, and the terms “or approving” and “or approval” shall be replaced respectively by the terms “, approving or acceding” and “, approval or accession”.

ARTICLE 11

1. Article 12 of the Convention shall become Article 15.
2. In the first sentence of paragraph 1 of new Article 15, the terms “or approval” shall be replaced by the terms “, approval or accession”.
3. In the first sentence of paragraph 2 of new Article 15, the terms “or approval” are replaced by the terms “, approval or accession”.

ARTICLE 12

1. Reservations to the Convention made prior to the opening for signature of the present Protocol shall not be applicable to the Convention as amended by the present Protocol.
2. Article 13 of the Convention shall become Article 16.

3. Če ena tretjina držav pogodbenic uradno obvesti generalnega sekretarja, da ugovarja začetku veljavnosti spremembe, sprememba ne začne veljati.
4. Če manj kot ena tretjina držav pogodbenic pošlje uradno obvestilo o ugovoru, sprememba začne veljati za tiste države pogodbenice, ki niso poslale uradnega obvestila o ugovoru.
5. Ko sprememba začne veljati v skladu z drugim odstavkom tega člena in je država pogodbenica poslala uradno obvestilo o ugovoru, ta sprememba začne veljati za to državo pogodbenico prvi dan meseca, ki sledi dnevnu, ko je uradno obvestila generalnega sekretarja Sveta Evrope, da sprejema spremembo.«

10. ČLEN

1. 11. člen konvencije postane 14. člen.
2. V prvem stavku prvega odstavka novega 14. člena se besede »državam članicam Sveta Evrope« nadomestijo z besedami »državam članicam in državam opazovalkam Sveta Evrope«, v drugem in tretjem stavku pa se besede »ali odobriti« in »ali odobritvi« nadomestijo z besedami », odobriti ali k njej pristopiti« in », odobritvi ali pristopu«.
3. Besedilo novega 14. člena se dopolni s tem odstavkom:
»3. Po posvetovanju z Evropskim odborom za vprašanja kriminalitete lahko Odbor ministrov Sveta Evrope povabi vsako državo, ki ni članica Sveta Evrope, razen tistih iz prvega odstavka tega člena, da pristopi h konvenciji. Odločitev se sprejme z večino, določeno v točki d) 20. člena Statuta Sveta Evrope, in jo soglasno sprejmejo predstavniki držav pogodbenic, ki so člani Odbora ministrov.«
4. Tretji odstavek novega 14. člena postane četrti odstavek tega člena, besede »ali odobri« in »ali odobritvi« pa se nadomestijo z besedami »odobri ali pristopi« in »odobritvi ali pristopu«.

11. ČLEN

1. 12. člen Konvencije postane 15. člen.
2. V prvem stavku prvega odstavka novega 15. člena se besedi »ali odobritvi« nadomestita z besedami », odobritvi ali pristopu«.
3. V prvem stavku drugega odstavka 15. člena se besedi »ali odobritvi« nadomestita z besedami », odobritvi ali pristopu«.

12. ČLEN

1. Pridržki h konvenciji, dani preden je ta protokol na voljo za podpis, se ne uporabljajo za konvencijo, ki jo spreminja ta protokol.
2. 13. člen konvencije postane 16. člen.

3. In the first sentence of paragraph 1 of new Article 16 the terms “Party to the Convention on 15 May 2003” shall be added before the term “may” and the terms “of the Protocol amending the Convention” shall be added after the term “approval”. A second sentence shall be added after the terms “political motives” and shall read: “The Contracting State undertakes to apply this reservation on a case-by-case basis, through a duly reasoned decision and taking into due consideration, when evaluating the character of the offence, any particularly serious aspects of the offence, including:”. The remainder of the first sentence shall be deleted, with the exception of sub-paragraphs a, b and c.
4. The text of new Article 16 shall be supplemented by the following paragraph:
“2. When applying paragraph 1 of this article, a Contracting State shall indicate the offences to which its reservation applies.”.
5. Paragraph 2 of new Article 16 shall become paragraph 3 of this article. In the first sentence of this paragraph, the term “Contracting” shall be added before the term “State” and the terms “the foregoing paragraph” shall be replaced by the terms “paragraph 1.”.
6. Paragraph 3 of new Article 16 shall become paragraph 4 of this article. In the first sentence of this paragraph, the term “Contracting” shall be added before the term “State”.
7. The text of new Article 16 shall be supplemented by the following paragraphs:
“5. The reservations referred to in paragraph 1 of this article shall be valid for a period of three years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the State concerned. However, such reservations may be renewed for periods of the same duration.
6. Twelve months before the date of expiry of the reservation, the Secretariat General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Contracting State concerned. No later than three months before expiry, the Contracting State shall notify the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. Where a Contracting State notifies the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding its reservation, it shall provide an explanation of the grounds justifying its continuance. In the absence of notification by the Contracting State concerned, the Secretary General of the Council of Europe shall inform that Contracting State that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Contracting State concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.
7. Where a Contracting State does not extradite a person, in application of a reservation made in accordance with paragraph 1 of this article, after receiving a request for extradition from another Contracting State, it shall submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution, unless the requesting State and the requested State otherwise agree. The competent authorities, for the purpose of prosecution in the

3. V prvem stavku prvega odstavka novega 16. člena se pred besedo »lahko« dodajo besede »pogodbenica konvencije 15. 5. 2003«, za besedo »odobritvi« pa se dodajo besede »protokola, ki spreminja konvencijo«. Za besedama »političnimi razlogi« se doda drugi stavek, ki se glasi: »Države pogodbenice se zavezujejo, da bodo ta pridržek uporabljale za vsak primer posebej na podlagi pravilno utemeljene odločitve in bodo pri oceni narave kaznivega dejanja ustrezno upoštevale posebej hude vidike tega kaznivega dejanja, vključno:« Preostanek prvega stavka se črta, razen pododstavkov a), b) in c).
4. Besedilo novega 16. člena se dopolni s tem odstavkom:
»2. Pri uporabi prvega odstavka tega člena država pogodbenica navede kazniva dejanja, za katera se uporabi njen pridržek.«
5. Drugi odstavek novega 16. člena postane tretji odstavek tega člena. V prvem stavku tega odstavka se za besedo »država« doda beseda »pogodbenica«, besedi »prejšnjega odstavka« pa se nadomestita z besedama »prvega odstavka.«
6. Tretji odstavek novega 16. člena postane četrti odstavek tega člena. V prvem stavku tega odstavka se za besedo »Država« doda beseda »pogodbenica«.
7. Besedilo novega 16. člena se dopolni s temi odstavki:
»5. Pridržki iz prvega odstavka tega člena veljajo tri leta od dneva začetka veljavnosti te konvencije za zadevno državo. Ti pridržki pa se lahko obnovijo za enaka časovna obdobja.
6. Generalni sekretariat Sveta Evrope obvesti zadevno državo pogodbenico o prenehanju veljavnosti pridržka dvanajst mesecev pred datumom poteka njegove veljavnosti. Najpozneje tri mesece pred prenehanjem veljavnosti država pogodbenica uradno obvesti generalni sekretar Sveta Evrope, da podaljšuje, spremeni ali umika svoj pridržek. Če država pogodbenica uradno obvesti generalnega sekretarja Sveta Evrope, da podaljšuje svoj pridržek, obrazloži razloge za njegovo podaljšanje. Če zadevna država pogodbenica ne pošlje uradnega obvestila, jo generalni sekretar Sveta Evrope obvesti, da se njen pridržek šteje za samodejno podaljšanega za šest mesecev. Če ta država pogodbenica pred iztekom tega roka ne pošlje uradnega obvestila o svoji nameri, da podaljša ali spremeni svoj pridržek, ta neha veljati.
7. Če država pogodbenica na podlagi pridržka, danega v skladu s prvim odstavkom tega člena, ne izroči osebe, potem ko je od druge države pogodbenice prejela prošnjo za izročitev, zadevo brez izjeme in neutemeljenega odlašanja predloži svojim organom, pristojnim za kazenski pregon, razen če se država prosilka in zaprosena država ne dogovorita drugače. Organi, pristojni za kazenski pregon v zaproseni državi, odločajo enako kot pri drugih hudih kaznivih dejanjih po pravu te države. Zaprošena država brez neutemeljenega odlašanja sporoči izid postopkov državi prosilki in generalnemu sekretarju Sveta Evrope, ta pa ga pošlje konferenci, določeni v 17. členu.

requested State, shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a serious nature under the law of that State. The requested State shall communicate, without undue delay, the final outcome of the proceedings to the requesting State and to the Secretary General of the Council of Europe, who shall forward it to the Conference provided for in Article 17.

8. The decision to refuse the extradition request, on the basis of a reservation made in accordance with paragraph 1 of this article, shall be forwarded promptly to the requesting State. If within a reasonable time no judicial decision on the merits has been taken in the requested State according to paragraph 7, the requesting State may communicate this fact to the Secretary General of the Council of Europe, who shall submit the matter to the Conference provided for in Article 17. This Conference shall consider the matter and issue an opinion on the conformity of the refusal with the Convention and shall submit it to the Committee of Ministers for the purpose of issuing a declaration thereon. When performing its functions under this paragraph, the Committee of Ministers shall meet in its composition restricted to the Contracting States.”.

ARTICLE 13

A new article shall be introduced after new Article 16 of the Convention, and shall read as follows:

“ARTICLE 17

1. Without prejudice to the application of Article 10, there shall be a Conference of States Parties against Terrorism (hereinafter referred to as the “COSTER”) responsible for ensuring:
 - a) the effective use and operation of this Convention including the identification of any problems therein, in close contact with the CDPC;
 - b) the examination of reservations made in accordance with Article 16 and in particular the procedure provided in Article 16, paragraph 8;
 - c) the exchange of information on significant legal and policy developments pertaining to the fight against terrorism;
 - d) the examination, at the request of the Committee of Ministers, of measures adopted within the Council of Europe in the field of the fight against terrorism and, where appropriate, the elaboration of proposals for additional measures necessary to improve international co-operation in the area of the fight against terrorism and, where co-operation in criminal matters is concerned, in consultation with the CDPC;
 - e) the preparation of opinions in the area of the fight against terrorism and the execution of the terms of reference given by the Committee of Ministers.
2. The COSTER shall be composed of one expert appointed by each of the Contracting States. It will meet once a year on a regular basis, and on an extraordinary basis at the request of the Secretary General of the Council of Europe or of at least one-third of the Contracting States.

8. Odločitev o zavrnitvi prošnje za izročitev na podlagi pridržka, danega v skladu s prvim odstavkom tega člena, se takoj pošlje državi prosilki. Če v razumnem roku ni bila sprejeta nobena sodna odločitev o vsebini zadeve v zaproseni državi v skladu s sedmim odstavkom, lahko država prosilka to sporoči generalnemu sekretarju Sveta Evrope, ta pa zadevo predloži konferenci, določeni v 17. členu. Konferenca zadevo obravnava in izda mnenje o skladnosti zavrnitve s konvencijo in ga predloži Odboru ministrov, ki o tem izda izjavo. Pri opravljanju svojih nalog po tem odstavku se Odbor ministrov sestane v sestavi, omejeni na države pogodbenice.«

13. ČLEN

Za novim 16. členom konvencije se doda nov člen, ki se glasi:

»17. ČLEN

1. Brez poseganja v uporabo 10. člena se ustanovi Konferenca držav pogodbenic proti terorizmu (v nadaljevanju COSTER), ki je pristojna za zagotavljanje:
 - a) učinkovite uporabe in izvajanja konvencije skupaj z ugotavljanjem morebitnih težav, pri čemer tesno sodeluje z Evropskim odborom vprašanja za kriminalitete;
 - b) preučitve pridržkov v skladu s 16. členom in zlasti postopka, določenega v osmem odstavku 16. člena;
 - c) izmenjave informacij o pomembnih dosežkih na področju prava in politike v boju proti terorizmu;
 - d) na zahtevo Odbora ministrov preučitve ukrepov, ki jih je sprejel Svet Evrope na področju boja proti terorizmu, in po potrebi priprave predlogov za dodatne ukrepe, potrebne za izboljšanje mednarodnega sodelovanja v boju proti terorizmu in kadar se nanašajo na sodelovanje v kazenskih zadevah v posvetovanju z Evropskim odborom za vprašanja kriminalitete;
 - e) priprave mnenj o boju proti terorizmu in izvajanje pooblastil, ki ji jih je dal Odbor ministrov.
2. COSTER sestavljajo strokovnjaki, ki jih imenujejo države pogodbenice, vsaka enega. Sestaja se redno enkrat letno in izredno na zahtevo generalnega sekretarja Sveta Evrope ali vsaj ene tretjine držav pogodbenic.

3. The COSTER will adopt its own Rules of Procedure. The expenses for the participation of Contracting States which are member States of the Council of Europe shall be borne by the Council of Europe. The Secretariat of the Council of Europe will assist the COSTER in carrying out its functions pursuant to this article.
4. The CDPC shall be kept periodically informed about the work of the COSTER.”.

ARTICLE 14

Article 14 of the Convention shall become Article 18.

ARTICLE 15

Article 15 of the Convention shall be deleted.

ARTICLE 16

1. Article 16 of the Convention shall become Article 19.
2. In the introductory sentence of new Article 19, the terms “member States of the Council” shall be replaced by the terms “Contracting States”.
3. In paragraph b of new Article 19, the terms “or approval” shall be replaced by the terms “approval or accession”.
4. In paragraph c of new Article 19, the number “11” shall read “14”.
5. In paragraph d of new Article 19, the number “12” shall read “15”.
6. Paragraphs e and f of new Article 19 shall be deleted.
7. Paragraph g of new Article 19 shall become paragraph e of this article and the number “14” shall read “18”.
8. Paragraph h of new Article 19 shall be deleted.

ARTICLE 17

1. This Protocol shall be open for signature by member States of the Council of Europe signatories to the Convention, which may express their consent to be bound by:
 - a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - b) signature subject to ratification, acceptance or approval, followed by ratification, acceptance or approval.
2. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

ARTICLE 18

This Protocol shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which all Parties to the Convention have expressed their consent to be bound by the Protocol, in accordance with the provisions of Article 17.

3. COSTER sprejme svoj poslovnik. Stroške udeležbe držav pogodbenic, ki so države članice Sveta Evrope, krije Svet Evrope. Sekretariat Sveta Evrope COSTER-ju pomaga izvajati njegove naloge v skladu s tem členom.
4. O delu COSTER-ja se redno seznanja Evropski odbor za vprašanja kriminalitete.«

14. ČLEN

14. člen konvencije postane 18. člen.

15. ČLEN

15. člen konvencije se črta.

16. ČLEN

1. 16. člen konvencije postane 19. člen.
2. V uvodnem stavku novega 19. člena se besede »države članice Sveta« nadomestijo z besedama »države pogodbenice«.
3. V pododstavku b) novega 19. člena se besedi »ali odobritvi« nadomestita z besedami », odobritvi ali pristopu«.
4. V pododstavku c) novega 19. člena se številka »11.« popravi v »14.«.
5. V pododstavku d) novega 19. člena se številka »12.« popravi v »15.«.
6. Pododstavka e) in f) novega 19. člena se črtata.
7. Pododstavek g) novega 19. člena postane pododstavek e) tega člena, številka »14.« pa se popravi v »18.«.
8. Pododstavek h) novega 19. člena se črta.

17. ČLEN

1. Protokol je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope, podpisnicam konvencije, ki lahko izrazijo svoje soglasje, da jih zavezuje:
 - a) podpis brez pridržka glede ratifikacije, sprejetja ali odobritve ali
 - b) podpis s pridržkom glede ratifikacije, sprejetja ali odobritve, ki mu sledi ratifikacija, sprejetje ali odobritev.
2. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.

18. ČLEN

Protokol začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev od datuma, na katerega so vse pogodbenice konvencije izrazile svoje soglasje, da jih ta protokol zavezuje v skladu z določbami 17. člena.

ARTICLE 19

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe of:

- (a) any signature;
- (b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance or approval;
- (c) the date of entry into force of this Protocol, in accordance with Article 18;
- (d) any other act, notification or communication relating to this Protocol.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 15th day of May 2003, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory States.

19. ČLEN

Generalni sekretar Sveta Evrope uradno obvesti države članice Sveta Evrope o:

- (a) vsakem podpisu;
- (b) deponiranju vsake listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi;
- (c) datumu začetka veljavnosti tega protokola v skladu z 18. členom;
- (d) vsakem drugem aktu, uradnem obvestilu ali sporočilu, ki se nanaša na ta protokol.

Da bi to potrdila, sta podpisana, ki sta bila za to pravilno pooblaščenca, podpisala ta protokol.

Sestavljeno dne 15. maja 2003 v Strasbourgu v angleškem in francoskem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni, v enem izvodu, ki se hrani v arhivu Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope vsaki državi podpisnici pošlje overjeni izvod.

MEDNARODNA KONVENCIJA PROTI JEMANJU TALCEV

Splošni podatki o konvenciji:

Sprejeta: z resolucijo Generalne skupščine OZN št. 34/146, 17. decembra 1979 v New Yorku.

Začetek veljavnosti: 3. junija 1983.

Pogodbeno stanje¹: 174 pogodbenic.

Izvirnik konvencije objavljen v: UNTS, zv. 1316, str. 205.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: notifikacija nasledstva 6. julija 1992, Akt o notifikaciji nasledstva glede konvencij Organizacije združenih narodov in konvencij, sprejetih v Mednarodni agenciji za atomsko energijo, Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/92, 9/93, 5/99, 9/08, 13/11 in 9/13.

Začetek veljavnosti: 25. junija 1991.

Besedilo konvencije objavljeno v: Sl. l. SFRJ – Mednarodne pogodbe, št. 9/84.

Cilje konvencije je razviti sodelovanje med državami in vzpostavitev učinkovitih sredstev za preprečevanje, pregon in kaznovanje vseh dejanj jemanja talcev kot oblike mednarodnega terorizma. Jemanje talcev krši temeljne vrednote OZN, namreč dostojanstvo in temeljne pravice vsakega posameznika, vključno s pravico do življenja, svobode in varnosti, vsebovanih v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah in ICCPR. Jemanje talcev je bilo pred sprejemom konvencije že prepovedano skladno z mednarodnimi humanitarnimi pravom, dotlej pa noben mednarodni instrument ni naslavljal jemanja talcev izven oboroženih spopadov, niti ga niso naslavljale t.i. protiteroristične konvencije, prav tako pa so bila druga pravila splošnega mednarodnega prava nezadostna; npr. pravila o nedotakljivosti diplomatskih prostorov in osebja niso zajemala drugih žrtev, kriminalizirala storilcev ali nalagala obveznosti neposredno ne-državnim dejavnikom, za katere ne more biti odgovorna nobena država.

Tako je generalna skupščina nemški predlog naslovila šestemu odboru, ki je priporočil oblikovanje *ad hoc* odbora za pripravo konvencije, kar je odobrila Generalna

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave, pridržke in ugovore k pridržkom glej: <https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XVIII-5&chapter=18&lang=en>.

skupščina OZN z resolucijo. Nov odbor naj bi presegel mrtvo točko, v kateri se je znašel *ad hoc* Odbor o mednarodnem terorizmu, ki je bil ustanovljen 1972 in deloval do 1979, glede definicije »terorizma«, vključno z »državnim terorizmom« in njegovih vzrokih ter razprave o legitimnosti »narodno osvobodilnega nasilja« (angl. »national liberation violence«). Odbor za pripravo Mednarodne konvencije proti jemanju talcev se je sestel na treh sejah leta 1977, 1978 in 1979. Konkretni dogodki jemanja talcev v obdobju pogajanj so še spodbudili sprejem konvencije, v istem obdobju pa so bili sprejeti dodatni protokoli k Ženevskim konvencijam glede jemanja talcev v oboroženih spopadih.

Konvencija vsebuje definiciji »talca« in »jemanja talcev« in vzpostavlja načelo *aut dedere aut judicare*.

INTERNATIONAL CONVENTION AGAINST THE TAKING OF HOSTAGES

The states parties to this Convention,

Having in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the maintenance of international peace and security and the promotion of friendly relations and co-operation among States,

Recognizing in particular that everyone has the right to life, liberty and security of person, as set out in the Universal Declaration of Human Rights and the International Covenant on Civil and Political Rights,

Reaffirming the principle of equal rights and self-determination of peoples as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations, as well as in other relevant resolutions of the General Assembly,

Considering that the taking of hostages is an offence of grave concern to the international community and that, in accordance with the provisions of this Convention, any person committing an act of hostage taking shall either be prosecuted or extradited,

Being convinced that it is urgently necessary to develop international co-operation between States in devising and adopting effective measures for the prevention, prosecution and punishment of all acts of taking of hostages as manifestations of international terrorism,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

1. Any person who seizes or detains and threatens to kill, to injure or to continue to detain another person (hereinafter referred to as the "hostage") in order to compel a third party, namely, a State, an international intergovernmental organization, a natural or juridical person, or a group of persons, to do or abstain from doing any act as an explicit or implicit condition for the release of the hostage commits the offence of taking of hostages ("hostage-taking") within the meaning of this Convention.
2. Any person who:
 - a) attempts to commit an act of hostage-taking, or
 - b) participates as an accomplice of anyone who commits or attempts to commit an act of hostage-taking likewise commits an offence for the purposes of this Convention.

MEDNARODNA KONVENCIJA ZOPER JEMANJE TALCEV

Države članice te konvencije so:

imele pred očmi cilje in načela ustanovne listine Združenih narodov, ki se nanašajo na ohranitev mednarodnega miru in varnosti ter razvoj prijateljskih odnosov in sodelovanja med državami,

upoštevale zlasti, da ima vsakdo pravico do življenja, svobode in osebne varnosti, kot je to določeno v splošni deklaraciji o človeških pravicah in v mednarodnem sporazumu o državljanskih in političnih pravicah,

znova potrdile načelo enakopravnosti narodov in njihovo pravico do samoodločbe, kot je to določeno v ustanovni listini Združenih narodov in deklaraciji o načelih mednarodnega prava glede prijateljskih odnosov in sodelovanja med državami v skladu z ustanovno listino Združenih narodov ter v drugih ustreznih resolucijah Generalne skupščine,

menile, da je jemanje talcev kaznivo dejanje, ki resno zaskrbljuje mednarodno skupnost, ter da mora biti v skladu s to konvencijo vsakdo, ki stori dejanje jemanja talcev, sodno preganjan ali izročen, in so se

v prepričanju, da je nujno potrebno razvijati mednarodno sodelovanje med državami na področju oblikovanja in sprejemanja učinkovitih ukrepov za preprečevanje, pregon in kaznovanje vseh dejanj jemanja talcev kot pojava mednarodnega terorizma,

zedinile o naslednjem:

1. ČLEN

1. Kdor ujame ali zadržuje drugo osebo (v nadaljnjem besedilu talec) in grozi, da jo bo ubil, ranil ali še naprej zadrževal, da bi prisilil tretjo stran - državo, mednarodno medvladno organizacijo, fizično ali pravno osebo ali skupino oseb, da stori ali opusti določeno dejanje kot izrecen ali impliciten pogoj, da se talec izpusti, stori kaznivo dejanje jemanja talcev v smislu te konvencije.
2. Po tej konvenciji stori kaznivo dejanje tudi:
 - a) kdor poskusi storiti dejanje jemanja talcev, ali
 - b) kdor sodeluje kot sosterilec pri storitvi ali poskusu storitve dejanja jemanja talcev.

ARTICLE 2

Each State Party shall make the offences set forth in article 1 punishable by appropriate penalties which take into account the grave nature of those offences.

ARTICLE 3

1. The State Party in the territory of which the hostage is held by the offender shall take all measures it considers appropriate to ease the situation of the hostage, in particular, to secure his release and, after his release, to facilitate, when relevant, his departure.
2. If any object which the offender has obtained as a result of the taking of hostages comes into the custody of a State Party, that State Party shall return it as soon as possible to the hostage or the third party referred to in article 1, as the case may be, or to the appropriate authorities thereof.

ARTICLE 4

States Parties shall co-operate in the prevention of the offences set forth in article 1, particularly by:

- (a) taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those offences within or outside their territories, including measures to prohibit in their territories illegal activities of persons, groups and organizations that encourage, instigate, organize or engage in the perpetration of acts of taking of hostages;
- (b) exchanging information and co-ordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those offences.

ARTICLE 5

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over any of the offences set forth in article 1 which are committed:
 - a) in its territory or on board a ship or aircraft registered in that State;
 - b) by any of its nationals or, if that State considers it appropriate, by those stateless persons who have their habitual residence in its territory;
 - c) in order to compel that State to do or abstain from doing any act; or
 - d) with respect to a hostage who is a national of that State, if that State considers it appropriate.
2. Each State Party shall likewise take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in article 1 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him to any of the States mentioned in paragraph 1 of this article.
3. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with internal law.

2. ČLEN

Vsaka država članica bo kazniva dejanja iz 1. člena kaznovala z ustreznimi kaznimi, pri čemer bo upoštevala težo teh kaznivih dejanj.

3. ČLEN

1. Država članica, na katere ozemlju storilec kaznivega dejanja zadržuje talca, ukrene vse, kar je po njenem mnenju potrebno, da olajša položaj talca, zlasti pa, da zagotovi njegovo izpustitev ali da po izpustitvi olajša njegov odhod, če je potrebno.
2. Če država članica dobi v varstvo kakšen predmet, ki ga je storilec kaznivega dejanja pridobil z jemanjem talcev, ga mora takoj, ko je to mogoče, vrniti talcu ali tretji strani, omenjeni v 1. členu, ali ustreznim organom države.

4. ČLEN

Države članice med seboj sodelujejo pri preprečevanju kaznivih dejanj iz 1. člena zlasti tako:

- (a) da z vsemi praktično možnimi ukrepi na svojem ozemlju preprečijo priprave za storitev teh kaznivih dejanj na svojem ozemlju ali izven njega, všteti tudi ukrepe za prepoved nezakonite dejavnosti oseb, skupin in organizacij, ki spodbujajo, napeljujejo, organizirajo ali se angažirajo pri zagrešitvi dejanja jemanja talcev na njihovem ozemlju;
- (b) da si izmenjujejo obvestila in usklajujejo upravne in druge ukrepe za preprečevanje izvrševanja teh kaznivih dejanj.

5. ČLEN

1. Vsaka država članica bo ustrezno ukrepala za določitev svoje pristojnosti v zvezi s kaznivimi dejanji iz 1. člena:
 - a) ki so storjena na njenem ozemlju ali ladji ali v letalu, registriranem v tej državi;
 - b) ki so jih storili njeni državljani ali če meni, da je to smotrno, osebe brez državljanstva, ki imajo stalno prebivališče na njenem ozemlju;
 - c) ki so storjena, da bi omenjeno državo prisilili, da stori ali opusti neko dejanje, ali
 - d) ki so storjena zoper talca, ki je njen državljan, če meni, da je to smotrno.
2. Vsaka država članica bo tudi ustrezno ukrepala za določitev svoje pristojnosti v zvezi s kaznivimi dejanji iz 1. člena, če je domnevni storilec kaznivega dejanja na njenem ozemlju in ga ne izroči kateri izmed držav, omenjenih v prvem odstavku tega člena.
3. Ta konvencija ne izključuje pristojnosti v kazenskih zadevah v skladu z natranjo zakonodajo.

ARTICLE 6

1. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, any State Party in the territory of which the alleged offender is present shall, in accordance with its laws, take him into custody or take other measures to ensure his presence for such time as is necessary to enable any criminal or extradition proceedings to be instituted. That State Party shall immediately make a preliminary inquiry into the facts.
2. The custody or other measures referred to in paragraph 1 of this article shall be notified without delay directly or through the Secretary-General of the United Nations to:
 - a) the State where the offence was committed;
 - b) the State against which compulsion has been directed or attempted;
 - c) the State of which the natural or juridical person against whom compulsion has been directed or attempted is a national;
 - d) the State of which the hostage is a national or in the territory of which he has his habitual residence;
 - e) the State of which the alleged offender is a national or, if he is a stateless person, in the territory of which he has his habitual residence;
 - f) the international intergovernmental organization against which compulsion has been directed or attempted;
 - g) all other States concerned.
3. Any person regarding whom the measures referred to in paragraph 1 of this article are being taken shall be entitled:
 - a) to communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which he is a national or which is otherwise entitled to establish such communication or, if he is a stateless person, the State in the territory of which he has his habitual residence;
 - b) to be visited by a representative of that State.
4. The rights referred to in paragraph 3 of this article shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the State in the territory of which the alleged offender is present subject to the proviso, however, that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 of this article are intended.
5. The provisions of paragraphs 3 and 4 of this article shall be without prejudice to the right of any State Party having a claim to jurisdiction in accordance with paragraph 1(b) of article 5 to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.
6. The State which makes the preliminary inquiry contemplated in paragraph 1 of this article shall promptly report its findings to the States or organization referred to in paragraph 2 of this article and indicate whether it intends to exercise jurisdiction.

6. ČLEN

1. Če meni, da okoliščine to opravičujejo, odvzame vsaka država članica, na katere ozemlju je domnevni storilec kaznivega dejanja, takšni osebi prostost ali izvede druge potrebne ukrepe v skladu s svojo zakonodajo, da bi bila zagotovljena njegova navzočnost toliko časa, kolikor je potrebno za uvedbo kazenskega postopka ali postopka za izročitev. Država članica mora nemudoma začeti predhodno preiskavo, da bi se ugotovila dejstva.
2. O odvzemu prostosti ali drugih ukrepih, omenjenih v prvem odstavku tega člena, je treba takoj obvestiti neposredno ali prek generalnega sekretarja Organizacije združenih narodov:
 - a) državo, v kateri je bilo kaznivo dejanje storjeno;
 - b) državo, zoper katero je bila prisila naperjena ali poskušana;
 - c) državo, katere državljanstvo ima fizična ali pravna oseba, zoper katero je bila prisila naperjena ali poskušana;
 - d) državo, katere državljanstvo ima talec ali na katere ozemlju ima talec stalno prebivališče;
 - e) državo, katere državljanstvo ima domnevni storilec kaznivega dejanja, ali če gre za osebo brez državljanstva, državo, na katere ozemlju ima stalno prebivališče;
 - f) mednarodno medvladno organizacijo, zoper katero je bila prisilna naperjena ali poskušana;
 - g) vse druge zainteresirane države.
3. Tisti, glede katerega se nastopi z ukrepi iz prvega odstavka tega člena, ima pravico:
 - a) povezati se brez odlašanja z najbližjim pristojnim predstavnikom države, katere državljanstvo ima ali ki je kako drugače upravičena vzpostaviti takšen stik, ali če gre za osebo brez državljanstva, s predstavnikom države, na katere ozemlju ima takšna oseba stalno prebivališče;
 - b) sprejemati obiske predstavnika te države.
4. Pravice iz tretjega odstavka tega člena se uresničujejo v skladu z zakoni in predpisi države, na katere ozemlju je domnevni storilec kaznivega dejanja, pri čemer pa je mišljeno, da morajo ti zakoni in predpisi omogočiti popolno uresničitev ciljev, zaradi katerih so dane pravice na podlagi tretjega odstavka tega člena.
5. Določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena ne posegajo v pravico vsake države članice, ki uveljavlja svojo pristojnost v skladu s točko b) prvega odstavka 5. člena, da zaprosi Mednarodni komite Rdečega križa, da stopi v stik z domnevnim storilcem kaznivega dejanja in da ga obišče.
6. Država, ki opravlja predhodno preiskavo iz prvega odstavka tega člena, sporoči brez odlašanja ugotovitve preiskave državam ali organizaciji iz drugega odstavka tega člena in jih obvesti, ali ima namen izvršiti sodno pristojnost

ARTICLE 7

The State Party where the alleged offender is prosecuted shall in accordance with its laws communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to the other States concerned and the international intergovernmental organizations concerned.

ARTICLE 8

1. The State Party in the territory of which the alleged offender is found shall, if it does not extradite him, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any ordinary offence of a grave nature under the law of that State.
2. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connexion with any of the offences set forth in article 1 shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the law of the State in the territory of which he is present.

ARTICLE 9

1. A request for the extradition of an alleged offender, pursuant to this Convention, shall not be granted if the requested State Party has substantial grounds for believing:
 - a) that the request for extradition for an offence set forth in article 1 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion; or
 - b) that the person's position may be prejudiced:
 - i. for any of the reasons mentioned in subparagraph (a) of this paragraph, or
 - ii. for the reason that communication with him by the appropriate authorities of the State entitled to exercise rights of protection cannot be effected.
2. With respect to the offences as defined in this Convention, the provisions of all extradition treaties and arrangements applicable between States Parties are modified as between States Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

ARTICLE 10

1. The offences set forth in article 1 shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.
2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no

7. ČLEN

Država članica, v kateri je uveden kazenski postopek zoper domnevnega storilca kaznivega dejanja, sporoči v skladu s svojimi zakoni končni izid tega postopka generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov, ki o tem obvesti druge zainteresirane države in zainteresirane mednarodne medvladne organizacije.

8. ČLEN

1. Če država članica, na katere ozemlju je domnevni storilec kaznivega dejanja, le tega ne izroči, mora predložiti brez izjeme in ne glede na to, ali je bilo kaznivo dejanje storjeno na njenem ozemlju, zadevo svojim pristojnim organom zaradi kazenskega pregona po postopku v skladu z njeno zakonodajo. Omenjeni organi odločajo kot sicer v primeru hudega kaznivega dejanja po zakonu te države.
2. Vsakomur, zoper katerega je uveden postopek zaradi kakega izmed kaznivih dejanj iz 1. člena, je zagotovljeno, da se bo z njim pravično ravnalo v vseh fazah postopka, pri čemer so zagotovljene tudi vse pravice in garancije, določene z zakonom države, na katere ozemlju je.

9. ČLEN

1. Zaprošena država članica ne ugodí zahtevi za izročitev domnevnega storilca kaznivega dejanja, vloženi v skladu s to konvencijo, če ima resne razloge za domnevo:
 - a) da je zahteva za izročitev v zvezi s kaznivim dejanjem iz 1. člena vložena zaradi pregona ali kaznovanja neke osebe zaradi njene rase, veroizpovedi, državljanstva, narodnostnega porekla ali političnega prepričanja; ali
 - b) da utegne biti položaj te osebe prizadet:
 - i. zaradi katerega izmed razlogov, navedenih v točki a) tega odstavka, ali
 - ii. zato, ker pristojni organi države, ki je upravičena izvrševati pravice zaščite, ne morejo občevati s to osebo.
2. Glede kaznivih dejanj, določenih v tej konvenciji, se v odnosih med državami članicami spremenijo določbe vseh pogodb in sporazumov o izročitvi, ki jih medsebojno uporabljajo države članice, kolikor niso v skladu s to konvencijo.

10. ČLEN

1. Kazniva dejanja iz 1. člena se štejejo za kazniva dejanja, za katera je obvezna izročitev na podlagi vsake veljavne pogodbe o izročitvi med državami članicami. Države članice se zavezujejo, da bodo v vseh pogodbah o izročitvi, ki jih bodo sklenile med seboj, šteje ta kazniva dejanja za kazniva dejanja, za katera je izročitev obvezna.
2. Če država članica, ki za izročitev postavlja pogoj, da mora biti zanj sklenjena pogodba, prejme zahtevo za izročitev od kake druge države članice, s katero nima take pogodbe, lahko zaprošena država po lastni presoji šteje to konvencijo za

extradition treaty, the requested State may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of the offences set forth in article 1. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested State.

3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize the offences set forth in article 1 as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided by the law of the requested State.
4. The offences set forth in article I shall be treated, for the purpose of extradition between States Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territories of the States required to establish their jurisdiction in accordance with paragraph 1 of article 5.

ARTICLE 11

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connexion with criminal proceedings brought in respect of the offences set forth in article 1, including the supply of all evidence at their disposal necessary for the proceedings.
2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not affect obligations concerning mutual judicial assistance embodied in any other treaty.

ARTICLE 12

In so far as the Geneva Conventions of 1949 for the protection of war victims or the Additional Protocols to those Conventions are applicable to a particular act of hostage-taking, and in so far as States Parties to this Convention are bound under those conventions to prosecute or hand over the hostage-taker, the present Convention shall not apply to an act of hostage-taking committed in the course of armed conflicts as defined in the Geneva Conventions of 1949 and the Protocols thereto, including armed conflicts mentioned in article 1, paragraph 4, of Additional Protocol I of 1977, in which peoples are fighting against colonial domination and alien occupation and against racist regimes in the exercise of their right of self-determination, as enshrined in the Charter of the United Nations and the Declaration on Principles of International Law concerning Friendly Relations and Co-operation among States in accordance with the Charter of the United Nations.

ARTICLE 13

This Convention shall not apply where the offence is committed within a single State, the hostage and the alleged offender are nationals of that State and the alleged offender is found in the territory of that State.

pravno podlago za izročitev v zvezi s kaznivimi dejanji iz 1. člena. Izročitev se opravi v skladu z drugimi pogoji, ki jih določajo zakoni zaprosene države.

3. Države članice, ki ne pogojujejo izročitve s pogodbo, štejejo v medsebojnih odnosih kazniva dejanja iz 1. člena za kazniva dejanja, za katera je obvezna izročitev v skladu s pogoji, ki jih določajo zakoni zaprosene države.
4. V zvezi z izročitvijo obravnavajo države članice kazniva dejanja iz 1. člena, kot da so bila storjena ne samo na kraju izvršitve, temveč tudi na ozemljih držav, ki so dolžne določiti svojo pristojnost v skladu s prvim odstavkom 5. člena.

11. ČLEN

1. Države članice bodo druga drugi v največji možni meri nudile pomoč v zvezi s kazenskim postopkom zaradi kaznivih dejanj iz 1. člena, všteti tudi pošiljanje vseh dokazov, ki jih imajo na razpolago in so potrebni za postopek.
2. Določbe prvega odstavka tega člena ne vplivajo na obveznosti glede medsebojne sodne pomoči, določene s kakšno drugo pogodbo.

12. ČLEN

V okviru, v katerem se ženevske konvencije iz leta 1949 o varstvu žrtev vojne ali dopolnilni protokoli k tem konvencijam uporabljajo za določeno dejanje jemanja talcev, in v okviru, v katerem morajo države članice te konvencije v skladu z omenjenimi konvencijami kazensko preganjati ali izročiti tistega, ki je vzel talce, se ta konvencija ne uporablja za dejanja jemanja talcev, izvršena med oboroženimi spopadi v smislu ženevskih konvencij iz leta 1949 in protokolov v zvezi z njimi, všteti oborožene spopade, omenjene v četrtem odstavku 1. Člena dopolnilnega protokola iz leta 1977, v katerih se narodi bojujejo zoper kolonialno dominacijo, tujo okupacijo in rasistične režime, da bi uresničili pravico do samoodločbe, določeno v ustanovni listini Združenih narodov in deklaraciji o načelih mednarodnega prava glede prijateljskih odnosov in sodelovanja med državami v skladu z ustanovno listino Združenih narodov.

13. ČLEN

Ta konvencija se ne uporablja, če je kaznivo dejanje storjeno na ozemlju ene same države, če sta talec in domnevni storilec kaznivega dejanja njena državljana in če je domnevni storilec kaznivega dejanja najden na njenem ozemlju.

ARTICLE 14

Nothing in this Convention shall be construed as justifying the violation of the territorial integrity or political independence of a State in contravention of the Charter of the United Nations.

ARTICLE 15

The provisions of this Convention shall not affect the application of the Treaties on Asylum, in force at the date of the adoption of this Convention, as between the States which are parties to those Treaties; but a State Party to this convention may not invoke those Treaties with respect to another State Party to this Convention which is not a party to those treaties.

ARTICLE 16

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State may at the time of signature or ratification of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 of this article with respect to any State Party which has made such a reservation.
3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General in the United Nations.

ARTICLE 17

1. This Convention is open for signature by all States until 31 December 1980 at United Nations Headquarters in New York.
2. This Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
3. This Convention is open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 18

1. This Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.
2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall en-

14. ČLEN

Nobena določba te konvencije se ne sme razlagati tako, da opravičuje kršenje teritorialne celovitosti ali politične neodvisnosti posamezne države v nasprotju z ustanovno listino Združenih narodov.

15. ČLEN

Določbe te konvencije ne vplivajo na uporabo pogodb o pribežališču, ki bodo veljale na dan sprejetja te konvencije za države članice omenjenih pogodb; vendar se država članica te konvencije ne more sklicevati na omenjene pogodbe glede na kako drugo državo članico te konvencije, ki ni članica omenjenih pogodb.

16. ČLEN

1. Spor med dvema ali več državami članicami v zvezi z razlago ali uporabo te konvencije, ki ni rešen s pogajanjem, rešuje na zahtevo ene izmed njih arbitraž. Če se v šestih mesecih od dneva zahteve za arbitražo pogodbenice ne zedinijo o njeni organizaciji, lahko ena izmed njih predloži spor v reševanje Mednarodnemu sodišču v skladu z njegovim statutom.
2. Vsaka država lahko ob podpisu, ratifikaciji ali pristopu k tej konvenciji izjavi pridržek glede določb prvega odstavka tega člena. Za druge države članice ne bodo obvezne omenjene določbe v odnosih z državo članico, ki je izjavila pridržek.
3. Država članica, ki izjavi pridržek v skladu z drugim odstavkom tega člena, lahko vedno umakne ta pridržek s sporočilom, ki ga pošlje generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov.

17. ČLEN

1. Ta konvencija je odprta za podpis za vse države do 31. decembra 1980 v sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.
2. Ta konvencija mora biti ratificirana. Ratifikacijske listine bodo deponirane pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.
3. K tej konvenciji lahko pristopijo vse države. Pristopne listine bodo deponirane pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

18. ČLEN

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan po deponiranju dvaindvajsete ratifikacijske ali pristopne listine pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.
2. Za vse države, ki ratificirajo konvencijo ali k njej pristopijo po deponiranju dvaindvajsete ratifikacijske ali pristopne listine, začne konvencija veljati trideseti dan od dneva, ko te države deponirajo ratifikacijske ali pristopne listine.

ter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

ARTICLE 19

1. Any State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.
2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 20

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention, opened for signature at New York on 18 December 1979.

19. ČLEN

1. Država članica lahko odpove to konvencijo s pismenim sporočilom generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov.
2. Odpoved začne veljati eno leto po dnevu, ko generalni sekretar Organizacije združenih narodov prejme sporočilo.

20. ČLEN

Izvirnik te konvencije, katerega besedila v arabskem, angleškem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako veljavna, bo deponiran pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov, ki vsem državam pošlje overjene kopije.

DA BI TO POTRDILI, so spodaj podpisani pooblaščenici svojih vlad podpisali to konvencijo, odprto za podpis v New Yorku 18. decembra 1979.

DUNAJSKA KONVENCIJA O PRAVU MEDNARODNIH POGODB MED DRŽAVAMI IN MEDNARODNIMI ORGANIZACIJAMI ALI MED MEDNARODNIMI ORGANIZACIJAMI

Splošni podatki o konvenciji:

Sprejeta: z resolucijami Generalne skupščine OZN št. 37/112, 16. decembra 1982, št. 38/139, 19. decembra 1983, št. 39/86, 13. decembra 1984 in št. 40/76, 11. decembra 1985.

Začetek veljavnosti: še ne velja.

Pogodbeno stanje¹: 43 skleniteljic.

Izvirnik konvencije dostopen pod: Doc. A/CONF.129/15.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: /

Začetek veljavnosti: /

Besedilo konvencije objavljeno v: /

Na podlagi priporočila Konferenc OZN o pravu mednarodnih pogodb na Dunaju leta 1968 in 1969 je Generalna skupščina OZN z resolucijo priporočila Komisiji za mednarodno pravo, da obravnava vprašanje prava mednarodnih pogodb med državami in mednarodnimi organizacijami kot ločeno in posebno vprašanje, ki bi tudi propomoglo k razvoju prijateljskih odnosov in sodelovanja med državami ne glede na njihove različne ustavne in družbene sisteme.

Tudi ta konvencija v priložniku ni zajeta z njenim celotnim besedilom (glej uvodno pojasnilo), pač pa le z določbami, ki se nanašajo na vlogo in delo diplomatov, predstavnikov države pri mednarodnih organizacijah ali njenih organih, kot tudi predstavnikov držav, akreditiranih na mednarodni konferenci ter predstavnikov mednarodne organizacije, v postopku sklepanja mednarodnih pogodb. Konvencija predvideva njihovo vlogo v postopku sprejemanja besedila mednarodne pogodbe med državami in mednarodnimi organizacijami. Pravilno pooblaščen predstavnik države ali mednarodne organizacije lahko tudi potrdi verodostojnost besedila

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave, pridržke in ugovore k pridržkom glej: <https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XXIII-3&chapter=23&lang=en>.

mednarodne pogodbe s podpisom ali parafiranjem ali izrazi privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje. Podobna pooblastila ima tudi v postopku spreminjanja ali popravljanja mednarodnih pogodb. Konvencija pa predvideva tudi situacije, kjer bi diplomat kot predstavnik države ali mednarodne organizacije opravil katero od navedenih dejanj preko svojih pooblastil ali bi bil pri tem podkupljen ali prisiljen.

VIENNA CONVENTION ON THE LAW OF TREATIES BETWEEN STATES AND INTERNATIONAL ORGANIZATIONS OR BETWEEN INTERNATIONAL ORGANIZATIONS

ARTICLE 7

FULL POWERS

1. A person is considered as representing a State for the purpose of adopting or authenticating the text of a treaty or for the purpose of expressing the consent of the State to be bound by a treaty if:
 - a) that person produces appropriate full powers; or
 - b) it appears from practice or from other circumstances that it was the intention of the States and international organizations concerned to consider that person as representing the State for such purposes without having to produce full powers.
2. In virtue of their functions and without having to produce full powers, the following are considered as representing their State:
 - a) Heads of State, Heads of Government and Ministers for Foreign Affairs, for the purpose of performing all acts relating to the conclusion of a treaty between one or more States and one or more international organizations;
 - b) representatives accredited by States to an international conference, for the purpose of adopting the text of a treaty between States and international organizations;
 - c) representatives accredited by States to an international organization or one of its organs, for the purpose of adopting the text of a treaty in that organization or organ;
 - d) heads of permanent missions to an international organization, for the purpose of adopting the text of a treaty between the accrediting States and that organization.
3. A person is considered as representing an international organization for the purpose of adopting or authenticating the text of a treaty, or expressing the consent of that organization to be bound by a treaty, if:
 - a) that person produces appropriate full powers; or
 - b) it appears from the circumstances that it was the intention of the States and international organizations concerned to consider that person as representing the organization for such purposes, in accordance with the rules of the organization, without having to produce full powers.

DUNAJSKA KONVENCIJA O PRAVU MEDNARODNIH POGODB MED DRŽAVAMI IN MEDNARODNIMI ORGANIZACIJAMI ALI MED MEDNARODNIMI ORGANIZACIJAMI

7. ČLEN

POOBLASTILO

1. Osebo je mogoče šteti za predstavnika države z namenom, da sprejme besedilo mednarodne pogodbe ali potrdi njegovo verodostojnost ali izrazi privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, če:
 - a) predloži ustrezno pooblastilo ali
 - b) iz prakse ali drugih okoliščin izhaja, da je bil namen zadevnih držav in mednarodnih organizacij šteti jo za predstavnika države v tem smislu, ne da bi bilo treba predložiti pooblastilo.
2. Na podlagi svoje funkcije in ne da bi bilo treba predložiti pooblastilo, se za predstavnike države štejejo:
 - a) voditelji držav, vodje vlad in ministri za zunanje zadeve za vsa dejanja, ki se nanašajo na sklenitev mednarodne pogodbe med eno ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami;
 - b) predstavniki držav, akreditirani na mednarodni konferenci, za sprejem besedila mednarodne pogodbe med državami in mednarodnimi organizacijami;
 - c) predstavniki držav, akreditirani pri mednarodni organizaciji ali enem od njenih organov, za sprejem besedila mednarodne pogodbe v tej organizaciji ali organu;
 - d) vodje stalnih predstavništev pri mednarodnih organizacijah za sprejem besedila mednarodne pogodbe med državami, ki so jih akreditirale, in to organizacijo.
3. Osebo je mogoče šteti za predstavnika mednarodne organizacije z namenom, da sprejme besedilo mednarodne pogodbe ali potrdi njegovo verodostojnost ali izrazi privolitev te organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, če:
 - a) predloži ustrezno pooblastilo ali
 - b) iz okoliščin izhaja, da je bil namen zadevnih držav in mednarodnih organizacij šteti jo za predstavnika organizacije v tem smislu v skladu s pravili te organizacije, ne da bi bilo treba predložiti pooblastilo.

ARTICLE 8

SUBSEQUENT CONFIRMATION OF AN ACT PERFORMED WITHOUT AUTHORIZATION

An act relating to the conclusion of a treaty performed by a person who cannot be considered under article 7 as authorized to represent a State or an international organization for that purpose is without legal effect unless afterwards confirmed by that State or that organization.

ARTICLE 9

ADOPTION OF THE TEXT

1. The adoption of the text of a treaty takes place by the consent of all the States and international organizations or, as the case may be, all the organizations participating in its drawing up except as provided in paragraph 2.
2. The adoption of the text of a treaty at an international conference takes place in accordance with the procedure agreed upon by the participants in that conference. If, however, no agreement is reached on any such procedure, the adoption of the text shall take place by the vote of two thirds of the participants present and voting unless by the same majority they shall decide to apply a different rule.

ARTICLE 10

AUTHENTICATION OF THE TEXT

1. The text of a treaty between one or more States and one or more international organizations is established as authentic and definitive:
 - a) by such procedure as may be provided for in the text or agreed upon by the States and organizations participating in its drawing up; or
 - b) failing such procedure, by the signature, signature *ad referendum* or initialling by the representatives of those States and those organizations of the text of the treaty or of the Final Act of a conference incorporating the text.
2. The text of a treaty between international organizations is established as authentic and definitive:
 - a) by such procedure as may be provided for in the text or agreed upon by the organizations participating in its drawing up; or
 - b) failing such procedure, by the signature, signature *ad referendum* or initialling by the representatives of those States and those organizations of the text of the treaty or of the Final Act of a conference incorporating the text.

ARTICLE 12

CONSENT TO BE BOUND BY A TREATY EXPRESSED BY SIGNATURE

1. The consent of a State or of an international organization to be bound by a treaty is expressed by the signature of the representative of that State or of that organization when:
 - a) the treaty provides that signature shall have that effect;

8. ČLEN

POZNEJŠA POTRDITEV DEJANJA, OPRAVLJENEGA BREZ
POOBLASTILA

Dejanje, ki ga v zvezi s sklenitvijo mednarodne pogodbe opravi oseba, za katero po 7. členu ni mogoče šteti, da je pooblaščen, da predstavlja državo ali mednarodno organizacijo za ta namen, nima pravnega učinka, razen če ga ta država ali organizacija pozneje ne potrdi.

9. ČLEN

SPREJEM BESEDILA

1. Besedilo mednarodne pogodbe se sprejme s privolitvijo vseh držav in mednarodnih organizacij ali, odvisno od primera, vseh organizacij, ki so sodelovale pri njegovi pripravi, razen v primerih iz drugega odstavka.
2. Besedilo mednarodne pogodbe se sprejme na mednarodni konferenci skladno s postopkom, o katerem se dogovorijo udeleženci konference. Če o takem postopku dogovor ni dosežen, se besedilo sprejme z dvotretjinsko večino udeležencev, ki so prisotni in glasujejo, razen če z enako večino ne sklenejo, da se uporabi kakšno drugo pravilo.

10. ČLEN

POTRDITEV VERODOSTOJNOSTI BESEDILA

1. Besedilo mednarodne pogodbe med eno ali več državami in eno ali več mednarodnimi organizacijami postane verodostojno in dokončno:
 - a) po postopku, ki je lahko določen s tem besedilom ali o katerem so se dogovorile države in organizacije, ki so sodelovale pri njegovi pripravi, ali
 - b) če takega postopka ni, s podpisom predstavnikov teh držav in organizacij, njihovim podpisom ad referendum ali njihovim parafriranjem besedila mednarodne pogodbe ali sklepne listine konference, ki vsebuje to besedilo.
2. Besedilo mednarodne pogodbe med mednarodnimi organizacijami postane verodostojno in dokončno:
 - a) po postopku, ki je lahko določen s tem besedilom ali o katerem so se dogovorile organizacije, ki so sodelovale pri njegovi pripravi, ali
 - b) če takega postopka ni, s podpisom predstavnikov teh držav in organizacij, njihovim podpisom ad referendum ali njihovim parafriranjem besedila mednarodne pogodbe ali sklepne listine konference, ki vsebuje to besedilo.

12. ČLEN

PRIVOLITEV DRŽAVE ALI MEDNARODNE ORGANIZACIJE, DA JO
MEDNARODNA POGODBA ZAVEZUJE, IZRAŽENA S PODPISOM

1. Privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi s podpisom njenega predstavnika, kadar:
 - a) mednarodna pogodba določa, da ima podpis ta učinek;

- b) it is otherwise established that the negotiating States and negotiating organizations or, as the case may be, the negotiating organizations were agreed that signature should have that effect; or
 - c) the intention of the State or organization to give that effect to the signature appears from the full powers of its representative or was expressed during the negotiation.
2. For the purposes of paragraph 1:
- a) the initialling of a text constitutes a signature of the treaty when it is established that the negotiating States and negotiating organizations or, as the case may be, the negotiating organizations so agreed;
 - b) the signature *ad referendum* of a treaty by the representative of a State or an international organization, if confirmed by his State or organization, constitutes a full signature of the treaty.

ARTICLE 14

CONSENT TO BE BOUND BY A TREATY EXPRESSED BY RATIFICATION, ACT OF FORMAL CONFIRMATION, ACCEPTANCE OR APPROVAL

1. The consent of a State to be bound by a treaty is expressed by ratification when:
- a) the treaty provides for such consent to be expressed by means of ratification;
 - b) it is otherwise established that the negotiating States and negotiating organizations were agreed that ratification should be required;
 - c) the representative of the State has signed the treaty subject to ratification; or
 - d) the intention of the State to sign the treaty subject to ratification appears from the full powers of its representative or was expressed during the negotiation.
2. The consent of an international organization to be bound by a treaty is expressed by an act of formal confirmation when:
- a) the treaty provides for such consent to be expressed by means of an act of formal confirmation;
 - b) it is otherwise established that the negotiating States and negotiating organizations or, as the case may be, the negotiating organizations were agreed that an act of formal confirmation should be required;
 - c) the representative of the organization has signed the treaty subject to an act of formal confirmation; or
 - d) the intention of the organization to sign the treaty subject to an act of formal confirmation appears from the full powers of its representative or was expressed during the negotiation.
3. The consent of a State or of an international organization to be bound by a treaty is expressed by acceptance or approval under conditions similar to those which apply to ratification or, as the case may be, to an act of formal confirmation.

- b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke in organizacije pogajalke ali, odvisno od primera, organizacije pogajalke dogovorile, da ima podpis ta učinek, ali
 - c) namen države ali organizacije dati podpisu ta učinek izhaja iz pooblastila njenega predstavnika ali je bil izražen med pogajanja.
2. Za namene prejšnjega odstavka:
- a) parafriranje besedila pomeni podpis mednarodne pogodbe, če se ugotovi, da so se države pogajalke in organizacije pogajalke ali, odvisno od primera, organizacije pogajalke tako dogovorile;
 - b) podpis mednarodne pogodbe ad referendum, ki ga opravi predstavnik države ali mednarodne organizacije, pomeni dokončni podpis mednarodne pogodbe, če ta država ali organizacija to potrdi.

14. ČLEN

PRIVOLITEV DRŽAVE IN MEDNARODNE ORGANIZACIJE, DA JU MEDNARODNA POGODBA ZAVEZUJE, IZRAŽENA Z RATIFIKACIJO, URADNO POTRĐITVIJO, SPREJETJEM ALI ODOBRTVIJO

1. Privolitev države, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi z ratifikacijo, kadar:
- a) mednarodna pogodba določa, da se privolitev izrazi z ratifikacijo;
 - b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke in organizacije pogajalke dogovorile, da je ratifikacija potrebna;
 - c) njen predstavnik podpiše mednarodno pogodbo s pridržkom ratifikacije ali
 - d) namen države, da podpiše mednarodno pogodbo s pridržkom ratifikacije, izhaja iz pooblastila njenega predstavnika ali je bil izražen med pogajanja.
2. Privolitev mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi z uradno potrditvijo, kadar:
- a) mednarodna pogodba določa, da se privolitev izrazi z uradno potrditvijo;
 - b) se sicer ugotovi, da so se države pogajalke in organizacije pogajalke ali, odvisno od primera, organizacije pogajalke dogovorile, da je uradna potrditev potrebna;
 - c) njen predstavnik podpiše mednarodno pogodbo s pridržkom uradne potrditve ali
 - d) namen organizacije, da podpiše mednarodno pogodbo s pridržkom uradne potrditve, izhaja iz pooblastila njenega predstavnika ali je bil izražen med pogajanja.
3. Privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, se izrazi s sprejetjem ali odobritvijo pod podobnimi pogoji, kot veljajo za ratifikacijo ali, odvisno od primera, za uradno potrditev.

ARTICLE 40

AMENDMENT OF MULTILATERAL TREATIES

1. Unless the treaty otherwise provides, the amendment of multilateral treaties shall be governed by the following paragraphs.
2. Any proposal to amend a multilateral treaty as between all the parties must be notified to all the contracting States and all the contracting organizations, each one of which shall have the right to take part in:
 - a) the decision as to the action to be taken in regard to such proposal;
 - b) the negotiation and conclusion of any agreement for the amendment of the treaty.
3. Every State or international organization entitled to become a party to the treaty shall also be entitled to become a party to the treaty as amended.
4. The amending agreement does not bind any State or international organization already a party to the treaty which does not become a party to the amending agreement; article 30, paragraph 4 (*b*), applies in relation to such State or organization.
5. Any State or international organization which becomes a party to the treaty after the entry into force of the amending agreement shall, failing an expression of a different intention by that State or that organization:
 - a) be considered as a party to the treaty as amended; and
 - b) be considered as a party to the unamended treaty in relation to any party to the treaty not bound by the amending agreement.

ARTICLE 47

SPECIFIC RESTRICTIONS ON AUTHORITY TO EXPRESS THE
CONSENT OF A STATE OR AN INTERNATIONAL ORGANIZATION

If the authority of a representative to express the consent of a State or of an international organization to be bound by a particular treaty has been made subject to a specific restriction, his omission to observe that restriction may not be invoked as invalidating the consent expressed by him unless the restriction was notified to the negotiating States and negotiating organizations prior to his expressing such consent.

ARTICLE 50

CORRUPTION OF A REPRESENTATIVE OF A STATE OR OF AN
INTERNATIONAL ORGANIZATION

A State or an international organization the expression of whose consent to be bound by a treaty has been procured through the corruption of its representative directly or indirectly by a negotiating State or a negotiating organization may invoke such corruption as invalidating its consent to be bound by the treaty.

40. ČLEN

SPREMEMBA VEČSTRANSKIH MEDNARODNIH POGODB

1. Razen če mednarodna pogodba ne določa drugače, spremembo večstranskih mednarodnih pogodb urejajo naslednji odstavki.
2. O vsakem predlogu za spremembo večstranske mednarodne pogodbe med vsemi pogodbenicami je treba uradno obvestiti vse države skleniteljice in organizacije skleniteljice, ki imajo pravico sodelovati pri:
 - a) odločitvi o ukrepanju v zvezi s tem predlogom;
 - b) pogajanjih in sklenitvi kakršnega koli sporazuma o spremembi mednarodne pogodbe.
3. Vsaka država ali mednarodna organizacija, ki lahko postane pogodbenica mednarodne pogodbe, prav tako lahko postane pogodbenica spremenjene mednarodne pogodbe.
4. Sporazum o spremembi ne zavezuje držav ali mednarodnih organizacij, ki so že pogodbenice mednarodne pogodbe in ne postanejo pogodbenice tega sporazuma; zanje velja točka b četrtega odstavka 30. člena.
5. Država ali mednarodna organizacija, ki postane pogodbenica mednarodne pogodbe, potem ko je začel veljati sporazum o spremembi, in ne izrazi drugačnega namena, se šteje za:
 - a) pogodbenico spremenjene mednarodne pogodbe in
 - b) pogodbenico nespremenjene mednarodne pogodbe v odnosu do vsake pogodbenice mednarodne pogodbe, ki je sporazum o spremembi ne zavezuje.

47. ČLEN

POSEBNE OMEJITVE POOBLASTILA ZA IZRAŽANJE PRIVOLITVE DRŽAVE ALI MEDNARODNE ORGANIZACIJE

Če za pooblastilo predstavnika izraziti privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo določena mednarodna pogodba zavezuje, velja posebna omejitev, se na dejstvo, da je ta predstavnik ni upošteval, ni mogoče sklicevati kot na razlog za razveljavitev privolitve, razen če države pogajalke ali organizacije pogajalke niso bile uradno obveščene o omejitvi, preden je bila izražena.

50. ČLEN

PODKUPOVANJE PREDSTAVNIKA DRŽAVE ALI MEDNARODNE ORGANIZACIJE

Država ali mednarodna organizacija, katere privolitev, da jo mednarodna pogodba zavezuje, je dosežena tako, da je država pogajalka ali organizacija pogajalka posredno ali neposredno podkupila njenega predstavnika, se lahko sklicuje na podkupovanje kot na razlog za razveljavitev privolitve, da jo mednarodna pogodba zavezuje.

ARTICLE 51

COERCION OF A REPRESENTATIVE OF A STATE OR OF AN INTERNATIONAL ORGANIZATION

The expression by a State or an international organization of consent to be bound by a treaty which has been procured by the coercion of the representative of that State or that organization through acts or threats directed against him shall be without any legal effect.

ARTICLE 67

INSTRUMENTS FOR DECLARING INVALID, TERMINATING, WITHDRAWING FROM OR SUSPENDING THE OPERATION OF A TREATY

1. The notification provided for under article 65, paragraph 1, must be made in writing.
2. Any act declaring invalid, terminating, withdrawing from or suspending the operation of a treaty pursuant to the provisions of the treaty or of paragraphs 2 or 3 of article 65 shall be carried out through an instrument communicated to the other parties. If the instrument emanating from a State is not signed by the Head of State, Head of Government or Minister for Foreign Affairs, the representative of the State communicating it may be called upon to produce full powers. If the instrument emanates from an international organization, the representative of the organization communicating it may be called upon to produce full powers.

ARTICLE 80

CORRECTION OF ERRORS IN TEXTS OR IN CERTIFIED COPIES OF TREATIES

1. Where, after the authentication of the text of a treaty, the signatory States and international organizations and the contracting States and contracting organizations are agreed that it contains an error, the error shall, unless those States and organizations decide upon some other means of correction, be corrected:
 - a) by having the appropriate correction made in the text and causing the correction to be initialled by duly authorized representatives;
 - b) by executing or exchanging an instrument or instruments setting out the correction which it has been agreed to make; or
 - c) by executing a corrected text of the whole treaty by the same procedure as in the case of the original text.
2. Where the treaty is one for which there is a depositary, the latter shall notify the signatory States and international organizations and the contracting States and contracting organizations of the error and of the proposal to correct it and shall specify an appropriate time limit within which objection to the proposed correction may be raised. If, on the expiry of the time limit:

51. ČLEN

PRISILA PREDSTAVNIKA DRŽAVE ALI MEDNARODNE ORGANIZACIJE

Privolitev države ali mednarodne organizacije, da jo mednarodna pogodba zavezuje, ki je bila dosežena s prisilo njenega predstavnika z dejanji ali grožnjami zoper njega, je brez pravnega učinka.

67. ČLEN

LISTINE, S KATERIMI SE RAZGLASI NIČNOST MEDNARODNE POGODBE, PRENEHANJE NJENE VELJAVNOSTI, ODSTOP OD NJE ALI ZAČASNO PRENEHANJE NJENE UPORABE

1. Uradno obvestilo iz prvega odstavka 65. člena mora biti pisno.
2. Vsako dejanje, s katerim se v skladu z določbami mednarodne pogodbe ali določbami drugega ali tretjega odstavka 65. člena razglasi ničnost mednarodne pogodbe, prenehanje njene veljavnosti, odstop od nje ali začasno prenehanje njene uporabe, se opravi z listino, poslano drugim pogodbenicam. Če listine, ki jo izda država, ne podpiše voditelj države, vodja vlade ali minister za zunanje zadeve, se lahko od predstavnika države, ki listino pošilja, zahteva, da predloži pooblastilo. Če listino izda mednarodna organizacija, se lahko od predstavnika organizacije, ki listino pošilja, zahteva, da predloži pooblastilo.

80. ČLEN

POPRAVLJANJE NAPAK V BESEDILIH MEDNARODNIH POGODB ALI NJIHOVIH OVERJENIH KOPIJAH

1. Če po potrditvi verodostojnosti besedila mednarodne pogodbe države in mednarodne organizacije podpisnice ter države skleniteljice in mednarodne organizacije skleniteljice sporazumno ugotovijo, da besedilo vsebuje napako, se napaka popravi, razen če se te države in mednarodne organizacije ne odločijo za kakšen drug način popravljanja, tako da se:
 - a) besedilo ustrezno popravi in popravek parafirajo pravilno pooblaščeni predstavniki;
 - b) sestavi listina ali izmenjajo listine, v katerih je naveden popravek, za katerega je bilo dogovorjeno, da se naredi; ali
 - c) sestavi popravljeno besedilo celotne mednarodne pogodbe po postopku, ki je veljal za prvotno besedilo.
2. Če gre za mednarodno pogodbo, za katero je določen depozitar, ta uradno obvesti države in mednarodne organizacije podpisnice ter države skleniteljice in mednarodne organizacije skleniteljice o napaki in predlogu za njen popravek ter določi ustrezen rok za ugovor zoper predlagani popravek. Če ob izteku tega roka:

- a) no objection has been raised, the depositary shall make and initial the correction in the text and shall execute a procès-verbal of the rectification of the text and communicate a copy of it to the parties and to the States and organizations entitled to become parties to the treaty;
 - b) an objection has been raised, the depositary shall communicate the objection to the signatory States and organizations and to the contracting States and contracting organizations.
3. The rules in paragraphs 1 and 2 apply also where the text has been authenticated in two or more languages and it appears that there is a lack of concordance which the signatory States and international organizations and the contracting States and contracting organizations agree should be corrected.
 4. The corrected text replaces the defective text *ab initio*, unless the signatory States and international organizations and the contracting States and contracting organizations otherwise decide.
 5. The correction of the text of a treaty that has been registered shall be notified to the Secretariat of the United Nations.
 6. Where an error is discovered in a certified copy of a treaty, the depositary shall execute a procès-verbal specifying the rectification and communicate a copy of it to the signatory States and international organizations and to the contracting States and contracting organizations.

- a) ni nobenega ugovora, depozitar popravi besedilo in parafrira popravek, sestavi zapisnik o popravku besedila ter njegovo kopijo pošlje pogodbenicam ter državam in mednarodnim organizacijam, ki to lahko postanejo;
 - b) depozitar prejme ugovor, o njem obvesti države in mednarodne organizacije podpisnice ter države skleniteljice in mednarodne organizacije skleniteljice.
3. Pravila iz prejšnjih dveh odstavkov se uporabljajo tudi, če se pri besedilu, katerega verodostojnost je bila potrjena v dveh ali več jezikih, ugotovi neskladje, glede katerega se države in mednarodne organizacije podpisnice ter države skleniteljice in mednarodne organizacije skleniteljice strinjajo, da ga je treba odpraviti.
 4. Popravljen besedilo ab initio zamenja besedilo z napakami, razen če države in mednarodne organizacije podpisnice ter države skleniteljice in organizacije skleniteljice ne odločijo drugače.
 5. O popravku besedila mednarodne pogodbe, ki je bila registrirana, se uradno obvesti Sekretariat Združenih narodov.
 6. Če se ugotovi napaka v overjeni kopiji mednarodne pogodbe, depozitar sestavi zapisnik o popravku in njegovo kopijo pošlje državam in mednarodnim organizacijam podpisnicam ter državam skleniteljicam in mednarodnim organizacijam skleniteljicam.

KONVENCIJA O VARNOSTI OSEBJA ZDRUŽENIH NARODOV IN SPREMLJEVALNEGA OSEBJA

Splošni podatki o konvenciji:

Sprejeta: z resolucijo Generalne skupščine OZN št. 49/59, 9. decembra 1994 v New Yorku.

Začetek veljavnosti: 15. januarja 1999.

Pogodbeno stanje¹: 92 pogodbenic.

Izvirnik konvencije objavljen v: UNTS, zv. 2051, str. 363.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: pristop 21. januarja 2004.

Začetek veljavnosti: 21. januarja 2004.

Besedilo konvencije objavljeno v: Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 22/03.

V procesu kodifikacije te konvencije KMP ni sodelovala, saj so njeno oblikovanje spodbudile razprave o Dnevnem redu za mir leta 1992, ki so bile formalizirane z oblikovanjem Posebnega odbora za operacije ohranjanja miru. Za sprejem mednarodnopravnega akta na tem področju sta se posebej zavzeli delegaciji Nove Zelandije in Ukrajine. Besedilo konvencije se je oblikovalo v okviru delovnih skupin šestega odbora Generalne skupščine OZN in je bilo potrjeno kot priloga resoluciji Generalne skupščine št. 49/59.

Konvencija loči med dvema kategorijama zaščiteneh oseb – osebjem OZN in spremljevalnim osebjem, skupini se ločita v obsegu pravic, privilegijev in imunitet. Konvencija se uporablja za vse operacije, ki jih odobri pristojni organ OZN v skladu z Ustanovno listino OZN in ki potekajo pod nadzorom in po pooblastilu OZN. Prisilne akcije za zagotovitev mednarodnega miru in varnosti ne sodijo v doseg te konvencije, saj zanje še naprej velja mednarodno vojno (humanitarno) pravo. Konvencija tudi ne posega v določbe sporazumov o statusu sil OZN z državo gostiteljico ali v pravico sil OZN do samoobrambe.

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave, pridržke in ugovore k pridržkom glej: <https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=XVIII-8&chapter=18&lang=en>.

Konvencija nalaga dolžnost tranzitnim državam, da ob prihodu v državo gostiteljico in ob odhodu iz nje, omogočijo nemoten prehod silam OZN in z njimi povezanega osebja ter opreme. Določa tudi zločine proti obema določenima kategorijama mednarodno zaščitenih oseb, dolžnost njihove kriminalizacije, sodelovanje med državami pri njihovem preprečevanju in kazenskem pregonu ter nalaga obveznost državi, kjer se domnevni storilec nahaja, da sproži kazenski pregon proti njemu, ali da ga izroči. Z določbami Konvencije o preprečevanju in kaznovanju zločinov proti mednarodno zaščitenim osebam, vključno z diplomatskimi agenti, je identična tudi obveznost poročanja države o rezultatih njenega kazenskega pregona domnevnih storilcev zločinov.

H konvenciji je bil 8. decembra 2005 sprejet tudi izbirni protokol, ki je začel veljati 19. avgusta 2010 (Doc. A/60/518); RS je protokol podpisala 13. oktobra 2006 in ratificirala 20. aprila 2009 (Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 9/07); protokol razširja uporabo konvencije na vse operacije, ki jih vzpostavijo pristojni organi OZN na podlagi Ustanovne listine OZN in so vodene pod nadzorom OZN za nemene zagotavljanja predvsem humanitarne in razvojne pomoči.

CONVENTION ON THE SAFETY OF UNITED NATIONS AND ASSOCIATED PERSONNEL

The States Parties to this Convention,

Deeply concerned over the growing number of deaths and injuries resulting from deliberate attacks against United Nations and associated personnel,

Bearing in mind that attacks against, or other mistreatment of, personnel who act on behalf of the United Nations are unjustifiable and unacceptable, by whomsoever committed,

Recognizing that United Nations operations are conducted in the common interest of the international community and in accordance with the principles and purposes of the Charter of the United Nations,

Acknowledging the important contribution that United Nations and associated personnel make in respect of United Nations efforts in the fields of preventive diplomacy, peacemaking, peace-keeping, peace-building and humanitarian and other operations,

Conscious of the existing arrangements for ensuring the safety of United Nations and associated personnel, including the steps taken by the principal organs of the United Nations, in this regard,

Recognizing none the less that existing measures of protection for United Nations and associated personnel are inadequate,

Acknowledging that the effectiveness and safety of United Nations operations are enhanced where such operations are conducted with the consent and cooperation of the host State,

Appealing to all States in which United Nations and associated personnel are deployed and to all others on whom such personnel may rely, to provide comprehensive support aimed at facilitating the conduct and fulfilling the mandate of United Nations operations,

Convinced that there is an urgent need to adopt appropriate and effective measures for the prevention of attacks committed against United Nations and associated personnel and for the punishment of those who have committed such attacks,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1 DEFINITIONS

For the purposes of this Convention:

(a) "United Nations personnel" means:

- i. persons engaged or deployed by the Secretary-General of the United Nations as members of the military, police or civilian components of a United Nations operation;

KONVENCIJA O VARNOSTI OSEBJA ZDRUŽENIH NARODOV IN SPREMLJEVALNEGA OSEBJA

Države pogodbenice te konvencije so globoko zaskrbljene nad naraščajočim številom smrti in poškodb, ki so posledica namernih napadov na osebje Združenih narodov in spremljevalno osebje, upoštevajo, da so napadi na osebje, ki deluje v imenu Združenih narodov, ali kakršno koli drugo grobo ravnanje z njim neopravičljivi in nesprejemljivi ne glede na to, kdo jih zagreši, ugotavljajo, da se operacije Združenih narodov izvajajo v skupnem interesu mednarodne skupnosti ter v skladu z načeli in cilji Ustanovne listine Združenih narodov, priznavajo pomemben prispevek osebja Združenih narodov in spremljevalnega osebja k prizadevanjem Združenih narodov na področju preventivne diplomacije, vzpostavljanja miru, vzdrževanja miru, utrjevanja miru ter humanitarnih in drugih operacij, se zavedajo obstoječih dogovorov za zagotavljanje varnosti osebja Združenih narodov in spremljevalnega osebja, vključno z ukrepi, ki so jih v zvezi s tem sprejeli glavni organi Združenih narodov, prav tako ugotavljajo, da so obstoječi ukrepi za zaščito osebja Združenih narodov in spremljevalnega osebja neprimerni, priznavajo, da se učinkovitost in varnost operacij Združenih narodov izboljšata tam, kjer se take operacije izvajajo s soglasjem in sodelovanjem države gostiteljice, pozivajo vse države, kamor je osebje Združenih narodov in spremljevalno osebje napoteno, in vse druge, na katere se tako osebje lahko zanaša, naj zagotovijo celovito podporo za lažje izvajanje in izpolnjevanje mandata operacij Združenih narodov, so prepričane, da je nujno treba sprejeti ustrezne in učinkovite ukrepe za preprečevanje napadov na osebje Združenih narodov in spremljevalno osebje in za kaznovanje tistih, ki so zagrešili take napade, in so se zato dogovorile:

1. ČLEN POMEN IZRAZOV

V tej konvenciji:

- (a) »osebje Združenih narodov« pomeni:
 - i. osebe, ki jih generalni sekretar Združenih narodov vključi ali napoti kot člane vojaških, policijskih ali civilnih sestavov operacij Združenih narodov;

- ii. other officials and experts on mission of the United Nations or its specialized agencies or the International Atomic Energy Agency who are present in an official capacity in the area where a United Nations operation is being conducted;
- (b) “Associated personnel” means:
- i. persons assigned by a Government or an intergovernmental organization with the agreement of the competent organ of the United Nations;
 - ii. persons engaged by the Secretary-General of the United Nations or by a specialized agency or by the International Atomic Energy Agency;
 - iii. persons deployed by a humanitarian non-governmental organization or agency under an agreement with the Secretary-General of the United Nations or with a specialized agency or with the International Atomic Energy Agency, to carry out activities in support of the fulfilment of the mandate of a United Nations operation;
- (c) “United Nations operation” means an operation established by the competent organ of the United Nations in accordance with the Charter of the United Nations and conducted under United Nations authority and control:
- i. where the operation is for the purpose of maintaining or restoring international peace and security; or
 - ii. where the Security Council or the General Assembly has declared, for the purposes of this Convention, that there exists an exceptional risk to the safety of the personnel participating in the operation;
- (d) “Host State” means a State in whose territory a United Nations operation is conducted;
- (e) “Transit State” means a State, other than the host State, in whose territory United Nations and associated personnel or their equipment are in transit or temporarily present in connection with a United Nations operation.

ARTICLE 2

SCOPE OF APPLICATION

1. This Convention applies in respect of United Nations and associated personnel and United Nations operations, as defined in article 1.
2. This Convention shall not apply to a United Nations operation authorized by the Security Council as an enforcement action under Chapter VII of the Charter of the United Nations in which any of the personnel are engaged as combatants against organized armed forces and to which the law of international armed conflict applies.

- ii. druge uradnike ali strokovnjake na misiji Združenih narodov ali njihovih specializiranih agencij ali Mednarodne agencije za jedrsko energijo, ki so po uradni dolžnosti prisotni na območju, na katerem se izvaja operacija Združenih narodov;
- (b) »spremljevalno osebje« pomeni:
 - i. osebe, ki jih določi vlada ali medvladna organizacija s soglasjem pristojnega organa Združenih narodov;
 - ii. osebe, ki jih vključi generalni sekretar Združenih narodov ali specializirana agencija ali Mednarodna agencija za jedrsko energijo;
 - iii. osebe, ki jih napoti humanitarna nevladna organizacija ali agencija po sporazumu z generalnim sekretarjem Združenih narodov ali s specializirano agencijo ali z Mednarodno agencijo za jedrsko energijo, da bi opravljale dejavnosti v podporo izpolnjevanja mandata operacije Združenih narodov;
- (c) »operacija Združenih narodov« pomeni operacijo, ki jo pripravi pristojni organ Združenih narodov v skladu z Ustanovno listino Združenih narodov in se izvaja pod pristojnostjo in nadzorom Združenih narodov:
 - i. kadar je operacija namenjena vzdrževanju ali ponovni vzpostavitvi mednarodnega miru in varnosti ali
 - ii. kadar Varnostni svet ali Generalna skupščina za namene te konvencije razglasi, da obstaja izjemno tveganje za varnost osebja, ki sodeluje v operaciji;
- (d) »država gostiteljica« pomeni državo, na katere ozemlju se izvaja operacija Združenih narodov;
- (e) »država tranzita« pomeni državo, ki ni država gostiteljica, na ozemlju katere sta osebje Združenih narodov in spremljevalno osebje ali njuna oprema v tranzitu ali sta začasno prisotni v zvezi z operacijo Združenih narodov.

2. ČLEN

OBSEG UPORABE

1. Ta konvencija se uporablja za osebje Združenih narodov in spremljevalno osebje ter operacije Združenih narodov, kot so opredeljeni v 1. členu.
2. Ta konvencija se ne uporablja za operacijo Združenih narodov, ki poteka po odločitvi Varnostnega sveta kot izvajanje ukrepov v skladu s VII. poglavjem Ustanovne listine Združenih narodov, v katero so člani osebja vključeni kot borci proti organiziranim oboroženim silam in za katero se uporablja pravo, ki ureja mednarodne oborožene spopade.

ARTICLE 3

IDENTIFICATION

1. The military and police components of a United Nations operation and their vehicles, vessels and aircraft shall bear distinctive identification. Other personnel, vehicles, vessels and aircraft involved in the United Nations operation shall be appropriately identified unless otherwise decided by the Secretary-General of the United Nations.
2. All United Nations and associated personnel shall carry appropriate identification documents.

ARTICLE 4

AGREEMENTS ON THE STATUS OF THE OPERATION

The host State and the United Nations shall conclude as soon as possible an agreement on the status of the United Nations operation and all personnel engaged in the operation including, *inter alia*, provisions on privileges and immunities for military and police components of the operation.

ARTICLE 5

TRANSIT

A transit State shall facilitate the unimpeded transit of United Nations and associated personnel and their equipment to and from the host State.

ARTICLE 6

RESPECT FOR LAWS AND REGULATIONS

1. Without prejudice to such privileges and immunities as they may enjoy or to the requirements of their duties, United Nations and associated personnel shall:
 - a) respect the laws and regulations of the host State and the transit State; and
 - b) refrain from any action or activity incompatible with the impartial and international nature of their duties.
2. The Secretary-General of the United Nations shall take all appropriate measures to ensure the observance of these obligations.

ARTICLE 7

DUTY TO ENSURE THE SAFETY AND SECURITY OF UNITED NATIONS AND ASSOCIATED PERSONNEL

1. United Nations and associated personnel, their equipment and premises shall not be made the object of attack or of any action that prevents them from discharging their mandate.
2. States Parties shall take all appropriate measures to ensure the safety and security of United Nations and associated personnel. In particular, States Parties shall take all appropriate steps to protect United Nations and associated personnel who are deployed in their territory from the crimes set out in Article 9.

3. ČLEN

IDENTIFIKACIJA

1. Vojaški in policijski sestavi Združenih narodov in njihova vozila, plovila in zrakoplovi so jasno označeni. Drugo osebje, vozila, plovila in zrakoplovi, ki so vključeni v operacijo Združenih narodov, se ustrezno označijo, razen če generalni sekretar Združenih narodov ne odloči drugače.
2. Vse osebje Združenih narodov in spremljevalno osebje imata pri sebi ustrezne identifikacijske listine.

4. ČLEN

SPORAZUMI O STATUSU OPERACIJE

Država gostiteljica in Združeni narodi čim prej sklenejo sporazum o statusu operacije Združenih narodov in osebja, ki je vključeno v operacijo, med drugim tudi z določbami o privilegijih in imunitetah vojaških in policijskih sestavov operacije.

5. ČLEN

TRANZIT

Država tranzita omogoči neoviran tranzit osebja Združenih narodov in spremljevalnega osebja ter njune opreme na poti v državo gostiteljico in iz nje.

6. ČLEN

SPOŠTOVANJE ZAKONOV IN PREDPISOV

1. Ne glede na privilegije in imunitete, ki jih lahko uživata osebje Združenih narodov in spremljevalno osebje, ali na zahteve glede njunih dolžnosti osebje Združenih narodov in spremljevalno osebje:
 - a) spoštujeta zakone in predpise države gostiteljice in države tranzita in
 - b) se vzdržita vsakega dejanja ali dejavnosti, ki ni združljiva z nepristransko in mednarodno naravo njunih dolžnosti.
2. Generalni sekretar Združenih narodov sprejme vse ustrezne ukrepe za zagotovitev spoštovanja teh obveznosti.

7. ČLEN

DOLŽNOST ZAGOTOVITI VARNOST OSEBJA ZDRUŽENIH NARODOV IN SPREMLJEVALNEGA OSEBJA

1. Osebje Združenih narodov in spremljevalno osebje, njuna oprema in prostori ne smejo biti predmet napada ali kakršnega koli dejanja, ki bi jima preprečilo izvrševanja mandata.
2. Države pogodbenice ukrenejo vse potrebno za zagotovitev varnosti osebja Združenih narodov in spremljevalnega osebja. Države pogodbenice še posebej sprejmejo vse ustrezne ukrepe za zaščito osebja Združenih narodov in spremljevalnega osebja, ki sta napoteni na njihovo ozemlje, pred kaznivimi dejanji iz 9. člena.

3. States Parties shall cooperate with the United Nations and other States Parties, as appropriate, in the implementation of this Convention, particularly in any case where the host State is unable itself to take the required measures.

ARTICLE 8

DUTY TO RELEASE OR RETURN UNITED NATIONS AND ASSOCIATED PERSONNEL CAPTURED OR DETAINED

Except as otherwise provided in an applicable status-of-forces agreement, if United Nations or associated personnel are captured or detained in the course of the performance of their duties and their identification has been established, they shall not be subjected to interrogation and they shall be promptly released and returned to United Nations or other appropriate authorities. Pending their release such personnel shall be treated in accordance with universally recognized standards of human rights and the principles and spirit of the Geneva Conventions of 1949.

ARTICLE 9

CRIMES AGAINST UNITED NATIONS AND ASSOCIATED PERSONNEL

1. The intentional commission of:
 - a) a murder, kidnapping or other attack upon the person or liberty of any United Nations or associated personnel;
 - b) a violent attack upon the official premises, the private accommodation or the means of transportation of any United Nations or associated personnel likely to endanger his or her person or liberty;
 - c) a threat to commit any such attack with the objective of compelling a physical or juridical person to do or to refrain from doing any act;
 - d) an attempt to commit any such attack; and
 - e) an act constituting participation as an accomplice in any such attack, or in an attempt to commit such attack, or in organizing or ordering others to commit such attack, shall be made by each State Party a crime under its national law.
2. Each State Party shall make the crimes set out in paragraph 1 punishable by appropriate penalties which shall take into account their grave nature.

ARTICLE 10

ESTABLISHMENT OF JURISDICTION

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set out in article 9 in the following cases:
 - a) when the crime is committed in the territory of that State or on board a ship or aircraft registered in that State;
 - b) when the alleged offender is a national of that State.
2. A State Party may also establish its jurisdiction over any such crime when it is committed:

3. Pri izvajanju te konvencije države pogodbenice, kadar je to primerno, sodelujejo z Združenimi narodi in drugimi državami pogodbenicami, predvsem kadar država gostiteljica sama ne more sprejeti zahtevanih ukrepov.

8. ČLEN

DOLŽNOST IZPUSTITI ALI VRNITI OSEBJE ZDRUŽENIH NARODOV IN SPREMLJEVALNO OSEBJE, KI STA ZAJETI ALI PRIDRŽANI

Razen če ni drugače določeno v veljavnem sporazumu o statusu sil, se osebje Združenih narodov ali spremljevalno osebje, kadar je med opravljanjem svojih dolžnosti ujeto ali pridržano in je bila ugotovljena njegova identiteta, ne sme zaslisevati in se nemudoma izpusti in vrne Združenim narodom ali drugim ustreznim oblastem. Do izpustitve se z osebjem ravna v skladu s splošno priznanimi standardi s področja človekovih pravic ter z načeli in v duhu Ženevskih konvencij iz leta 1949.

9. ČLEN

KAZNIVA DEJANJA ZOPER OSEBJE ZDRUŽENIH NARODOV IN SPREMLJEVALNO OSEBJE

1. Naklepna dejanja:

- a) umora, ugrabitve ali drugega napada na osebo ali svobodo pripadnika osebja Združenih narodov ali spremljevalnega osebja;
- b) nasilnega napada na uradne prostore, zasebne prostore ali na prevozna sredstva osebja Združenih narodov ali spremljevalnega osebja, kar bi lahko ogrozilo pripadnika osebja ali njegovo svobodo;
- c) grožnje s takim napadom z namenom, da se fizična ali pravna oseba prisilili, da kaj stori ali opusti;
- d) poskusa storitve takega takega napada in
- e) dejanja, ki pomenijo sodelovanje kot sostorilec v kakem takem napadu ali poskusu takega napada ali pri organiziranju ali ukazovanju drugim, naj izvršijo tak napad, vsaka država pogodbenica določa kot kaznivo dejanje po svojem notranjem pravu.

2. Vsaka država pogodbenica za kazniva dejanja, navedena v prvem odstavku, določi ustrezne kazni ob upoštevanju resnosti kaznivega dejanja.

10. ČLEN

SODNA PRISTOJNOST

1. Vsaka država pogodbenica sprejme takšne ukrepe, ki so potrebni za uveljavitev sodne pristojnosti nad kaznivimi dejanji iz 9. člena, v naslednjih primerih:

- a) kadar je kaznivo dejanje storjeno na ozemlju te države ali na ladji ali zrakoplovu z registracijo v tej državi;
- b) kadar je domnevni storilec državljan te države.

2. Država pogodbenica lahko uveljavi sodno pristojnost nad vsakim kaznivim dejanjem, kadar:

- a) by a stateless person whose habitual residence is in that State; or
 - b) with respect to a national of that State; or
 - c) in an attempt to compel that State to do or to abstain from doing any act.
3. Any State Party which has established jurisdiction as mentioned in paragraph 2 shall notify the Secretary-General of the United Nations. If such State Party subsequently rescinds that jurisdiction, it shall notify the Secretary-General of the United Nations.
 4. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the crimes set out in article 9 in cases where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person pursuant to article 15 to any of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2.
 5. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

ARTICLE 11

PREVENTION OF CRIMES AGAINST UNITED NATIONS AND ASSOCIATED PERSONNEL

States Parties shall cooperate in the prevention of the crimes set out in article 9, particularly by:

- (a) Taking all practicable measures to prevent preparations in their respective territories for the commission of those crimes within or outside their territories; and
- (b) Exchanging information in accordance with their national law and coordinating the taking of administrative and other measures as appropriate to prevent the commission of those crimes.

ARTICLE 12

COMMUNICATION OF INFORMATION

1. Under the conditions provided for in its national law, the State Party in whose territory a crime set out in article 9 has been committed shall, if it has reason to believe that an alleged offender has fled from its territory, communicate to the Secretary-General of the United Nations and, directly or through the Secretary-General, to the State or States concerned all the pertinent facts regarding the crime committed and all available information regarding the identity of the alleged offender.
2. Whenever a crime set out in article 9 has been committed, any State Party which has information concerning the victim and circumstances of the crime shall endeavour to transmit such information, under the conditions provided for in its national law, fully and promptly to the Secretary-General of the United Nations and the State or States concerned.

- a) ga stori oseba brez državljanstva, ki običajno prebiva v tej državi, ali
 - b) je storjeno v zvezi z državljanom te države ali
 - c) je storjeno kot poskus prisiliti to državo, naj kako dejanje stori ali se vzdrži storitve takega dejanja.
3. Država pogodbenica, ki uveljavi sodno pristojnost iz drugega odstavka, o tem uradno obvesti generalnega sekretarja Združenih narodov. Če se država pogodbenica pozneje odpove sodni pristojnosti, o tem uradno obvesti generalnega sekretarja Združenih narodov.
 4. Vsaka država pogodbenica sprejme potrebne ukrepe za uveljavitev sodne pristojnosti v zvezi s kaznivimi dejanji iz 9. člena, kadar je domnevni storilec na njenem ozemlju in ga ne izroči v skladu s 15. členom kateri od držav pogodbenic, ki uveljavlja sodno pristojnost v skladu s prvim ali drugim odstavkom.
 5. Ta konvencija ne izključuje pristojnosti v kazenskih zadevah, ki se izvaja v skladu z notranjim pravom.

11. ČLEN

PREPREČEVANJE KAZNIVIH DEJANJ ZOPER OSEBJE ZDRUŽENIH NARODOV IN SPREMLJEVALNO OSEBJE

Države pogodbenice sodelujejo pri preprečevanju kaznivih dejanj iz 9. člena predvsem:

- (a) s sprejetjem vseh izvedljivih ukrepov za preprečevanje priprav na storitev teh kaznivih dejanj na svojem ozemlju ali zunaj njega in
- (b) z izmenjavo podatkov v skladu s svojim notranjim pravom in z usklajevanjem sprejemanja ustreznih upravnih in drugih ukrepov za preprečevanje storitve teh kaznivih dejanj.

12. ČLEN

SPOROČANJE PODATKOV

1. Pod pogoji, predvidenimi v njenem notranjem pravu, država pogodbenica, na katere ozemlju je bilo storjeno kaznivo dejanje iz 9. člena – če ima razlog, da verjame, da je domnevni storilec pobegnil z njenega ozemlja – sporoči generalnemu sekretarju Združenih narodov in neposredno ali prek generalnega sekretarja zadevni državi ali državam vsa ustrezna dejstva v zvezi s storjenim kaznivim dejanjem in vse razpoložljive podatke v zvezi z identiteto domnevnega storilca.
2. Kadar koli je storjeno kaznivo dejanje iz 9. člena, si vsaka država pogodbenica, ki ima podatke o žrtvi in okoliščinah kaznivega dejanja, prizadeva za popoln in hiter prenos takih podatkov generalnemu sekretarju Združenih narodov in zadevni državi ali državam pod pogoji, predvidenimi v njenem notranjem pravu.

ARTICLE 13

MEASURES TO ENSURE PROSECUTION OR EXTRADITION

1. Where the circumstances so warrant, the State Party in whose territory the alleged offender is present shall take the appropriate measures under its national law to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.
2. Measures taken in accordance with paragraph 1 shall be notified, in conformity with national law and without delay, to the Secretary-General of the United Nations and, either directly or through the Secretary-General, to:
 - a) the State where the crime was committed;
 - b) the State or States of which the alleged offender is a national or, if such person is a stateless person, in whose territory that person has his or her habitual residence;
 - c) the State or States of which the victim is a national; and
 - d) other interested States.

ARTICLE 14

PROSECUTION OF ALLEGED OFFENDERS

The State Party in whose territory the alleged offender is present shall, if it does not extradite that person, submit, without exception whatsoever and without undue delay, the case to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the law of that State. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of an ordinary offence of a grave nature under the law of that State.

ARTICLE 15

EXTRADITION OF ALLEGED OFFENDERS

1. To the extent that the crimes set out in article 9 are not extraditable offences in any extradition treaty existing between States Parties, they shall be deemed to be included as such therein. States Parties undertake to include those crimes as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.
2. If a State Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may at its option consider this Convention as the legal basis for extradition in respect of those crimes. Extradition shall be subject to the conditions provided in the law of the requested State.
3. States Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize those crimes as extraditable offences between themselves subject to the conditions provided in the law of the requested State.
4. Each of those crimes shall be treated, for the purposes of extradition between States Parties, as if it had been committed not only in the place in which it occurred but also in the territories of the States Parties which have established their jurisdiction in accordance with paragraph 1 or 2 of article 10.

13. ČLEN

UKREPI ZA ZAGOTOVITEV PREGONA ALI IZROČITVE

1. Kadar razmere to dovoljujejo, država pogodbenica, na katere ozemlju je prisoten domnevni storilec, sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev prisotnosti te osebe za namen pregona ali izročitve v skladu s svojim notranjim pravom.
2. Ukrepi, sprejeti v skladu s prvim odstavkom, se v skladu z notranjim pravom brez odlašanja uradno sporočijo generalnemu sekretarju Združenih narodov in neposredno ali prek generalnega sekretarja:
 - a) državi, v kateri je bilo storjeno kaznivo dejanje;
 - b) državi ali državam, katerih državljan je domnevni storilec, ali če gre za osebo brez državljanstva, državi, na ozemlju katere ima ta oseba svoje običajno prebivališče;
 - c) državi ali državam, katerih državljan je žrtev, in
 - d) drugim zainteresiranim državam.

14. ČLEN

PREGON DOMNEVNIH STORILCEV

Država pogodbenica, na ozemlju katere je prisoten domnevni storilec, predloži – če te osebe ne izroči – brez vsakršne izjeme in brez nepotrebne odlašanja to zadevo v obravnavo pristojnim organom za namen pregona po postopkih v skladu z zakoni te države. Ti organi sprejmejo odločitev na enak način kot pri vsaki običajni hujši kršitvi po zakonih te države.

15. ČLEN

IZROČITEV DOMNEVNIH STORILCEV

1. Če za kazniva dejanja iz 9. člena ni predvidena izročitev v kateri od pogodb o izročitvi med državami pogodbenicami, se šteje, da so kot taka vključena v pogodbo. Države pogodbenice se obvezujejo, da bodo ta kazniva dejanja kot izročitvena kazniva dejanja vključile v vsako pogodbo o izročitvi, ki jo bodo sklenile.
2. Če država pogodbenica, ki izročitev pogojuje z obstojem pogodbe, prejme zahtevo za izročitev od druge države pogodbenice, s katero nima pogodbe o izročitvi, lahko po lastni presoji šteje to konvencijo kot pravno podlago za izročitev v zvezi s takimi kaznivimi dejanji. Za izročitev veljajo pogoji, ki jih predvideva zakon zaprosene države.
3. Države pogodbenice, ki izročitve ne pogojujejo z obstojem pogodbe, taka kazniva dejanja med seboj priznavajo kot izročitvena v skladu s pogoji, ki jih predvidevajo zakoni zaprosene države.
4. Za vsako od teh kaznivih dejanj velja za namen izročitve med državami pogodbenicami, kot da bi bilo storjeno ne le na kraju, kjer je bilo storjeno, ampak tudi na ozemljih držav pogodbenic, ki so uveljavile svojo sodno pristojnost v skladu s prvim ali drugim odstavkom 10. člena.

ARTICLE 16

MUTUAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS

1. States Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal proceedings brought in respect of the crimes set out in article 9, including assistance in obtaining evidence at their disposal necessary for the proceedings. The law of the requested State shall apply in all cases.
2. The provisions of paragraph 1 shall not affect obligations concerning mutual assistance embodied in any other treaty.

ARTICLE 17

FAIR TREATMENT

1. Any person regarding whom investigations or proceedings are being carried out in connection with any of the crimes set out in article 9 shall be guaranteed fair treatment, a fair trial and full protection of his or her rights at all stages of the investigations or proceedings.
2. Any alleged offender shall be entitled:
 - a) to communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State or States of which such person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if such person is a stateless person, of the State which, at that person's request, is willing to protect that person's rights; and
 - b) to be visited by a representative of that State or those States.

ARTICLE 18

NOTIFICATION OF OUTCOME OF PROCEEDINGS

The State Party where an alleged offender is prosecuted shall communicate the final outcome of the proceedings to the Secretary-General of the United Nations, who shall transmit the information to other States Parties.

ARTICLE 19

DISSEMINATION

The States Parties undertake to disseminate this Convention as widely as possible and, in particular, to include the study thereof, as well as relevant provisions of international humanitarian law, in their programmes of military instruction.

ARTICLE 20

SAVINGS CLAUSES

Nothing in this Convention shall affect:

- (a) the applicability of international humanitarian law and universally recognized standards of human rights as contained in international instruments in relation to the protection of United Nations operations and United Nations and associated personnel or the responsibility of such personnel to respect such law and standards;

16. ČLEN

MEDSEBOJNA PRAVNA POMOČ V KAZENSKIH ZADEVAH

1. Države pogodbenice si v največji možni meri medsebojno pomagajo v zvezi s kazenskimi postopki, uvedenimi za kazniva dejanja iz 9. člena, vključno s pomočjo pri pridobivanju razpoložljivega dokaznega gradiva, ki je potrebno za postopek. V vseh primerih se uporabljajo zakoni zaprosene države.
2. Določbe prvega odstavka ne vplivajo na obveznosti v zvezi z medsebojno pravno pomočjo, ki je določena s katero koli drugo pogodbo.

17. ČLEN

POŠTENO OBRAVNAVANJE

1. Vsaki osebi, ki je v postopku preiskave ali v kazenskem postopku v zvezi s katerim koli kaznivim dejanjem iz 9. člena, se zagotovijo pošteno obravnavanje, pošteno sojenje in polno varstvo njenih pravic na vseh stopnjah preiskave ali postopka.
2. Vsak domnevni storilec ima pravico:
 - a) da se brez odlašanja pogovori z najbližjim primernim predstavnikom države ali držav, katerih državljan je ta oseba, ali ki je kako drugače upravičen varovati pravice te osebe, ali če je ta oseba brez državljanstva, predstavnikom države, ki je na prošnjo te osebe pripravljena varovati njene pravice, in
 - b) da ga obišče predstavnik take države ali držav.

18. ČLEN

OBVESTILO O IZIDU POSTOPKA

Država pogodbenica, v kateri se preganja domnevni storilec, sporoči končni izid postopka generalnemu sekretarju Združenih narodov, ki informacijo posreduje drugim državam pogodbenicam.

19. ČLEN

SEZNANJANJE

Države pogodbenice se obvezujejo, da bodo to konvencijo razširjale v največjem možnem obsegu in zlasti da bodo proučevanje te konvencije in ustreznih določb mednarodnega humanitarnega prava vključile v svoje programe vojaškega usposabljanja.

20. ČLEN

OMEJEVALNE DOLOČBE

Nič v tej konvenciji ne vpliva na:

- (a) uporabo mednarodnega humanitarnega prava in splošno priznanih standardov človekovih pravic, ki jih vsebujejo mednarodni instrumenti v zvezi z zaščito operacij Združenih narodov ter njihovega osebja in spremljevalnega osebja ali odgovornostjo tega osebja, da spoštuje takšne zakone in standarde;

- (b) the rights and obligations of States, consistent with the Charter of the United Nations, regarding the consent to entry of persons into their territories;
- (c) the obligation of United Nations and associated personnel to act in accordance with the terms of the mandate of a United Nations operation;
- (d) the right of States which voluntarily contribute personnel to a United Nations operation to withdraw their personnel from participation in such operation; or
- (e) the entitlement to appropriate compensation payable in the event of death, disability, injury or illness attributable to peace-keeping service by persons voluntarily contributed by States to United Nations operations.

ARTICLE 21

RIGHT OF SELF-DEFENCE

Nothing in this Convention shall be construed so as to derogate from the right to act in self-defence.

ARTICLE 22

DISPUTE SETTLEMENT

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by application in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State Party may at the time of signature, ratification, acceptance or approval of this Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by all or part of paragraph 1. The other States Parties shall not be bound by paragraph 1 or the relevant part thereof with respect to any State Party which has made such a reservation.
3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 23

REVIEW MEETINGS

At the request of one or more States Parties, and if approved by a majority of States Parties, the Secretary-General of the United Nations shall convene a meeting of the States Parties to review the implementation of the Convention, and any problems encountered with regard to its application.

- (b) pravice in obveznosti držav v skladu z Ustanovno listino Združenih narodov v zvezi s soglasjem za vstop oseb na njihova ozemlja;
- (c) obveznost osebja Združenih narodov in spremljevalnega osebja, da delujeta v skladu s pogoji mandata operacije Združenih narodov;
- (d) pravico držav, ki prostovoljno prispevajo osebje za operacijo Združenih narodov, da prekinejo sodelovanje svojega osebja v taki operaciji, ali
- (e) upravičenost do ustreznega povračila, izplačljivega v primeru smrti, invalidnosti, poškodbe ali bolezni oseb, ki so jih države prostovoljno napotile v mirovno operacijo Združenih narodov, in je v zvezi s službovanjem v tej operaciji.

21. ČLEN

PRAVICA DO SAMOOBRAMBE

V tej konvenciji se nič ne razlaga tako, kot da se odstopa od pravice ukrepati v samoobrambi.

22. ČLEN

REŠEVANJE SPOROV

1. Kakršen koli spor med dvema ali več državami pogodbenicami v zvezi z razlago ali uporabo te konvencije, ki se ne reši s pogajanjem, se na zahtevo ene od njih predloži v arbitražo. Če se v šestih mesecih od datuma zahteve za arbitražo pogodbenice ne morejo sporazumeti o arbitraži, lahko katera koli od njih predloži spor Meddržavnemu sodišču v skladu s Statutom sodišča.
2. Vsaka država pogodbenica lahko ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju, odobritvi te konvencije ali pristopu k njej izjavi, da je prvi odstavek v celoti ali delno ne zavezuje. Drugih držav pogodbenic prvi odstavek ali ustrezen del prvega odstavka ne zavezuje v odnosu do vsake države pogodbenice, ki je izrazila takšen pridržek.
3. Vsaka država pogodbenica, ki je izrazila pridržek v skladu z drugim odstavkom, lahko ta pridržek kadar koli umakne, tako da o tem uradno obvesti generalnega sekretarja Združenih narodov.

23. ČLEN

PREGLEDNI SESTANKI

Na zahtevo ene ali več držav pogodbenic in če to odobri večina držav pogodbenic, generalni sekretar Združenih narodov skliče sestanek držav pogodbenic, da pregledajo izvajanje konvencije in obravnavajo kakršna koli vprašanja, ki se pojavljajo v zvezi z njeno uporabo.

ARTICLE 24

SIGNATURE

This Convention shall be open for signature by all States, until 31 December 1995, at United Nations Headquarters in New York.

ARTICLE 25

RATIFICATION, ACCEPTANCE OR APPROVAL

This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 26

ACCESSION

This Convention shall be open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 27

ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall enter into force thirty days after twenty-two instruments of ratification, acceptance, approval or accession have been deposited with the Secretary-General of the United Nations.
2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

ARTICLE 28

DENUNCIATION

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.
2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 29

AUTHENTIC TEXTS

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

DONE at New York this ninth day of December one thousand nine hundred and ninety-four.

24. ČLEN

PODPIS

Ta konvencija je na voljo za podpis vsem državam do 31. decembra 1995 na sedežu Združenih narodov v New Yorku.

25. ČLEN

RATIFIKACIJA, SPREJETJE ALI ODOBRITEV

Konvencija se ratificira, sprejme ali odobri. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

26. ČLEN

PRISTOP

Konvencija je vsaki državi na voljo za pristop. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Združenih narodov.

27. ČLEN

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Konvencija začne veljati trideset dni po tem, ko je bilo pri generalnem sekretarju Združenih narodov deponiranih dvaindvajset listin o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.
2. Za vsako državo, ki ratificira, sprejme, odobri konvencijo ali k njej pristopi po deponiranju dvaindvajsete listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, začne konvencija veljati trideseti dan po tem, ko je ta država deponirala svojo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

28. ČLEN

ODPOVED

1. Država pogodbenica lahko to konvencijo odpove s pisnim uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Združenih narodov.
2. Odpoved začne veljati eno leto po datumu, ko generalni sekretar Združenih narodov prejme uradno obvestilo.

29. ČLEN

VERODOSTOJNOST BESEDIL

Izvirnik konvencije, katere angleško, arabsko, francosko, kitajsko, rusko in špansko besedilo je enako verodostojno, se deponira pri generalnem sekretarju Združenih narodov, ki overjene kopije pošlje vsem državam.

SESTAVLJENO v New Yorku devetega decembra tisoč devetsto štiriindevetdeset.

OPTIONAL PROTOCOL TO THE CONVENTION ON THE SAFETY OF UNITED NATIONS AND ASSOCIATED PERSONNEL

The States Parties to this Protocol,

Recalling the terms of the Convention on the Safety of United Nations and Associated Personnel, done at New York on 9 December 1994,

Deeply concerned over the continuing pattern of attacks against United Nations and associated personnel,

Recognizing that United Nations operations conducted for the purposes of delivering humanitarian, political or development assistance in peacebuilding and of delivering emergency humanitarian assistance which entail particular risks for United Nations and associated personnel require the extension of the scope of legal protection under the Convention to such personnel,

Convinced of the need to have in place an effective regime to ensure that the perpetrators of attacks against United Nations and associated personnel engaged in United Nations operations are brought to justice,

Have agreed as follows:

ARTICLE I RELATIONSHIP

This Protocol supplements the Convention on the Safety of United Nations and Associated Personnel, done at New York on 9 December 1994 (hereinafter referred to as "the Convention"), and as between the Parties to this Protocol, the Convention and the Protocol shall be read and interpreted together as a single instrument.

ARTICLE II APPLICATION OF THE CONVENTION TO UNITED NATIONS OPERATIONS

1. The Parties to this Protocol shall, in addition to those operations as defined in article 1 (c) of the Convention, apply the Convention in respect of all other United Nations operations established by a competent organ of the United Nations in accordance with the Charter of the United Nations and conducted under United Nations authority and control for the purposes of:
 - a) delivering humanitarian, political or development assistance III peacebuilding, or
 - b) delivering emergency humanitarian assistance.
2. Paragraph I does not apply to any permanent United Nations office, such as headquarters of the Organization or its specialized agencies established under an agreement with the United Nations.

IZBIRNI PROTOKOL H KONVENCIJI O VARNOSTI OSEBJA ZDRUŽENIH NARODOV IN SPREMLJEVALNEGA OSEBJA

Države pogodbenice tega protokola so se
ob sklicevanju na Konvencijo o varnosti osebja Združenih narodov in spremljevalnega osebja, sprejeto v New Yorku 9. decembra 1994,
ob globoki zaskrbljenosti zaradi številnih napadov na osebje Združenih narodov in spremljevalno osebje,
ob ugotovitvi, da operacije Združenih narodov za zagotavljanje humanitarne, politične ali razvojne pomoči pri utrjevanju miru ter nujne humanitarne pomoči, ki za osebje Združenih narodov in spremljevalno osebje pomenijo tveganje, zahtevajo razširitev obsega pravnega varstva tega osebja po konvenciji,
ob prepričanju, da je nujna učinkovita ureditev, ki bi zagotovila, da bodo storilci napadov na osebje Združenih narodov in spremljevalno osebje, ki sodelujeta pri operacijah Združenih narodov, privedeni pred sodišče,
dogovorile:

I. ČLEN RAZMERJE

Ta protokol dopolnjuje Konvencijo o varnosti osebja Združenih narodov in spremljevalnega osebja, sprejeto v New Yorku 9. decembra 1994 (v nadaljnjem besedilu: konvencija), in za države pogodbenice tega protokola velja, da se protokol in konvencija bereta in razlagata skupaj in kot en dokument.

II. ČLEN UPORABA KONVENCIJE PRI OPERACIJAH ZDRUŽENIH NARODOV

1. Pogodbenice tega protokola poleg operacij, ki so opredeljene v točki c 1. člena konvencije, uporabljajo konvencijo v zvezi z vsemi drugimi operacijami Združenih narodov, ki jih odobri pristojni organ Združenih narodov v skladu z Ustanovno listino Združenih narodov in se izvajajo pod njihovim vodstvom in nadzorom pri:
 - a) zagotavljanju humanitarne, politične ali razvojne pomoči pri utrjevanju miru ali
 - b) zagotavljanju nujne humanitarne pomoči.
2. Prejšnji odstavek se ne uporablja za stalne urade Združenih narodov, kot je sedež organizacije ali njene specializirane agencije, ustanovljene po sporazumu z Združenimi narodi.

3. A host State may make a declaration to the Secretary-General of the United Nations that it shall not apply the provisions of this Protocol with respect to an operation under article II (I) (b) which is conducted for the sole purpose of responding to a natural disaster. Such a declaration shall be made prior to the deployment of the operation.

ARTICLE III

DUTY OF A STATE PARTY WITH RESPECT TO ARTICLE 8 OF THE CONVENTION

The duty of a State Party to this Protocol with respect to the application of article 8 of the Convention to United Nations operations defined in article II of this Protocol shall be without prejudice to its right to take action in the exercise of its national jurisdiction over any United Nations or associated personnel who violates the laws and regulations of that State, provided that such action is not in violation of any other international law obligation of the State Party.

ARTICLE IV

SIGNATURE

This Protocol shall be open for signature by all States at United Nations Headquarters for twelve months, from 16 January 2006 to 16 January 2007.

ARTICLE V

CONSENT TO BE BOUND

1. This Protocol shall be subject to ratification, acceptance or approval by the signatory States. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
2. This Protocol shall, after 16 January 2007, be open for accession by any non-signatory State. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
3. Any State that is not a State Party to the Convention may ratify, accept, approve or accede to this Protocol if at the same time it ratifies, accepts, approves or accedes to the Convention in accordance with Articles 25 and 26 thereof.

ARTICLE VI

ENTRY INTO FORCE

1. This Protocol shall enter into force thirty days after twenty-two instruments of ratification, acceptance, approval or accession have been deposited with the Secretary-General of the United Nations.
2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to this Protocol after the deposit of the twenty-second instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Protocol shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. Država gostiteljica lahko generalnemu sekretarju Združenih narodov da izjavo, da ne bo uporabljala tega protokola v zvezi z operacijo iz točke b prvega odstavka, ki se izvaja samo ob naravni nesreči. Taka izjava se da še pred začetkom izvajanja operacije.

III. ČLEN

DOLŽNOST DRŽAVE POGODBENICE V ZVEZI Z 8. ČLENOM KONVENCIJE

Dolžnost države pogodbenice tega protokola v zvezi z uporabo 8. člena konvencije o operacijah Združenih narodov, opredeljenih v II. členu tega protokola, ne vpliva na njeno pravico do ukrepanja pri izvajanju njene jurisdikcije nad katerim koli članom osebja Združenih narodov ali spremljevalnega osebja, ki krši zakone in predpise te države, pod pogojem, da taki ukrepi ne kršijo drugih mednarodnopravnih obveznosti države pogodbenice.

IV. ČLEN

PODPIS

Ta protokol je na voljo za podpis vsem državam pogodbenicam na sedežu Združenih narodov dvanajst mesecev, od 16. januarja 2006 do 16. januarja 2007.

V. ČLEN

SOGLASJE O ZAVEZANOSTI

1. Države podpisnice ratificirajo, sprejmejo ali odobrijo ta protokol. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Združenih narodov.
2. Ta protokol je po 16. januarju 2007 na voljo za pristop vsaki državi nepodpisnici. Listine o pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Združenih narodov.
3. Vsaka država, ki ni država pogodbenica konvencije, lahko ratificira, sprejme ali odobri ta protokol ali pristopi k njemu, če hkrati ratificira, sprejme ali odobri tudi konvencijo ali k njej pristopi v skladu s 25. in 26. členom konvencije.

VI. ČLEN

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Ta protokol začne veljati trideset dni po tem, ko je bilo pri generalnem sekretarju Združenih narodov deponiranih dvaindvajset listin o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.
2. Za vsako državo, ki ratificira, sprejme ali odobri protokol ali k njemu pristopi po deponiranju dvaindvajsete listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu, začne protokol veljati trideseti dan po tem, ko je država deponirala svojo listino o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu.

ARTICLE VII
DENUNCIATION

1. A State Party may denounce this Protocol by written notification to the Secretary-General of the United Nations.
2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE VIII
AUTHENTIC TEXTS

The original of this Protocol, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States.

Done at New York this eighth day of December two thousand and five.

VII. ČLEN
ODPOVED

1. Država pogodbenica lahko ta protokol odpove s pisnim uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Združenih narodov.
2. Odpoved začne veljati eno leto po dnevu, ko generalni sekretar Združenih narodov prejme uradno obvestilo.

VII. ČLEN
VERODOSTOJNOST BESEDIL

Izvirnik protokola, katerega angleško, arabsko, francosko, kitajsko, rusko in špansko besedilo so enako verodostojna, se deponira pri generalnem sekretarju Združenih narodov, ki overjene kopije pošlje vsem državam.

Sestavljeno v New Yorku osmega decembra dva tisoč pet.

KONVENCIJA ZDRUŽENIH NARODOV O SODNIH IMUNITETAH DRŽAV IN NJIHOVEGA PREMOŽENJA

Splošni podatki o konvenciji:

Sprejeta: z resolucijo Generalne skupščine OZN št. 59/38, 2. decembra 2004 v New Yorku.

Začetek veljavnosti: še ne velja.

Pogodbeno stanje¹: 17 skleniteljic.

Izvirnik konvencije objavljen v: Doc. a/59/508 in popravki C.N.419.2005 MP-6, C.N.359.2008 MP-1 in C.N.556.2008 MP-2.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: /

Začetek veljavnosti: /

Besedilo konvencije objavljeno v: /

Z vprašanjem sodnih imunitet držav in njihovega premoženja se je pričela KMP ukvarjati že leta 1978. Njena posebna poročevalca Sompong Sucharitkul in Motoo Ogiso sta skupaj pripravila 11 poročil. Na njihovi osnovi in na osnovi predhodnih mnenj držav članic, pridobljenih v procesu kodifikacije, je na 43. zasedanju KMP sprejela končni osnutek 22 členov, ki jih je posredovala Generalni skupščini OZN s priporočilom, da skliče mednarodno konferenco, ki bi preučila osnutek in sprejela konvencijo (Poročilo KMP o delu njenega 43. zasedanja, Doc. A/46/10, 26. 4. – 18. 7. 1991). Generalna skupščina je ob sprejemu konvencije poudarila pomen poenotenja in jasnosti prava o sodni imuniteti držav.

Ideja o imuniteti držav, na podlagi katere se v določenih primerih proti državi, vključno z njenimi individualnimi organi in predstavniki, ne morejo voditi postopki pred sodišči druge države, je bila dolgo in še vedno ostaja vir mednarodnih polemik. Mednarodno običajno pravo ne priznava več absolutne imunitete držav pred tujimi sodnimi postopki, prav tako pa je razvoj sodobnega pojma restriktivne državne imunitete v zadnjih 50 letih sporen in je vodil v spore med državami. Sprejem Konvencije Združenih narodov o sodnih imunitetah držav in njihovega pre-

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave, pridržke in ugovore k pridržkom glej: <https://treaties.un.org/pages/ViewDetails.aspx?src=TREATY&cmdtsg_no=III-13&chapter=3&lang=en>.

moženja je znatno prispeval h konsenzu med državami o tem temeljnem vprašanju mednarodnega prava.

Konvencija določa zaščito države (domnevo imunitete, kot jo določajo načela mednarodnega običajnega prava) pred postopki pred sodišči v drugi državi. Konvencija ne vpliva na privilegije in imunitete, ki jih uživa država po mednarodnem pravu v zvezi z izvajanjem nalog njenih diplomatskih predstavništev, konzularnih predstavništev, specialnih misij, misij pri mednarodnih organizacijah ali delegacij na sedežnih organov mednarodnih organizacij ali na mednarodnih konferencah, hkrati pa v svojem 2. členu določa definicijo »države«, kjer ta med drugimi zajema tudi njene predstavnike, ki delujejo s takšnega položaja; mednje med drugimi sodijo tudi diplomatski predstavniki in konzularni funkcionarji. Konvencija uvaja znatna odstopanja od pravila imunitete, predvsem je država lahko tožena, kadar spor izhaja iz komercialnih transakcij (s tujo fizično ali pravno osebo), v katerih nastopa država ali nekdo, ki deluje zanjo; prav tako se država ne more sklicevati na imuniteto v pogodbah o delu med državo in posameznikom za delo, ki se izvaja v celoti ali deloma na ozemlju druge države, razen če gre med drugim za diplomatske ali konzularne agente; v postopkih, ki se nanašajo na denarno odškodnino, npr. za smrt ali poškodbo osebe, za katero se domneva, da ga je mogoče pripisati ravnanju te države (pri takšnih škodnih primerih zaradi ravnanja osebja svojih zunanjih misij je do nedavna država ponudila samo denarno nadomestilo *ex gratia*); med kategorijami premoženja države iz 21. člena, nad katerim ni mogoče opraviti (brez soglasja zadevne države) izvršbe, je tudi premoženje, namenjeno diplomatskim predstavništvom ali predstavništvom pri mednarodnih organizacijah; sicer pa konvencija ne zadeva kazenskih postopkov in ne dovoljuje civilnih postopkov zaradi kršitev človekovih pravic proti državnim agentom, kadar pride do zlorabe v drugi državi.

UNITED NATIONS CONVENTION ON JURISDICTIONAL IMMUNITIES OF STATES AND THEIR PROPERTY

The States Parties to the present Convention,

Considering that the jurisdictional immunities of States and their property are generally accepted as a principle of customary international law,

Having in mind the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations,

Believing that an international convention on the jurisdictional immunities of States and their property would enhance the rule of law and legal certainty, particularly in dealings of States with natural or juridical persons, and would contribute to the codification and development of international law and the harmonization of practice in this area,

Taking into account developments in State practice with regard to the jurisdictional immunities of States and their property,

Affirming that the rules of customary international law continue to govern matters not regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

PART I INTRODUCTION

ARTICLE 1 SCOPE OF THE PRESENT CONVENTION

The present Convention applies to the immunity of a State and its property from the jurisdiction of the courts of another State.

ARTICLE 2 USE OF TERMS

1. For the purposes of the present Convention:
 - a) “court” means any organ of a State, however named, entitled to exercise judicial functions;
 - b) “State” means:
 - i. the State and its various organs of government;
 - ii. constituent units of a federal State or political subdivisions of the State, which are entitled to perform acts in the exercise of sovereign authority, and are acting in that capacity;

KONVENCIJA ZDRUŽENIH NARODOV O SODNIH IMUNITETAH DRŽAV IN NJIHOVEGA PREMOŽENJA

Države pogodbenice te konvencije so se ob upoštevanju, da so sodne imunitete držav in njihovega premoženja splošno sprejeto načelo mednarodnega običajnega prava, ob upoštevanju načel mednarodnega prava iz Ustanovne listine Organizacije združenih narodov, v prepričanju, da bo mednarodna konvencija o sodnih imunitetah držav in njihovega premoženja krepila pravno državo in pravno varnost, zlasti v poslovanju držav s fizičnimi in pravnimi osebami, ter prispevala h kodifikaciji in razvoju mednarodnega prava in usklajevanju praks na tem področju, ob upoštevanju razvoja prakse držav na področju sodnih imunitet držav in njihovega premoženja, ob poudarjanju, da se bodo vprašanja, ki niso urejena z določbami te konvencije, tudi v prihodnje urejala po pravilih mednarodnega običajnega prava, dogovorile:

I. DEL UVOD

1. ČLEN PODROČJE UPORABE KONVENCIJE

Ta konvencija se uporablja za imuniteto države in njenega premoženja pred jurisdikcijo sodišč drugih držav.

2. ČLEN POMEN IZRAZOV

1. V tej konvenciji:

- a) »sodišče« pomeni organ države, ki je ne glede na svoj naziv pristojen za izpolnjevanje sodnih nalog;
- b) »država« pomeni:
 - i. državo in njene organe oblasti;
 - ii. sestavne dele zvezne države ali politične enote države, ki so pristojni za izvajanje ukrepov, s katerimi izvršujejo suvereno oblast, in ki delujejo v tej pristojnosti;

- iii. agencies or instrumentalities of the State or other entities, to the extent that they are entitled to perform and are actually performing acts in the exercise of sovereign authority of the State;
- iv. representatives of the State acting in that capacity;
- c) “commercial transaction” means:
 - i. any commercial contract or transaction for the sale of goods or supply of services;
 - ii. any contract for a loan or other transaction of a financial nature, including any obligation of guarantee or of indemnity in respect of any such loan or transaction;
 - iii. any other contract or transaction of a commercial, industrial, trading or professional nature, but not including a contract of employment of persons.
2. In determining whether a contract or transaction is a “commercial transaction” under paragraph 1 (c), reference should be made primarily to the nature of the contract or transaction, but its purpose should also be taken into account if the parties to the contract or transaction have so agreed, or if, in the practice of the State of the forum, that purpose is relevant to determining the non-commercial character of the contract or transaction.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 regarding the use of terms in the present Convention are without prejudice to the use of those terms or to the meanings which may be given to them in other international instruments or in the internal law of any State.

ARTICLE 3

PRIVILEGES AND IMMUNITIES NOT AFFECTED BY THE PRESENT CONVENTION

1. The present Convention is without prejudice to the privileges and immunities enjoyed by a State under international law in relation to the exercise of the functions of:
 - a) its diplomatic missions, consular posts, special missions, missions to international organizations or delegations to organs of international organizations or to international conferences; and
 - b) persons connected with them.
2. The present Convention is without prejudice to privileges and immunities accorded under international law to heads of State *ratione personae*.
3. The present Convention is without prejudice to the immunities enjoyed by a State under international law with respect to aircraft or space objects owned or operated by a State.

- iii. organe ali institucije države ali drugih entitet, le če so pristojni za izvajanje ukrepov in jih dejansko izvajajo za izvrševanje suverene oblasti;
- iv. predstavnike države, ki delujejo v tej pristojnosti;
- c) »poslovna transakcija« pomeni:
 - i. vsako gospodarsko pogodbo ali transakcijo za prodajo blaga ali opravljanje storitev;
 - ii. vsako pogodbo o posojilu ali drugi transakciji finančne narave, tudi vsako obveznost jamstva ali odškodnine za to posojilo ali transakcijo;
 - iii. vsako drugo pogodbo ali transakcijo poslovne, industrijske, trgovinske ali strokovne narave, razen pogodbo o zaposlitvi.
- 2. pri oceni, ali je pogodba ali transakcija »poslovna transakcija« po odstavku 1 (c), je treba upoštevati predvsem naravo pogodbe ali transakcije, pa tudi njen namen, če so se tako dogovorile podpisnice pogodbe ali stranke v transakciji ali če je v praksi države, v kateri poteka postopek, ta namen pomemben za ugotavljanje, da pogodba ali transakcija ni poslovne narave.
- 3. Določbe prvega in drugega odstavka o pomenu izrazov v tej konvenciji ne vplivajo na uporabo teh izrazov in njihov morebitni pomen v drugih mednarodnih instrumentih ali notranjem pravu države.

3. ČLEN

PRIVILEGIJI IN IMUNITETE, NA KATERE KONVENCIJA NE VPLIVA

- 1. Ta konvencija ne vpliva na privilegije in imunitete, ki jih po mednarodnem pravu ima država za izpolnjevanje nalog:
 - a) svojih diplomatskih predstavništev, konzulatov, posebnih predstavništev, predstavništev pri mednarodnih organizacijah ali delegacij pri organih mednarodnih organizacij ali mednarodnih konferencah; in
 - b) oseb, ki so z njimi povezane.
- 2. Ta konvencija ne vpliva na privilegije in imunitete, ki so po mednarodnem pravu dani voditeljem držav *ratione personae*.
- 3. Ta konvencija ne vpliva na imunitete, ki jih ima država po mednarodnem pravu za letala ali vesoljske objekte, ki jih ima država v lasti ali jih uporablja.

ARTICLE 4

NON-RETROACTIVITY OF THE PRESENT CONVENTION

Without prejudice to the application of any rules set forth in the present Convention to which jurisdictional immunities of States and their property are subject under international law independently of the present Convention, the present Convention shall not apply to any question of jurisdictional immunities of States or their property arising in a proceeding instituted against a State before a court of another State prior to the entry into force of the present Convention for the States concerned.

PART II

GENERAL PRINCIPLES

ARTICLE 5

STATE IMMUNITY

A State enjoys immunity, in respect of itself and its property, from the jurisdiction of the courts of another State subject to the provisions of the present Convention.

ARTICLE 6

MODALITIES FOR GIVING EFFECT TO STATE IMMUNITY

1. A State shall give effect to State immunity under article 5 by refraining from exercising jurisdiction in a proceeding before its courts against another State and to that end shall ensure that its courts determine on their own initiative that the immunity of that other State under article 5 is respected.
2. A proceeding before a court of a State shall be considered to have been instituted against another State if that other State:
 - a) is named as a party to that proceeding; or
 - b) is not named as a party to the proceeding but the proceeding in effect seeks to affect the property, rights, interests or activities of that other State.

ARTICLE 7

EXPRESS CONSENT TO EXERCISE OF JURISDICTION

1. A State cannot invoke immunity from jurisdiction in a proceeding before a court of another State with regard to a matter or case if it has expressly consented to the exercise of jurisdiction by the court with regard to the matter or case:
 - a) by international agreement;
 - b) in a written contract; or
 - c) by a declaration before the court or by a written communication in a specific proceeding.
2. Agreement by a State for the application of the law of another State shall not be interpreted as consent to the exercise of jurisdiction by the courts of that other State.

4. ČLEN

NEVELJAVNOST KONVENCIJE ZA NAZAJ

Ta konvencija ne vpliva na vprašanja sodnih imunitet držav ali njihovega premoženja, ki se pojavijo v postopku proti državi, ki je bil uveden pred sodiščem druge države, preden je konvencija začela veljati za zadevne države, ne da bi pri tem prišlo do vpliva na izvajanje pravil iz te konvencije, ki po mednarodnem pravu veljajo za sodne imunitete držav in njihovega premoženja neodvisno od konvencije.

II. DEL

SPLOŠNE DOLOČBE

5. ČLEN

IMUNITETA DRŽAVE

V skladu z določbami te konvencije imata država in njeno premoženje imuniteto pred jurisdikcijo sodišč druge države.

6. ČLEN

NAČINI UPOŠTEVANJA IMUNITETE DRŽAVE

1. Država upošteva imuniteto države iz 5. člena, tako da ne izvaja jurisdikcije v postopku proti drugi državi pred svojimi sodišči, zato zagotovi, da njena sodišča na svojo pobudo odločijo, da se v skladu s 5. členom spoštuje imuniteta druge države.
2. Šteje se, da je država uvedla postopek pred svojim sodiščem proti drugi državi, če:
 - a) je druga država imenovana kot stranka v postopku; ali
 - b) druga država ni imenovana kot stranka v postopku, vendar postopek dejansko zadeva njeno premoženje, pravice, interese ali dejavnosti.

7. ČLEN

IZRECNO SOGLASJE K IZVAJANJU JURISDIKCIJE

1. Država se ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo v postopku pred sodiščem druge države v zvezi z neko zadevo ali primerom, če je v zvezi s to zadevo ali primerom dala svoje izrecno soglasje k izvajanju jurisdikcije tega sodišča:
 - a) z mednarodnim sporazumom,
 - b) s pisno pogodbo ali
 - c) z izjavo pred sodiščem ali s pisnim sporočilom v določenem postopku.
2. Če se država strinja z uporabo zakonodaje druge države, to ne pomeni, da soglašča z izvajanjem jurisdikcije sodišč te države.

ARTICLE 8

EFFECT OF PARTICIPATION IN A PROCEEDING BEFORE A COURT

1. A State cannot invoke immunity from jurisdiction in a proceeding before a court of another State if it has:
 - a) itself instituted the proceeding; or
 - b) intervened in the proceeding or taken any other step relating to the merits.
However, if the State satisfies the court that it could not have acquired knowledge of facts on which a claim to immunity can be based until after it took such a step, it can claim immunity based on those facts, provided it does so at the earliest possible moment.
2. A State shall not be considered to have consented to the exercise of jurisdiction by a court of another State if it intervenes in a proceeding or takes any other step for the sole purpose of:
 - a) invoking immunity; or
 - b) asserting a right or interest in property at issue in the proceeding.
3. The appearance of a representative of a State before a court of another State as a witness shall not be interpreted as consent by the former State to the exercise of jurisdiction by the court.
4. Failure on the part of a State to enter an appearance in a proceeding before a court of another State shall not be interpreted as consent by the former State to the exercise of jurisdiction by the court.

ARTICLE 9

COUNTERCLAIMS

1. A State instituting a proceeding before a court of another State cannot invoke immunity from the jurisdiction of the court in respect of any counterclaim arising out of the same legal relationship or facts as the principal claim.
2. A State intervening to present a claim in a proceeding before a court of another State cannot invoke immunity from the jurisdiction of the court in respect of any counterclaim arising out of the same legal relationship or facts as the claim presented by the State.
3. A State making a counterclaim in a proceeding instituted against it before a court of another State cannot invoke immunity from the jurisdiction of the court in respect of the principal claim.

8. ČLEN

UČINEK UDELEŽBE V POSTOPKU PRED SODIŠČEM

1. Država se ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo v postopku pred sodiščem druge države, če je:
 - a) sama uvedla postopek; ali
 - b) intervenirala v postopku ali v zvezi z zadevo opravila vsebinska pravdna dejanja. Vendar če država sodišču dokaže, da se ni mogla seznaniti z dejstvi, ki bi lahko bila podlaga za njeno sklicevanje na imuniteto, še preden se je odločila za ta ukrep, se lahko na podlagi teh dejstev sklicuje na imuniteto, vendar mora to storiti čim prej.
2. Šteje se, da država ne soglaša, da sodišče druge države izvaja jurisdikcijo, če intervenira v postopku ali kako drugače ukrepa samo z namenom, da bi:
 - a) se sklicevala na imuniteto; ali
 - b) uveljavila pravico ali pravni interes v zvezi s premoženjem, ki je predmet postopka.
3. Če predstavnik države priča pred sodiščem druge države, to ne pomeni, da država soglaša, da to sodišče izvaja jurisdikcijo.
4. Če se država ne udeleži postopka pred sodiščem druge države, to ne pomeni, da država soglaša, da to sodišče izvaja jurisdikcijo.

9. ČLEN

NASPROTNE TOŽBE

1. Država, ki je uvedla postopek pred sodiščem druge države, se v zvezi z nasprotno tožbo, ki temelji na istem pravnem razmerju ali dejstvih kot izvirna tožba, ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo tega sodišča.
2. Država, ki intervenira, da bi v postopku pred sodiščem druge države vložila zahtevek, se v zvezi z nasprotno tožbo, ki temelji na istem pravnem razmerju ali dejstvih kot njen zahtevek, ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo tega sodišča.
3. Država, ki vloži nasprotno tožbo v postopku, ki zoper njo teče pred sodiščem druge države, se v zvezi z izvirno tožbo ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo tega sodišča.

PART III

PROCEEDINGS IN WHICH STATE IMMUNITY CANNOT BE INVOKED

ARTICLE 10

COMMERCIAL TRANSACTIONS

1. If a State engages in a commercial transaction with a foreign natural or juridical person and, by virtue of the applicable rules of private international law, differences relating to the commercial transaction fall within the jurisdiction of a court of another State, the State cannot invoke immunity from that jurisdiction in a proceeding arising out of that commercial transaction.
2. Paragraph 1 does not apply:
 - a) in the case of a commercial transaction between States; or
 - b) if the parties to the commercial transaction have expressly agreed otherwise.
3. Where a State enterprise or other entity established by a State which has an independent legal personality and is capable of:
 - a) suing or being sued; and
 - b) acquiring, owning or possessing and disposing of property, including property which that State has authorized it to operate or manage, is involved in a proceeding which relates to a commercial transaction in which that entity is engaged, the immunity from jurisdiction enjoyed by that State shall not be affected.

ARTICLE 11

CONTRACTS OF EMPLOYMENT

1. Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to a contract of employment between the State and an individual for work performed or to be performed, in whole or in part, in the territory of that other State.
2. Paragraph 1 does not apply if:
 - a) the employee has been recruited to perform particular functions in the exercise of governmental authority;
 - b) the employee is:
 - i. a diplomatic agent, as defined in the Vienna Convention on Diplomatic Relations of 1961;
 - ii. a consular officer, as defined in the Vienna Convention on Consular Relations of 1963;
 - iii. a member of the diplomatic staff of a permanent mission to an international organization or of a special mission, or is recruited to represent a State at an international conference; or
 - iv. any other person enjoying diplomatic immunity;

3. DEL

POSTOPKI, V KATERIH SKLICEVANJE NA IMUNITETO NI MOGOČE

10. ČLEN

POSLOVNE TRANSAKCIJE

1. Če država sklene poslovno transakcijo s tujo fizično ali pravno osebo in so na podlagi pravil mednarodnega zasebnega prava, ki veljajo v takih primerih, nesoglasja, ki izhajajo iz te poslovne transakcije, pod jurisdikcijo sodišča druge države, se država v postopku, ki zadeva to poslovno transakcijo, ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo tega sodišča.
2. Prvi odstavek ne velja:
 - a) če gre za poslovno transakcijo med državami; ali
 - b) če so se stranke v poslovni transakciji izrecno dogovorile drugače.
3. Če je državno podjetje ali drug subjekt, ki ga je ustanovila država, samostojna pravna osebnost in lahko:
 - a) toži ali je tožen; ter
 - b) kupi, ima v lasti ali poseduje in proda premoženje, tudi premoženje, s katerim upravlja ali ga uporablja po pooblastilu te države, in je vključen v postopek, ki se nanaša na poslovno transakcijo, v kateri ta subjekt sodeluje, to ne vpliva na imuniteto te države pred jurisdikcijo.

11. ČLEN

POGODBE O ZAPOSLOTVI

1. Če se zadevne države ne dogovorijo drugače, se posamezna država ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države, ki je pristojno za postopek glede pogodbe o zaposlitvi, sklenjene med državo in posameznikom za delo, ki je bilo ali bo v celoti ali delno opravljeno na ozemlju druge države.
2. Prvi odstavek ne velja, če:
 - a) je bila oseba zaposlena za izpolnjevanje določenih nalog, s katerimi se izvršuje oblast;
 - b) je zaposlena oseba:
 - i. diplomat, kot to določa Dunajska konvencija o diplomatskih odnosih iz leta 1961;
 - ii. konzularni funkcionar, kot to določa Dunajska konvencija o konzularnih odnosih iz leta 1963;
 - iii. član diplomatskega osebja stalnega predstavništva pri mednarodni organizaciji ali posebne misije ali predstavlja državo na mednarodni konferenci; ali
 - iv. druga oseba, ki ima diplomatsko imuniteto;

- c) the subject-matter of the proceeding is the recruitment, renewal of employment or reinstatement of an individual;
- d) the subject-matter of the proceeding is the dismissal or termination of employment of an individual and, as determined by the head of State, the head of Government or the Minister for Foreign Affairs of the employer State, such a proceeding would interfere with the security interests of that State;
- e) the employee is a national of the employer State at the time when the proceeding is instituted, unless this person has the permanent residence in the State of the forum; or
- f) the employer State and the employee have otherwise agreed in writing, subject to any considerations of public policy conferring on the courts of the State of the forum exclusive jurisdiction by reason of the subject-matter of the proceeding.

ARTICLE 12

PERSONAL INJURIES AND DAMAGE TO PROPERTY

Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to pecuniary compensation for death or injury to the person, or damage to or loss of tangible property, caused by an act or omission which is alleged to be attributable to the State, if the act or omission occurred in whole or in part in the territory of that other State and if the author of the act or omission was present in that territory at the time of the act or omission.

ARTICLE 13

OWNERSHIP, POSSESSION AND USE OF PROPERTY

Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to the determination of:

- (a) any right or interest of the State in, or its possession or use of, or any obligation of the State arising out of its interest in, or its possession or use of, immovable property situated in the State of the forum;
- (b) any right or interest of the State in movable or immovable property arising by way of succession, gift or *bona vacantia*; or
- (c) any right or interest of the State in the administration of property, such as trust property, the estate of a bankrupt or the property of a company in the event of its winding up.

- c) je predmet postopka zaposlitev, podaljšanje zaposlitve ali ponovna zaposlitev posameznika;
- d) je predmet postopka odpoved delovnega razmerja s posameznikom ali prenehanje zaposlitve posameznika in če vodja države ali vlade ali minister za zunanje zadeve države delodajalke oceni, da bi postopek vplival na varnostne interese njegove države;
- e) je zaposlena oseba državljan države delodajalke v času, ko je bil postopek uveden, razen če ima oseba stalno prebivališče v državi, v kateri poteka postopek; ali
- f) sta se država delodajalka in zaposlena oseba drugače pisno dogovorili iz razlogov, ki izhajajo iz javnega reda, ki zaradi predmeta postopka izključno jurisdikcijo daje sodiščem države, v kateri poteka postopek.

12. ČLEN

TELESNE POŠKODBE IN MATERIALNA ŠKODA

Če se zadevne države ne dogovorijo drugače, se posamezna država ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države, ki je pristojno za postopek v zvezi s povrnitvijo premoženjske škode v primeru smrti ali poškodbe osebe ali škode na stvarnem premoženju ali njegove izgube, ki je posledica storitve ali opustitve dejanja, za katero je odgovorna ta država, če je do dejanja ali opustitve dejanja prišlo v celoti ali delno na ozemlju te druge države in če je bil njegov povzročitelj ob dejanju ali opustitvi dejanja navzoč na tem ozemlju.

13. ČLEN

LASTNIŠTVO, POSEDOVANJE IN UPORABA PREMOŽENJA

Če se zadevne države ne dogovorijo drugače, se posamezna država ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države, ki je pristojno za postopek v zvezi z ugotavljanjem:

- (a) pravice ali interesa države glede nepremičnine v državi, v kateri poteka postopek, ali posedovanja ali uporabe te nepremičnine s strani države ali njene obveznosti, ki izhaja iz njenega interesa za to nepremičnino ali posedovanja ali uporabe te nepremičnine, ki se nahaja na ozemlju države, v kateri poteka postopek;
- (b) pravice ali interesa države glede premičnine ali nepremičnine, ki izhaja iz dediščine, darila ali premoženja brez lastnika; ali
- (c) pravice ali interesa države glede upravljanja premoženja, kot je premoženje skrbniškega sklada, premoženje v stečaju ali premoženje gospodarske družbe, ki je v postopku likvidacije.

ARTICLE 14

INTELLECTUAL AND INDUSTRIAL PROPERTY

Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to:

- (a) the determination of any right of the State in a patent, industrial design, trade name or business name, trademark, copyright or any other form of intellectual or industrial property which enjoys a measure of legal protection, even if provisional, in the State of the forum; or
- (b) an alleged infringement by the State, in the territory of the State of the forum, of a right of the nature mentioned in subparagraph (a) which belongs to a third person and is protected in the State of the forum.

ARTICLE 15

PARTICIPATION IN COMPANIES OR OTHER COLLECTIVE BODIES

1. A State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to its participation in a company or other collective body, whether incorporated or unincorporated, being a proceeding concerning the relationship between the State and the body or the other participants therein, provided that the body:
 - a) has participants other than States or international organizations; and
 - b) is incorporated or constituted under the law of the State of the forum or has its seat or principal place of business in that State.
2. A State can, however, invoke immunity from jurisdiction in such a proceeding if the States concerned have so agreed or if the parties to the dispute have so provided by an agreement in writing or if the instrument establishing or regulating the body in question contains provisions to that effect.

ARTICLE 16

SHIPS OWNED OR OPERATED BY A STATE

1. Unless otherwise agreed between the States concerned, a State which owns or operates a ship cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to the operation of that ship if, at the time the cause of action arose, the ship was used for other than government non-commercial purposes.
2. Paragraph 1 does not apply to warships, or naval auxiliaries, nor does it apply to other vessels owned or operated by a State and used, for the time being, only on government non-commercial service.
3. Unless otherwise agreed between the States concerned, a State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to the carriage of cargo on board a ship owned

14. ČLEN

INTELEKTUALNA IN INDUSTRIJSKA LASTNINA

Če se zadevne države ne dogovorijo drugače, se posamezna država ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države, ki je pristojna za postopek v zvezi z:

- (a) ugotavljanjem pravice države glede patenta, industrijskega modela, trgovskega imena ali imena podjetja, blagovne znamke, avtorske pravice ali druge oblike intelektualne ali industrijske lastnine, ki ima v državi, v kateri poteka postopek, pravno varstvo, čeprav le začasno; ali
- (b) domnevno kršitvijo, ki jo je država storila na ozemlju države, v kateri poteka postopek, v zvezi s pravico iz pododstavka (a), ki jo ima tretja oseba in jo štiti država, v kateri poteka postopek.

15. ČLEN

UDELEŽBA V GOSPODARSKIH DRUŽBAH ALI DRUGIH KOLEKTIVNIH ORGANIH

1. Država se ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države, ki je pristojna za postopek, ki se nanaša na udeležbo države v gospodarski družbi ali drugem kolektivnem organu s pravno osebnostjo ali brez nje ter odnos med državo in organom ali drugimi deležniki, če:
 - a) ima organ deležnike, ki niso države ali mednarodne organizacije; in
 - b) ima organ pravno osebnost ali je ustanovljen po pravu države, v kateri poteka postopek, ali ima sedež ali glavni kraj poslovanja v tej državi.
2. Vendar pa se država lahko sklicuje na imuniteto pred jurisdikcijo v takem postopku, če so se zadevne države tako dogovorile ali če so stranke v sporu tako določile v pisnem sporazumu ali če akt, s katerim se ustanovi organ ali ureja njegovo delovanje, vsebuje ustrezne določbe.

16. ČLEN

LADJE, KI JIH IMA DRŽAVA V LASTI ALI JIH UPORABLJA

1. Če se zadevne države ne dogovorijo drugače, se posamezna država, ki ima ladjo v lasti ali jo uporablja, ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države, ki je pristojna za postopek v zvezi z uporabo te ladje, če se v času nastanka podlage za tožbo ladja uporablja za namene, ki niso nekomercialni vladni nameni.
2. Prvi odstavek ne velja za vojne ladje ali vojaške pomožne ladje in ne velja za druga plovila, ki jih ima država v lasti ali jih uporablja in se trenutno uporabljajo za nekomercialne vladne namene.
3. Če se zadevne države ne dogovorijo drugače, se posamezna država ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države, ki je pristojna za postopek v zvezi s prevozom tovora z ladjo, ki jo ima država v lasti ali jo

or operated by that State if, at the time the cause of action arose, the ship was used for other than government non-commercial purposes.

4. Paragraph 3 does not apply to any cargo carried on board the ships referred to in paragraph 2, nor does it apply to any cargo owned by a State and used or intended for use exclusively for government non-commercial purposes.
5. States may plead all measures of defence, prescription and limitation of liability which are available to private ships and cargoes and their owners.
6. If in a proceeding there arises a question relating to the government and non-commercial character of a ship owned or operated by a State or cargo owned by a State, a certificate signed by a diplomatic representative or other competent authority of that State and communicated to the court shall serve as evidence of the character of that ship or cargo.

ARTICLE 17

EFFECT OF AN ARBITRATION AGREEMENT

If a State enters into an agreement in writing with a foreign natural or juridical person to submit to arbitration differences relating to a commercial transaction, that State cannot invoke immunity from jurisdiction before a court of another State which is otherwise competent in a proceeding which relates to:

- (a) the validity, interpretation or application of the arbitration agreement;
- (b) the arbitration procedure; or
- (c) the confirmation or the setting aside of the award, unless the arbitration agreement otherwise provides.

PART IV

STATE IMMUNITY FROM MEASURES OF CONSTRAINT IN CONNECTION WITH PROCEEDINGS BEFORE A COURT

ARTICLE 18

STATE IMMUNITY FROM PRE-JUDGMENT MEASURES OF CONSTRAINT

No pre-judgment measures of constraint, such as attachment or arrest, against property of a State may be taken in connection with a proceeding before a court of another State unless and except to the extent that:

- (a) the State has expressly consented to the taking of such measures as indicated:
 - i. by international agreement;
 - ii. by an arbitration agreement or in a written contract; or
 - iii. by a declaration before the court or by a written communication after a dispute between the parties has arisen; or
- (b) the State has allocated or earmarked property for the satisfaction of the claim which is the object of that proceeding.

uporablja, če se v času nastanka podlage za tožbo ladja uporablja za namene, ki niso nekomercialni vladni nameni.

4. Tretji odstavek ne velja za tovor, ki ga prevažajo ladje iz drugega odstavka, in tovor, ki je v lasti države ter se uporablja ali je predviden za uporabo izključno za nekomercialne vladne namene.
5. Države lahko uporabijo vsa sredstva obrambe, določitve in omejitve odgovornosti, ki so na voljo zasebnim ladjam in tovorom ter njihovim lastnikom.
6. Če se v postopku pojavi vprašanje o vladnem in nekomercialnem značaju ladje, ki jo ima država v lasti ali jo uporablja, ali tovara v lasti države, je dokaz take narave ladje ali tovara potrdilo, ki ga podpiše diplomatski predstavnik ali drug pristojni organ te države in je predano sodišču.

17. ČLEN

UČINEK ARBITRAŽNEGA SPORAZUMA

Če država sklene s tujo fizično ali pravno osebo pisni sporazum, da se spori glede poslovne transakcije predložijo arbitraži, se država ne more sklicevati na imuniteto pred jurisdikcijo sodišča druge države, ki je pristojno za postopek v zvezi z:

- (a) veljavnostjo, razlago ali izvajanjem arbitražnega sporazuma,
- (b) arbitražnim postopkom ali
- (c) potrditvijo ali razveljavitvijo arbitražne odločbe, razen če arbitražni sporazum ne določa drugače.

IV. DEL

IMUNITETA DRŽAVE PRED PRISILNIMI UKREPI V ZVEZI S POSTOPKI PRED SODIŠČEM

18. ČLEN

IMUNITETA DRŽAVE PRED PRISILNIMI UKREPI, SPREJETIMI PRED SODBO

Proti premoženju države se pred sodbo ne smejo sprejeti prisilni ukrepi, kot sta prepoved razpolaganja ali zavarovanje, v zvezi s postopkom pred sodiščem druge države, razen če in le če:

- (a) je država dala izrecno soglasje za izvedbo takih ukrepov:
 - i. z mednarodno pogodbo,
 - ii. z arbitražnim sporazumom ali pisno pogodbo ali
 - iii. z izjavo pred sodiščem ali s pisnim sporočilom po začetku spora med strankami; ali
- (b) je država dodelila ali predvidela premoženje za poplačilo zahtevka, ki je predmet postopka.

ARTICLE 19

STATE IMMUNITY FROM POST-JUDGMENT MEASURES OF CONSTRAINT

No post-judgment measures of constraint, such as attachment, arrest or execution, against property of a State may be taken in connection with a proceeding before a court of another State unless and except to the extent that:

- (a) the State has expressly consented to the taking of such measures as indicated:
 - i. by international agreement;
 - ii. by an arbitration agreement or in a written contract; or
 - iii. by a declaration before the court or by a written communication after a dispute between the parties has arisen; or
- (b) the State has allocated or earmarked property for the satisfaction of the claim which is the object of that proceeding; or
- (c) it has been established that the property is specifically in use or intended for use by the State for other than government non-commercial purposes and is in the territory of the State of the forum, provided that postjudgment measures of constraint may only be taken against property that has a connection with the entity against which the proceeding was directed.

ARTICLE 20

EFFECT OF CONSENT TO JURISDICTION TO MEASURES OF CONSTRAINT

Where consent to the measures of constraint is required under articles 18 and 19, consent to the exercise of jurisdiction under article 7 shall not imply consent to the taking of measures of constraint.

ARTICLE 21

SPECIFIC CATEGORIES OF PROPERTY

1. The following categories, in particular, of property of a State shall not be considered as property specifically in use or intended for use by the State for other than government non-commercial purposes under article 19, subparagraph (c):
 - a) property, including any bank account, which is used or intended for use in the performance of the functions of the diplomatic mission of the State or its consular posts, special missions, missions to international organizations or delegations to organs of international organizations or to international conferences;
 - b) property of a military character or used or intended for use in the performance of military functions;
 - c) property of the central bank or other monetary authority of the State;
 - d) property forming part of the cultural heritage of the State or part of its archives and not placed or intended to be placed on sale;

19. ČLEN

IMUNITETA DRŽAVE PRED PRISILNIMI UKREPI, SPREJETIMI PO SODBI

Proti premoženju države se po sodbi ne smejo sprejeti prisilni ukrepi, kot so prepo-ved razpolaganja, zavarovanje ali izvršba, v zvezi s postopkom pred sodiščem druge države, razen če in le če:

- (a) je država dala izrecno soglasje za izvedbo takih ukrepov:
 - i. z mednarodno pogodbo,
 - ii. z arbitražnim sporazumom ali pisno pogodbo ali
 - iii. z izjavo pred sodiščem ali s pisnim sporočilom po začetku spora med stranka-mi; ali
- (b) je država dodelila ali predvidela premoženje za poplačilo zahtevka, ki je predmet postopka; ali
- (c) je ugotovljeno, da premoženje uporablja izključno država ali je za to predvideno, in sicer za namene, ki niso nekomercialni vladni nameni, in se nahaja na ozemlju države, v kateri poteka postopek, pod pogojem, da prisilni ukrepi, sprejeti po sodbi, lahko zadevajo le premoženje, ki je povezano s subjektom, proti kateremu je bil uveden postopek.

20. ČLEN

UČINEK SOGLASJA K IZVAJANJU JURISDIKCIJE NA IZVAJANJE PRISILNIH UKREPOV

Če je v skladu z 18. in 19. členom potrebno soglasje k izvajanju prisilnih ukrepov, soglasje k izvajanju jurisdikcije v skladu s 7. členom ne pomeni soglasja k izvajanju prisilnih ukrepov.

21. ČLEN

POSEBNE KATEGORIJE PREMOŽENJA

1. Zlasti naslednje kategorije premoženja države ne štejejo za premoženje, ki ga uporablja izključno država ali je za to predvideno, in sicer za namene, ki niso nekomercialni vladni nameni, iz pododstavka (c) 19. člena:
 - a) premoženje, tudi bančni račun, ki se uporablja ali je predvideno za izpolnjevanje nalog diplomatskih predstavništev države ali njenih konzulatov, posebnih predstavništev, predstavništev pri mednarodnih organizacijah ali delegacij pri organih mednarodnih organizacij ali mednarodnih konferencah;
 - b) premoženje, ki je vojaškega značaja ali se uporablja ali je predvideno za izpolnjevanje vojaških nalog;
 - c) premoženje centralne banke ali drugega monetarnega državnega organa;
 - d) premoženje, ki je del kulturne dediščine ali arhivov države in se ne prodaja oziroma ni predvideno za prodajo;

- e) property forming part of an exhibition of objects of scientific, cultural or historical interest and not placed or intended to be placed on sale.
2. Paragraph 1 is without prejudice to article 18 and article 19, subparagraphs (a) and (b).

PART V

MISCELLANEOUS PROVISIONS

ARTICLE 22

SERVICE OF PROCESS

1. Service of process by writ or other document instituting a proceeding against a State shall be effected:
 - a) in accordance with any applicable international convention binding on the State of the forum and the State concerned; or
 - b) in accordance with any special arrangement for service between the claimant and the State concerned, if not precluded by the law of the State of the forum; or
 - c) in the absence of such a convention or special arrangement:
 - i. by transmission through diplomatic channels to the Ministry of Foreign Affairs of the State concerned; or
 - ii. by any other means accepted by the State concerned, if not precluded by the law of the State of the forum.
2. Service of process referred to in paragraph 1 (c) (i) is deemed to have been effected by receipt of the documents by the Ministry of Foreign Affairs.
3. These documents shall be accompanied, if necessary, by a translation into the official language, or one of the official languages, of the State concerned.
4. Any State that enters an appearance on the merits in a proceeding instituted against it may not thereafter assert that service of process did not comply with the provisions of paragraphs 1 and 3.

ARTICLE 23

DEFAULT JUDGMENT

1. A default judgment shall not be rendered against a State unless the court has found that:
 - a) the requirements laid down in article 22, paragraphs 1 and 3, have been complied with;
 - b) a period of not less than four months has expired from the date on which the service of the writ or other document instituting a proceeding has been effected or deemed to have been effected in accordance with article 22, paragraphs 1 and 2; and
 - c) the present Convention does not preclude it from exercising jurisdiction.

- e) premoženje, ki je del razstave predmetov znanstvenega, kulturnega ali zgodovinskega interesa in se ne prodaja oziroma ni predvideno za prodajo.
2. Prvi odstavek ne vpliva na 18. člen ter pododstavka (a) in (b) 19. člena.

V. DEL

DRUGE DOLOČBE

22. ČLEN

VROČITEV SODNEGA POZIVA

1. Vročitev sodnih ali drugih pisanj, s katerimi se uvede postopek proti državi, se opravi:
 - a) v skladu z vsako ustrežno mednarodno konvencijo, ki zavezuje državo, v kateri poteka postopek, in zadevno državo; ali
 - b) v skladu z vsako posebno ureditvijo vročitve, ki velja med tožečo stranko in zadevno državo, če je ne prepoveduje zakonodaja države, v kateri poteka postopek; ali
 - c) če taka konvencija ali posebna ureditev ne obstaja:
 - i. po diplomatski poti na ministrstvo za zunanje zadeve zadevne države; ali
 - ii. z drugimi sredstvi, ki jih odobri zadevna država, če jih ne prepoveduje zakonodaja države, v kateri poteka postopek.
2. Šteje se, da je vročitev iz odstavka 1 (c) (i) opravljena, ko dokumente prejme ministrstvo za zunanje zadeve.
3. Dokumentom se po potrebi priloži prevod v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov zadevne države.
4. Če se država v postopku, ki je bil uveden proti njej, spusti v vsebinsko obravnavo zadeve, se po tem ne more sklicevati na to, da vročitev ni bila opravljena v skladu z določbami prvega in tretjega odstavka.

23. ČLEN

ZAMUDNA SODBA

1. Proti državi se ne izda zamudna sodba, razen če sodišče ugotovi:
 - a) da so izpolnjene zahteve iz prvega in tretjega odstavka 22. člena;
 - b) da je preteklo obdobje najmanj štirih mesecev od datuma, na katerega je bila vročitev sodnih ali drugih pisanj, s katerimi se uvede postopek proti državi, opravljena ali se šteje za opravljeno v skladu s prvim in drugim odstavkom 22. člena; in
 - c) da mu ta konvencija ne preprečuje izvajanja jurisdikcije.

2. A copy of any default judgment rendered against a State, accompanied if necessary by a translation into the official language or one of the official languages of the State concerned, shall be transmitted to it through one of the means specified in article 22, paragraph 1, and in accordance with the provisions of that paragraph.
3. The time-limit for applying to have a default judgment set aside shall not be less than four months and shall begin to run from the date on which the copy of the judgment is received or is deemed to have been received by the State concerned.

ARTICLE 24

PRIVILEGES AND IMMUNITIES DURING COURT PROCEEDINGS

1. Any failure or refusal by a State to comply with an order of a court of another State enjoining it to perform or refrain from performing a specific act or to produce any document or disclose any other information for the purposes of a proceeding shall entail no consequences other than those which may result from such conduct in relation to the merits of the case. In particular, no fine or penalty shall be imposed on the State by reason of such failure or refusal.
2. A State shall not be required to provide any security, bond or deposit, however described, to guarantee the payment of judicial costs or expenses in any proceeding to which it is a respondent party before a court of another State.

PART VI

FINAL CLAUSES

ARTICLE 25

ANNEX

The annex to the present Convention forms an integral part of the Convention.

ARTICLE 26

OTHER INTERNATIONAL AGREEMENTS

Nothing in the present Convention shall affect the rights and obligations of States Parties under existing international agreements which relate to matters dealt with in the present Convention as between the parties to those agreements.

ARTICLE 27

SETTLEMENT OF DISPUTES

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of the present Convention through negotiation.
2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of the present Convention which cannot be settled through negotiation within six months shall, at the request of any of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any

2. Izvod zamudne sodbe, izdane proti državi, s priloženim prevodom v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov zadevne države, če je to potrebno, se državi posreduje na enega od načinov iz prvega odstavka 22. člena in v skladu z njegovimi določili.
3. Rok za vložitev zahtevka za razveljavitev zamudne sodbe ni krajši od štirih mesecev in začne teči na datum, na katerega je zadevna država kopijo sodbe prejela ali se šteje, da jo je prejela.

24. ČLEN

PRIVILEGIJI IN IMUNITETE V SODNEM POSTOPKU

1. Če država ne upošteva ali zavrne izvršitev sklepa sodišča druge države, ki ji odreja, naj določeno dejanje izvede ali se ga vzdrži ali naj predloži dokument ali razkrije druge informacije za namene postopka, njeno ravnanje nima drugih posledic, kot vplivanje takega ravnanja na odločanje o vsebini. Predvsem pa taka opustitev ali zavrnitev ni razlog, da se država oglobi ali kaznuje.
2. Državi ni treba dati varščine, jamstva ali pologa, ne glede na poimenovanje, da se zagotovi plačilo sodnih stroškov v postopku, v katerem je tožena stranka pred sodiščem druge države.

VI. DEL

KONČNE DOLOČBE

25. ČLEN

PRILOGA

Priloga k tej konvenciji je sestavni del konvencije.

26. ČLEN

DRUGE MEDNARODNE POGODBE

Nobena določba te konvencije ne vpliva na pravice in obveznosti držav pogodbenic po veljavnih mednarodnih pogodbah, katerih pogodbenice so in ki zadevajo vprašanja, ki so predmet te konvencije.

27. ČLEN

REŠEVANJE SPOROV

1. Spore glede razlage ali uporabe te konvencije si države pogodbenice prizadevajo reševati s pogajanjem.
2. Vsak spor med dvema ali več državami pogodbenicami glede razlage ali uporabe te konvencije, ki ga ni mogoče rešiti s pogajanjem v šestih mesecih, se lahko na zahtevo ene od teh držav pogodbenic predloži v arbitražo. Če se v šestih mesecih od datuma zahteve za arbitražo države pogodbenice ne morejo sporazumeti o organizaciji arbitraže, lahko ena od njih predloži spor Meddržavnemu sodišču z vlogo v skladu s statutom sodišča.

of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of, or accession to, the present Convention, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 with respect to any State Party which has made such a declaration.
4. Any State Party that has made a declaration in accordance with paragraph 3 may at any time withdraw that declaration by notification to the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 28

SIGNATURE

The present Convention shall be open for signature by all States until 17 January 2007, at United Nations Headquarters, New York.

ARTICLE 29

RATIFICATION, ACCEPTANCE, APPROVAL OR ACCESSION

1. The present Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval.
2. The present Convention shall remain open for accession by any State.
3. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

ARTICLE 30

ENTRY INTO FORCE

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General of the United Nations.
2. For each State ratifying, accepting, approving or acceding to the present Convention after the deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the deposit by such State of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

ARTICLE 31

DENUNCIATION

1. Any State Party may denounce the present Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations.
2. Denunciation shall take effect one year following the date on which notification is received by the Secretary-General of the United Nations. The present Convention shall, however, continue to apply to any question of jurisdictional immunities of States or their property arising in a proceeding instituted against a State before a

3. Ob podpisu, ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi te konvencije ali pristopu k njej lahko vsaka država pogodbenica izjavi, da meni, da je drugi odstavek ne zavezuje. Drugi odstavek ne zavezuje drugih držav pogodbenic nasproti državi pogodbenici, ki je dala tako izjavo.
4. Država pogodbenica lahko izjavo, ki jo je dala v skladu s tretjim odstavkom, kadarkoli prekliče z uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov.

28. ČLEN

PODPIS

Ta konvencija je na voljo za podpis vsem državam do 17. januarja 2007 na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

29. ČLEN

RATIFIKACIJA, SPREJETJE, POTRDITEV ALI PRISTOP

1. To konvencijo je treba ratificirati, sprejeti ali potrditi.
2. Ta konvencija je na voljo za pristop katerikoli državi.
3. Listine o ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu se deponirajo pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.

30. ČLEN

ZAČETEK VELJAVNOSTI

1. Ta konvencija začne veljati trideseti dan po datumu deponiranja tridesete listine o ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu pri generalnem sekretarju Organizacije združenih narodov.
2. Za vsako državo, ki konvencijo ratificira, sprejme ali potrdi ali k njej pristopi po deponiranju tridesete listine o ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu, začne konvencija veljati trideseti dan po tem, ko deponira svojo listino o ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu.

31. ČLEN

ODPOVED

1. Vsaka država pogodbenica lahko konvencijo odpove s pisnim uradnim obvestilom generalnemu sekretarju Organizacije združenih narodov.
2. Odpoved začne veljati eno leto od datuma, na katerega generalni sekretar Organizacije združenih narodov prejme uradno obvestilo. Vendar pa konvencija še vedno velja za vsa vprašanja o sodnih imunitetah držav ali njihovega premoženja, ki se pojavijo v postopku, ki je bil proti državi uveden pred sodiščem druge države pred datumom, na katerega odpoved začne veljati za katerokoli zadevno državo.

court of another State prior to the date on which the denunciation takes effect for any of the States concerned.

3. The denunciation shall not in any way affect the duty of any State Party to fulfil any obligation embodied in the present Convention to which it would be subject under international law independently of the present Convention.

ARTICLE 32

DEPOSITARY AND NOTIFICATIONS

1. The Secretary-General of the United Nations is designated the depositary of the present Convention.
2. As depositary of the present Convention, the Secretary-General of the United Nations shall inform all States of the following:
 - a) signatures of the present Convention and the deposit of instruments of ratification, acceptance, approval or accession or notifications of denunciation, in accordance with articles 29 and 31;
 - b) the date on which the present Convention will enter into force, in accordance with article 30;
 - c) any acts, notifications or communications relating to the present Convention.

ARTICLE 33

AUTHENTIC TEXTS

The Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts of the present Convention are equally authentic.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention opened for signature at United Nations Headquarters in New York on 17 January 2005.

ANNEX TO THE CONVENTION

UNDERSTANDINGS WITH RESPECT TO CERTAIN PROVISIONS OF THE CONVENTION

The present annex is for the purpose of setting out understandings relating to the provisions concerned.

With respect to article 10

The term “immunity” in article 10 is to be understood in the context of the present Convention as a whole.

Article 10, paragraph 3, does not prejudice the question of “piercing the corporate veil”, questions relating to a situation where a State entity has deliberately misrepresented its financial position or subsequently reduced its assets to avoid satisfying a claim, or other related issues.

3. Odpoved v ničemer ne vpliva na dolžnost države pogodbenice, da izpolni obveznosti po tej konvenciji, ki bi jih bila dolžna izpolniti po mednarodnem pravu neodvisno od te konvencije.

32. ČLEN

DEPOZITAR IN URADNA OBVESTILA

1. Generalni sekretar Organizacije združenih narodov je depozitar te konvencije.
2. Generalni sekretar Organizacije združenih narodov kot depozitar te konvencije vse države obvesti o naslednjem:
 - a) podpisih te konvencije in deponiranju listin o ratifikaciji, sprejetju, potrditvi ali pristopu ali uradnih obvestil o odpovedi v skladu z 29. in 31. členom;
 - b) datumu, na katerega ta konvencija začne veljati v skladu s 30. členom;
 - c) drugih postopkih, uradnih obvestil ali sporočil, ki se nanašajo na to konvencijo.

33. ČLEN

VERODOSTOJNOST BESEDILA

Besedila konvencije v angleškem, arabskem, francoskem, kitajskem, ruskem in španskem jeziku so enako verodostojna.

V POTRDITEV TEGA so podpisani, ki so jih za to pravilno pooblastile njihove vlade, 17. januarja 2005 podpisali to konvencijo, ki je na voljo za podpis na sedežu Organizacije združenih narodov v New Yorku.

PRILOGA H KONVENCIJI

POMEN NEKATERIH DOLOČB TE KONVENCIJE

Ta priloga pojasnjuje pomen nekaterih določb te konvencije.

O 10. členu

Pomen besede »imuniteta« v 10. členu se razlaga ob upoštevanju celotne konvencije. Tretji odstavek 10. člena ne prejudicira vprašanja spregleda pravne osebnosti, vprašanj glede situacije, v kateri je državni subjekt namerno napačno prikazal svoje finančno stanje ali naknadno zmanjšal svoja sredstva, da bi se izognil poplačilu zahtevka, ali drugih s tem povezanih vprašanj.

With respect to article 11

The reference in article 11, paragraph 2 (d), to the “security interests” of the employer State is intended primarily to address matters of national security and the security of diplomatic missions and consular posts.

Under article 41 of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations and article 55 of the 1963 Vienna Convention on Consular Relations, all persons referred to in those articles have the duty to respect the laws and regulations, including labour laws, of the host country. At the same time, under article 38 of the 1961 Vienna Convention on Diplomatic Relations and article 71 of the 1963 Vienna Convention on Consular Relations, the receiving State has a duty to exercise its jurisdiction in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the mission or the consular post.

With respect to articles 13 and 14

The expression “determination” is used to refer not only to the ascertainment or verification of the existence of the rights protected, but also to the evaluation or assessment of the substance, including content, scope and extent, of such rights.

With respect to article 17

The expression “commercial transaction” includes investment matters.

With respect to article 19

The expression “entity” in subparagraph (c) means the State as an independent legal personality, a constituent unit of a federal State, a subdivision of a State, an agency or instrumentality of a State or other entity, which enjoys independent legal personality. The words “property that has a connection with the entity” in subparagraph (c) are to be understood as broader than ownership or possession. Article 19 does not prejudice the question of “piercing the corporate veil”, questions relating to a situation where a State entity has deliberately misrepresented its financial position or subsequently reduced its assets to avoid satisfying a claim, or other related issues.

O 11. členu

Namen omembe »varnostnih interesov« države delodajalke v odstavku 2 (d) 11. člena je predvsem reševanje vprašanj nacionalne varnosti ter varnosti diplomatskih predstavništev in konzulatov.

V skladu z 41. členom Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih iz leta 1961 in 55. členom Dunajske konvencije o konzularnih odnosih iz leta 1963 morajo vse osebe iz teh členov spoštovati zakone in druge predpise, tudi zakone o delu, države sprejemnice. Poleg tega mora država sprejemnica v skladu z 38. členom Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih iz leta 1961 in 71. členom Dunajske konvencije o konzularnih odnosih iz leta 1963 izvajati jurisdikcijo tako, da se ne umešava neupravičeno v izpolnjevanje nalog predstavništva ali konzulata.

O 13. in 14. členu

Beseda »ugotavljanje« se ne nanaša le na preverjanje ali potrjevanje obstoja zaščiteneh pravic, temveč tudi na oceno ali pregled njihovih ključnih elementov, tudi vsebine, področja in obsega.

O 17. členu

Izraz »poslovna transakcija« vključuje vprašanja, ki se nanašajo na naložbe.

O 19. členu

Beseda »subjekt« v pododstavku (c) pomeni državo kot neodvisno pravno osebo, sestavni del zvezne države, enoto države, organ ali ustanovo države ali drug subjekt, ki je neodvisna pravna oseba. Besedna zveza »premoženje, ki je povezano s subjektom« v pododstavku (c) ima širši pomen kot lastništvo ali posedovanje. 19. člen ne prejudicira vprašanja spregleda pravne osebnosti, vprašanj glede situacije, v kateri je državni subjekt namerno napačno prikazal svoje finančno stanje ali naknadno zmanjšal svoja sredstva, da bi se izognil poplačilu zahtevka, ali drugih s tem povezanih vprašanj.

KONVENCIJA SVETA EVROPE O PREPREČEVANJU TERORIZMA

Splošni podatki o konvenciji:

Dana na voljo za podpis: 16. maja 2005 v Varšavi.

Začetek veljavnosti: 1. junija 2007.

Pogodbeno stanje¹: 32 pogodbenic.

Izvirnik konvencije objavljen v: ETS št. 196.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: ratifikacija 18. decembra 2009.

Začetek veljavnosti: 1. aprila 2010.

Besedilo protokola objavljeno v: Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 16/09.

Konvencija je bila sprejeta z namenom povečanja učinkovitosti obstoječih mednarodnih pogodb v boju proti terorizmu in krepitev naporov za preprečevanje njegovih negativnih učinkov na polno uživanje človekovih pravic, predvsem pravice do življenja. Konvencija te cilje zasleduje na dva načina: 1) s kriminalizacijo dejanj, ki lahko vodijo v izvedbo terorističnih dejanj (pri čemer ni potrebno, da do samega terorističnega dejanja pride), kot so javno ščuvanje k terorističnim kaznivim dejanjem, novačenje in usposabljanje za terorizem ter 2) z okrepitevijo sodelovanja med državami pri preprečevanju terorizma, tako na nacionalni ravni kot mednarodno, s spremembo obstoječih dogovorov o izročitvi in medsebojni pomoči v kazenskih zadevah. Konvencija, razen zgoraj navedenih, ne določa seznama novih terorističnih kaznivih dejanj, pač pa se za ta namen naslanja na že obstoječe protiteroristične konvencije. Teroristično kaznivo dejanje, kot ga določa ta konvencija, je lahko namenjeno storitvi ali je bila posledica kaznivega dejanja storitev terorističnega kaznivega dejanja proti državi ali vladnemu objektu te pogodbenice v tujini, vključno z diplomatskimi ali konzularnimi prostori te pogodbenice.

V začetku leta 2015 so se začela pogajanja za sprejem dodatnega protokola h konvenciji z namenom inkriminacije pripravljalnih dejanj kaznivega dejanja terorizma.

1 Pogodbeno stanje na dan 10. 4. 2015. Za tekoče pogodbeno stanje, izjave in pridržke glej: <<http://conventions.coe.int/Treaty/Commun/ChercheSig.asp?NT=196&CM=8&DF=06/03/2015&CL=ENG>>.

COUNCIL OF EUROPE CONVENTION ON THE PREVENTION OF TERRORISM

The member States of the Council of Europe and the other Signatories hereto,
Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve greater unity
between its members;

Recognising the value of reinforcing co-operation with the other Parties to this
Convention;

Wishing to take effective measures to prevent terrorism and to counter, in particu-
lar, public provocation to commit terrorist offences and recruitment and training for
terrorism;

Aware of the grave concern caused by the increase in terrorist offences and the
growing terrorist threat;

Aware of the precarious situation faced by those who suffer from terrorism, and in
this connection reaffirming their profound solidarity with the victims of terrorism and
their families;

Recognising that terrorist offences and the offences set forth in this Convention,
by whoever perpetrated, are under no circumstances justifiable by considerations of
a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature,
and recalling the obligation of all Parties to prevent such offences and, if not pre-
vented, to prosecute and ensure that they are punishable by penalties which take into
account their grave nature;

Recalling the need to strengthen the fight against terrorism and reaffirming that
all measures taken to prevent or suppress terrorist offences have to respect the rule of
law and democratic values, human rights and fundamental freedoms as well as other
provisions of international law, including, where applicable, international humanitar-
ian law;

Recognising that this Convention is not intended to affect established principles
relating to freedom of expression and freedom of association;

Recalling that acts of terrorism have the purpose by their nature or context to
seriously intimidate a population or unduly compel a government or an international
organisation to perform or abstain from performing any act or seriously destabilise or
destroy the fundamental political, constitutional, economic or social structures of a
country or an international organisation;

Have agreed as follows:

ARTICLE 1 – Terminology

1. For the purposes of this Convention, “terrorist offence” means any of the offences
within the scope of and as defined in one of the treaties listed in the Appendix.

KONVENCIJA SVETA EVROPE O PREPREČEVANJU TERORIZMA

Države članice Sveta Evrope in druge podpisnice te konvencije so se glede na to, da je cilj Sveta Evrope doseči večjo enotnost med njegovimi članicami; ob priznavanju koristi okrepljenega sodelovanja z drugimi pogodbenicami te konvencije;

v želji sprejeti učinkovite ukrepe za preprečevanje terorizma in se zlasti upreti javnemu ščuvanju k terorističnim napadom ter novačenju in usposabljanju za terorizem;

ob zavedanju velike zaskrbljenosti zaradi povečevanja terorističnih kaznivih dejanj in naraščajoče nevarnosti terorizma;

ob zavedanju negotovega položaja tistih, ki jim grozi terorizem, in v tej povezavi ob ponovnem poudarjanju globoke solidarnosti z žrtvami terorizma in njihovimi družinami;

ob priznavanju, da kazniva teroristična dejanja in kazniva dejanja, opredeljena v tej konvenciji, ne glede na to, kdo jih je zagrešil, nikakor niso opravičljiva iz političnih, filozofskih, ideoloških, rasnih, etničnih, verskih ali drugih podobnih razlogov, ter ob sklicevanju na obveznost vseh pogodbenic preprečevati taka kazniva dejanja, če pa niso preprečena, je treba storilce kazensko preganjati in zagotoviti, da so kaznovani s kaznimi glede na težo dejanja;

ob sklicevanju na okrepitev boja proti terorizmu in ponovni potrditvi, da morajo vsi ukrepi, sprejeti za preprečevanje ali zatiranje terorističnih kaznivih dejanj, spoštovati načela pravne države, demokratične vrednote, človekove pravice, temeljne svoboščine in tudi druge določbe mednarodnega prava, če je primerno, tudi mednarodno humanitarno pravo;

ob zavedanju, da ta konvencija nima namena vplivati na uveljavljena načela svobode izražanja in svobode združevanja;

ob spoznanju, da je namen terorističnih dejanj, da s svojo naravo ali vsebino resno zastrašijo prebivalstvo ali neupravičeno prisilijo vlado ali mednarodno organizacijo, da izvede kakršno koli dejanje ali se mu odreče, ali da resno destabilizirajo ali uničijo temeljne politične, ustavne, gospodarske ali socialne strukture države ali mednarodne organizacije;

sporazumele o naslednjem:

1. ČLEN – Pomen izrazov

1. V tej konvenciji »teroristično kaznivo dejanje« pomeni vsako kaznivo dejanje v obsegu in kot je opredeljeno v mednarodnih pogodbah, navedenih v dodatku.

2. On depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a State or the European Community which is not a party to a treaty listed in the Appendix may declare that, in the application of this Convention to the Party concerned, that treaty shall be deemed not to be included in the Appendix. This declaration shall cease to have effect as soon as the treaty enters into force for the Party having made such a declaration, which shall notify the Secretary General of the Council of Europe of this entry into force.

ARTICLE 2 – Purpose

The purpose of the present Convention is to enhance the efforts of Parties in preventing terrorism and its negative effects on the full enjoyment of human rights, in particular the right to life, both by measures to be taken at national level and through international co-operation, with due regard to the existing applicable multilateral or bilateral treaties or agreements between the Parties.

ARTICLE 3 – National prevention policies

1. Each Party shall take appropriate measures, particularly in the field of training of law enforcement authorities and other bodies, and in the fields of education, culture, information, media and public awareness raising, with a view to preventing terrorist offences and their negative effects while respecting human rights obligations as set forth in, where applicable to that Party, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the International Covenant on Civil and Political Rights, and other obligations under international law.
2. Each Party shall take such measures as may be necessary to improve and develop the co-operation among national authorities with a view to preventing terrorist offences and their negative effects by, *inter alia*:
 - a) exchanging information;
 - b) improving the physical protection of persons and facilities;
 - c) enhancing training and coordination plans for civil emergencies.
3. Each Party shall promote tolerance by encouraging inter-religious and cross-cultural dialogue involving, where appropriate, non-governmental organisations and other elements of civil society with a view to preventing tensions that might contribute to the commission of terrorist offences.
4. Each Party shall endeavour to promote public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by terrorist offences and the offences set forth in this Convention and consider encouraging the public to provide factual, specific help to its competent authorities that may contribute to preventing terrorist offences and offences set forth in this Convention.

2. Pri deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu lahko država ali Evropska skupnost, ki ni pogodbenica mednarodne pogodbe, navedene v dodatku, izjavi, da se pri izvajanju te konvencije v posamezni pogodbenici šteje, da pogodba ni vključena v dodatek. Veljavnost take izjave preneha takoj po začetku veljavnosti mednarodne pogodbe za pogodbenico, ki je dala tako izjavo, in mora o navedenem začetku veljavnosti uradno obvestiti generalnega sekretarja Sveta Evrope.

2. ČLEN – Namen

Namen te konvencije je okrepiti prizadevanja pogodbenic pri preprečevanju terorizma in njegovih negativnih vplivov na celovito uživanje človekovih pravic, zlasti pravice do življenja, z ukrepi, ki jih je treba sprejeti na državni ravni in z mednarodnim sodelovanjem ob ustreznem upoštevanju veljavnih večstranskih ali dvostranskih mednarodnih pogodb ali sporazumov med pogodbenicami.

3. ČLEN – Državna politika preprečevanja

1. Pogodbenica sprejme primerne ukrepe, zlasti za usposabljanje organov odkrivanja in pregona ter drugih organov, za izobraževanje, kulturo, obveščanje, sredstva javnega obveščanja ter večjo javno ozaveščenost zaradi preprečevanja terorističnih kaznivih dejanj in njihovih negativnih učinkov ob obveznostih spoštovanja človekovih pravic, kot so določene v Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Mednarodnem paktu o državljanskih in političnih pravicah in drugih obveznostih v skladu z mednarodnim pravom, kadar se nanašajo na to pogodbenico.
2. Pogodbenica sprejme ukrepe, ki bi lahko bili potrebni za izboljšanje in razvoj sodelovanja med državnimi organi zaradi preprečevanja terorističnih kaznivih dejanj in njihovih negativnih učinkov, med drugim z:
 - a) izmenjavo podatkov;
 - b) izboljšanjem fizične zaščite oseb in objektov;
 - c) okrepitevijo usposabljanja in usklajevalnih načrtov za civilne izredne razmere.
3. Pogodbenica podpira strpnost s spodbujanjem medverskega in medkulturnega dogovarjanja, ki vključuje, kadar je primerno, nevladne organizacije in druge dele civilne družbe zaradi preprečevanja napetosti, ki bi lahko prispevale k storitvi terorističnih kaznivih dejanj.
4. Pogodbenica si prizadeva spodbujati ozaveščenost javnosti glede obstoja, vzrokov, resnosti in nevarnosti, ki jih povzročajo teroristična kazniva dejanja in kazniva dejanja, opredeljena v tej konvenciji, in razmisli o spodbujanju javnosti glede zagotavljanja dejanske in posebne pomoči pristojnim organom, kar bi lahko pomagalo preprečevati teroristična kazniva dejanja in druga kazniva dejanja, opredeljena v tej konvenciji.

ARTICLE 4 – International co-operation on prevention

Parties shall, as appropriate and with due regard to their capabilities, assist and support each other with a view to enhancing their capacity to prevent the commission of terrorist offences, including through exchange of information and best practices, as well as through training and other joint efforts of a preventive character.

ARTICLE 5 – Public provocation to commit a terrorist offence

1. For the purposes of this Convention, “public provocation to commit a terrorist offence” means the distribution, or otherwise making available, of a message to the public, with the intent to incite the commission of a terrorist offence, where such conduct, whether or not directly advocating terrorist offences, causes a danger that one or more such offences may be committed.
2. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish public provocation to commit a terrorist offence, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

ARTICLE 6 – Recruitment for terrorism

1. For the purposes of this Convention, “recruitment for terrorism” means to solicit another person to commit or participate in the commission of a terrorist offence, or to join an association or group, for the purpose of contributing to the commission of one or more terrorist offences by the association or the group.
2. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish recruitment for terrorism, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

ARTICLE 7 – Training for terrorism

1. For the purposes of this Convention, “training for terrorism” means to provide instruction in the making or use of explosives, firearms or other weapons or noxious or hazardous substances, or in other specific methods or techniques, for the purpose of carrying out or contributing to the commission of a terrorist offence, knowing that the skills provided are intended to be used for this purpose.
2. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish training for terrorism, as defined in paragraph 1, when committed unlawfully and intentionally, as a criminal offence under its domestic law.

ARTICLE 8 – Irrelevance of the commission of a terrorist offence

For an act to constitute an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention, it shall not be necessary that a terrorist offence be actually committed.

ARTICLE 9 – Ancillary offences

1. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under its domestic law:

4. ČLEN – Mednarodno sodelovanje pri preprečevanju

Pogodbenice si primerno in ob ustreznem upoštevanju svojih zmogljivosti pomagajo in se medsebojno podpirajo zaradi okrepitev usposobljenosti pri preprečevanju naročila storitve kaznivih terorističnih dejanj, vključno z izmenjavo podatkov in izkušenj, ter tudi z usposabljanjem in drugimi skupnimi preprečevalnimi prizadevanji.

5. ČLEN – Javno ščuvanje k storitvi terorističnega kaznivega dejanja

1. V tej konvenciji »javno ščuvanje k storitvi terorističnega kaznivega dejanja« pomeni razširjanje sporočil ali njihovo dajanje na razpolago javnosti na kakšen drug način z namenom spodbujati storitev terorističnega kaznivega dejanja, kadar tako obnašanje, ki neposredno ali posredno zagovarja teroristična kazniva dejanja, povzroča nevarnost morebitne storitve enega ali več kaznivih dejanj.
2. Pogodbenica sprejme vse potrebne ukrepe, da določi javno ščuvanje k storitvi terorističnega kaznivega dejanja, opredeljenega v prejšnjem odstavku, kot kaznivo dejanje po njenem notranjem pravu, če je bilo storjeno nezakonito in naklepno.

6. ČLEN – Novačenje za terorizem

1. V tej konvenciji »novačenje za terorizem« pomeni spodbujati drugo osebo k storitvi terorističnega kaznivega dejanja ali udeležbi pri terorističnem kaznivem dejanju ali priključitvi združbi ali skupini zaradi pomoči pri izvedbi enega ali več terorističnih kaznivih dejanj, ki jih stori ta združba ali skupina.
2. Pogodbenica sprejme vse potrebne ukrepe, da določi novačenje za terorizem, opredeljeno v prejšnjem odstavku, kot kaznivo dejanje po njenem notranjem pravu, če je bilo storjeno nezakonito in naklepno.

7. ČLEN – Usposabljanje za terorizem

1. V tej konvenciji »usposabljanje za terorizem« pomeni zagotavljanje navodil za izdelavo ali uporabo razstreliva, strelnega orožja ter drugega orožja in škodljivih in nevarnih snovi ali za uporabo drugih posebnih metod ali tehnologij z namenom storitve ali prispevanja k storitvi terorističnega kaznivega dejanja, ob zavedanju, da je zagotovljeno znanje namenjeno uporabi za ta namen.
2. Pogodbenica sprejme vse potrebne ukrepe, da določi usposabljanje za terorizem, opredeljeno v prvem odstavku, kot kaznivo dejanje po njenem notranjem pravu, če je bilo storjeno nezakonito in naklepno.

8. ČLEN – Nebistvenost storitve terorističnega kaznivega dejanja

Da bi se dejanje obravnavalo kot kaznivo dejanje v skladu s 5. do 7. členom konvencije, ni potrebno, da bi bilo teroristično kaznivo dejanje dejansko storjeno.

9. ČLEN – Dodatna kazniva dejanja

1. Pogodbenica sprejme vse potrebne ukrepe, da se v notranjem pravu kot kazniva dejanja določijo:

- a) Participating as an accomplice in an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention;
 - b) Organising or directing others to commit an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention;
 - c) Contributing to the commission of one or more offences as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention by a group of persons acting with a common purpose. Such contribution shall be intentional and shall either:
 - i. be made with the aim of furthering the criminal activity or criminal purpose of the group, where such activity or purpose involves the commission of an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention; or
 - ii. be made in the knowledge of the intention of the group to commit an offence as set forth in Articles 5 to 7 of this Convention.
2. Each Party shall also adopt such measures as may be necessary to establish as a criminal offence under, and in accordance with, its domestic law the attempt to commit an offence as set forth in Articles 6 and 7 of this Convention.

ARTICLE 10 – Liability of legal entities

1. Each Party shall adopt such measures as may be necessary, in accordance with its legal principles, to establish the liability of legal entities for participation in the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention.
2. Subject to the legal principles of the Party, the liability of legal entities may be criminal, civil or administrative.
3. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

ARTICLE 11 – Sanctions and measures

1. Each Party shall adopt such measures as may be necessary to make the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention punishable by effective, proportionate and dissuasive penalties.
2. Previous final convictions pronounced in foreign States for offences set forth in the present Convention may, to the extent permitted by domestic law, be taken into account for the purpose of determining the sentence in accordance with domestic law.
3. Each Party shall ensure that legal entities held liable in accordance with Article 10 are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

ARTICLE 12 – Conditions and safeguards

1. Each Party shall ensure that the establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 5 to 7 and 9 of this Convention are carried out while respecting human rights obligations, in particular the right to freedom of expression, freedom of association and freedom of religion, as set forth in, where

- a) udeležba pri kaznivih dejanjih iz 5. do 7. člena konvencije;
 - b) organiziranje ali usmerjanje drugih k storitvi kaznivih dejanj iz 5. do 7. člena konvencije;
 - c) prispevanje k storitvi enega ali več kaznivih dejanj iz 5. do 7. člena konvencije, ki jih stori skupina, ki deluje s skupnim namenom. Tak prispevek je naklepen in ima namen:
 - i. s ciljem podpirati kaznivo dejavnost ali kazniv namen skupine, če taka dejavnost ali namen vključuje storitev kaznivega dejanja iz 5. do 7. člena konvencije, ali
 - ii. z zavedanjem, da je namen skupine storiti kaznivo dejanje iz 5. do 7. člena konvencije.
2. Pogodbenica sprejme vse potrebne ukrepe, da se v skladu z njenim notranjim pravom kot kaznivo dejanje določi poskus storitve kaznivega dejanja iz 6. in 7. člena konvencije.

10. ČLEN – Odgovornost pravnih oseb

1. Pogodbenica sprejme vse potrebne ukrepe, da se v skladu z njenimi pravnimi načeli določi odgovornost pravnih oseb za sodelovanje pri storitvi kaznivih dejanj iz 5. do 7. in 9. člena konvencije.
2. Ob upoštevanju pravnih načel pogodbenice je lahko odgovornost pravnih oseb kazenska, civilna ali upravna.
3. Taka odgovornost ne vpliva na kazensko odgovornost fizičnih oseb, ki so storile kazniva dejanja.

11. ČLEN – Sankcije in ukrepi

1. Pogodbenica sprejme vse potrebne ukrepe, da se za kazniva dejanja iz 5. do 7. in 9. člena konvencije določijo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni.
2. Predhodne pravnomočne obsodbe, izrečene v tujih državah za kazniva dejanja na podlagi te konvencije, se lahko v mejah, ki jih dovoljuje notranje pravo, upoštevajo zaradi določitve kazni v skladu z njo.
3. Pogodbenica zagotovi, da se pravnim osebam, ki se po 10. členu štejejo za odgovorne, izrečejo učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazenske ali nekazenske sankcije, vključno z denarnimi kaznimi.

12. ČLEN – Pogoji in zaščitne določbe

1. Pogodbenica zagotovi, da se kaznivost iz 5. do 7. in 9. člena konvencije določa, uveljavlja in uporablja ob spoštovanju človekovih pravic, zlasti pravice do svobode izražanja, svobode združevanja in svobode veroizpovedi, kot so opredeljene v Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Mednarodnem paktu o državljanskih in političnih pravicah in drugih obveznostih v skladu z mednarodnim pravom, kadar se nanašajo na to pogodbenico.

applicable to that Party, the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, the International Covenant on Civil and Political Rights, and other obligations under international law.

2. The establishment, implementation and application of the criminalisation under Articles 5 to 7 and 9 of this Convention should furthermore be subject to the principle of proportionality, with respect to the legitimate aims pursued and to their necessity in a democratic society, and should exclude any form of arbitrariness or discriminatory or racist treatment.

ARTICLE 13 – Protection, compensation and support for victims of terrorism

Each Party shall adopt such measures as may be necessary to protect and support the victims of terrorism that has been committed within its own territory. These measures may include, through the appropriate national schemes and subject to domestic legislation, *inter alia*, financial assistance and compensation for victims of terrorism and their close family members.

ARTICLE 14 – Jurisdiction

1. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention:
 - a) when the offence is committed in the territory of that Party;
 - b) when the offence is committed on board a ship flying the flag of that Party, or on board an aircraft registered under the laws of that Party;
 - c) when the offence is committed by a national of that Party.
2. Each Party may also establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention:
 - a) when the offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in Article 1 of this Convention, in the territory of or against a national of that Party;
 - b) when the offence was directed towards or resulted in the carrying out of an offence referred to in Article 1 of this Convention, against a State or government facility of that Party abroad, including diplomatic or consular premises of that Party;
 - c) when the offence was directed towards or resulted in an offence referred to in Article 1 of this Convention, committed in an attempt to compel that Party to do or abstain from doing any act;
 - d) when the offence is committed by a stateless person who has his or her habitual residence in the territory of that Party;
 - e) when the offence is committed on board an aircraft which is operated by the Government of that Party.
3. Each Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences set forth in this Convention in the case where the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her to a Party

2. Določitev, uveljavitev in uporaba kaznivosti v skladu s 5. do 7. in 9. členom konvencije bi morale poleg tega temeljiti na načelu sorazmernosti ob upoštevanju prizadevanja za zakonite cilje in njihove nujnosti v demokratični družbi ter izključevati kakršno koli obliko samovolje ali diskriminacijskega ali rasističnega obravnavanja.

13. ČLEN – Varovanje, nadomestilo in podpora žrtvam terorizma

Pogodbenica sprejme vse potrebne ukrepe za varovanje in podporo žrtvam terorističnih dejanj, storjenih na njenem ozemlju. Ti ukrepi lahko s primernimi državnimi programi in ob upoštevanju notranje zakonodaje med drugim vključujejo finančno pomoč in nadomestilo za žrtve terorizma ter njihove bližnje družinske člane.

14. ČLEN – Jurisdikcija

1. Pogodbenica sprejme vse potrebne ukrepe za določitev svoje jurisdikcije za kazniva dejanja, opredeljena v tej konvenciji:
 - a) če je kaznivo dejanje storjeno na ozemlju posamezne pogodbenice;
 - b) če je kaznivo dejanje storjeno na ladji, ki plove pod zastavo te pogodbenice, ali v letalu, registriranem po pravu te pogodbenice;
 - c) če kaznivo dejanje stori državljan te pogodbenice.
2. Prav tako lahko pogodbenica določi svojo jurisdikcijo za kazniva dejanja, opredeljena v tej konvenciji:
 - a) če je bilo kaznivo dejanje namenjeno storitvi ali je bila posledica kaznivega dejanja storitev kaznivega dejanja iz 1. člena konvencije na ozemlju te pogodbenice ali proti njenemu državljanu;
 - b) če je bilo kaznivo dejanje namenjeno storitvi ali je bila posledica kaznivega dejanja storitev kaznivega dejanja iz 1. člena konvencije proti državi ali vladnemu objektu te pogodbenice v tujini, vključno z diplomatskimi ali konzularnimi prostori te pogodbenice;
 - c) če je bilo kaznivo dejanje namenjeno storitvi ali je bila posledica kaznivega dejanja storitev kaznivega dejanja iz 1. člena te konvencije in storjeno v prizadevanju prisiliti pogodbenico, da nekaj stori ali opusti;
 - d) če kaznivo dejanje stori oseba brez državljanstva, ki ima običajno prebivališče na ozemlju te pogodbenice;
 - e) če je kaznivo dejanje storjeno v letalu vlade pogodbenice.
3. Pogodbenica sprejme vse potrebne ukrepe zaradi vzpostavitve svoje jurisdikcije za kazniva dejanja iz te konvencije, če je domnevni storilec na njenem ozemlju in ga ne izroči pogodbenici, katere jurisdikcija temelji na enakih določbah glede jurisdikcije, kot so tiste po pravu zaprosene pogodbenice.

whose jurisdiction is based on a rule of jurisdiction existing equally in the law of the requested Party.

4. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.
5. When more than one Party claims jurisdiction over an alleged offence set forth in this Convention, the Parties involved shall, where appropriate, consult with a view to determining the most appropriate jurisdiction for prosecution.

ARTICLE 15 – Duty to investigate

1. Upon receiving information that a person who has committed or who is alleged to have committed an offence set forth in this Convention may be present in its territory, the Party concerned shall take such measures as may be necessary under its domestic law to investigate the facts contained in the information.
2. Upon being satisfied that the circumstances so warrant, the Party in whose territory the offender or alleged offender is present shall take the appropriate measures under its domestic law so as to ensure that person's presence for the purpose of prosecution or extradition.
3. Any person in respect of whom the measures referred to in paragraph 2 are being taken shall be entitled to:
 - a) communicate without delay with the nearest appropriate representative of the State of which that person is a national or which is otherwise entitled to protect that person's rights or, if that person is a stateless person, the State in the territory of which that person habitually resides;
 - b) be visited by a representative of that State;
 - c) be informed of that person's rights under subparagraphs a. and b.
4. The rights referred to in paragraph 3 shall be exercised in conformity with the laws and regulations of the Party in the territory of which the offender or alleged offender is present, subject to the provision that the said laws and regulations must enable full effect to be given to the purposes for which the rights accorded under paragraph 3 are intended.
5. The provisions of paragraphs 3 and 4 shall be without prejudice to the right of any Party having a claim of jurisdiction in accordance with Article 14, paragraphs 1.c and 2.d to invite the International Committee of the Red Cross to communicate with and visit the alleged offender.

ARTICLE 16 – Non application of the Convention

This Convention shall not apply where any of the offences established in accordance with Articles 5 to 7 and 9 is committed within a single State, the alleged offender is a national of that State and is present in the territory of that State, and no other State has a basis under Article 14, paragraph 1 or 2 of this Convention, to exercise jurisdiction, it being understood that the provisions of Articles 17 and 20 to 22 of this Convention shall, as appropriate, apply in those cases.

4. Konvencija ne izključuje kazenske jurisdikcije, ki se izvaja v skladu z notranjim pravom.
5. Če več pogodbenic uveljavlja jurisdikcijo za domnevno kaznivo dejanje iz te konvencije, se udeležene pogodbenice, kadar je to primerno, posvetujejo zaradi določitve najprimernejše jurisdikcije za kazenski pregon.

15. ČLEN – Dolžnost preiskave

1. Ob prejemu informacije, da bi lahko bila oseba, ki je storila ali domnevno storila kaznivo dejanje, opredeljeno v tej konvenciji, na njenem ozemlju, sprejme pogodbenica vse potrebne ukrepe v skladu z notranjim pravom zaradi preiskave dejstev iz informacije.
2. Ko so okoliščine utemeljene, sprejme pogodbenica, na ozemlju katere je storilec ali domnevni storilec kaznivega dejanja, primerne ukrepe v skladu z notranjim pravom, da bi s tem zagotovila prisotnost osebe zaradi kazenskega pregona ali izročitve.
3. Oseba je glede ukrepov iz prejšnjega odstavka, ki se nanašajo nanjo, upravičena do:
 - a) takojšnje vzpostavitve stika z najbližjim primernim predstavnikom države, katere državljan je, ali države, ki je sicer upravičena, da varuje pravice te osebe, če pa je oseba brez državljanstva, države, na ozemlju katere oseba običajno prebiva;
 - b) obiskov predstavnika te države;
 - c) seznanitve s pravicami v skladu s prejšnjima pododstavkoma.
4. Pravice iz tretjega odstavka se uveljavljajo v skladu z zakoni in drugimi predpisi pogodbenice, na ozemlju katere je storilec ali domnevni storilec kaznivega dejanja, ob upoštevanju določb, da morajo omenjeni zakoni omogočati popolno učinkovitost namenom, za katere se priznavajo pravice v skladu s prejšnjim odstavkom.
5. Določbe tretjega in četrtega odstavka ne vplivajo na pravico pogodbenice, ki uveljavlja jurisdikcijo v skladu s pododstavkom c prvega odstavka in pododstavkom d drugega odstavka 14. člena, da povabi Mednarodni odbor Rdečega križa, naj vzpostavi stike z domnevnim storilcem kaznivega dejanja in ga tudi obišče.

16. ČLEN – Neuporaba konvencije

Konvencija se ne uporablja, če je bilo kaznivo dejanje iz 5. do 7. in 9. člena, storjeno v eni državi, če je domnevni storilec kaznivega dejanja državljan te države in je v tej državi in nobena druga država nima v skladu s prvim in drugim odstavkom 14. člena te konvencije pravice izvajati jurisdikcije, če se za take primere, kadar je to primerno, uporabljajo določbe 17. in 20. do 22. člena konvencije.

ARTICLE 17 – International co-operation in criminal matters

1. Parties shall afford one another the greatest measure of assistance in connection with criminal investigations or criminal or extradition proceedings in respect of the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention, including assistance in obtaining evidence in their possession necessary for the proceedings.
2. Parties shall carry out their obligations under paragraph 1 in conformity with any treaties or other agreements on mutual legal assistance that may exist between them. In the absence of such treaties or agreements, Parties shall afford one another assistance in accordance with their domestic law.
3. Parties shall co-operate with each other to the fullest extent possible under relevant law, treaties, agreements and arrangements of the requested Party with respect to criminal investigations or proceedings in relation to the offences for which a legal entity may be held liable in accordance with Article 10 of this Convention in the requesting Party.
4. Each Party may give consideration to establishing additional mechanisms to share with other Parties information or evidence needed to establish criminal, civil or administrative liability pursuant to Article 10.

ARTICLE 18 – Extradite or prosecute

1. The Party in the territory of which the alleged offender is present shall, when it has jurisdiction in accordance with Article 14, if it does not extradite that person, be obliged, without exception whatsoever and whether or not the offence was committed in its territory, to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution, through proceedings in accordance with the laws of that Party. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any other offence of a serious nature under the law of that Party.
2. Whenever a Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceeding for which the extradition or surrender of the person was sought, and this Party and the Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms they may deem appropriate, such a conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 1.

ARTICLE 19 – Extradition

1. The offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be deemed to be included as extraditable offences in any extradition treaty existing between any of the Parties before the entry into force of this Convention. Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be subsequently concluded between them.

17. ČLEN – Mednarodno sodelovanje v kazenskih zadevah

1. Pogodbenice si pomagajo pri preiskavi kaznivega dejanja ter v zvezi s kazenskimi ali izročitvenimi postopki glede kaznivih dejanj iz 5. do 7. in 9. člena konvencije, vključno s pomočjo pri pridobivanju dokazov, ki so v njihovi lasti, potrebnih za postopke.
2. Pogodbenice uresničujejo svoje obveznosti iz prejšnjega odstavka v skladu s pogodbami ali drugimi sporazumi o vzajemni pravni pomoči, ki so jih morebiti sklenile. Kadar ni takih pogodb ali sporazumov, si pogodbenice pomagajo v skladu s svojim notranjim pravom.
3. Pogodbenice čim bolj sodelujejo v skladu z veljavnim pravom, pogodbami, sporazumi in dogovori zaprosene pogodbenice glede kazenske preiskave ali postopkov v zvezi s kaznivimi dejanji, za katere bi lahko bila odgovorna pravna oseba v skladu z 10. členom konvencije na ozemlju pogodbenice prisilke.
4. Pogodbenica lahko preuči možnost za vzpostavitev dodatnih ukrepov zaradi izmenjave informacij ali dokazov z drugimi pogodbenicami, ki so potrebni za ugotovitev kazenske, civilne ali upravne odgovornosti v skladu z 10. členom.

18. ČLEN – Izročitev ali kazenski pregon

1. Pogodbenica, na ozemlju katere je domnevni storilec kaznivega dejanja in ima jurisdikcijo v skladu s 14. členom, a ne izroči osebe, mora brez kakršne koli izjeme in ne glede na to, ali je bilo kaznivo dejanje storjeno na njenem ozemlju ali ne, predložiti primer brez neprimernega zavlčevanja svojim pristojnim organom zaradi kazenskega pregona po postopkih po pravu te pogodbenice. Omenjeni organi ukrepajo tako kot pri katerem koli težjem kaznivem dejanju po pravu te pogodbenice.
2. Če je pogodbenici dovoljeno, da v skladu z notranjim pravom izroči ali drugače preda enega od svojih državljanov le pod pogojem, da se oseba vrne tej pogodbenici zaradi prestajanja kazni, izrečene kot posledica sodne obravnave ali postopka zaradi zaprosila za izročitev ali predajo osebe in se ta pogodbenica in pogodbenica, ki skuša doseči izročitev, strinjata s to možnostjo in drugimi primernimi pogoji, je taka izročitev ali predaja zadosten razlog za opustitev obveznosti, opredeljene v prejšnjem odstavku.

19. ČLEN – Izročitev

1. Za kazniva dejanja iz 5. do 7. in 9. člena konvencije se šteje, da so vključena v vsako pogodbo o izročitvi, ki velja za katero koli pogodbenico pred začetkom veljavnosti te konvencije, kot kazniva dejanja, za katera se dovoli izročitev. Pogodbenice se zavezujejo, da bodo vključile ta kazniva dejanja v vsako pogodbo o izročitvi, ki jo sklenejo pozneje.

2. When a Party which makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another Party with which it has no extradition treaty, the requested Party may, if it so decides, consider this Convention as a legal basis for extradition in respect of the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention. Extradition shall be subject to the other conditions provided by the law of the requested Party.
3. Parties which do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognise the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention as extraditable offences between themselves, subject to the conditions provided by the law of the requested Party.
4. Where necessary, the offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be treated, for the purposes of extradition between Parties, as if they had been committed not only in the place in which they occurred but also in the territory of the Parties that have established jurisdiction in accordance with Article 14.
5. The provisions of all extradition treaties and agreements concluded between Parties in respect of offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention shall be deemed to be modified as between Parties to the extent that they are incompatible with this Convention.

ARTICLE 20 – Exclusion of the political exception clause

1. None of the offences referred to in Articles 5 to 7 and 9 of this Convention, shall be regarded, for the purposes of extradition or mutual legal assistance, as a political offence, an offence connected with a political offence, or as an offence inspired by political motives. Accordingly, a request for extradition or for mutual legal assistance based on such an offence may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.
2. Without prejudice to the application of Articles 19 to 23 of the Vienna Convention on the Law of Treaties of 23 May 1969 to the other Articles of this Convention, any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession of the Convention, declare that it reserves the right to not apply paragraph 1 of this Article as far as extradition in respect of an offence set forth in this Convention is concerned. The Party undertakes to apply this reservation on a case-by-case basis, through a duly reasoned decision.
3. Any Party may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with paragraph 2 by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.
4. A Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this Article may not claim the application of paragraph 1 of this Article by any other Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of this article in so far as it has itself accepted it.

2. Če pogodbenica, ki izročitev pogojuje z obstojem pogodbe, prejme prošnjo za izročitev od pogodbenice, s katero nima sklenjene pogodbe o izročitvi, lahko zaprosena pogodbenica, če tako sklene, šteje to konvencijo kot pravno podlago za izročitev zaradi kaznivih dejanj iz 5. do 7. in 9. člena konvencije. Za izročitev veljajo drugi pogoji po pravu zaprosene pogodbenice.
3. Pogodbenice, ki izročitve ne pogojujejo z obstojem pogodbe, štejejo kazniva dejanja iz 5. do 7. in 9. člena te konvencije kot kazniva dejanja, zaradi katerih se med njimi dovoli izročitev ob upoštevanju pogojev, določenih z zakonodajo zaprosene pogodbenice.
4. Kadar je potrebno, se kazniva dejanja iz 5. do 7. in 9. člena konvencije zaradi izročitve med pogodbenicami obravnavajo, kot da bi bila storjena ne le v kraju, v katerem so se zgodila, ampak tudi na ozemlju pogodbenic, ki so določile jurisdikcijo v skladu s 14. členom.
5. Za določbe vseh pogodb in sporazumov o izročitvah, sklenjenih med pogodbenicami glede kaznivih dejanj iz 5. do 7. in 9. člena konvencije, se šteje, da so jih pogodbenice spremenile, če niso združljive s konvencijo.

20. ČLEN – Izključitev določbe o politični izjemi

1. Nobeno kaznivo dejanje iz 5. do 7. in 9. člena konvencije se zaradi izročitve ali medsebojne pravne pomoči ne obravnava kot politično kaznivo dejanje, kot kaznivo dejanje, povezano s političnim kaznivim dejanjem, ali kot kaznivo dejanje, spodbujeno iz političnih razlogov. Zaradi tega se prošnja za izročitev ali medsebojno pravno pomoč, ki temelji na takem kaznivem dejanju, ne sme zavrniti le zato, ker se nanaša na politično kaznivo dejanje ali kaznivo dejanje, povezano s političnim kaznivim dejanjem, ali kaznivo dejanje, spodbujeno iz političnih razlogov.
2. Ne glede na uporabo 19. do 23. člena Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb z dne 23. maja 1969 v zvezi z drugimi členi konvencije, lahko vsaka država ali Evropska skupnost ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu h konvenciji izjavi, da si pridržuje pravico do neuporabe prejšnjega odstavka tega člena, če gre za izročitev zaradi kaznivega dejanja po tej konvenciji. Pogodbenica se zavezuje, da bo tak pridržek uporabljala za vsak primer posebej na podlagi ustrezno utemeljene odločbe.
3. Pogodbenica lahko v celoti ali delno umakne pridržek, ki ga je dala v skladu s prejšnjim odstavkom, z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, ki začne veljati z dnem prejema.
4. Pogodbenica, ki je dala pridržek v skladu z drugim odstavkom tega člena, ne more zahtevati, da pogodbenica uporablja prvi odstavek tega člena; če pa je njen pridržek delen ali pogojen, lahko zahteva uporabo tega člena v obsegu, ki ga je sprejela sama.

5. The reservation shall be valid for a period of three years from the day of the entry into force of this Convention in respect of the Party concerned. However, such reservation may be renewed for periods of the same duration.
6. Twelve months before the date of expiry of the reservation, the Secretary General of the Council of Europe shall give notice of that expiry to the Party concerned. No later than three months before expiry, the Party shall notify the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding, amending or withdrawing its reservation. Where a Party notifies the Secretary General of the Council of Europe that it is upholding its reservation, it shall provide an explanation of the grounds justifying its continuance. In the absence of notification by the Party concerned, the Secretary General of the Council of Europe shall inform that Party that its reservation is considered to have been extended automatically for a period of six months. Failure by the Party concerned to notify its intention to uphold or modify its reservation before the expiry of that period shall cause the reservation to lapse.
7. Where a Party does not extradite a person in application of this reservation, after receiving an extradition request from another Party, it shall submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution, unless the requesting Party and the requested Party agree otherwise. The competent authorities, for the purpose of prosecution in the requested Party, shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a grave nature under the law of that Party. The requested Party shall communicate, without undue delay, the final outcome of the proceedings to the requesting Party and to the Secretary General of the Council of Europe, who shall forward it to the Consultation of the Parties provided for in Article 30.
8. The decision to refuse the extradition request on the basis of this reservation shall be forwarded promptly to the requesting Party. If within a reasonable time no judicial decision on the merits has been taken in the requested Party according to paragraph 7, the requesting Party may communicate this fact to the Secretary General of the Council of Europe, who shall submit the matter to the Consultation of the Parties provided for in Article 30. This Consultation shall consider the matter and issue an opinion on the conformity of the refusal with the Convention and shall submit it to the Committee of Ministers for the purpose of issuing a declaration thereon. When performing its functions under this paragraph, the Committee of Ministers shall meet in its composition restricted to the States Parties.

ARTICLE 21 – Discrimination clause

1. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite or to afford mutual legal assistance, if the requested Party has substantial grounds for believing that the request for extradition for offences set forth in Articles 5 to 7 and 9 or for mutual legal assistance with respect to such offences has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality, ethnic origin or political opinion or

5. Pridržek pogodbenice velja tri leta od dne začetka veljavnosti te konvencije. Pridržek se lahko obnavlja za enako obdobje.
6. Generalni sekretar Sveta Evrope dvanajst mesecev pred potekom veljavnosti pridr ka o tem obvesti pogodbenico. Najpozneje tri mesece pred potekom veljavnosti pogodbenica obvesti generalnega sekretarja Sveta Evrope o ohranitvi, spremembi ali umiku pridr ka. Če pogodbenica obvesti generalnega sekretarja Sveta Evrope, da ohranja pridržek, pošlje obrazložitev razlogov, ki opravičujejo nadaljnji obstoj pridr ka. Če pogodbenica uradnega obvestila ni poslala, obvesti generalni sekretar Sveta Evrope pogodbenico, da se njen pridržek samodejno podaljša za šest mesecev. Če pogodbenica ne pošlje uradnega obvestila o namenu, da ohrani ali spremeni svoj pridržek pred potekom veljavnosti tega obdobja, pridržek preneha veljati.
7. Če pogodbenica ob uporabi tega pridr ka osebe po prejemu prošnje za izročitev ne izroči drugi pogodbenici, predloži primer brez kakršne koli izjeme in brez nepotrebne odlašanja svojim pristojnim organom zaradi kazenskega pregona, razen če se pogodbenica prosilka in zaprosena pogodbenica ne dogovorita drugače. Pristojni organi se odločijo o kazenskem pregonu na ozemlju zaprosene pogodbenice enako kot ob katerem koli težjem kaznivem dejanju po pravu pogodbenice. Zaprošena pogodbenica brez nepotrebne odlašanja sporoči dokončen izid postopka pogodbenici prosilki in generalnemu sekretarju Sveta Evrope, ki ga pošlje Posvetovanju pogodbenic, ki ga določa 30. člen.
8. Odločitev o zavrnitvi izročitve na podlagi tega pridr ka se nemudoma pošlje pogodbenici prosilki. Če zaprosena pogodbenica v skladu s sedmim odstavkom v razumnem roku ne sprejme nobene vsebinske sodne odločitve, lahko pogodbenica prosilka to sporoči generalnemu sekretarju Sveta Evrope, ki predloži zadevo Posvetovanju pogodbenic, ki ga določa 30. člen. Posvetovanje preuči zadevo, poda mnenje o skladnosti zavrnitve s to konvencijo ter ga predloži Odboru ministrov z namenom sprejema izjave o tej zadevi. Pri izvajanju svojih nalog v skladu s tem odstavkom se Odbor ministrov sestane v sestavi, omejeni na države pogodbenice.

21. ČLEN – Diskriminacijska določba

1. Nobena določba te konvencije se ne razlaga kot obveznost izročitve ali zagotavljanja vzajemne pravne pomoči, če ima zaprosena stranka utemeljene razloge za domnevo, da je bila prošnja za izročitev zaradi kaznivih dejanj iz 5. do 7. in 9. člena ali vzajemne pravne pomoči glede takih kaznivih dejanj predložena zaradi kazenskega pregona ali kaznovanja osebe zaradi njene rase, veroizpovedi, državljanstva, narodnosti ali političnega stališča ali če bi ugoditev prošnji prejudicirala položaj osebe iz katerega koli navedenega razloga.

that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any of these reasons.

2. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the person who is the subject of the extradition request risks being exposed to torture or to inhuman or degrading treatment or punishment.
3. Nothing in this Convention shall be interpreted either as imposing an obligation to extradite if the person who is the subject of the extradition request risks being exposed to the death penalty or, where the law of the requested Party does not allow for life imprisonment, to life imprisonment without the possibility of parole, unless under applicable extradition treaties the requested Party is under the obligation to extradite if the requesting Party gives such assurance as the requested Party considers sufficient that the death penalty will not be imposed or, where imposed, will not be carried out, or that the person concerned will not be subject to life imprisonment without the possibility of parole.

ARTICLE 22 – Spontaneous information

1. Without prejudice to their own investigations or proceedings, the competent authorities of a Party may, without prior request, forward to the competent authorities of another Party information obtained within the framework of their own investigations, when they consider that the disclosure of such information might assist the Party receiving the information in initiating or carrying out investigations or proceedings, or might lead to a request by that Party under this Convention.
2. The Party providing the information may, pursuant to its national law, impose conditions on the use of such information by the Party receiving the information.
3. The Party receiving the information shall be bound by those conditions.
4. However, any Party may, at any time, by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, declare that it reserves the right not to be bound by the conditions imposed by the Party providing the information under paragraph 2 above, unless it receives prior notice of the nature of the information to be provided and agrees to its transmission.

ARTICLE 23 – Signature and entry into force

1. This Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe, the European Community and by non-member States which have participated in its elaboration.
2. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.
3. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which six Signatories, including at least four member States of the Council of Europe, have expressed

2. Nobena določba te konvencije se ne razlaga kot obveznost izročitve, če za osebo, ki jo je treba izročiti, obstaja nevarnost, da bo mučena, da bodo z njo nečloveško ali ponižujoče ravnali ali jo kaznovali.
3. Nobena določba te konvencije se ne razlaga kot obveznost izročitve, če osebi, ki jo je treba izročiti, grozi smrtna kazen ali dosmrtni zapor brez možnosti pogojnega odpusta, če pravo zaprosene pogodbenice ne pozna dosmrtnega zapora, razen če ni zaprosena pogodbenica v skladu z veljavnimi pogodbami zavezana izročitvi, če pogodbenica prosilka predloži zagotovilo, ki je po mnenju zaprosene pogodbenice zadostno, da smrtna kazen ne bo izrečena, ali če je izrečena, ne bo izvršena, ali da oseba ne bo dosmrtno zaprta brez možnosti pogojnega odpusta.

22. ČLEN – Spontano obveščanje

1. Ne glede na lastne preiskave ali postopke lahko pristojni organi pogodbenice brez predhodnega zaprosila pošljejo pristojnim organom druge pogodbenice podatke, pridobljene na podlagi lastnih preiskav, če menijo, da bi lahko njihovo razkritje pomagalo pogodbenici prejemnici začeti ali izvajati preiskave ali postopke oziroma bi lahko omogočilo, da pogodbenica pošlje zaprosilo na podlagi te konvencije.
2. Pogodbenica, ki zagotovi podatke, lahko v skladu z notranjim pravom postavi pogoje glede njihove uporabe za pogodbenico prejemnico.
3. Pogodbenico, ki prejme podatke, ti pogoji zavezujejo.
4. Pogodbenica lahko kadar koli z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, izjavi, da si pridržuje pravico, da je pogoji, ki jih je postavila pogodbenica, ki zagotovi podatke v skladu 2. členom, ne zavezujejo, razen če ne prejme predhodnega obvestila o naravi morebitno zagotovljenega podatka in soglašja z njegovim pošiljanjem.

23. ČLEN – Podpis in začetek veljavnosti

1. Konvencija je na voljo za podpis državam članicam Sveta Evrope, Evropski skupnosti in državam nečlanicam, ki so sodelovale pri njeni pripravi.
2. Konvencija se ratificira, sprejme ali odobri. Listine o ratifikaciji, sprejetju ali odobritvi se deponirajo pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.
3. Konvencija začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev po dnevu, ko se je šest podpisnic, vključno z najmanj štirimi državami članicami Sveta Evrope, strinjalo, da jih konvencija zavezuje v skladu z določbami prejšnjega odstavka.

their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.

4. In respect of any Signatory which subsequently expresses its consent to be bound by it, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of the expression of its consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of paragraph 2.

ARTICLE 24 – Accession to the Convention

1. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe, after consulting with and obtaining the unanimous consent of the Parties to the Convention, may invite any State which is not a member of the Council of Europe and which has not participated in its elaboration to accede to this convention. The decision shall be taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Parties entitled to sit on the Committee of Ministers.
2. In respect of any State acceding to the convention under paragraph 1 above, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

ARTICLE 25 – Territorial application

1. Any State or the European Community may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.
2. Any Party may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the declaration by the Secretary General.
3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

ARTICLE 26 – Effects of the Convention

1. The present Convention supplements applicable multilateral or bilateral treaties or agreements between the Parties, including the provisions of the following Council of Europe treaties:

4. Za podpisnico, ki se pozneje strinja s tem, da jo konvencija zavezuje, začne konvencija veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev po datumu, ko se je strinjala, da jo konvencija zavezuje v skladu z določbami drugega odstavka.

24. ČLEN – Pristop h konvenciji

1. Po začetku veljavnosti konvencije lahko Odbor ministrov po posvetovanju s pogodbenicami in prejetju njihovega soglasja povabi katero koli državo, ki ni članica Sveta Evrope in ni sodelovala pri njeni pripravi, da pristopi h konvenciji. Sklep se sprejme z večino glasov, določeno v pododstavku d 20. člena Statuta Sveta Evrope, in s soglasnim sklepom pogodbenic, ki imajo pravico biti v Odboru ministrov.
2. Za države, ki pristopijo h konvenciji v skladu s prejšnjim odstavkom, začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev po dnevu deponiranja listine o pristopu pri generalnem sekretarju Sveta Evrope.

25. ČLEN – Ozemeljska veljavnost

1. Vsaka država ali Evropska skupnost lahko ob podpisu ali deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu določi ozemlje ali ozemlja, na katerih velja konvencija.
2. Vsaka pogodbenica lahko kadar koli pozneje z izjavo, naslovljeno na generalnega sekretarja Sveta Evrope, razširi veljavnost konvencije na katero koli drugo ozemlje, določeno v izjavi. Za tako ozemlje začne konvencija veljati prvi dan po poteku treh mesecev po dnevu, ko je generalni sekretar Sveta Evrope prejel izjavo.
3. Vsaka izjava, predložena v skladu s prejšnjima odstavkoma, se lahko umakne za katero koli ozemlje, določeno v izjavi, na podlagi uradnega obvestila, naslovljenega na generalnega sekretarja Sveta Evrope. Umik začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev po dnevu, ko je generalni sekretar Sveta Evrope prejel uradno obvestilo.

26. ČLEN – Učinki konvencije

1. Ta konvencija dopolnjuje veljavne večstranske ali dvostranske pogodbe ali sporazume med pogodbenicami, vključno z določbami navedenih pogodb Sveta Evrope:

- European Convention on Extradition, opened for signature, in Paris, on 13 December 1957 (ETS No. 24);
 - European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature, in Strasbourg, on 20 April 1959 (ETS No. 30);
 - European Convention on the Suppression of Terrorism, opened for signature, in Strasbourg, on 27 January 1977 (ETS No. 90);
 - Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg on 17 March 1978 (ETS No. 99);
 - Second Additional Protocol to the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, opened for signature in Strasbourg on 8 November 2001 (ETS No. 182);
 - Protocol amending the European Convention on the Suppression of Terrorism, opened for signature in Strasbourg on 15 May 2003 (ETS No. 190).
2. If two or more Parties have already concluded an agreement or treaty on the matters dealt with in this Convention or have otherwise established their relations on such matters, or should they in future do so, they shall also be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly. However, where Parties establish their relations in respect of the matters dealt with in the present Convention other than as regulated therein, they shall do so in a manner that is not inconsistent with the Convention's objectives and principles.
 3. Parties which are members of the European Union shall, in their mutual relations, apply Community and European Union rules in so far as there are Community or European Union rules governing the particular subject concerned and applicable to the specific case, without prejudice to the object and purpose of the present Convention and without prejudice to its full application with other Parties. ⁽¹⁾
 4. Nothing in this Convention shall affect other rights, obligations and responsibilities of a Party and individuals under international law, including international humanitarian law.
 5. The activities of armed forces during an armed conflict, as those terms are understood under international humanitarian law, which are governed by that law, are not governed by this Convention, and the activities undertaken by military forces of a Party in the exercise of their official duties, inasmuch as they are governed by other rules of international law, are not governed by this Convention.

ARTICLE 27 – Amendments to the Convention

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Party, the Committee of Ministers of the Council of Europe or the Consultation of the Parties.
2. Any proposal for amendment shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.

- Evropska konvencija o izročitvi, na voljo za podpis v Parizu 13. decembra 1957 (ETS št. 24);
 - Evropska konvencija o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah, na voljo za podpis v Strasbourg 20. aprila 1959 (ETS št. 30);
 - Evropska konvencija o zatiranju terorizma, na voljo za podpis v Strasbourg 27. januarja 1977 (ETS št. 90);
 - Dodatni protokol k Evropski konvenciji o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah, na voljo za podpis v Strasbourg 17. marca 1978 (ETS št. 99);
 - Drugi dodatni protokol k Evropski konvenciji o medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah, na voljo za podpis v Strasbourg 8. novembra 2001 (ETS št. 182);
 - Protokol, s katerim se spreminja Evropska konvencija o zatiranju terorizma, na voljo za podpis v Strasbourg 15. maja 2003 (ETS št. 190).
2. Če sta dve ali je več pogodbenic že sklenilo mednarodno pogodbo ali sporazum glede zadev, ki jih obravnava konvencija, ali so drugače vzpostavile odnose glede teh zadev ali bodo to storile v prihodnje, so tudi upravičene uporabljati to mednarodno pogodbo ali sporazum ali ustrezno urejati odnose. Če pa pogodbenice vzpostavijo odnose glede zadev, ki jih obravnava ta konvencija, drugače, kot jih ureja konvencija, storijo to tako, da to ni v neskladju s cilji in načeli te konvencije.
 3. Pogodbenice, ki so članice Evropske unije, pri svojih medsebojnih odnosih upoštevajo pravila Skupnosti in Evropske unije, če obstajajo pravila Skupnosti in Evropske unije, ki urejajo posamezno področje in se uporabljajo v konkretnem primeru ne glede na cilj in namen konvencije ter v njeno celovito uporabo z drugimi pogodbenicami.
 4. Nobena določba te konvencije ne vpliva na druge pravice, obveznosti in odgovornosti pogodbenice ali posameznika po mednarodnem pravu, vključno z mednarodnim humanitarnim pravom.
 5. Konvencija ne ureja dejavnosti oboroženih sil med oboroženim spopadom v skladu z opredelitvami mednarodnega humanitarnega prava, ki jih ureja to pravo, prav tako pa ne ureja dejavnosti vojaških sil pogodbenice pri izvajanju njihovih uradnih dolžnosti, če jih urejajo druga pravila mednarodnega prava.
27. ČLEN – Spremembe konvencije
1. Spremembe konvencije lahko predlaga vsaka pogodbenica, Odbor ministrov Sveta Evrope ali Posvetovanje pogodbenic.
 2. Generalni sekretar vsak predlog za spremembo sporoči pogodbenicam.

3. Moreover, any amendment proposed by a Party or the Committee of Ministers shall be communicated to the Consultation of the Parties, which shall submit to the Committee of Ministers its opinion on the proposed amendment.
4. The Committee of Ministers shall consider the proposed amendment and any opinion submitted by the Consultation of the Parties and may approve the amendment.
5. The text of any amendment approved by the Committee of Ministers in accordance with paragraph 4 shall be forwarded to the Parties for acceptance.
6. Any amendment approved in accordance with paragraph 4 shall come into force on the thirtieth day after all Parties have informed the Secretary General of their acceptance thereof.

ARTICLE 28 – Revision of the Appendix

1. In order to update the list of treaties in the Appendix, amendments may be proposed by any Party or by the Committee of Ministers. These proposals for amendment shall only concern universal treaties concluded within the United Nations system dealing specifically with international terrorism and having entered into force. They shall be communicated by the Secretary General of the Council of Europe to the Parties.
2. After having consulted the non-member Parties, the Committee of Ministers may adopt a proposed amendment by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe. The amendment shall enter into force following the expiry of a period of one year after the date on which it has been forwarded to the Parties. During this period, any Party may notify the Secretary General of the Council of Europe of any objection to the entry into force of the amendment in respect of that Party.
3. If one third of the Parties notifies the Secretary General of the Council of Europe of an objection to the entry into force of the amendment, the amendment shall not enter into force.
4. If less than one third of the Parties notifies an objection, the amendment shall enter into force for those Parties which have not notified an objection.
5. Once an amendment has entered into force in accordance with paragraph 2 and a Party has notified an objection to it, this amendment shall come into force in respect of the Party concerned on the first day of the month following the date on which it notifies the Secretary General of the Council of Europe of its acceptance.

ARTICLE 29 – Settlement of disputes

In the event of a dispute between Parties as to the interpretation or application of this Convention, they shall seek a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their choice, including submission of the dispute to an arbitral tribunal whose decisions shall be binding upon the Parties to the dispute, or to the International Court of Justice, as agreed upon by the Parties concerned.

3. Poleg tega se vsaka sprememba, ki jo predlaga pogodbenica ali Odbor ministrov, pošlje Posvetovanju pogodbenic, ki Odboru ministrov predloži svoje mnenje o predlagani spremembi.
4. Odbor ministrov preuči predlagano spremembo in kakršnokoli mnenje, ki ga prejme s strani Posvetovanja pogodbenic, na podlagi česar lahko spremembo odobri.
5. Besedilo kakršne koli spremembe, ki jo Odbor ministrov odobri v skladu s prejšnjim odstavkom, se pošlje pogodbenicam v sprejetje.
6. Vsaka sprememba, odobrena v skladu s četrtem odstavkom, začne veljati trideseti dan po tem, ko so vse pogodbenice obvestile generalnega sekretarja o njenem sprejetju.

28. ČLEN – Spremembe dodatka

1. Zaradi posodobitve seznama pogodb v dodatku lahko vsaka pogodbenica ali Odbor ministrov predlaga spremembe. Ti predlogi za spremembe se nanašajo le na splošnoveljavne pogodbe, sklenjene pri Združenih narodih, ki se posebej ukvarjajo z mednarodnim terorizmom in že veljajo. Generalni sekretar Sveta Evrope sporoči predloge za spremembo pogodbenicam.
2. Po posvetovanju s pogodbenicami nečlanicami lahko Odbor ministrov sprejme predlagano spremembo z večino glasov, določeno v pododstavku d 20. člena Statuta Sveta Evrope. Sprememba začne veljati eno leto po dnevu, ko je bila poslana pogodbenicam. V tem obdobju lahko vsaka pogodbenica uradno obvesti generalnega sekretarja Sveta Evrope, da se ne strinja z začetkom veljavnosti spremembe.
3. Če ena tretjina pogodbenic obvesti generalnega sekretarja Sveta Evrope, da se ne strinja z začetkom njene veljavnosti, sprememba ne začne veljati.
4. Če manj kot ena tretjina pogodbenic pošlje obvestilo o ugovoru, začne sprememba veljati za tiste pogodbenice, ki ga niso sporočile.
5. Ko začne sprememba veljati v skladu z drugim odstavkom in je pogodbenica sporočila ugovor, začne ta sprememba zanjo veljati prvi dan meseca po dnevu, ko je generalnega sekretarja Sveta Evrope obvestila o njenem sprejetju.

29. ČLEN – Reševanje sporov

Ob sporu med pogodbenicami zaradi razlage ali uporabe konvencije se spor reši s pogajanjem ali katerim koli drugim načinom mirnega reševanja sporov po izbiri pogodbenic, vključno s predložitvijo spora razsodišču, katerega odločitev je za pogodbenice v sporu zavezujoča, ali Meddržavnemu sodišču v skladu z dogovorom med vpletenimi pogodbenicami.

ARTICLE 30 – Consultation of the Parties

1. The Parties shall consult periodically with a view to:
 - a) making proposals to facilitate or improve the effective use and implementation of this Convention, including the identification of any problems and the effects of any declaration made under this Convention;
 - b) formulating its opinion on the conformity of a refusal to extradite which is referred to them in accordance with Article 20, paragraph 8;
 - c) making proposals for the amendment of this Convention in accordance with Article 27;
 - d) formulating their opinion on any proposal for the amendment of this Convention which is referred to them in accordance with Article 27, paragraph 3;
 - e) expressing an opinion on any question concerning the application of this Convention and facilitating the exchange of information on significant legal, policy or technological developments.
2. The Consultation of the Parties shall be convened by the Secretary General of the Council of Europe whenever he finds it necessary and in any case when a majority of the Parties or the Committee of Ministers request its convocation.
3. The Parties shall be assisted by the Secretariat of the Council of Europe in carrying out their functions pursuant to this article.

ARTICLE 31 – Denunciation

1. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.
2. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

ARTICLE 32 – Notification

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the European Community, the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention as well as any State which has acceded to, or has been invited to accede to, this Convention of:

- (a) any signature;
- (b) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- (c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 23;
- (d) any declaration made under Article 1, paragraph 2, 22, paragraph 4, and 25;
- (e) any other act, notification or communication relating to this Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

30. ČLEN – Posvetovanje pogodbenic

1. Pogodbenice se redno posvetujejo zaradi:
 - a) priprave predlogov, da bi olajšale ali izboljšale učinkovito uporabo in izvajanje konvencije, vključno s prepoznavanjem kakršnih koli težav in učinkov izjav, predloženih po konvenciji;
 - b) oblikovanja mnenja o skladnosti zavrnitve izročitve, naslovljene nanje v skladu z osmim odstavkom 20. člena;
 - c) dajanja predlogov za spremembo konvencije v skladu s 27. členom;
 - d) oblikovanja mnenj o vsakem predlogu za spremembo konvencije, naslovljeno nanje v skladu s tretjim odstavkom 27. člena;
 - e) izražanja mnenja o kakršnem koli vprašanju glede izvajanja konvencije in omogočanja izmenjave informacij o pomembnem pravnem, političnem ali tehnološkem razvoju.
2. Posvetovanje pogodbenic skliče generalni sekretar Sveta Evrope, kadar meni, da je to potrebno, vsekakor pa, kadar večina pogodbenic ali Odbor ministrov zahteva njegov sklic.
3. Sekretariat Sveta Evrope pomaga pogodbenicam pri izvajanju njihovih nalog v skladu s tem členom.

31. ČLEN – Odpoved

1. Pogodbenica lahko kadar koli odpove konvencijo z uradnim obvestilom, naslovljenim na generalnega sekretarja Sveta Evrope.
2. Odpoved začne veljati prvi dan meseca po poteku treh mesecev po dnevu, ko je generalni sekretar Sveta Evrope prejel uradno obvestilo.

32. ČLEN – Uradno obvestilo

Generalni sekretar Sveta Evrope obvesti države članice Sveta Evrope, Evropsko skupnost, države nečlanice, ki so sodelovale pri pripravi konvencije, pa tudi vsako državo, ki je pristopila ali je bila povabljenjena k pristopu h konvenciji o:

- (a) vsakem podpisu;
- (b) deponiranju listine o ratifikaciji, sprejetju, odobritvi ali pristopu;
- (c) vsakem dnevu začetka veljavnosti konvencije v skladu s 23. členom;
- (d) vsaki izjavi, predloženi v skladu z drugim odstavkom 1. člena, četrtem odstavkom 22. člena in 25. členom;
- (e) vsakem dejanju, uradnem obvestilu ali sporočilu, ki se nanaša na konvencijo.

Da bi to potrdili, so podpisani, ki so za to pravilno pooblašteni, podpisali to konvencijo.

Done at Warsaw, this 16th day of May 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the European Community, to the non-member States which have participated in the elaboration of this Convention, and to any State invited to accede to it.

Sestavljeno v Varšavi 16. maja 2005 v angleškem in francoskem jeziku, pri čemer sta besedili enako verodostojni, v enem izvodu, ki se shrani v arhivih Sveta Evrope. Generalni sekretar Sveta Evrope pošlje overjene izvode vsem državam članicam Sveta Evrope, Evropski skupnosti, državam nečlanicam, ki so sodelovale pri pripravi konvencije in tudi vsem državam, ki so bile povabljene k pristopu.

PROTOKOL (št. 7) O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH EVROPSKE UNIJE

Splošni podatki o protokolu:

Sprejet: 13. decembra 2007 v Lizboni.

Začetek veljavnosti: 1. decembra 2009.

Pogodbeno stanje: države članice EU.

Izvirnik protokola objavljen v: OJEU C 326/266.

Podatki za Slovenijo:

Način prevzema obveznosti: ratifikacija 24. aprila 2008.

Začetek veljavnosti: 1. decembra 2009.

Besedilo protokola objavljeno v: Ur. l. RS – Mednarodne pogodbe, št. 4/08.

Že protokol iz leta 1965 o privilegijih in imunitetah Evropske skupnosti je določal pogoje, pod katerimi je takratna Evropska skupnost v državah članicah uživala take privilegije in imunitete, kot so bili potrebni za izvajanje njenih nalog. Kasneje je bila splošna referenca na privilegije in imunitete Evropske skupnosti člen 291 TEC (*Treaty establishing European Community*) v konsolidirani verziji iz leta 2006 mednarodna pogodba objavljena v OJEU C 321 E/172. Navedeni člen je določal tudi, da privilegiji in imunitete veljajo tudi za Evropsko centralno banko, Evropski monetarni sklad in Evropsko investicijsko banko. Priloga k pogodbam EC in Euratom je protokol št. 36 o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, objavljen v OJEU C 321 E/318.

Lizbonska pogodba je Evropsko skupnost nadomestila z Evropsko unijo (izpustila je Evropski monetarni sklad), vsebina njenih določb glede privilegijev in imunitet pa je vsebovana v 343. členu TFEU (*Treaty on the Functioning of the European Union*) – Pogodba o delovanju Evropske unije (OJEU C 115/194). Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije je v konsolidirani verziji Lizbonske pogodbe 7. protokol, *raison d'être* privilegijev in imunitet pa ostaja enak – funkcionalen. Protokol določa nedotakljivost prostorov in stavb unije, nedotakljivost arhivov, unija, njena sredstva, prihodki in drugo premoženje so oproščeni vseh neposrednih davkov in carin; določa privilegije in imuniteta predstavnikov držav članic, ki sodelujejo pri delu institucij unije ter privilegije in imunitete uradnikov in drugih uslužbencev unije na ozemlju držav članic kot tudi privilegije in imunitete predstavništev tretjih držav pri uniji.

PROTOCOL (No 7) ON THE PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF THE EUROPEAN UNION

THE HIGH CONTRACTING PARTIES,

CONSIDERING that, in accordance with Article 343 of the Treaty on the Functioning of the European Union and Article 191 of the Treaty establishing the European Atomic Energy Community ('EAEC'), the European Union and the EAEC shall enjoy in the territories of the Member States such privileges and immunities as are necessary for the performance of their tasks,

HAVE AGREED upon the following provisions, which shall be annexed to the Treaty on European Union, the Treaty on the Functioning of the European Union and the Treaty establishing the European Atomic Energy Community:

CHAPTER I PROPERTY, FUNDS, ASSETS AND OPERATIONS OF THE EUROPEAN UNION

ARTICLE 1

The premises and buildings of the Union shall be inviolable. They shall be exempt from search, requisition, confiscation or expropriation. The property and assets of the Union shall not be the subject of any administrative or legal measure of constraint without the authorisation of the Court of Justice.

ARTICLE 2

The archives of the Union shall be inviolable.

ARTICLE 3

The Union, its assets, revenues and other property shall be exempt from all direct taxes.

The governments of the Member States shall, wherever possible, take the appropriate measures to remit or refund the amount of indirect taxes or sales taxes included in the price of movable or immovable property, where the Union makes, for its official use, substantial purchases the price of which includes taxes of this kind. These provisions shall not be applied, however, so as to have the effect of distorting competition within the Union.

No exemption shall be granted in respect of taxes and dues which amount merely to charges for public utility services.

PROTOKOL (št. 7) O PRIVILEGIJAH IN IMUNITETAH EVROPSKE UNIJE

VISOKE POGODBENICE SO SE

OB UPOŠTEVANJU, da skladno s členom 343 Pogodbe o delovanju Evropske unije in členom 191 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo (ESAE), Evropska unija in ESAE na ozemljih držav članic uživata privilegije in imunitete, ki jih potrebujeta za opravljanje svojih nalog,

DOGOVORILE o naslednjih določbah, ki so priložene Pogodbi o Evropski uniji, Pogodbi o delovanju Evropske unije in Pogodbi o Evropski skupnosti za atomsko energijo:

POGLAVJE I NEPREMIČNINE, SREDSTVA, PREMOŽENJE IN POSLOVANJE EVROPSKE UNIJE

ČLEN 1

Prostori in stavbe Unije so nedotakljivi. Ne smejo se preiskovati, zaseči, zapleniti ali razlastiti. Nepremičnine in premoženje Unije ne morejo biti predmet upravnega ali pravnega prisilnega ukrepa brez dovoljenja Sodišča.

ČLEN 2

Arhivi Unije so nedotakljivi.

ČLEN 3

Unija, njena sredstva, prihodki in drugo premoženje so oproščeni vseh neposrednih davkov.

Vlade držav članic vsakokrat, ko je mogoče, sprejmejo ustrezne ukrepe za odpustitev ali vračilo zneskov posrednih davkov ali davkov na promet, ki so vključeni v ceno nepremičnine ali premičnine, če Unija za svoje službene potrebe izvede večje nakupe, katerih cena vključuje tovrstne davke. Vendar pa uporaba teh ukrepov ne sme povzročiti izkrivljanja konkurence v Uniji.

Ne odobri se oprostitev za davke in dajatve, ki so le plačilo za zagotavljanje javnih storitev.

ARTICLE 4

The Union shall be exempt from all customs duties, prohibitions and restrictions on imports and exports in respect of articles intended for its official use: articles so imported shall not be disposed of, whether or not in return for payment, in the territory of the country into which they have been imported, except under conditions approved by the government of that country.

The Union shall also be exempt from any customs duties and any prohibitions and restrictions on import and exports in respect of its publications.

CHAPTER II COMMUNICATIONS AND LAISSEZ-PASSER

ARTICLE 5

(ex Article 6)

For their official communications and the transmission of all their documents, the institutions of the Union shall enjoy in the territory of each Member State the treatment accorded by that State to diplomatic missions.

Official correspondence and other official communications of the institutions of the Union shall not be subject to censorship.

ARTICLE 6

(ex Article 7)

Laissez-passer in a form to be prescribed by the Council, acting by a simple majority, which shall be recognised as valid travel documents by the authorities of the Member States, may be issued to members and servants of the institutions of the Union by the Presidents of these institutions. These laissez-passers shall be issued to officials and other servants under conditions laid down in the Staff Regulations of Officials and the Conditions of Employment of other servants of the Union.

The Commission may conclude agreements for these laissez-passers to be recognised as valid travel documents within the territory of third countries.

CHAPTER III MEMBERS OF THE EUROPEAN PARLIAMENT

ARTICLE 7

(ex Article 8)

No administrative or other restriction shall be imposed on the free movement of Members of the European Parliament travelling to or from the place of meeting of the European Parliament.

Members of the European Parliament shall, in respect of customs and exchange control, be accorded:

ČLEN 4

Unija je oproščena vseh carin, prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za predmete, namenjene službeni uporabi; tako uvoženih predmetov se na ozemlju države, v katero so bili uvoženi, ne sme odplačno ali neodplačno odstopiti, razen pod pogoji, ki jih je odobrila vlada te države.

Unija je oproščena tudi vseh carin ter prepovedi in omejitev pri uvozu in izvozu za svoje publikacije.

POGLAVJE II SPORAZUMEVANJE IN PREPUSTNICE

ČLEN 5

(prejšnji člen 6)

Pri uradnem sporazumevanju in prenosu vseh svojih dokumentov uživajo institucije Unije na ozemlju vsake države članice tako obravnavanje, kakršno ta država daje diplomatskim predstavništvom.

Uradnega dopisovanja in drugega uradnega sporazumevanja institucij Unije se ne sme cenzurirati.

ČLEN 6

(prejšnji člen 7)

Članom in uslužbencem institucij Unije lahko predsedniki teh institucij izdajo prepustnice v obliki, ki jo bo določil Svet z navadno večino in ki jih organi držav članic priznajo kot veljavne potne dokumente. Te prepustnice se izdajo uradnikom in drugim uslužbencem pod pogoji, določenimi v kadrovskih predpisih za uradnike in pogojih za zaposlitev drugih uslužbencev Unije.

Komisija lahko sklepa sporazume, na podlagi katerih so te prepustnice priznane kot veljavni potni dokumenti na ozemlju tretjih držav.

POGLAVJE III ČLANI EVROPSKEGA PARLAMENTA

ČLEN 7

(prejšnji člen 8)

Prosto gibanje članov Evropskega parlamenta do kraja zasedanja Evropskega parlamenta ali nazaj se ne sme upravno ali kako drugače omejevati.

Člani Evropskega parlamenta uživajo pri carinskem in deviznem nadzoru:

- (a) by their own government, the same facilities as those accorded to senior officials travelling abroad on temporary official missions;
- (b) by the government of other Member States, the same facilities as those accorded to representatives of foreign governments on temporary official missions.

ARTICLE 8

(ex Article 9)

Members of the European Parliament shall not be subject to any form of inquiry, detention or legal proceedings in respect of opinions expressed or votes cast by them in the performance of their duties.

ARTICLE 9

(ex Article 10)

During the sessions of the European Parliament, its Members shall enjoy:

- (a) in the territory of their own State, the immunities accorded to members of their parliament;
- (b) in the territory of any other Member State, immunity from any measure of detention and from legal proceedings.

Immunity shall likewise apply to Members while they are travelling to and from the place of meeting of the European Parliament.

Immunity cannot be claimed when a Member is found in the act of committing an offence and shall not prevent the European Parliament from exercising its right to waive the immunity of one of its Members.

CHAPTER IV

REPRESENTATIVES OF MEMBER STATES TAKING PART IN THE WORK OF THE INSTITUTIONS OF THE EUROPEAN UNION

ARTICLE 10

(ex Article 11)

Representatives of Member States taking part in the work of the institutions of the Union, their advisers and technical experts shall, in the performance of their duties and during their travel to and from the place of meeting, enjoy the customary privileges, immunities and facilities.

This Article shall also apply to members of the advisory bodies of the Union.

CHAPTER V

OFFICIALS AND OTHER SERVANTS OF THE EUROPEAN UNION

ARTICLE 11

(ex Article 12)

In the territory of each Member State and whatever their nationality, officials and other servants of the Union shall:

- (a) enake olajšave, kot jih njihove vlade podeljujejo visokim uradnikom, ko potujejo v tujino zaradi začasne uradne naloge;
- (b) enake olajšave, kot jih vlade drugih držav članic podeljujejo predstavnikom tujih vlad na začasni uradni nalogi.

ČLEN 8

(prejšnji člen 9)

Zoper člana Evropskega parlamenta se ne sme začeti preiskava, ne sme biti priprt niti se zoper njega ne sme začeti sodni postopek zaradi mnenja ali glasu, ki ga je izrekel pri opravljanju svojih dolžnosti.

ČLEN 9

(prejšnji člen 10)

Med zasedanjem Evropskega parlamenta njeni člani uživajo:

- (a) na ozemlju svoje države imunitete, priznane članom parlamenta te države;
- (b) na ozemlju vseh drugih držav članic imuniteto pred kakršnim koli priporom in sodnim postopkom.

Za člane velja imuniteta tudi medtem, ko potujejo do kraja zasedanja Evropskega parlamenta in nazaj.

Kadar je član zaloten pri storitvi kaznivega dejanja, sklicevanje na imuniteto ni mogoče in Evropskemu parlamentu ne preprečuje uresničevanja pravice do odvzema imunitete svojemu članu.

POGLAVJE IV

PREDSTAVNIKI DRŽAV ČLANIC, KI SODELUJEJO PRI DELU INSTITUCIJ EVROPSKE UNIJE

ČLEN 10

(prejšnji člen 11)

Predstavniki držav članic, ki sodelujejo pri delu institucij Unije, njihovi svetovalci in tehnični strokovnjaki pri opravljanju svojih nalog in medtem, ko potujejo do kraja zasedanja in nazaj, uživajo običajne privilegije, imunitete in olajšave.

Ta člen se uporablja tudi za člane svetovalnih organov Unije.

POGLAVJE V

URADNIKI IN DRUGI USLUŽBENCI EVROPSKE UNIJE

ČLEN 11

(prejšnji člen 12)

Na ozemlju vsake države članice in ne glede na njihovo državljanstvo, uradniki in drugi uslužbenci Unije:

- (a) subject to the provisions of the Treaties relating, on the one hand, to the rules on the liability of officials and other servants towards the Union and, on the other hand, to the jurisdiction of the Court of Justice of the European Union in disputes between the Union and its officials and other servants, be immune from legal proceedings in respect of acts performed by them in their official capacity, including their words spoken or written. They shall continue to enjoy this immunity after they have ceased to hold office;
- (b) together with their spouses and dependent members of their families, not be subject to immigration restrictions or to formalities for the registration of aliens;
- (c) in respect of currency or exchange regulations, be accorded the same facilities as are customarily accorded to officials of international organisations;
- (d) enjoy the right to import free of duty their furniture and effects at the time of first taking up their post in the country concerned, and the right to re-export free of duty their furniture and effects, on termination of their duties in that country, subject in either case to the conditions considered to be necessary by the government of the country in which this right is exercised;
- (e) have the right to import free of duty a motor car for their personal use, acquired either in the country of their last residence or in the country of which they are nationals on the terms ruling in the home market in that country, and to re-export it free of duty, subject in either case to the conditions considered to be necessary by the government of the country concerned.

ARTICLE 12

(ex Article 13)

Officials and other servants of the Union shall be liable to a tax for the benefit of the Union on salaries, wages and emoluments paid to them by the Union, in accordance with the conditions and procedure laid down by the European Parliament and the Council, acting by means of regulations in accordance with the ordinary legislative procedure and after consultation of the institutions concerned.

They shall be exempt from national taxes on salaries, wages and emoluments paid by the Union.

ARTICLE 13

(ex Article 14)

In the application of income tax, wealth tax and death duties and in the application of conventions on the avoidance of double taxation concluded between Member States of the Union, officials and other servants of the Union who, solely by reason of the performance of their duties in the service of the Union, establish their residence in the territory of a Member State other than their country of domicile for tax purposes at the time of entering the service of the Union, shall be considered, both in the country of their actual residence and in the country of domicile for tax purposes, as having maintained their domicile in the latter country provided that it is a member of the

- (a) uživajo, ob upoštevanju določb pogodb, ki se nanašajo na odgovornost uradnikov in drugih uslužbencev do Unije, in ob upoštevanju pristojnosti Sodišča Evropske unije v sporih med Unijo in njenimi uradniki in drugimi uslužbenci, imuniteto pred sodnimi postopki za dejanja, storjena pri opravljanju uradnih dolžnosti, vključno z izgovorjenimi ali zapisanimi besedami. To imuniteto uživajo tudi po prenehanju funkcije;
- (b) zanje ter za njihove zakonce in vzdrževane družinske člane ne veljajo omejitve glede priseljevanja ali formalnosti glede registriranja tujcev;
- (c) uživajo enake olajšave, kot jih imajo običajno uradniki mednarodnih organizacij glede monetarnih ali deviznih predpisov;
- (d) imajo pravico, da brez carine uvozijo pohištvo in druge predmete za osebno uporabo, ko prvič prevzemajo dolžnost v zadevni državi, in jih potem ob prenehanju dolžnosti v tej državi brez carin ponovno izvozijo; v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne;
- (e) imajo pravico uvoziti brez carine avtomobil za osebno uporabo, pridobljen v državi njihovega zadnjega prebivališča ali države njihovega državljanstva, pod pogoji, ki veljajo na domačem trgu te države, ter ga ponovno izvoziti brez carine, v obeh primerih pod pogoji, ki jih vlada države, v kateri uresničujejo to pravico, šteje za potrebne.

ČLEN 12

(prejšnji člen 13)

Uradniki in drugi uslužbenci Unije so dolžni plačevati davek v korist Unije od plač, mezd in prejemkov, ki jih prejema od Unije, v skladu s pogoji in postopki, ki jih določita Evropski parlament in Svet z uredbami po rednem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z zadevnimi institucijami.

Oproščeni so nacionalnih davkov od plač, mezd in prejemkov, ki jih plačuje Unija.

ČLEN 13

(prejšnji člen 14)

Pri izvajanju davka od dohodka, od premoženja in od dediščin ter pri uporabi konvencij o izogibanju dvojnega obdavčevanja, sklenjenih med državami članicami Unije, se za uradnike in druge uslužbence Unije, ki imajo izključno zaradi opravljanja svojih dolžnosti v službi Unije prebivališče na ozemlju države članice, ki ni država njihovega davčnega domicila v času, ko nastopijo službo pri Uniji, šteje tako v državi njihovega dejanskega prebivališča kot v državi njihovega davčnega domicila, da so obdržali domicil v slednji državi, če je ta država članica Unije. Ta določba se uporablja tudi za zakonca, kolikor ta sam ne opravlja pridobitne dejavnosti in za vzdrževane otroke, za katere skrbijo osebe iz tega člena.

Premičnine oseb iz prejšnjega odstavka, ki so na ozemlju države bivanja, so v tej državi oproščene davka od dediščin; pri odmeri tega davka se ob upoštevanju pravic

Union. This provision shall also apply to a spouse, to the extent that the latter is not separately engaged in a gainful occupation, and to children dependent on and in the care of the persons referred to in this Article.

Movable property belonging to persons referred to in the preceding paragraph and situated in the territory of the country where they are staying shall be exempt from death duties in that country; such property shall, for the assessment of such duty, be considered as being in the country of domicile for tax purposes, subject to the rights of third countries and to the possible application of provisions of international conventions on double taxation.

Any domicile acquired solely by reason of the performance of duties in the service of other international organisations shall not be taken into consideration in applying the provisions of this Article.

ARTICLE 14

(ex Article 15)

The European Parliament and the Council, acting by means of regulations in accordance with the ordinary legislative procedure and after consultation of the institutions concerned, shall lay down the scheme of social security benefits for officials and other servants of the Union.

ARTICLE 15

(ex Article 16)

The European Parliament and the Council, acting by means of regulations in accordance with the ordinary legislative procedure, and after consulting the other institutions concerned, shall determine the categories of officials and other servants of the Union to whom the provisions of Article 11, the second paragraph of Article 12, and Article 13 shall apply, in whole or in part.

The names, grades and addresses of officials and other servants included in such categories shall be communicated periodically to the governments of the Member States.

CHAPTER VI

PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF MISSIONS OF THIRD COUNTRIES ACCREDITED TO THE EUROPEAN UNION

ARTICLE 16

(ex Article 17)

The Member State in whose territory the Union has its seat shall accord the customary diplomatic immunities and privileges to missions of third countries accredited to the Union.

tretjih držav in ob morebitni uporabi določb mednarodnih konvencij o dvojnem obdavčevanju šteje, da so take premičnine na ozemlju države davčnega domicila. Pri uporabi določb tega člena se ne upošteva domicil, pridobljen izključno zaradi opravljanja dolžnosti v službi drugih mednarodnih organizacij.

ČLEN 14

(prejšnji člen 15)

Evropski parlament in Svet z uredbami po rednem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z zadevnimi institucijami določita sistem socialnovarnostnih dajatev za uradnike in druge uslužbence Unije.

ČLEN 15

(prejšnji člen 16)

Evropski parlament in Svet z uredbami po rednem zakonodajnem postopku in po posvetovanju z drugimi zadevnimi institucijami določita kategorije uradnikov in drugih uslužbencev Unije, za katere se v celoti ali delno uporabljajo določbe člena 11, drugega odstavka člena 12 in člena 13.

Vladam držav članic se redno sporočajo imena, službeni položaji in naslovi uradnikov in drugih uslužbencev, vključenih v take kategorije.

POGLAVJE VI

PRIVILEGIJI IN IMUNITETE PREDSTAVNIŠTEV TRETJIH DRŽAV PRI EVROPSKI UNIJI

ČLEN 16

(prejšnji člen 17)

Država članica, na ozemlju katere ima Unija sedež, priznava predstavništvom tretjih držav, ki so akreditirane pri Uniji, običajne diplomatske imunitete.

CHAPTER VII GENERAL PROVISIONS

ARTICLE 17

(ex Article 18)

Privileges, immunities and facilities shall be accorded to officials and other servants of the Union solely in the interests of the Union.

Each institution of the Union shall be required to waive the immunity accorded to an official or other servant wherever that institution considers that the waiver of such immunity is not contrary to the interests of the Union.

ARTICLE 18

(ex Article 19)

The institutions of the Union shall, for the purpose of applying this Protocol, cooperate with the responsible authorities of the Member States concerned.

ARTICLE 19

(ex Article 20)

Articles 11 to 14 and Article 17 shall apply to the President of the European Council. They shall also apply to Members of the Commission.

ARTICLE 20

(ex Article 21)

Articles 11 to 14 and Article 17 shall apply to the Judges, the Advocates-General, the Registrars and the Assistant Rapporteurs of the Court of Justice of the European Union, without prejudice to the provisions of Article 3 of the Protocol on the Statute of the Court of Justice of the European Union relating to immunity from legal proceedings of Judges and Advocates-General.

ARTICLE 21

(ex Article 22)

This Protocol shall also apply to the European Investment Bank, to the members of its organs, to its staff and to the representatives of the Member States taking part in its activities, without prejudice to the provisions of the Protocol on the Statute of the Bank. The European Investment Bank shall in addition be exempt from any form of taxation or imposition of a like nature on the occasion of any increase in its capital and from the various formalities which may be connected therewith in the State where the Bank has its seat. Similarly, its dissolution or liquidation shall not give rise to any imposition. Finally, the activities of the Bank and of its organs carried on in accordance with its Statute shall not be subject to any turnover tax.

POGLAVJE VII SPLOŠNE DOLOČBE

ČLEN 17

(prejšnji člen 18)

Uradnikom in drugim uslužbencem Unije se priznajo privilegiji, imunitete in olajšave izključno v interesu Unije.

Vsaka institucija Unije mora uradniku ali drugemu uslužbencu odvzeti priznano imuniteto, kadar meni, da odvzem imunitete ni v nasprotju z interesi Unije.

ČLEN 18

(prejšnji člen 19)

Institucije Unije sodelujejo s pristojnimi organi zadevnih držav članic pri uporabi tega protokola.

ČLEN 19

(prejšnji člen 20)

Členi 11 do 14 in člen 17 se uporabljajo za predsednika Evropskega sveta.

Uporabljajo se tudi za člane Komisije.

ČLEN 20

(prejšnji člen 21)

Členi 11 do 14 in člen 17 se uporabljajo za sodnike, generalne pravobranilce, sodnega tajnika in pomožne poročevalce Sodišča Evropske unije, ne da bi to posegalo v določbe člena 3 Protokola o statutu Sodišča Evropske unije, ki se nanaša na imuniteto sodnikov in generalnih pravobranilcev pred sodnimi postopki.

ČLEN 21

(prejšnji člen 22)

Ta protokol se uporablja tudi za Evropsko investicijsko banko, za člane njenih organov, njene zaposlene in za predstavnike držav članic, ki sodelujejo pri njenem delu, ne da bi to posegalo v določbe protokola o statutu banke.

Poleg tega je Evropska investicijska banka oproščena vseh davkov in podobnih dajatev ob povečanju svojega kapitala ter raznih formalnosti, ki so s tem lahko povezane v državi, v kateri ima banka sedež. Ob njenem prenehanju delovanja ali likvidaciji prav tako ni nikakršnih dajatev. Dejavnosti banke in njenih organov, ki se izvajajo v skladu z njenim statutom, pa tudi niso predmet kakršnih koli prometnih davkov.

ARTICLE 22

(ex Article 23)

This Protocol shall also apply to the European Central Bank, to the members of its organs and to its staff, without prejudice to the provisions of the Protocol on the Statute of the European System of Central Banks and the European Central Bank.

The European Central Bank shall, in addition, be exempt from any form of taxation or imposition of a like nature on the occasion of any increase in its capital and from the various formalities which may be connected therewith in the State where the bank has its seat. The activities of the Bank and of its organs carried on in accordance with the Statute of the European System of Central Banks and of the European Central Bank shall not be subject to any turnover tax.

ČLEN 22

(prejšnji člen 23)

Ta protokol se uporablja tudi za Evropsko centralno banko, za člane njenih organov in zaposlene, brez poseganja v določbe Protokola o statutu Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke.

Poleg tega je Evropska centralna banka oproščena vseh davkov in podobnih dajatev ob povečanju svojega kapitala ter raznih formalnosti, ki so s tem lahko povezane v državi, v kateri ima banka sedež. Dejavnosti banke in njenih organov, ki se izvajajo v skladu s statutom Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke, niso predmet kakršnih koli prometnih davkov.

SUMMARY

Iztok Simoniti, Executive Editor

Co-editors

Milan Brglez, **Irena Jager Agius**, **Igor Kovač**, **Ana Polak Petrič**

DIPLOMATIC LAW A Selection of Conventions

The project for this book can be traced back to the time immediately after Slovenia's independence, when the country also embarked on an independent diplomatic path. Several articles on diplomatic law, mainly by the executive editor of the present volume, were published in that period, at the same time, the concept was born for a book that would feature the fundamental conventions and instruments covering this area and serve as indispensable guide for every diplomat. It could be said that it took 25 years to complete this book. Its purpose has remained the same, but now it covers also the regional dimension and thus presents a selected body of diplomatic law.

In his foreword, **Milan Brglez**, Speaker of the National Assembly of the Republic of Slovenia, welcomes this monograph, not only as an extremely positive asset, but also an important one for all those engaged in diplomatic studies in Slovenia. The present volume, which also includes a collection of key international documents of (treaty) diplomatic law, is unique, as it offers a comprehensive overview of the development of diplomatic law and makes it easier to search for information. It will allow for a more autonomous application of the principles and rules of contemporary diplomatic law. The volume thus completes the entire research spectrum of diplomatic law and provides a point of departure for further research and publications.

In the introductory discussion, **Iztok Simoniti** and **Irena Jager Agius** highlight the unbreakable link between diplomacy and diplomatic law. The framework of diplomatic law allows diplomacy to perform its key function, which is to represent the state and lead negotiations in relations between states and/or international organisations. Therefore, the authors stress that diplomats benefit greatly from the knowledge of diplomatic law, as both customary and codified law reflect the philosophy of diplomacy: its essence, purpose and objectives.

The authors of the introductory discussion first outline the development of diplomatic methods as the basis for the establishment of a practice that creates an international custom, which then, in the right setting, develops into law. This is the confirmation of the phrase *ex factis jus oritur* – the law arises from the facts. They also offer a historical overview of the need for, and the development of, the institution of consular officers, beginning with antiquity, the rudiments of diplomatic and consular functions, the first permanent diplomatic missions in the 15th century and the conclusion of the first treaty with which the states regulated the legal status of the diplomatic service, introduced professional rules and recognised diplomacy as an independent profession. Other institutions of diplomacy specialised in bilateral and multilateral relations, international organisations, conference diplomacy and other areas, developed later.

The central part of the introductory discussion focuses on the codification of diplomatic law, particularly in the period after the creation of the United Nations and the International Law Commission. The codification is presented according to areas, highlighting the key segments of diplomatic law; special emphasis is placed on the incomplete codification and reasons for this.

In order to maximise the usefulness of this handbook, the authors explain and define certain terms, particularly technical terms that are commonly used in diplomacy and diplomatic law, seeking also to point to their evolutionary interconnections and the redundancy that is reflected in the hyperproduction of definitions. Furthermore, they present international bodies, and diplomatic procedures and structures as the most visible elements of diplomacy. Diplomatic procedures are binding on bodies engaged in international diplomacy. These procedures stipulate numerous formal actions that are aimed at bringing clarity and unambiguity to political positions; their observance ensures mutual certitude and political and legal security. Diplomatic procedures dictate actions and behaviours (such as protocol, ceremonial practices and style), which, through certain external forms, confirm the content (intent) of actions. Respect for these rules creates certitude and safety in relations between international bodies, as well as the adherence to the rules *comitas gentium* (international courtesy rules). Considering that diplomatic bodies and procedures “live and function” only if they abide by a system (structure and organisation) that allows them to engage in diplomatic exchanges and international relations, the authors also present diplomatic structures. With the introduction of a structure, diplomatic bodies gain their *raison d'être* and legal determination. The co-existence of diplomatic bodies is ensured via state bodies that deal with interstate relations. Their co-existence is an essential requirement for the development of the relations that lie at the heart of diplomacy. Taking into account relations within structures and between them, the authors distinguish between (a) structures for bilateral relations and (b) structures for multilateral relations.

In a separate chapter, the authors present certain dilemmas and trends in contemporary diplomacy, beginning with justice and the rule of law. They argue that a realpolitik concept of justice strengthens international law, which then offers a framework for developing standards of coexistence. They also touch on the western trend in the development of diplomacy and its globalisation. Historically, diplomacy was conducted within a relatively stable balance of power, the result of Western supremacy. Diplomatic history as the political history of relations between states in hierarchical relationships thus seems to be a succession of circumstances and events that led to Western supremacy. The Western understanding of the history of diplomacy is the result of certain events that, over the past centuries, have created the supremacy of Western civilisation today. By spreading its diplomatic methods and practices around the world, Western civilisation secured a unique victory that lasted throughout the 20th century. With the end of the previous century, shifts in the world order have prompted the return of the thought that Western supremacy cannot last forever. Nonetheless, the modern concept of global diplomacy is mainly the result of western tradition.

Special attention is devoted to Track Two Diplomacy as a distinct form of political pragmatism and an increasingly popular and functional approach to conducting diplomatic relations. Finally, the authors examine other global trends in diplomacy that have emerged with the rise of non-state actors in the international arena and the development of contemporary fields of diplomacy.

The introductory discussion thus presents the body of selected texts on diplomatic law following a pre-defined concept that focuses on key dimensions of diplomatic law. Since the used formal and material sources permeate several segments, the handbook does not follow a thematic structure, but presents these sources according to their development. The book thus contains almost the entire body of diplomatic law, following its evolution in the two centuries from the Vienna Regulation concerning the Precedence of Diplomatic Agents of 1815 to the Protocol on the Privileges and Immunities of the European Union of 2007. The overview also presents international customs, which are still developing despite the codification of diplomatic law and are still used for areas that have not yet been regulated by conventions. This approach offers an insight into the development of the entire field, as well as individual segments of international diplomatic law and their regional regulation and orientation. **Ana Polak Petrič** and **Irena Jager Agius** equipped the texts of each instrument, published in this publication with an introduction, highlighting their key substantive and legal aspects, and international and national legal status.

Conventions such as those concerning international law of treaties, which are in certain aspects intertwined with diplomatic law, constitute a separate area of international law, which the International Law Series has already presented in great detail in a previous volume and which are thus not featured in their entirety in the present book.

Furthermore, the handbook does not include the fundamental treaty on international law and international diplomatic law, the Charter of the United Nations, which is referenced in the introductory discussion and introductions to several conventions and documents featured in the present volume, as the official Slovene translation of the Charter will be published in a separate volume within this series.

The handbook contains conventions and documents both in English and Slovene, which is of major significance and added value, as diplomats conduct most of their work in English or other world languages. The entire book “Diplomatic Law – A Selection of Conventions” is also available online, which makes it accessible to readers whose main source of information is the internet.

Zbirka Mednarodno pravo izhaja v sodelovanju med Ministrstvom za zunanje zadeve Republike Slovenije in Fakulteto za družbene vede Univerze v Ljubljani. Ureja jo uredniški odbor v sestavi:

dr. Andraž Zidar (glavni urednik), dr. Ana Polak Petrič (odgovorna urednica), izr. prof. dr. Matej Avbelj, Peter Andrej Bekeš, prof. dr. Borut Bohte, doc. dr. Milan Brglez, prof. dr. Bojko Bučar, prof. dr. Silvo Devetak, mag. Simona Drenik, Danijela Horvat, mag. Irena Jager Agius, Robert Kojc, Urška Kramberger Mendek, Borut Mahnič, dr. Gregor Maučec, Breda Negro – Marinič, Sabina Osredkar, Peter Pavlin, prof. dr. Ernest Petrič, Marjana Prvinšek Bokal, izr. prof. dr. Andrej Rahten, Vladimira Rančov, doc. dr. Vasilka Sancin, izr. prof. dr. Iztok Simoniti, prof. dr. Mirjam Škrk, doc. dr. Boštjan Udovič, Miha Vilar in Mihael Zupančič.

Zbirka Mednarodno pravo je del širše knjižne zbirke Mednarodni odnosi, ki izhaja pri Fakulteti za družbene vede in katere odgovorni urednik je izr. prof. dr. Iztok Simoniti.

Grafična priprava: Leon Beton

Tisk: Littera Picta

Naklada: 300 izvodov

Cena knjige: 30 €

Zbirka Mednarodno pravo

CIP – Kataložni zapis o publikaciji

Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

341.7(497.4)(035)

DIPLOMATSKO pravo : izbrane konvencije / glavni urednik Iztok Simoniti ; [souredniki Milan Brglez ... et al.]. - Ljubljana : Fakulteta za družbene vede, Založba FDV : Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije, 2014. - (Zbirka Mednarodno pravo / Fakulteta za družbene vede)

ISBN 978-961-235-715-3 (Založba FDV)

1. Simoniti, Iztok

277034496

Nastanek in razvoj samostojne slovenske diplomacije ter diplomatske izkušnje so kazale potrebo po pripravi priročnika, ki bo služil diplomatom praktikom pri njihovem vsakdanjem delu, teoretikom in drugim, ki se ukvarjajo z diplomatskimi študijami, kot iztočnica za nadaljnje razprave, hkrati pa bo prikazal izbranost in odgovornost diplomacije in njenih akterjev. Monografija *Diplomatsko pravo: izbrane konvencije*, ki so jo pripravili glavni urednik dr. Iztok Simoniti in souredniki dr. Milan Brglez, mag. Irena Jager Agius, Igor Kovač, M.A.I.S. in dr. Ana Polak Petrič, je že peta knjiga v Zbirki *Mednarodno pravo*, ki jo izdajata Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije in Fakulteta za družbene vede. Hkrati je prva knjiga v zbirki s področja diplomacije, ki na enem mestu zajema vse ključne dokumente diplomatskega prava, tako v slovenskem kot angleškem jeziku, kar bralcu omogoča tudi razmišljanje o slovenski terminologiji diplomatskega prava. Izbor konvencij spremlja obširna uvodna študija avtorjev dr. Iztoka Simonitija in mag. Irene Jager Agius, ki predstavi razvoj diplomatskega prava in diplomacije, prikaže njeno delovanje ter opozori na nekatere aktualne dileme in trende.

"Knjiga, ki je pred vami, je ne samo dobrodošla, ampak izredno pomembna pridobitev za vse, ki se na Slovenskem ukvarjamo z diplomatskimi študijami. Lahko bi rekel, da smo jo čakali (pre)dolgo, a je bilo glede na njeno zasnovno in kakovost vredno počakati. ... Njen poglobljen študij in posledično razumevanje bosta omogočila ustrežnejšo in samostojnejšo praktično uporabo (in ne le spoštovanje) načel in pravil sodobnega diplomatskega prava."

(Iz predgovora dr. Milana Brgleza, predsednika Državnega zbora Republike Slovenije)

"Diplomatsko pravo je okvir, ki diplomaciji omogoča opravljati njeno glavno nalogo, to je predstavljanje države in vodenje pogajanj v odnosih med državami in/ali mednarodnimi organizacijami. ... Za diplomacijo je značilna žlahtna konservativnost in ji zato pravo ... sledi počasi, oklevajoče, ker politiki lahko ne očitajo diplomatom, da so rajši bojzljivo previdni kakor pa 'imaginativno inovativni!'."

(Iz uvodne študije avtorjev dr. Iztoka Simonitija in mag. Irene Jager Agius)

Republika Slovenija
Ministrstvo za zunanje zadeve

Univerza v Ljubljani
Fakulteta za družbene vede